INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN VASLUI

M.E.N. I.Ş.J. VASLUI CASA CORPULUI DIDACTIC VASLUI

Şcoala Gimnazială "Ştefan cel Mare" Vaslui

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”
VASLUI

INIȚIATIVE DIDACTICE

Revistă de informare şi documentare

(CD-ROM) = ISSN 2558 - 8869
ISSN-L 2558 - 8869

Ediţia a VI-a
VASLUI
martie 2022

INIŢIATIVE DIDACTICE

(CD-ROOM) = ISSN 2558 - 8869
ISSN-L 2558 - 8869

EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC VASLUI

COORDONATORI:
Prof. înv. primar IULIA CÎRLESCU
Inst. LOREDANA JUVERDEANU

În această lucrare sunt adunate materialele din cadrul Simpozionului Județean ***„INIŢIATIVE DIDACTICE”***, organizat de Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui, pe 27 noiembrie 2021, în care sunt implicate cadre didactice din mai multe judeţe ale ţării ce fac cunoscute strategii de promovare a noilor metodelor interactive folosite în actul educațional, oferind prilejul unor dezbateri, experienţe cu privire la unele aspecte didactice și schimb de bune practici în context unei educaţii de calitate.

ORGANIZATORI:
Coordonator, prof. înv. primar ***Iulia-Adriana Cîrlescu***
Coordonator, institutor ***Loredana-Maria Juverdeanu***
Director, prof. ***Greta-Doina Ciubotaru***
Director adjunct, prof. ***Carmen Pavel***
Prof. Anca-Mădălina Borteş
Prof. Mirela Obreja
Prof. înv. primar Aneta-Gianina Buguleț
Prof. înv. primar Gabriela Ciubotariu
Prof. înv. primar Alina-Nadia Raizu
Prof. înv. primar Adriana Ştefăniţă
Înv. Carmen Gherase
Înv. Mihaela Patrichi
Secretar-șef Tatiana-Jenica Blănaru
Secretar Anca Râmbu
Administrator Elena Ignat

Coperta: prof. Emil Răşcanu

CONŢINUTUL ŞI TEHNOREDACTAREA APARŢIN ÎN EXCLUSIVITATE AUTORILOR. ORGANIZATORII ACESTUI SIMPOZION SE DELIMITEAZĂ DE EVENTUALE ÎNCĂLCĂRI ALE LEGISLAŢIEI ÎN VIGOARE PRIVIND DREPTURILE DE AUTOR.

SECȚIUNI: I. SIMPOZION NAȚIONAL ,,Inițiative didactice” (referate, lucrări ştiinţifice, eseuri, studii care se încadrează în tema simpozionului)

II. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI (proiecte didactice, proiecte educative, aplicaţii practice, prezentări în PowerPoint, activități extrașcolare, opționale, auxiliare, reviste care se încadrează în tema simpozionului)

(CD-ROM) = ISSN 2558 - 8869
ISSN-L 2558 - 8869

EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC VASLUI

Coordonatori:
Prof. înv. primar CÎRLESCU IULIA
Inst. JUVERDEANU LOREDANA

În această lucrare sunt adunate materialele din cadrul Simpozionului Județean ***„INIŢIATIVE DIDACTICE”***, organizat de ȘcoalaGimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui, pe 27 noiembrie 2021, în caresunt implicate cadre didactice din mai multe judeţe ale ţării ce fac cunoscute strategii de promovare a noilor metodelor interactive folosite în actul educațional, oferind prilejul unor dezbateri, experienţe cu privire la unele aspecte didactice și schimb de bune practici în context unei educaţii de calitate.

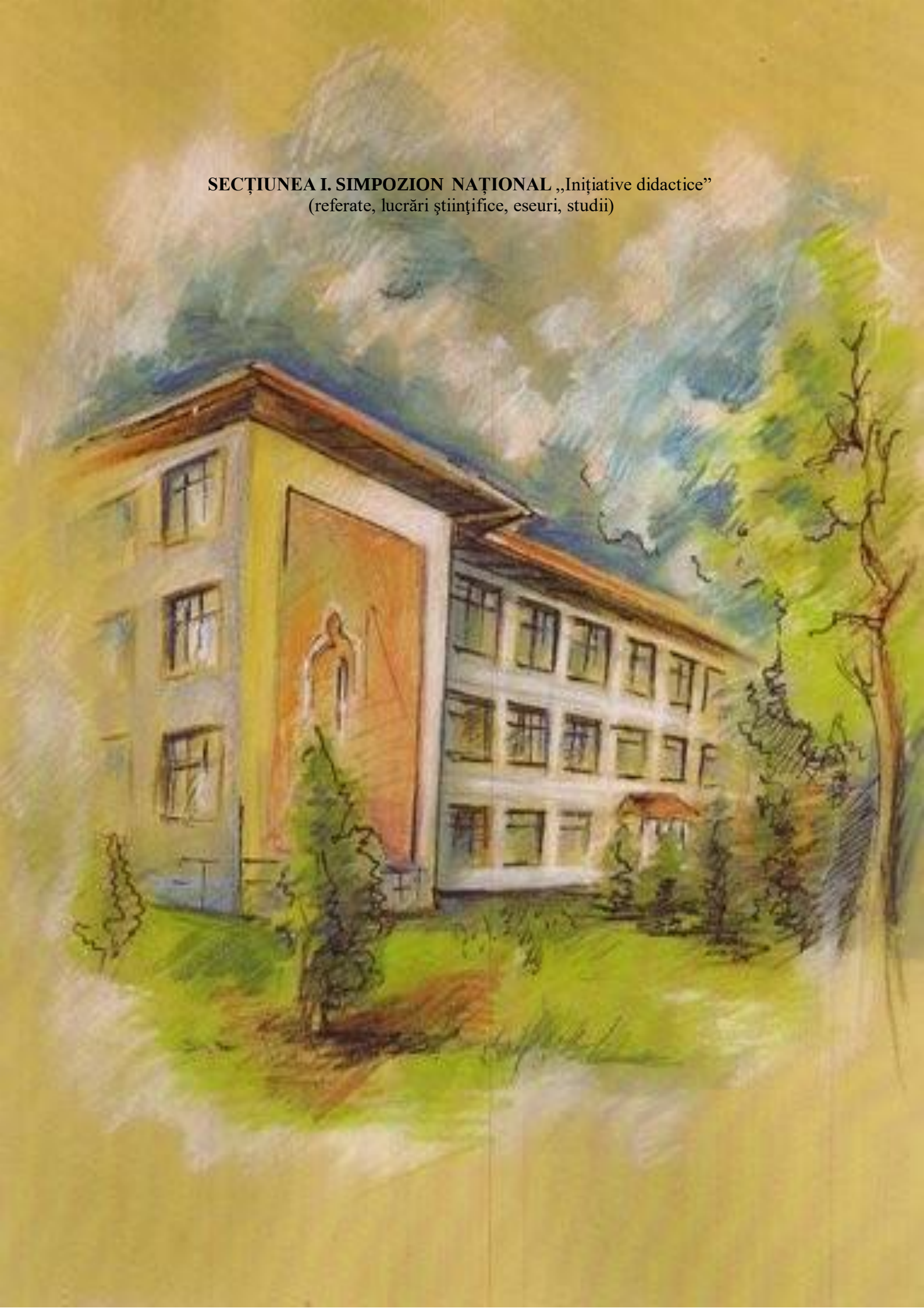
Vineri, 27 noiembrie 2021, Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui a fost gazda Simpozionului Județean „INIŢIATIVE DIDACTIVE”, realizat în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Vaslui, Casa Corpului Didactic Vaslui şi Centrul Judeţean de Resurse şi Asistenţă Educaţională Vaslui.

Contextul social a determinat ca participarea să fie, în acest an, doar indirectă, astfel s-au alăturat acestui demers de formare continuă peste 200 de cadre didactice ale grădinițelor, școlilor gimnaziale și liceelor din România, care au prezentat lucrări științifice, proiecte educaţionale, educative sau didactice, auxiliare, ghiduri metodologice, reviste şi prezentări ppt. pentru cele două secțiuni ale simpozionului, propuse de organizatori: **I. SIMPOZION JUDEȚEAN** „Inițiative didactice” (referate, lucrări ştiinţifice, eseuri, studii care se încadrează în tema simpozionului), **II. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI** (proiecte didactice, proiecte educative, aplicaţii practice, prezentări în PowerPoint, activități extrașcolare, opționale, auxiliare, reviste care se încadrează în tema simpozionului).

Considerăm că simpozionul a constituit un bun prilej pentru promovarea și diseminarea unor abordări diverse ale metodelor interactive de predare-învăţare-evaluare utilizate în activitățile didactice în on-line, a platformelor educaţionale dedicate învăţământului on-line, cât și o oportunitate pentru realizarea unui schimb de bune practici între profesori de diferite discipline, în contextul unei educaţii centrate pe elev.

Coordonator proiect,
inst. Loredana-Maria Juverdeanu

SECȚIUNEA I. SIMPOZION NAȚIONAL ,,Inițiative didactice”
(referate, lucrări ştiinţifice, eseuri, studii)

ARTA DE A FI EDUCATOR

Prof. BalanVasilica-Iuliana & Prof. Vrabie Simona
Grădinița cu P.P. Nr. 3 Vaslui

Educaţia este una din funcţiile esenţiale şi permanente ale societăţii. Ea se îndeplineşte deopotrivă de către părinţi, cadre didactice, grupul de prieteni, instituţii – grădiniţă şi şcoală, organizaţii – cluburi sportive, organizaţii culturale, mediul ambiant. Dintre toţi aceşti factori educativi, cadrele didactice din învăţământul preşcolar, reprezentând prima verigă socială cu răspundere formativă a viitorilor cetăţeni, au o misiune de maximă importanţă: educarea copilului preşcolar.

Rolul educaţiei este de a determina dezvoltarea psihofizică a tuturor preşcolarilor, cunoscând totodată individualitatea, conform principiului accesibilizării şi individualizării învăţământului.

Educatoarea acţionează asupra personalităţii în formare a copilului, direcţionând şi oferind modele. În faţa acestor sarcini majore, exigenţele pregătirii acestor cadre didactice sunt maxime.

În grădiniţă, împlinirea misiunii profesionale se împleteşte cu personalitatea fiecărei educatoare. În structura personalităţii se configurează un anumit sistem de valori.

Educatoarea reprezintă în acest proces factorul principal de influenţare a orientării valorice a copiilor şi în acelaşi timp modelul concret, posibil de urmat. Profilul de competenţă al educatoarei trebuie să facă referire şi la sistemul de valori al personalităţii acesteia, deoarece valorile sunt formaţiunile cele mai insistente şi influente exprimându-se pregnant în comportament.

Pe lângă bagajul informaţional pe care trebuie să-l deţină şi să-l transmită copiilor şi deprinderile pe care trebuiesă le formeze acestora sunt importante însuşirile bio-psihice, însuşirile de personalitate.

Comportamentul didactic presupune implicarea personalităţii cadrului didactic. În acest sens, calităţile necesare unei bune educatoare pot fi grupate în:

Calităţi pedagogice

-capacitatea de înţelegere şi comunicare pe plan afectiv cu copiii;
-capacitatea de a sensibiliza conţinutul ştiinţific;
-capacitatea de a manifesta interes faţă de copii;
-capacitatea de a-i influenţa pe copii, de a le modela personalitatea în formare prin exemplul propriu;
-tactul pedagogic;
-creativitate în organizarea activităţilor;
-capacităţi organizatorice.

Calităţi ce ţin de personalitate

-spirit organizatoric și deschis, interes pentru nou și pentru propria perfecţionare;
-capacitate de autostăpânire și imaginaţie bogată.

Oprindu-ne asupra acestor calităţi – în munca oricărei educatoare se întâlnesc două realităţi de care trebuie să se ţină seama şi anume: trăsăturile comune copilăriei, universalitatea vârstei, diversitatea şi unicitatea fiecărui copil cu care va lucra.

O primă greutate în această privinţă vine de la identificarea a ceea ce este original şi propriu fiecărui membru al grupei cu care lucrează. Orice educatoare are nevoie de un timp mai scurt sau mai lung de lucru cu copiii respectivi pentru a le putea descifra identitatea. Experienţa, intuiţia şi tactul, duc la realizarea unui echilibru stabil între ceea ce este comun şi ceea ce este individual în grupă, între dezvoltarea psihică şi fizică, între activităţile desfăşurate şi progresele realizate.

Toate aceste calităţi sunt cu atât mai importante, cu cât preşcolarul beneficiază numai de un singur model – educatoarea.

Însuşirile bio-psihice constituie o condiţie sine-qua-non a îndeplinirii profesiunii didactice:

- starea de sănătate (fizică şi psihică) îngreunează actul comunicării, creează disconfort;

- acuitatea senzorio-perceptivă (văz, auz), motricitatea generală sunt implicate direct în actul comunicării, în organizarea şi desfăşurarea activităţilor cu grupa de copii;
- capacitatea de concentrare şi atenţia distributivă este o calitate ce capătă valenţe deosebite cu cât vârsta copiilor este mai mică.

Însuşirile de personalitate sunt foarte importante pentru educatoare. E necesar, ca fiecare educatoare să se cunoască, să ştie să-şi valorifice calităţile şi să-şi mascheze sau să-şi suplinească eventualele lipsuri.

- Capacitatea de comunicare – constă în modul deschis de adresare, în răbdarea şi interesul pentru a-l „descifra" pe interlocutorul preşcolar, în modul plăcut în care se prezintă în faţa copilului.

- Capacităţile intelectuale - o bună memorie, creativitate, inventivitate, folosirea unui limbaj corect din punct de vedere gramatical, expresiv, logic, prezenţă de spirit şi imaginaţie. Este necesară o cultură generală temeinică, cunoscută fiind dorinţa de informare a copilului, căreia educatoarea trebuie să-i facă faţă prin explicaţii corecte, şi, de cele mai multe ori, chiar amănunţite.

- Însuşirile socio-afective: echilibrul emoţional, altruism, perseverenţă. Fire asociabilă, obiectivitatea, încrederea în sine şi în ceilalţi sunt calităţi necesare oricăreie ducatoare.

O altă categorie de competenţe ce ţin de individualitatea fiecărei educatoare sunt cele exprimate prin posibilitatea de a capta rapid interesul copilului, simpatia acestuia, posibilitatea de a crea un mediu empatic ce înlesnesc relaţii posibile.

Factorii care favorizează aceste însuşiri sunt:
- gândirea pozitivă, acel mod de abordare al situaţiilor, stimulativ, constructiv, ce exprimă încrederea în forţele proprii şi favorizează reuşita şi succesul. Gândirea pozitivă exprimă echilibrul interior şi ajută integrarea socială. Ea influenţează întreg sistemul cognitiv, afectiv, motivaţional, conduita copilului în general.
- farmecul personal, această capacitate de a cuceri dragostea copiilor prin ţinută, zâmbet, atitudine încurajatoare, timbrul şi inflexiunile vocii, prin lucrurile interesante pe care le împărtăşeşte.

O influenţă deosebită o are şi comportamentul nonverbal în organizarea şi desfăşurarea procesului didactic la grupa de preşcolari.

În valorificarea acestor trăsături, orice educatoare, trebuie să manifeste competenţe psihopedagogice şi competenţe psihorelaţionale.

Competenţele psihopedagogice se manifestă în alegerea căilor şi a mijloacelor cele mai potrivite pentru a face accesibilă înţelegerea cunoştinţelor predate, priceperea de aorganiza sub diferite forme activităţile propuse, capacitatea de a înţelege copilul, de a-l sprijini cu încurajări atunci când este necesar.

Competenţele psihorelaţionale se pun în valoare prin: capacitatea de a crea în grupă un climat de încredere şi emulaţie; capacitatea de a stabili uşor legături comunicative cu copiiişi de a-i obişnui şi pe ei să realizeze uşor asemenea legături; capacitatea de a folosi în mod adecvat puterea autorităţii; capacitatea de a adopta diferite stiluri de conducere; capacitatea de a comunica şi coopera cu părinţii copiilor şi colegii.

Educatoarea poate asigura o educaţie de calitate numai în parteneriat cu familia şi comunitatea. Parteneriatul presupune respect reciproc, acceptare, toleranţă şi lipsa judecăţilor de valoare, a prejudecăţilor cu privire la situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Numai aşa se poate vorbi de o construcţie comună de relaţii din care educatoarea primeşte informaţii, părinţii câştigă experienţă, iar copiii crescmai bine şi mai siguri pe ei.

Personalitatea educatoarei nu poate fi înlocuită nici de manualele performante, nici de instrucţiuni sau îndrumătoare. Adevărata personalitate – individualitate – se formează în timp prin voinţă şi perseverenţă. Aşadar, înainte de a dori să-i educăm pe alţii, este preferabil să ne educăm pe noi înşine. Este vorba de acea educaţie intelectuală, profesională, dar mai ales de acea educaţie spirituală, interioară, asupra modului nostru de a fi, de a gândi, de a simţi, de a reacţiona, de a ne prezenta în faţa altora cât mai bine.

În concluzie, personalitatea educatoarei trebuie astfel modelată încât aceasta să exprime competenţele şi abilităţile prezentate, cu atât mai mult cu cât, educatoarea este singurul model care i se oferă preşcolarului în această etapă, completând bineînţeles modelele din cadrul familiei.

BIBLIOGRAFIE:

- Gliga, L. (coord.), - „Standarde profesionale pentru profesia didactică", M.E.N., Bucureşti, 2002
- Salade, D. - „Om şi profesiune", Casa de editură DOKIA, Cluj-Napoca, 1998

MIJLOACE MODERNE DE PREDARE FOLOSITE ÎN PROCESUL EDUCATIV ACTUAL

Benchea Mirela,
G.P.P. Hofeherke, Sfântu Gheorghe

„Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mai mari, şi nimic nu ne va permite să ştim cum va fi lumea lor."

(Montessori)

În teoriile moderne se vorbeşte din ce în ce mai mult de învăţarea experienţială, de profesor cu rol de ghid sau de facilitator al proceselor de învăţare, de valorizarea şi dezvoltarea fiecărui copil, de respectarea ritmului şi a stilului său cognitiv propriu.

Există multe metode prin care copiii pot învăţa ori exersa concepte sau deprinderi. În acest sens, este foarte important demersul pe care educatoarea îl poate iniţia în direcţia stimulării interesului copilului pentru cunoaştere, al interesului pentru a căuta informaţia necesară şi pentru a o utiliza în contexte variate, al interesului pentru rezolvarea de probleme prin planificarea şi organizarea unor activităţi/jocuri cu acest scop.

Nevoile şi cerinţele copiilor „actori" pe scena educaţională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activităţii didactice.

Observăm zilnic în joaca copiilor o lume a lor, care aduce comportamente, teme, idei, probleme absolut noi. De aici a apărut şi termenul de „educaţie modernă", care ne impune să schimbăm relaţia cu copiii şi între copii, promovând sprijinul reciproc şi dialogul constructiv, prin noi strategii.

Noul, necunoscutul, căutarea de idei prin metodele interactive, conferă activităţii un „mister didactic", în care copilul este participant activ pentru că el întâlneşte, probleme, situaţii complexe pentru mintea lui de copil, dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsurile la toate întrebările, rezolvă sarcini de învăţare, se simte responsabil şi mulţumit în finalul lecţiei.

O reuşită a metodelor interactive este creativitatea, care se oglindeşte în „a şti ce să faci cu ceea ce ai învăţat". Se spune că acei copii care au parte de dascăli creativi, vor fi şi ei creativi, urmând modelul.

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării experenţiale, de exersare a capacităţilor de analiză, de dezvoltare a creativităţii copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacţiunea dintre preşcolari, schimbul de idei, de cunoştinţe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preşcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv, în care îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii.

De asemenea, aceste metode activează toţi copiii şi le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independenţa în gândire şi acţiune, îi ajută să ia decizii corecte şi să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităţilor de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate,

îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri şi activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obţinute şi reconstituirea relaţiei educatoare-copil. Metodele de învăţare activă implică copiii în procesul de învăţare în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare, astfel fiind ajutaţi să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice în diferite situaţii de învăţare ceea ce au învăţat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educaţională alături de cele tradiţionale ori în combinaţie cu acestea.

Bruner defineşte educaţia ca „intrare în cultură" (Bocoș M, 2002, p. 20) şi plasează relaţia dintre un elev şi un adult mai experimentat decât el, la baza întregii teorii a învăţării. Esenţiale în învăţarea interactivă se consideră a fi interacţiunile ce se stabilesc în interiorul clasei, între elevi şi profesori, între elevi şi între perechi, iar principalele obiective ale instruirii interactive sunt:

- dezvoltarea motivaţiei intrinseci pentru învăţare
- adaptarea cunoştinţelor vizate la capacităţile şi interesele elevilor
- sesizarea structurii fundamentale sistemice a obiectului de studiu: noţiuni, principii, legi; ceea ce conduce la o învăţare eficientă şi raţională
- organizarea programelor de studiu pe structuri fundamentale, logice care favorizează formarea abilităţilor
- realizarea transferului specific(produs la nivelul unor cunoştinţe ale disciplinei) şi nespecific(produs la nivelul principiilor strategiilor din diferite domenii), care facilitează învăţarea şi descoperirea
- formarea capacităţii de a descoperi şi însuşirea metodologiei descoperirii
- asigurarea unui nivel de incertitudine şi tensiune necesar pentru activizarea elevilor şi pentru declanşarea comportamentului necesar rezolvării de probleme.

Okon consideră că există patru tipuri principale unilaterale de învăţare: învăţarea cunoştinţelor de-a gata, învăţarea prin descoperire, învăţarea prin trăire, învăţarea prin activitate şi preconizează învăţarea multilaterală sau integrală, care angajează întreaga personalitate a elevilor, cu toate laturile ei: cognitivă, afectivă şi volitivă. (Bocoș M ,2002, p. 21).

Astfel sub genericul metode interactive se încadrează toate acele metode care promovează un tip activ de învăţare, o „învăţare activă" sau „operatorie".

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe. Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup. În condițiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă generând un comportament contagios și o străduință competitivă în rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obținerea soluției corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple și variate. Interacțiunea stimulează efortul și productivitatea individului și este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare. Există o dinamică intergrupală cu influențe favorabile în planul personalității, iar subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual. În acest fel se dezvoltă capacitățile elevilor de a lucra împreună ce se constituie într-o componentă importantă pentru viața și pentru activitatea lor profesională viitoare.

Nevoile şi cerinţele copiilor „actori" pe scena educaţională pretind dascălilor o schimbarea radicală a modului de abordarea a activităţii didactice. Noul, necunoscutul, căutarea de idei prin metodele interactive conferă activităţii „mister didactic", se constituie ca o „aventură a cunoaşterii", în care copilul e participant activ pentru că el întâlneşte probleme, situaţii complexe pentru mintea lui de copil dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsuri la toate întrebările, rezolvă sarcini de învăţare, se simte responsabil şi mulţumit la finalul lecţiei. (Silvia Breben , 2006, pag , 12)

Acum ştim cu toţii că „oricine poate învăţa de oriunde”. Copiii primesc prin diferite canale, prea multe informaţii pe care nu le reţin şi nici nu au capacitatea de selecţie a acestora.

Prin metodele interactive de grup, copiii îşi exersează capacitatea de a selecta, combina, învăţa lucruri de care vor avea nevoie în viaţa de şcolar şi de adult. Efortul copiilor trebuie să fie unul intelectual, de exersare a proceselor psihice şi de cunoaştere, de abordare a altor demersuri intelectuale interdisciplinare decât cele clasice, prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv în care copiii îşi asumă responsabilitatea, formulează şi verifică soluţii, elaborează sinteze în activităţi de grup, intergrup, individual, în perechi. Ideile, soluţiile grupului au încărcătură afectivă şi originalitate, atunci când se respectă principiul flexibilităţii.

Toate metodele interactive de grup (6/3/5, brainstorming, cubul, pălăriuțele gânditoare...) stimulează creativitatea, comunicarea, activizarea tuturor copiilor şi formarea de capacităţi ca: spiritul critic constructiv, independenţă în gândire şi acţiune, găsirea unor idei creative, îndrăzneţe de rezolvare a sarcinilor de învăţare.

Fiind prezentate ca nişte jocuri de învăţare, de cooperare, distractive, nu de concentrare, metodele interactive învaţă copiii să rezolve probleme cu care se confruntă.

,,Școala trebuie să urmărească tot timpul ca tânărul să părăsească băncile ei nu ca specialist, ci ca o pesonalitate armonioasă. (Albert Einstein).

Bibliografie:

- Bocoş, M. - *Instruirea interactivă. Repere pentru reflecţie şi acţiune*, ediţia a II-a revăzută, Editura Presa Universitară Clujeană, 2002, pagina 21
- Breben S, Fulga M, Goncea E, Ruiu G, *Metode interactive de grup*, Editura Arves, 2006, pagina 12

METODE INTERACTIVE DE GRUP
EXPLOZIA STELARĂ- „STARBURSTING”

prof. înv. preşcolar Bleoju Geanina-Alina
Grădiniţa cu P. P. nr. 11 Bârlad, jud. Vaslui

Contribuind la predarea şi învăţarea cunoştinţelor, la fixarea, consolidarea şi evaluarea acestora, metodele interactive de grup se prezintă ca jocuri distractive de cooperare şi de învăţare. Ele determină preşcolarul să urmărească atent, cu interes sporit şi curiozitate lecţia, să-şi folosească imaginaţia, memoria, puterea de anticipare.

Un alt aspect pozitiv al folosirii acestor metode în lucrul la clasă este încurajarea colaborării şi stimularea spiritului de echipă. Prin cooperare, activitatea devine mai antrenantă, mai dinamică, mai eficientă.Copiii se mobilizează şi sunt dornici să ajungă la un rezultat. Munca în echipă îi bucură, le conferă încredere în forţele proprii, ceea ce îi determină să îţi asume responsabilităţi, să se ajute reciproc pentru a duce la bun sfârşit sarcinile asumate.

Metodele interactive de grup acţionează asupra modului de gândire şi de manifestare a copilului, necesită mult tact din partea dascălilor, deoarece trebuie ca ei să-şi adapteze stilul didactic în funcţie de structura personalităţii copilului.

Metodele interactive au un scop bine definit, prin utilizarea acestora urmărindu-se:

- Formarea capacităţii copiilor de a aduna informaţii despre o temă, de a face conexiuni între diferite elemente;
- Formarea la copil a unui sistem de capacităţi;
- Stimularea gândirii şi creativităţii copiilor;

- Încurajarea independenţei copilului şi promovarea cooperării în activitate;
- Promovarea unei activităţi didactice moderne, centrată pe dimensiunile intelectuale interdisciplinare;
- Promovarea relaţiilor interculturale pe baza comunicării;
- Promovarea unor calităţi europene şi a unei activităţi didactice moderne, centrate pe demersurile intelectuale interdisciplinare.

Sarcinile de lucru prevăzute prin aceste metode trebuie să respecte anumite condiţii:

- Să fie descrise gradual;
- Să fie legate de viaţa reală;
- Să ofere posibilitatea copiilor de a se autoevalua, de a se corecta, de a comunica cu colegii.

Una dintre metodele pe care doresc să o prezint şi care poate fi aplicată cu success la preşcolari, este metoda „Explozia stelară".

„Explozia stelară" este o metodă de stimulare a creativităţii în munca de explorare a unui subiect, care conduce investigaţia copiilor în cinci direcţii precise, determinate de întrebări. Abordarea investigaţiei se iniţiază din centrul conceptului şi se împrăştie în afară, spre obţinerea de idei conexe. Munca se desfăşoară într-o atmosferă de relaxare a copiilor.

Metoda presupune formularea de întrebări şi realizarea de conexiuni între ideile descoperite pe această cale de copii, în grup – prin interacţiune, şi individual, pentru rezolvarea unei probleme.

Ca material didactic pentru această metodă folosim: o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, tablouri, ilustraţii, jetoane, siluete, tabloul Explozia stelară.

Exemplificarea aplicării metodei Explozia stelară

Tipul de activitate: Evaluare sumativă
Mijloc de realizare : Convorbire
Tema : Zâna Toamnă
Obiectiv cadru:

- Evaluarea cunoştinţelor însuşite într-un interval scurt de timp şi îmbinarea lor în structuri noi, în vederea dezvoltării creativităţii verbale, a exersării gândirii cauzale, divergente, deductive.

Obiective:

- Să elaboreze răspunsuri la întrebări de tipul *Ce, Cine, Unde, Când, De ce* vizând tematica anunţată;
- Să formuleze întrebări în direcţia de investigare aferentă grupului de lucru, individual şi în urma colaborării în grup;
- Să realizeze conexiuni între ideile descoperite de copii, pentru a rezolva sarcina finală – cauza dispariţiei Zânei Toamna şi găsirea ei;
- Să analizeze şi să sintetizeze informaţiile, utilizând materialele puse la dispoziţie imagini,jetoane;
- Să demonstreze spirit de echipă, responsabilitate în rezolvarea sarcinilor.

Strategii didactice: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, problematizarea.
Materiale: O steluţă mare, 5 steluţe mici, tabloul Toamna şi silueta Zâna Toamna, jetoane reprezentând aspecte caracteristice anotimpului căutat, tabloul „Explozia stelară".
Demersul didactic
Copiii sunt aşezaţi în semicerc şi ascultă ghicitoarea:

Au plecat spre ţări cu soare păsările călătoare
Căci la noi e frig şi plouă,
Vântul bate cu putere, frunzele-au căzut şi ele.
În cămară adunate stau la sfat fructele coapte.
Vreau să ghiciţi negreşit despre cine am vorbit ?

Copiii dezleagă ghicitoarea, apoi sunt anunţaţi că Zâna Toamnă cea frumoasă şi bogată, a dispărut, iar surorile ei le-au trimis o scrisoare prin care îi roagă pe ei să o găsească. Anunţarea temei
Prezentarea materialului

1. Se prezintă pe rând materialul

Se afişează tabloul reprezentând sfârşitul toamnei şi imaginea Zânei Toamna. Se formulează problema de rezolvat - găsirea anotimpului dispărut. Pe steluţa cea mare este prinsă imaginea Zânei.

2. Joc-exerciţiu- „Detectivii" pentru constituirea grupurilor

Ca nişte detectivi adevăraţi, copiii trebuie să-şi aleagă câte o steluţă-simbolul „detectivilor", apoi fiecare dintre ei, printr-un joc numărătoare îşi formează grupul. Sunt trimişi în acţiune.

3. Explicarea jocului

Fiecare detectiv dintre cei cinci îşi alege câte 3-4 colegi, formându-se astfel cinci grupuri.

Se citeşte, pe rând, întrebarea de pe steluţa aferentă fiecărui grup, atenţionând copiii asupra culorii-astfel vor putea reţine că întrebarea „Ce" este scrisă cu roşu, „Cine" cu verde etc. Grupurile se împrăştie, îndreptându-se spre măsuţele corespunzătoare culorii întrebării. Pe aceste măsuţe se găsesc jetoane sugestive pentru sarcina fiecărui grup, menite să-i ajute pe copii în formularea întrebărilor.

4. Lucrul în grup

Educatoarea citeşte întrebarea, copiii se consultă, colaborează în elaborarea de întrebări pentru a o găsi pe zână. După expirarea timpului - 5 minute, revin în semicerc şi fiecare grup comunică rezultatele - întrebările elaborate împreună.

Exemple de întrebări

„Ce"- „Ce anotimp este reprezentat în acest tablou?", „Ce anotimpuri mai sunt ?", „Ce ştim despre toamnă? ", „Ce lucrează oamenii toamna?", „Ce fac copiii toamna?"

„Cine"- „Cine culege roadele?", „Cine îi ajută?", „Cine pleacă în ţările calde?"

„Unde"- „Unde se duc păsările călătoare?", „Unde lucrează oamenii toamna?", „Unde se duc copiii toamna?",

„Când"- „Când cad frunzele?", „Când înfloresc crizantemele?", „Când se culeg merele?", „Când cade bruma?"

„De ce"- „De ce cad frunzele?", „De ce pleacă păsările călătoare?", „De ce se ascund insectele în pământ?", „De ce gospodinele pregătesc dulceţuri şi murături?", „De ce a plecat toamna?"

După fiecare set de întrebări se face sinteza parţială. Sinteza generală se realizează de către educatoare sau de către copii, în funcţie de nivelul grupei. Se realizează conexiunea logică între idei.Copiii împreună cu educatoarea vor găsi rezolvarea la problema enunţată- găsirea Zânei Toamna, ajungând la concluzia că, după ce au căutat-o în parcuri, în grădini şi în livezi, „detectivii" ştiu că nu a dispărut, ci că plecat lăsând-o pe sora ei Iarna în locul ei, dar se va întoarce anul următor, poate mai frumoasă şi mai bogată.

Evaluare

Pe foile special pregătite, copiii vor scrie o scrisoare adresată Zânei Toamna. Se urmăreşte explozia stelară creată prin aşezarea steluţelor în jurul stelei şi se repetă întrebările scrise pe steluţa „Ce?", „Cine?", „Unde?", „Când?", „De ce?". Se apreciază în special efortul copiilor de a elabora întrebări, creativitatea în elaborarea întrebărilor şi rezolvarea sarcinii centrale de lucru.

Bibliografie:

1. GHID PENTRU ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR- *O abordare din perspectiva noului curriculum*, Camelia Munteanu, Eusebiu Neculai Munteanu, Editura Polirom,2009

CULTIVAREA CREATIVITĂȚII - O INIȚIATIVĂ DIDACTICĂ ABORDATĂ ÎN „EDUCAȚIA TIMPURIE

prof. Chiosa Viorica/prof. Grosu Gabriela
Grădinița cu P.P. Nr. 17 Vaslui

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale şi educaționale. Rolul creativităţii în procesul culturii şi civilizaţiei este deosebit de important, iar învăţământul contemporan manifestă o accentuată preocupare pentru educarea aptitudinilor creative. A trăi în lumea transformărilor permanente presupune un grad de adaptare legată, în mare parte, de creativitate. Este important de subliniat faptul că, în practica învăţământului preşcolar, apare frecvent problematica potenţialului creativ al copilului, care se manifestă şi se dezvoltă într-un mediu, prin excelenţă, ludic. Pornind de la premisa conform căreia fiecare copil dispune de un anumit potenţial creativ, putem afirma că adulţii implicaţi în creşterea şi educaţia lor, părinţi şi educatori, sunt responsabili de valorificarea acestei capacităţi. Unii cercetatori de părere că nu este niciodată prea devreme pentru a începe educarea creativităţii copiilor, cu alte cuvinte, activitatea creativă a copilului nu ar trebui să fie îngrădită de nici un fel de interdicţii, limitări sau critici. Dezvoltând sensibilitatea şi receptivitatea copilului pentru diverse materiale şi pentru particularităţile acestora, pentru perceperea lumii înconjurătoare şi corelarea fenomenelor percepute, copilul învaţă, cu timpul, să folosească aceste aptitudini şi în alte domenii. În acest proces, mediul, joacă un rol important, deoarece el poate favoriza, încă din cea mai fragedă copilărie, dezvoltarea creativităţii.

Părinţii nu ar trebui să instituie o ordine prea severă în jurul copiilor, pentru a nu-i obliga, în felul acesta, pe copii s-o menţină. Întâi ei şi apoi educatoarea, în grădiniţă, ar trebui să atragă atenţia copiilor asupra tuturor fenomenelor, pentru a stimula astfel propriile lor observaţii (percepţii), ar trebui să le permită să vadă, să pipăie şi să audă tot ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător.

Orice experienţă bazată pe contactul direct şi pe comunicare se petrece, în primul rând, prin atingerea obiectului respectiv. Simţul tactil este atât de important, deoarece el determină detaşarea eului de mediul înconjurător, punându-l în acelaşi timp în legătură cu acest mediu. Copilul trebuie să fie îndrumat să-şi folosească ochii, nu numai pentru a vedea, dar şi pentru A PRIVI; urechile, nu numai pentru a auzi, dar şi pentru A ASCULTA cu atenţie; mâinile nu numai pentru a apuca obiectele, ci şi pentru a le pipăi şi A SIMŢI. „Educarea creativităţii artistice are drept urmare o educare a creativităţii în general.

S-a ajuns astfel, la susţinerea ideii că sensibilitatea faţă de probleme şi flexibilitatea pot fi dobândite în artă şi transferate apoi asupra altor domenii. Maslow este de părere că educarea creativităţii poate fi realizată şi cu ajutorul literaturii şi al dansului. O contribuţie esenţială în dezvoltarea teoriilor despre joc a adus-o L.S. Vîgotski (1896-1934).

Considerând activitatea de joc ca fiind principalul factor al dezvoltării generale, Vîgotski se concentrează mai ales asupra regulilor acestuia. În joc poate fi sesizată o adevărată pregătire profesională pentru activitatea viitoare, jocul fiind orientat spre activitatea socială pe care copilul o observă, o imită şi o transpune, luând ca reper principalele raporturi sociale.

Diferenţa dintre ceea ce un copil poate să facă în mod independent şi ceea ce poate realiza cu ajutorul adultului este considerată a fi zona proximei dezvoltări, conform originalei sale teorii. În acest sens, Vîgotski precizează că a respecta particularităţile de vârstă ale copilului, înseamnă a lua în considerare atât cerinţele şi posibilităţile reale ale copilului, cât şi perspectivele apropiate ale dezvoltării psihice ale acestuia.

Sarcinile trebuie formulate astfel încât să constituie un puternic stimulent pentru dezvoltarea psihică a copilului. În fond, posibilitatea transferării creativităţii de pe un tărâm pe altul se datorează sentimentului de securitate psihică; el face posibilă existenţa curajului de a-ţi încerca forţele şi în alt domeniu. Vîgotski(1971) preciza că, „În joc, un copil se comportă totdeauna dincolo de vârsta sa medie, dincolo de comportamentul său cotidian, în joc este ca şi cum ar fi puţin mai înalt decât el însuşi”.

Copiii lucrează cu acea zonă a proximei dezvoltări; ei îşi creeaza propriile lor concepte. Potenţialul creativ al preşcolarului se manifestă în activităţile sale cotidiene: în joc (activitate fundamentală), în desen şi pictură (activităţi care sunt pentru el, cel puţin iniţial, un joc cu liniile şi culorile) şi în limbaj (o activitate de intercomunicare umană realizată cu mijloacele limbii). Cadrul cel mai important de manifestare, dar şi de stimulare a potenţialului creativ, este jocul, cu toate tipurile sale.

Comportamentului copilului dar şi relaţiile acestuia cu mediul înconjurător, funcţia de semn sau simbol fiind dată obiectului prin acţiunea pe care o execută copilul, mişcarea proprie a copilului, gestul lui, conferă obiectului funcţia de semn, îi comunică sensul acestuia.

După jocul – exerciţiu, în jurul vârstei de 2 ani apare jocul simbolic care se explică şi el prin asimilarea realului la eu, el reprezintă gândirea individuală în forma ei cea mai pură, prin conţinutul său reprezintă o expansiune a eu-lui şi o realizare a dorinţelor în opoziţie cu gândirea raţională socializată care adaptează eu-l la real şi exprimă adevărurile comune .

Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială (nu numai individuală). Deşi este mai simplu (alături de jocul imitativ), jocul de mânuire a obiectelor se îmbogăţeşte treptat, copilul combină diferite mişcări şi descoperă multiple utilizări ale obiectelor (jucăriilor). În jocul de construcţie imită şi reproduce modele de acţiune implicate în situaţii de viaţă, întâlnite în lumea adulţilor şi a obiectelor; le reproduce însă prin simplificare (nu numai din cauza percepţiei şi a gândirii sincretice, care nu-i permit sesizarea relaţiei dintre elemente şi unitate, ci al nivelului relativ deficitar al deprinderilor motrice şi practice). În acelaşi timp, copilul adaugă noi elemente dictate de emoţiile şi dorinţele sale.

În jocul de creaţie cu subiect din viaţa cotidiană, copilul imită şi reproduce selectiv modele de comportament oferite de cei din jur, nu numai pe acelea care sunt în acord cu dorinţele şi preferinţele sale. Preluarea acestor modele se face spontan, fără constrângeri exterioare sau cerinţe impuse persuasiv. În realizarea rolurilor asumate se foloseşte de obiecte reale, cărora le dă nu numai semnificaţii reale, ci şi semnificaţii proprii. Dacă la început acţiunile reproduse sunt simplificate, în timp le complică, le combină între ele, le îmbogăţeşte cu ceea ce a acumulat în experienţa sa cognitivă (în jocul de creaţie „De-a vânzătorii", copilul va măsura produsele pe care „le vinde" şi va utiliza mijloace neconvenţionale, însuşite în activităţile matematice).

Datorită focalizării în jurul unei teme oferite de mediul social, în cadrul căruia acumulează experienţă, acţiunile ludice capătă coeziune, fluenţă, inventivitate (se realizează o adevărată INVENŢIE prin adăugire, prin analogie, prin asociere). Ficţiunea din jocul de creaţie cu subiect din viaţa cotidiană nu este absurdă, ci constructivă şi originală. Realitatea este în acelaşi timp sursă, criteriu de verificare, câmp de explorare şi identificare. În cadrul acestor jocuri, copilul substituie prin imagini, prin trăiri emoţionale, prin gesturi şi acţiuni, obiecte, persoane, relaţii, şi apoi se substituie pe sine însuşi, identificându-se cu rolul.

Copilul trăieşte empatic personajul pe care îl joacă, ceea ce pare incredibil, dat fiind caracterul animist al gândirii. Prin jocul de creaţie cu subiect din cotidian, preşcolarul se detaşează treptat de realitatea concretă şi imediată, transpunându-se în trecutul trăit mai de demult sau chiar în viitor.

Jocul de creaţie cu subiect din poveşti şi basme aduce şi el modificări, adăugiri, combinări de replici, de acţiuni. Preşcolarul modifică, în funcţie de trăirile sale emoţionale faţă de personaj, evoluţia acestuia, relaţiile lui cu celelalte personaje. Copilul manifestă independenţă în alegere şi spontaneitate în interpretarea rolului asumat, fiind capabil chiar să interpreteze toate rolurile din aceeaşi poveste, fără a imita educatoarea sau colegul care l-a precedat. El utilizează o pantomimică socială, dar în acelaşi timp şi una personală. Prin jocul cu subiect din basme şi poveşti, copilul se transpune într-o lume mirifică, a tuturor posibilităţilor, conştientizând caracterul ei nereal („ştiu că nu este aşa, dar aşa vreau eu să fie").

Manifestarea potenţialului creativ în cadrul jocului nu este intenţională, ea este posibilă, datorită semnificaţiei afectogene a obiectelor, persoanelor, relaţiilor şi, mai ales, reflectă trebuinţa de independenţă şi autoexprimare a preşcolarului.

Jocul copilului nu este un veritabil produs creator, dar este nou şi original în raport cu sine şi în raport cu ceilalţi copii. Originalitatea jocului derivă din funcţia pe care aceasta o are pentru copil: ,,asimilarea realului fără constrângeri sau sancţiuni, rezolvarea echilibrului afectiv şi intelectual al eului în confruntarea cu realul".

Pregnantă la vârsta preşcolară este manifestarea potenţialului creativ în desen şi pictură, activităţi care au funcţii importante în viaţa preşcolarului. Prin intermediul lor, copilul ajunge întâmplător la artă, îşi însuşeşte instrumente de morfologie şi sintaxă a artei pe care apoi le va utiliza deliberat. Acestea exprimă şi stimulează potenţialul creativ al preşcolarului. Prin desen şi apoi prin pictură, copilul reflectă, selectiv şi într-o formă specifică, realitatea. Selectivitatea şi specificitatea se datorează, pe de o parte, insuficientei elaborări a instrumentelor artei, iar pe de altă parte, motivelor afective (elementele preferate sunt disproporţionate, exagerate) sau motivelor topologice („nu mi-a mai rămas loc în pagină!").

Prin desen şi pictură preşcolarul asimilează realitatea la propriul eu, echilibrează şi armonizează raporturile cu natura, cu ceilalţi, cu el însuşi. Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul şi pictura exprimă plastic percepţiile, reprezentările, emoţiile, cunoştinţele receptate din diferite surse. Utilizând acest limbaj, copilul recrează un univers care l-a impresionat (o poveste, un obiect, un personaj sau un animal) şi se contopeşte cu acest univers. Desenul şi pictura reprezintă rezonanţa lumii în copilul preşcolar şi vibraţia acesteia în lumea lui .

La 3 – 4 ani desenul este linear, presupune un număr mic de elemente compoziţionale, în general din aceeaşi categorie. Fluiditatea şi flexibilitatea sunt scăzute; coloraţia este neomogenă, depăşeşte limitele conturului şi se folosesc una sau două culori. Spre 5–6 ani, creşte numărul elementelor compoziţionale, acestea se diversifică categorial, apar detaliile, începe să fie sugerată mişcarea. Elementele compoziţionale, dispuse în mai multe planuri (fără a se respecta perspectiva lineară, ca tehnică în desen), se organizează în ansambluri coerente, în jurul unei teme impuse sau alese. Cel mai des întâlnite sunt următoarele elemente: omul, casa, pomul, cerul, soarele, păsările, norii, plantele, animalele. Prezenţa lor se datorează poate şi faptului că sunt simboluri de securitate maternă şi paternă, dar mai ales faptului că reprezintă primele obiecte ale cunoaşterii imediate, nemijlocite, primele obiecte ale spaţiului cognitiv. La această vârstă sunt utilizate mai multe culori cu îmbinări originale şi cu intenţionalităţi estetice.

Referitor la originalitate, dincolo de elementele obişnuite, apar şi elemente inedite, dar nu în mod deliberat, ci datorită valorii emoţionale a obiectelor desenate. Preşcolarul mare preferă desenul cu temă liberă, aleasă, sau cu elemente sugerate. Desenul cu temă devine încărcat, fără a dovedi flexibilitate, şi include, de multe ori, elemente care nu au legătură cu tema.

Pentru preşcolar (care are o adevărată voluptate a culorilor strălucitoare, neaşteptate), pictura este deja artă intenţionată. Acum se poate vorbi de un adevărat simţ al formei, manifestat prin pornirea spontană de a cerceta cu mâna înainte de a contura. Lucrând cu pensula, copilul se opreşte surprins că a descoperit forma unui obiect, deşi nu reuşeşte să-l numească, operează cu pete plate, fuzionate, vibrate, amestecuri de culori. Respingând uniformitatea şi asimetria, preşcolarul dovedeşte simţul ritmurilor liniilor, culorilor, formelor, care generează, la rândul lor, ritmul gândirii şi al mişcărilor fizice.

Potenţialul creativ se manifestă (deşi mai puţin pregnant) şi în domeniul verbal. Acest fapt este explicabil, întrucât creaţia verbală impune stăpânirea limbii. Preşcolarul de 4–5 ani creează cuvinte după structura celor cunoscute, găseşte cuvinte care să includă sunete sau silabe, substituie în propoziţii sau fraze anumite cuvinte cu sinonime şi antonime, asociază în structuri neobişnuite cuvinte diferite. În general, exprimarea în propoziţie este săracă, stereotipă, dar sunt posibile şi formulări inedite, neobişnuite.

Literatura pentru copii (basmul, povestea), îl introduce într-o adevărată sărbătoare a limbajului, îl iniţiază în viaţa colectivităţii, îl ajută să descopere şi să înţeleagă legile elementare ale vieţii sociale, şi, mai ales, să construiască un univers în care irealul devine real, iar imposibilul – posibil. Prin intermediul poveştii copilul se eliberează de egocentrism, întrucât se identifică, în plan imaginar, cu personajele în care găseşte ceva din el însuşi sau ceva din el, în personaje.

Cu fiecare reluare a textului (copilul cere acest lucru educatoarei sau cuiva din familie), se sedimentează acţiunile, personajele şi, mai ales, materialul verbal. Pentru copilul preşcolar, cel ce îi citeşte povestea este şi martorul întâmplărilor povestite, magicianul care deschide uşa fermecată a poveştii şi, mai ales, este modelul său de vorbire şi povestire.

La 3 – 4 ani, repovestirile copiilor utilizează formulări stereotipe, automatisme verbale. Treptat, copilul demonstrează capacitatea de a exprima viziunea şi atitudinea sa proprie, care se îndepărtează de model. Dacă atitudinea adultului este permisivă, copilul va introduce în repovestire personaje noi (de cele mai multe ori întâlnite în alte poveşti), modifică întâmplările, îmbogăţeşte acţiunile, propune situaţii de prevenire a unor întâmplări neplăcute.

Povestirile create de el (care pot fi după modelul adultului, după imagini, cu început dat, după desen sau cu ajutorul unei jucării) sunt scurte, fără divagaţii, fără explicaţii întinse, oarecum incoerente (o înlănţuire aproape inconştientă de imagini), dar uneori pot avea o „savoare" deosebită. De cele mai multe ori se concentrează pe întâmplări umane pline de haz sau întâmplări cu animale. Sunt situaţii în care, prin povestirile create, copilul proiectează asupra personajelor, propriile sale dorinţe, preferinţe, probleme.

Un loc deosebit între modalităţile de manifestare a potenţialului creativ îl au lectura după imagini; tablourile reprezintă adevărate texte iconice, pe care copilul învaţă să le „citească" în mod creativ. Descifrarea conţinutului lor nu se limitează numai la descrierea imaginilor (realizată printr-un „dialog" între imagini şi copil), ci devine chiar o autentică creaţie verbală. De cele mai multe ori, copiii îşi pun întrebări sau se completează unul pe celălalt.

Toate aceste manifestări ale potenţialului creativ sunt originale în raport cu experienţa individuală, nu şi cu cea socială, dar constituie premisă pentru viitoarele produse, veritabil creative. Stimularea creativităţii la vârsta preşcolară este factor esenţial al dezvoltării psihosociale.

Preşcolaritatea este apreciată tot mai mult ca vârsta celor mai profunde experienţe educaţionale din viaţa unei persoane. Pe parcursul ei se înregistrează ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea individualităţii umane şi unele din cele mai semnificative achiziţii, cu ecouri evidente pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale. Din această perspectivă, este de subliniat că profilul psihologic al vârstei preşcolarităţii generează premise favorabile cultivării şi stimulării potenţialului creativ: dinamism, impetuozitate, expresivitate, avânt permanent, vibraţie şi efervescenţă lăuntrică.

Stimularea creativităţii este un demers socio–educaţional complex, ce cuprinde simultan fenomenele de activizare (incitare şi susţinere), antrenare, cultivare şi dezvoltare prin actualizarea virtuţilor creative, pentru accederea lor de la posibil la real, prin afirmare efectivă.

Concluzii:

- analizând şi generalizând literatura la problema abordată, evidențiem următoarea definiţie descriptivă de lucru a creativității: creativitatea este formaţiunea psihologică care cuprinde motivație creativă, procese creative, însușiri de personalitate creativă și care fiind declanşată, realizează produse noi, originale, utile şi recunoscute de experţi ca fiind valori culturale autentice;
- potenţialul creativ poate fi influenţat prin instrucţie şi educaţie iar în procesul de învăţământ activitatea creatoare poate fi dirijată direct (prin care descriu procedeele rezolvărilor creative) şi indirect (prin asigurarea condiţiilor care o favorizează);
- orice fenomen de căutare euristică sau de restructurare şi reformulare, contribuie la antrenarea potențialului creativ și poate fi consecinţa unui efort independent.

BIBLIOGRAFIE:
1. Cerghit I., *Fundamentări teoretice şi demersuri aplicative*, Bucureşti, Polirom, 2002, 74p.
2. Elkonin D.B., *Psihologia jocului, Pedagogia secolului XX*, Bucureşti, Didactică şi Pedagogică, 1980. 33.
3. Frank L. K., *Individual developmen*, N.Y., Doubleday, 1955, 525 p.
4. Guilford J. P., *Creativity*, London, Press, 1965, 69 p.
5. Lowenfeld M., *The world picture of children a method of recording and Studyng them*, British J. În: Medic Psych, 1962, p.78 – 101.
6. Maslow A., Hirarchy of Needs; *The cognitive need. Brandeis*, Brandeis University, 1951, p.67-79
7. Munteanu A., *Lasaţi copiii să creeze sau ESEUL - joc de imaginaţie*. În: Didactica Pro

JOCURILE CREATIVE LA PREȘCOLARI

Prof. Constandache Cătălina
Grădiniţa cu P. P. nr. 12, loc. Huși, jud. Vaslui

La vârsta preșcolară jocul satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului, nevoie generată de trebuinţe, dorinţe, tendinţe specifice acestui nivel de dezvoltare psihologică, adică este cea mai importantă modalitate de exprimare a copilului preșcolar și reprezintă o formă de activitate preferată si adecvată specificului activităţilor realizate în grădiniţă, dar și principala metodă de instruire și educaţie utilizată în activităţile cu copiii. Valoarea activităţilor de joc este apreciată deoarece au capacitatea de a-l ajuta pe copil să se integreze în mediul natural și social și pentru a înţelege lumea înconjurătoare. Jocul constituie, în esenţă, principala modalitate de formare si dezvoltare a capacităţilor psihice ale copilului.

Jocurile de creaţie sunt acele jocuri prin care se manifestă, se exteriorizează întreaga viaţă psihică a copilului. Prin aceste jocuri copilul își exprimă emoţiile, dorinţele, cunoştintele, caută să cunoască realitatea înconjurătoare.

Jocul de creatie are ca principală funcție asimilarea realului la „eu", favorizând astfel retăirea într-un mod specific, a ceea ce l-a impresionat mai mult pe copil. Chiar dacă jocul reprezintă o trăire interioară a realităților descoperite la fiecare copil în parte și chiar dacă intervenția adultului nu modifică conținutul acestuia, jocul are o forță educativă polivalentă pentru formarea întregii personalități.

Jocul creativ se naște dintr-o impresie socială, deci după origine este un fenomen special. Influența considerabilă a jocului de creație asupra dezvoltării intelectuale se datorează faptului ca prin joc copilul nu se mărginește, pur și simplu, să reproducă o serie de impresii pe care le-a primit din mediul înconjurător, dimpotrivă, în jocul de creație se stabilește o anumită relație între copil și lumea din jur. Realizând în joc acțiuni concrete, copilul pătrunde mai adânc semnificația socială a vieții din jur. Indeplinirea unui rol ridică în fața copilului numeroase probleme pe care trebuie să le rezolve. Rezolvarea în procesul jocului a acestor probleme stimulează și activează atenția, spiritul de observație, memoria voluntară, gândirea și imaginația creatoare a preșcolarului.

Foarte importantă este influența jocurilor de creație și asupra dezvoltării morale a copiilor.

Valoarea educativă a jocurilor de creație constă în faptul că el generează emoții și sentimente morale. Impresiile pe care le primește copilul din realitatea înconjuratoare și pe care le prelucrează în jocurile sale, au pentru el adânci rezonanțe afective. El își trăiește sincer rolul și simte puternic ceea ce întruchipează.

În grădiniță jocul de creație se desfășoară sub două forme, și anume jocuri de rol (jocuri cu subiecte din viața cotidiană și jocuri de creație cu subiecte din povești și basme) și joc de construcție.

Jocurile cu subiecte din viața cotidiană, prin conținutul lor reflectă modul de joacă al copilului. Copilul de mic este atașat de părinți și de alți membri ai familiei care-i poartă de grijă. Observă relațiile reciproce dintre adulți, activitatea pe care aceștia o desfășoară, precum viața socială pe care aceștia o trăiesc. Receptiv la toate aceste impresii, copilul începe să le reproducă în jocurile sale, adica copilul este dornic să participe la viața și activitatea adultului, în felul acesta, în situațiile de joc create mai mult sau mai puțin independent, copilul reproduce rolurile socio-profesionale ale adulților.

In aceste jocuri elementele vieții cotidiene se îmbină cu fenomenele sociale generale într-o formă specifică nivelului de dezvoltare psihică a copilului. Jocurile cu subiecte din povești și basme, ca o variantă aparte a jocurilor de creație, sunt acele jocuri în care copilul interpretează rolurile diferitelor personaje. Trăsătura caracteristică a acestor jocuri constă în reproducerea creatoare a imaginii artistice și a acțiunilor personajului. In felul acesta, copilul pătrunde mai adânc în lumea sentimentelor și a trăirilor personajelor din basm sau poveste.

Jocurile de construcție sunt frecvent utilizate la grădiniță și se desfășoară în jurul unor teme propuse de către educatoare sau în jurul unor teme alese de către copii.

Copiii în cadrul acestor jocuri au libertatea să elaboreze o construcție absolut nouă, să reconstruiască un model prezentat anterior, folosindu-se de materiale ca: nisip, materiale din natură, forme geometrice din lemn, jocul îl îndeamnă pe copil să confecționeze și să construiască diferite obiecte necesare pentru realizarea temei la care se gândește. Pe de altă parte, confecționarea diferitelor obiecte și includerea lor în joc duce la îmbogățirea conținutului acestuia. În jocurile copiilor procesul de construire se desfășoară ca un proces de reflectare a realității înconjurătoare. El se caracterizează prin anumite particularități specifice. Procesul de construire cere din partea copilului numeroase priceperi și deprinderi: de a extinde în lățime și înălțime construcția, de a delimita și închide spațiul, de a transforma formele plane ale materialului în forme de relief, de a conferi construcțiilor o formă arhitecturală estetică, etc.

În jocurile de creație ale copiilor aproape zi de zi se observă influența programelor de la televizor. Din păcate de multe ori programele vizionate la televizor nu conțin numai cunoștințe valoroase, ci dau și un model pentru cele mai diferite forme ale agresivitatii, producând foarte multă frică. Majoritatea copiilor de vârstă preșcolară redau în jocurile lor momentele agresive din filme și se identifică cu personajele negative.

Aranson, un psiholog social din Statele Unite ale Americii ne informează despre rezultatele cercetarii lui, adică „… din fiecare zece programe în opt domină violența… Desenele animate, cele mai vizionate programe de către copii conțin cele mai multe violențe.” Spre deosebire de povestea spusă de adult, în timpul programelor de desene animate, copiii nu pot judeca ce anume e poveste și ce realitate. De multe ori evenimentele din programele de televiziune sunt crezute de către ei a fi adevărate, reale și de cele mai multe ori acest fapt este greșit.

Pentru copiii de 5-6 ani este benefic jocul cu colegii mai mici, deoarece au ocazia și copiii mai puțin activi, mai retrași, ca fiind între colegi mai mici să-și manifeste propria imaginație, totodată pentru cei cu personalitate mai puternic dezvoltată jocul le dă prilejul să-și trăiască și să-și manifeste spiritul de organizare.

In urma conviețuirii apar obiceiuri de colectiv foarte pretioase, ca adaptabilitatea, ajutorul reciproc sau interesul dezvoltat față de cei din jur. Diferența de vârstă și nivel de inteligență îmbogățește tema jocului și ușurează distribuția rolurilor. În aceste grupe, unde găsim copii de mai multe vârste avem posibilitatea de a prelucra cotiturile jocurilor de creație. De obicei copiii mai mari profită de ocazie și primesc roluri de conducere, prin faptul acesta asigură o organizare mai benefică a jocului, ei impart rolurile și își pot trăi dorința de a îndruma, iar cei mici acceptă cu plăcere și rolurile secundare. Așa după cum am arătat anterior, jocul de creație înregistrează o evoluție și o îmbogățire de la un an la altul.

Dacă la începutul vârstei preșcolare copilul redă acțiuni izolate, își asumă roluri fără să le dea o semnificație socială sau fără o motivație internă, treptat copilul va trece spre jocuri cu roluri care

presupun redarea unor aspecte mai complexe, legate de caracteristicile personajelor interpretare (atitudini, exprimări verbale și nonverbale, folosirea unor instrumente specifice, etc.) și care sunt integrate în activități ce presupun interacțiune și cooperare și converg către o finalitate prestabilită.

Prin jocul de creație se stabilește o relație specifică între copil și realitate, pe care copilul nu o copiază mecanic, ci situația lui de joc este o asimilare a caracteristicilor unor obiecte, situații, roluri sociale, o compensare a realității prin satisfacerea prin joc a unor tendințe și nevoi a căror îndeplinire este imposibilă în realitate, precum și retrăirea unor situații reale și exersarea modalităților de stăpânire a acestora.

Bibliografie:

- Silvia Dima, *Copilăria - fundament al personalităţii*, Revista Învăţământului Preşcolar, București, 1977, pag. 87
- Gheorghe Tomșa, *Psihologie preșcolară și școlară*, Ministerul Educaţiei, Cercetării și Tineretului, București, 2007
- Stoica, A, *Creativitatea elevilor. Posibilităţi de cunoaștere și educare,* București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1983.

EDUCAREA UNEI ATITUDINI POZITIVE FAŢĂ DE MEDIU PRIN ACTIVITĂŢILE DESFĂŞURATE ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof. Dănilă Ecaterina & Educ. Jora Vasilica-Alina
Grădinița cu P.P.Nr. 3 Vaslui

Motto: ***„A înțelege natura înseamna a înțelegeviitorul, iar a face ceva pentru salvareanaturii, atât de amenințată azi,înseamnă a contribui la fericirea omenirii” Eugen Pora***

În ultimul timp în întreaga lume ecologia începe să însemne o știință de bază, omenirea devenind conștientă de greșelile ce s-au făcut pană acum. De aceea așa cum ne ocupăm de educația intelectuală, de cea morală și estetică, de dezvoltarea aptitudinilor și sentimentelor, de educarea voinței, este momentul să ne ocupăm și de aducatia ecologică.Fiind martori oculari ai transformărilor din mediul înconjurător, toate aspectele noi stârnesc curiozitatea copiilor, fapt manifestat prin noianul de întrebări ce ni le pun: de unde?, de ce?, cum?,etc. Prin răspunsul pe care noi, educatorii, îl dăm prin interpretarea noastră, canalizăm copiii la înțelegerea relațiilor dintre unele fenomene și rezultatul acestora. Copiii pot depăși această etapă printr-o educație ecologică, bineînțeles în comformitate cu particularitățile de vârstă.

Grija faţă de mediu trebuie să fie o componentă esenţială a dezvoltării morale, spirituale, sociale, şi culturale a generaţiilor actuale. Astăzi, mai mult ca oricând se impune educarea tuturor cetăţenilor în spirit ecologic, în special a tinerei generaţii, deoarece aceasta va fi, pe lângă beneficiarul de mâine, factorul de decizie. La vârsta preşcolară educaţia ecologică este la fel de importantă ca şi educaţia intelectuală, morală, estetică deoarece le transmite copiilor cunoştinţe despre mediul înconjurător, le formează deprinderi de a ocroti şi proteja natura, le formează atitudini şi

comportamente corecte faţă de mediul înconjurător. Grădiniţa are la îndemână multiple posibilităţi de realizare, în cadrul procesului instructiv-educativ a unei bune pregătiri ecologice a copiilor care se materializează apoi în formarea unui comportament şi a unei culturi ecologice.

În scopul formării unui comportament ecologic care să permită copiilor să acţioneze în folosul naturii, am urmărit următoarelor obiective:

- dezvoltarea capacităţii de cercetare, explorare, investigare a mediului;
- cunoaşterea fiinţelor şi fenomenelor din mediul înconjurător şi caracteristicile acestora;
- înţelegerea necesităţii protejării mediului şi identificarea unor reguli şi norme de comportament ecologic în diverse situaţii;
- creşterea dorinţei de a ocroti, respecta şi proteja natura prin implicarea copiilor în activităţi cu caracter experimental şi demonstrativ;
- manifestarea disponibilităţii copiilor de-a participa la acţiuni de îngrijire şi protejare a mediului aplicând cunoştinţele dobândite;

Pentru realizarea acestor obiective am desfășurat activități cât mai variate ca tematică și mod de desfășurare în care asimilarea cunoștințelor s-a îmbinat cu acțiuni practice de protejare a mediului. Orice prilej oferit de activitățile de observare a plantelor și animalelor, observări spontane, plimbări, excursii, lecturarea unor texte studiate din fauna și flora terestră, vizionarea de filmulețe, etc, le-am folosit pentru a forma o gândire intuitivă și deductive a copiilor în raport cu natura.

Prin specificul structurii lor, plantele permit cercetarea mai amănunțită, iar descompunerea lor în părți componente i-a ajutat pe copii să descopere mai ușor relațiile dintre procesul de creștere și condițiile necesare, să sesizeze transformările care au loc sub influența diferiților factori de mediu. Prin observări ca: „Ghiocelul și vioreaua”, „Narcisa și laleaua”, „Roșia și ardeiul', „Crizantema și tufănica”, copiii au văzut și au înțeles că aceste plante au nevoie de aer, apă, căldură și lumină pentru a se menține în viață, că rădăcina absoarbe apa și sărurile minerale, iar frunza prepară hrana plantei.

Așezarea grădiniței lângă Parcul Tineretului și Parcul Teatrului de Vară, ne-au dat posibilitatea să organizăm multe acțiuni în mediul concret, unde există diverse medii de investigare și având în vedere pragul de dezvoltare al senzațiilor și percepțiilor la vârsta preșcolară. Parcurile au fost locurile principale unde copiii au reținut mai ușor însușirile lumii înconjurătoare în cele patru anotimpuri, au sesizat schimbările ciclice produse, au descoperit cauzele, condițiile de viață ale plantelor, relațiile dintre om și natură, influența benefică sau negativă a omului.

În cadrul activităților matematice, lucrând cu grupe și mulțimi de obiecte observate anterior, realizarea sarcinilor: formare de mulțimi, așezare în corespondență (frunze-flori; copaci-păsări) numărat și calcul oral cu 1-2 unități, rezolvarea și compunerea unor probleme a fost efectuate cu mai multă ușurință decât să le fi pus pe măsuță materiale neabordate încă.

În activitățile practice am utilizat materiale refolosibile: cutii de carton, plastic, resturi de hârtie colorate și carton, resturi de sârmă și materiale textile, semințe, sâmburi, dopuri, etc. În realizarea unor machete „În ogradă la bunici” ,În pădure”, a unor măști de animale folosite în jocurile cu rol, diferite jucării și obiecte decorative pentru sala de grupă, copiii s-au implicat cu entuziasm și interes.

Obiective ale educației ecologice au fost realizate și în cadrul activităților de educație pentru societate. Copiii au fost profund impresionați de conținutul unor lecturi: „Fii bun cu viețuitoarele”, „Să ne iubim unii pe alții”. Memorate cu ușurință, versuri precum cele din poezia „Ochiul lui Dumnezeu” își pun cu siguranță amprenta în conduita moral civică față de natura înconjurătoare:

„Tu când vezi un vierme mic,/ Nu-l strivi, nu-i fă nimic,/ Rău nu-ți face, nici un pic,/ Cât îl vezi de mititel/ Dumnezeu știe de el”.

Jocurile desfășurate în cadrul activităților de educație fizică dar și cele organizate în etape în sala de grupă, în curte, plimbarile facute favorizeaza formarea de deprinderi, comportamente și atitudini pozitive față de mediu, transmițând și alte informații științifice care îmbogățesc experiența de viațăa copiilor de la cea mai fragedă vârstă.

Având în vedere valențele formativ-educative ale jocului, în paralel cu nevoia copiilor de a fi „hraniți” sistematic prin joc, am desfășurat o gamă variată de jocuri: jocuri de creație, jocuri cu rol, jocuri senzoriale, jocuri inspirate din curiozități ale plantelor și animalelor, jocuri de simulare „Vrăbiuțele”, „Iepurașii și grădinarul”, „Caută-ți casuța”, „Iepurașul fără culcuș”, „De-a greierele și furnica”,,,De-a vacanța”, „Vreau să semăn cu...”,etc.

Prin metodele folosite (conversaţia, explicaţia, observaţia, experimentul, problematizarea, studiul de caz, învăţarea prin descoperire, jocul de rol, învăţarea prin proiecte, instruirea asistată pe calculator) copiii au înţeles modul de funcţionare a mediului, problemele cu care se confruntă datorită varietăţii factorilor de poluare precum şi necesitatea implicării de la cea mai fragedă vârstă în rezolvarea problemelor de mediu. Activităţile desfăşurate au deschis calea spre cunoaştere a copiilor, le-a facilitat însuşirea noţiunilor despre mediu deoarece s-a pus accentul pe folosirea cunoştinţelor în contexte variate, pe rezolvarea de situaţii-problemă, situaţii-experiment, pe dezvoltarea gândirii şi a raţionamentelor specifice.

Formele de realizare abordate pentru educaţia ecologică au fost dintre cele mai diverse: observări, experimente, povestiri ştiinţifice, activităţi practice, plimbări, drumeţii, excursii, colecţii de materiale din natură, expoziţii, spectacole, dansuri tematice, concursuri

Considerăm că întreaga activitate desfăşurată în grădiniţă a oferit copiilor un cadru optim de formare şi dezvoltare a unei atitudini ecologice precoce care să permită manifestarea unor comportamente simple, civilizate în relaţiile copiilor cu mediul.

Eu îmi fac treaba mea – Poveste cu tâlc

A fost o dată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti, o junglă mare şi frumoasă în care animale trăiau fericite.

Într-o bună zi în acea junglă a izbucnit un incendiu. Bineînţeles că toate animalele au început să fugă, care încotro, pentru a-şi salva pielea. Numai o pasăre colibri, mică şi neînsemnată, se ducea la râul din apropiere îşi umplea guşuliţa cu apă după care zbura deasupra focului şi arunca apa în foc.Un tigru, care fugea şi el disperat pe acolo, o vede, rămâne perplex şi o întreabă:

– Ce faci, nu-ţi dai seama că ce faci tu e inutil?

Pasărea colibri se opreşte pentru o clipă din zborurile ei şi îi răspunde scurt:

– Eu îmi fac treaba mea!

Mie mi-a plăcut foarte mult această povestioară şi mă întreb:

– oare cum ar arăta această lume şi această planetă dacă fiecare dintre noi „ne-am face treaba noastră” aşa cum trebuie, luând exemplu de la mica pasăre colibri din povestioara de mai sus?

– Oare cum ar fi dacă fiecare dintre noi ar privi în jurul lui, ar identifica ce ar putea face el

pentru ca aceasta lume să devină mai bună şi mai curată şi „şi-ar face treaba lui“, după puterile lui?

– Oare cum ar fi dacă în loc să rămânem letargici şi să ne ne plângem pe umăr de situaţia gravă în care am adus această planetă, ne-am ridica şi am acţiona după puterile noastre?

Eu sunt convinsă că situaţia de pe această planetă s-ar îmbunătăţi uimitor de repede. **Aşa că haideţi să ne facem treaba noastră!** Cu cât suntem mai mulţi cu atât mai bine.

Un îndemn:

„Să faceţi sacru legământ
Să ocrotiţi acest pământ
E tot ce-avem mai bun şi sfânt
Salvaţi-l cât mai este timp!

Imnul micilor ecologiști

1. Chiar de suntem prichindei,
Știm și noi ce e frumos
Și cu toți vrem să trăim
Într-un mediu sănătos!

2. Iubim soarele și ploaia,
Câmpul, muntele și marea,
Iubim orice anotimp
Când albastră este zarea.

3. Îngrijim un pomișor
Și o floare din gradină,
Iubim pasările-n zbor
Și pe harnica albină.

4. Viața e un dar divin,
E o poveste minunată,
Vrem cu toții să trăim
Într-o lume mai curată.

Refren: Un, doi, un doi,
Hai cântați și voi cu noi
Și nu uitați,
Cu natura suntem frați!

Pământul, planeta albastră

Trăim pe planeta albastră,
Pământul este casa noastră,
Acolo unde-s fluturi şi flori
Şi soarele ne-arată mulţime de culori.

Păsările cerului îi zâmbesc,
Peştii din ape parcă-i vorbesc,
Terra este planeta tuturor
Şi un imn îi cântă toţi în cor.

O horă întindem acum, ne bucurăm,
Pământul îl înconjurăm
Cu zâmbete şi bucurie,
În aer este numai veselie.

Un sfat pentru toţi acum avem:
Planeta să o salvăm cât mai putem,
Deşeuri şi gunoaie să reciclăm
Pentru ca o viaţă sănătoasă să avem!

Bibliografie:

- Ciobotaru Melania, Geamănă Nicoleta Adriana, Jalbă Cornelia – „Educaţia ecologică în grădiniţă – ghid pentru educatoare”, Bucureşti, Editura CD PRESS, 2005.
- www didactic.ro

JOCURILE DIDACTICE – MIJLOACE ACTIVE DE PREDARE ÎNVĂŢARE CENTRATE PE ELEV

Prof. înv. preşcolar Grigoraş Ana-Dorina
Grădiniţa cu P. P. Nr. 10 Mun. Huşi, jud.Vaslui

Anticiparea caracteristicilor şcolii de mâine care să aibă ca finalitate pregătirea absolvenţilor pentru a fi şi a deveni, pentru autonomie, pentru autoeducaţie poate constitui sursă de criterii pentru redefinirea obiectivelor şi finalităţilor ciclurilor, treptelor, obiectivelor de învăţământ.

Asemenea obiective impun schimbări radicale în conţinutul şi tehnologia educaţiei. Selectarea şi prelucrarea cunoştinţelor se va realiza predominant după principiul interdisciplinarităţii, se va apela cu precădere la strategiile euristice de predare-învăţare, mijloacele tehnologice şi îndeosebi calculatoarele vor permite o individualizare mai accentuată a învăţământului.

În ceea ce priveşte metoda de învăţare se apreciază că rolul principal este jucat de descoperire, deoarece în ordinea activităţilor contează punerea elevului în situaţia de a mânui, a rezolva contradicţii, probleme.

În relaţia dintre componentele procesului de învăţământ: intrări – resurse umane şi materiale; proces – interacţiunea dintre obiective, conţinut-metodologie, forme de organizare, relaţii de evaluare, ieşiri – produse materializate în nivelul de pregătire al elevilor este necesar ca fiecare învăţător să găsească mijloacele şi modalităţile practice de realizare optimă a activităţii.

Prin urmare strategia didactică trebuie să includă neapărat în coordonatele sale şi această preocupare a învăţătorului prin captarea şi menţinerea în permanenţă în condiţiile de „înaltă tensiune" a atenţiei şi interesului elevului.

Reuşita în şcoala primară depinde în bună măsură de felul în care este abordată problema jocului.

Jocurile didactice organizate în lumina psihologiei învăţării, reprezintă un mijloc activ şi eficace de instruire şi educare a şcolarului mic. Acest tip de activitate cu un aparent aspect de divertisment, este în fond o activitate aptă să răspundă unor importante obiective ale procesului instructiv educativ.

Utilizând jocul în procesul de predare-învăţare, îmbinând ineditul şi utilul cu plăcutul, activitatea didactică devine mai interesantă, mai atractivă. Prin jocul didactic elevul îşi angajează întreg potenţialul psihic, îşi ascute observaţiile, îşi cultivă iniţiativa, voinţa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, îşi dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

În învăţământul primar jocul didactic se poate organiza cu succes la toate disciplinele şcolare, în orice moment al lecţiei, ca activitate de sine-stătătoare, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, fie fixarea şi consolidarea acestora, fie verificarea şi aprecierea nivelului de pregătire al elevilor.

Acest mijloc instructiv-educativ are valori formative cu atât mai profunde cu cât decurg mai firesc din atracţiile copiilor şi creează un cadru socio-afectiv şi intelectual propice dezvoltării intelectuale independente şi originale. El îl pune pe elev în situaţia de a fi activ, de a înţelege, de a dobândi noi achiziţii prin efort propriu.

Pornind de la aceste probleme se naşte capacitatea de „a vedea" căi diversificate de operare cu datele şi de a căuta multiple şi diverse soluţii.

Jocurile didactice dezvoltă flexibilitatea gândirii, determină crearea conexiunilor interdisciplinare, determină plăcerea căutărilor.

Apreciind pozitiv încercările individuale, evitând pe cât posibil critica şi evaluările negative, se poate crea un climat de încredere în forţele proprii, de dragoste pentru activitatea în care elevii se descătuşează total.

Cunoscând locul pe care îl ocupă jocul în viaţa copilului, este uşor de înţeles eficienţa folosirii lui în procesul instructiv educativ.

Jocurile didactice reuşesc prin specificul lor, cu mai mult succes ceea ce prin mijloace obişnuite nu s-a obţinut şi anume să mărească productivitatea procesului de predare-învăţare, să i se mărească eficienţa.

În condiţiile actuale în care înscrierea la şcoală, se face la vârsta de şase ani, se impun o serie de măsuri destinate să prevină dificultăţile de învăţare ale elevilor. Un prim element îl constituie cunoaşterea particularităţilor psihologice şi implicaţiile pedagogice ale învăţării.

Un alt aspect important în acest sens îl constituie strategia didactică utilizată, concretizată într-o varietate de metode, procedee şi mijloace de învăţământ care să faciliteze transmiterea materiei şi formarea unor abilităţi.

Cel mai important element în această abordare îl constituie jocul didactic, ca activitate de bază a copilului şi în acelaşi timp modalitate de iniţiere treptată în procesul complex al învăţării. Există o strânsă interdependenţă între evenimentele de la începuturile învăţării copilului şi succesele sau insuccesele din viitoarea activitate educaţională.

2. În noile accepţiuni ale reformei, în învăţământul primar accentul cade pe dezvoltarea dimensiunii formative a pregătirii, deoarece nu însuşirea unui volum mare de cunoştinţe îl fac pe micul şcolar bine pregătit, ci mai ales dobândirea unor capacităţi, abilităţi şi operaţii intelectuale necesare actului de cunoaştere care favorizează învăţarea.

Ca activitate fundamentală a copilului, jocul poate contribui la formarea unei atitudini faţă de muncă. Jocul îi dă posibilitatea de a-şi folosi imaginaţia, îl ajută să pună în practică abilităţile şi priceperile dobândite, el contribuie la îmbogăţirea bagajului de cultură dezvoltându-i creativitatea şi sensibilitatea.

3. Un om motivat pentru ceea ce face, realizează acţiunea respectivă la maximul capacităţilor sale. De aceea putem concluziona că aspectele motivaţionale trebuie să-şi găsească un loc mai important în preocupările învăţătorilor, legate de realizarea lecţiilor.

O mare atenţie trebuie acordată modalităţii de „captare a atenţiei" în vederea formării uneimotivaţii pozitive.

Introducerea unui joc didactic în această etapă a lecţiei se constituie un stimul motivaţional performant atât pe plan cognitiv, instructiv, formativ şi afectiv voliţional.

Am constatat din practica şcolară că mecanismele atenţiei voluntare sunt condiţionate de contextul psiho-fizic al lecţiei, de atractivitatea formelor de prezentare a conţinutului, că întărirea influenţează decisiv performanţele elevilor, iar autoîntărirea este esenţială pentru învăţare.

Aşadar învăţarea nu se realizează prin întărire externă (recompensă, notă, pedeapsă) ci mai eficient prin autoîntărire pozitivă (joc, întrecere, distracţie).

ELEMENTELE DE JOC

Există variate elemente de joc: întrecerea (emulaţia, competiţia)individuală sau pe grupe de elevi, cooperarea între participanţi, recompensarea rezultatelor bune (dar nu înţeleasă în mod îngust) sau penalizarea greşelilor comise de cei antrenaţi în jocurile de rezolvare a exerciţiilor bazate pe surpriză, aşteptare, aplauze, cuvântul stimulator etc. Este foarte important ca elementul de joc să se împletească strâns cu sarcina didactică, să mijlocească realizarea ei în cele mai bune condiţii.

CONŢINUTUL JOCULUI DIDACTIC trebuie să fie accesibil, recreativ şi atractiv prin forma în care se desfăşoară, prin mijloacele de învăţământ utilizate, prin cunoştinţe la care se apelează.

MATERIALUL DIDACTIC folosit, conduce la reuşita jocului, de aceea este bine să fie variat, adecvat conţinutului jocului, să slujească cât mai bine scopul urmărit. Pot fi folosite: planşe, folii, fişe individuale, cartonaşe, jetoane, truse cu litere, figuri geometrice, etc.

REGULILE JOCULUI: Pentru realizarea sarcinii propuse şi pentru stabilirea rezultatelor întrecerii se folosesc regulile de joc propuse de învăţător sau cunoscute, în general, de elevi. Regulile jocului concretizează sarcina didactică şi realizează sudura între aceasta şi acţiunea jocului, antrenează întregul colectiv de elevi.

Jocurile didactice cuprind unele reguli care precizează cine poate deveni câştigătorul jocului, dar pot cuprinde şi unele restricţii – elevii care greşesc vor fi eliminaţi din joc sau vor fi penalizaţi, depunctaţi.

Acceptarea şi respectarea regulilor de joc determină pe elev să participe la efortul comun al grupului din care face parte. Subordonarea intereselor personale celor ale colectivului, angajarea pentru învingerea dificultăţilor, respectarea exemplară a regulilor de joc, succesul, îl pregătesc pe copil pentru activitatea viitoare, pentru integrarea în societate.

Valoarea formativă pe care o prezintă jocul, precum şi diversitatea obiectivelor educaţionale pentru a căror rezolvare este folosit jocul, duc la necesitatea unei clasificări a jocurilor. O clasificare a jocurilor se poate realiza din mai multe puncte de vedere: după CONŢINUT; după OBIECTIVELE urmărite; după MATERIALUL folosit; după GRUPELE DE STRUCTURI şi PROCESE PSIHOFIZIOLOGICE solicitate preponderent în joc.

A. Dintre toate aceste criterii, cele mai semnificative rămân CONŢINUTUL şi OBIECTIVELE. Astfel, jocurile pot fi:

a) jocuri de dezvoltare a vorbirii,
b) jocuri matematice, de cunoaştere a mediului;
c) jocuri de orientare în spaţiu;
d) jocuri de mişcare
e) jocuri pregătitoare (de deschidere sau sensibilizare) în vederea înţelegerii unor jocuri, jocuri aplicative cu funcţia de fixare a unor reguli sau procese şi de extindere a acestora asupra unor situaţii noi.

Caracterul creator in orice domeniu, nevoia omului de a se adapta în continuu la situaţii , la procese şi probleme de muncă noi , impun ca şcoala , odată cu funcţia ei informativă , să dezvolte şi aptitudinile intelectuale ale elevilor, independenţa şi creativitatea gândirii.

Bibliografie:

- Piajet J; 1971, *Psihologia copilului*, E.D.P. Bucureşti
- Ilie Vali ;2007, *Pedagogie, perspective teoretice şi aplicative*, Editura Universitatea Craiova

COMPORTAMENTE ȘI ACTIVITĂȚI/JOCURI/ACȚIUNI CARE POT CONTRIBUI LA FORMAREA ANTEPREŞCOLARILOR ȘI A PREȘCOLARILOR.

Prof. Guțu Mihaela
Grădinița cu P. P. nr. 12 Huși, jud. Vaslui

ANTEPREȘCOLARI	PREȘCOLARI
A 1.1 1. PREGĂTIREA PENTRU ACTIVITĂȚI - Exerciții pentru membrele superioare: Imitarea mersului piticului, uriaşului, berzei, ursului, sărituraiepuraşului, broscuţei, cangurului. Jocuri de imitare (*Mergi la fel ca mine!, Piticii şi uriaşii, Vrăbiuţe şi iepuraşi).* - Legănăm brațele-stând, legănăm brațele înainte și înapoi, - Dii, călușule: stând cu mâinile la piept, pumnii strânși, zvâcnirea coatelor ritmic spre lateral-înapoi. - exerciții pentru membrele inferioare: ex: ,,Sări ca vrăbiuța” stând cu mâinile pe șolduri, sărituri pe ambele picioare, cu ușoară îndoire a genunchilor și deplasare înainte. ,,Sări minge”: stând, sărituri pe ambele picioare pe loc cu ușoară îndoire a genunchilor. ACTIVITĂȚI ÎN AER LIBER Mersul-însușirea corectă a mersului cu păstrarea ținutei corecte a corpului, ,,Mers în coloană câte unul”, „Mers cu legănarea liberă a brațelor” Alergarea corectă, realizându-se creșterea fazei de zbor, păşirea elastică, balansarea brațelor îndoite din cot -Alergare într-o direcție dată; -Alergare alternată cu mers; A1.2. ALA2 -jocuri de mișcare- au teme precise, reguli simple, se desfășoară în spațiu redus și sunt însoțite de versuri sau cântec. Acestea urmăresc dezvoltarea capacității de mișcare. Executarea diferitelor tipuri de mișcări: trasarea liberă a unor elemente grafice (linii drepte, linii curbe) în jocurile la nisip, la masa luminoasă, pe hârtie. Jocuri pentru motricitate fină (*Trasăm linii, Desenăm, colorăm cercuri etc.*). EX: Șoarecele și pisica, Ursulețul doarme, Joacă băiete,	A 1.1 1. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ - Momentul de înviorare - exerciții pentru membrele superioare: ex: -„Păsărica se întinde”, „Fluturele își întinde aripile” - stând, ducerea brațelor lateral și revenire, -Legănăm brațele-stând, legănăm brațele înainte și înapoi, - Dii, călușule: stând cu mâinile la piept, pumnii strânși, zvâcnirea coatelor ritmic spre lateral-înapoi. - exerciții pentru membrele inferioare: ex: ,,Sări ca vrăbiuța” stând cu mâinile pe șolduri, sărituri pe ambele picioare, cu ușoară îndoire a genunchilor și deplasare înainte. ,,Sări minge”: stând, sărituri pe ambele picioare pe loc cu ușoară îndoire a genunchilor. ADE- Domeniul psihomotric - Educație fizică- Mersul-însușirea corectă a mersului cu păstrarea ținutei corecte a corpului, ,,Mers în coloană câte unul”, „Mers cu legănarea liberă a brațelor” Alergarea corectă, realizându-se creșterea fazei de zbor, păşirea elastică, balansarea brațelor îndoite din cot -Alergare într-o direcție dată; -Alergare alternată cu mers; A 1.2 ALA2 -jocuri de mișcare- au teme precise, reguli simple, se desfășoară în spațiu redus și sunt însoțite de versuri sau cântec. Acestea urmăresc dezvoltarea capacității de mișcare. Executarea diferitelor tipuri de mișcări: trasarea liberă a unor elemente grafice (linii drepte, linii curbe) în jocurile la nisip, la masa luminoasă, pe hârtie. Jocuri pentru motricitate fină (*Trasăm linii, Desenăm, colorăm cercuri etc.*EX: Șoarecele și pisica, Ursulețul doarme, Joacă băiete, Dansul-solicită o rezistență fizică generală, forță, viteză,

A1.3. Exerciţii fizice care se execută în ordinea stabilită şi cu ritm asemănător, pe fond muzical (*Păpuşa face gimnastică, Rândunica îşi întinde aripile, Roata mică, roata mare*). A2.1 ALA1 1. Citire de imagini din cărți cu poze mari și clare reprezentând animale, numind animalele și imitând modul de mișcare al acestora, onomatopeele emise de acestea. A2.2. Jocuri în care copiii interpretează animale favorite. Le imită mișcările, onomatopeele. ALA 2 Jocuri de mișcare: Ștafeta ursuleților, a broscuțelor, a iepurașilor, a pisicuțelor etc. PREGĂTIREA PENTRU ACTIVITĂȚI ex. „Pisica se întinde/pisica doarme”, „Gândacul răsturnat” A2.3.Joc de rol *De-a ferma*. A3.1. Identificarea stimulilor din mediu prin intermediul simţurilor prin jocuri senzoriale: *Ce ai gustat?* (dulce, amar, acru, sărat/ fructe, legume), *Ghiceşte mirosul*! (fructe, legume, produse de igienă), *Spune cum este!* (cald, rece), *Ghiceşte culoarea!* (roşu, albastru, galben, verde), *La ce am cântat?* (timbrul instrumental tobă, fluier). A3.2. Schimbarea poziţiei corporale la comanda educatoarei, antrenând simţurile (auzul, văzul), opţional, utilizând un fond muzical, joc senzorial *Cine te-a strigat?* (timbrul vocal al colegilor din grupă), A3.3. Se oferă copiilor obiecte din materiale și texturi diferite. Se numește fiecare, joc senzorial *Săculeţul fermecat.* *LIBER LA JOACĂ* *A4.* 1.Spălarea independentă, ori de câte ori este nevoie, cu apă şi săpun, folosirea şerveţelelor pentru mâini sau atunci când tuşeşte, strănutul în pliul cotului, folosirea independentă a toaletei. Exerciţii (*Apa şi săpunul sunt prietenii curăţeniei, Cum foloseşti şerveţelul şi batista?, Ştii să mă foloseşti corect*?). ALA2 – Jocuri de mișcare- ,,Traversăm strada,, Educatoarea și copiii se plimbă prin încăpere și	suplețe, coordonare, echilibru, ritmicitate. - dansul în grup: ex. „Alunelul”, „Hai la joc”, „Hora mare” - dansul în perechi: ex. ,,Soro dragă, Hai să ne jucăm, să ne legănăm” A 1.3 RUTINELE -Servirea micului dejun, a mesei de prânz: ex: ,,mâna stângă ține toarta de la cană, farfuria, mâna dreaptă folosește lingurița” ALA 1 -Joc de masă-puzzle- ,,Zâna toamnă”, „Mărul buclucaș” A2.1 ALA1 1. Citire de imagini din cărți cu poze mari și clare reprezentând animale, numind animalele și imitând modul de mișcare al acestora, onomatopeele emise de acestea. ALA 2 Jocuri în care copiii interpretează animale favorite. Le imită mișcările, onomatopeele. Jocuri de mișcare: Ștafeta ursuleților, a broscuțelor, a iepurașilor, a pisicuțelor etc. ADP -Moment de înviorare- ex. ,,Pisica se întinde/pisica doarme”, „Gândacul răsturnat” A2.3.Joc de rol *De-a ferma*. A3.1. Identificarea stimulilor din mediu prin intermediul simţurilor prin jocuri senzoriale: *Ce ai gustat?* (dulce, amar, acru, sărat/ fructe, legume), *Ghiceşte mirosul*! (fructe, legume, produse de igienă), *Spune cum este!* (cald, rece), *Ghiceşte culoarea!* (roşu, albastru, galben, verde), *La ce am cântat?* (timbrul instrumental tobă, fluier). A3.2. Schimbarea poziţiei corporale la comanda educatoarei, antrenând simţurile (auzul, văzul), opţional, utilizând un fond muzical, joc senzorial *Cine te-a strigat?* (timbrul vocal al colegilor din grupă), Mergi după cum bat(lent, repede) A3.3. Se oferă copiilor obiecte din materiale și texturi diferite. Se numește fiecare, joc senzorial *Săculeţul fermecat.* *RUTINE* *A4.* 1. Spălarea independentă, ori de câte ori este nevoie, cu apă şi săpun, folosirea şerveţelelor pentru mâini sau atunci când tuşeşte, strănutul în pliul cotului, folosirea independentă a toaletei. Exerciţii (*Apa şi săpunul sunt prietenii curăţeniei, Cum foloseşti şerveţelul şi batista?, Ştii să mă foloseşti corect*?).

traversează o stradă imaginară. La semnalul ,,Traversăm strada! Se iau de mână câte doi, se uită la stânga și în dreapta și traversează după ce se asigură că nu trece nicio mașină. Traversarea se repetă de câteva ori, astfel încât copiilor să le intre în reflex regula ,, Dă-mi, te rog, mâna când traversăm strada”!	A4.2. Se realizează un loc unde copiii să își poată păstra obiectele de igienă personală (săpunul, pieptenul, periuța de dinți etc.) *Căsuța igienei.* A4.3. Jocuri de identificare a produselor de igienă *Ghici unde este periuța?* *A5.* 1. Recunoaşterea regulilor de siguranţă personală şi colectivă prin implicarea copiilor în identificarea semnelor şi simbolurilor unor reguli de protejare faţă de pericolele posibile în sala de grupă, acasă, pe stradă (semnale luminoase, indicatoare, semne de circulaţie, numărul de urgenţă 112). A5.2. Lecturi după imagini (*Citim semne şi simboluri, Reguli, Micii pietoni, Strada nu e loc de joacă, Cum circulăm?, Unde ne jucăm?*). Convorbiri (*Spune ce reprezintă!, Ce e bine, ce e rău).* Se folosesc imagini cu pompieri, medici și se discută despre intervențiile lor în situațiile periculoase. ALA2 – Jocuri de mișcare- ,,Traversăm strada” Educatoarea și copiii se plimbă prin încăpere și traversează o stradă imaginară. La semnalul ,,Traversăm strada! Se iau de mână câte doi, se uită la stânga și în dreapta și traversează după ce se asigură că nu trece nicio mașină. Traversarea se repetă de câteva ori, astfel încât copiilor să le intre în reflex regula ,,Dă-mi, te rog, mâna când traversăm strada”!

BIBLIOGRAFIE:
Curriculum pentru educaţia timpurie, 2019

EDUCAREA PREŞCOLARILOR IN CONTEXTUL „NOILOR EDUCAŢII”

Prof. înv. preşc. Hotnog Lucia/Educ. Netedu Anişoara
Grădiniţa Văleni, jud. Vaslui

Motto:
„Educaţia este ceea ce rãmâne dupã ce ai uitat tot ceea ce ai invãţat în şcoală”.
Albert Einstein

Educaţia este o activitate socială complexă care se realizează printr-un lanţ nesfârşit de acţiuni exercitate în mod conştient, sistematic şi organizat, în fiecare moment un subiect individual sau colectiv, în vederea transformării acestuia din urmă într-o personalitate activă şi creatoare,

corespunzătoare atât condiţiilor istoric-o sociale prezente şi de perspectivă, cât şi potenţialului său biopsihic individual.

Procesul instructiv educativ desemnează activitatea didactică ce se desfăşoară organizat, instituţionalizat şi planificat pe baza unor strategii didactice adecvate, de un personal calificat (educatori, institutori, învăţători şi profesori), având ca finalitate formarea personalităţii armonioase a celor educaţi şi integrarea lor socio-profesională.

Pentru o bună desfăşurare a procesului instructiv educativ în grădiniţa de copii trebuie subliniată importanţa respectării particularităţilor de vârstă şi individuale ale copiilor preşcolari prin faptul că toate formele de activitate instructiv educative trebuie să fie adaptate capacităţilor de asimilare, posibilităţilor reale ale celor vizaţi. Este vorba şi de particularităţile individuale ale fiecărui preşcolar, dar şi de specificul dezvoltării stadiale pe categorii de vârstă ale copiilor, având în vedere că există caracteristici comune, dar şi trăsături ce definesc individualitatea fiecărui copil, în funcţie de zestrea genetică, experienţa de viaţă, mediul familial şi social din care provin, accesul la sursele de informare, situaţia materială ş.a.

Problematica lumii contemporane este prezentă în noile tipuri de educaţii sau „noile educaţii". Aceste „noi educaţii" corespund unor trebuinţe socio-pedagogice. În programele UNESCO figurează 11 exemple de „noi educaţii" între care: educaţia relativă la mediu, educaţia pentru comunicare şi pentru mass-media, educaţia în materie de preocupare pentru o nouă ordine economică internaţională, educaţia pentru schimbare şi dezvoltare, educaţia nutriţională, educaţia economică şi casnică modernă, educaţia pentru timpul liber, educaţia interculturală, educaţia pentru pace, educaţia pentru democraţie şi toleranţei.

DEMOCRAŢIA ŞI TOLERANŢA

TOLERANŢA

1. *Definiţie*

Toleranţa - înseamnă cunoaşterea, recunoaşterea şi acceptarea modului de a fi al persoanelor şi grupurilor. Aceasta presupune alegerea deliberată de a nu interzice, a nu împiedica, a nu interveni în comportamentul unei persoane sau al unui grup chiar dacă noi dezaprobăm aceea purtare şi avem şi cunoştinţe şi puterea de a interzice sau împiedica.

2. *Manifestări ale toleranţei*

- *la nivelul indivizilor*: toleranţa cere să acceptăm diferenţele individuale, oricât de diferite ar fi de valorile noastre.
- *la nivelul instituţiilor şi a relaţiilor noastre cu acestea*:

* presupune să-i ascultăm pe cei care au opinii diferite şi să analizăm cu obiectivitate argumentele acestora;
* să nu considerăm că cei care au opinii diferite sunt duşmanii noştri;
*să ne susţinem propriile opinii cu argumente solide;
*să acceptăm că, uneori, opiniile noastre pot fi greşite;
*să acceptăm că, uneori, opiniile celorlalţi pot fi valoroase.

- *la nivelul societăţilor:* la nivelul comunităţii mondiale, într-o lume a interdependenţelor, inter şi multiculturalitatea reprezintă o condiţie esenţială a manifestării toleranţei.

3. *Caracteristicile toleranţei*

*respectul diversităţii şi alterităţii
*respectul libertăţii de alegere
*solidaritatea
*dialogul social
*responsabilitatea

Responsabilitatea individuală şi implicarea civică sunt trăsături care se dezvoltă când există condiţii prielnice; de pildă, într-o democraţie există condiţii pentru a împărţi reciproc sarcinile la nivelul unui grup, sarcini care conduc la obţinerea binelui public, a ordinii, precum şi a independenţei personale. Responsabilitatea individuală implică existenţa unei sensibilităţi faţă de nevoile şi problemele grupului. O persoană cu simţ de responsabilitate personală atrage atenţia grupului asupra situaţiilor care funcţionează în detrimentul grupului. Persoana respectivă poate să propună o serie de schimbări ale metodelor de acţiune ale grupului, pentru binele acestuia.

DEMOCRAŢIA

1. Definiţie - democraţia este un sistem de guvernare caracterizat prin participarea cetăţenilor la conducerea statului. „Democraţia" este un cuvânt de origine grecească care înseamnă: „demos" popor, „kratos" putere.
2. Trăsăturile caracteristice ale democraţiei sunt:
- separaţia puterilor în stat
- alegeri libere pe baza votului universal
- pluralism politic
- respectarea drepturilor şi libertăţilor oamenilor
- conducerea majorităţii şi protecţia minorităţilor.
3. Tipuri de democraţie:

a) democraţia directă este un sistem de guvernare în care deciziile de interes public se iau în mod nemijlocit de către populaţie. A fost specific Atenei antice în secolul V î. Hr. Astăzi nu se mai foloseşte.

b) democraţia indirectă sau reprezentativă este un sistem de guvernare în care deciziile de interes public sunt luate de către reprezentanţii aleşi de cetăţeni, prin vot universal.

4. Valorile democraţiei:
* libertatea
*dreptatea
*egalitatea

Educaţia pentru democraţie ar putea fi înţeleasă ca:

- *o reacţie la atacurile împotriva valorilor democraţiei* din partea extremismului politic caracterizat prin xenofobie, rasism, antisemitism, violenţă;
- *o preocupare pentru viaţa interioară a individului*; în contextul dezinteresului manifestat de numeroşi adolescenţi în raport cu evenimentele politice şi istorice, educaţia pentru democraţie ar putea conduce la formarea conştiinţei solidarităţii istorice şi la înţelegerea relaţiei esenţiale dintre destinul individual şi contextul social-politic.

Accelerarea progresului mileniului III, a produs schimbări majore în toate domeniile vieţii noastre. Ritmul rapid al schimbărilor a determinat apariţia unor noi direcţii de acţiune, una dintre acestea fiind educaţia ca proces de formare şi sensibilizare a copiilor, tinerilor şi adulţilor pentru participare la abordarea şi soluţionarea problemelor cu care omenirea este şi va fi confruntată. Acestor provocări li s-a răspuns cu educaţii specifice, denumite „noile educaţii". Acestea constituie o investiţie a educaţiei în procesul de soluţionare a problematicii lumii contemporane. Ele au forme diverse şi sunt purtătoare de conţinuturi noi. Conţinuturiile specifice sunt integrate în grădiniţă în termenii unor obiective pedagogice care vizează domenii de interes contemporan.

Noile educaţii sunt: educaţia intelectuală, moral-civică, religioasă, estetică, educaţia fizică, profesională, ecologică, democraţie şi toleranţă, pentru participare, pentru sănătate, casnică modernă, interculturală, pentru timpul liber, umanistă, muncii, disciplinei conştiente, tehnologică, igienico-sanitare, sexuală, economică, permanentă, integratp.

Iată câteva din aceste noi educaţii puse în practică în grădiniţă şi la grupă:

Educaţia pentru sănătate realizată la grupa mijlocie, resprezintă pasul spre a învăţa copii să respecte regulile de igienă personală şi să se obişnuiască cu un regim raţional de viaţă şi alimentaţie. Acest lucru îl realizăm nu numai prin activităţi extracurriculare, selectând cu mare atenţie conţinutul fondului informaţional transims, dar şi de metodele şi procedeele utilizate pentru al motiva pe copil în a se implica şi participa cu plăcere. Pentru a transforma deprinderiile în obişnuinţe şi pentru a stimula interesul copiilor pentru menţinerea sănătăţii, am implementat opţionalul „Mici şi sănătoşi", şi desfăsuram proiect educational cu I.S.J. Vaslui. Sperăm că până la sfârşitul anului copiii vor consolida cunoştinţele şi deprinderile igienico-sanitare.

Educaţia interculturală promovează atitudinea de deschidere, de acceptare şi înţelegere firească a raportului dintre un individ şi ceilalţi, respetarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate între oameni.

Grădiniţa este principalul spaţiu al învăţării pluralităţii culturale prin preţuirea diversităţii, a notei distincte aduse de cultura fiecărui actor social participanţi. Uneori este necesară modelarea orgoliului etnic al majorităţii şi întărirea încrederii în sine al minorităţii.

Educaţia moral-civică este realizată în grădiniţe prin activităţi instructiv-educative precum educaţia pentru societate (D.O.S.).Aceasta în promovarea simţului moral al preşcolarului. Specificul ei este determinat de particularităţiile de conţinut a moralei ca fenomen social şi de condiţiile psiho-sociale implicate în realizarea ei.

Vârsta preşcolară reprezintă etapa formării deprinderilor elementare de comportament care, cu timpul prin stimulare din interior şi stabilizare, vor deveni trăsături ale personalităţii sale morale.

Educaţia estetică îndeplineşte multiple funcţii educative, pentru a le înţelege mai bine, să ne referim la natura şi specificul artei, precum şi la categoria de bază a esteticii-frumosul. Arta este principala modalitate prin care se înfăptuieşte relaţia estetică dintre om şi realitate.

Conţinutul specific activităţilor din grădiniţă, cu predominarea jocului, includ sintetic şi într-o structură accesibilă vârstei, valori artistice din literatură, muzică, arte plastice, dans, teatru, film. Acestea sunt asimilate într-un cadru natural sau artificial adecvat realizării integrale a educaţiei artistice.

Educaţia literară are un rol important în educaţia estetică prin mesajul artistic şi limbajul artistic.Prin literatură, la preşcolari un loc de seamă îl ocupă creaţia populară (basme şi cântece populare, proverbe şi zicători), în care s-a concretizat înţelepciunea, simpatia, patriotismul. Prin literatura accesibilă preşcolariilor educatoarele caută să le dezvolte acestora receptivitatea faţă de expresivitatea şi frumuseţea limbii, priceperea de a se exprima în mod corect, plastic şi viu, dorinţa şi străduinţa de a compune mici povestiri, poezii sau alte încercări literare.

Educaţia muzicală ocupă o bună parte din timpul rezervat procesului instructiv-educativ şi activităţiilor extracurriculare. Multe activităţi din grădiniţă sunt însoţite de cântec.

Educaţia fizică urmăreşte dezvoltarea armonioasă a organismului, întărirea sănătăţii şi cultivarea unor calitatăţi fizice necesare muncii, activităţiilor sportive. În cazul preşcolarilor se accentuează aspecte precum menţinerea şi întărirea sănătăţii copiilor, dezvoltarea lor armonioasă din punct de vedere fizic şi moral, formarea unor deprinderi sănătoase de muncă şi viaţă.La nivelul învăţământului preşcolar, educaţia fizică se realizează în cadrul activităţilor comune (A.D.E.) cu întreaga grupă, diferenţiat, în funcţie de nivelul grupei. Conţinutul educaţiei fizice constă în învăţarea mişcărilor de bază, respectarea unor reguli de igienă în practicarea diferitelor jocuri de mişcare.

Toate aceste noi educaţii pot fi folosite în cadrul A.D.E.-urilor, activităţilor extracurriculare, pe parcursul unui an şcolar. Educatorul este cel care conduce buna desfăşurare a activităţilor.

Astăzi în planul educaţional al fiecărei ţări cu un sistem de conducere democratic se urmăreşte o mai bună organizare a curriculum-ului. În acest context toleranţa şi democraţia sunt două noţiuni absolut indispensabile, care se coroborează în permanenţă, punând în valoare noi valenţe educaţionale.

Noile educaţii = noi tipuri de conţinuturi

De ce este necesară abordarea noilor educaţii?

Se consideră că trebuie să se cultive libertatea persoanei ca principala valoare a democraţiei, formarea şi dezvoltarea atitudinilor de solidaritate, de cooperare în cadrul colectivităţii.

Şcoala este datoare să contribuie, cu mijloace specifice, la reconstrucţia autentică a spiritului comunitar, laolaltă cu libertatea individuală.

Echilibrul unei societăţi depinde foarte mult de echilibrul dintre libertatea individului şi solidaritate, ca opţiune pentru participarea comună la viaţa grupurilor şi comunităţilor din care face parte.

De îmbogăţirea conţinutului educaţiei cu „noile educatii" trebuie să fim convinşi în formarea celor care, în viitor, vor determina capacitatea unei societăţi de a-şi asuma responsabilităţi, de a-şi formula opţiunile şi de a se dezvolta în spiritul: **TOLERANŢEI; EVITĂRII CONFLICTELOR; PROMOVĂRII DE PACE**.

Bibliografie:

1. Ezechil, L., Păişi, M. – *Laborator preşcolar*, Editura V&I Integral, Bucureşti, 2001
2. Voiculescu, E. – *Pedagogie preşcolară*, Editura Aramis, Bucureşti, 2001
3. *Ghid de bune practici pentru educaţia timpurie a copiilor de la 3 la 6/7ani*

EXPLOZIA STELARĂ – METODĂ INTERACTIVĂ APLICATĂ ÎN ACTIVITĂȚILE DE PROTEJARE A MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

Educ. Mitrofan Margareta
Grădiniţa cu P. P. nr. 13 Huşi/Jud. Vaslui

Învăţământul modern preconizează o metodologie axată pe acţiune operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenţei, ale imaginaţiei şi ale creativităţii.

Metodele de învăţământ reprezintă căile folosite de grădiniţă, de către educatoare în a-i sprijini pe copii să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacităţile copiilor, de a acţiona asupra naturii, de a folosi roadele cunoaşterii, transformând în facilităţi interioare, formându-şi caracterul şi dezvoltându-şi personalitatea.

„Explozia stelară" este o metodă de stimulare a creativităţii, o modalitate de relaxare a copiilor şi se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme şi noi descoperiri.

Obiectivele urmărite sunt: formularea de întrebări şi realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacţiune şi individual pentru rezolvarea unei probleme.

Materialul folosit este o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, tablouri cu ilustraţii, siluete, tabloul „Explozia stelară".

Descrierea metodei:

Copiii sunt aşezaţi în semicerc şi propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea centrală.

Pe cele cinci steluţe se scrie cate o întrebare de tipul: CE?; CINE?; UNDE?; DE CE?; CÂND?, iar cinci copii din grupă extrag câte o întrebare. Fiecare copil din cei cinci îşi alege câte trei-patru colegi, organizându-se astfel în cinci grupuri.

Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte precum şi modul de cooperare şi interacţiune.

Copiii trebuie familiarizaţi cu întrebările de tipul: CE?; CINE?; UNDE?; DE CE?; CÂND?

Metoda se aplică corect dacă se respectă etapele de utilizare:

- Fiecare tip de întrebare se scrie cu altă culoare pentru a fi reţinută cu uşurinţă;
- Întrebările copiilor se înregistrează în „Portofoliul Exploziei stelare”;
- Copiii pot confecţiona, desena stele de diferite mărimi în alte activităţi;
- Educatoarea poate crea jocuri, exerciţii utilizând întrebările elaborate de copii;

Se utilizează în activităţi cum sunt: lecturi după imagini, convorbiri, povestiri, jocuri didactice, activităţi matematice, poezii, în activităţi de evaluare.

Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor. La expirarea timpului, copiii revin în semicerc în jurul stelei mari şi comunică întrebările elaborate, fie un reprezantant al grupului, fie individual, în funcţie de potenţialul grupului. Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.

În cadrul proiectului tematic „Haina verde a Terrei”, am desfăşurat activitatea integrată „Suferinţele unui pom”, lectură după imagini şi educaţie muzicală cu tema „Copăcelul”.

Scopul activităţii a fost observarea cauzelor naturale /artificiale poluante; formarea şi exersarea unor deprinderi de îngrijire, ocrotire şi protejare a mediului înconjurător în vederea educării unei atitudini pozitive faţă de acesta.

Metoda interactivă utilizată: „Explozia stelară”.

Am format cinci grupe de copii, pe care i-am aşezat la mese diferite, pe care au găsit jetoane cu ajutorul cărora au formulat întrebări de tipul:

- Ce fenomen este reprezentat în imagine?
- Ce s-a întâmplat cu pomul din imagine?
- Ce ar trebui să facem pentru a ocroti copacii?
- Cine provoacă suferinţa pomilor?
- Cine ne oferă viaţa (oxigenul) pe pământ?
- Cine ne poate ajuta să ocrotim pădurea?
- Unde se pot juca copiii?
- Unde aerul este curat?
- Unde este bine să plantăm pomi?
- Când curăţăm pomii de dăunători?
- Când un pom este fericit?
- Când copacul revine la viaţă?
- De ce omul provoacă suferinţa pomilor?
- De ce se ofilesc frunzele copacilor ?
- De ce nu pot vorbii copacii?

Am accentuat latura educativă a activităţii: ca să trăim într-un mediu sănătos, prietenos, fiecare trebuie să-şi aducă contribuţia (să protejeze, să îngrijească, să conserve valorile mediului).

Finalitatea activităţii a constituit-o îngrijirea unui pomişor din părculeţul grădiniţei.

Beneficiile metodei:

- Este o nouă cale de realizare a obiectivelor programei;
- Facilitează crearea de întrebări la întrebări în grup şi individual, pentru rezolvarea problemei propuse;
- Stimulează creativitatea în grup şi individuală;
- Dezvoltă şi exersează gândirea cauzală, divergentă, deductivă, inteligenţele multiple, limbajul, atenţia distributivă;

În conformitate cu didactica modernă, combinarea metodelor active şi interactive în cadrul unei activităţi duce la o mai mare înţelegere şi asimilare de noi cunoştinţe, la o fixare şi evaluare mai profundă şi îi motivează mai eficient pe copii să participe la activităţile desfăşurate.

Bibliografie:

- E. Gongea, G. Reiu, S. Breban, „Activităţi bazate pe inteligenţe multiple”.
- Ghid metodic: „Metode interactive de grup”, Ed. Arves

CONSILIEREA PREŞCOLARULUI ŞI A ŞCOLARULUI MIC
METODE ŞI TEHNICI

Consilier școlar, Zoica Popescu/prof. Gina Nane
Grădinița cu P.P. Nr. 17 Vaslui

„Şi de unde au scornit oamenii mari că noi, copiii fericiţi, n-avem griji, nu avem plictiseli, sau chiar suferinţe? Să fii fericit nu înseamnă să-ţi lipsească toate necazurile”

Romulus Dinu

Aşteptările în stabilirea obiectivelor consilierii ţin seama de ceea ce pot face copiii la vârsta şi nivelul dezvoltării lor. Intervenţia este adecvată vârstei, jocul, desenul, poveştile fiind modalităţi de comunicare cu preşcolarii şi şcolarii mici în consiliere (la copiii preşcolari, o şedinţă durează 20–30 de minute). Pe parcursul şedinţei, discuţiile alternează cu activităţile de joc. Copiilor li se explică pe înţelesul lor, sub formă de poveste, de ce vin la consiliere. De asemenea, sunt asiguraţi că dacă vin la cabinetul de consiliere, nu înseamnă că sunt răi. Copiii au nevoie să li se capteze interesul, încrederea, astfel încât sa se simtă confortabil la cabinet.

În consilierea copiilor ne propunem: formarea unor abilităţi de iniţiere, menţinere şi îmbunătăţire a relaţiilor cu alţi copii sau cu adulţii, formarea unei imagini de sine pozitive, formarea unor atitudini pozitive faţă de ceilalţi, înţelegerea propriilor emoţii şi învăţarea unor strategii de a face faţă emoţiilor negative, dezvoltarea responsabilităţii pentru propriile acţiuni şi decizii, exersarea alegerilor şi deciziei, învăţarea unor abilităţi de imitare pentru a face faţă cât mai bine problemelor cotidiene, adaptarea la cerinţele şcolii sau grădiniţei.

Tehnica: Gândiţi/ Lucraţi în perechi/ Comunicaţi

Presupune o activitate de învăţare prin colaborare, ce constă în stimularea copiilor de a reflecta asupra unui text (a unui conţinut) colaborând cu un coleg în formularea ideilor, pe care le comunică apoi întregii clase. Este o tehnică uşor de utilizat, ce nu necesită mult timp şi care se poate folosi de mai multe ori pe parcursul unei activităţi.

Presupune **următorii paşi**:

a) copiii formează perechi; într-un timp dat (3-4 min) fiecare copil scrie despre un anumit subiect; de fapt ambii copii răspund individual la anumite întrebări pregătite dinainte de profesor, întrebări ce suscită mai multe răspunsuri posibile;

b) când au terminat de scris, cei doi parteneri îşi citesc unul altuia răspunsurile şi convin asupra unui răspuns comun care încorporează ideile amândurora;

c) profesorul pune copiii să rezume, în circa 30 sec fiecare, conţinutul discuţiilor purtate şi concluziile la care au ajuns partenerii, de comun acord.

Tehnica: Ştiu/ Vreau să ştiu/ Am învăţat

Este o modalitate de conştientizare, de către copii, a ceea ce ştiu sau cred că ştiu referitor la un subiect, o problemă şi, totodată, a ceea ce nu ştiu (sau nu sunt siguri că ştiu) şi ar dori să ştie/ să înveţe.

În faza de evocare, copiilor li se cere să inventarieze - procedând individual, prin discuţii în perechi sau în grup – ideile pe cale le consideră că le deţin cu privire la subiectul/tema investigaţiei ce va urma. Aceste idei sunt notate în rubrica „Ştiu”.

Totodată ei notează şi ideile despre care au îndoieli sau ceea ce ar dori să ştie în legătură cu tema respectivă. Aceste idei sunt grupate în rubrica „Vreau să ştiu”.

Urmează studierea unui text, realizarea unei investigaţii sau dobândirea unor cunoştinţe referitoare la acel subiect, cunoştinţe selectate de profesor.

În faza de realizare a sensului/înţelegere, copiii inventariază noile idei asimilate pe care le notează în rubrica „Am învăţat”.

Rezultă un tabel cu trei rubrici:

În fiecare rubrică apar notate ideile corespunzătoare, evidenţiindu-se foarte clar, situaţia de plecare (ceea ce ştiau copiii), aspectele şi întrebările la care au dorit să găsească răspunsuri şi ceea ce au dobândit în urma activităţii.

Ştiu	**Vreau să ştiu**	**Am învăţat**

Cubul

Este o tehnică prin care se evidenţiază activităţile şi operaţiile de gândire implicate în învăţarea unui conţinut.

Ea constă în următoarele:

Elevii citesc un text sau realizează o investigaţie pe o temă dată. Activitatea se poate realiza individual, în perechi sau în grup.

Li se solicită elevilor care au la dispoziţie un cub din hârtie sau carton, să noteze pe fiecare faţă a cubului câteva cuvinte sau idei, conform instrucţiunilor.

Pe cele şase feţe ale cubului există instrucţiuni de tipul:

- ***Descrie***
- ***Compară***
- ***Asociază***
- ***Analizează***
- ***Aplică***

Argumentează pro sau contra

Prin astfel de activităţi se realizează implicarea elevilor în înţelegerea unui conţinut informaţional.

Este preferabil ca activităţile să urmeze ordinea indicată mai sus (în acest sens feţele cubului ar putea să fie numerotate), dar nu este neapărat obligatoriu acest lucru.

În cazul elevilor mai mici acţiunile şi operaţiile solicitate pot fi însoţite de cerinţe suplimentare cu caracter mai concret.

Astfel, pentru fiecare operaţie înscrisă pe o faţă a cubului se precizează:

- ***Descrie – Cum arată?***
- ***Compară - Cu cine / ce se aseamănă şi de cine / ce diferă?***
- ***Asociază - La ce te face să te gândeşti?***
- ***Analizează - Ce conţine, din ce e făcut?***
- ***Aplică – La ce foloseşte?***
- ***Argumentează pro sau contra – E bun sau rău? De ce?***

Unu stă, ceilalţi circulă

Este o tehnică prin care elevii interacţionează, schimbând idei şi colaborând în rezolvarea unor sarcini.

Ea constă în parcurgerea următorilor paşi:

1. Elevii sunt împărţiţi în grupuri de câte 3-4. Fiecare grup are un număr, iar în cadrul grupului fiecare membru are, de asemenea, un număr.
2. Lucrând în grup elevii rezolvă o problemă/o sarcină şi notează soluţii
3. La semnalul profesorului elevii se rotesc astfel: cei cu numărul 1 se mută la grupul următor, cei cu numărul 2 se mută peste 2 grupuri, cei cu numărul 3 peste 3 grupuri.

Un elev din fiecare grupă va rămâne pe loc, fiind cel care explică vizitatorilor rezultatele muncii grupului său. Vizitatorii fac comentarii pe marginea celor prezentate de gazdă.
4. Elevii revin în grupurile iniţiale
a) elevul care a rămas acasă relatează celorlalţi coechipieri comentariile făcute de vizitatori
b) fiecare dintre elevii vizitatori prezintă ceea ce au constatat la celelalte grupuri, subliniind asemănările şi deosebirile faţă de propriul lor rezultat
c) elevii discută din nou despre problema pe care au rezolvat-o.
Această tehnică solicită din partea elevilor atenţie, capacitate de analiză şi evaluare de idei, dar şi abilitatea de a prezenta şi altora rezultatele muncii propriului grup. Este o modalitate de activizare şi implicare e elevilor în rezolvarea unor probleme prin analiza comparativă a soluţiilor oferite de fiecare grup de lucru.

Predicţiile

Stimulează imaginaţia copiilor, asocierea de idei şi originalitatea. Prin intermediul acesteia, se exersează capacitatea de a găsi o soluţie originală unei situaţii posibile.
În debutul activităţii, se întocmeşte tabelul predicţiilor:
Etape:

- Se citeşte sau se povesteşte primul fragment al unei povestiri
- Profesorul stabileşte cuvintele cheie reprezentative pentru fragmentul citit
- În funcţie de acestea, copiii răspund la întrebarea din prima coloană
- Se argumentează răspunsul de către copii şi se completează a doua coloană
- Citind un alt fragment al povestirii, copiii află ce s-a întâmplat de fapt, profesorul notează, pe scurt, în ultima coloană
- Se continuă astfel până la terminarea povestirii
- În final, folosind notările din tabel, se prezintă cele două variante.

Ce credeţi că se va întâmpla?	**De ce credeţi asta?**	**Ce s-a întâmplat de fapt?**

Piramida „Interpretează rolurile”

Prin această metodă se dezvoltă capacitatea copiilor de a sintetiza principalele informaţii, ideile unei teme date sau ale unui text.
Etapele de lucru

- Se construieşte pe podea o piramida plană, din pătrate de culori diferite, pe care vor sta copiii
- Un copil va face o scurtă relatare a textului de bază
- Doi copii vor prezenta un mic dialog
- Trei copii vor reda prin mimică anumite stări trăite de personaje.

Scurta relatare: A fost odată un măgăruş tare încăpăţânat. Tot timpul spunea „Nu vreau”. Într-o zi a rămas singur acasă. Din perete a ieşit deodată Moş Nu Vreau. Măgăruşul se sperie, vrea să fugă pe uşă, să iasă pe fereastră, să se urce pe masă, dar toate îi spun „NU Vreau”. Mama este aceea care îl salvează. De atunci, măgăruşul nu a mai spus niciodată „Nu vreau”
Dialog între cele două personaje:

- Măgăruşul: Pleacă, urâtule, numai eu am voie să spun „NU vreau”
- Moş NU Vreau: Eu sunt Moş NU Vreau. M-ai chemat de atâtea ori, că, în sfârşit, iată, am venit.

Stările trăite: încăpăţânare, teamă, bucurie

Metoda cadranelor

Este o modalitate de rezumare şi sintetizare a unui conţinut solicitând participarea şi implicarea elevilor în înţelegerea lui adecvată.

Presupune trasarea a două axe principale perpendiculare în urma căreia apar patru cadrane. Elevii audiază o prelegere, povestire sau citesc un text. Apoi sunt solicitaţi să noteze, de exemplu:

- în cardanul I: sunetele auzite în prezentarea povestirii sau descrise de ideile textului
- în cadranul II: sentimentele pe care le-a trezit conţinutul povestirii
- în cadranul III: să stabilească legătura între conţinutul povestirii pe de o parte şi cunoştinţele şi experienţa lor de viaţă, pe de altă parte
- în cadranul IV: morala sau învăţătura ce se desprind din conţinutul prezentat. Pornind de la aceasta, elevii sunt solicitaţi să găsească un titlu potrivit pentru ceea ce au audiat sau au citit Sarcinile elevilor concretizate în completarea cadranelor pot viza şi alte aspecte decât cele menţionate.

Prin această tehnică se urmăreşte implicarea elevilor în realizarea unei înţelegeri cât mai adecvate a unui conţinut informaţional şi pentru exprimarea unor puncte de vedere personale referitoare la temă.

Tehnica LOTUS

Presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală. Problema sau tema centrală determină cele 8 idei secundare care se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr.

1. Se stabileşte şi se anunţă tema centrală.

2. Se constituie un grup central format din 8 elevi din clasă. Aceştia vor fi cei care vorstabili cele 8 idei secundare generate de tema centrală.

3. Construirea grupelor secundare: după punctarea celor 8 idei în diagramă, fiecare membru din grupul central îşi alcătuieşte un grup de lucru din elevii clasei. Un elev aparţine unui singur grup şi toţi elevii sunt cuprinşi într-unul dintre grupuri. Vor rezulta astfel 8 grupuri care vor aborda tema propusă de cel care a constituit grupul. Elevul care a propus tema îşi poate alege colegii cu care să lucreze la dezvoltarea ei.

4. Etapa muncii în grup. Fiecare grup secundar lucrează la elaborarea a 8 idei legate de tema dată. Toţi membrii trebuie să-şi aducă contribuţia. La nivelul grupului se pot stabili rolurile: de lider, de secretar (având sarcina de a consemna datele).

5. Comunicarea ideilor de către liderul grupului. Au loc discuţii, completări, comentarii.

6. Aprecierea travaliului în grup, a modului de organizare a muncii de către lider şi avalorii ideilor emise.

Aşadar aplicarea cu regularitate a metodelor inovative, de cooperare, duc în timp la rezultatesuperioare, relaţionări heterogene mai pozitive, motivaţie intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut şi dezvoltă abilităţi sociale deosebite, solicitate de piaţa muncii.

Bibliografie:

- Bocoş Muşata, Avram Iftinia, Catalano Horaţiu, Someşan Eugenia, ,,Pedagogia învăţământului preşcolar. Instrumente didactice", Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009
- Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, ,,Metode şi tehnici interactive de grup" , sursa www. scribd.com

VALENȚELE FORMATIVE ALE LOCURILOR ISTORICE ÎN EDUCAREA PATRIOTICĂ LA PREȘCOLARI

Prof. Negru Paraschiva
Grădinița cu program Prelungit Nr.11
Structură Grădinița cu Program Normal Nr.12
Bârlad – jud. Vaslui

Istoria poporului a fost și rămâne un nesecat izvor de înțelepciune care oferă posibilitatea unei mai largi cunoașteri a experienței umane și contribuie la formarea culturii generale.

Pentru a forma preșcolarilor noțiuni moral-patriotice se utilizează o largă gamă de activități, care, dacă sunt bine organizate, reușesc să influențeze viitorul comportament moral al copiilor preșcolari.

Unul dintre mijloacele cele mai eficiente, cu mare putere emoțională și de lungă durată în amintirea copiilor, îl reprezintă vizitele la locurile istorice și muzee, desfășurate sub egida unor proiecte educaționale cu tematică istorică, exemplificăm: *”Copiii lui Tonitza descoperă Bârladul”, ”Urmași de daci și de romani”*. Aceste locuri de tradiție trebuie să prindă viață, să devină apropiate și dragi copiilor preșcolari.

Prin condiția sa de oraș-vamă, Bârladul reprezintă o istorie în sine, istorie care se cere ”citită”de educatoare pe înțelesul copiilor, pentru ca – pornind de aici – să se ajungă la noțiunea de ”patrie”. Folosind variate modalități de organizare a vizitelor în locurile istorice și muzee, s-a urmărit influențarea copiilor pe planul sensibilității morale și patriotice. În primul rând, am seama de caracterul abstract al noțiunilor morale, greu accesibile copiilor, căutând modalități de lucru care să-i pună pe copil în contact cu aspectul al acestor noțiuni, ușurându-le astfel accesul la conținutul de fapte care a generat tradiția sau o anumită idee de patriotism.

Pentru a facilita accesul copiilor la ideea referitoare la ”trecutul de luptă al poporului, pentru libertate și neatârnare”, a fost utilizată o largă gamă de activități, un bogat material ilustrat, vizionări de secvențe din filme istorice, povestiri scurte istorice în momentele anume create pentru a favoriza asimilarea ideii respective. De exemplu, vizitând cu copiii Muzeul ”Vasile Pârvan” li s-a prezentat copiilor de către muzeografi expoziția de armuri și arme existente de la acele timpuri trecute, o expoziție pe *”viu”*, care i-a impresionat profund pe copii. Mărimea impresionantă a sulițelor, halebardelor, archebuzelor, spadelor, puștilor, au determinat discuții și întrebări puse de copii: *”oamenii erau viteji și puternici, uite ce arme mari și grele aveau numai ca să poată învinge dușmanii”*. Privind armurile, copiii au descoperit ingeniozitatea de care au dat dovadă oamenii în fabricarea elementelor de apărare individuală. A fost remarcat interesul manifestat de copii pe tot parcursul vizitei, dorința de a afla mereu alte lucruri, starea de tensiune și emoție care s-a păstrat și după plecarea din muzeu.

Această stare emoțională a existat și în timpul excursiei la Mausoleul Mărășești, unde copiii au putut asculta cu interes relatările ghidului, despre vitejia, cinstea și demnitatea soldaților care au pierit în tumultul bătăliei și au primit moartea cu fruntea sus, știind că mor pentru o cauză dreaptă. Au vizitat sala de arme, steaguri, hărți, aparate de radio-emisie și uniforme din timpul Primului Război Mondial, au putut admira mormintele eroilor noștri, s-au plimbat printre statuile marilor generali de luptă și s-au urcat pe primele tunuri de război și au privit mare monument ridicat în amintirea eroilor morți pe linia de la Oituz-Mărășești-Măgura.

La Centrul Cultural ”Mihai Eminescu”, preșcolarii au fost din nou emoționați de multitudinea de cărți, de manuscrise ale marelui poet, dar și de numeroasele tablouri, de zestrea impresionantă pe care ne-a lăsat-o acest mare poet al țării și al lumii.

Vizitând secția de arheologie și istorie a românilor al Muzeului ”Vasile Pârvan”, preșcolarilor li s-a explicat și au înțeles cu adevărat că *”suntem aici de mii și mii de ani”,* exponatele vorbind despre vechimea poporului român. Este deci, limpede că nu a transmite noțiuni patriotice e dificil, ci a găsi modalități de a le face accesibile copiilor, a-i apropia de trecut sau a face palpabil trecutul.

Tradițiile populare au constituit subiecte îndrăgite și interesante pentru copii. Sentimentele copiilor au fost îndreptate spre arta populară: muzica populară, dansul popular și arta aplicată în costume populare, amenajarea interiorului, obiectele din lemn frumos ornate, ceramică.

În urma activităților cu teme axate pe elemente de folclor s-a urmărit consolidarea noțiunii de ”tradiție populară” realizată prin vizitele organizate la secția de etnografie și folclor a Muzeului ”Vasile Pârvan”. Copiii au admirat frumusețea și varietatea costumelor populare, au descoperit că ”oamenii au pictat farfuriile, cănile, ulcioarele, ca să le facă mai frumoase, să stea pe pereți ca florile”, ”au sculptat furcile pentru ca femeile să toarcă cu mai mare plăcere și mai ușor și să se laude cu ceea ce au ele”, au privit cu interes interioarele țărănești, porțile și costumele populare (o fetiță chiar a sesizat că noi acum purtăm iia românească, iar o altă fetiță a declarat că: *”Aici e ca în poveștile lui Ion Creangă” sau în ”Amintiri din copilărie”ale acestui mare scriitor și că nici la bunica la țară nu mai este așa, și că și acolo avem aragaz, televizor și frigider!”*) – reușind stfel să stabilească o legătură firească între trecut și prezent, observând și saltul calitativ al vieții de azi. În timpul vizitării muzeului, copiii au reușit să înșeleagă importanța geniului popular în evoluția tehnicii până în zilele noastre. Fiecare nou aspect al tehnicii populare a fost comparat cu diferite sectoare ale activității industriale, preșcolarii reușind să descopere singuri că în trecut oamenii lucrau mai mult manual, singuri, pe când acum, în prezent optează pentru activitatea colectivă, cu randament mult mai mare.

Prin vizitele periodice efectuate la Biblioteca Municipală ”Stroe S. Belloescu”, cu prilejul derulării proiectului educațional, *”Biblioteca – lăcaș de cultură și educație*”, copiii au intrat în contact cu cartea, reușind să-i descopere frumusețea, au aflat că cei care le oferă bucuria de a asculta o povestire sunt scriitorii, ale căror busturi le-au văzut pe aleea din fața bibliotecii și pe holul de la intrare.

Familiarizarea copiilor cu trecutul istoric, cu tradițiile populare, impune însă o bună pregătire intelectuală a educatoarei, o documentare amănunțită asupra subiectelor pe care dorește să le facă cunoscute copiilor, pentru a nu transmite date eronate, care ar putea avea consecințe, influențe negative asupra copiilor, derutându-i. Să nu uităm că în ochii copiilor preșcolari educatoarea este cea care știe tot și nu poate greși, fiind persoana spre care ei se îndreaptă cu toată încrederea atunci când doresc să afle ceva; să nu-i dezamagim niciodată, pentru că nu ne vor ierta! Formarea și cultivarea unor sentimente care să înnobileze omul de mâine, nu depind de numărul vizitelor în mediul social, ci de temeinicia pregătirii profesionale a fiecăruia dintre noi, de convingerile noastre, de modul în care dîm activității o încărcătură emoțional-afectivă maximă.

Fiecare vizită sau excursie sau alt tip de activitate de acest domeniu îi va face pe copii să vibreze de emoție la cunoașterea faptelor istorice din care se desprinde vitejia, înțelepciunea, omenia și profunda dragoste de țară, de dreptate a eroilor poporului român și de aceea trebuie bine realizată, bine pregătită, pentru a obține rezultatele dorite și pentru a influența pozitiv înțelegerea conținutului emoțional al locului vizitat, pentru a o transforma într-o amintire de neuitat și – implicit – într-o verigă a lanțului de evenimente care îmbogățesc zestrea morală și națională a fiecărui copil, pregătindu-l să-și înțeleagă locul și rolul pe care-l va juca în viitor, în societate.

Numai în felul acesta vom forma la copii sentimente puternice care odată cu anii se vor transforma în convingeri ferme.

BIBLIOGRAFIE:

1. Raica, Tatiana, *Grădinița și activitatea creatoare a copiilor*, Editura Didactică, București, 2000.

PROIECTAREA DIDACTICĂ ÎNTRE TRADIȚIONAL ŞI MODERN

Educatoare Olteanu Mădălina
Grădinița cu Program Prelungit nr.2 Bârlad

Educaţia este, prin excelenţă, un act **teleologic** (care urmăreşte, în mod conştient, atingerea unor finalităţi anterior stabilite). În această calitate ea poate, în anumite momente, să aibă un caracter neprevăzut, spontan, creator sau, dimpotrivă, o dominantă raţională, anticipativă, prefigurată. Optimizarea activităţii didactice rezultă din întâlnirea şi complementaritatea acestor tendinţe şi, în nici un caz, din exagerarea sau ignorarea vreuneia dintre ele.

Noţiunea de proiectare didactică reflectă, la modul cel mai general, activitatea de prefigurare, de anticipare, predeterminare sau prognozare atât a desfăşurării de ansamblu procesului instructiv-educativ cât, mai ales, a componentele sale, a modului în care acestea vor relaţiona şi se vor determina reciproc, la toate nivelurile.

M. Ionescu şi I. Radu disting între un **sens tradiţional** al cuvântului proiectare, prin care se înţelege „împărţirea timpului, evaluarea materiei sub forma planului calendaristic, sistemului de lecţii, planului tematic, proiectului de lecţii" (care ni se pare mai aproape de termenul de planificare) şi un **sens modern**, sinonim termenului de **desing instrucţional**, înţeles ca act de „anticipare, prefigurare a demersului didactic în termeni care să-l facă traductibil în practică". Din această perspectivă, proiectul didactic este cel mai fericit spaţiu al întâlnirii teoriei pedagogice cu activitatea practică, al prezentului cu viitorul, al zborului imaginaţiei cu certitudinea acţiunii nemijlocite, al ipotezelor cu certitudinile.

Dicţionarul de pedagogie porneşte prin a sublinia că „proiectarea pedagogică reprezintă activitatea de structurare a acţiunilor şi operaţiilor care asigură funcţionalitatea sistemului şi a procesului de învăţământ la nivel general, specific/ intermediar şi concret/operaţional conform finalităţilor elaborate". Ulterior, el apelează la o altă sursă bibliografică pentru a argumenta că datorită complexităţii sale, proiectarea pedagogică presupune „operaţiile de definire anticipativă a obiectivelor, conţinuturilor, strategiilor învăţării, probelor de evaluare şi, mai ales, a relaţiilor dintre acestea, în condiţiile specifice unui mod de organizare a procesului de învăţământ". Altfel spus, ea presupune o analiză a tuturor componentelor curriculum-ului şi o construcţie ipotetică (considerată, în acel moment, cea mai bună) a funcţionalităţii acestuia, după schema:

În urma realizării proiectării didactice, efectele scontate ţin de dimensiunea sistematizării procesului de învăţământ, raţionalizării şi eficientizării sale.

Dintre **cauzele** cele mai semnificative care are impus acordarea unei atenţii sporite demersului de proiectare didactică, amintim:

- ✓ specificul actului paideutic, **caracterul** său **conştient, teleologic**;
- ✓ **complexitatea** actului didactic, imposibilitatea de a cuprinde într-o organizare spontană, instantanee, într-o structură funcţională optimă întreg sistemul de variabile antrenate;
- ✓ **caracterul probabilistic** al procesului instructiv-educativ, faptul că el constituie „în mare parte, rezultatul unor evenimente neaşteptate, al unor întâlniri şi hazarduri", ceea ce atrage după sine necesitatea sporirii dimensiunii sale raţionale;
- ✓ **caracterul gradual al atingerii finalităţilor** stabilite, ceea ce antrenează o acţiune concertată pe termen lung, cu caracter sistematic şi continuu, de nerealizat doar prin intuiţii geniale şi improvizaţii;
- ✓ cerinţele contemporane puse în faţa educaţiei, cele care ţin îndeosebi de **sporirea calităţii şi eficienţei actului didactic**. Acestea nu se pot respecta decât urmărind procesul instructiv – educativ din etapa configurării sale posibile (proiectare) până la nivelul evaluării şi conexiunii inverse. Reflecţia serioasă şi cât mai precisă asupra demersului care urmează, sub aspectul componentelor şi relaţiilor dintre ele nu se constituie în frână a procesului de învăţământ, ci în -tr-un factor potenţator.

Tocmai ca expresie a înţelegerii acestei cauzalităţi complexe şi a abordării moderne a problematicii proiectării, s-a impus termenul de **design instrucţional** sau după alte surse, design pedagogic, ceea ce ar presupune (idem):

- ✓ a defini obiectivele formării la unul sau mai multe niveluri;
- ✓ a sugera teme de activitate susceptibile de a provoca învăţarea în sensul dorit;
- ✓ a oferi posibilitatea alegerii metodelor şi mijloacelor de predare-învăţare;
- ✓ a propune instrumente de evaluare a predării şi învăţării;
- ✓ a determina condiţiile prealabile ale unei activităţi eficiente.

Urmărind cu atenţie elementele de mai sus şi revenind la distincţia de sensuri ale proiectării propusă de M. Ionescu şi I. Radu, devine mai explicită diferenţa şi distanţa ce separă modelul modern (curricular) al proiectării de cel tradiţional (didacticist).

Punând în centrul modelului curricular finalităţile, proiectarea, în sens de design pedagogic, reuşeşte să genereze efectele scontate:

- ✓ pertinenţă, eficienţă, clarviziune, rigurozitate a activităţii didactice;
- ✓ declanşarea şi susţinerea evoluţiei dinamice a concepţiei pedagogice a corpului cadrelor didactice cu privire la instruire şi educaţie (rolul acestor procese, rolul educatorilor în sistem, elaborarea documentelor şcolare, selectarea şi prelucrarea conţinuturilor, conceperea strategiilor didactice şi de evaluare, implicarea în actul pedagogic, gradul de intervenţie a educatorilor şi de optimizare a procesului didactic prin cercetarea pedagogică);
- ✓ activizarea relaţiilor interpersonale între actorii câmpului educaţional;
- ✓ modernizarea dimensiunii materiale a procesului de învăţământ.

Tocmai de aceea, activitatea didactică nu mai poate fi gândită astăzi în termeni de eficienţă maximă în afara unui amplu şi continuu efort de proiectare.

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ Albulescu, I; Albulescu, Mirela, 2000, Predarea şi învăţarea disciplinelor socioumane, Editura Polirom, Iaşi
- ✓ Bernat, Simona, 2003, Tehnica învăţării eficiente, Presa Universitară clujeană, Cluj-Napoca
- ✓ Cerghit, I, 2006, Metode de învăţământ, , editura Polirom, Iaşi
- ✓ Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
- ✓ Moise, C., 1996, Concepte didactice fundamentale, Ankarom, Iaşi
- ✓ Văideanu, G., 1986, Pedagogie- ghid pentru profesori, ed. Universitpţii Al. I. Cuza, Iaşi.

GRĂDINA DE RELAXARE, LINIŞTE ŞI ÎNVĂŢARE-O INIŢIATIVĂ ÎN EDUCAŢIE

Patraş irina
Grădiniţa cu P. N. nr.8, Huşi

Grădina de relaxare, liniște și învățare (GRLI) este un concept outdoor, nou apărut în învățământul din România. Conceptul a fost creat de Silvia Breben și este susţinut de Asociaţia Creștini, Craiova. Acesta este un proiect pilot care aduce ca noutate pentru copii provocarea, creativitatea, învăţarea într-o atmosferă de libertate, diversitate, o adevărată aventură a cunoașterii într-un mediu outdoor pe placul copiilor!

În pandemie am devenit cu toții mai inspiraţi! Pentru ca învățarea să fie în siguranță, prietenoasă, eficientă, am transferat sala de clasă outdoor! Un outdoor altfel! Știam cât de sănătos este acest tip de abordare a învățării dar neprevăzutul, curiozitatea, nerăbdarea, neastâmpărul

copiilor ne reţineau. Acesta este unul din multele motive pentru care clasa era singura opțiune de învățare (Silvia Breben, inițiatoarea acestui proiect pilot).

GRLI plasează zona de învățare între zona de relaxare în care prin exerciții și jocuri se pregătesc copiii fizic, psihic, emoţional pentru activitatea de învățare pregătită cu minuțiozitate, și zona de linistire pentru situații în care se perturbă activitatea de învățare prin comportamente greu de gestionat. Aici copiii se liniștesc prin exerciții de greblare a nisipului, prin metode de personalizare a pietrelor, răsfoirea cărților, colorarea mandalelor pentru copii, exerciții de respirație, etc. Revenirea după 3-4 minute la zona de învățare face diferența.

Conceptul pare simplu dar necesită noțiuni de pedagogie, psihologie, didactică modernă. În mediul outdoor resursele materiale sunt diferite, designul este diferit, materialul dominant este lemnul, locul este umbros, răcoros, cu mult verde. Dominantă este preferința spre o mare varietate de combinație a culorilor. Piesele din această zonă sunt realizate de personalul didactic și nedidactic, marea majoritatea recondiționat, refolosind mobilierul demodat.

Zona de relaxare este locul preferat de copii în orice moment al zilei! Sunt zile în care relaxarea activă este cea prioritară pentru o mare parte dintre copii iar relaxarea pasivă pentru alții! De aceea designul arhitectural al zonei de relaxare este creat pentru a oferi un spațiu generos de organizare a unor activități, jocuri, ateliere, diversificate de la o zi la alta, în concordanţă cu tematica proiectului în derulare prin care copiii își pot satisface nevoile de mișcare, psihice, emoționale prin alegere liberă nu prin impunere. Libertatea alegerii, cooperarea, comunicarea, relaxarea, sunt cuvintele cheie ale acestei zone.

În acest ambient stimulativ pot fi create arii de stimulare fixe: joc de rol, știință distractivă, bibliotecă, artă. Se aleg maxim două sectoare, restul se pot organiza la celelalte zone. În această zonă se stabilește un spațiu de mișcare/de comunicare activă, deliciul copiilor. Jocurile și exercițiile alese cu mare atenție pregătesc organismul copiilor pentru efort intelectual. Aceste exerciții/jocuri nu depășesc 5-7 minute. Dacă vor fi alese corect în funcție de activitatea ce urmează a fi desfășurată la zona de învățare ce solicită intens anumite procese psihice, eficiența învățării este garantată. **Rețineți!** *Alegeți un spațiu generos, pentru început mobilier, suport pentru materiale, băncuțe, de preferință din lemn.*

Conceptul **GRLI**, transmite prin creațiile ei emoție, empatie, motivația de a integra arta în procesul învățării și educării copiilor pentru frumos, pentru arta creată spontan sau organizat! Actul creației reflectă starea de moment pe care o putem experimenta și noi la Zona de linistire unde copilul, *El cu El*, își descoperă reacții spontane de care se minunează, pentru că *El nu știa că știe* că poate fi un adevărat artist în devenire!

Cum am putea defini acest concept:

- *O grădină în care copiii zâmbesc, cântă, se mișcă, cooperează, se liniștesc, se împrietenesc, descoperă, experimentează;*
- *O grădină în care fiecare clasă arată că este o comunitate în miniatură și fiecare copil știe că aparţine unei astfel de comunităţi;*
- *O grădină în care problemele fiecăruia se rezolvă firesc, cu un grad de flexibilitate în alegerea jocului preferat;*
- *O grădină în care jucăriile și materialele sunt predominant naturale, la îndemâna copiilor;*
- *O grădină în care culorile, sunetele și mobilierul emană echilibru, respect și armonie cu natura;*
- *O grădină în care fiecare copil să se simtă în siguranţă,respectat, ajutat, îndrumat, apreciat, stimulat, iubit;*
- *O grădină în care profesorul și copiii știu să vorbească despre elementele GRLI, cu pasiune, drag de creaţia lor colectivă în care își răsfaţă simţurile și trăiesc cele mai firești stări în procesul relaxării, liniștii sau învățării.*

Punctul forte al conceptului **GRLI** este *amenajarea grădinii* care înseamnă înţelegerea acestui concept, creativitate în realizarea hărţii conceptuale a grădinii, multă muncă, parteneri care spriină

implementarea acţiunilor propuse atât material cât și practic, idei noi pe tot parcursul până la finalizare, soluţii în reglarea unor disfuncţii sau îmbunătăţirea, personalizarea creaţiei, încercări, poate chiar renunţări la anumite idei.

Urmează **Zona de liniștire**-*reguli de bază pentru greblarea nisipului* – se face de la stânga, la dreapta, de sus în jos, în linie dreaptă, ondulată, în cerc înconjurând un obiect, fără să se ridice grebla din nisip; se pot folosi și beţișoare, creioane, pietre, jucării; ţinerea corectă a greblei în mână pe tot parcursul greblării nisipului; executarea corectă a mișcărilor rămânând vizibile urmele greblei pe nisip; pregătirea nisipului pentru o nouă greblare prin nivelarea urmelor trasate pe nisip; stabilirea unui număr de cel puţin 10 greblări și tot atâtea nivelări cu efecte asupra liniștirii copiilor.

Apoi, **Zona de liniștire** care cu minim de efort și multă imaginaţie putem crea un spaţiu de basm care să atragă copiii, să-i motiveze. Zona de liniștire este una dintre cele mai atractive zone ale grădinii, cea mai eficientă privind rezolvarea problemelor emoţionale și comportamentale care deseori perturbă climatul educaţional. Prin atragerea copiilor în această zonă, înţelegerea și respectarea regulilor pe care copii urmează să și le însușească treptat prin exerciţiu constant la început și selectiv ulterior, vor ajunge să conștientizeze propriile nevoi.

În final voi prezenta câteva din beneficiile învăţării **GRLI**:

- Accesibilizează învăţarea;
- Extinde posibilităţile de a performa în funcţie de inteligenţele multiple;
- Oportunităţi variate de Relaxare și Liniștire;
- Dezvoltă comportamentele prevăzute de curriculum;
- Asigură pregătirea organismului pentru efort și relaxare după efort;
- Echilibrează starea emoţională și elimină stresul copiilor;
- Crește aportul interacţiunilor;
- Intensifică trăirile pozitive și le înlătură pe cele negative.

Din punctul meu de vedere, acest concept este interesant, numai că e dificil de realizat dacă nu dispun de sprijin din partea unor sponsori, din partea părinţilor care să se implice și să mă ajute. Dar atunci când dorești ceva cu adevărat, trebuie să lupţi și ai încredere că vei reuși!

Bibliografie:

-https://www.facebook.com/Gradina-de-Relaxare-Liniste-si-Invatare-100129568563102

VALORIZAREA ACTIVITĂȚII DIDACTICE PRIN PROIECTELE EDUCAȚIONALE

Prof. pt. înv. preșc. Radu Camelia
Grădinița cu Program Prelungit Nr.2 Bârlad

Considerând educaţia ca agent cheie al schimbării, grădinița urmărește deplasarea accentului de pe caracterul informativ al educaţiei pe cel formativ, creând cadrul de formare şi dezvoltare a competenţelor, precum şi de practicare a valorilor democratice prin activităţile de învăţare iniţiate. Activităţile organizate în grădiniţă şi în afara ei urmăresc să înveţe copiii să exprime ceea ce simt, să comunice ceea ce gândesc şi să iubească.

Proiectul educaţional „O lume minunată”, desfăşurat în parteneriat cu Grădiniţa cu Program Prelungit Nr 5 Bârlad, Grădiniţa cu Program Prelungit Nr 13 Iaşi şi Muzeul „Vasile Pârvan” Bârlad, a pornit de la ideea că pregătirea preşcolarilor ca buni cetăţeni nu poate să se realizeze exclusiv în orele special alocate în curriculumul şcolar, ci necesită implicarea copiilor în variate activităţi desfăşurate în grădiniţă şi în comunitate, activităţi cu un profund caracter interdisciplinar. Abilităţile şi atitudinile

bunului cetăţean pot fi formate, întreţinute, dezvoltate numai prin activităţi care îi implică pe copii în propria lor formare şi dezvoltare civică.

Proiectul educaţional „O lume minunată" a avut ca scop dezvoltarea capacităţii de interacţiune dintre copil şi lumea înconjurătoare; formarea unui comportament tolerant care să stimuleze respectul, înţelegerea şi cooperarea.

Obiectivele specifice ale proiectului au vizat: educarea trăsăturilor de voinţă şi de caracter, prin formarea unor atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi copii, din cele două grupe de preşcolari; dezvoltarea abilităţii de a coopera intra, extra şi interinstituţional a preşcolarilor din cele două unităţi preşcolare; facilitarea accesului copiilor la cunoşterea localităţii natale, Bârlad şi Iaşi, şi a obiectivelor socio-culturale reprezentative pentru comunitate; amplificarea cooperării şi comunicării interpersonale pentru copiii din cele două unităţi preşcolare.

Dintre activitățile desfășurate în cadrul proiectului „O lume minunată" amintesc următoarele: „Să ne cunoaştem prietenii" – activitate practică, prin care am urmărit realizarea unor albume cu pozele copiilor din ambele grupe, din timpul activităţilor desfăşurate în grădiniţă şi în afara ei.

O altă activitate s-a realizat sub forma unei expoziţii de lucrări cu genericul „Un dar pentru prietenul meu". Copiii şi-au pus în practică cunoştinţele şi priceperile de a realiza jucării şi daruri atractive pentru prietenii lor din Iaşi.

„Acesta este orasul meu" este tema activităţii ce s-a desfăşurat sub formă de vizită la Muzeul „Vasile Pârvan" Bârlad, Secţia – „Oameni de seamă ai Bârladului". Această activitate a avut ca scop recunoaşterea unor mari personalităţi istorice şi culturale care au adus o contribuţie importantă la dezvoltarea oraşului. În urma acestei activităţi, copiii împreună cu doamnele educatoare au realizat un album (CD) despre oraşul Bârlad, pentru partenerii din Iaşi.

„Vizităm prietenii din Iaşi" este genericul activităţii desfăşurate de copiii de la Grădiniţa cu Program Prelungit nr. 2 Bârlad, împreună cu d-nele educatoare, care au vizitat Grădiniţa cu Program Prelungit nr. 13 Iaşi, au facut schimb de daruri cu preşcolarii-gazdă şi au purta discuţii despre activităţile din grădiniţă. Copiii din Bârlad au fost invitaţi să viziteze câteva obiective socio-culturare ale Iaşului: Bojdeuca lui Ion Creangă, Grădina botanică, Mitropolia.

Concursul interjudeţean de creaţie plastică "O lume minunată" a încheiat acest proiect. El s-a desfăşurat cu ocazia zilei de 1 Iunie şi a fost realizat cu participarea a 120 de copii îndrumaţi de 34 de educatoare din judeţul Iaşi şi Vaslui, .

Un alt proiect educațional, „Pași mici prin lumea mare", a avut ca parteneri: Grădiniţa cu Program Prelungit nr. 5 Bârlad și Școala Gimnazială "Manolache Costache Epureanu" Bârlad.

Interacţiunea şcolarilor clasei a-IV-a cu preşcolarii grupei pregătitoare, într-un mediu familiar şi pentru unii şi pentru ceilalţi, poate conduce spre dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare cu rol motivant în procesul instructiv-educativ.

Organizaţi în grupuri mixte, alteori în perechi, copiii vor coopera, colabora, vor accepta ajutorul celuilalt pentru rezolvarea unei sarcini, pentru explorarea unei teme noi sau vor fi motivaţi de lejeritatea actului de comunicare şi relaţionare.

Implementarea proiectului educaţional „Preşcolarii de azi – şcolarii de mâine" a avut impact asupra grupurilor ţintă prin generarea unor schimbări specifice, în mod pozitiv, a comportamentului copiilor, părinţilor faţă de copii şi mediul în care trăiesc aceştia; prin îmbogăţirea cunoştinţelor copiilor despre specificul activităţii de şcolar şi despre drepturile copiilor.

Scopul proiectului a constat în pregătirea copiilor pentru noul cadru relaţional şi asimilarea rolului de şcolar; reducerea impactului cu cerinţele şcolii, antrenarea resurselor umane în scop unitar; antrenarea preşcolarilor şi şcolarilor în activităţi comune; familiarizarea familiilor preşcolarilor cu cerinţele şcolii

Dintre activitățile de impact din proiect prezint următoarele: „Paşi mici prin lumea mare" - vizionare imagini din activitățile preșccolarilor din unitățile partenere, „Mărţişoare pentru prieteni mari

şi mici” - activitate practică, „Călători prin Univers” – vizionare film, „Azi sunt mic, mâine voinic” – program artistic.

Ca urmare a activităţilor derulate în cadrul Proiectului educaţional „Pași mici prin lumea mare”, s-au obţinut rezultate cantitative - articole în revista „Bună dimineaţa, grădiniţă!” și pe site-uri didactic – educative, precum și lucrări ale copiilor - desene cu școala și mărțișoare.

Rezultate calitative au constat în abilităţi specifice la nivelul copiilor din grupurile ţintă, inventar de bune practici identificate din proiect.

Am considerat necesară încheierea unui parteneriat educaţional între şcoală şi grădiniţă pentru a pregăti integrarea adecvată a preşcolarilor în sistemul acţiunilor şi interacţiunilor şcolare şi pentru a le asigura premisele pentru însuşirea elementelor formative care conduc la aptitudinile de şcolarizare, în consens cu noile obiective şi finalităţi educaţionale. Acesta este un avantaj nu numai sub aspectul unei bune cunoaşteri a viitorilor şcolari de către învăţătoare şi al apropierii preşcolarilor de viitoarele lor dăscăliţe, ci şi o modalitate convenabilă, pentru educatoare, de a urmări evoluţia foştilor preşcolari.

Parteneriatul educațional „Preşcolarii de azi – şcolarii de mâine” a vizat pregătirea integrării adecvate a preşcolarilor în sistemul acţiunilor şi interacţiunilor şcolare şi asigurarea premiselor pentru însuşirea elementelor formative care conduc la aptitudinile de şcolarizare, în consens cu noile obiective şi finalităţi educaţionale. Acest parteneriat a constituit un avantaj nu numai sub aspectul unei bune cunoaşteri a viitorilor şcolari de către învăţătoare şi al apropierii preşcolarilor de viitoarele lor dăscăliţe, ci şi o modalitate convenabilă, pentru educatoare, de a urmări evoluţia foştilor preşcolari.

Interacţiunea şcolarilor clasei a-IV-a cu preşcolarii grupei pregătitoare, într-un mediu familiar, şi pentru unii şi pentru ceilalţi, a condus spre dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi relaţionare cu rol motivant în procesul instructiv-educativ.

Organizaţi în grupuri mixte, alteori în perechi, copiii au cooperat, au colaborat, au acceptat ajutorul celuilalt pentru rezolvarea unei sarcini, pentru explorarea unei teme, motivaţi fiind de lejeritatea actului de comunicare şi relaţionare.

Ca obiectiv general s-a urmărit pregătirea copiilor pentru noul cadru relaţional şi asimilarea rolului de şcolar; reducerea impactului cu cerinţele şcolii, antrenarea resurselor umane în scop unitar; antrenarea preşcolarilor şi şcolarilor în activităţi comune; familiarizarea familiilor preşcolarilor cu cerinţele şcolii

Grupul ţintă căruia i se adresează proiectul au fost: preşcolarii de la Grădiniţa cu Program Prelungit nr. 2 Bârlad, preşcolarii de la Grădiniţa cu Program Prelungit nr. 13 Iaşi, elevii claselor a IV-a C şi D de la Şcoala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici” Bârlad şi elevii clasei a IV-a ai Şcolii de Muzică şi Arte Plastice „Nicolae N. Tonitza” Bârlad.

Prin activităţile derulate s-a realizat promovarea dialogului şi a comunicării între preşcolari şi elevii instituţiilor implicate în proiect; dezvoltarea cooperării şi a colaborării între educatoare şi învăţătoare, urmărindu-se armonizarea condiţiilor specifice fiecărei instituţii cu exigenţele sociale de ordin general; atragerea efectivă a preşcolarilor şi elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular, conducând la creşterea calitativă şi cantitativă a acestor activităţi; conştientizarea afectivităţii de grup ca suport al prieteniei; dezvoltarea spiritului de echipă la cadrele didactice şi copiii participanţi la proiect; stimularea şi promovarea capacităţilor creatoare ale preşcolarilor şi elevilor; stimularea interesului părinţilor copiilor prin implicarea directă şi indirectă în aceste activităţi.

Implementarea proiectului educaţional: „Preşcolarii de azi – şcolarii de mâine” a avut impact asupra grupurilor ţintă prin generarea unor schimbări specifice, în mod pozitiv, a comportamentului copiilor, părinţilor faţă de copii şi mediul în care trăiesc aceştia; îmbogăţirea cunoştinţelor copiilor despre specificul activităţii de şcolar şi despre drepturile copiilor.

STILURI ŞI METODE DIDACTICE MODERNE UTILIZATE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL ACTUAL

Prof. înv. preşcolar Roseti Gabriela Sorina/
Prof. înv. preşcolar Șișcă Sorina
Grădinița cu P.P. Nr. 8 Bârlad, jud. Vaslui

Dezideratele de modernizare şi perfecţionare a metodologiei didactice se înscriu pe direcţia sporirii caracterului activ-participativ al metodei de învăţare, pe aplicarea unor metode cu un pronunţat caracter formativ în valorificarea noilor tehnologii instrucţionale, care să-l implice pe copil direct în procesul de învăţare, stimulându-i creativitatea, interesul pentru nou, dezvoltarea gândirii, reuşind să aducă o însemnată contribuţie la dezvoltarea întregului său potenţial.

Metodele constituie instrumente de prim rang în mâna educatorului, este calea eficientă de organizare şi conducere a învăţării, un mod comun de a proceda care reuneşte într-un tot familiar eforturile cadrului didactic şi ale copiilor.

Plecând de la o literatură în domeniu (Palmade, Cerghit, Mucchielli) metodele didactice sunt împărţite din punct de vedere istoric în:

metode tradiţionale/clasice: expunerea, conversaţia, exerciţiul,demonstraţia, observaţia;

- *metode moderne*: algoritmizarea, problematizarea, brainstorming-ul, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare, proiectul/tema de cercetare.

Însă nu tot ce este „vechi" este neapărat şi demodat, după cum nu tot ceea ce este „nou" este şi modern.

Dintre aceste moderne metode didactice fac parte cele ce duc la creşterea gradului de participare – implicare a copiilor, la dezvoltarea structurilor cognitiv motrice şi practico-aplicative a acestora.

Definitoriu pentru folosirea metodelor activ-participative este caracterul lor stimulativ, din punct de vedere fizic şi psihic, precum şi posibilitatea alternării activităţilor individuale şi de grup, în scopul atingerii „optimu-ului" motivaţional şi acţional la nivelul copiilor care se văd angajaţi şi trebuie să îşi asume noi roluri şi responsabilităţi în propria formare.

Rolul metodelor didactice moderne este acela de a crea un context situaţional, astfel încât cel care învaţă să fie angajat şi să participe în mod activ la realizarea obiectivelor predării, să asigure transformarea lui în subiect al propriei formări; aceste metode se caracterizează printr-o permanentă deschidere la înnoire, la inovaţie. Tendinţele principale ale înnoirii şi modernizării metodologiei de instruire ar fi:

- ✓ valorificarea deplină a metodelor în vederea activizării preşcolarilor, a participării lor efective la dobândirea cunoştinţelor, priceperilor, deprinderilor;
- ✓ accelerarea caracterului formativ al tuturor metodelor de instruire utilizate în activitatea de predare-învăţare;
- ✓ aplicarea cu prioritate a metodelor activ-participative centrate pe copil.

Creşterea ponderii metodelor activ-participative nu înseamnă renunţarea la metodele clasice de învăţământ, la cele de transmitere şi asimilare a informaţiei. Metodologia modernă operează schimbări care ţin de pondere, dar mai ales de valorizare, de sporirea potenţialului formativ al metodelor clasice prin accentuarea caracterului lor euristic şi activ-participativ.

Învăţământul modern promovează metodele de învăţare active, învăţarea bazată pe însuşirea experienţei conceptualizate a omenirii, dar şi pe investigaţia proprie a realităţii şi formarea de cunoştinţe şi experienţe prin efort propriu. A instrui nu mai înseamnă a-l determina pe preşcolar să-şi înmagazineze în minte un volum de cunoştinţe, ci de a-l învăţa să ia parte la procesul de producere a noilor cunoştinţe.

Astfel, sunt preferate metodele moderne euristice de predare-învăţare, deoarece acestea pun accentul pe următoarele capacităţi (I.Albulescu, 2000, p.99):

- capacitatea de pune întrebări şi de a construi răspunsuri;
- cultivarea unor deprinderi, priceperi şi calităţi intelectuale;
- dezvoltarea gândirii critice şi creativităţii;
- aplicarea unor concepte sau algoritmi de calcul în proiecte sau lucrări, în contexte diferite;
- formarea de opinii, mentalităţi sau comportamente dezirabile.

Cheia unei astfel de abordări a demersului didactic îl reprezintă plasarea preşcolarului în postura de agent al descoperirii de soluţii, al instrucţiei şi educaţiei. Schimbarea de comportament sau de mentalitate nu poate fi atinsă decât în mică măsură dacă preşcolarul ascultă sau reproduce mecanic nişte cunoştinţe care oricum nu sunt înţelese sau acceptate ca utile. Desigur nu în orice context, pentru orice unitate de învăţare metodele tradiţional expozitive pot fi eliminate. Dimpotrivă există obiective operaţionale care nu pot fi atinse prin încercările copiilor de descoperire. Există conţinuturi prea vaste, care nu pot fi descoperite de preşcolari prin activităţi de investigare proprie.

1. <u>Algoritmizarea</u> - metodă care se bazează pe folosirea algoritmilor în actul predării cu scopul de a familiariza ii cu o serie de scheme procedurale (modele de acţiune), logice sau de calcul, care îi vor ajuta să rezolve o serie largă de sarcini de instruire. Ea constă în formarea unor deprinderi de gândire şi acţiune, de rezolvare de probleme sau luare de decizii generale şi stabile, care vor permite elevilor rezolvarea unor sarcini din ce în ce mai complexe.

Algoritmii reprezintă un număr de indicaţii care prescriu succesiunea de operaţii care trebuie parcurse pentru obţinerea unui rezultat.

Ei pot fi grupaţi în mai multe categorii:

- *de rezolvare* – care reprezintă reguli de rezolvare a unor exerciţii sau probleme;
- *de sistematizare a materiei* – care reprezintă reguli de ordonare logică a materiei şi care permit analiza şi sinteza cunoştinţelor;
- *de consolidare a cunoştinţelor* – care permit perfecţionarea unor deprinderi intelectuale sau de calcul;
- *de identificare* – care permit sesizarea unei clase de probleme şi realizarea unei clasificări sau sinteze;
- *de creaţie* – care reprezintă tehnici de gândire divergentă productivă;

2. <u>Problematizarea</u> – are în vedere crearea unei situaţii problemă (situaţie conflictuală, contradictorie, ce rezultă din punerea faţă în faţă a două realităţi incompatibile între ele) cu scopul de a pune preşcolarii în situaţia de a alege soluţii pentru rezolvarea ei.

Problema didactică se caracterizează prin: reprezintă pentru copiii o dificultate cognitivă care necesită efort de gândire pentru a fi depăşită; trezeşte interesul, mobilizează la efort, declanşează dorinţa de a cunoaşte;

golul din cunoştinţele copiilor va fi umplut prin rezolvarea ei; efortul lor va viza depăşirea zonei de necunoscut prin descoperirea de cunoştinţe şi procedee de acţiune; soluţionarea problemei se bazează pe cunoştinţe şi deprinderi dobândite anterior.

3. <u>Brainstorming-ul</u> - având semnificaţia de *furtună în creier*, efervescenţă, aflux de idei, stare intensă de creativitate, asalt de idei, una din cele mai răspândite metode de stimulare a creativităţii. Preşcolarii sunt provocaţi să participe activ la producerea de idei, se dezvoltă capacitatea de rezolvare a unei probleme prin căutarea de soluţii cât mai originale, se dezvoltă atitudinea creativă şi este favorizată exprimarea personalităţii, este stimulată participarea tuturor elevilor la activitatea de producere a ideilor, chiar şi a celor mai timizi, este stimulată căutarea soluţiei optime prin alegerea din mai multe variante posibile.

4. <u>Instruirea programată</u> asistată de calculator – asigură o învăţare activă, o informare operativă asupra rezultatelor învăţării, utilizându-se în sarcini de rezolvare a problemelor matematice,

jocul matematic, jocuri didactice de educarea limbajului, jocuri de perspicacitate, de atentie sau jocuri de reconstituire.

5. Studiul de caz – confruntarea directă a grupului de copii cu o situaţie reală, autentică, luată drept exemplu pentru un set de situaţii şi evenimente problematice. Sunt frecvente manifestările comportamentale neconforme cu regulile şi normele etice, abaterile de la regulile grupei care constituie subiecte ce pot fi analizate, iar comportamentele negative se pot îndrepta prin utilizarea acestei metode („Prietenul la nevoie se cunoaşte", „Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face !").

6. Metode de simulare (bazate pe acţiunea fictivă) – presupune implicarea cât mai directă a participanţilor în situaţii şi circumstanţe simulate ce poate lua forme foarte variate, începând cu jocurile de simulare, învăţarea prin dramatizare, învăţarea pe simulatoare, până se ajunge la asumarea şi exersarea unor roluri reale, nesimulate.

7. Proiectul/tema de cercetare – utilizată în diferite forme şi integrată în diverse activităţi instructiv-educative: efectuarea de investigaţii în mediul înconjurător, proiectarea şi confecţionarea unor modele materiale în procesul instructiv-educativ, participarea copiilor la elaborarea unor proiecte de amplasare a unor diferite obiective, elaborarea unei lucrări bazate pe cercetarea şi activitatea practică desfăşurată cu copiii pe o perioadă mai îndelungată şi finalizată într-un produs util.

Orice strategie este concomitent tehnică şi artă educaţională. Privită în acest fel, ea devine componentă a "stilului de predare" propriu fiecărui educator. Deducem din toate acestea că strategiile didactice ocupă un loc central în cadrul tehnologiei didactice, alegerea şi folosirea lor depinzând în mod hotărâtor de pregătirea şi personaIitatea profesorului.

Funcţiile de predare exercitate de educator se realizează şi se exprimă prin comportamente de predare specifice şi *stiluri de predare*.

Stilul de activitate didactică desemnează felul în care educatorul organizează şi conduce procesul de învăţământ presupunând anumite abilităţi, îndemânări sau priceperi din partea acestuia. Stilul didactic are un caracter personal fiind oarecum unic pentru fiecare cadru didactic. El devine o constanta suis - generis a personalităţii lui, reflectă concepţiile şi atitudinile pedagogice ale acestuia, competenţa şi capacitatea lui profesională. Stilul este o formă de exprimare a originalităţii cadrului didactic şi o sursă generatoare de noi practici didactice.

Cadrele didactice eficiente şi-au elaborat întotdeauna propriile lor stiluri de predare. Diferitele stiluri se pot constitui în funcţie de câteva dominante sau aspecte constante care pot să caracterizeze conduita cadrului didactic ca de exemplu:

- deschidere spre inovaţie - înclinaţie spre rutină;
- centrare pe angajarea copilului - substituirea învăţării cu predarea;
- centrare pe conţinut - preocupare pentru dezvoltarea copilului;
- apropiat (afectiv - distant faţă de copii);
- permisiv-autoritar (în relaţiile cu preşcolarii);
- nivel înalt de exigenţă - exigenţă scăzută;
- prescripţie (dirijare riguroasă)- independenţă.

Un bun cadru didactic este acela care este capabil de o mare varietate de stiluri didactice, având astfel posibilitatea să-şi adapteze munca sa diferitelor circumstanţe, să confere predării flexibilitate şi mai multă eficienţă. Un stil modern şi actual este cel creativ; unele cadre didactice dovedesc mai multă flexibilitate decât alţii în comportamentui lor didactic, aceştia sunt receptivi la ideile şi experienţele noi, manifesta îndrăzneala, mai multă independentă în gândire şi acţiunea didactică cu capacitatea de a-şi asuma riscuri şi sunt dispuşi să încerce noi practici, noi procedee. Printre metodele moderne de stimulare a creativităţii adoptate de acestea sunt:

Explozia stelară **–** este o metodă nouă de dezvoltare a creativităţii, similară brainstorming-ului. Începe din centrul conceptului şi se *împrăştie* în afară, cu întrebări, asemeni exploziei stelare;

Colţurile – are drept scop generarea unei dezbateri în contradictoriu în cazul problemelor controversate, situaţii în care participanţii la discuţie pot avea puncte de vedere diferite;

Mozaicul **–** metodă complexă ce oferă un potenţial uriaş pentru dezvoltarea sentimentului de responsabilitate;
Ciorchinele **–** ca şi brainstorming-ul, stimulează realizarea unor asociaţii noi şi permite cunoaşterea propriului mod de a înţelege o anumită temă;
Cubul – metodă folosită în cazu lîn care se doreşte explorare aunui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective. Se oferă astfel posibilitatea de a se dezvolta competenţele necesare unor abordări complexe;
Sinectica – o metoda bine structurata pentru antrenarea indivizilor sau a grupărilor in vederea unei rezolvări creatoare a problemelor;
Rezolvarea creativă de probleme (problem solving) – nu este numai o tehnică, ea este totodată un mod de gândire bazat pe dimensiunea general-umană a dezvoltării de moduri specifice de interacţiune cu realitatea cotidiană; îi este caracteristic apropierea de o concepţie pozitivă şi utilă asupra realităţii.

Stilul „axat pe grup" pune accentul pe activitatea copiilor, pe participarea lor la descoperirea cel puţin a unei parţi din cunoştinţele ce urmează a fi învăţate. Dialogul devine indispensabil, ca modalitate fundamentală de lucru, nu numai între educator şi copii, ci şi în interiorul grupului între membrii săi.

Stilul de tip algoritmizat constă în asigurarea unei succesiuni rigide de operaţii între activitatea de predare şi cea de învăţare. între programare externă ce ţine de predare, şi cea internă ce ţine de învăţare se stabilesc relaţii univoce strict deterministe. Condiţia fundamentală pentru proiectarea şi realizarea unor asemenea relaţii este cunoaşterea cât mai exactă a structurii componentelor psihice ce urmează a fi formate. Metodele şi procedeele ce caracterizează această strategie didactică sunt: algoritmizarea, instruirea programată şi exerciţiul.

Utilizarea metodelor moderne nu trebuie făcută în lipsa unor combinări şi armonizări cu metodele aşa-numite tradiţionale deoarece avantajele şi dezavantajele lor sunt complementare.

Imaginea şcolii secolului XXI este încă neclară; însă liinile de forţă pe care un observator atent le poate surprinde se pot caracteriza în două tendinţe:

- ✓ centrarea pe „copil", pe nevoile celui care este beneficiarul şi, în acelaşi timp, partenerul nostru în propria formare;
- ✓ folosirea unor metode şi stiluri moderne care să acopere cât mai bine întreaga sferă de interes a persoanei educate, persoană care va reprezenta resursa şi creatorul de resurse pentru anii viitori.

BIBLIOGRAFIE:

- Cerghit, Ioan, Neacşu Ion, *Prelegeri pedagogice*, Polirom, Iaşi, 2001
- Cucoş, Constantin, *Pedagogie*, Polirom, Iaşi, 2002
- Niculescu, Rodica, *Pedagogie preşcolară,* Ed. Pro Humanitate, Bucureşti, 1999;
- Sălăvăstru, Dorina, *Didactica psihologiei*, Polirom, Iaşi, 2002
- Tomşa, Gheorghe, *Psihopedagogie preşcolară şi şcolară*, M.E.C, Bucureşti, 2005
- ***, *Psihopedagogie*, Polirom, Iaşi, 1998

METODE INOVATIVE FOLOSITE ÎN CADRUL DOMENIULUI LIMBA ȘI COMUNICARE

Prof. Stoian Cătălina-Mihaela,
Grădinița cu P.P. Nr. 10 Huși

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional. Metodele utilizate la preşcolari sunt atât cele „clasice", cât şi cele „moderne". Numai abilitatea cadrului didactic

poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preşcolar şi să-l determine să înveţe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive suntcele care canalizează energiile creatoare ale preşcolarilor în direcţia propusă, le captează atenţia, stimulează mecasnismele gândirii, ale inteligenţei, voinţei, motivaţiei şi imaginaţiei şi îiimplică afectiv în ceea ce fac.

Procesul de formare interactive presupune acţiune atât din partea profesorului cât şi din partea elevului. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învăţare este necesar să ţină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învăţare, cum ar fi: competenţele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intellectual şi capacităţile elevilor, resursele material accesibile şi gradul de complexitate al conţinutului. Astfel metodele innovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfăşoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învăţării. Metodele inovative presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opiniişiargumente, creeazăsituaţii de învăţarecentratepedisponibilitateaşidorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor direct şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Domeniul limbă şi comunicare este domeniul care implică copilul în tot ceea ce înseamnă exprimare orală şi scrisă, abilitatea de a înţelege comunicarea verbal şi scrisă. Se apreciază că prin ascultare şi exprimare în situaţii de grup, preşcolarii devin capabili să exploreze şi alte personae şi să-şi extindă astfel repertoriul de experienţe semnificative. Se urmăreşte prin acest domeniu, ca preşcolarii să vorbească şi să se exprime corect, cu încredere, cu dezinvoltură.

Una dintre metodele inovative cu cea mai largă utilizare în învăţământul preşcolar, în cadrul Domeniului Limbă şi Comunicare, este **„**Şorţul povestitor**”**. Ca elemente component şi de nelipsit în această metodă, sunt: un şort, de regulă din material textil, elementele de fetru detaşabile, reprezentând personaje, elementele constitutive ale poveştii: căsuţă, elemente din natură: nori, soare, plante copaci, etc (care să permită a fi prinse cu ajutorul scaiului), dar şi un buzunarat aşat, care să permit celui ce face redarea poveştii să descopere şi să extragă elemental ce urmează a fi expus pe şorţ, în funcţie de momentul povestirii.

Povestea care urmează a fi expusă, de regulă va porni de la un element surpriză, element ce face parte din poveste şi care să ajute la intuirea poveştii, de către copii: în cazul poveştii „Ciuboţelele ogarului” - pornind de la prezentarea elementului surpriză „ciuboţelele”, etc. Odată intuit povestea cu unul dintre aceste elemente surpriză, educatoarea – şi va pune şorţul povestitor, intuind cu copiii care sunt elementele de pe el: nori, pădure, drum, casă, etc. și începe povestea propriu-zisă. Cu fiecare etapă povestită, educatoarea va invita un copil să scoată din buzunarul şorţului un personaj, detaşabil, care va putea fi prins pe şorţ cu ajutorul scaiului, astfel încât povestea să prindă glas prin şorţul pus pe educatoare. Cu fiecare element plasat pe şorţ, de către copii, povestea se va contura treptat, astfel încât, la final să poată fi reluată de la primul element şi să curgă lent, fiecare etapă, astfel încât povestească fie redată în întregime, cu uşurinţă de către copii.

Pentru a fi eficientă este nevoie de un material viu colorat, elementele component să fie de dimensiuni medii, să poată fi percepute de copii, detaşabile, astfel încât să poată fi lipite şi dezlipite de pe şorţ, cu uşurinţă.

Metoda „Şorţul povestitor” este o medodă incitantă, care solicit intellectual copiii, îi stimulează şi motivează în a fi atenţi, îi provoacă la o comunicare orală de calitate, la expunerea evenimentelor unei poveşti, cu mai mare siguranţă şi încredere.

Metodele innovative prezintă atractivitate pentru copii, oferă posibilitatea de a participa activ la activitatea de povestire, repovestire, formează comportamente de comunicare activă, expresivă, de interacţiune şi cooperare între copii şi educatoare.

Prin utilizarea metodelor inovative, ne propunem o implicare activă şi mai ales creativă a copiilor, pentru a le stimuli gândirea productivă, divergentă, de exprimare a cunoştinţelor, ideilor, sentimentelor, cu mai mare precizie. Copiii sunt foarte încântaţi de metoda „şorţul povestitor”, se simt valorizaţi şi solicitaţi, nu este doar o simplă poveste, statică, plictisitoare, fără sens.

O altă metodă folosită cu plăcere, dar şi cu eficienţă în cadrul DLC este şi metoda **„**Povestea din făină”. Este metoda prin intermediul căreia copiii pot descoperi pe foi negre de dimensiune A3, aranjate una lângă cealaltă, ca o peliculă de film, siluete de personaje, care îţi spun o poveste. Pe aceste coli de carton, în funcţie de ierarhia evenimentelor, se aşează siluetele personajelor din poveste, iar făina de grâu este cernută, deasupra siluetei, până când aceasta este bine acoperită de praful de făină, Apoi se ridică cu grijă de pe foaia de hârtie, astfel că în locul siluetei, va rămâne forma care îţi indică personajul poveştii. Pe următoarea foaie, vor fi puse şi alte siluete, dacă sunt şi alte personaje ce-şi au locul în poveste şi se repetă acţiunea, astfel ca la final pe 5-6 foi să fie expusă toată povestea.

De exemplu, pentru povestea „Ridichea uriaşă”, pe prima coală de carton va fi expusă ridichea uriașă, care va fi pudrată cu fainã. Odată conturată bine va fi extrasă cu grijă, iar în locul ei pe hârtia neagră va rămâne forma unei ridichi. Pe a doua foaie va apărea atât ridichea, cât şi primul personal implicat și anume „moşul”, se va continua operaţiunea de pudrare, iar la final aceste două elemente vor fi văzute în făină: ridichea, moşulşi baba, apoi: ridichea, moşul, baba şi nepoţica, ridichea, moşul, baba, nepoţica şi căţelul, ridichea, moşul, baba, nepoţica, căţelul şi pisica, iar în final: moşul, baba, nepoţica, căţelul, pisica, şoricelul.

Copiii sunt implicaţi în toată activitatea, câte unul pe rând vor fi prezenţi să aranjeze siluetele, să cearnă făina, să denumească personajele şi nu în ultimul rând să citească în făină, povestea „Ridichea uriaşă”.

Această metodă este una creativă, ceţine de atenţie, perspicacitate, de delicateţe şi nu în ultimul timp de comunicare liberă şi expresivă. Astfel copiii timizi pot fi incluşi cu succes la activitate, dându-le posibilitatea să plaseze ei siluetele, copiii agili să cearnă făina, iar cei meticuloşi să ia cu grijă siluetele pudrate, astfel încât făina să nu fie împrăştiată de pe ele. Copiii comunicativi vor fi puşi să-şi exprime idelile proprii, să-şi valorizeze capacităţile de buni comunicatori.

Prin intemediul acestei metode sunt valorizate toate procesele psihologice ale copiilor, de la gândire, memorie, memorie vizuală, atenţie, limbaj şi voinţă, iar încrederea de sine îşi face încet încet prezența, astfel ca cel timid de ieri să devină cel activ de astăzi.

În societatea actuală, are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să ţină pasul cu evoluţia societăţii şi implicit a educaţiei. Şi în învăţământ au loc transformări rapide. Educatoarea apelează la o serie întreagă de instrumente pentru a uşura şi accelera asimilarea şi aplicabilitatea informaţiilor.

Bibliografie:

- Breben S., Gognea E., *Metode interactive de grup,* Editura, Arves, 2007;
- Crenguța Oprea, *Strategiididactice interactive,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007;
- Curriculum pentru educaţie timpurie – 2019;
- I. Cerghit, *Metode de învăţare* , Ed a III-a - EDP Bucureşti, 1997;
- Suport pentru aplicarea noului curriculum 2019.

FACTORI CE INFLUENȚEAZĂ CALITATEA EDUCAȚIEI ÎN MEDIUL ONLINE

Prof. Tărnăuceanu Cristina
Grădinița cu P.P. nr.12 Huși

„Fiecare copil pe care îl educăm este un OM dăruit societății" spunea Nicolae Iorga.

Pentru a pregăti bine indivizii unei comunități şi a-i face capabili să se integreze pe piața muncii, educația trebuie să țină pasul cu cerințele și progresul societății. Asigurarea calității educației reprezintă capacitatea instituției de învățământ de a oferi programe educaționale în conformitate cu standardele impuse de cerințele momentului.

Studiile de specialitate arată că participarea la educația timpurie de calitate creează egalitate de şanseşi este principalul instrument de reducere a abandonului şcolar timpuriu. De aceea investiția în educația timpurie este cea mai rentabilă dintre toate investițiile educaționale pe care le poate face un stat şi necesită cele mai mici costuri.

Fiind atât de impotantă această etapă din dezvoltarea unui copil, trebuie depuse toate eforturile pentru a îmbunătăți procesul instructiv-educativ, facilitând astfel accesul copiilor la o educație de calitate.

Calitatea este principala prioritate a oricărei organizaţii, iar îmbunătăţirea continuă constituie obiectivul pe care aceasta trebuie să-l urmărească permanent. Ca şi concept, calitatea este greu de definit şi uneori dificil de transpus în termeni măsurabili. În lumea afacerilor calitatea face diferenţa între firme din punctul de vedere al poziţiei pe piaţăşi al profitabilităţii. În învăţământ calitatea diferenţiază succesul şcolar de eşec.

Noţiunea de calitate a fost „importată" în învăţământ din sectorul productiv, unde afost „exploatată" cu succes pe parcursul mai multor zeci de ani.

În anul 2000, UNICEF formulează acest concept astfel: „Educația de calitate include: elevi care sunt sănătoşi, bine îngrijiți şi pregătiți să participe şi să învețe, fiind susținuți de familiile lor; ambient securizant, protector, sensibil la gen şi care asigură resurse şi facilități adecvate; conținut reflectat în curriculum relevant şi materiale pentru achiziția deprinderilor de bază, în special competență lingvistică, competență matematică, deprinderi de viață şicunoştințe în domeniul genurilor, sănătății, nutriției, prevenirii HIV/SIDA, păcii; procese în care cadre didactice profesioniste aplică învățarea centrată pe elev, în săli de clasă şi şcoli bine gestionate, dar efectuează şi evaluarea noțiunilor învățate; rezultate care includ cunoştințe, deprinderi şi atitudini, în coerență cu finalitățile naționale ale educației şi cu participarea pozitivă în societate".

Asigurarea calității în educație este o problemă de actualitate deoarece rezultatul serviciilor educaționale este educația copiilor și tinerilor. O educaţie de calitate se reflectă în succesul tinerilor care intră pe piața muncii.

Legea calităţii arată că „asigurarea calităţii educaţiei exprimă capacitatea de a oferi programe de educaţie, în conformitate cu standardele societăţii de azi". Pentru majoritatea sistemelor de educație din lume, obiectivele prioritare urmărite sunt: egalitatea de şanse în faţa educaţiei şi asigurarea unui învăţământ de calitate. Aceste obiective sunt realizate și în sistemul de învățământ românesc.

Fiecare unitate de învățământ trebuie să asigure un nivel ridicat de calitate în procesele de educație, indiferent că există anumite situații speciale (cum este starea de urgență/alertă din cauza pandemiei de COVID-19) sau nu. Pentru a face față exigențelor, managementul instituției trebuie să gândească strategii adecvate situației și să pună accent pe gestionarea resurselor, dar și pe formarea personalului didactic.

Pentru a caracteriza o instituție de învățământ trebuie să se ia în considerare: climatul școlar, mediul fizic, curriculum-ul, relaţiile stabilite între profesori-elevi, profesori-părinți, instituție-comunitate etc.

Calitatea procesului instructiv-educativ se referă la modul în care managerul și cadrele didactice reușesc să creeze experiențe de învățare semnificative pentru elev.

Din acest punct de vedere, educația de calitate solicită:

- **Cadre didactice bine pregătite profesional**

Competența și eficiența cadrelor didactice (indiferent de metodele aplicate – tradiționale sau moderne), precum și utilizarea eficientă a timpului școlar au un impact semnificativ asupra învățării.

Pentru a face față realităților din educația contemporană, profesorii trebuie să se perfecționeze continuu, să-și îmbunătățească formarea inițială și să se dezvolte profesional. Schimbarea permanentă a curriculumului, încercarea de a ține pasul cu reformele la nivel european in domeniul educației și cu noile tehnologii, impun perfecționarea continuă a profesorilor.

Orice cadru didactic trebuie să fie deschis schimbărilor, nevoilor actualei vieţi sociale, nevoilor noilor generaţii, dar și viitoarelor generaţii. Pedagogia clasică diferă de pedagogia modernă. În pedagogia clasică elevii se adaptează la profesor, competențelenucleu sunt: de transmitere, de repetiție și de persuasiune. În pedagogia modernă profesorul se adaptează la elev, iar competențele nucleu sunt: comunicare, interactivitate, sociabilitate și strategii alternative.

Perfecționarea oricărui profesor trebuie direcționată către acumularea unor cunoștințe teoretice și practice, care să-i permită utilizarea tehnologiilor moderne în procesul de predare-evaluare, comunicarea eficientă cu familia și comunitatea, asigurarea succesului școlar al elevilor.

- **Parteneriatul grădiniță – familie**- este un alt factor ce influențează calitatea în educație

Parteneriatul educațional este un proces complex, ce necesită coalizarea energiilor şiunirea eforturilor partenerilor, încrederea, respectul reciproc și comunicarea fiind esențiale. Copilul este educat în grădiniţă, dar cea mai mare parte a timpului o petrece în cadrul familiei sale. Acţiunea modelatoare a părinților și rudelor apropiate se împleteşte și se completează cu cea din grădiniţă.

Deoarece copiii preșcolari nu au încă formate abilitățile de scris-citit, pe perioada desfășurării cursurilor în mediul online, părinții au fost parteneri și un sprijin real, fără de care activitățile planificate nu s-ar fi putut desfășura.

- **Utilizarea noilor tehnologii în procesul de predare-învățare-evaluare** estenecesară pentru aprofundarea cunoștințelor, pentru interactivitate în procesul de predare-învățare-evaluare și pentru proiectele și activitățile specifice învățării online. Profesoriiconștientizează avantajele utilizării acestor strategii cu aportul comunicării online, aplicațiilor și fișierelor multimedia și chiar a realității virtuale.

Folosirea internetului în grădiniță a cunoscut o dezvoltare rapidă în ultimii ani, determinată pe de o parte de programele de învățământ, iar pe de altă parte de necesitateaarmonizării cu metodele utilizate în țările Uniunii Europene și la nivel mondial.

Integrarea tehnologiei IT în procesul de educație ajută preșcolarii să-și dezvolte competențele de gândire și învățare, să fie profund implicați în activități și să fie provocați în diferite moduri pentru a reține mai ușor noțiunile noi.

Legea Educației Naționale stipulează respectarea principiului echității şi egalității de șanse, potrivit căruia accesul la educație se realizează fără discriminare. Utilizând noile tehnologii (internetul, comunicarea și documentarea online), va asigura crearea unui mediu de învățare modern, ce are rolul de a forma competențe importante pentru viitorul elev și student.

În activitățile desfășurate cu preșcolarii se poate folosi ca metodă învățarea asistată pe calculator dacă sunt îndeplinite cumulativ trei cerințe esențiale:

- cadrele didactice dispun de pregătirea necesară ce le permite utilizarea calculatorului, grădinița are baza materială necesară desfășurării activităților asistate de calculator,
- timpul alocat este în concordanță cu nevoile și nivelul de vârstă al preșcolarilor.

Utilizarea IT în activitatea cu preșcolarii are beneficii pentru profesori deoarece este recunoscut faptul că un calculator eficientizează toate activitățile desfășurate de aceștia. De asemenea, utilizarea calculatorului crește randamentul la ore a cadrului didactic, el este încurajat să inoveze, se facilitează documentarea și accesul său la resursele informatice, se pot disemina mai rapid informațiile profesionale și rezultatele obținute de alte grădinițe, se dezvoltă abilități de lucru în echipă (există forumuri de discuții, grupuri profesionale) și altele.

TIC se poate utiliza pentru predarea și învățarea care se poate realiza utilizând lecții electronice, interactive, multimedia (un film documentar sau didactic, o pagină web, o prezentare pe calculator), softuri educaționale, activități în care se cere copiilor să fie creativi, să exploreze și să inoveze, utilizând Internetul, îmbogățindu-și cunoștințele cu informații dindomenii variate.

Calculatorul, prin intermediul softurilor educaționale, poate să instruiască copilul, să îl ajute în rezolvarea unor sarcini și să îl distreze. Ambianța educațională specifică situațiilor de învățare „face to face" din grădiniță este înlocuită din ce în ce mai frecvent - începând cu martie 2020 - cu mediul virtual de învățare.

În perioada suspendării activităților ce impun prezență fizică și trecerea acestora în mediul online, din cauza pandemiei provocată de Covid-19, profesorii au fost nevoiți să adopte și să folosească noile tehnologii în procesul educațional. În această situație nevoia de formare în domeniul TIC a crescut mult.

Proiectate și desfășurate corect, procesele de predare-învățare-evaluare cu ajutorul calculatorului pot ajuta preșcolarii să descopere cu plăcere frumusețea procesului de acumulare de cunoștințe prin acțiuni logice.

Utilizarea unui software educațional poate fi o metodă motivantă, ce contribuie la eficientizarea și modernizarea demersului didactic din grădiniță, precum și la accesibilitatea cunoștințelor de specialitate .

Jocurile interactive create pe platforme de tipul https://wordwall.net/ro, https://www.jigsawplanet.com/,https://learningapps.org/, https://bookcreator.com/, https://www.liveworksheets.com/, contribuie de asemenea la eficientizarea actului didactic în mediul online.

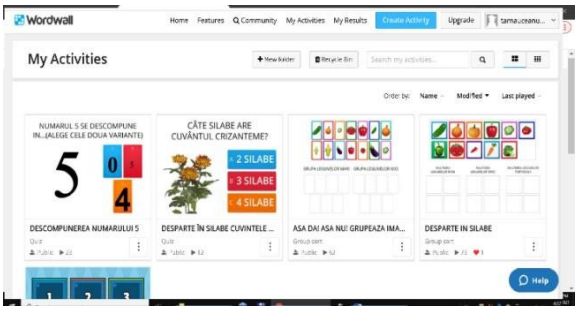
Metodele tradiționale prin care profesorii doar transmiteau cunoștințe trebuie înlocuite cu cele interactive, ce plasează copilul în centrul învățării. Preșcolarul trebuie să participe direct la formarea sa, să fie stimulat pentru a i se dezvolta curiozitatea, creativitatea, gândirea critică și capacitatea de colaborare.

Cadrele didactice ce folosesc tehnici de lucru inovative, creative, vor reuși să capteze atenția copiilor și să le stârnească curiozitatea pentru a descoperi lucruri interesante despre viață și lume.

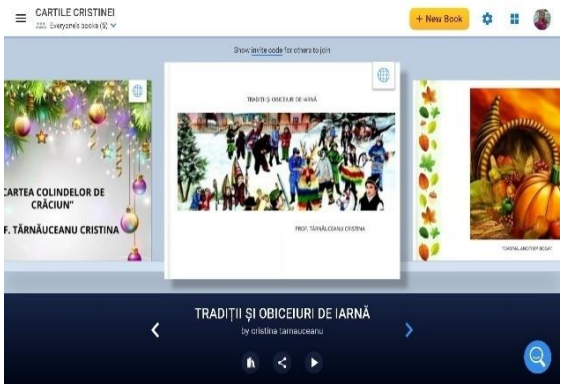
Succesul acestor activități depinde în mare măsură de implicarea părinților. Împreună cu părinții, cadrele didactice lucrează pentru binele copilului, pentru succesul lui viitor. Părinții sunt sprijinul, partenerul cadrelor didactice, comunicarea dintre cei doi parteneri fiind de o importanță crucială.

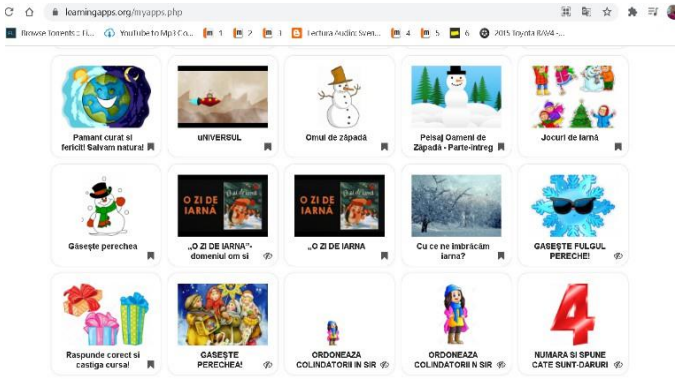

Joc matematic realizat în powerpoint

Jocuri realizate pe platforma wordwall.net

Jocuri realizate pe platforma learningapps.org Cărți audio create pe bookcreator.com

Bibliografie:

1. Bolboceanu, A. - ”Accesul, relevanța și calitatea educației în instituțiile de educație timpurie”, Institutul de Politici Publice-Chișinău, Ed.Lexon-Prim, 2014 (Tipografia Reclama)
2. Buică, A.C. - ”Factori care influențează calitatea educației” (PDF),
3. https://edict.ro/factori-care-influenteaza-calitatea-educatiei
4. Dogaru, M. - ”Calitate în educație”- Modulul 6, suport curs, București , 2011
5. Epstein, J. - ”School, Family and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools”, Westview Press Publishing House, 2010Eţco, C.,Fornea, I.
6. Hanek, R. - ”Importanța parteneriatului grădiniță-familie”, Revista *Lumeacopilăriei*, nr.14, 2016, pg.1-2
7. Ilieș, L., Crișan, E. - ”Managementul calității totale”
8. https://iteach.ro/experientedidactice/masuri-de-imbunatatire-acalitatii-educatiei-prin-procesul-de-formare-continua-apersonalului- didactic-din-gradinita

UTILIZAREA STRATEGIILORINTERACTIVE ÎN ACTIVITĂŢILE DIN GRĂDINIȚĂ

Educatoare, Zaharia Elena
Grădinița cu P.P. nr.2 Bârlad

În accepţiunea modernă, metodele de învăţământ reprezintă modalităţi de acţiune, instrumente, cu ajutorul cărora copiii, sub îndrumarea educatorului, își însușesc cunoştinţe, își formează și dezvoltă priceperi și deprinderi intelectuale și practice, aptitudini și atitudini. Acestea sunt: metodele tradiţionale și metodele moderne.

Metodele interactive de grup reprezintă o noutate, o schimbare, un nou început, o altă abordare a conţinuturilor educative prin care se rezolvă mult mai facil problemele de relaţionare, de comunicare, de responsabilizare, de învaţare reciprocă.

Activizarea reprezintă un proces complex, sistematic şi dinamic, care angajează întregul potenţial psiho-fizic al subiecţilor cunoaşterii. Prin activizare se urmăreşte realizarea unei învăţări şi formări active şi interactive, în care cel care învaţă să se implice efectiv, intens, profund şi deplin, cu toate dimensiunile personalităţii sale – intelectuală, fizică şi afectiv-voliţională.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de

cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcţie de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metodă de predare-învăţare, uşor de aplicat, care grupează asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se aşează câte o imagine care denumeşte subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activităţile cu preşcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda ,,Schimbă perechea,, am folosit-o în activităţi de observare, activităţi de convorbire, activităţi practice.

Brainstormingul, în traducere directă ,,furtună în creier, sau ,,asalt de idei" este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluţionarea unor probleme, fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un şir de ilustraţii, în lecturile după imagini, convorbiri şi jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema ,,De ce îmi place anotimpul iarna?" la începutul activităţii copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului iarna pornind de la întrebarea ,,Ce ştiţi despre anotimpul iarna?". Fiecare copil a răspuns printr-un enunţ scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporţionale cu numărul membrilor grupului. După enunţarea ideilor, copiii au fost rugaţi să reflecteze asupra lor şi să se pronunţe care sunt cele mai aproape de adevăr. Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică şi care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărţite în 3 categorii:

- ✓ Caracteristici care ţin de evoluţia naturii;
- ✓ Caracteristici care ţin de relaţia omului cu mediul în anotimpul iarna;
- ✓ Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie şi care vor fi eliminate.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor.Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activităţile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii şi jetoane.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare şi evaluare a cunoştinţelor. Această metodă are o largă aplicabilitate şi am folosit-o cu succes în activităţile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parţial. În spaţiul care intersectează cele două cercuri am aşezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am aşezat aspectele specifice ale acestora.

,,În lumea poveştilor" cu scopul de a verifica cunoştinţele copiilor privind poveştile învăţate „Călătorie în anotimpul toamna" o activitate de evaluare din domeniul Știință a încercat să îmbine metoda „**Călătorie misterioasă"** cu **„Ciorchinele**" şi să le adapteze nivelului preşcolar, mai precis grupei mari. Activitatea a constat în parcurgerea unui traseu aplicativ în care echipele aveau de rezolvat probleme de orientare spaţialăce implicau cunoaşterea regulilor elementare de circulaţie rutieră. Grupa de preşcolari a avut ca sarcină de lucru (se adresează frontal): „Găsiţi cât mai multe idei, cuvinte şi imagini despre anotimpul toamna. Alegeţi imaginile care se potrivesc anotimpului şi aşezaţi-le în jurul cuvântului scris pe panou" . Pe un panou mare s-a scris cuvântul TOAMNA. Lângă cuvânt se poate lipi o imagine de toamnă sugestivă. Se pun la dispoziţia copiilor jetoane, imagini de toamnă cu fructe

de toamnă, legume, peisaje, decupaje, texte literare - poezii, ghicitori, cântece de toamnă, decupaje din reviste, albume, fotografii.

Concluzia la cere am ajuns în urma activizării copiilor este că utilizarea metodelor interactive oferă un sprijin real educatoarei în demersul său didactic şi ne ajută, ne determină, copil şi dascăl, deopotrivă, să descoperim valoarea, frumuseţea şi diversitatea interacţiunii, relaţionării şi cooperării, să ne promovăm ideile, să respectăm opinia celuilalt şi să ne implicăm profund şi activ în construirea personalităţii proprii.

Bibliografie:

- Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
- Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activităţi bazate pe inteligenţe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
- Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învăţarea activă, Ghid pentru formatori şi cadre didactice*, Bucureşti, 2001.

LECTURA SUPLIMENTARĂ A ELEVILOR DIN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR

prof. înv. primar Andrei Simona-Elena
Şcoala Gimnazială „Emil Racoviţă” Oneşti

Şcoala este cea care trebuie să dezvolte gustul şi interesul copiilor de a citi, să dezvăluie frumuseţile din scrierile naţionale şi universale.

În ultimii ani, în educaţia copiilor şi a tinerilor, un loc important îl ocupă computerul şi televiziunea. Acestea sunt tot mai solicitate în detrimentul lecturii individuale. Într-o lume guvernată de computere se formează tot mai des întrebarea: „De ce trebuie să-l pregătim pe elev pentru a citi din cărţile la fel prezentate de la descoperirea tiparului? De ce să atingă foile de hârtie şi să urmărească cu privirea rândurile tipărite când, după accesarea unor adrese pe site, poate urmări tot ce-şi doreşte?”

Răspunsul este că, oricât de uluitoare sunt posibilităţile unei maşinării din ce în ce mai acaparatoare cum este computerul, acesta nu poate asigura atmosfera emoţională generată de citirea pe „nerăsuflate” a unei cărţi incitante. Totuşi, nu este suficientă această citire. Numai atunci când noi, învăţătorii sau părinţii, ne vom găsi timp să ascultăm părerile copiilor despre ce au citit, să trăim alături de ei traiectoria personajului favorit, numai atunci se poate realiza „puntea” între imaginile din cărţi şi realitate.

Chemarea în lumea cărţilor nu vine doar din interior, ci deseori din afară, fiind generată şi urmărită de familie şi şcoală. Astfel, mai târziu, ea devine o parte din viaţă, un pas esenţial în formarea gustului pentru lectură, în generarea „iubirii de carte”. Cărţile sunt în măsură să-i iniţieze pe elevi în lectură şi înţelegerea unor opere literare inspirate din universul vârstei lor, totodată contribuind la dezvoltarea inteligenţei, sensibilităţii şi imaginaţiei. Acestea au rolul de a stârni bucuria, plăcerea şi necesitatea lecturii, sentimente descoperite de fiecare dată când deschidem o carte. Mesajul artistic al operei, înţeles în varietatea semnificaţiilor sale de către micii cititori, contribuie la educarea acestora în spiritul unor virtuţi morale alese (cinste, demnitate, adevăr, curaj etc.). Interferenţa dintre categoriile estetice şi extraestetice (frumosul, urâtul, ludicul, graţiosul, miniaturalul, duiosul, binele, dreptatea, munca, umanismul etc.), valorificarea lor creatoare conferă operei un spor de afectivitate şi prin aceasta, implicit, un caracter formativ.

Copilul trebuie permanent îndrumat către lectură. Cine a fost vrăjit o dată de această magie, va rămâne pentru totdeauna dornic de încântările ei şi va căuta să le reînnoiască. Şi atunci va citi, va citi mereu. Asta înseamnă gust al lecturii. Cine ştie să-l trezească a azvârlit o sămânţă vitală a culturii, vitală pentru că înfloreşte mereu, în tot cursul vieţii. Cartea este cel mai la îndemână, mai comod instrument de învăţare. Primele poveşti ascultate, pe urmă citite, fac să nască în spiritul copiilor, mai întâi într-o stare latentă, apoi din ce în ce mai intens, perceperea unor sentimente care semnifică umanul şi actele sale definitorii: dreptatea, curajul, dragostea, generozitatea, loialitatea. Se pot stabili legături afective între copii şi carte. Dacă vrem să-i facem pe elevi să iubească lectura, trebuie să le căutăm cărţi construite în jurul polilor de atracţie ai acţiunii şi imaginaţiei.

Având în vedere că se citeşte tot mai puţin, în activitatea didactică, am încercat să utilizez diferite *strategii ale muncii cu cartea*, care să-i facă pe copii să îndrăgească eroii din poveşti, povestiri şi basme, dar în acelaşi timp şi să-şi dezvolte gustul pentru lectură.

- Confecţionarea unor cărticele, pe diferite teme. Elevii au fost autorii textelor, pe care le-am strâns într-o carte. Cititorii au fost tot elevii, având posibilitatea să lectureze compoziţii ale colegilor.
- Vizionarea unor filme realizate după basme sau poveşti. Citind acele poveşti, basme, după care au fost realizate filmele, elevii au sesizat că există diferenţe între textul operei literare şi conţinutul filmului. În momentul în care au vizionat singuri alt film, au citit şi textul, după care s-a realizat filmul, pentru a descoperi dacă există o diferenţă.

- Selectarea unor fragmente dintr-o lectură, până la punctul culminant. Răspunsul la modul în care s-a sfârşit întâmplarea, sunt nevoiţi să îl afle citind întreaga lectură.
- Scurte rezumate, a unor texte citite, care să fie prezentate colegilor.
- „Cuvintele zilei"- fiecare elev este nevoit să prezinte, când îi vine rândul, cuvinte necunoscute sau expresii deosebite, descoperite în textul pe care l-a citit, în ultima săptămână.
- Concursuri:„Recunoaşte personajul !", „Recunoaşte autorul şi titlul !", „Cine a spus ?", „Cărei poveşti aparţine imaginea?", „Cel mai bun cititor sau recitator!".
- Şezătorile literare au avut influenţă pozitivă asupra elevilor. Au fost impulsionaţi să caute materiale, texte în versuri sau proză, ghicitori sau proverbe şi zicători, pentru a putea fi prezentate în cadrul activităţilor.

Deoarece şi familia are un rol important în formarea şi dezvoltarea gustului pentru lectură, am încercat să implic şi părinţii elevilor în anumite acţiuni. Au fost invitaţi să participe la concursurile, şezătorile organizate. Fiind prezenţi, au avut ocazia de a observa cum se prezintă fiecare copil. Au fost îndrumaţi cum să acţioneze, pentru a-i obişnui pe copii să lectureze. Am recomandat părinţilor, să povestească copilului, în fiecare zi câte o poveste, ţinând cont şi de dorinţa lui de a reasculta o poveste foarte îndrăgită. Să roage copilul să povestească pentru a-i îmbunătăţi capacitatea de concentrare şi de redare a informaţiilor. Am amintit faptul că, petrecând un număr mare de ore în faţa calculatorului, copilul întâmpină numeroase probleme în redarea unei întâmplări reale sau din lecturile sale.

Orice plimbare poate fi un motiv pentru lectură, dar un alt fel de lectură - cea a semnelor de circulaţie, a comportamentului, a culorilor, a reacţiilor celorlalţi. Orice călătorie prin şi în afara localităţii, este, de asemenea, un prilej pentru a povesti istoricul locurilor, pentru amintiri şi impresii.

Am sugerat părinţilor, ca în momentele lecturii, copilul să fie încurajat să redea prin desen ceea ce a înţeles, sau să asculte muzică potrivită textului audiat. Ţinând cont de faptul că dezvoltarea cognitivă şi emoţională a copiilor este diferită, părinţii trebuie să fie atenţi la dezvoltarea armonioasă, evitând comparaţiile cu alţi copii şi observaţiile care îi pot inhiba.

- Acţiunile întreprinse cu biblioteca şcolii, au dat roade. Încă din clasa pregătitoare, când am vizitat întreaga şcoală, am intrat şi la bibliotecă. Elevii au avut posibilitatea de a vedea rafturile cu cărţi, fişele cu evidenţa cititorilor, registrul în care sunt trecute cărţile existente în bibliotecă. Deşi au putut citi numai la sfârşitul clasei pregătitoare , elevii au împrumutat diferite reviste sau albume cu imagini, pe care le-au „citit".
- "Minibiblioteca clasei"– fiecare elev a adus câte o carte şi am realizat o mică bibliotecă. Am notat toate cărţile într-un „registru". S-a făcut un instructaj, despre rolul bibliotecii din clasă, despre cum trebuie să se păstreze aceste cărţi, despre modul cum trebuie să fie citite, fără a fi rupte, pătate sau pierdute. Elevii au posibilitatea să împrumute cărţi, dar trebuie să noteze titlul cărţii luate în „registrul" de evidenţă, data când a luat-o şi când a adus-o.
- Realizarea unui catalog al cărţilor din biblioteca personală şi selectarea acestora după conţinut. Dacă la început, unii au notat un număr mic de cărţi, la anumite intervale de timp, au mai apărut şi altele.

Acţiunile prezentate au contribuit atât la formarea şi dezvoltarea gustului pentru lectură, îmbogăţirea şi activizarea vocabularului, precum şi la dezvoltarea capacităţii de exprimare orală şi scrisă, a elevilor.

Să nu uităm că, scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicaţională şi literară de bază, capabil să înţeleagă lumea din jurul său, să comunice şi să interacţioneze cu semenii, exprimându-şi gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură şi la cel creat de om.

Bibliografie:

1. Bărbulescu, Gabriela, *Metodica predării limbii române în învăţământul primar,* Ed.Corint, 2009;
2. Ionel, Viorel, *Pedagogia situaţiilor educative,* Ed. Polirom, 2002;
3. Şerdean, Ioan, *Didactica limbii şi literaturii române în învăţământul primar*, Ed.Teora, 2008.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR INTEGRATE ÎN ÎNVAȚĂMÂNTUL PRIMAR

înv. Arhire Sorina
Școala Gimnazială Nr.1, Sat Văleni

Termenul de curriculum integrat sau de instruire integrată se referă la o anumită modalitate de predare, de organizare și planificare a instruirii care produce o interrelationare a disciplinelor sau a obiectelor de studiu, astfel încât vine în întâmpinarea nevoilor de dezvoltare ale elevilor, ajută la crearea de conexiuni între ceea ce învaţă elevii și experienţele lor prezente și trecute.

La nivelul curriculum-ului, integrarea înseamnă stabilirea de relaţii clare de convergentă între cunoştintele, deprinderile, competenţele, atitudinile și valorile care îşi au bazele în interiorul unor discipline şcolare distincte. Integrarea este un proces divers și complex, care merge progresiv de la modelul clasic disciplinar până la disoluţia totală a barierelor disciplinare – transdisciplinaritatea.

Problemele concrete de viață, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat și nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoştinţe, deprinderi, competenţe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă faţă solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza și de a pune la lucru împreună cunoştinţele dobândite prin studierea disciplinelor scolare. Dacă, profesională și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieşi din tiparul unei discipline şi de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline pentru soluţionarea problemelor ivite.

Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a instruirii şi produce o interrelaţionare a disciplinelor sau obiectelor de studiu, astfel încât să se răspundă nevoilor de dezvoltare ale elevilor. Nivelurile integrării curriculare sunt monodisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea (multidisciplinaritatea), integrare transdisciplinară.

Monodisciplinaritatea este centrată pe obiectele de studiu independente, pe specificitatea acestora, promovând supremaţia disciplinelor formale. Pentru a exemplifica acest model de abordare integrată, voi face referire la disciplina limba si literatura română, disciplină în cadrul căreia se poate aplica monodisciplinaritatea cu usurință, deoarece se pot îmbina, în cadrul aceleiași lecții, elemente de citire/lectură, cu elemente de comunicare și/sau de construcție a comunicării. Un exemplu de activitate pe care eu am aplicat-o.

Pluridisciplinaritatea se referă la situația în care o temă ce aparţine unui anumit domeniu este supusă analizei din perspectiva mai multor discipline, acestea din urmă păstrându-şi neschimbată structura și rămânând independente unele în raport cu celelalte.

TRANSDISCIPLINARITATEA

Abordarea transdisciplinară este cea mai recentă orientare privind reforma conţinuturilor, prin care se încearcă o modalitate de organizare a acestora, care aduce o schimbare de optică în ceea ce priveşte raportul dintre conţinutul învăţării şi elev. Transdisciplinaritatea presupune abordarea integrată a curriculum-ului prin centrarea pe probleme ale vieţii reale, pe problemele importante, aşa cum apar ele în contextual cotidian, cu focalizare pe identificarea de soluţii, rezolvarea de probleme ale lumii reale, în scopul dezvoltării competenţelor pentru viaţă. În prezent se pune accent nu pe asimilarea unui volum enorm de cunoştinţe, ci pe calitatea lor, iar calitatea înseamnă a-l face pe copil să pătrundă în inima demersului ştiinţific, să-şi pună mereu întrebări. Astfel stabileşte punţi între diferite cunoştinţe, între acestea şi semnificaţia lor pentru viaţa noastră, între acestea şi posibilităţile interioare ale copilului O asemenea perspectivă transcede disciplinele, subordonându-le omului pe care vrem să-l formăm. Ca urmare, disciplinele nu mai constituie punctul de focalizare al

formării, ci furnizează situaţii de învăţare.Astfel, învăţarea devine un proiect personal al elevului fără a neglija însă îndrumarea şi orientarea învăţătorului care rămâne totuşi managerul situaţiilor de învăţare. Putem face învăţarea mai interesantă, reflectând lumea reală, creând un mediu cu o varietate mai largă de stimuli şi condiţii, determinând elevii să participe activ pe tot parcursul activităţilor şi făcând ca activitatea să devină o acţiune practică, cu o finalitate măsurabilă. Activitatea transdisciplinară ne face să renunţăm la instruirea informal-frontală şi elevul sau grupul de elevi să devină centrul în jurul căruia să graviteze întreaga desfăşurare a activităţii didactice. Putem grupa într-un singur generic obiective ale mai multor discipline planificate în cursul săptămânii în cadrul unor scenarii de activităţi zilnice, astfel ca unităţile de învăţare ale disciplinelor să se contopească în teme de activităţi transdisciplinare. În acest fel, elevul nu mai trece prin secvenţe de învăţare separate în discipline diferite ci, aceeaşi noţiune o poate aborda în mai multe moduri, conducând la o mai bună formare în modul şi în ritmul propriu al fiecărui elev. El devine actorul activ în rolul principal al acţiunii: imaginează, construieşte, cercetează, creează şi transpune în practică, găsindu-şi singur mijloacele din ceea ce i se oferă, originalitatea constând în aceea că nu preia modelul învăţătorului. Competiţia trece pe un plan secundar, prioritară devenind colaborarea, munca în echipă, bazată pe sprijin reciproc pe toleranţă, pe efort susţinut din partea tuturor, îndreptat către acelaşi scop. Atenţia este îndreptată asupra procesului de elaborare împreună, prin colaborare, a demersurilor de realizare a sarcinilor. Strategiile didactice utilizate în demersul transdisciplinar sunt de predare-învăţare bazate pe proiect. Indiferent de tipul de integrare abordat în procesul de învăţare proiectarea şi organizarea învăţării se centrează pe învăţarea prin descoperire, pe învăţarea prin cercetare pe baza viziuni constructiviste și globale asupra lumii inconjuratoare.

Concluzii

Integrarea conţinuturilor şcolare este o necesitate şi un deziderat. Strategiile de predare/învăţare integrată, precum şi nivelurile la care aceasta se realizează sunt condiţionate de o multitudine de factori, de natură obiectivă dar şi subiectivă. Ele au avantaje, dar şi dezavantaje. În dorinţa noastră de a fi moderni însă, de a inova practica şcolară, trebuie prudenţă, întrucât echilibrul între extreme (diferenţiere pe discipline sau integrare totală) se pare că este soluţia cea mai eficientă. Se impune, însă, ca şi în plan teoretic să stăpânim conceptele, pentru a nu pretinde că predăm interdisciplinar, când de fapt realizam altceva.

Prin aceste activităţi se pune accent pe dezvoltarea gândirii critice, pe formarea de competenţe practice, pe feed-back-ul pozitiv, pe măsurarea şi aprecierea competenţelor. Se cultivă independenţa, deschiderea spre inovaţie, emoţiile pozitive, autocontrolul. „Explozia informaţională” conduce nu numai la creşterea cantitativă a cunoştinţelor, ci şi la esenţializare, la integrare, (M. Maliţa, Orizontul fără limite al învăţării, Bucureşti, 1981, Editura Politică, pag. 25).

Din perspectiva învăţământului modern în educaţie accentul trebuie pus pe stăpânirea de către elevi a proceselor, înţelegerea conceptelor şi pe capacitatea de a le folosi în diverse situaţii.

Activitatea integrată se dovedeşte a fi o soluţie pentru o mai bună corelare a activităţilor de invăţare cu viaţa societăţii, cultura si tehnologia didactică.

Bibliografie:

1. Bocoş, Muşata, 2002, *Instruirea interactivă,* Presa Universitară Clujeană;
2. Ciolan, Lucian, 2008, *Învăţarea integrată,* Editura Polirom, Iaşi;
3. Crişan, Al. (coord.), ., 1996; *Curriculum şcolar. Ghid metodologic,* Bucureşti, M.E.I.-I.S.E
4. Cucoş, Constantin, 2002, Pedagogie, Polirom, Iaşi.

INSTRUMENTE DIGITALE UTILIZATE ÎN PREDAREA ONLINE ÎN CICLUL PRIMAR

Înv. Bărbosu Lenuța
Școala Gimnazială „Gheorghe Cioată" Todirești, jud. Vaslui

Perioada pe care o traversăm reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită, întregul nostru stil de viață este pus la îndoială pe o durată nedeterminată. Tot ceea ce înseamnă proces de predare-învățare-evaluare a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții am fost nevoiți să ne mutăm activitatea în mediul on-line și am făcut cunoștință cu aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Învățarea în mediul virtual este ca o ***„școală altfel"***, o școală care secaracterizează prin diversitate și complexitate. Resursele web contribuie la schimbarea tipului de predare dintr-un model static într-unul dinamic, în care jocuțe simple cu potrivire de cuvinte, puzzle-uri, quiz-uri și multe alte tipuri de aplicații pot susține într-un mod atractiv învățarea. În situația în care am fost nevoiți ca predarea să o facem prin intemediul mijloacelor digitale, am constatat că folosirea unor jocuri didactice interactive în cadrul orelor prin intermediul unor aplicații digitale duc la îmbunătățirea rezultatelor școlare ale elevilor. În „școala de acasă", pentru crearea unor resurse interactive pentru elevi, am folosit următoarele *platforme* și *aplicații digitale*:

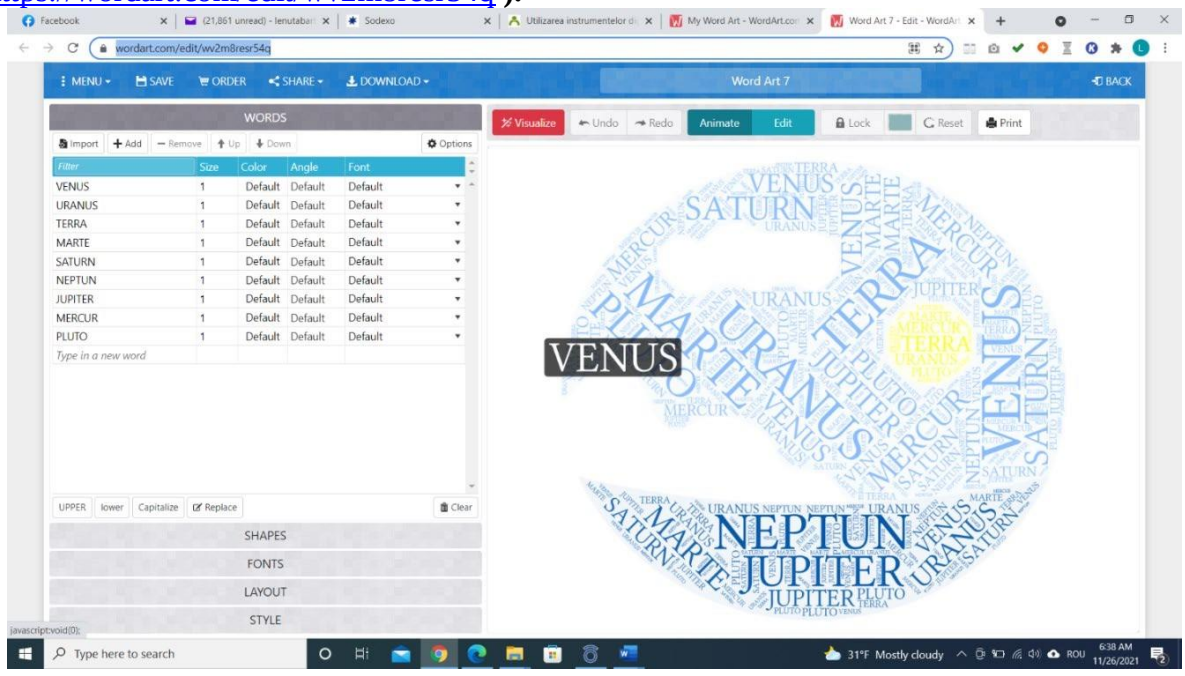
Platforma educaţională **WordWall** este una din acele platforme care vin în ajutorul cadrului didactic pentru a face o lecţie interactivă. Ni se propun mai multe forme de joc, chiar şi realizând o activitate, elevul are opţiunea să-şi schimbe aspectul jocului, condiţiile rămânând aceleaşi; această platformă încadrează cu succestoate categoriile de vârstă, vine cu opţiuni diferite de a crea şi a dezvolta creativitatea. Aplicația **Wordwall** este o aplicație utilă pentru crearea activităților, exercițiilor interactive și distractive pentru copii. Este interesantă prin faptul că elevii percep aceste exerciții ca drept jocuri, dar prin aceste jocuri le dezvoltăm competențe, le formăm aptitudini și deprinderi utile (https://wordwall.net/ro/myactivities).

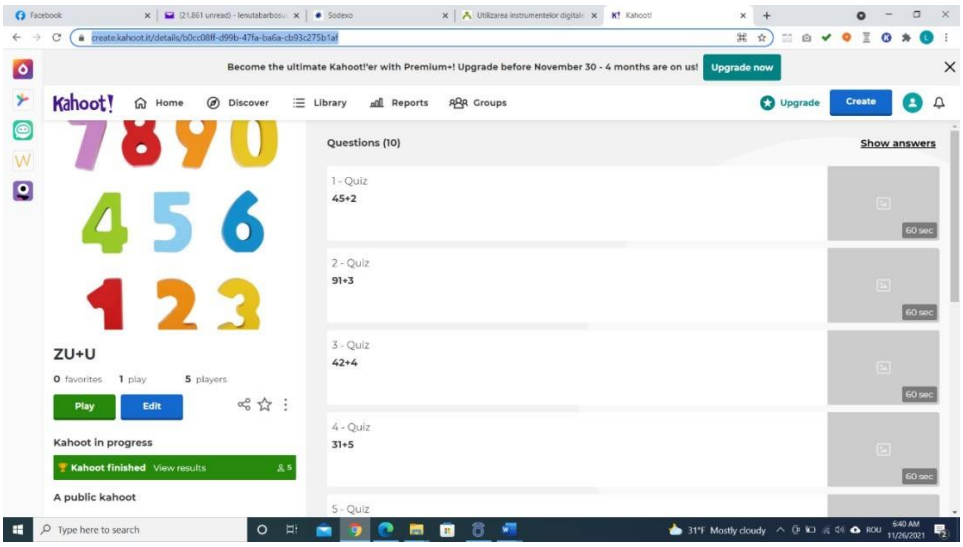
Aplicația **LearningApps** este o aplicație concepută pentru a sprijini procesele de predare. Este un instrument potivit pentru a fi utilizat în cadrul lecțiilor online cât și offline și poate fi folosit la oricare etapă a lecției. De asemenea, platforma oferă posibilitatea de a crea conturi pentru clasele de elevi, în care elevii au posibilitatea de a realiza sarcinile și rezolva exercițiile digitale propuse de către cadrul didactic. Respectiv, cadrul didactic are posibilitatea de a vizualiza corectitudinea realizării sarcinii propuse, timpul realizării sarcinii și numărul elevilor care au realizat sarcina corect (https://learningapps.org/myapps.php).

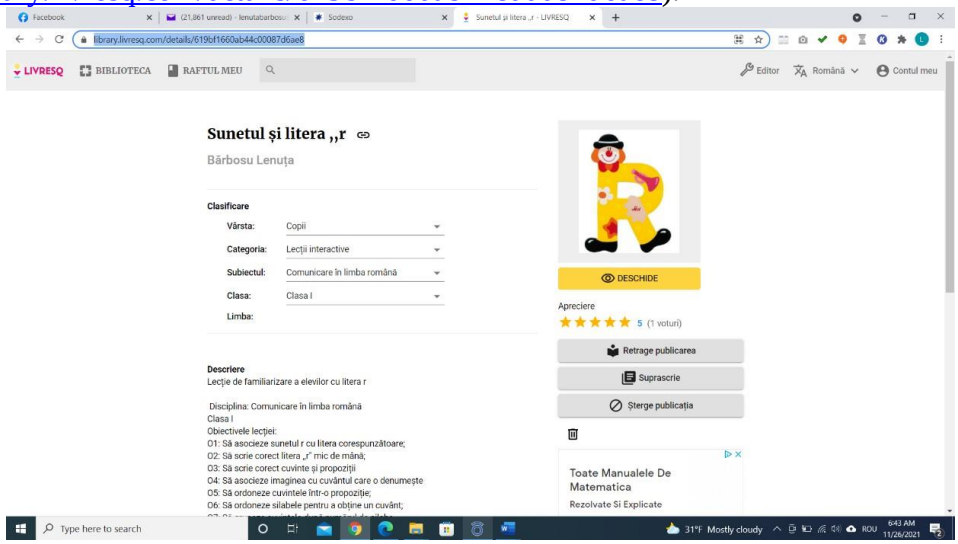
WordArt este o aplicație care realizează ușor un ***„nor de cuvinte”*** – un mod de reprezentare vizuală a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, de obicei, semnificația unui element-cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut sau pentru crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică – statică sau interactivă. Avantajul aplicației WordArt (față de Wordle, de exemplu) este că se pot realiza mai multe forme de nori de cuvinte **(**https://wordart.com/edit/wv2m8resr54q **).**

Kahoot! este o aplicație ușor de utilizat, îndrăgită de către elevi. Este accesată de către aceștia de pe dispozitivul mobil sau intrând pe site-ul kahoot.it, în acest caz putând fi folosit și calculatorul sau laptopul. Este foarte important faptul că elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar,în educație. Avantajul aplicației Kahoot! este că antrenează elevii în activități rapide de evaluare de cunoștințe: test, quiz, trivia (https://create.kahoot.it/details/b0cc08ff-d99b-47fa-ba6a-cb93c275b1af).

LIVRESQ este un editor de resurse educaționale în format digital. Acesta facilitează **crearea de lecții interactive**, ce conțin texte, galerii de imagini, animații, audio, video, quiz-uri și alte elemente, fără a fi necesare cunoștințe de programare. Lecțiile realizateîn LIVRESQ pot fi descărcate pentru a fi folosite offline sau **pot fi partajate pe internet foarte ușor prin Biblioteca LIVRESQ**, copiii putând avea acces la ele de pe orice tip de dispozitiv smart (telefon, tabletă, PC). Consider că platforma LIVRESQ este școala în care gândurile se pot proiecta pe ecrane, cromatic și imagistic și în care cadrul didactic este regizorul care jonglează cu creație, artă, inventivitate și comunicare prin idei, viziuni. Cu ajutorul editorului livresq am realizat lecții interactive interesante, îndrăgite și apreciate de copii, în care învățarea devine mult mai ușoară și mai plăcută, accentul în demersul didactic punându-se pe elev (https://library.livresq.com/details/619bf1660ab44c00087d6ae8).

În concluzie, învățarea trebuie să continue dincolo de școală cu aceste ***instrumente online*** accesibile tuturor. Cu multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent. Se spune că cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi. În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă. Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea pe care tehnologia îți permite să o exprimi este ceva despre care profesori din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv.

SITOGRAFIE:

1. https://edict.ro/instrumente-online-pentru-evaluarea-elevilor/
2. https://profs.info.uaic.ro/~mihaela/teach/courses/iac/curs03iac.pdf
3. https://www.educatieprivata.ro/strategii-de-predare-online/

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ȘCOLARULUI MIC LA ORELE DE ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE PRIN MANDALE

Înv. Băsescu Teodora
Școala Gimnazială nr.1 Deleni

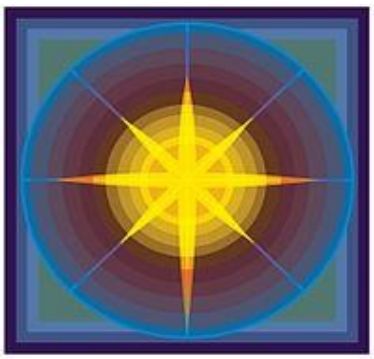
În urma cu 2.300 de ani, matematicianul grec Arhimede declara: „Daţi-mi un punct de sprijin şi am să mişc Universul!" Afirmaţia i-a bulversat până şi pe rafinaţii gânditori eleni contemporani cu el, obişnuiti cu savantele şi provocatoarele jocuri ale minţii. Dar punctul la care s-a referit Arhimede este o realitate mult mai profundă, din el evoluând toate liniile, toate formele, oricât de complexe ar fi. Cu şi mai multă vreme înaintea lui Arhimede, undeva, în inima misteriosului şi fabulosului continent asiatic, afirmaţia grecului genial fusese dovedită nu doar în planul formelor, ci şi în planul ideilor. Potrivit vechilor înţelepţi indieni, punctul, nu numai că reprezenta esenţa oricărei stări de existenţă materială sau spirituală, dar însuşi Universul, în esenţialitatea sa şi indiferent de scara de reprezentare, putea fi redus la un punct. Ca urmare, punctul a stat la baza apariţiei unui stil geometrico-arhitectural sacru, al cărui termen de ordine a fost „mandala".

Termenul de mandală este moștenit din limba sanscrită și în prezent desemnează variate forme de mesaj, unele foarte departe de punctul de plecare religios. Mandala este un cuvânt compus din doi termeni „manda" și „la". În sanscrită „manda" înseamnă cerc, dar și sferă iar „la" are sensul de conținător. De fapt, chiar cuvântul „mandala" derivă din rădăcina semantică „manda", care înseamnă „esență", la care a fost adăugat sufixul „la" - recipient. Evident, conotaţia principală a mandalei este cea de recipient al esenţei.

Mandala pictată de Carl Jung.

Mandala modernă.

Se poate afirma că ideea de „mandala" a apărut chiar înainte ca istoria să se nască. Dacă privim cu atenţie în natură, vom descoperi anumite forme geometrice regulate, adeseori asemănătoare sau chiar identice, incluse unele în interiorul celorlalte, concentrice, aceeaşi formă reprezentată repetat, la scară din ce în ce mai mare, toate elementele având aceeași origine comună, un centru de unde totul porneşte. Imagini precum cele ale unor flori cu mai multe rânduri de petale, dispuse discoidal concentric, precum lotusul sau trandafirul, ori cochiliile marine, reprezentarea irisului şi pupilei ochiului ori grandioase şi misterioase construcţii, ca celebrele temple asiatice.

Mandalele au apărut din nevoia fascinantă a omului de a cunoaşte propria realitate interioară, de a pune de acord această cunoaştere cu înţelepciunea trupului şi de a trezi în el însuşi sentimentul de a fi în armonie cu Universul. Mandala reprezintă o diagramă cosmologică folosită în meditație, un cerc magic ce reunește în interiorul său mai multe forme geometrice concentrice, așezate pe diferite niveluri vizuale. Aşa cum explică cercetătorii care le-au studiat, mandalele sunt „manifestările aureolei luminoase ale fiinţei". În tradiţia estică, mandalele sugerează un ciclu complet. La fel și în ritualurile care includ anul liturgic.

Într-un cerc, centrul este întotdeauna prezent şi îţi atrage privirea, chiar dacă este marcat sau nu. Capacitatea cercului de a-ți atrage și de a-ți focaliza atenţia înseamnă că te face mai puţin atent la ceea ce se întâmplă în afara lui. În interiorul acestuia, mai apoi, se desenează un element de bază care se aşează în centru, acesta fiind înconjurat de alte elemente care se repetă. Întotdeauna o mandală se colorează pornind din centru către exterior. Ai voie să pui

orice culori crezi în acel moment că se potrivesc. Aşa cum ştiu cei care meditează, concentrarea atenţiei asupra unui singur lucru produce o relaxare generală în corp: respiraţia devine mai profundă, bătăile inimii se încetinesc. Aceste schimbări fiziologice uşurează procesul natural de vindecare a corpului. (Simu, 2013, p. 166)

Vindecătorii tradiţionali folosesc mandalele în mod intuitiv deoarece forma lor circulară organizează percepţia, gândirea şi reacţiile fizice într-un mod care le este benefic. Desenele de mandale sunt utilizate ca mijloace terapeutice pentru regăsirea echilibrului interior, pentru obţinerea unor stări de calm si armonie, pentru eliminarea stresului cotidian sau pentru explorarea Sinelui Superior. Structura unei mandale cuprinde 5 elemente – 4 dintre acestea sunt asociate punctelor cardinale, iar al 5-lea element este central. În termeni simpli,se explică elevilor că „Mandala" este un cerc special" în interiorul căruia se poate desena orice ne dorim . Este o activitate meditativă şi relaxantă şi mai important este faptul că mandala contribuie la dezvoltarea creativităţii şi a percepţiei conştiente.

Crearea unei mandale începe prin a desena un cerc. Mandala poate fi tot atât de simplă precum desenele unui copil sau tot atât de complexă precum imaginile sacre create de către călugării tibetani. O mandală este concentrată pe o imagine centrală din care izvorăsc alte imagini sau simboluri, formând un design simetric. O semnificaţie a mandalei explică punctul central ca pe o sursă, un centru al fiinţelor şi lucrurilor existente. În jurul acestei surse, totul se conectează şi se organizează în mod armonios, explicând astfel viaţa şi toate procesele sale. Mandalele sunt desene create după 3 principii: centru, simetrie, scop. Unele culturi consideră ca mandala simbolizează universul întreg și spiritul uman. Se zice că trebuie să colorezi mandala așa cum îți e starea de spirit, să folosesti culorile potrivite și apoi să interpretezi desenul. (Simu, 2013, p. 166)

Activităţile vizuale cu elevii au menirea să completeze pe căi specifice dezvoltarea personalităţii copiilor prin individualizarea actului educaţional. Desenul, pictura în special, sunt foarte îndrăgite de copii. Ei sunt atraşi de culoare, de varietatea instrumentelor tehnice, îşi dovedesc spontaneitatea, dând frâu liber imaginaţiei şi fanteziei. Starea de plăcere şi de mulţumire pe care o creează copiilor frumosul, constituie un permanent stimulent al activităţilor întregului organism. aici intervenind o serie de caracteristici definitorii în procesul de modelare al elevilor, cum ar fi: educaţia este centrată pe copil şi nu pe materie, aceasta urmând să îndeplinească sursa de atingere a obiectivelor; şcoala să asigure şanse egale fiecărui copil normal dezvoltat; să promoveze un învăţământ diferenţiat şi de instruire în ritm propriu prin folosirea diferenţială a timpului iar alternanţa adecvată celor trei forme de organizare a activităţilor de instruire şi educaţie în clasă (globală, pe grupe, individuală) să permită ca instruirea să se producă prin activitatea propriu-zisă a celui care învaţă. Deoarece, numai în acest caz, elevul devine subiectul propriei dezvoltări, a propriei formări ca personalitate și nu în ultimul rând utilizarea metodelor active şi celor adecvate disciplinei.(Dascălu, 1997, p. 113)

Pictarea mandalelor poate fi o adevarată provocare pentru copii care își pot da frâu liber imaginației pentru a zugrăvi lumea minunată ce-l înconjoară, așa cum și-a închipuit-o. Copilul poate colora un cerc cu anumite motive ce-i amintesc de poveștile fermecate pe care le-a auzit de atâtea ori, se concentrează asupra a ceea ce face se relaxează și simte în același timp o pace interioară care îl poate ajută să depășească anumite nemulțumiri sau frustrări.

Odată cu creaţia ca acţiune propriu-zisă, această conectare cu trăirile, emoţiile şi alte stări afective interioare se exteriorizează prin mandale, se consumă sau se extinde şi uneori chiar se conştientizează, ceea ce la nivel psihic ia forma unei terapii naturale, intense şi curative, de cele mai multe ori mai eficientă decât multe vizite la psiholog. Desenarea mandalelor implică metode simple, aceste activităţi fiind deosebit de plăcute atât pentru cei mici, cât şi pentru cei mari. Primul pas în activităţile cu elevii este de a face să fie un model cât mai simplu şi mai atractiv de exprimare a propriilor trăiri. Copii sunt binecuvântaţi cu o imaginaţie minunată, dar de multe ori sunt ascunse din cauza faptului că se tem de criticile adulţilor. Este interesant faptul, că mulți copii din lumea întreagă, cu vârsta între trei și șapte ani desenează spontan imagini foarte asemănătoare mandalelor, demonstrând universalitatea şi legătura colectivă cu această formă.

Această activitate atinge aspecte profund umane, legate de lumea înconjurătoare a propriului eu. Este un fel de călătorie spre centrul propriu, unde cercul devine o înglobare de idei şi de emoţii, uneori ascunse, dar foarte importante pentru propria persoană. Gândurile se reorganizează în jurul unui punct central, care reprezintă o temă specială. Emoţiile sunt exprimate prin intermediul alegerii culorilor şi a simbolurilor. Copiii foarte agitaţi sau care întâmpină dificultăţi în concentrare, se calmează în procesul exercitării unei simple acţiuni de colorare a mandalei. Cu ajutorul imaginaţiei creatoare, elevii de azi și oamenii de mâine vor putea să vadă în viitor şi să-şi aducă contribuţia reală la progresul societăţii și de ce nu și al omenirii.

Biblliografie:

- Dascălu, A.(1997), *Educaţia plastică în ciclul primar*, Editura Polirom, Iaşi
- Popescu, G.(2006), *Psihologia creativității*, Editura România de mâine, București
- Roco,M.(2004), *Creativitate şi inteligenţă emoţională,* Editura Polirom, Iaşi
- Simu, O.(2013), *Mandala, geometrie și artă sacră*, Editura Herald, București
- Stoica, A.(1982), Creativitatea elevilor, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
- www.didactic.ro ; www.edu.ro.

PREVENIREA ŞI COMBATEREA EŞECULUI ŞCOLAR – CONDIŢIE A REALIZĂRII UNUI ÎNVĂŢĂMÂNT EFICIENT

Învățător, Benghea Maria-Janeta
Şcoala Gimnazială Nr.1, Sat Văleni

Abordarea procesului de învăţământ prin prisma eficienţei sale se impune astăzi cu tot mai multă insistenţă. Proiectarea educaţională include ca secvenţă intrinsecă detectarea şi înregistrarea rezultatelor obţinute. Acestea se obiectează în comportamentul verbal şi nonverbal al elevilor şi îmbracă forma randamentului şcolar sau a performanţelor şcolare. Prevenirea şi înlăturarea eşecului şcolar în învăţământul primar este o problemă deosebit de importantă pentru asigurarea dezvoltării elevului.

Deoarece în ultima vreme sunt mulţi copii care întâmpină greutăţi în adaptarea la mediul şcolar, nu au aptitudini pentru şcolaritate sau datorită unor cauze obiective (ritm de învăţare lent, orientare şcolară, atenţie şi stimulare timpurie a copiilor, etc.) nu fac faţă programei şcolare şi nu reuşesc să-şi formeze acele capacităţi şi competenţe utile însuşirii conţinuturilor curriculare. Având în vedere numărul mare de copii care rămân în urmă şi au nevoie de sprijin calificat şi competent, m-am gândit că această temă este o prioritate pentru cadre didactice şi familie. Implicarea familiei în educaţia copilului reprezintă un factor de reducere a eşecului şcolar. Unele familii oferă un mediu cultural favorabil dezvoltării copilului, în timp ce altele prezintă o situaţie precară sub raport material, cultural. Familiile defavorizate nu pot să asigure copiilor referinţele minimale culturale necesare. În familiile sărace, copiii optează pentru ciclurile şcolare de scurtă durată şi pentru profesii solicitate imediat pe piaţa forţei de muncă. Tot în familie îşi are sursa şi demotivarea şcolară care conduce de multe ori la eşecul şcolar: tensiunea familială, ca urmare a neînţelegerilor între părinţi, lipsa condiţiilor de studiu şi odihnă, moralitatea scăzută a familiei.

Atunci când părinţii sunt parteneri în educaţia copiilor, rezultatele determină performanţele elevilor, o mai bună frecventare a şcolii, reducerea ratei de abandon şcolar şi scăderea delicvenţei. Buna comunicare dintre părinţi şi profesori este esenţialul succesului. Orice lecţie se predă la nivelul clasei pentru a se asigura că toate conoştinţele au fost pe deplin înţelese.

Elevii care au dificultăţi de învăţare sunt antrenaţi, în mod deosebit, în repetarea ideilor principale, a unor definiţii, generalizări, sunt ajutaţi în rezolvarea temelor independentecare se dau în clasă. Alt aspect de înlăturare a eşecului şcolar îl reprezintă crearea unor situaţii speciale de succes. Mijloacele de realizare a progresului constau în controlul atent al temelor efectuate

de elevi acasă, munca independenta bine aleasă pentru a consolida cunoştinţele predate, activizarea elevilor pe tot parcursul lecţiei, respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale. Randamentul şcolar exprimă ansamblul performanţelor şcolare realizate la un moment dat în ciclul şcolar, la o disciplină de învăţământ. Prin randamentul şcolar se estimează raportul dintre rezultatul procesului didactic proiectat şi cel obţinut în pregătirea elevilor, precum şi conţinutul învăţământului (curriculum-ului) cuprins în documentele şcolare şi cunoştinţele (abilităţile) dobândite de elevi. Randamentul şcolar se exprimă prin două alternative, una pozitivă, favorabilă, denumită succesul şcolar sau reuşita şcolară şi alternativa negativă, nereuşită sau eşec şcolar.

Succesul şcolar exprimă performanţa echivalentă cu obiectivele propuse în activitatea şcolară. Studiul factorilor prin care se explică nivelul rezultatelor şcolare a condus la determinarea capacităţilor de învăţare a şcolarilor. Este vorba de însuşiri individuale cum ar fi: nivelul de dezvoltare intelectuală, interesul şi motivaţia faţă de învăţătură, starea de sănătate, capacitatea de efort. Rezultatele şcolare ale elevilor nu depind numai de aptitidinile acestora, ci reprezintă, mai degrabă, eficienţa şcolară a aptitudinilor condiţionate de o serie de calitaţi: interesele, motivaţia, stabilitatea emoţională, atitudinea faţă de învăţătură. Una din căile prin care cei din urmă pot obţine rezultate mai bune constă în a le acorda timpul de învăţare de care au nevoie. Succesul şcolar se raportează la totalitatea rezultatelor obţinute de elevi în activitatea şcolară şi anume: nivelul de pregătire ştiinţifică, acumularea cunoştinţelor şi formarea abilităţilor de formare a acestora, formarea unor trăsături de personalitate, interesul şi motivaţia pentru învăţătură, capacitatea de a se instrui, de a deveni. Aşadar, succesul şcolar trebuie corelat cu exigenţele şcolii privind realizarea obiectivelor cognitive, cu posibilitatea de a accede pe treptele superioare ale învăţământului, dar şi cu cerinţele reuşitei în activitatea socio- profesională.

Eşecul şcolar defineşte acele situaţii didactice educative care consemnează imposibilitatea momentană a elevului de realizare a obiectivelor pedagogice propuse la diferite niveluri ale procesului de învăţământ.

În accepţiunea lui Bogdan Bălan, eşecul şcolar reprezintă, în mare măsură, un fenomen subiectiv ce reiese din următoarele situaţii: acelaşi rezultat obţinut de doi elevi poate fi considerat de către unul dintre aceştea ca un succes, iar celălalt ca un eşec. Acest lucru depinde de nivelul de aspiraţii al fiecăruia.

BIBLIOGRAFIE:

1. Alecu, S., *Metodologia cercetării educaţionale*, Editura Fundaţiei Universităţii „Dunărea de Jos", Galaţi, 2005;
2. Barna, A., Antohe, G., *Curs de pedagogie, Introducere în pedagogie, teoria educaţiei şi teoria curriculum-ului,* Editura Sinteze, 2005
3. Coaşan, A., Vasilescu, A., *Adaptarea şcolară,* Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti,1998;

PROIECTAREA DIDACTICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof.înv.primar – Apostol Rodica
Școala Primară Bârzești
Prof.înv.primar - Bodroghină Gabriela Petrina
Școala Primară Bârzești

Pornind de la reflecţia lui Gaston Berger cum că „Şcoala nu poate avea decât două scopuri. Primul e să dăm copilului cunoştinţele generale de care, bineînţeles, va avea nevoie să se servească: aceasta este instrucţia. Cealaltă e să pregătim copilul de azi pentru omul de mâine, şi aceasta este educaţia."

Sistemul de învățământ românesc începând cu cel primar este fundamentat pe formarea de competențe ca seturi de cunoștințe, abilități și atiudini care să îi permită elevului să devină

parte funcțională și integrată a societății. Competențele cheie sunt traversate de un număr de teme care se aplică transversal în cadrul de referință: gândire critică, creativitate, rezolvare de probleme, evaluarea riscului, luarea deciziilor, managementul constructiv al emoțiilor. Din punct de vedere socio-emoțional, clasa pregătitoare sprijină copilul să capete încredere în fortele proprii, să-și sporească stima de sine, initiativa și dorința de reușită.

În concordanţă cu programa actuală, trebuie să acordăm mai mult timp proiectării didactice pe unități de învățare, prin diversificarea activităților de învățare, să folosim strategii de individualizare și diferențiere, să evidențiem corelarea inter- și intradisciplinară, să insistăm asupra caracterului practic-aplicativ și să punem în valoare aspectele formative.

Disciplina: Dezvoltare personală

Clasa:a II-a

Subiectul lecției: Eu pot! (Atitudinea pozitivă față de sine și față de ceilalți)

Competențe specifice vizate:

1.1. Stabilirea unor asemănări şi deosebiri între sine şiceilalţi, după criterii simple

2.1. Exprimarea emoţiilor de bază în situaţii variate

2.2. Utilizarea unor elemente de ascultare activă

2.3. Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi

Desfășurarea activității

Introducerea în activitate:

Joc interactiv: Identitatea personală - Cine sunt eu?

https://wordwall.net/ro/resource/6075826

Brainstorming - Dacă ai fi un animal, ce animal ai vrea sa fii...?

Prezint copiilor prietenul care ne va însoți azi la oră, un cățeluș de pluș. Fiecare copil îi va da un nume spunând și o însușire personală pe care crede că o are și cățelușul.

Exemplu: Aș vrea să-l cheme Lexy. Cred că e deștept ca mine.

Aș vrea să-l cheme Grivei. Cred că e vorbăreț ca mine.

Reactualizarea cunoștințelor

Se va folosi „Ruleta emoțiilor” - un disc din carton asemănător cu un ceas. Acul se rotește ușor ca la ruletă și pe margine sunt reprezentate diferite emoții cu imagini și culori caracteristice.

Elevii rotesc acul și văd unde se oprește săgeata. Ei trebuie să recunoască emoțiile și să dea exemple de situații când au trăit aceste emoții. Apoi să spună cum ar fi putut trece mai ușor peste momentele cu emoții negative.

Exemplu: Furia – Am fost furios când mama nu m-a lăsat să mă joc pe telefon. Aș fi putut să mă controlez și apoi să o rog frumos până obțineam ce doream sau să accept hotărârea ei și să aștept schimbarea hotărârii.

Captarea atenției

Se va face prin readucerea cățelușului și o scurtă dramatizare la care participă elevii.

Știți unde am fost azi noapte? (Nu. Unde?)

Am fost la pescuit împreună cu stăpânul meu. Ați fost vreodată la pescuit?

Dar mai bine să vă povestesc cum am reușit să-l ajut pe stăpânul meu când nici nu mă mai așteptam.

Anunțarea temei și a obiectivelor

Vom viziona un filmuleț „Lecție de viață” și apoi vom învăța cum să avem încredere în noi, în deciziile pe care le luăm, cum să avem o atitudine pozitivă față de ceilalți.

Dirijarea învățării

Se va viziona filmul - Lecție de viață

https://www.youtube.com/watch?v=LuG0lxCsUi8&feature=youtu.be

După vizionare Se poartă discuții pe marginea acestuia:

- Cu cine era cățelușul în barcă?
- Cine a venit să fure din momeală?
- Ce a făcut cățelușul când a văzut?
- De ce era supărat cățelușul?

- Cum se purta stăpânul? De ce?
- De ce nu a fost fericit cățelușul când a reușit să salveze momeala?
- Ce a făcut cățelușul când a văzut că au rămas flămânzi puișorii?
- De ce totuși nu era mulțumit cățelușul?
- Cum l-a ajutat pasărea pe cățeluș să-și recapete încrederea și părerea bună despre faptele sale?
- Care moment v-a plăcut cel mai mult?

În perechi, Unul vorbește, celălalt ascultă, fiecare copil îi spune colegului când și-a pierdut încredea și cum și-a recâștigat-o. Apoi se inversează rolurile.

Exemplu: Mi-am pierdut încredea în mine când am pierdut telefonul. Am crezut că nu pot să am grijă de un telefon. Dar am avut mai multă grijă de noul telefon.

Jocul -Aruncă mingea. Elevul care primește mingea spune când și cum și-a dat seama că a avut o părere greșită despre un coleg și aruncă mai departe la un coleg care dorește să vorbească. Se procedează la fel în continuare.

Obținerea performanței

În echipă, elevii completează pe planșe Soarele prieteniei. Pe raze se scriu cuvinte cheie pentru încredere în sine și în ceilalți: muncă, ambiție, perseverență, prietenie, reușită, exercițiu, cinste etc.

Încheierea activității

Se va interpreta cântecul – „Mica școlăriță” pentru a se sublinia atitudinea pozitivă a micii școlărițe față de școală, încrederea în forțele proprii, fiindcă a crescut.

https://www.youtube.com/watch?v=V9XGSjXLnh4

Consider că la această activitate pot fi antrenați cu succes și elevii cu CES care pot participa la jocuri, pot răspunde la întrebări și povesti fragmente din filmuleț.

Prin jocurile desfășurate elevii își pot aprofunda stima de sine, cunoașterea și autocunoașterea, gândirea și memoria, își pot dezvolta vocabularul specific disciplinei.

Modalități de implicare a elevilor în propria învățare

- realizarea unor lucrări pentru portofoliu;
- găsesc soluții pentru exprimare în mod sănătos a emoțiilor;
- propuneri de jocuricreate de copii;

Activităţile propuse în această lecție sunt activ-participative, deschise, motivaționale, creative și cooperante, pun acccent pe exprimarea liberă și reflexivă a elevului, pe dezvoltarea capaciății sale de argumentare, îi ajută pe elevi să își identifice abilităţile, să se cunoască mai mult şi să își îmbunătăţească încrederea în sine.

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori –„Descoperirea copilului”).

VALORILE FORMATIV-INFORMATIVE ALE DISCIPLINEI OPȚIONALE „TEATRU”

Pip. Buguleț Aneta Gianina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Beneficiarii activității cadrelor didactice au nevoie acum, mai mult ca niciodată, de o accentuare a laturii formative a tuturor disciplinelor, atât cele din trunchiul comun cât și cele din curriculum la decizia școlii, atât cele studiate în mediul formal cât și cele din mediul nonformal. Disciplinele opționale cu caracter artistic, deși le întâlnim mai rar în practica școlară, au un rol deosebit în formarea personalității.

„*Teatrul este și el un dascăl de la care putem învăța multe*”, spunea cu mulți ani în urmă dramaturgul armean Gabriel Sundukyan, referindu-se, evident, la teatru ca artă. Extinzând semnificația vorbelor sale, putem afirma cu certitudine că și disciplina teatru este un dascăl de la care putem învăța multe. Așadar, ce îi învață teatrul pe elevi ?

În primul rând, prin teatru se dezvoltă capacitatea de receptare a mesajului textului, o contribuție minoră, e drept, la rezolvarea uneia dintre problemele acute ale învățământului actual - analfabetismul funcțional.

La pachet cu această capacitate vin și dezvoltarea expresivității exprimării verbale, nonverbale, paraverbale, dezvoltarea vocabularului, antrenarea structurilor gramaticale corecte ale limbii, antrenarea limbajului funcțional.

În al doilea rând prin teatru se dezvoltă spiritul de echipă. În acest domeniu funcționează, poate mai mult ca în altele, deviza muschetarilor - „*Unul pentru toți și toți pentru unul*". O scenă de teatru în care fiecare copil încearcă să iasă în evidență, să se afirme în mod individual, este o scenă sortită eșecului, de aceea trebuie să îi învățăm pe copii să coopereze, să colaboreze, să comunice, să-și coordoneze acțiunile cu ale celorlalți.

Prin teatru se dezvoltă spiritul critic și autocritic. Fiecare copil își apreciază prestația personală încercând să și-o îmbunătățească și evaluează și prestația colegilor, în mod constructiv.

Prin exercițiile de memorare a replicilor, teatrul contribuie la dezvoltarea memoriei. Imaginația este și ea antrenată în momentul realizării costumelor, decorurilor și a celorlalte elemente de recuzită.

Nu în ultimul rând prin teatru se dezvoltă voința, perseverența, răbdarea, spontaneitatea (în cazul în care „actorul" uită replica, trebuie să improvizeze).

Iată, în continuare, exemple de competențe generale și specifice care pot face parte din programa disciplinei opționale „Teatru" la ciclul primar:

COMPETENȚA GENERALĂ 1. **Utilizarea adecvată a termenilor specifici artei teatrale**

1.1 Receptarea unor elemente de artă teatrală
1.2 Identificarea elementelor specifice artei teatrale din materiale vizionate

COMPETENȚA GENERALĂ 2. **Exprimarea unor idei, sentimente, experiențe prin intermediul mijloacelor specifice artei teatrale**

2.1 Manifestarea unor reacții , emoții, sentimente
2.2 Interiorizarea trecerii de la realitatea concretă la realitatea imaginar
2.3 Îmbunătățirea expresivității vorbirii
2.4 Antrenarea expresiei corporale

COMPETENȚA GENERALĂ 3. **Interpretarea unor roluri din texte epice sau dramatice și a unor texte lirice specifice vârstei**

3.1 Îmbunătățirea dicției
3.2 Înțelegerea textului și empatizarea cu acesta
3.3 Manifestarea unor comportamente adecvate activităților teatrale

Îmbinând jocul cu dansul, muzica, poezia, numărătorile din folclorul copiilor, jocurile de dicție, frământările de limbă, disciplina opțională „Teatru" este foarte apreciată de copiii de toate vârstele și, după cum am arătat mai sus, are valențe formativ-informative de netăgăduit.

Bibliografie:

- Ciubotaru, A. D.; Mihailovici, E. (2003). *Valențe formative și terapeutice ale teatrului*. Iași: Editura Spiru Haret.
- Enache, R.; Ilie, G.; Comănescu, M. (2009). *Programe orientative pentru disciplinele opționale – clasele I-IV*. Pitești: Editura Carminis.

METODA INSTRUIRII PROGRAMATE
METODĂ PENTRU O ÎNVĂŢARE ACTIVĂ ÎN CADRUL ORELOR DE MATEMATICĂ

Pip. Ciubotariu Gabriela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Metodele constituie elementul esenţial al strategiei didactice, ele reprezentând latura executorie, de punere în acţiune a întregului ansamblu ce caracterizează un curriculum dat.

Provenit din grecescul *methodos* (*odos*–cale, *metha*–către), termenul **metodă** desemnează procesul complex care are ca finalitate concretizarea obiectivelor educaţionale. Metodele sunt modalităţi de realizare a acţiunilor complexe, planificate şi repetabile, căi de soluţionare a problemelor confirmate de experienţă. Întregul proces de învăţământ se derulează pe baza unui ansamblu de căi de instruire, metodele facilitând accesul spre cunoaşterea şi modelarea realităţii. Caracterul polifuncţional al metodelor este dat de capacitatea lor de a atinge concomitent mai multe obiective educative.

Metodele se compun din procedee de operare standardizate care pot fi selectate, combinate şi folosite în funcţie de nivelul şi interesele elevilor. Alegerea lor nu este aleatoare, ci trebuie să se subordoneze conţinutului, procesului instructiv, particularităţilor de vârstă şi psihice ale elevilor. Succesul aplicării unei metode de învăţare clasică sau modernă depinde de mijloacele de învăţământ, de competenţa şi de experienţa didactică a dascălului. Metodele didactice îndeplinesc funcţii cognitive, formativ-educative, instrumentale şi normative. Ele permit accesul la cunoaştere, contribuie la formarea deprinderilor intelectuale şi cognitive, facilitează atingerea obiectivelor educaţionale şi clarifică acţiunile care conduc la aceste rezultate.

Taxonomia metodelor didactice este supusă controverselor pentru că încadrarea metodelor în diferite categorii şi criteriile de clasificare sunt relative. Caracteristicile care stau la baza definirii metodei la un moment dat se pot metamorfoza clasificând-o ulterior într-o categorie complementară. O metodă considerată iniţial tradiţională poate dobândi caracteristici care să o plaseze în contextul modernităţii. Ioan Cerghit a realizat următoarea clasificare a metodelor de învăţământ:

a. *metode de comunicare orală* (expunerea, conversaţia, dezbaterea, problematizarea);
b. *metode de comunicare scrisă* (lectura, lucrul cu manualul);
c. *metode obiective sau intuitive,* bazate pe contactul cu realitatea sau cu substitutele acesteia (experimentul, demonstraţia, modelarea);
d. *metode bazate pe acţiune* (exerciţiul, studiul de caz, proiectul de cercetare, jocurile didactice, instruirea programată).

Din perspectivă istorică metodele sunt ***tradiţionale*** (clasice) şi ***moderne***. După sfera de aplicabilitate ele pot fi ***particulare*** (folosite în anumite faze ale procesului instructiv-educativ sau la anumite discipline şi ***generale***. Metodele sunt ***verbale*** sau ***intuitive*** în funcţie de modalitatea de prezentare a cunoştinţelor şi ***pasive*** sau ***active*** în funcţie de modul în care angajează elevii. Ele pot avea funcţia didactică principală de *predare-comunicare*, de *fixare-consolidare, verificare-apreciere*. Se pot baza pe secvenţe operaţionale stabile, anterior fixate (***algoritmice***) sau pe descoperirea şi rezolvarea problemelor (***euristice***). Clasificarea după criteriul organizării muncii propune gruparea metodelor în: ***individuale***, ***pe grupe*** (omogene sau eterogene), ***frontale*** sau ***mixte***. Metodele de învăţare prin *receptare, descoperire dirijată* sau *propriu-zisă* au fost structurate prin raportare la axa receptare-descoperire.

Activizarea predării-învăţării presupune folosirea unor metode, tehnici şi procedee care să-i implice pe elevi în procesul de învăţare, urmărindu-se dezvoltarea gândirii, stimularea creativităţii, dezvoltarea interesului pentru învăţare, în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare. Dintre metodele moderne specifice învăţării active care pot fi aplicate cu succes şi la orele de matematică fac parte: brainstorming-ul, ciorchinele, cubul, problematizarea, diagrama Wenn, cvintetul, metoda cadranelor.

Metoda instruirii programate organizează acţiunea didactică, aplicând principiile ciberneticii la nivelul activităţii de predare – învăţare – evaluare, concepută ca un sistem dinamic complex, constituit dintr-un ansamblu de elemente şi interrelaţii..

Procesul de învăţământ valorifică următoarele principii cibernetice:

- *Principiul transmiterii şi receptării informaţiei* prin mecanisme specifice de programare şi comandă;
- *Principiul prelucrării şi stocării informaţiei* prin mecanisme specifice de organizare a materialului transmis şi difuzat în secvenţe şi relaţii de întărire;
- *Principiul autoreglării raporturilor dintre efectele şi cauzele informaţiei* prin mecanisme specifice de conexiune inversă;
- *Principiul asigurării concordanţei dintre programarea externă şi asimilarea internă a informaţiei* prin mecanisme specifice de individualizare a activităţii.

Metoda instruirii programate dezvoltă propriile sale principii:

- **Principiul paşilor mici** constă în divizarea materiei în unităţi de conţinut care asigură elevului şansa reuşitei şi a continuităţii în activitatea de predare–învăţare–evaluare; toate aceste unităţi logice prezentate într-o succesiune univocă constituie programul activităţii;
- **Principiul comportamentului activ** presupune dirijarea efortului elevului în direcţia selecţionării, înţelegerii şi aplicării informaţiei necesare pentru elaborarea unui răspuns corect. Elevul este obligat să răspundă fiecărei unităţi logice ce i se prezintă, altfel nu poate trece mai departe. Întrebările şi răspunsurile sunt prezentate într-o ordine prestabilită.
- **Principiul evaluării imediate** a răspunsului urmăreşte întărirea pozitivă dau negativă a comportamentului elevului în funcţie de reuşita sau nereuşita în îndeplinirea sarcinii de învăţare corespunzătoare fiecărui „pas”. Astfel, după parcurgerea fiecărei unităţi, elevul este informat dacă a răspuns corect sau nu. Confirmarea răspunsului se face imediat şi automat după ce a fost dat. Din punct de vedere psihologic, această confirmare sau infirmare este o întărire. De altfel, părintele modern al instruirii programate. B. F. Skinner, consideră că „a instrui înseamnă a organiza relaţii de întărire”, relaţii care se manifestă pe două planuri: intern, prin cunoaşterea imediată de către elev a performanţelor obţinute şi extern, prin aprecierile cadrului didactic pe baza mesajelor primite prin conexiune inversă. Se elimină totodată, pericolul fixării unor idei eronate.
- **Principiul ritmului individual de învăţare** vizează respectarea şi valorificarea particularităţilor elevului, demonstrate prin modul şi timpul de parcurgere a fiecărei secvenţe.

Ca metodă, învăţarea asistată de calculator, recurge la un ansamblu de mijloace care să-i permită atingerea obiectivelor şi formarea competenţelor specifice. Mijloacele didactice specifice metodei sunt programele de învăţare sau **soft-urile didactice**.

Este unanim acceptată o clasificare a soft-urilor educaţionale după funcţia pedagogică specifică pe care o pot îndeplini în cadrul unui proces de instruire:

- **Soft-uri de exersare.** Soft-urile de acest tip intervin ca un supliment al lecţiei din clasă, realizând exersarea individuală necesară însuşirii unor date, proceduri, tehnici sau formării unor deprinderi specifice; ele îl ajută pe învăţător să realizeze activităţile de exersare, permiţând fiecărui elev să lucreze în ritm propriu şi să aibă mereu aprecierea corectitudinii răspunsului dat.
- **Soft-urile interactive pentru predarea de noi cunoştinţe.** Soft-urile de acest tip creează un dialog între elev şi programul respectiv. Interacţiunea poate fi controlată de computer (dialog tutorial) sau de elev (dialog de investigare). Termenul generic de *tutor* desemnează soft-ul în care „drumul” elevului este controlat integral de computer. De regulă, un tutor preia una din funcţiile învăţătorului, fiind construit pentru a-l conduce pe elev, pas cu pas în însuşirea unor noi cunoştinţe sau formarea unor deprinderi după o strategie stabilită de proiectantul soft-ului.
- **Soft-urile de simulare.** Acest tip de soft permite reprezentarea controlată a unui fenomen sau sistem real prin intermediul unui model de comportament analog. Prin lucrul cu modelul se oferă posibilitatea modificării unor parametri şi observării modului cum se schimbă comportamentul sistemului.

❖ **Soft-uri pentru testarea cunoştinţelor.** Reprezentând poate gama cea mai variată, întrucât specificitatea lor depinde de mai mulţi factori – momentul testării, scopul testării, tipologia interacţiunii (feed-back imediat sau nu) - aceste soft-uri apar uneori independente, alteori făcând parte integrantă dintr-un mediu de instruire complex.

❖ **Jocurile educative.** Soft-uri care apar sub forma unui joc – urmăresc atingerea unui scop, prin aplicarea inteligentă a unui set de reguli – îl implică pe elev într-un proces de rezolvare de probleme. De obicei se realizează o simulare a unui fenomen real, oferindu-i elevului diverse modalităţi de a influenţa atingerea unui scop.

Instruirea programată, numită şi „învăţământ prin stimulare", reprezintă o tehnică modernă de instruire, care propune o soluţie nouă la problema învăţării. Prin această metodă instruirea se dirijează printr-un program pregătit dinainte pe care elevul îl parcurge independent. Programul creat este astfel alcătuit încât elevul să-şi autoregleze conştient procesul de asimilare. Aşadar o condiţie ce trebuie să satisfacă un program bun este de a prevedea toate punctele în care elevul ar putea să găsească şi apoi să prevadă continuări care să-l ajute să elimine eroarea. Această condiţie este lesne de îndeplinit la matematică datorită organizării logice, stricte a conţinutului.

Din punct de vedere al metodologiei, instruirea programată ridică probleme legate de mijloacele instruirii programate şi de organizare a lecţiilor. Instruirea programată se realizează în condiţii optime cu ajutorul calculatorului. Îmbinarea instruirii programate cu alte metode şi mijloace didactice curente şi forme de organizare constituie o modalitate eficientă de însuşire şi consolidare a cunoştinţelor.

Bibliografie:

1. Bocoş, M. *Instruirea interactivă. Repere pentru reflecţie şi acţiune,* Cluj Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană, 2002
2. Suport de curs – *Metode active de predare-învăţare-evaluare adaptate ISCED 0-1.*

SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ FIM MAI TOLERANȚI!

Înv. Dobîrcianu Cătălina
Școala Gimnazială Nr. 1 Sat Văleni, Văleni- Vaslui

Toleranța, acceptarea diversității și a diferențelor între oameni și culturi este astăzi o valoare cu atât mai importantă, cu cât lumea se confruntă cu mari probleme legate de prejudecată și discriminare. Trebuie să avem grijă ca un copil să nu ajungă acel tip de persoană intolerantă, închisă, ce îi critică, judecă și condamnă pe cei diferiți, pe baza unor idei preconcepute!

Cum putem să transmitem copilului valorile toleranței și ale acceptării diferențelor între oameni? În primul rând trebuie să fim noi, adulții, toleranți cu persoanele din jur, să nu ne exprimăm de față cu copilul ideile preconcepute negative despre unele comunități și persoane. Să îi explicăm că între oameni există diferențe, însă ele nu fac automat pe unul inferior altuia. Prin activitățile pe care le-am desfășurat împreună cu elevii am urmărit să îi fac să înțeleagă că oamenii sunt în esență la fel, că ei nu trebuie tratați diferit doar pe baza unor diferențe exterioare, precum rasa, religia, aspectul fizic, familia din care fac parte, nivelul de trai,etc. Le-am explicat cum pot gestiona o atitudine neîngăduitoare, neiertătoare, intransigentă, de respingere și judecată sau chiar violentă. Toleranța nu înseamnă neapărat prietenie, ci acceptare, deschidere, oprirea judecăților.

Aș dori sa menționez o situație practică în care copiii au avut foarte multe de învățat. Lucrez în învățământul primar de 26 de ani, într-o școală din mediul rural. Am în clasă un copil autist și unul de etnie romă, aflat în plasament. Am întâmpinat probleme cu părinții celorlalți elevi care refuzau ca proprii copii să stea în bancă cu cei doi. Mai mult, nici nu doreau ca cei doi copii să facă parte din colectivul clasei noastre. Am comunicat mai întâi cu părinții copilului cu autism pentru a obține permisiunea acestora de a începe informarea pentru

sensibilizare, respectând astfel principiul confidențialității. Au fost dispuși să facă publice informațiile despre copilul lor: puncte forte, dar mai ales, dificultățile pe care le întâmpină copilul. Am încercat să îi fac pe colegi să înțeleagă că fiecare om trebuie să aibă accces în mod egal la educație, la măsuri și acțiuni de protecție socială, trebuie să asigurăm incluziunea acestor copii în școala de masă, fără să fie stigmatizați sau discriminați. Am încercat să găsesc momente potrivite pentru a le explica elevilor autismul și deficiențele lui și felul cum pot ajunge la o comunicare eficientă cu copilul autist. Am urmărit în rândul elevilor creșterea toleranței la diversitate. Mi-am dat seama că, de fapt, problema pornește de la părinți, nu de la copii.

Așadar, în vederea integrării în școala de masă a copilului cu autism și a celui de etnie romă, dar și pentru a-i învăța pe copii că toleranța este o valoare esențială în societate am urmărit permanent respectarea următoarelor principii și valori:

-**respectarea demnităţii umane**, potrivit căreia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă şi deplină a personalităţii, îi sunt respectate statutul individual şi social şi dreptul la intimitate şi protecţie împotriva oricărui abuz fizic, psihic, intelectual, politic sau economic. Copiii trebuie să înțeleagă că toți oamenii trebuie tratați cu demnitate și respect, trebuie să promovăm acceptarea, înțelegerea, toleranța și empatia, ajutorul între colegi și crearea unui climat prietenos pentru toți copiii.

-**solidaritatea socială**, potrivit căreia întreaga comunitate participă la sprijinirea persoanelor vulnerabile care necesită suport şi măsuri de protecţie socială pentru depăşirea sau limitarea unor situaţii de dificultate, în scopul asigurării incluziunii sociale a acestei categorii de populaţie. Cu sprijinul întregii comunități școlare, elevul cu autism poate face progrese mari și poate deveni un membru valoros al colectivului.

-**universalitatea**, potrivit căreia fiecare persoană are drepturi egale în vederea combaterii excluziunii sociale.

- **abordarea individuală**, potrivit căreia măsurile de asistenţă socială trebuie adaptate situaţiei particulare de viaţă a fiecărui individ; în cazul celor cu dizabilități se urmărește integrarea socială a persoanei, măsuri de susținere adresate membrilor familiei beneficiarului. Fiecare elev cu autism este unic. Cele mai eficiente programe folosesc o abordare de echipă și se asigură că fiecare elev este perceput ca individ unic. Fiecare elev cu autism are punctele lui forte dar și propriile nevoi care pot fi foarte diferite de ale altora. Personalul școlar ar trebui încurajat să identifice persoane care îi cunosc bine pe elevii cu autism – profesori cu experiență, terapeuți, membri ai familiei – și să caute mai întâi să-i înțeleagă.

-**nediscriminarea**, potrivit căreia persoanele vulnerabile beneficiază de măsuri şi acţiuni de protecţie socială fără restricţie sau preferinţă faţă de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenenţă politică, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenenţă la o categorie defavorizată

-**egalitatea de şanse**, potrivit căreia toţioamenii, fără niciun fel de discriminare, au acces în mod egal la oportunităţile de împlinire şi dezvoltare personală, dar şi la măsurile şi acţiunile de protecţie socială; copiii cu dizabilități au dreptul să învețe în orice școală.

-**parteneriatul**, potrivit căruia autorităţile publice centrale şi locale, instituţiile publice şi private, organizaţiile neguvernamentale, instituţiile de cult recunoscute de lege, precum şi membrii comunităţii stabilesc obiective comune, conlucrează şi mobilizează toate resursele necesare pentru asigurarea unor condiţii de viaţă decente şi demne pentru persoanele vulnerabile. Împreună, ca o adevărată familie, am descoperit darul prieteniei și bucuria de a ajuta o persoană care era neînțeleasă și care nu își găsea locul. Elevii sunt mai pregătiți să includă un coleg cu comportament unic, atunci când li se oferă informații sociale corecte.

Așadar, să nu transmitem copiilor propriile noastre idei și atitudini discriminatorii, ci să-i învățăm să nu judece pe nimeni pe baza aparențelor și a diferențelor!

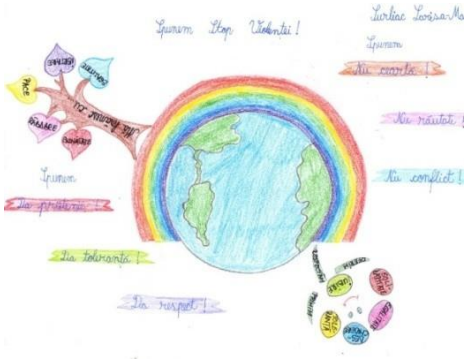

Bibliografie:

https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/resources/tutorials/promoting-inclusion-cultural-.htm

APLICAȚII INTERACTIVE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. înv. primar Dobrea Monica
Școala Gimnazială „Emil Racoviță" Onești, județul Bacău

„Într-o mentalitate de creştere, oamenii cred că abilităţile lor cele mai de bază pot fi dezvoltate prin muncă şi implicare – creierele şi talentul sunt doar punctul de plecare. Această viziune creează o iubire de învăţare şi o reziliență care este esențială pentru succes."

(Dweck, 2015)

Modul în care înțelegem învățarea și în care realizăm contexte pentru ca aceasta să se producă are un impact semnificativ nu numai asupra modului în care ne organizăm munca de dascăli, dar și asupra impactului pe care îl avem asupra dezvoltării elevilor, ca persoane încrezătoare și independente, capabile să ia cele mai bune decizii pentru cursul vieții lor.

Modurile tradiționale de organizare a școlii cer elevilor să învețe materii precum matematică, științe, studii sociale, independente unele de altele și cu mai puțin focus pe posibile conexiuni interdisciplinare. Dar în lumea reală, elevii nu sunt așteptați să opereze cu acest conținut independent, ba dimpotrivă, ei trebuie să integreze mai multe informații, să facă legături între ele, să gestioneze o realitate complexă și integrată. Adoptarea unei abordări multidisciplinare care leagă diferite materii și diferite subiecte permite oportunități care promovează învățarea autentică și oferă spațiu elevilor să studieze și potrivit intereselor lor.

Într-o lume în care utilizarea device-urilor mobile (telefoane, iPhone, tablete etc.) a devenit indispensabilă; lume în care elevii percep aceste tipuri de instrumente ca o necesitate a vieții de zi cu zi, de care nu se pot despărți nici atunci când sunt în clasă, lume în care părinții și profesorii reclamă utilizarea acestora în mod intensiv de către cei mici, tot nouă, adulților, ne revine misiunea de a-i deprinde pe elevi să folosească eficient aceste mijloace, să ne apropiem mai mult de lumea lor și să adaptăm aplicarea multiplă a noilor realități tehnologice ale zilelor noastre.

Procesul de învăţare, formare sau instruire prin mijloace electronice.

E-learning implică utilizarea unui computer sau alt echipament digital (de exemplu, un telefon mobil) într-un mod special pentru a oferi formare sau materiale de studiu şi educaţionale.

Învăţarea Web este o subcomponentă de elearning şi se referă la învăţarea instrumentată de un sistem de navigare Web (Internet Explorer, Opera, Google Chrome etc.)

Instruirea mixtă (blended learning) este un model de instruire, care combină metodele tradiţionale de instruire în sala de clasă cu instrumente şi soluţii de e-learning.

Instruirea la distanţă şi deschisă este definită în termini generali ca „o metodă de a livra oportunităţi de învăţare, caracterizate prin separarea instructorului şi cursantului în timp sau spaţiu (sau timp şi spaţiu)". Instruirea la distanţă şi cea deschisă urmează să fie certificate în mod corespunzător de o instituţie sau agenţie abilitată.

Instrumentele Web sunt softuri disponibile online care permit utilizatorului:

a) să creeze o manieră interactivă de prezentare a conținuturilor științifice;
b) să păstreze pe o perioadă limitată de timp și să arhiveze date;
c) să editeze fotografii și materiale video;
d) să realizeze proiecte și să desfășoare activități de învățare prin cooperare.

Există numeroase aplicații a căror utilizare în mediul didactic permite adaptarea demersului nostru, apropierea elevilor de materiile pe care le predăm, asimilarea rapidă a conținuturilor predate într-o manieră plăcută și crearea de competențe reale, atât la nivelul disciplinei, cât și la nivel interdisciplinar.

Referitor la clasificarea acestor instrumente în acord cu nivelurile taxonomice definite de Benjamin Bloom și actualizate, trebuie să menționăm că există aplicații care se adresează fiecărui nivel în parte. Astfel, au fost realizate instrumente care pot fi utilizate în cadrul lecțiilor pentru atingerea unor obiective care vizează procese cognitive, precum recunoașterea sau înțelegerea, dar avem și aplicații care vizează procese cognitive complexe precum analiza, evaluarea, dar mai ales procesul de creație.

În continuare, voi prezenta două instrumente pe care le utilizez în mod curent la clasă, și anume: *Kahoot* și *Storybird*. Exemplele pe care le voioferi se referă la posibilitatea utilizării acestor instrumente atât pentru atingerea unor obiective cognitive aferente nivelurilor de bază, precum înțelegerea, cât și pentru nivelurile superioare, unde avem de-a face cu crearea unor produse de activitate originale, care să valorifice cunoștințele, competențele și potențialul creativ al elevilor.

Aplicaţia Kahoot! este un instrument care poate fi utilizat la orice vârstă, la orice disciplină și care transformă învățarea într-o joacă. Aplicația este disponibilă gratuit online și presupune existența unui calculator care afișează o serie de întrebări cu patru variante de răspuns; elevii se înregistrează utilizând un cod furnizat de aplicație prin intermediul profesorului. Ei pot participa la joc individual sau în echipe. Setul de întrebări poate fi realizat de profesori din contul acestora sau poate fi selectat dintr-o listă de „jocuri" disponibile. Cadrul didactic deține controlul asupra desfășurării activității; el decide când începe jocul și când trece la următoarea întrebare. Răspunsurile elevilor trebuie să fie marcate într-un timp stabilit anterior de profesor, prin selectarea de pe terminalele lor mobile a variantei pe care o consideră corectă. După ce timpul expiră, este afișat răspunsul corect, iar elevii obțin astfel feedback asupra cunoștințelor lor.

Personal, utilizez acest instrument Web atunci când îmi propun să verific asimilarea unor conținuturi de către elevi (în etapa de actualizare a cunoștințelor sau în cadrul unor activități de evaluare formativă). Aplicația poate fi utilizată și pentru stabilirea temelor pentru acasă pe care elevii să le rezolve în format digital.

Storybird este o aplicație care permite crearea de povești ilustrate, utilizând resursele disponibile online (diverse reprezentări grafice). Ca majoritatea instrumentelor, aceasta are un nivel care poate fi folosit gratuit și unul care implică achiziția unor opțiuni suplimentare, precum posibilitatea de a imprima povestea creată pe site.

În continuare mă refer la varianta gratuită. Aceasta are zone dedicate profesorilor, elevilor și părinților. Aceștia pot interacționa și au posibilitatea de a oferi feedback prin postarea de comentarii la produsele de activitate. Odată finalizate, poveștile pot fi făcute publice sau pot fi vizualizate doar de grupul de prieteni. Profesorii pot stabili o temă din zona dedicată acestui scop, pot vizualiza materialele realizate de elevi, pot să le ofere feedback și pot invita părinții să vadă poveștile realizate de proprii copii. Părinţii nu au acces decât la materialele realizate de copiii lor, nefiind permis accesul la materialele celorlalți elevi (decât dacă acestea sunt postate în zona publică).

Elevii creează mini-cărticele de povești pornind de la modele oferite de platformă și desene disponibile online; rezolvă teme trasate de profesor și pot să ia parte la teme periodice propuse de administratori. De obicei, acestea sunt lunare și constau în scrierea unor povești având o tematică dată.

Aplicaţia Storybird este un instrument ușor de utilizat pentru materii incluse în aria curriculară Limbă și comunicare, dar și pentru alte discipline, precum educație civică, geografie, științe, istorie sau arte vizuale și abilități practice. De asemenea, aplicația se poate utiliza și în realizarea unor proiecte extracurriculare care să stimuleze creativitatea elevilor, să le dezvolte competențele digitale, lingvistice și artistice.

Deși lucrăm cu elevi de vârste fragede, **de fapt punem bazele, prin dezvoltarea caracterelor lor, la construirea unei societăți viitoare, aceea în care acești elevi de azi vor trăi ca adulți.**

Bibliografie:

Karthwohl 2002 – David Karthwohl, A Revision to Bloom's Taxonomy. An Overview, în Theory into Practice, volum 41, nr. 4, The Ohio State University, p. 212-218.
Song 2015 – Meiyi Song, Web 2.0 Tools in Teaching and Learning, postatpe teaching.pitt.edu/blog/web-2-0-tools-in-teaching-and-learning/

IMPORTANŢA EDUCAŢIEI IN FAMILIE

Înv. Gherase Carmen
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Nu naşterea ca atarete face tată,
nu purtareaînpântecete face mamă,
ci buna creştere pe care o dai copiilor.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Educația în familie este deosebit de importantă deoarece familia este locul în care copiii primesc rădăcini pentru a crește și aripi pentru a zbura mai departe. În familie se învaţă pentru prima dată ce este lumea, ceeste bine și ce este rău. „Cei șapte ani de acasă” este o expresie care exprimă educația unei persoane. Spunem despre cineva că are „cei șapte ani de acasă” atunci când îi apreciem manierele și modalitatea respectuoasă de a-i trata pe cei din jurul său.

Familia reprezintă o instituție sacră, la care iau parte părinți și copii, un refugiu în fața singurătății, devenind un spațiu atât al perpetuării valorilor, cât și al transmiterii lor din generație în generație. Una dintre cele mai puternice legături interumane este, cu siguranță, cea dintre o mamă și copilul său și de aceea sunt de acord cu ideea expusă în afirmația lui Honore de Balzac din opera „Gobsek” conform căreia capacitatea de a iubi a unei mame este nemărginită și necondiționată, aceasta fiind capabilă întotdeauna să ierte.

Familia are un rol esenţial în educaţia copilului, este nucleul în care copilul se formează ca om. Ea are un rol decisiv în ceea ce priveşte viitorul social şi spiritual al copilului pentru că ştim că „există evenimente care-şi pun pecetea asupra mentalităţii individului”, respectiv a copilului. Felul în care părinţii se raportează la copii, afectează în mod dramatic modul în care copilul se va raporta la societate. Educaţia copiilor presupune întâi de toate desăvârşirea propriei noastre educaţii, a sentimentelor noastre.

Părinţii trebuie să se străduiască să dea dovadă de o moralitate ireproşabilă, de integritate şi educaţie aleasă, fiind formatorii unei generaţii, ca astfel copiii să-i poată urma avându-i ca model. În educaţia copiilor, mai întâi de toate trebuie să ne educăm noi înşine. Evident, căldura din familie educă mult mai bine decât orice cuvinte, şi, dimpotrivă, cuvintele anoste ale părinţilor obţin exact efectul contrar. Educaţia începe din momentul conceperii copilului. Încă din pântece mama va avea toată grija să-i transmită copilului sentimente de linişte şi afecţiune, dar şi o alimentaţie sănătoasă, acestea având un rol important în formarea lui, fiind climatul în care se dezvoltă. Impresiile primite de prunc în timpul sarcinii în pântecul mamei sale determină în mare măsură starea lui fizică, afectivă şi chiar spirituală.

Părinţii severi vor forma un tânăr fără personalitate, voinţă, iniţiativă (doar în cazul unui sistem nervos foarte puternic asistăm la formarea unui spirit anarhic în familie şi societate); părinţii care-l vor răsfăţa vor avea un tânăr care nu învaţă, nu munceşte, dar pretinde mereu (unii ajung delicvenţi); părinţii care denotă inconsecvenţă educativă, care oscilează între răsfăţ şi severitate, vor forma un tânăr dezorientat, încăpăţânat, capricios şi dificil în raporturile sociale.

Direcţia spre care va merge copilul se trasează încă din familie, locul unde se va forma idealul său. Acesta se formează din copilărie până la adolescenţă. Astfel, „când relaţiile dintre părinţi au fost armonioase, idealul adolescentului include un model care le seamănă.

Un copil care nu a primit o educaţie corectă din toate punctele de vedere va avea de suferit la maturitate, sau poate toată viaţa în cazul în care nu are un caracter puternic nativ, prin care să se autoeduce. Lacunele relaţionale, complexele, fluctuaţiile sentimentale şi toate problemele interioare ale omului sunt în mare parte o consecinţă a unei educaţii familiale defectuoase. Greu va înţelege extrovertirea unei persoane în familia sa sau între prieteni, ori altruismul cu care se manifestă în societate şi altele asemenea, cineva crescut de nişte părinţi care nu au avut timp să vorbească cu el, să-i asculte problemele, să-l încurajeze la nevoie, să-i ofere afecţiune. Dacă copilul nu învaţă să iubească în familie, de la părinţii săi, unde va învăţa să iubească? Dacă nu s-a deprins încă din copilărie să caute fericirea tocmai în fericirea

reciprocă, în ce porniri rele şi vicioase o va căuta când va ajunge la vârsta maturităţii? Copiii preiau totul şi imită totul. Familia exercită o influenţă deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte dintre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament copilul le datorează educaţiei primite în familie. (Utilizarea în limbajul comun a expresiei: „*A avea cei şapte ani de acasa*").

Rolul familiei în educaţia copiilor este esenţial. Familia reprezintă matricea primordială a culturii omeneşti; aici se trezesc şi încep să se dezvolte puterile latente ale sufletului personal; aici începe copilul să iubească (pe cine şi cum?), să creadă (în ce?) şi să sacrifice (cui şi ce?); aici se alcătuiesc primele temelii ale caracterului său; aici se descoperă în sufletul copilului sursele principale ale fericirii sau nefericirii lui viitoare; aici devine copilul un om mic, din care mai apoi se dezvoltă o mare personalitate sau un pungaş mărunt.

Responsabilitatea unui părinte în ceea ce priveşte educaţia copilului său este una uriaşă. În mare parte cazurile de neadaptare socială, depresie, dependenţă, delicvenţă, perversiune, sinucideri, din rândul tinerilor (şi nu numai), au ca substrat lipsa educaţiei familiale corecte, sănătoase.

Principala condiţie ca un copil să primească o educaţie corectă o reprezintă capacitatea părinţilor de a o face, şi în acelaşi timp, intensitatea şi sinceritatea iubirii părinţilor. Dar asta înseamnă că orice copil care nu a primit o educaţie aleasă este condamnat la un eşec social şi spiritual? Se pare că aceasta depinde de puterea de autoeducare a copilului dar şi de persoanele cu care intră în contact. Persoanele care intră în contact cu tineri care au avut o astfel de educaţie în copilărie, tind să-i judece, dar soluţia este să-i ajute să se integreze, dovedind răbdareşi altruism. Vor primi în schimb fericirea celuilalt ca stimulent asupra propriei fericiri. Adică cel ce unge cu miresme pe altul, el mai întâi miroasefrumos.

Bibliografie;

- *Psihologie generală,* Andrei Cosmovici, Ed. Polirom, Iaşi, 1996;
- *Părinţi şi copii. O abordare teologică, duhovnicească şi psihologică*, Arhim. Simeon Kraiopoulos, Ed. Bizantină, 2005
- Nicolae, Margineanu, *Condiţia umană,* Bucureşti, Editura Ştiintifică,1973;

FACTORI PERTURBATORI ÎN PROCESUL DE ADAPTARE ŞCOLARĂ

p.i.p. Gîfei Iuliana
Şcoala Gimnazială „Ştefan cel Mare" Vaslui

Relaţionarea dificilă a unor elevi cu: părinţii, învăţătorul, colegii, abaterile de la regulile colectivităţii(şcolare/ extraşcolare), constituie de fapt inadaptare comportamentală.

Pentru a putea ajuta astfel de elevi, a-i înţelege, trebuie să luăm în calcul o serie de factori care influienţează comportamentul acestora. Aceştia se împart în două categorii:

1. *Factori interni-individuali –reprezintă de fapt felul în care reacţioneză fiecare elev.*
2. *Factori externi –de natură pedagogică, familială.*

1. *Factori interni-individuali*

a) Factori care ţin de zestrea ereditară

Fiecare copil posedă la naştere o anumită moştenire genetică. Această moştenire însă nu trebuie să ducă la etichetarea copilului într-un anumit fel. Printre aceşti factori se numără deficienţa intelectuală. Este ştiut faptul că inteligenţa asigură posibilitatea copilului de a se adapta la situaţii noi, nemaiîntâlnite, în urma experienţei anterioare. Când intră la şcoală, acesta este pus în situaţia de a asimila noi informaţii, de a le înţelege şi explica, de a le pune în practică. Existând această deficienţă intelectuală, copilul nu va putea răspunde cerinţelor şcolii, apărând astfel întârzieri, lacune în procesul de învăţare. Şi în plan afectiv, elevii sunt diferiţi. Întâlnim situaţii în care sentimentul de frustrare apare din nesatisfacerea propriilor aspiraţii. Apar astfel acei „elevi problemă" care nu reuşesc să poarte un dialog civilizat cu cei din jur şi caută tot timpul să dea vina pe alţii. În acelaşi timp întâlnim şi situaţii în care elevii nu reuşesc

să-şi stăpânească emoţiile, ducându-le la extrem. Şi fenomenul de agresivitate apare tot ca rezultat al incapacităţii de integrare.

b) *Particularităţile fiecărei persoane, în funcţie de personalitate*

Personalitatea fiecărui copil îşi pune amprenta şi în comportament. În funcţie de temperament fiecare se manifestă în mod specific.

2. Factori externi

a) Rolul învăţătorului este acela de a aprecia în mod corect, real capacităţile intelectuale ale fiecărui elev în parte.

Dacă învăţătorul manifestă faţă de un elev considerat mediocru, exigenţe superficiale, formale, acesta va învăţa la rându-i mecanic, formal. În acelaşi timp, dacă sarcinile propuse spre rezolvare sunt superficiale şi interesul pentru cunoaştere este scăzut. Odată cu trecerea timpului, copilul nefiind stimulat, activat, va deveni pasiv, chiar indiferent la toate activităţile desfăşurate, ajungând să se încadreze în rândul elevilor rămaşi în urmă la învăţătură. Sarcina învăţătorului este aceea de a motiva fiecare elev, trezindu-i interesul, curiozitatea, astfel elevul va începe să creadă că este cu adevărat slab la învăţătură.

La polul opus apare supraaprecierea, care la rându-i este în defavoarea elevului. Dacă din diverse motive, învăţătorul supraapreciază un elev/grup de elevi, aceştia sunt puşi la un moment dat în situaţii dificile şi anume aceea de a face faţă unui stres intens datorită dificultăţii sarcinilor primite. La un moment dat, aceşti elevi pot riposta, fie prin îndeplinirea formală a sarcinilor primite, fie protestând efectiv.

Uneori pot apărea dezacorduri între învăţător şi elev cu privire la adevăratele motive ale reuşitei/ nereuşitei şcolare ale acestuia. Astfel poate fi situaţia în care învăţătorul atribuie un motiv pe care el îl consideră real, dar pe care elevul nu îl acceptă, unei situaţii comportamentale şi se ajunge la respingerea măsurii de către elev, drept protest. Aceste neînţelegeri insuflă elevului sentimente de nedreptate, crezând că este pedepsit pe nedrept. Aceste situaţii pot face ca elevul să refuze să mai comunice, să se închidă în sine. Treptat, văzând/ crezând că este neînţeles, refuză să-şi îndeplinească sarcinile, chiar dacă a înţeles ce are de făcut. Legătura dintre învăţătorşi elev dispare ca urmare a unor astfel de comportamente. Uneori elevul poate suferi şi din cauza unui calificativ slab, a lipsei de interes a părinţilor pentru activităţile sale şcolare sau situaţii în care din contră, părinţii preiau iniţiativa în activităţi, dezobişnuind elevul cu munca.

Pot exista influenţe negative venite din partea altor elevi, care la rândul lor au suferit şi pot insufla acestora sentimente negative vizavi de şcoală.

Astfel de comportamente pot face ca elevul să aibă reţineri vizavi de învăţător şi de activităţile desfăşurate în şcoală.

Şi în cadrul clasei, al grupului pot apărea tensiuni datorită competiţiei ce apare între elevi. Aceştia se pot împărţi în grupuleţe, având propriile preocupări, discuţii, reguli. Pentru unii elevi această situaţie crează conflicte interioare ce pot avea repercusiuni atât în plan şcolar cât şi social.

b) Factorii ce ţin de mediul familial sunt la rândul lor relevanţi în ceea ce priveşte activitatea educativă. Aici intră climatul afectiv, gradul de cultură, integrarea socială. Dacă apar tensiuni, divergenţe în mediul familial, acestea se vor răsfrânge inevitabil şi asupra copilului.

Există familii care insuflă copilului iniţiativa, încrederea în forţele proprii, curiozitatea, autoevaluarea. Aceşti copiii trăind într-o astfel de familie păşesc cu încredere în şcoală.

Totodată există şi familiile care îngrădesc spiritul de iniţiativă, de independenţă al copilului. Aceştia cultivă treptat acestuia sentimentul de neîncredere, descurajare, care evident vor duce la eşec.

Părinţii sunt foarte importanţi pentru copil. Lipsa unuia dintre ei poate duce din nou la o inadaptarea a acestuia, la un dezechilibru psihic.

În familiile în care copilul este adaptat, întreaga atenţie a părinţilor este îndreptată asupra lui. De regulă acest comportament al părinţilor poate avea repercursiuni, copilul

devenind plictisit de atâta atenţie. Acesta va face cu greu faţă obstacolelor întâlnite, nefiind obişnuit să lupte, să muncească singur.

Când părinţii sunt despărţiţi, apare şi aici o problemă. Copiii sunt cei care suferă. Indiferent cu ce părinte stă, aceştia caută/luptă pentru a-l atrage de partea lui. Lipsa unui mediu stabil cultivă copilului sentimentul de neîncredere în oameni.

Nu trebuiesc omise nici familiile în care există certuri continue. Tensiunea în care trăieşte copilul respectiv, mediul apăsător, trist îşi pun amprenta în dezvoltarea emoţională a copilului.

Pe lângă familie(părinţi, copii), copilul mai interacţionează şi cu alte persoane apropiate familiei cum ar fi: bunicii, unchii, mătuşile, verişorii, vecinii. Aceştia la rândul lor exercită asupra copilului un anumit grad de influenţă. De exemplu, întâlnim bunicii foarte protectori, foarte îngăduitori. Copilul apelează la aceştia în momentul în care părinţii iau anumite măsuri mai drastice asupra lui.

Neconcordanţa (în ceea ce priveşte anumite reguli, conduite) dintre părinţi şi bunici afectează tot copilul.

Există si situaţia în care în familie apare un membru nou, respectiv frate/soră. De cele mai multe ori copilul are impresia ca sentimentele părinţilor vizavi de el s-au schimbat. Evident noul membru are parte de întreaga atenţie a familiei, fiind cel mai mic, însă nu trebuie neglijate sentimentele celui mai mare.

Acesta nu înţelege pe deplin noile schimbări din familie şiîşi formează propriile păreri vizavi de comportamentul adulţilor. Ei sunt mai vulnerabili în această etapă, de aceea poate apela şi la diverse acţiuni, precum neglijarea şcolii pentru a căpăta atenţiapărinţiloraşa cum era obişnuit.

Pe de altă parte întâlnim şi copilul singur la părinţi. Acesta de cele mai multe ori are impresia că i se cuvine totul şi nu mai ţine seama şi de cei din jur. În colectivitate, el devine imprevizibil în reacţii, capricios.

Părinţii au un rol important în viaţa propriului copil. Aceştia trebuie să găsească un mijloc eficient de comunicare cu copilul, un simţ al măsurii în atitudini şi exigenţe.

Unii părinţi nu reuşesc să facă faţă, iar copilul lor este predispus inadaptării, eşecului şcolar.

După cum spunea A. Berga „... defectele copilului nu reprezintă altceva decât partea vizibilă a unui conflict profund dintre părinte şi copil."

Copilul trebuie ajutat să-şi organizeze cât mai bine timpul zilnic de lucru, având grijă ca acesta să îmbine activităţile intelectuale cu cele recreative, pentru a crea acestuia „condiţiile necesare realizării unor fenomene compensatorii la nivelul activităţii corticale." (Cucoş C-tin, 1998, pag.312)

Adaptarea şcolară practic reprezintă „ajustarea" procesului instructiv-educativ, dar şi caracteristicile şi trăsăturile de personalitate ale micului şcolar.

Adaptarea şcolară ar putea fi considerată ca parte integrantă a adaptării sociale, aceasta începând în familie, continuând la grădiniţă şi aprofunzându-se în şcoală.

Bibliografie:

1. Creţu E., 1990, *„Probleme ale adaptării şcolare",* Editura All Educational, Bucureşti
2. Cucoş C.(coordonator), Balan B., Boncu Şt., Cosmovici A., 1998, *„Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice"*, Editura Polirom, Iaşi
3. Golu F., 2009, *„Pregătirea psihologică a copilului pentru şcoală",* Editura Polirom, Iaşi
4. Mihai A., 2010, *„Adaptarea şcolară - Abordare psiho-socio-pedagogică în învăţământul primar",* Editura Sfântul Ierarh Nicolae

PREVENIREA ȘI COMBATEREA BULLYINGULUI ȘCOLAR

Înv. Benghea Patricia
Școala Gimnazială Nr.1, Sat Văleni, jud. Vaslui

MOTTO: „Un copil rău este un copil descurajat”- Rudolf Dreikurs

Fenomenul bullying este întâlnit cel mai frecvent în mediul școlar. De regulă, când vorbim de violenţă şcolară ne raportăm la actele de violenţă fizică ce se petrec în incinta unităţii de învăţământ. De multe ori, însă, tratamentul discriminatoriu la care este supus un minor, jignirile zilnice venite din partea unor colegi, au efecte mult mai grave pe termen lung în ceea ce priveşte dezvoltarea copilului. Elevii au nevoie să trăiască într-un mediu în care se simt în siguranță și să învețe să rezolve situațiile dificile într-un mod corect.

Școala ar trebui să fie un mediu pozitiv și sigur de învățare. Un mediu școlar securizat asigură oricărui copil un cadru optim de dezvoltare cognitivă, emoțională și comportamentală. În prezent, în mediul școlar, din păcate, de la neînțelegerile și conflictele copilărești, s-a ajuns la forme de violență fizică, verbală și emoțională, foarte diferite ca formă și intensitate. De la discuțiile dintre copii, care au existat dintotdeauna, s-a ajuns la manifestări de tip bullying, care, odată transferate în mediul virtual, au luat forma cyberbullying-ului. Orice copil care este cumva „diferit” față de ceilalti copii, poate deveni o victimă a bullying–ului. Aspectul fizic, reactivitatea scăzută, etnia, elemente de ordin emoţional, cum ar fi timiditatea, dar și sănătatea mintală sau o dizabilitate, sunt potențiale surse de violență. Intenția de a-i face rău cuiva, repetarea comportamentului și inegalitatea de forță dintre agresat și agresor, sunt doar câteva caracteristici ale bullying-ului.

Bullying înseamnă folosirea unei forțe superioare pentru a influența sau intimida pe cineva. Este un comportament repetat si intenționat prin care agresorul își persecută, rănește, intimidează victima verbal, relațional și/sau fizic. Comportamentul poate fi învățat în familie sau în alte medii și este favorizat de diferențele sociale, de etnie, religie, gen, comportament, putere, caracteristici fizice etc. Efectele asupra victimei sunt adesea devastatoare din punct de vedere emoțional și comportamental.

Fiecare dintre noi, fie ca suntem elev-coleg, părinte al unui copil-elev, profesor, adult care are în preajma sa elevi sau oricare alt rol posibil, să încercăm să nu evităm să ne implicăm în aceste cazuri și să facem ce putem mai bine din rolul nostru astfel încât să preîntâmpinăm propagarea bullying-ului sau să contribuim la a soluționa cazurile de bullying existente.

Numeroase studii au demonstrat că, acei copii care au fost martori ai violențelor, de diferite forme, au fost afectați sub aspectul dezvoltării lor sociale și influențați în privința evoluției lor educaționale. Astfel:„studiile arată că, frecvența angajării în acțiuni agresive crește în urma vizionării repetate a materialelor violente, tendință care se remarcă și la copiii care nu au avut înclinații agresive (Eron et al.,1972, Josephson, 1982, Parke et al, 1977).

Impactul expunerii la violență se acumulează în timp, devenind tot mai pregnant. Chiar dacă expunerea izolată la o emisiune violentă nu duce la comportament agresiv (Josephson, 1982), ingerarea repetată și pe termen lung a materialelor violente determină creșterea potențialului agresiv” (Popoviciu 2013).

Bullying-ul poate fi foarte nociv dacă avem în vedere faptul că, el se concretizează în: insulte, tachinări, tensionări, streasări, răspândirea de bârfe, amenințări, izolarea cuiva, batjocorirea, imitarea, discreditarea intenționată și repetată a altor oameni. Copiii sau adulții expuși unor emoții negative pot deveni anxioşi, neîncrezători în forțele proprii, retraşi, timizi și lipsiţi de inițiativă. Aceste trăiri negative, îi pot afecta pe o lungă perioadă de timp sau pe tot parcursul vieții lor.

Copiii supuși diferitelor forme de violență sunt nefericiți, se gândesc adesea la experiențele și traumele lor, neputându-se concentra asupra sarcinilor și cerințelor educaționale. Dezvoltarea lor social, fiind afectată, devin triști, anxioși sau prea preocupați să-și rezolve unele probleme interpersonale, folosind uneori chiar strategii violente. Și ca într-un cerc vicios, aceste violențe, la rândul lor, îi fac inadaptați, nepopulari și marginalizați.

Educația modernă pune accent pe importanța respectării regulilor de către copii. Cu toate acestea, în școală, sunt ușor de observat încălcări ale regulilor stabilite de regulamentul școlar. O strategie de combatere bullying-ului școlar ar fi ca toții adulții din școală să învețe cum să acționeze, pentru descurajarea unor astfel de comportamente.

În școală trebuie să se asigure un climat optim pentru învățare, adulții să intervină activ atunci când apar manifestări și comportamente de tip bullying, să fie instruiți în acest sens și să știe cum trebuie să acționeze. Este necesară cunoașterea regulilor școlii de către toți elevii. Mai mult decât atât, în școală trebuie să existe o atmosferă caldă, prietenoasă, iar situațiile ivite să fie analizate de un grup de profesori, iar comportamentele inacceptabile să fie sancționate ferm. Sancțiunile aplicate elevilor ar trebui să fie non-punitive și nonviolente

Elevii victime trebuie să beneficieze de training-uri de dezvoltare a abilităților de gestionare a situațiilor de expunere la bullying. Elevilor-agresori să li se ofere training-uri de managementul furiei, de asertivitate și alte abilități de auto-gestionare. Să se ofere recompense pentru comportamentele adecvate.

Un următor pas ar putea consta în sancționarea elevilor care le-au încălcat. Aceste sancțiuni pot consta în ,,pierderea unor privilegii" și/sau impunerea unor ,,sarcini" pentru ei. Aplicarea unor sancțiuni poate să meargă până la eliminarea sau exmatricularea elevilor-agresori.

Cel mai eficient mod de a preveni și a combate violența, de orice tip fi ea, este să oferim elevilor ,,înțelepciunea" de a ști să reacționeze într-o situație de tip bullying, singuri, fără ajutorul unui adult.

O soluție complementară ar fi ca, în școlile românești care se confruntă cu bullying-ul, să existe niște proceduri care să prevină și să reducă acest fenomen.

Pentru elevi, să-și însușească și să experimenteze comportamente civilizate, să se autodisciplineze și să se responsabilizeze este foarte important. Cred că, școala poate să antreneze elevii în activități bogate în conținut, mai ales în privința dezvoltării personale și a fructificării talentelor lor. De asemenea, școala poate dezvolta la copiisentimentul apartenenței la familie, la școală și la comunitate. Exersarea capacităților de rezolvare a problemelor, de a lucra în echipă și de acritica constructiv, ca abilități de viață, sunt de asemenea deosebit de importante. Toate acestea ajută copilul să se opună activ bullying-ului și cyberbullying-ului.

Mediul școlar trebuie să conștientizeze că: insultarea, tachinarea, lovirea enervarea, stresarea, răspândirea de bârfe, amenințarea, izolarea batjocorirea, imitarea, discreditarea altcuiva, trebuie să înceteze, deoarece reprezintă atitudini și comportamente nesănătoase care dăunează dezvoltării oricărui copil. Cultivarea valorilor prosociale trebuie să fie o constantă în educația elevilor.

Școala trebuie să fie un mediu pozitiv și sigur de învățare, dar pentru atingerea acestui obiectiv trebuie să existe un efort comun al elevilor, părinților, al cadrelor didactice și al comunității. La nivelul școlilor, bullying-ul poate fi prevenit prin educație, mai precis, prin dezvoltarea unor politici de disciplinare și prin promovarea valorilor prosociale. Mediul școlar trebuie să trateze cu mai multă atenție pericolul bullying-ului.

Bibliografie:

- Băban, A., *Consilierea educațională,. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere,* Editura ASCR & Cognitrom Cluj-Napoca, 2009;
- Colceag , F., Alexandru ,F., *Copilul tău este un geniu!,* Editura Tikaboo România, 2016;
- Jigău, M.(coord.), *Programul pilot de intervenție prin sistemul Zone prioritare de educație,* 2006;
- Olweus, D., *Bullying Prevention Program: Schoolwide Guide Paperback* Editura Hazelden Information & Educational Services, 2007;
- Popoviciu,S., *Psihologie socială. O abordare contextuală a individului ca actor social* Editura Universității Emanuel, Oradea 2013;
- Șaitiș, D., *(Auto)cunoașterea - cheia dezvoltării personale,* Editura No Gate Production, 2015.

Surse internet

- https://www.salvaticopiii.ro/ce-facem/protectie
- http://eyesonbullying.org
- http://www.telefonulcopilului.ro

ORIENTAREA POZITIVĂ A RELAŢIILOR DINTRE MEMBRII GRUPULUI ŞCOLAR ÎN VEDEREA CREŞTERII EFICIENŢEI ACTIVITĂŢII DIDACTICE

Grădinaru Aglaia-Liliana,
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu" Vaslui

„Învățătorii au trei iubiri: iubirea de a învăța, iubirea față de elevi și iubirea de a aduce pe cele două împreună."

Scott Hayden

Şcoala reprezintă o organizaţie socială care vizează optimizarea permanentă a structurilor sale de planificare a activităţilor, la nivel global şi sectorial, de orientare metodologică a procesului de învăţământ, de perfecţionare şi inovare a acţiunilor şi instrumentelor educative şi didactice in sensul creşterii acestora.

Managerul şcolar este un cadru didactic care pune în funcţiune programul managerial, conduce personalul didactic, preşcolarii şi şcolarii cooptaţi în sistemul de învăţământ, precum şi personalul administrativ, în scopul creşterii eficienţei procesului instructiv-educativ.

Oricare ar fi latura din care privim clasa de elevi, rolul profesorului este proeminent, iar exercitarea concretă a acestui rol depinde de personalitatea lui și de situațiile educative cu care se confruntă și pe care le are de rezolvat.

Profesorul și elevii nu se aleg unii pe alții. Profesorului îi revine sarcina și răspunderea integrării sale în clasă și în colectivul de elevi pe care urmează să-l închege. În cadrul unui olectiv format, profesorul devine unul din membri acestuia, dar cu statut special.

Profesorul conduce si decide, organizează, influențează, consiliază si controlează, apreciază și îndrumă, este model de conduită civică si morală. El își exercită atributele și calitățile asupra grupului și asupra fiecãărui membru al acestuia în parte pentru obținerea succesului școlar și formarea comportamentelor dezirabile, dirijează relațiile interpersonale din grup în scopul asigurării unui climat psihosocial favorabil, dezvoltării personalității elevilor și pentru a îmbunătăți relațiile interpersonale.

Problema conducerii este inseparabil legată de organizare si are ca moment hotărâtor decizia. Profesorul poate lua decizii cu privire la tot ceea ce se întâmplă în procesul instructiv-educativ, își exercită puterea asupra principalelor fenomene ce au loc în grup, supraveghează și îndrumă întreaga activitate a clasei. Sarcina fundamentală a profesorului este de a conduce învățarea elevilor.

Profesorul organizează cadrul adecvat învățării elevilor. El trebuie să stăpânească atât disciplina pe care o predă cât și strategiile de conducere, curriculum-ul şcolar, să aibă abilități psihopedagogice şi să cunoască personalitatea elevilor.

Conducerea învățării elevilor implică și asigurarea unui climat favorabil acestui proces. Mediul fizic ambiant, climatul afectiv stimulator, încrederea în capacitățile elevilor, implicarea lor în activitatea de învățare dar și în luarea deciziilor privind viața clasei şi asumarea de roluri, educarea respectului pentru celălalt și pentru reguli, utilizarea întăririlor pozitive şi recunoașterea reușitelor sunt tot atâtea modalități de exercitare a conducerii eficiente.

Păstrarea permanentă a contactului vizual între profesor şi elevi, proximitatea spațială, accesibilitatea la mijloacele materiale utilizate sunt și acestea condiții ale unei bune organizări a activității de învățare a elevilor.

Bine folosite de către profesor, metodele de grup influențează nu numai comportamentul celui asupra căruia sunt orientate, dar și pe al celorlalți membri ai grupului. Asemenea metode presupun abordarea unor probleme comune grupului, vizează antrenarea a cât mai multor elevi în rezolvarea lor și permit raportarea manifestărilor de comportament în acelaşi timp la individ şi la cerințele grupului.

Metodele de grup „fac ca elevii să se simtă atraşi de grupul lor, să accepte deciziile grupului ca pe propriile lor decizii, să simtă o responsabilitate generală crescută în îndeplinirea sarcinilor.

Profesorul conduce întregul proces instructiv-educativ desfășurat în clasă. Conducerea eficientă este condiționată de interacțiunea a trei factori:

- calitățile psihosociale ale profesorului;
- personalitatea fiecărui elev;
- factorii situaționali de grup.

Întrucât scoala pregăteşte tineri pentru o viată socială liberă și democratică, relațiile de conducere-subordonare implică inițiativa, participarea activă a elevilor la propria formare, iar supunerea nu este decât o pregătire a elevilor pentru ca, în viață, să-și poată armoniza interesul cu al celorlalți.

Profesorul rămâne în fruntea ierarhiei organizaționale a clasei, dar nu trebuie să transforme conducerea în abuz de putere, să nu dea comenzi și să nu ia decizii arbitrare, ci trebuie să stimuleze participarea activă și conștientă a elevilor la rezolvarea sarcinilor prin acțiuni comune.

În practica școlară se întâlnesc diferite stiluri de conducere. Mai frecvente sunt stilurile „autoritar" şi „democratic". În general, este recunoscut ca fiind superior stilul democratic pentru că acesta „creează raporturi optime între subiect si sarcină, rezolvarea problemelor apărând ca rezultat al propriei activități a subiecților", pe când cel autoritar „apare ca un sistem de comenzi și ordine externe, care «astupă» perspectiva muncii și barează calea oricărei independențe în acțiune. Subiecții se încarcă de tensiune emoțională şi devin agresivi în relații, fiind gata oricând să migreze din câmpul sarcinii."(P.Golu)

Relațiile profesor-elevi se constituie într-o rețea de interdependențe. Relațiile informațional-cognitive și relațiile afective sunt subordonate relației de conducere-influențare. Atât relația informațional-cognitivă cât și cea afectivă se stabilesc cu scopul de a-i influența pe elevi: pentru însușirea de cunoștințe, pentru determinarea unor stări afective favorabile recepționării mesajului emis de profesor, pentru determinarea unor modificări de comportament sau stabilizarea unor trăsături de caracter. Profesorul declanșează și întreține interesul elevilor și dorința lor de a învăța și de a răspunde printr-un comportament adecvat cerințelor lui.

Prin comportamentul lui afectiv, profesorul impune elevilor un anumit comportament individual și de grup.

Relațiile apropiate între profesor și elev, bazate pe încrederea elevului nu numai în competența profesională a profesorului, ci și în competența sa ca sfătuitor, pe capacitatea empatică a profesorului, sunt dorite de către elevi.

Ei se adresează profesorilor pentru a obține sfaturi doar dacă sunt destul de apropiați de ei, dacă au încredere că vor fi înțeleși și bine sfătuiți.

Elevii nu se adresează oricărui profesor, ci aceluia care îi înțelege. Elevii își doresc relații mai apropiate cu profesorii, pentru a găsi în aceștia sprijin moral ori de câte ori au nevoie. Oricât de bune ar fi aceste relații, elevului îi trebuie curaj ca să ceară sfatul profesorilor săi.

Starea afectivă a clasei este determinată de doi factori esențiali: activitatea grupului și relațiile dintre educator și educați în timpul activității.

Elevii desfășoară o serie de activități comune: învață, merg la opționale/cluburi, participă la activități artistice, de petrecere a timpului liber. Activitățile comune favorizează formarea unor sentimente de grup (colegialitate, solidaritate, prietenie, simpatie) și de spirit comunitar (de dragoste, respect, mândrie, apărarea grupului). În clasă se formează și se dezvoltă colegialitatea, manifestată prin loialitate față de colegi, întrajutorare și solidaritate, ca sentiment de atașament față de colegi, de datoria față de grup în apărarea intereselor acestuia. Solidaritatea elevilor se manifestă și în respectarea normelor prescrise și a celor de grup.

Climatul afectiv al clasei nu este doar rodul comportamentului profesorului, ci și al conlucrării lui cu elevii, și se realizează cu contribuția ambelor părți. Elevului îi este frică să nu greșească și mai ales să nu fie înțeles greșit, dar el dorește din toate puterile să-și deschidă sufletul în fața profesorului. Tonul afectiv pe care profesorul îl imprimă relațiilor sale cu elevii generează climatul afectiv, favorabil bunei desfășurări a activității.

Profesorul este răspunzător și de tonul afectiv dintre elevi. Supărările, amărăciunea, refuzul, invidia îngreunează foarte mult cooperarea, chiar și în situații lucrative. „Grupul depinde în mare măsură de felul relațiilor din cadrul grupului, de sprijinul, de afecțiunea, de simpatia și încrederea reciprocă.” (E. Geissler)

Sub aspectul educativ, profesorul se sprijină în acțiunea sa pe fenomene care întăresc coeziunea clasei. Sentimentele de prietenie, colegialitate și solidaritate, bucuria și mândria pentru performanțele clasei sau ale unor membri ai acesteia întăresc coeziunea clasei și tonifică starea ei afectivă. Presiunea exercitată de către profesor duce la teamă și neîncredere, creând ceea ce se numește o „solidaritate defensivă”, o rezistență morală în raport cu profesorul.

Profesorul influențează elevii dar este, la rândul său, influențat de elevi. El își adaptează comportamentul, ia măsuri, impune și dispune, se consultă cu elevii săi, ia măsuri independent. Motivația profesorului, satisfacțiile sau insatisfacțiile pe care le trăiește sunt urmare a reușitei sau nereușitei sale profesionale, precum și un stimulent sau o piedică în continuarea acestei activități.

Mediul social al clasei poate accelera sau încetini dezvoltarea individului, îl poate influența pozitiv sau negativ. Ceea ce individul săvârșește în grup depinde de asteptările, cerințele, aprobările si dezaprobările celorlalți membri ai grupului. Realizând sarcina ce-i revine, individul își însușește obiectivele comune, spiritul emoțional al grupului, iar reacțiile celorlalți indivizi sunt puncte de reper pentru înțelegerea importanței sarcinii și a contribuției personale la realizarea ei. Viața socială este un factor educativ nu numai prin realizarea sarcinilor comune în grup și prin angajarea individului în sarcină, ci și prin însuși procesul trăirii în comun.

Grupul de elevi este elementul de legătură între interesele individului și cele sociale, factor de control social asupra individului și mijloc de integrare al acestuia în viața socială. Intervențiile profesorului pentru organizarea clasei ca grup social, stabilirea perspectivelor apropiate și depărtate, facilitarea relațiilor interpersonale dintre elevi, întărirea coeziunii și eficienței grupului și creșterea nivelului lui de normativitate, dirijarea status-rolurilor acționează formativ indirect asupra elevului. O perspectivă bine conturată mobilizează energia și conștiința elevilor prin fixarea unor scopuri cu mare putere de atracție pentru fiecare elev.

Perspectiva este dependentă de gradul de dezvoltare și de organizare a grupului, iar înfăptuirea ei, de calitatea îndrumării clasei de către profesor. În activitatea de realizare a perspectivei se înmulțesc și se dezvoltă relațiile interpersonale din grup, crește coeziunea și normativitatea acestuia, se modifică nivelul de aspirații ale individului în raport cu aspirațiile celorlalți și cu scopul comun, sporeste atașamentul față de grup și sentimentul securității personale.

Bine folosite de către profesor, metodele de grup influențează nu numai comportamentul celui asupra căruia sunt orientate, dar și pe al celorlalți membri ai grupului. Asemenea metode presupun abordarea unor probleme comune grupului, vizează antrenarea a cât mai multor elevi în rezolvarea lor și permit raportarea manifestărilor de comportament în același timp la individ și la cerinţele grupului.

Metodele de grup „fac ca elevii să se simtă atrași de grupul lor, să accepte deciziile grupului ca pe propriile lor decizii, să simtă o responsabilitate generală crescută în îndeplinirea sarcinilor.” (M. Zlate)

În grupul școlar, elevul este influențat şi, la rându-i, influențează, el se manifestă atât ca obiect cât şi ca subiect al educației proprii şi a celorlalți.

Relațiile interpersonale din grupul de elevi au un conținut moral pe care îl exprimă criteriile care stau la baza atracțiilor și respingerilor, prin alegerea partenerului de comunicare și prin atitudinea elevului în raporturile de conducere-subordonare. Pe măsură ce elevii acționează în grup sub îndrumarea profesorului, se îmbogăţesc și se perfecționează ajungând să-și formeze puncte de vedere proprii de apreciere a celorlalți și de autoapreciere.

Aşadar un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul şi instrucţia tuturor copiilor, indiferent de naţionalitate, în direcţia fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instrucţionale care să încurajeze colaborarea, toleranţa si sporirea încrederii în forţele proprii.

BIBLIOGRAFIE:
-Bejat M., „Talent, inteligentă, creativitate", Bucureşti, Editura ştiinţifică, 1971.
-Buzaş I., „Activitatea didactică pe grup", Bucureşti, Editura Didactică si Pedagogică, 1976.
-Cerghit I., „A fi educator", Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1978.
-Cernichevici S., „Personalitatea profesorului în Fundamenta pedagogiae", vol II, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică,1976.
-Popeangă V., „Clasa de elevi, subiect şi obiect al actului educativ", Timişoara, Editura Facla, 1973.

INTEGRAREA ELEVILOR CU CERINŢE EDUCAŢIONALE SPECIALE ÎN CICLUL PRIMAR -AVANTAJE ŞI LIMITE

Prof. de sprijin Hârcă Elena
Şcoala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu" Iaşi

Integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în şcolile de masă este un proces care trebuie analizat strict individual, pentru fiecare copil deficient în parte, evaluându-se obiectiv avantajele şi riscurile ce decurg din această decizie de orientare şcolară.

Când vorbim de avantajele şi limitele integrării trebuie avute în vedere cel puţin trei perspective, respectiv sub aspect psihologic, pedagogic şi social.

Perspectiva psihologică priveşte atât individul, cât şi grupul (colectivul). Decizia de integrare individuală are în vedere identificarea problemelor specifice de învăţare ale fiecărui elev cu cerinţe educaţionale speciale. Pe baza cunoaşterii trăsăturilor dominante ale personalităţii acestor copii, a reacţiilor şi comportamentelor în diferite situaţii, a atitudinilor manifestate în contextul relaţiilor sociale, a altor particularităţi emoţional – afective, temperamentale şi caracteriale se poate decide dacă este/ nu este indicată integrarea într-o clasă obişnuită a unui anumit elev. Echipa interdisciplinară de specialişti (profesorul consilier şcolar, profesorul logoped, profesorul de sprijin) are astfel posibilitatea de a evalua şi urmări evoluţia copilului, de a interveni pe tot parcursul terapiei specifice. În caz contrar, şcoala obişnuită poate înregistra un eşec pentru integrarea, şi mai ales pentru recuperarea copilului - tocmai pentru că nu a avut toate resursele necesare (specialişti, programe terapeutice, resurse materiale şi chiar timp) .

Procesul de integrare nu exclude efectele negative ale etichetelor aparţinând diagnosticului medical şi psihopedagogic care activează la colegii de clasă, părinţi şi chiar la cadrele didactice, o serie de prejudecăţi şi stereotipuri atitudinale, comportamentale şi chiar verbale, periclitând astfel relaţionarea şi comunicarea optimă între toţi actorii actului educaţional. Se ştie că o serie de stereotipuri tind să asocieze sau să înlocuiască elevul cu deficienţă cu eticheta şi cu tot ce presupune interpretarea acestei etichete sub aspect relaţional, comportamental, intelectual sau educaţional, conducând fie la reacţii de hiperprotecţie sau milă (cum spun unii învăţători faţă de un elev integrat: „este mai încet la minte şi pe deasupra are şi dificultăţi de vorbire, de aceea îi trecem cu vederea unele lucruri"), fie la reacţii de respingere, dispreţ, marginalizare sau izolare („l-am pus în ultima bancă pentru că are nişte reacţii bizare şi pe deasupra îi mai deranjează şi pe ceilalţi copii care *vor să înveţe!*").

De aceea, nu este mai puţin important grupul şi relaţiile elevului cu ceilalţi colegi de clasă, nivelul intercunoaşterii şi al aprecierii interpersonale dintre membrii grupului de elevi, stadiul coeziunii socio – afective care influenţează dinamica grupului, interiorizarea setului de norme şi reguli existente în grup. Desigur că pot apare la un moment dat şi anumite disfuncţionalităţi care pot fi prevenite sau înlăturate prin intervenţii focalizate pe sensibilizarea membrilor grupului faţă de anumite probleme sau pe modalităti de rezolvare în grup a problemelor de învăţare. În procesul de integrare se are în vedere:

- disponibilitatea şi interesul cadrelor didactice de a integra copilul cu deficienţă mintală;
- acceptul de principiu al părinţilor care au copii în clasele unde se practică integrarea – aceasta înseamnă o minimă informare cu privire la specificul acestei categorii de elevi pentru a evita posibile stări de tensiune sau conflict ce se pot ivi pe parcurs;
- o componenţă echilibrată a colectiveler de elevi (număr rezonabil: 20 – 25 elevi, maxim 2 – 3 elevi cu deficienţe integraţi , nivel mediu de învăţare în clasă).

Perspectiva pedagogică are în vedere analiza tuturor variabilelor ce concură la desfăşurarea optimă a proceselor didactice: ambianţa şcolară, relaţiile existente între protagoniştii actului didactic,

cunoaşterea diferenţelor individuale şi a cerinţelor speciale în educaţie ale elevilor, cunoaşterea resurselor şcolii incluzive.

Dacă se pleacă de la ideea că sunt participanţi activi la propriul proces de formare, modernizarea relaţiei pedagogice presupune lărgirea statusurilor învăţător – elev şi cooperarea reală între aceştia.

La nivel curricular, trebuie să existe în educaţia integrată o anumită flexibilizare a conţinuturilor şi adaptarea mijloacelor de învăţare, precum şi asigurarea eficienţei învăţării, plecând în orice act de instruire de la particularităţile individuale ale fiecărui elev. Acesta nu este specific numai învăţământului integrat, deoarece orice copil poate întâmpina dificultăţi în şcoală, iar rezolvarea curentă a acestor dificultăţi constituie o modalitate de ameliorare a procesului de predare – învăţare - evaluare. Rezolvarea dificultăţilor de învăţare în învăţământul integrat presupune în principal folosirea unor tehnici ca: învăţarea interactivă, negocierea obiectivelor, modalităţi de sprijinire a elevilor la orele de clasă sau în afara lor prin intermediul profesorilor de sprijin, evaluarea continuă etc (Gherguţ A. 2005- *Sinteze de psihopedagogie specială*).

Perspectiva socială se referă la supervizarea modalităţilor prin care elevii cu deficienţă pot şi sunt „adoptaţi" de comunitate. La acest nivel, normalizarea se reflectă în aceea că aceşti copii acceptă şi respectă setul de valori şi norme promovat de comunitatea şcolară în care se integrează, iar comunitatea îi valorizează şi le asigură un anumit grad de confort social, absolut necesar integrării.

Sintetizând avantajele şi limitele instruirii integrate pentru elevii cu deficienţe observăm următoarele aspecte (care sunt, de fapt, dezbateri între adepţii învăţământului segregat şi cei ai celui integrat*):*

Avantaje

Elevul cu cerinţe educaţionale speciale integrat în şcoala de masă are acces la modelele de conduită care vor influenţa şi modelul personal de acţiune. Contactul cu elevii din şcolile de masă conduc la creşterea volumului de informaţii şi îmbogăţirea experienţei sociale. Elevii integraţi învaţă roluri şi statuturi noi prin preluarea anumitor atitudini, acţiuni, valori, comportamente, astfel ieşind din starea de izolare din invăţământul special. Achiziţionarea cuvintelor şi deprinderilor ce vor permite elevului rezolvarea unor situaţii dificile de viaţă şi reacţii adecvate de răspuns la solicitările mediului. Jucându-se alături de ceilalţi copii, deficientul mintal dezvoltă relaţii interpersonale; ba mai mult îşi crează idealuri şi aspiraţii sociale. Integrarea în scoli obişnuite stimulează performanţele şcolare ale elevului cu deficienţe şcolare, iar colegii lor vor reuşi să-i înteleagă şi să-i accepte mai uşor în grupurile sociale obişnuite.

Limite

Accesul limitat la programul de recuperare specifice categoriilor de deficenţă comparativ cu şcoala specială.

În învăţământul special se poate lucra cu efective restrânse iar cadrele didactice sunt specializate. Mentalităţile, prejudecăţile şi stereotipurile se regăsesc, din nefericire, în multe şcoli obişnuite, fapt ce întăreşte rezistenţa cadrelor didactice şi a comunităţii faţă de integrarea copiilor cu deficienţe.

Trecerea de la învăţământul segregat la sistemul integrat este un proces ce a demarat în contextul reformei şcolii româneşti. O serie dintre limitele integrării s-au remediat, altele sunt în curs de remediere, dar şcoala incluzivă începe să vadă potenţialul fiecărui elev cu deficienţe şi îlconsideră *dotat* într-un fel sau în altul.

Bibliografie:

1. Cozma, T., Gherguţ, A., – „Introducere în problematica educaţiei integrate", Editura Spiru-Haret, Iaşi, 2000, p.119-134
2. Gherguţ,A., Neamţu, C. - „Psihopedagogie specială. Ghid practic pentru învăţământul deschis la distanţă", Editura Polirom, Iaşi, 2000, p.191
3. Gherguţ, A., - „Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice", Editura Polirom, Iaşi, 2005, p.269-272
4. Vrăşmaş, T., – „Învăţământul integrat şi/ sau incluziv", Editura Aramis, Bucureşti, 2001

ÎNVĂȚAREA ÎN CIRCUIT

Prof. înv. primar Holban Mirela-Gianina
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir" Vaslui

Învățarea în circuit este o formă de activitate independentă, prin care o temă poate fi învățată sau fixată gradual, pe mai multe căi. În mod concret, se realizează mai multe „stații", care le oferă elevilor posibilitatea, să lucreze independent la fiecare dintre ele. Fiecare elev lucrează atât de intensiv cât dorește în momentul respectiv. Prin decizia proprie de a alege „stațiile" cu exercițiile oferite, elevii au posibilitatea să verifice cunoștințele dobândite, să le aplice în diverse contexte, să se controleze și să se constate nivelul propriu de performanță. Fiecare activitate dă un sentiment de reușită și stimulează spre alte activități.

Motivarea copiilor

De multe ori întrebările ce urmează a fi rezolvate sunt aproape identice, monotone și plictisitoare. Copiii trebuie să le copieze în caiet. Prin învățarea în circuit, repetiția poate deveni atractivă.

Tipurile de exerciții din cadrul stațiilor trezesc curiozitatea copiilor, ele conțin elemente de joc și au caracter diversificat. Toți copiii sunt activi și reușita imediată este posibilă întrucât se realizează controlul prin autocontrol sau prin confruntarea cu un partener. Pentru învățător există posibilitatea de a-i observa și sprijini pe elevi în mod individual.

Reguli

Învățarea în circuit presupune patru faze:

1. Motivarea

Introducerea în tematică poate fi realizată prin conversație, exerciții de relaxare sau recapitularea cunoștințelor învățate.

2. Rondul

Un rond de la o stație la alta oferă posibilitatea unor explicații scurte. Elevilor care nu au lucrat în circuit li se dau informații.

3. *Activitatea se desfășoară la stații*

4. Conversația finală

Elevii informează despre munca lor, aspectele tematice vor fi discutate, se citesc rezultatele (produse, desene, modele ce vor fi prezentate).

Temele trebuie să respecte două condiții:

-*Independența:* intențiile cu caracter didactic să nu solicite atenția tuturor în același timp și să nu presupună înțelegerea temei printr-o conversație cu toți elevii.

-*Diversitatea:*aranjamentul didactic să dea posibilitatea mai multor căi de abordare a temei. Astfel, învățarea în circuit nu-și are rostul din punctul de vedere al organizării orei respective.

Există câteva puncte care s-au dovedit eficace în organizarea învățării în circuit:

-Stațiile sunt numerotate sau au diferite simboluri, ușurându-se astfel orientarea elevilor.

-Fiecare stație să fie în așa fel concepută, încât elevii să lucreze fără ajutorul învățătorului. În funcție de circumstanțe, este necesar ca învățătorul să formuleze cerințele clar și succinct.

-Cerințele trebuie să fie realizabile. Stațiile trebuie să fie puse într-o ordine adecvată.

-Sarcinile să dea posibilitatea autocontrolului.

-Sarcinile să dea posibilitatea unei activități diferențiate (obiecte de învățământ, nivel cantitativ și calitativ, forme sociale-activitate individual, activitate cu partener).

-Este suficient dacă o cerință se regăsește numai o singură dată. Astfel devine totul mai atractiv și presupune diversitate.

-Stațiile să implice pe cât posibil mai multe simțuri (organe de simț).

-Dacă s-au organizat multe stații, nu este de așteptat ca fiecare elev să le parcurgă pe toate. Trebuie însă din start să se ajungă la înțelegerea că o sarcină începută va fi dusă la sfârșit. În ce ordine vor fi parcurse stațiile rămâne de obicei la latitudinea elevilor.

-Tempoul de lucru îl decide fiecare elev.

-Elevii se ajută reciproc, compară și corectează rezultatele.

Munca în circuit

Și învățarea în circuit trebuie învățată. Printr-o varietate de stații se oferă o varietate de metode de învățare. Competența didactică va fi atinsă numai dacă elevii vor fi introduși cu mare atenție și în pași mici în activitatea în circuit.

Este recomandat a se începe cu un număr mic de stații: 4-5. Fiecare stație să fie la grupa de mese respectivă. Cerința va fi explicată întregii clase. Fiecare grupă începe lucrul la masa proprie. La un semnal, al cărei specific a fost dinainte stabilit, elevii trec la altă masă. Întrucât nu este de așteptat ca toți elevii să fie gata în același timp, este indicat ca învățătorul să mai aibă pregătite sarcini cu caracter diferențiat. Primele încercări să nu dureze mai mult de 20 minute, pentru a nu suprasolicita începătorii în învățarea în circuit.

Chiar dacă posedă o experiență mai îndelungată în învățarea în circuit, este necesar ca elevii să facă un rond înaintea următoarei faze de lucru, pentru a se acomoda cu stațiile și a asculta explicațiile învățătorului în legătură cu sarcinile de la fiecare stație.

Se poate întâmpla ca unii elevi să nu se poată decide cu care stație să înceapă. În acest caz învățătorul poate interveni, indicându-le copiilor o anumită stație, pentru celelalte trebuind să se hotărască singuri.

În această fază este indicat să se introducă mai multe stații și timpul de muncă să fie prelungit. Ca motivație, pentru elevi, de a lucra la cât mai multe stații și posibilitate de control pentru învățător, fiecare elev primește câte o foaie pe care se lipește câte un punct pentru fiecare stație parcursă. Este posibil să aibă și o foaie de hârtie pe care bifează fiecare sarcină pe care a prelucrat-o.

Acum nu se va mai insista ca fiecare elev să parcurgă toate stațiile, ci circuitul să fie deschis. Elevii mai slabi sau mai înceți au posibilitatea să lucreze mai departe în ora următoare. Elevilor buni li se pune la dispoziție material suplimentar. În acest mod se realizează de la sine o diferențiere după interese și nivel.

Prin învățarea în circuit, multor elevi li se trezește interesul pentru o anumită formă de exersare. Prin activitatea independent, elevii au ocazia să se preocupe mai intensive și pe o perioadă mai îndelungată.

Forma superioară a învățării în circuit are caracter interdisciplinar. Ofertele in ceea ce privește conținutul pot fi sincronizate și concentrate pe o anumită temă. Circuitele pot fi prevăzute pentru o perioadă mai îndelungatăde timp (ore, zile), primind în acest fel, caracteristica unui proiect.

Activitatea de învățare în circuit va fi întreruptă la momentul potrivit, în așa fel încât să mai rămână timp pentru o conversație finală.

BIBLIOGRAFIE:

- Didactic.ro
- Învățământul primar-Revistă dedicată cadrelor didactice, Editura Miniped

EDUCAȚIA ONLINE, O NOUĂ PROVOCARE

Mirela Iacob,
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Huși

Viața este complexă și imprevizibilă, ea continuă să ne surprindă la tot pasul.Exempul cel mai la îndemână, în acest context, este perioada pe care o traversăm și căreia trebuie să îi facem față, ca profesori, părinți sau copii. A fi cadru didactic necesită o mare flexibilitate, putere de adaptare la nou şi multă spontanietate. Toate acestea, combinate cu experienţa didactică, formează un profesor care se adaptează rapid la aproape orice situaţie. Fiecare act didactic, indiferent cât de minuţios este planificat, va avea momente în care situaţia la oră

solicită o schimbare. De aceea este foarte important ca profesorul să fie pregătit oricând pentru o schimbare, să fie flexibil din punct de vedere cognitiv şi comportamental.

Organizarea procesului de învățare online nu numai că trebuie să înceapă din perspectiva ajustării și gestionării conținutului, dar necesită și o pregătire specializată pentru a asigura mijloacele necesare procesului de instruire și flexibilitatea metodelor de predare, în special din perspectiva pregătirii resurselor umane (profesori/ invitați,specialiști, elevi și părinții elevilor)

Învățarea online implică:

- Pregătirea digitalizată a organizației școlare pentru a permite învățarea online (proces educațional și standardizat clar, infrastructură fiabilă/flexibilă, ușor de utilizat, suport pregătit pentru resurse umane);
- Elevii trebuie instruiți să-și formeze abilități pentru a utiliza calculatoarele și pentru a accesa Internetul, precum și abilitățile de a utiliza resurse online pentru a demonstra autonomie de învățare, abilități de autoevaluare,organizare, interes și motivația de a învăța, capacitatea de comunicare în grup, responsabilitate, promptitudine și spontaneitate în rezolvarea sarcinilor;
- Instruirea digitală a cadrelor didactice este foarte importantă. Învățătorii trebuie să dovedească experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul de predare, cunoștințe și abilități în manipularea hardware și software și selectărea resurselor educaționale pentru a adapta stilul de predare la noul mediu de învățare și să reflecte o atitudine pozitivă față de tehnologie.

La început, în școala noastră, nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online, cu toate că folosim des la clasă tehnologia digitală (TIC). Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită elevilor și părinților că învățarea va continua dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor. S-au depus eforturi din partea tuturor pentru a se putea finaliza anul școlar și s-au găsit soluții pentru ca materia școlară să poată fi parcursă de către elevi, chiar dacă acest lucru a implicat și sprijinul părinților sau al bunicilor.

Activitățile online s-au desfășurat pe diferite platforme de învățare, materialele didactice trimise au fost rezolvate, iar pe urmă verificate și corectate. Cei mai mulți au făcut tot posibilul să se adapteze situației noi. S-a lucrat în echipă, fapt ce a contribuit în mare măsură la coeziunea grupului. Am învățat poate să ne apreciem mai mult, să ne ajutăm între noi fără a cere nimic în schimb, să ne bucurăm de un timp de calitate petrecut în familie și cu siguranță, unii dintre noi am ajuns să conștientizăm valoarea și importanța dascălilor.

Activitățile au urmărit, bineînțeles, programa școlară, însă cei mai mulți dascăli au apelat în mod frecvent la jocuri educative și resurse alternative (site-uri, aplicații, videoclipuri) pentru a face clasele online cât mai atractive pentru copii, aceasta fiind următoarea mare provocare. Toate cursurile de perfecționare a cadrelor didactice în online au prezentat exemple de activități și metode active care să transforme lecțiile online în activități atractive și să mențină atenția și concentrarea copiilor la cote maxime.

Cele mai utilizate aplicații în cadrul activităților școlare sunt: Wordwall, Quizlet, Kahoot!, Forms, Quizizz, Jamboard, Miro, OpenBoard, etc. Voi face referire la aplicația OpenBoard, pe care am utilizat-o cu succes în cadrul activităților online cu clasa mea și care m-a sprijinit foarte mult în activitățile de predare pe platforma educațională. În acest sens a fost necesară achiziția unei tablete grafice (un model simplu și mai ieftin), eu am ales Tableta grafica One by Wacom (medium), format A4, care se conectează prin USB la laptop și devine un instrument foarte util. Aplicația OpenBoard, odată descărcată pe dispozitivul de lucru, devine un instrument de lucru ce oferă: liniatură dictando și matematică, instrumente de scris de diferite grosimi și culori, salvarea automată a paginilor scrise, înregistrarea demonstrațiilor făcute la tablă, inserarea de schițe, forme, instrumente geometrice, hărți, animații, imagini, ș.a. Pregătirea activităților și a materialelor pentru lecțiile online a necesitat ore în șir de căutări, informări, încercări, toate menite să vină în sprijinul elevilor în vederea facilitării parcurgerii materiei.

Cea mai provocatoare și mai interesantă perioadă s-a dovedit a fi săptămâna „Școala Altfel online”, care a cuprins activități antrenante și educative pe teme diverse: alimentația sănătoasă, meniu sănătos, ne mișcăm în famile, fii inventator, sportul preferat în familie, copiii

au talent, cutia cu zâmbete, dor de școală, etc. Am formulat cerințele astfel încât să se adreseze familiilor și să determine membrii acestora să-și unească forțele și creativitatea pentru a petrece împreună timp de calitate și pentru a duce la îndeplinire sarcinile primite. Feedback-ul a fost unul pozitiv, plin de entuziasm.

Dacă ar fi să găsim câteva puncte tari și câteva puncte slabe ale școlii online, am putea face referire la următoarele aspecte:

Punctele tari:

• Asigură comunicarea și ajută la menținerea acesteia;
• Facilitează transmiterea cunoștințelor și ușurează evaluarea, deoarece aceasta se poate face prin platformele utilizate;
• Se pot folosi diverse materiale publicate online, care se transmit elevilor mult mai ușor;
• Se poate da mai ușor un feedback in momentul activității online.

Puncte slabe:

• Se mărește timpul petrecut în fata computerului/telefonului;
• Nu toți elevii au acces la tehnologie;
• Chiar și cei care au acces nu pot fi stimulați sa ia parte la toate activitățile, deși li s-a amintit obligativitatea participarii la cursurile online;
• Stârnește reacții diferite din partea unor părinți, tocmai din cauza faptului că se simt forțați să asigure copiilor tehnologia necesară;
• Creează nemulțumiri în cazul elevilor care, deși nu sunt la școală, trebuie să participe la activități.

Poate că una din cele mai mari pierderi ale acestor luni de școală este emoția care lipsește din comunicarea seacă a unor conținuturi pe calea platformelor digitale care ne-au servit drept suport.

Psihologii, precum și specialiștii în educație recunosc faptul că școala online nu o poate înlocui pe cea tradițională. Latura afectivă a învățării se disipează și elevul nu devine decât un „roboțel", doldora sau nu de informații, dar lipsit de modele atitudinale și comportamentale, de prietenie, de înțelegere și empatie față de semeni, de spirit de echipă, competițional sau de altă natură. Mai mult, cum puteam într-o astfel de situație să dezvoltăm alte aptitudini și competențe decât cele științifice. Dacă în trecut, foarte mulți copii afișau o atitudine mai puțin pozitivă la adresa școlii, pandemia care s-a făcut simțită la noi a reușit să facă ceea ce zecile de modificări, metode și strategii de atragere a copiilor în clase n-au reușit.

O concluzie intermediară la care am ajuns este că da, tehnologia susține procesul de învățare, dacă este folosită nu pentru a livra răspunsuri, ci pentru a stimula gândirea logică, pentru a permite accesul facil la resurse și opinii diferite, nu la soluții gata ambalate.

În concluzie, utilizarea noilor tehnologii poate deschide oportunități în procesul de predare învățare-evaluare, dar creează, de asemenea, provocări pentru dezvoltarea profesională și formarea profesorilor. Cu toate acestea, în această revoluție tehnologică, nu trebuie ignorat un aspect: educația trebuie să fie centrată pe învățarea elevilor nu pe tehnologie. Implicarea, motivația, învățarea centrată pe elev, interactivitatea și colaborarea sunt îmbunătățite prin tehnologie, dar toate, cu mici excepții (de exemplu, situații specifice de învățare) sunt posibile fără tehnologie.

BIBLOGRAFIE:

1. https://giftededu.ro/intre-tehnologie-si-natura/
2. https://support.microsoft.com/ro-ro/teams
3. https://altex.ro/tableta-grafica-wacom-one-2-medium-ctl-672-s-negru-rosu/cpd/TBGCTL672S/
4. www.supertech.ro

VALORIFICAREA INTELIGENŢELOR MULTIPLE ÎN SCOPUL DIFERENŢIERII ŞI INDIVIDUALIZĂRII INSTRUIRII

Prof.înv.primar, Irimia Daniela,
Școala Gimnazială „Elena Cuza" Vaslui

Conform tradiţiei, în activitatea didactică folosim des expresii ca „este un copil inteligent", „este un elev foarte talentat la pictură" etc. şi suntem tentaţi să-i considerăm „inteligenţi" pe cei care obţin rezultate superioare la disciplinele de învăţământ cu caracter ştiinţific, iar pe ceilalţi să-i considerăm „talentaţi".

H. Garner, autorul „Teoriei inteligenţelor multiple", comentând cele două concepte subliniază că ele se referă la aceleaşi structuri intelectuale.

Teoria lui Gardner justifică ceea ce se poate constata, de astfel, în activitatea cotidiană a fiecăruia, anume că nu învăţăm în acelaş mod, că avem stiluri diferite şi atitudini de învăţare diferite şi, ca urmare, avem nevoie de un tratament diferit, individualizat, pe tot parcursul procesului de instruire şi formare. Pe baza studiilor efectuate, Gardner distinge opt tipuri de inteligenţă: verbală/lingvistică; matematică/logică; muzicală; spaţială/vizuală; naturalistă; kinestezică/corporală; interpersonală, intrapersonală. El a identificat şi un al nouălea tip de inteligenţă, cea de inteligenţă, cea existenţială, dar datorită faptului că nu a reuşit să determine care zonă de pe scoarţă cerebrală este responsabilă de activitatea acelui tip de inteligenţă, ea nu este recunoscută.

R. Sternberg propune „teoria triarhică a inteligenţei", conform căreia inteligenţa umană include trei aptitudini de bază-inteligenţa componenţială, inteligenţa experenţială şi inteligenţă contextuală.

Inteligenţa componenţială este capacitatea de a raţiona verbal, facilitând performanţe de tip academic. Inteligenţa experenţială este capacitatea de a combina diferite experienţe pentru a putea rezolva situaţii de viaţă, ea fiind o caracteristică pregnantă a artiştilor, savanţilor, creatorilor în general.

Inteligenţa contextuală este capacitatea de a funcţiona practic în situaţii cotidiene.

Ea este caracteristică oamenilor de tipul „deşteptul străzii", ei fiind buni comercianţi şi negociatori.

Pe parcursul vieţii omul se confruntă cu variate situaţii de învăţare, iar el va alege pe cea care se potriveşte cel mai bine pentru a realiza o învăţare eficientă. Performanţele sale în învăţare vor fi astfel, în mod evident, amplificate. Limitarea şanselor la experienţe de învăţare variate pot duce la reducerea inteligenţei, ştiut fiind că acele zone ale creierului uman care nu sunt folosite se dezactivează ducând în mod evident la reducerea potenţialului de învăţare.

Este deci important ca persoanele implicate în orice fel de învăţare să poată şi vrea să devină participanţi activi în procesul de instruire, facând uz de situaţii de învăţare care le asigură succesul deplin al activităţii.

Acceptarea teoriei inteligenţelor multiple a lui Gardner are câteva implicaţii pentru cadrele didactice în termenii instruirii în clasa de elevi.

Pornind de la aserţiunea fundamentală a acestei teorii, că cele opt tipuri de inteligenţă sunt necesare pentru o funcţionare optimă a intelectului uman, educatorii trebuie să le acorde aceeaşi importanţă în actul didactic. Aceasta contravine însă sistemelor tradiţionale de educaţie caresunt axate pe dezvoltarea şi folosirea inteligenţei verbale şi matematice. Astfel, teoria inteligenţelor multiple impune ca învăţătorii să recunoască şi să educe o gamă largă de talente şi abilităţi. Ei trebuie să structureze prezentarea materialului într-un stil care să angajeze majoritatea tipurilor de inteligenţă.

La naştere omul posedă, în aproximativ egală măsură, cele opt tipuri de inteligenţe, însă elevii vor veni la şcoală cu grade diferite de dezvoltare a acestora, determinate de experienţele socio-culturale cu care s-au confruntat. De aici putem concluziona că fiecare copil va avea un set personal de puncte „forte" şi puncte „slabe". Aşa se explică de ce este uşor sau dificil pentru un elev să asimileze informaţia când este prezentată într-o modalitate particulară.

Pentru valorificarea tuturor categoriilor inteligenţei în predarea conţinutului informaţional trebuie să se ţină seama de cinci cerinţe de individualizare a învăţământului: parcurgerea materialului într-un timp determinat, specifice structurii psihice a elevului; elevului i se oferă posibilitatea să lucreze în anumite momente în condiţii care îi convin personal, ceea ce impune modificarea organizării tradiţionale a activităţii tradiţionale a activităţii şcolare; posibilitatea de a aborda un subiect într-o fază anumită, în funcţie de cunoştinţele acumulate anterior; cerinţa este eficientă la obiectele cu conţinut liniar; posibilitatea introducerii unor unităţi de instruire în favoarea elevilor cu cunoştinţe reduse sau a unora cu deprinderi bine consolidate; utilizarea mai multor mijloace de instruire astfel încât el poate să aleagă pe cele care i se potrivesc la un moment dat.

Cadrele didactice trebuie să evalueze învăţarea elevilor în moduri care să le ofere un punct de vedere adecvat asupra punctelor „forte" şi asupra punctelor „slabe" ale elevilor. După cum elevii nu învaţă în acelaş mod, tot aşa ei nu pot fi evaluaţi în acelaş mod şi de aceea este important ca educatorii să creeze „profiluri de inteligenţă „pentru fiecare elev.

Cunoaşterea felului în care va permite educatorului să ia decizii corecte asupra modului de evaluare a progreselor copiilor.

Teoria inteligenţelor multiple oferă un număr mare de instrumente didactice a căror utilizare asigură centrarea demersului didactic pe elev. Tehnicile şi materialele utilizate în procesul instructiv-educativ pot fi grupate în funcţie de tipul de inteligenţă predominant.

a) Inteligenţa lingvistică poate fi valorificată prin lecturi, dezbateri în grupuri mici sau cu întraga clasă, fişe de lucru, lectura unor cărţi, manuale, activităţi de scriere, jocuri de cuvinte, povestiri, jurnale, variante de citire, etc.

b) Inteligenţa logico-matematică poate fi stimulată prin rezolvarea de probleme, demonstraţii ştiinţifice, clasificări şi categorisiri, creearea de coduri, jocuri matematice, cuantificări şi calcule, prezentări logico-secvenţiale ale unei teme etc.

c) Inteligenţa naturalistă se manifestă prin capacitatea de a înţelege lumea prin intermediul mediului în care se formează şi se dezvoltă. Această formă de inteligenţă este stimulată prin antrenarea elevilor în activităţi de cunoaştere a mediului, activităţi ecologice, activităţi de cunoaştere şi îngrijire a plantelor, animalelor etc.

d) Inteligenţa spaţială se manifestă prin descifrarea şi elaborarea de hărţi, grafice, diagrame, fotografii, filme, povestiri după imagini, pictură, colaje, arte vizuale etc.

e) Inteligenţa kinestezică se manifestă în mişcarea creativă, mimă, dramatizare, exerciţii fizice, lucru manual, utilizarea limbajului corporal, exerciţii de relaxare fizică etc.

f) Inteligenţa muzicală se manifestă în cântat, murmurat, fluierat, ascultarea muzicii, folosirea instrumentelor muzicale, analiza muzicii, baterii de ritm, legarea melodiilor de concepte, creearea de noi melodii, ascultarea imaginilor muzicale interne etc.

g) Inteligenţa interpersonală se manifestă prin cooperarea în grup, medierea conflictelor, implicarea în viaţa comunităţii etc.

h) Inteligenţa intrapersonală este evidentă în studiul independent, învăţarea în ritm propriu, centre de interes, opţiuni la tema de acasă.

În concluzie, se cer precizate anumite „reguli: să nu folosim aceste inteligenţe ca pe nişte etichete; fiecare elev (persoană) e unică, diferită de ceilalţi ; fiecare elev învaţă în felul lui; să respectăm, valorizăm şi hrănim diferenţele dintre indivizi; fiecare avem puncte tari (slabe) din punctul de vedere al tipurilor de inteligenţă; există determinări genetice, dar şi influenţe de mediu; tipurile de inteligenţă se dezvoltă diferit la elevi şi cu viteze diferite; nu judecăm (apreciem) elevii după ceea ce nu ştiu-pot, ci după ceea ce ştiu-pot (potenţial individual); inteligenţele multiple ne ajută să rezolvăm probleme de disciplină (elevi dificili); nici o metodă nu e bună pentru toţi oricând.

O privire comparativă a clasei tradiţionale şi a celei diferenţiate pe baza inteligenţelor multiple poate fi redată astfel:

Clasa tradiţională	Clasa diferenţiată
• Diferenţele dintre elevi sunt mascate, se acţinează asupra lor când devin problematice	• Diferenţele dintre elevi sunt studiate ca o bază pentru proiectarea actului instructiv-educativ
• Evaluarea se face, de regulă, la sfârşitul învăţării, să se vadă cine a înţeles	• Evaluarea este continuă şi diagnostică pentru a înţelege cum să se organizeze predarea

• Predomină o înţelegere îngustă a inteligenţei	• Este evidentă concentrarea pe forme multiple de inteligenţă
• Interesele elevilor sunt lăsate în plan secundar	• Elevii sunt frecvent ghidaţi să facă alegeri bazate pe interese
• Domină instruirea cu toată clasa	• Se folosesc diferite forme de instruire
• Sarcinile de lucru oferă în general o singură opţiune	• Se folosesc frecvent sarcini cu mai multe opţiuni
• Se foloseşte preponderent o singură formă de evaluare	• Elevii sunt evaluaţi prin căi diferite de evaluare

Bilbliografie:

- Romiţă B. Iucu, *Instruirea şcolară. Perspective teoretice şi aplicative*, Ed. Polirom, 2008, p.182
- *Învăţământul primar*, Ed. Miniped, nr.4/2003, p.86-87
- *Revista Învăţământul primar*, Nr.4/2003, Ed. Miniped, Bucureşti, p. 36
- *Instruirea diferenţiată -aplicaţii ale teoriei inteligenţalor multiple-ghid pentru formatori şi cadre didactice*, Bucureşti, 2001, p-15-16
- Gliga L.(coord), *Învăţarea activă; Instruirea diferenţiată*, MEC, Bucureşti

PREDAREA INTEGRATĂ - STRATEGIE MODERNĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Pip. Malanca Elena,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

„Lăsaţi copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă, să se ridice şi să se înşele. Nu folosiţi cuvinte când acţiunea, faptul însuşi, sunt posibile", afirma pedagogul Pestalozzi. Pornind de la acest îndemn, trebuie să-i învăţăm pe copii să învingă dificultăţile de învăţare prin intervenţii reale, situându-i în dialog cu mediul, determinându-i să-şi exerseze capacitatea de a opta şi de a decide. Locul potrivit pentru realizarea acestui deziderat este şcoala. La şcoală, copilul intră într-un mediu stimulativ, un mediu în care literatura, muzica, artele plastice, natura, mişcarea, socialul sunt într-un permanent dialog între ele şi, implicit cu copilul.

Educaţia reprezintă axul principal al formării personalităţii umane. Platon afirmă că: „nu este nimic mai dumnezeiesc decât educaţia, prin educaţie omul ajunge într-adevăr om". În această perioadă asistăm la dezvoltarea unei noi abordări educaţionale, care determină organizarea şi trăirea unor experienţe de învăţare ţinând seama de cerinţele viitorului şi de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilul de astăzi.

Problemele concrete de viaţă, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat şi nu pot fi soluţionate decât apelându-se la cunoştinţe, deprinderi, competenţe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă faţă solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide şi eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza şi de a pune la lucru împreună cunoştinţele dobândite.

Copilul este autorul propriei lui învăţări, iar sursa învăţării lui o constituie diversitatea experienţelor cognitive, sociale, emoţionale, fizice pe care le trăieşte.

La nivelul curriculumului, integrarea înseamnă stabilirea de relaţii clare de convergentă între cunoştintele, deprinderile, competenţele si valorile care îşi au bazele în interiorul unor discipline şcolare distincte. Integrarea este un proces divers si complex, care merge progresiv de la modelul clasic disciplinar până la disoluţia totală a barierelor disciplinare, transdisciplinaritatea. Problemele concrete de viată, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat si nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoştinţe, deprinderi, competenţe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă

faţă solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide si eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza si de a pune la lucru împreună cunoştintele dobândite prin studierea disciplinelor scolare. Abordarea transdisciplinară este cea mai recentă orientare privind reforma conţinuturilor, prin care se încearcă o modalitate de organizare a acestora, care aduce o schimbare de optică în ceea ce priveşte raportul dintre conţinutul învăţării şi elev.

Transdisciplinaritatea presupune abordarea integrată a curriculumului prin centrarea pe probleme ale vieţii reale, pe problemele importante, aşa cum apar ele în contextual cotidian, cu focalizare pe identificarea de soluţii, rezolvarea de probleme ale lumii reale, în scopul dezvoltării competenţelor pentru viaţă. În prezent se pune accent nu pe asimilarea unui volum enorm de cunoştinţe, ci pe calitatea lor, iar calitatea înseamnă a-l face pe copil să pătrundă în inima demersului ştiinţific, să-şi pună mereu întrebări. Astfel stabileşte punţi între diferite cunoştinţe, între acestea şi semnificaţia lor pentru viaţa noastră, între acestea şi posibilităţile interioare ale copilului. O asemenea perspectivă transcede disciplinele, subordonându-le omului pe care vrem să-l formăm. Ca urmare, disciplinele nu mai constituie punctul de focalizare al formării, ci furnizează situaţii de învăţare. Astfel, învăţarea devine un proiect personal al elevului fără a neglija însă îndrumarea şi orientarea învăţătorului care rămâne totuşi managerul situaţiilor de învăţare.

Putem face învăţarea mai interesantă, reflectând lumea reală, creând un mediu cu o varietate mai largă de stimuli şi condiţii, determinând elevii să participe activ pe tot parcursul activităţilor şi făcând ca activitatea să devină o acţiune practică, cu o finalitate măsurabilă. Activitatea transdisciplinară ne face să renunţăm la instruirea informal-frontală şi elevul sau grupul de elevi să devină centrul în jurul căruia să graviteze întreaga desfăşurare a activităţii didactice. Putem grupa într-un singur generic obiective ale mai multor discipline planificate în cursul săptămânii în cadrul unor scenarii de activităţi zilnice, astfel ca unităţile de învăţare ale disciplinelor să se contopească în teme de activități transdisciplinare. În acest fel, elevul nu mai trece prin secvenţe de învăţare separate în discipline diferite ci, aceeași noţiune o poate aborda în mai multe moduri, conducând la o mai bună formare în modul şi în ritmul propriu al fiecărui elev. El devine actorul activ în rolul principal al acţiunii: imaginează, construieşte, cercetează, creează şi transpune în practică, găsindu-şi singur mijloacele din ceea ce i se oferă, originalitatea constând în aceea că nu preia modelul învăţătorului. Competiţia trece pe un plan secundar, prioritară devenind colaborarea, munca în echipă, bazată pe sprijin reciproc, pe toleranţă, pe efort susţinut din partea tuturor, îndreptat către acelaşi scop.

În concluzie putem spune că, activitatea integrată se dovedește a fi cea mai bună soluţie pentru o mai bună corelare a activităţilor de învăţare cu viaţa societăţii, cultura și tehnologia didactică. Prin urmare integrarea conținutirilor școlare este o necesitate și un deziderat. Strategiile de predare/ învătare integrată, precum şi nivelurile la care aceasta se realizează sunt condiţionate de o multitudine de factori, de natură obiectivă dar şi subiectivă. În dorinţa noastră de a fi moderni însă, de a inova practica şcolară, trebuie prudenţă, întrucât echilibrul între extreme (diferenţiere pe discipline sau integrare totală) se pare că este soluţia cea mai eficientă. Se impune, însă, ca şi în plan teoretic să stăpânim conceptele, pentru a nu pretinde că predăm interdisciplinar, când de fapt realizăm altceva.

Bibliografie:

1. Cucoş Constantin – „Educaţia. Iubire, edificare, desăvârşire’’, Ed. Polirom, Iaşi, 2002
2. Bicajan, E.O., „Aplicaţii ale predării integrate la ciclul achiziţiilor fundamentale”, Editura Rovimed Publishers, Bacău, 2014
3. Ionescu, M., Radu I.-„Didactica modernă”, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
4. Bocoş, M., Chiş, V- „Abordarea integrată a conţinuturilor curriculare, particularizări pentru învăţământul primar”, Ed. Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj –Napoca, 2012

INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ERA DIGITALĂ

p.i.p. Maxim Ruxandra Gina
Școala Gimnazială „Vasile Pârvan" Bârlad

Cu siguranță, studiul din online vine în completarea învățării clasice. În primii ani de școală, copiii continuă dezvoltarea abilităților sociale (începută la grădiniță) și încep un proces complex de învățare. Descoperă științe structurate pe materii, învață să citească, să scrie, să socotească, deprind noțiuni între care stabilesc legături, își pun întrebări noi, vor răspunsuri complexe și provoacă atât cadrul didactic, cât și părinții la dezbateri cu final neașteptat. Studiului clasic din băncile școlii i se alătură acasă metoda inedită a învățării online, ce completează perfect îndrumările primite din partea dascălilor și încurajează un tip benefic de relație între copii și educație. Există beneficii, se dezvoltă autonomia și curiozitatea atunci când accesează un produs educațional online propus de către cadrul didactic, de pildă, copiii pot alege singuri între diferitele secțiuni ale unei platforme, prin jocuri ce completează perfect manualul digital, copiii pornesc într-o călătorie virtuală prin lume, uimindu-vă de câte lucruri minunate află. Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerent, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual. Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa. De ce copiii preferă să învețe prin joc? Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții. Iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale, extrem de necesară la adaptarea vieții de adult. De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi. De fiecare dată se dorește o transformare de data aceasta a tehnologiei într-un aliat pe termen lung. Cadrul didactic transformă dorința insistentă a copiilor de a se juca pe tabletă, pe calculator sau pe telefon,dintr-o problemă într-un avantaj! Astfel, prin joc și aproape fără să-și dea seama, copiii își vor antrena abilități importante precum memoria, atenția, gândirea logică, comunicarea și inteligența emoțională. Și nu numai! Vor exersa ce învață la școală, vor învăța lucruri noi și vor descoperi lumea înconjurătoare!

Lecțiile din online permit copiilor să învețe în ritmul propriu, informațiile pot fi accesate ori de câte ori este nevoie, fără ajutorul părinților sau al unui profesor meditator. Astfel, elevii lucrează în ritmul lor, vizionează ori de câte ori au nevoie un anumit filmuleț explicativ și își pot urmări îndeaproape evoluția. Învăţământul asistat de calculator – marea „minune" a tehnicii actuale care zdruncină din temelii învăţământul tradiţional fundamentat de Comenius în celebra sa lucrare Didactica Magna, acum mai bine de trei secole – își propune obiective ambiţioase, cum sunt: „dezvoltarea raţionamentului, imaginaţiei şi creativităţii, precum şi a capacităţii de a emite o apreciere critică asupra rezultatului dialogului om - maşină" . Experţii remarcă, pe bună dreptate, că „Informatica are un potenţial educativ foarte mare faţă de ceea ce ar putea oferi alte tehnologii. Informatica permite adaptarea învăţământului la cerinţele fiecărui elev, la ritmul de muncă, la aptitudinile Inovații pedagogice în învățământul preşcolar intelectuale şi la nivelul său de cunoştinţe, deci, diversificarea modalităţilor pedagogice şi personalizarea învăţământului". Utilizat în evaluare, calculatorul le oferă, atât profesorilor cât şi elevilor, o mare diversitate de modalităţi. Spre deosebire de metodele de evaluare tradiţionale, evaluarea cu ajutorul calculatorului este debarasată de orice elemente de subiectivism, ca şi de emoţiile care-i însoţesc pe cei mai mulţi dintre elevi la verificările curente şi la examene. Ea economiseşte timpul şi efortul evaluatorilor care, astfel, pot fi utilizate în alte domenii. Se schimbă, deci, însuşi raportul profesor-elev, prin creşterea încrederii elevilor în obiectivitatea profesorilor. Învăţământul modern, prin digitalizare solicită conceperea unui nou cadru de evaluare, a unui nou sistem de referinţă care să aibă la bază formarea competenţelor elevilor. Multe sisteme de învăţământ, inclusiv cel românesc din

ultimii ani, îşi propun să dezvolte activitatea instructiv-educativă având ca referenţial competenţele generale şi specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învaţă – elevul – pe parcursul şi la finalul unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competenţe digitale este o preocupare majoră a ultimilor ani. În zilele noastre, se tinde spre o evaluare complexă, realizată prin intermediul unei metodologii complexe şi a unui instrumentar diversificat care presupune:

– Extinderea gamei metodelor de evaluare folosite de cadrele didactice la clasă, vorbindu-se tot mai mult despre complementaritatea metodelor tradiţionale (evaluări orale, scrise, probe practice etc.) cu altele noi, moderne (portofoliul, proiectul, investigaţia, autoevaluarea etc.), ce reprezintă de fapt alternative în contextual educaţional actual, când se cere cu insistenţă deplasarea accentului de la evaluarea produselor învăţării la evaluarea proceselor cognitive ale elevului în timpul activităţii de învăţare.

– Îmbogăţirea sistemul tehnicilor şi instrumentelor de evaluare. În practica evaluativă curentă, dar şi în lucrări de specialitate de referinţă se solicită integrarea în probele de evaluare a itemilor obiectivi, semiobiectivi şi subiectivi, în deplină corespondenţă cu complexitatea competenţelor şi performanţelor vizate prin programele şi manualele şcolare digitale.

Bibliografie:

1. *Integrarea tehnologiei informaţiei şi a comunicaţiilor (TIC) în curriculumul naţional, Proiect naţional*, Bucureşti, 2010
2. GRIGORAȘ, Ioan, (coord. T. Cozma, A. Neculau), *Normativitatea activităţii şcolare în Psihopedagogie*, Iaşi, Ed. Spiru Haret,1994
3. *Ghid de evaluare pentru educaţia tehnologică*, Bucureşti, Editura Pro Gnosis, 2001

EXPRIMAREA CORECTĂ A ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Prof.înv.primar: Mihai Elisabeta Paula,
Șc. Gim. Nr. 3, Sat. Popeni- Structură a Școlii Gimnaziale „Ion Murgeanu”,
Com. Zorleni, Jud. Vaslui

Elevii trebuie să fie capabili să se exprime corect şi precis în ceea ce gândesc. Folosind corect cuvintele vocabularului, înseamnă a da dovadă unei bune educaţii şi respect pentru propria-ţi limbă. Limba s-a format din necesitatea de a comunica, de a împărtăşi celor din jur ideile. Învăţătorul, prin alfabetizare, îi dă elevului posibilitatea de cunoaştere a tuturor domeniilor culturii şi ştiinţei. Ioan Cerghit relevă că: „copilul imaginează, rejoacă o lume reală în scopul de a o cunoaşte mai bine, de a-şi lărgi orizontul de cunoaştere, de a-şi forma anumite deprinderi.” Plecând de la aceste idei, se poate spune că este necesar să se acorde jocului didactic un spaţiu mai larg în ansamblul metodelor destinate conştientizării şi însuşirii fenomenelor de limbă în scopul dezvoltării, îmbogăţirii, nuanţării şi precizării vocabularului.

Exemple:

- „Scara cuvintelor” – pornind de la o silabă dată, compuneţi cuvinte formate din două, trei, patru silabe: ma-ca-ra-le-le, re-pa-ra-te, ma-ca-ra-ua, re-pa-ra, re-ce, ma-ma, re, ma.
- „Cuvintele prietene”- uneşte cuvintele cu înţeles asemănător- sinonimie: voios, patrie şireată, vesel, omăt; vicleană, îndată, nea, ţară, imediat.
- „Cuvintele certate”- uneşte cuvintele cu înţeles opus- antonime: bun, puţin, mulţi, înapoi înainte; dispare, întuneric, rău, apare, lumină.
- „Mai multe cuvinte ascunse într-un cuvânt”- Descompune cuvântul pentru a obţine noi cuvinte: capac = cap+ ac farfurie = far + furie
- „Dacă nu e aşa, cum e?”uşor-_____ alb-_____ slab-_____ rău-_____
- „Cuvintele jucăuşe” folosit la multe lecţii în scopul precizării vocabularului este foarte îndrăgit de copii.

„Printre florile de mac
Cine măcăie.....? (mac- mac)

„Seara învârt cheia în broască
Ascultând cum cânt-o..... ” (broască)

- Alegeţi câte un cuvânt din fiecare şir şi formaţi propoziţii despre ocupaţiile oamenilor: şoferul, pompierul, croitorul; stinge, croieşte, conduce; haine, maşina, focul.
- Aşezaţi litera „i” alături de litera „c” şi citiţi cuvintele formate:C_p, c_oc, c_ne, c_oară, calc_u.
- Completaţi cu grupul de litere „ge”, apoi citiţi cuvintele de mai jos:

____me ____neral ____antă _____amăt a___ndă

- Completaţi cu gupul „Gi”, apoi citiţi şi transcrieţi cuvintele:

_____gant _____ngaş ___n____e geam__giu

- Exerciţii- joc: „Şi cuvintele au familia lor”- Formaţi familia cuvintelor: pace, român.
- Jocul de rol: imaginaţi-vă că aţi fi o pasăre călătoare care a sosit acasă. Povestiţi unde aţi fost, ce-aţi văzut.
- Găsiţi cuvinte după modelul dat: bun - îmbunat boboc - blând -
- Dezlegarea rebusurilor:

„Prietenii se salută”; Broscuţa îşi salută prietenii; Pisicuţa răspunde la salut; Răţuşca spune şi ea- „Bună dimineaţa pe limba ei”; Căţeluşul răspunde la salutul prietenilor săi.

- Tabloul literelor: „Nume de fete, nume de flori”. Căutaţi în tabloul literelor 7 nume de flori care sunt în acelaşi timp nume de fete.

V	T	N	U	G	U	R	E	Z	B	A
I	A	A	S	A	R	C	A	M	A	B
O	H	R	I	D	I	R	P	E	P	R
L	A	C	R	A	M	I	O	A	R	A
E	P	I	R	L	S	N	I	R	M	N
T	D	S	E	I	V	A	N	A	I	D
A	G	A	T	A	P	E	A	I	D	U
E	O	N	M	P	B	G	N	A	T	S
M	A	R	G	A	R	E	T	A	S	A

- Uniţi cu culori diferite perechile de cuvinte cu sens opus: plin; neagră; albă; război; urca; coboară; pace; gol.
- Exerciţii de completare a unor propoziţii lacunare:

A sosit primăvara cea_____. Natura este_____.

- Transformaţi după modelul dat: om viteaz - oameni viteji; pom înflorit- _____

Bibliografie:

- Barbu, Marian, Prof.dr. (coordonator): *Metodica predării limbii şi literaturii române-învăţământul primar,* Ed. „Gheorghe Alexandru” Craiova 2008
- Goia, Vistian: *Didactica limbii şi literaturii române pentru gimnaziu şi liceu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000
- Şerdean, Ioan: *Metodica predării limbii române la clasele I-IV,* Ed. Didactică şi pedagogică, Bucureşti, 1988.

PROIECTAREA DEMERSULUI DIDACTIC

Miron Camelia,
Școala Gimnazială Nr.1 Deleşti, Vaslui

Proiectarea didactică reprezintă ansamblul de procese și operații de anticipare a activității instructive-educative la nivel macro (procesul de învățământ) și micro (activitatea didactică concretă).

În viziune modern,accentual se deplasează de la simpla eșalonare a timpului la crearea unor situații de învățare efectivă.

Proiectarea demersului didactic este o acțiune continuă prin care cadrul didactic stabilește niște acțiuni de parcurs și de realizat în activitatea sa la clasă.

Atunci când realizăm proiectarea demersului didactic, ne raportăm la programa școlară (în primul rând),la planul- cadru și la structura anului școlar.

Cadrul didactic are libertatea de a-și alege activitățile de învățare, succesiunea conținuturilor, alocările orare.

Proiectarea calendaristică anuală este o operație de clarificare și de conștientizare încă de la începutul anului școlar a scopurilor generale care trebuie urmărite în relația cu o clasă de elevi și prin intermediul unui conținut determinat,indicat prin programa școlară. Aceasta dă posibilitatea profesorului să se asigure că va parcurge integral programa școlară la nivel de competențe specifice și conținuturi în intervalul de timp disponibil.

Planificarea calendaristică anuală are următoarea rubricație:

Nr. crt.	Unitatea de învățare	Competențe specifice	Conținuturi	Nr.ore	Săptămâna	Obs.

Textele suport nu se vor regăsi în planificarea anuală!

De asemenea, cadrul didactic va fi atent la dozarea competențelor.

Proiectarea demersului didactic pe baza unităților de învățare presupune parcurgerea unor etape potrivit succesiunii logice de abordare a procesului didactic pe baza unor indicații precise care ajută cadrul didactic și conduce la optimizarea procesului instructiv-educativ***:***

- În ce scop voi face?-competențele vizate

-Ce voi face?-conținuturile

-Cum voi face?-activitățile de învățare

-Cu ce voi face?-resursele

-Cât s-a realizat?-instrumentele de evaluare

Așadar, proiectarea unităților de învățare, oferă o imagine de ansamblu asupra temelor, dar și asupra fiecărei lecții, învățarea dobândind, în acest mod, coerență.

Unitatea de învăţare este o structură didactică deschisă şi flexibilă, care are următoarele caracteristici:

-generează formarea unor competențe specifice la elevi;

-prezintă unitate și coerență tematică;

-presupune derulare continuă, sistematică, într-o perioadă de timp;

-se finalizează prin evaluare.

Proiectul unei unități de învățare are următoarea rubricație:

Nr. crt.	Conținuturi	Competențe specifice	Activități de învățare	Resurse	Evaluare	Obs.

Trebuie să avem grijă la corelarea dintre competențe și activitățile de învățare, ținând cont că fiecărei competențe specifice îi este asociată cel puțin o activitate de învățare.

Avantajele proiectării demersului didactic pe baza unităţii de învăţare sunt:

-profesorul are o imagine coerentă asupra programei școlare;

-cadrul didactic are o imagine cuprinzătoare asupra fiecărei unități de învățare, valorificându-se potențialul lecțiilor;

-oferă posibilitatea abordării diferite, individualizarea învățării în raport cu ritmul de învățare al elevilor;

-devine un instrument util de lucru pentru cadrul didactic prin depășirea unor cerințe formale;

-oferă o perspectivă a lecțiilor printr-o relație neliniară.

Bibliografie:

- CRED-Curriculum relevant,educație deschisă pentru toți
- www.didactic.ro

ORIENTAREA POZITIVĂ A RELAȚIILOR DINTRE MEMBRII GRUPULUI ȘCOLAR ÎN VEDEREA CREȘTERII EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII DIDACTICE

p.i.p. Moraru Mihaela Anișoara
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Personalitatea umană se caracterizează prin două trăsături fundamentale: prin *stabilitate*, ceea ce înseamnă o modalitate de exteriorizare și de trăire interioară relativ neschimbată în timp și prin *integrare*, adică prin formarea unei unități și totalități psihice. Stabilitatea prezintă anumite limite, motiv pentru care i se mai spune și plasticitate și reprezintă posibilitatea de reorganizare a personalității, pentru ca persoana să poată face față unor schimbări capitale ale condițiilor de viață și să se adapteze la ele. Personalitatea este o structură care se definește prin existența unei organizări stabile, prin consistență și nivel ridicat de integrare, ea având atributul dinamicului. Alături de un tablou al stărilor și un tablou al transformărilor, personalitatea ne oferă permanent un tablou al proceselor care se desfășoară în forme și ritmuri diferite. Acestea sunt condiționate, pe de o parte, de interrelațiile și variațiile componentelor interne, iar, pe de altă parte, de variabilitatea relațiilor omului cu ambianța, cu grupul și societatea. Corespunzător, putem vorbi de două planuri ale dinamicii personalității: unul individual și altul social.

Clasa de elevi (grupul școlar mic sau colectivul de elevi ai unei clase) constituie un grup mic de muncă, fiind alcătuită din indivizi care desfășoară o activitate comună, subordonată scopului învățării. Clasa nu reprezintă o existență individuală ci, alături de alte clase, este încadrată într-o instituție educativă, ca grup organizat și structurat în funcție de norme școlare. S-a constatat faptul că există unele variabile ce caracterizează grupul și care pot influența elevii, acestea fiind: coeziunea în clasă, cooperarea elevilor, organizarea clasei, interacțiunile dintre membrii grupului, comunicarea în grup, climatul afectiv.

Astfel, principala caracteristică a grupurilor sociale mici, deci și a claselor școlare este faptul că membrii grupului sunt în contact direct, nemijlocit, aproape permanent, comunică nemijlocit între ei pe diferite căi: verbală, mimico-afecivă, atitudinală. Cu cât aceste comunicări sunt mai intense și cu caracter multilateral, cu atât se studiază mai bine grupul, punându-se astfel bazele unui adevărat colectiv. De exemplu, în timpul lecțiilor, comunicarea, sub aceste forme, nu se poate realiza într-un mod liber, necontrolat, voluntar- elevii trebuie să păstreze disciplina, liniștea care se impune în procesul de învățare specific unei lecții. Mai mult, pentru consolidarea grupului este necesară desfășurarea activităților extrașcolare (jocuri, serbări, excursii, tabere, școli de devară etc.), care încurajează relațiile dintre copii, discuțiile vii, schimburile de opinie fiind foarte importante pentru formarea spiritului de grup.

Colectivul este, așadar, un grup dinamic, în care se produc procese de comunicare și interacțiune intelectuală, afectivă, în care se fixează scopuri pentru diferite acțiuni. Viața în colectiv dezvoltă treptat norme, valori, convingeri, care exercită influențe, presiuni asupra membrilor (grație și sistemului de sancțiuni și recompense). Modul de comportare al unui copil nu poate fi înțeles în întregime dacă îl privim izolat, și nu ca un membru al grupului din care face parte; însușirea de cunoștințe, deprinderi, obișnuințe, are loc în condițiile existenței permanente a acestuia în cadrul grupului social care poate favoriza-defavoriza procesul de formare-informare a copilului.

În cadrul colectivului se stabilesc interrelații de ajutor reciproc, de cooperare pentru dezvoltarea unor sarcini comune, se dezvoltă sentimente sociale necesare unui proces de muncă: responsabilitate, dorința de reușită, solidaritatea în activitatea desfășurată, situațiile competiționale, conflictele, nemulțumirile, sancțiunile asemănătoare cu cele din societate. De aici deducem valoarea integrativă a grupului școlar care pregătește elevii pentru viața socială.

În cadrul clasei există o varietate de relații educative care au ca suport raporturile interpersonale stabilite între elevi sau între învățători și elevi. Această țesătură de relații devine, în procesul maturizării sursa unor conduite sau a unor aspirații. Interacțiunile care au loc în cadrul clasei modelează elevul, contribuie la formarea personalității sale, atât prin achizițiile

intelectuale rezultate din interacțiunea educativă, cât și prin modelele de comportament asimilate.

Fără îndoială, școala (în ansamblu formează grupul secundar) este mai mult decât un mediu social. Clasa de elevi, care constituie grupul primar sau de contact, oferă pentru copil cadrul nemijlocit de activitate și de formare cu multiple aspecte și posibilități.

Când se instituie o clasă de elevi (de regulă la început de ciclu școlar), evenimentul nu apare ca o însumare de opțiuni individuale, ci, mai curând, ca o decizie administrativă, care urmărește să asigure o compoziție omogenă, echilibrată în clase paralele. Din această *colecție de indivizi* constituită inițial printr-un act administrativ, urmează să se formeze treptat un grup închegat, adică un colectiv, respectiv un grup școlar. Acesta este format din membri cu statute egale, care au în plus și alte trăsături ce conferă o omogenitate greu de regăsit la alte grupuri. Totuși există calități ale membrilor ce pot funcționa drept criteriu pentru alcătuirea claselor, putându-se astfel asigura omogenitatea sau eterogenitatea claselor de elevi. Formarea unor clase școlare omogene sau eterogene din punct de vedere al capacității elevilor conduce la importante consecințe psihologice și sociale. Problema fundamentală în această privință este legată de succesul sau eșecul școlar al elevilor, dar și de eficiența cadrului didactic. Ca instituție socială, școala include în clasele sale colective egale ca vârstă, care parcurg programe de instruire determinate într-un spirit competitiv, relațiile grupale supuse acelorași reguli și regulamente. Încadrarea copilului într-o clasă conferă statutul de elev și prilejuiește contactele sociale ale elevului cu alt elev, schimburile de idei, moduri de comportare, valori pozitive, informații, bunuri materiale ș.a. Sub influența învățătorului, relațiile impersonale se dezvoltă, se diversifică, dobândind forme variate de manifestare.

În cadrul clasei se pot stabili relații interpersonale între profesor-elev și elevi-elevi, referindu-ne aici la relațiile elevului cu grupul din care face parte și la relațiile grupului cu personalitatea elevului. Relația profesor-elev are un sens bine determinat, fiind reglată de planuri de învățământ, programe școlare, manuale, forma de comunicare specifică fiind cea verbală. Există o interacțiune activă între profesor-elev, ca o relație interpersonală. Spre deosebire de aceasta, relațiile elevi–elevi cuprind aspecte variate și multiple, interacțiunile având un caracter mai puțin determinat.

Relațiile interpersonale stabilite în cadrul colectivului amplifică puterea indivizilor ca urmare a cooperării, sporind forța creativă, modifică viața afectivă și atitudinile. S-a constatat că în grupurile cu relații interpersonale negative, sunt rezultate scăzute de ordin educativ, didactic față de grupurile cu relații pozitive.

Relațiile de comunicare–Comunicarea stă la baza organizării și dezvoltării sociale și influențează raporturile pe orizontală și pe verticală între oameni. Aceasta implică transmiterea intenționată (sau nu) de informații destinate în a influența sau a educa un individsau un grup receptor. Actul comunicării se realizează prin intermediul imaginii, noțiunilor, ideilor, având un conținut informational care facilitează manifestarea conduitelor umane, afective, putând provoca efecte de acceptare sau refuz, de concordanță sau neconcordanță a trăirilor interioare. Comunicarea verbală se învață și se perfecționează permanent prin intermediul relațiilor interumane, în timp ce comunicarea gestuală, acțională și comportamentală are un caracter de dezvoltare spontană, iar acumulările, salturile calitative și cantitative sunt mai lente.

Modalitatea esențială de existență a grupurilor școlare este comunicarea, clasa fiind înainte de toate, un mediu de comunicare. Comunicarea în cadrul clasei se realizează pe două planuri: vertical (de la învățător la elev) și orizontal (între elevi). Elevii își comunică informații extrem de variate din toate domeniile, pe care receptivitatea și interesele lor cognitive le apropie de atenția lor.

Comunicarea constă în schimbul de idei, informații, gesturi în cadrul clasei, constituind un mijloc de lărgire a orizontului cultural al elevilor și de stabilizare a comportamentului. De asemenea, comunicarea mesajelor are rolul de a facilita dialogul și cooperarea elevului, împiedicând izolarea acestuia, apropiindu-l de colegii săi.

Forma de bază a schimbului de informații în cadrul unei clase de elevi este comunicarea personală între colegii de bancă, efectuată verbal sau nonverbal. Partenerul de dialog este căutat în funcție de anumiți factori printre care sunt: factori afectivi (prietenia, colegialitatea,

integrarea reciprocă în activitatea școlară), factorii axiologici (valoarea personală a elevului, statutul pe care îl are în clasă, comportamentul, ținuta morală, randamentul în muncă), factorii sociali (similitudinea de opinii asupra unor fenomene, acțiuni comune în cadrul clasei, clarificarea unor probleme școlare), factorii culturali (schimb de informații asupra unor cărți, preocupări comune, sau apropiați în petrecerea timpului liber).

Relații afective – Activitatea comună desfășurată de elevi în clasă pe o perioadă mare generează relații afective care afectează elevii de clasa lor și după absolvirea școlii. J.L. Moreno consideră că în cadrul colectivului se dezvoltă raporturi individuale preferențiale, ce dau naștere la relații de atracție, respingere, indiferență. În interpretarea afectivității colective trebuie să se țină seama de următoarele considerente:

-afectivitatea colectivă sau de grup apare și se dezvoltă ca urmare a interacțiunii indivizilor;

-afectivitatea colectivă este influențată și de individualitatea participanților având în vedere că unii oameni au o personalitate puternică, bogată, originală, fiind capabili de trăiri afective multiple, diverse și cu largă putere de propagare;

-afectivitate de grup este și în funcție de cadrul social, în care membrii își desfășoară activitatea, ca și de particularitățile acestuia.

Datoria învățătorului este aceea de a folosi starea de satisfacție, de mulțumire, creată la un moment dat în clasa de elevi și de a o exploata, în sensul pozitiv. Stările de nemulțumire, tensiune, neîncredere în forțele proprii ale grupului respectiv trebuie să atragă atenția învățătorului în vederea studierii amănunțite a cauzelor și desigur, a depășirii lor. Relațiile interpersonale trebuie valorificate în sensul asigurării tratării diferențiate a elevilor, integrării lor eficiente în colectiv cu scopul angajării mai largi a personalității fiecărui elev în activitate.

Relațiile de dominare, de conducere a grupului apar ca urmare a ierarhiei ce se stabilește în cadrul clasei, în funcție de statutul și rolul fiecărui membru. Interrelaționarea este dimensionată de statutul și rolul social pe care îl ocupă subiectul în cadrul grupului.

„Competiția este o formă motivațională a afirmării de sine incluzând activitatea de afirmare proprie, în care individual rivalizează cu ceilalți pentru dobândirea unei situații sociale sau a unei superiorități.”

„Cooperarea înseamnă înainte de toate un câștig în planul interacțiunii dintre elevi, generând sentimente de acceptare și simpatie. Departe de a declanșa conflicte, ea instaurează bună înțelegere, armonie și stimulează comportamentele de facilitare a succesului celorlalți. Ea determină creșterea stimei de sine, încrederea în forțele proprii, diminuarea anxietății pe care mulți copii o resimt la contactul cu instituția educativă și contribuie la intensificarea atitudinilor pozitive față de cadrele didactice.”

Clasa de elevi este un grup social cu o anumită structură evidenţiată de tipurile de interacţiuni dintre membri, de dinamica lor și de modelul de autoritate specific grupului. Această structură poate fi formală, organizată după norme, legi prescrise; sau informală, născută din interacţiunile directe, concrete ale membrilor grupului şcolar, fiecare structură producând efecte specifice. Printre funcţiile grupului clasă se regăseşte funcţia de integrare, de reglementare a relaţiilor sociale, de socializare, precum şi de sancţionarea acţiunilor neconforme cu regulile stabilite. Cunoaşterea caracteristicilor grupurilor şcolare e necesară deoarece se pot realiza o serie de schimbări pozitive atât la nivel individual (al elevului), cât şi la nivelul întregului grup şcolar prin conştientizarea valorii acţiunii în grup.

Clasa poate avea astfel caracteristicile unei mici societăţi unde copiii gândesc, simt şi acţionează altfel decât atunci când sunt izolaţi. În cadrul grupului şcolar se pot produce fenomene de contagiune, de demoralizare colectivă, aici se deprind caracteristicile şi normele specifice vieţii colective.

Bibliografie:

1. Cosmovici, A., Iacob,L, *Psihologie școlară,* Editura Polirom, Iași, 1999, p.242
2. Goran, L, *Psihologiaeducației: curs în tehnologie ID-IFR,* Editura Fundației România de Mâine, București, 2014, *p.91*
3. Radu, I., *Psihologie școlară,* Editura științifică, București, 1974, p.174

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE

P.I.P. Nistor Luminița Carmen
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, sat Oșești

Tendinţa crescândă de integrare şcolară în unităţile obişnuite de învăţământ a copiilor cu CES este bine cunoscută atât în lume, cât şi în România.

Complexitatea manifestărilor determinate de realitatea dintre normalitate şi integrare adus la interpretări, amânări, experimente, tatonări, reuşite şi eşecuri în acţiunea de integrare a copiilor cu CES în şcoala de masă.

Educaţia integrată se referă în esenţă la integrarea copiilor cu CES în structurile învăţământului de masă care poate oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase a acestor copii şi o echilibrare a personalităţii acestora.

Nevoile speciale ale copiilor cu dificultăţi de învăţare în mediul şcolar

Verbul „a învăţa” este cel mai des asociat cu şcoala. Procesul de învăţare începe însă mult mai devreme, chiar din primele clipe ale naşterii. A simţi, a se mişca, a se uita, a auzi toate sunt rezultatul învăţării. Şi acesta este doar începutul.

În faza următoare de dezvoltare, copilul îşi dă seama că lucrurile văzute şi auzite pot fi asociate, se leagă între ele. De exemplu, copilul cunoaşte vocea mamei, sunetul clopoţelului etc. Învaţă să asocieze experienţa tactilă cu senzaţia vizuală şi auditivă. Astfel, de exemplu, apăsarea burţii păpuşii din plastic şi sunetul fluierător devin senzaţii asociate. Astfel îşi lărgeşte copilul sfera experienţelor, fiind întotdeauna gata pentru perceperea şi prelucrarea noilor informaţii. Relaţia dintre „dacă” şi „atunci” este descoperită cu un interes intensificat. De exemplu: „Dacă încep să plâng, cineva intră şi se ocupă de mine”; sau într-o situaţie mai complexă: „dacă mă ridic sub masă, îmi lovesc capul”; iar într-o situaţie şi mai complexă: „Dacă alerg pe pat, atunci pot să cad, iar căderea rezultă durere”.

Legăturile „dacă-atunci” - deoarece aduc surprize copilului - îl motivează la cunoaşterea relaţiilor de cauzalitate şi la experimentarea individuală. De exemplu „Dacă rostogolesc mingea sub dulap, ea dispare”. Noile cunoştinţe sunt integrate în cadrul experienţelor prelucrate anterior şi astfel în momentul şcolarizării copilului preîntâmpină „minunea” cititului, învăţului cu această experienţă bogată.

Învăţarea este cea mai semnificativă în această perioadă (de la naştere până la momentul şcolarizării), reprezentând fundamentul oricărui proces de învăţare ulterioară .

După toate acestea ne putem închipui că, prin compromiterea procesului de dezvoltare şi maturizare intelectuală, are de suferit, dezvoltarea intelectuală, aceasta fiind deviată pe un alt traiect, iar prin acesta implicit scade eficacitatea performanţelor intelectuale. Aşa se explică faptul că tulburările precoce ale dezvoltării copilului radiază în profunzime, deoarece afectează acele structuri de bază (modalităţile fundamentale ale percepţiei, organizarea, orientarea şi focalizarea atenţiei etc.) care reprezintă condiţii esenţiale în formarea funcţiilor intelectuale mai complexe. La fel, nu putem pretinde copilului să citească şi să scrie fluent, să efectueze diferite calcule până când aceste aptitudini, respectiv aptitudini parţiale, care reprezintă pilonii performanţelor intelectuale, funcţionează la un nivel scăzut.

Din cele spuse reiese că şcolarul, a cărui capacitate de învăţare este perturbată, necesită o asistenţă psihopedagogică aparte, specifică. Pentru a scoate mai bine în evidenţă acest fapt, aducem ca argument două exemple:

Mihăiţă are şase ani. La această vârstă a fost şcolarizat, dar după o jumătate de an a fost respins deoarece nu a reuşit să-şi asimileze cunoştinţele citirii şi scrierii cu toate că, după opinia psihologului, coeficientul de inteligenţă al copilului este bun. Cea mai semnificativă problemă a copilului este că în timpul citirii schimbă literele, de ex. în loc de M citeşte B sau în loc de O citeşte R. În cazul lui, încă nu s-a format o concordanţă între imaginea fonică şi imaginea vizuală a literelor (sunetelor). Copilul încă nu a surprins legătura indispensabilă a acestor două elemente, în forma sunetului şi imaginea literei.

Procesul citirii, în fond, constă în translaţia ordinii literelor într-o ordine corespunzătoare a sunetelor. Dacă între stimulii percepuţi vizual, litere şi stimulii aditivi nu se realizează această legătură, atunci copilul nu poate asimila procesul citirii. În concluzie, la Mihăiţă tulburarea procesului de citire rezultă din această incapacitate de integrare şi racordare a celor auzite şi văzute. Înainte de toate trebuie ajutată formarea acestor capacităţi, astfel este nevoie de un program de dezvoltare adecvată, care nu se rezumă la metode tradiţionale de predare a scrierii şi citirii.

Gabriela este o elevă mediocră, în clasa a treia. Am atras atenţia specialiştilor asupra problemelor de comportament şi de învăţare ale elevei. Prima întâlnire a specialiştilor cu Gabriela a decurs în felul următor: Gabriela intră în cabinet trântind uşa, răsturnând un scaun, „care îi stătea în cale". În urma ei intră părinţii, cerând scuze pentru comportamentul copilului lor. Fetiţa se îndreaptă spre raftul cu jucării, răstoarnă câteva jucării, apoi se aşază pe marginea scaunului oferit. Se balansează pe scaun în timp ce îşi argumentează prezenţa cu o logică incoerentă care se manifestă într-o relatare imprecisă a ordinii evenimentelor. Evaluarea capacităţilor intelectuale denotă că Gabriela are coeficientul de inteligenţă ridicat. În timpul testării, părinţii se plâng, deoarece „totdeauna se întâmplă ceva" cu fiica lor: se loveşte la picior, nu este în stare să prevadă consecinţele comportamentului ei .

Din cercetări aprofundate, reiese că Gabriela are probleme cu percepţia, surprinderea, păstrarea şi formarea ordinii fireşti a lucrurilor. Această incapacitate, implicit, se reflectă în performanţa ei de citire, scriere, calcul, procese în care această aptitudine joacă un rol decisiv - dar se reflectă şi în comportamentul copilului. Din cauza acestei incapacităţi, Gabriela are nevoie de mai mult timp ca să întrevadă regulile. Ea este incapabilă de a forma planuri care s-o ajute să iasă din situaţia sa precară. Comportamentul ei atrage supărarea colectivului, astfel ea intră într-un cerc vicios, condamnându-se la eşec atât în domeniul învăţării, cât şi în mediul social .

Exemplele de mai sus reprezintă modele tipice ale tulburărilor de învăţare. De obicei, cadrele didactice sesizează două tipuri de elevi cu dificultăţi de învăţare: elevi ai căror capacităţi rămân vizibile şi dincolo de performanţele dobândite şi tipul care se conturează în situaţia bine cunoscută în care învăţătorul nu poate intra în nici un fel de relaţie educaţională eficientă cu elevul. Acestea nu reprezintă probleme de conduită, ci mai degrabă aceşti elevi pur şi simplu nu sunt în stare să atingă nivelul performanţelor colectivului.

Cum putem ajuta elevul cu dificultăţi de învăţare?

În primul rând, învăţătorul trebuie să posede cunoştinţe care îl fac capabil să recunoască tulburarea de învăţare a copilului. Care sunt acele simptome, modele de comportament, care sugerează prezenţa tulburării de învăţare?

- În fazele ameliorate şi acute ale tulburărilor de învăţare apare o divergenţă între performanţele şcolare şi nivelul intelectual al copilului;
- Performanţă scăzută, care apare în clasele primare, iar în cazul afecţiunilor mai puţin grave apare mai târziu. Astfel de disfuncţii sunt: dislexia, disgrafia, discalculia;
- Un model comportamental tipic îl reprezintă tulburări ale atenţiei, hiperactivitate şi neurotizare secundară. În contextul colectivului., copilul nu acordă atenţie nici profesorului, nici colegilor, dispune de o necesitate motrică crescută, nu poate sta locului, eşecul sistematic datorat deficienţei in telectuale, respectiv faptului că elevul nu este capabil de performanţele colectivului, implică dezvoltarea unor simptome comportamentale neurotice secundare: ticuri, comportament inhibat, sau chiar opusul acestuia, comportament extravagant menit să compenseze deficienţele intelectuale.
- ♦ Sindromul cognitiv specific, care poate afecta una sau mai multe aptitudini. De exemplu:
- ♦ Tulburarea percepţiei derivă din deficienţele tactile, vizuale, kinestetice şi vestibulare;
- ♦ Tulburarea capacităţilor lingvistice rezultă din deficienţe ale percepţiei limbajului, generate de simboluri, asocierea semantică a cuvintelor, articulare, programare motorie, integrarea vorbirii şi limbajului, fond de cuvinte etc.;
- ♦ Memoria survine ca urmare a unor insuficienţe ale engramării, reţinerii şi reactualizării cunoştinţelor;

- Tulburarea codării intermodale (De exemplu: asocierea cuvintelor cu imagini, respectiv ale imaginilor cu sunete; literei „P” i se asociază sunetul „pe”);
- Tulburarea aptitudinilor seriale, care suspendă orice capacitate de şiruire, de stabilire a relaţiei cauză –efect;
- Tulburări ale orientării spaţiale, cel mai relevant semn al acestora: elevul are mari greutăţi în stabilirea direcţiilor spaţiale, de exemplu: sus-jos, stânga-dreapta;
- Tulburări ale coordonării motrice şi ale motricităţii fine, manifestate relevant prin neîndemânare şi nesiguranţă motrică.

Studiind cu atenţie semnele prezentate ale tulburărilor de învăţare, învăţătorul va fi treptat în stare să recunoască aceste deficienţe, conform criteriilor enumerate.

Activităţi în mediul şcolar cu elevi având dificultăţi de învăţare.

Prin recunoaşterea tulburării de învăţare la elevi, învăţătorul a făcut primul pas în remedierea elevului. Din moment ce învăţătorul devine competent în stabilirea cauzelor dificultăţilor de învăţare, el va fi capabil să abordeze în mod diferenţiat învăţarea/educarea acestui elev.

Aceasta necesită eforturi şi energii suplimentare din partea învăţătorului, deoarece elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de activităţi recuperatoare şi de o atitudine specifică, conform nevoilor individuale. Această abordare diferenţiată necesită o colaborare strânsă între pedagog şi psihologul şcolar. Pe de o parte, învăţătorului îi revin responsabilităţile abordării diferenţiate, pe de altă parte colaborarea lui cu psihologul şcolar măreşte eficacitatea intervenţiei educaţionale.

Activitatea psihopedagogică cu copiii cu dificultăţi de învăţare trebuie să prezinte un efect dublu:

- având un caracter corectiv-formativ, ea are ca scop central reducerea şi corecţia deficienţelor intervenite în dezvoltare;

- prin întreţinerea şi stimularea factorilor non-intelectuali ai personalităţii cum ar fi: motivaţia de învăţare, interes, senzaţia competenţei, aptitudini de comunicare verbală, etc.

Strategii pedagogice privind recuperarea, corecţia şi dezvoltarea funcţiilor cognitive şi ale aptitudinilor parţiale deficitare.

Intervenţia recuperatorie trebuie întotdeauna să respecte personalitatea şi nivelul de deficienţă al copilului. Criteriul de alegere a programului de dezvoltare, a etapelor programului intră în resortul unei persoane competente: psiholog, psihopedagog, profesor consilier. Din acest motiv, în prezentarea de faţă nu abordez această latură a problemei. Ceea ce revine învăţătorului va fi aplicarea programului stabilit împreună cu psihologul, sub forma unor activităţi suplimentare (aditive la programa şcolară) în sălile de clasă.

Consider că nu există „reţete” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie.

Integrarea copiilor cu CES conferă instituţiei şcolare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluţiei din societatea contemporană şi să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ şi la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o societate aflată în continuă transformare.

ȘCOALA ONLINE-APLICAȚII UTILE

înv. Palamiuc Daniela
Şcoala Gimnazială Nr.1, Sat Văleni

Starea în care ne aflăm ne-a determinat să fim părtași ai unei schimbări radicale, o adevărată revoluție, în abordarea procesului didactic dintr-o altă perspectivă, prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor fata in fata cu elevii și cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritual dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea online în totalitate. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid, să se informeze, să se formeze, să pună în practică derularea activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare.Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost initial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

Platformele educaționale recomandate instituțional pentru a desfășura învățarea online sunt: Google Classroom, Suita Google for Education, Edmodo, EasyClass, ClassDojo.

Aplicația **Google Classroom** este un instrument complexpentru gestionarea unei clase virtuale. Când sarcinile de la toate disciplinele vin pe o singură platformă și comunicarea se realizează în același loc, este mai ușor să urmărești, să coordonezi întreaga activitate.

Avantajele oferite pentru profesori:

- organizarea optimă a lecțiilor, eficientizarea timpului
- crearea, colectarea și notarea temelor în mediul online
- posibilitatea cadrelor didactice de a oferi feedback direct fiecărui elev, postarea unor anunțuri și întrebări de către ambele părți

Utilizarea acestei platformeîn această perioadă, după ce m-am familiarizat cu toate instrumentele oferite și-a dovedit eficiența. Din propria experiență pot enumera următoarele oportunități:

I. Crearea temelor și transmiterea acestora elevilor.

Pentru facilitarea înțelegerii cerințelor, putem folosi ca suport fișe, link-uri pe care să le inserăm, ppt-uri, filmulețe de pe youtube. De folos a fost utilizarea acestora în realizarea activităților extrascolare, pentru temele propuse.

Exemplu:

Sprijin pentru realizarea temelor acasă:

A. Educație pentru sănătate și nutrițională (pregătirea micului dejun acasă) - am postat filmulețe cu idei de variante a unui mic dejun sănătos.

B. Jocuri în familie - filmulețe cu idei de jocuri amuzante pe care le pot face împreună cu membrii familiei.

C. Jucării din materiale ecologice - imagini cu modele de jucării și filmulețe cu modalitatea de realizare a acestora.

D. Jocuri cu umbre - filmulețe de pe youtube cu realizarea unor ființe cu ajutorul mâinilor.

E. Pictură pe pietre - imagini cu diverse modele pe care le pot realiza.

Pentru a-i determina să fie conștiincioși, atunci când postăm temele pentru acasă, este bine să le stabilim termen de predare. Google Classroom ne ajută în acest sens. Acest lucru îi va face pe copii să fie responsabili. După corectarea temelor, elevii primesc feedback, aprecieri, deoarece impactul este deosebit asupra lor.

II. Predarea conținuturilor

În procesul de predare, din aplicația Google Classroom, putem folosi aplicația Meet, o platformă de comunicare instant prin video și chat prin care se poate partaja ecranul, se pot împărtăși link-uri. Eu am utilizat aplicația Zoom, deoarece o descoperisem înainte ca școala să ne înscrie pe platforma SIIR ADMA. În aplicația Zoom am utilizat și tabla virtuală interactivă, cu ajutorul căreia am explicat exerciții la matematică,am desenat forme și figuri geometrice, am scris propoziții la ora de comunicare. Tot pe această aplicație am prezentat ppt-uri pentru orele de Științe ale naturii, Dezvoltare personala, Arte vizuale si abilitati practice, am audiat cântece. Lecțiile pot fi înregistrate și pot fi revăzute sau transmise elevilor care nu au putut participa.

III. Evaluarea cunoștințelor

Google Classroom ne oferă posibilitatea să-i evaluăm pe copii prin crearea de chestionare, chiar de la clasa I. Putem insera imagini suport, iar întrebările pot fi variate: cu răspuns închis, răspuns scurt, răspunsuri multiple, variante de răspuns cu selectare de casetă.

Chestionarele pot fi folosite la sfârșitul unei lecții sau pot fi date în completarea temei pentru acasă.

Pentru cadrele didactice, Google Classroom vine în ajutor prin faptul că are ca instrument de organizare a documentelor (fișe, chestionare, ppt-uri) Drive-ul. Folosirea calendarului este utilă, deoarece oferă o imagine de ansamblu a conținuturilor pe care le-am predat, a termenelor.

Activitatea sincron, trebuie susținută și de cea asincron. Activitatea elevilor de acasă, este foarte importantă. Cadrul didactic trebuie să aibă în vedere în stabilirea acestora cantitatea și calitatea. Munca independentă, exercițiile cu rol de consolidare, lecturile suplimentare, compunerile, proiectele, au rolul de a utiliza cunoștințele asimilate, dezvoltă creativitatea, imaginația, atenția, deprinderile de lucru cu manualul și alte surse de informare.

Pentru a face mai atractiv procesul de predare-învățare-evaluare, cadrul didactic poate folosi ajutorul pe care îl oferă unele platforme și aplicații. Dintre acestea, pot aminti:

Pentru crearea de jocuri educative:

Wordwall –permite crearea de puzzle-uri, joculeţe simple, quiz-uri, anagrame, rebusuri, roata aleatoare și mai multe tipuri de aplicații care susțin învățarea.

Armored Penguin -cadrul didactic poate crea rebusuri, refacerea cuvintelor amestecate, unirea de coloane, etc.

Dedicate -oferă un set de aplicații incredibile pentru generarea de cuvinte încrucișate și rebusuri, capabile să trezească interesul copiilor.

Suport pentru procesul de predare:

Genially -o platformă cu ajutorul căreia putem realiza prezentări, crea conținuturi de învățare, resurse educaționale interactive, hărți, infografice, teste, chestionare. Se poate lucra în grup la un proiect prin utilizarea unui link ce se distribuie participanților.

Pixton -se pot crea benzi desenate pentru o anumită temă, folosind personaje din diverse domenii care pot fi personalizate (sunt oferite de platformă), se pot crea avataruri, povești, elevii pot crea teme, simularea unor situații de comunicare.

Flipsnack -indicat pentru crearea de publicații digitale: reviste, cărți digitale, broșuri. Transformă documentele pdf în flipbook-uri.

Animaker -este o platformă pentru crearea videoclipurilor de animație. Aplicația oferă șabloane ce pot fi personalizate și apoi animate cu personaje, imagini. Putem crea personaje care să transmită elevilor mesaje, informații, într-un moment al lecției și aceasta să devină mai atractivă, mai captivantă.

Padlet -cadrul didactic poate crea clase pe această platformă, poate discuta, adăuga imagini, mesaje, link-uri, documente. Poate fi folosit ca instrument pentru portofoliile elevilor ce pot fi apoi distribuite părinților.

Open Board -este o aplicație care permite crearea unei table interactive.Se pot încărca documente, imagini, pe care le expunem pe ecran în timpul întâlnirii online. Se poate filma și înregistra într-un clip video activitatea, pe care îl putem trimite apoi elevilor pentru a fi vizualizat.

Pentru evaluarea elevilor:

Socrative -o platformă prin intermediulcăreia putem evalua elevii, prin obținerea unor date în mod instantaneu. Se pot crea teste cu variante de răspuns multiplu, de tipul adevărat/ fals, răspuns scurt, rezultatele fiind afișate în timp real. Acestea se pot descărca și se realizează rapoarte. Cu Socrative, cadrele didactice pot antrena elevii cu sondaje rapide, chestionare, pentru a avea un feedback rapid.

Kahoot -este o platformă foarte cunoscută de cadrele didactice. Aici se pot crea teste interactive, sub formă de joc. Se poate lucra în grup de elevii unei clase.

Mentimeter -permite cadrului didactic să interacționeze cu elevii în timp real. Este o aplicație cu ajutorul căreia putem realiza feedback-ul la sfârșitul orei, folosind telefonul sau orice alt dispozitiv. Elevii sunt solicitați să răspundă la o întrebare cheie legată de conținutul lecției, sau al activităţii.

Toate aceste aplicaţii şi platforme pot fi utilizate în activitatea la clasă oricând, unele cadre didactice poate chiar le-au utilizat. Momentul acesta de răscruce a ne-a determinat însă

pe toţi să facem cunoştinţă cu aceste platforme şi aplicaţii care să ne sprijine în activitatea didactică şi să-i stimulăm pe elevi să rămână conectaţi în procesul de învăţare.

În perioada desfășurării școlii online, trebuie să ținem cont de anumite reguli. Acestea se pot aplica și în momentele de normalitate, dar care presupun şi utilizarea instrumentelor digitale:

- Orarul școlar tradițional nu poate fi transferat la programul de lucru online.
- Timpul de lucru la calculator al elevilor trebuie să fie bine stabilit.
- Pentru activitățile sincrone și asincrone trebuie alese teme, instrumente digitale, soft-uri, aplicații, ce se potrivesc cel mai bine cu planul de predare, aprofundare, exersare.
- Toate activitățile sincron trebuie planificate din timp și organizate foarte bine.
- Este necesar să prezentăm părinților și elevilor platforma, dispozitivele digitale, modul de lucru cu aplicațiile.
- Avem nevoie de: răbdare, empatie și flexibilitate, abordare treptată, conștientizare, regularitate, sprijin și comunicare continuă între elevi, părinți, colegi.
- Avantajul învățării de la distanță, asincronă, este că permite o diferențiere reală și o personalizare a sarcinilor.

Scopul instrumentelor digitale este de a spori procesul de învățare prin faptul că vin în sprijinul sau în completarea celor învățate la clasă, pun la dispoziția profesorilor modalități moderne de predare și evaluare.

Bibliografie:

- Constantin Cucoş, Olimpius Istrate, Ion–Ovidiu Pânişoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Şcoala online-elemente pentru inovarea educaţiei”, Ed.Universităţii, Bucureşti, 2020
- http:// www.e-şcoala.ro/ Proiectul Şcoala Online

BULLYING-UL ÎN ȘCOALĂ

Mihaela Patrichi
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Bullying-ul are fețe ascunse și se manifestă sub forma a numeroase comportamente, a căror intenție este să provoace suferință. Există lovituri care se văd, răni care pot fi pansate, dar există și lovituri insinuante, răni care nu știu să strige după ajutor.

Bullying-ul este un termen umbrelă care înglobează o serie de comportamente aggressive prin intermediul cărora un copil încearcă să obţină unele beneficii cum ar fi: apreciere, valorizare, atenţie din partea celorlalţi colegi sau chiar o serie de bunuri. Se deosebeşte de celelalte tipuri de comportamente agresive (lovit, smuls, împins, înjurat) prin faptul că nu apare ca reacţie la anumite emoţii de disconfort (furie, tristeţe, etc).

Bullying reprezintă o formă de abuz emoțional și fizic, care are trei caracteristici:

- ✓ intenționat – agresorul are intenția să rănească pe cineva;
- ✓ repetat – aceeași persoană este rănită mereu;
- ✓ dezechilibrul de forțe – agresorul își alege victima care este percepută ca fiind vulnerabilă, slabă și nu se poate apăra singură.

Bullying-ul poate lua mai multe forme:

Bullying verbal. Este caracterizat de acțiuni verbale sau scrise, rău intenționate, cum ar fi: șicanarea; injuriile; comentariile sexual neadecvate; folosirea sarcasmului; amenințările; criticile; un limbaj neadecvat.

Bullying fizic ce presupune folosirea contactului fizic pentru a-i intimida pe ceilalți, prin: intimidare fizică, amenințare, hărțuire, vătămare; simularea violenței, ridicarea pumnului; lovire; împingere; distrugerea lucrurilor celuilalt; gesturi obscene; încălcarea spațiului personal; încolțirea unei personae în mijlocul unui grup.

Bullying social ce se referă la lezarea reputației sau a relațiilor cuiva și include: bârfitul, lansarea și răspândirea zvonurilor despre cineva, de exemplu la locul de muncă;

punerea unei personae într-o situație stânjenitoare în public; folosirea puterii formale, a titlului/ funcției sau a puterii financiare ca forme de intimidare, amenințare, hărțuire și/sau vătămare; folosirea sarcasmului la adresa cuiva; provocarea în mod intenționat a unui sentiment de jenă și nesiguranță; excluderea și izolarea unei persoane din punct de vedere social sau profesională.

Cyberbulling. Avansul tehnologiei a permis ca toate comportamentele menționate mai sus să poată avea loc și în mediul online, pe rețelele sociale, prin e-mail sau alte platforme. Acestea poartă numele de cyberbulling – acesta are loc și mai ușor, pentru că este mult mai facilca o persoanăsă se ascundă în spatele unor ecrane și să aibă anumite comportamente. Mai mult, oricine are un smartphone cu conexiune la Internet poate hărțui pe altcineva, fără a fi nevoit să își dezvăluie identitatea reală. Cyberbulling-ul nu mai este limitat de curtea școlii sau de colțurile străzii, ci poate avea loc 24 de ore din 24. Acesta presupune hărțuirea și amenințarea în mediul online și implică mai multe persoane, fără a necesita puterea fizică.

Cele mai frecvente forme de bullying din şcolaritatea mică sunt: tachinarea (ex. „aragaz cu patru ochi" pentru copiii care poartă ochelari, „balenă" pentru copiii care au o greutate mai mare, „girafă" pentru copiii mai înalţi, „sărac" pentru copiii cu posibilităţi financiare mai reduse, „căminist" pentru copiii care provin din sistemul de protecţie de stat), izolarea unui copil („Nu vorbiţi cu ea!"; „Nu ai ce căuta pe terenul de sport!"), împrăştierea de zvonuri false.

Comportamentul de bullying este o cale prin care unii copii au învăţat să primească atenţie, chiar dacă într-un mod negativ. Alţi copii se manifestă astfel pentru că aşa au învăţat să se simtă puternici (când ceilalţi se tem de ei). Pentru alţi copii, comportamentul de bullying reprezintă o cale uşoară de a fi percepuţi de ceilalţi ca fiind „cool". Nevoia de integrare este atât de mare, încât copiii pot să se comporte astfel pentru a fi acceptaţi de copiii cu o popularitate mai mare. Există şi situaţii când copiii imită modelele învăţate – ei acţionează în acelaşi mod în care au fost trataţi şi ei în contextele lor de viaţă. Şi mai există şi categoria copiilor care interpretează greşit diferenţele cultural şi etnice.

Una dintre tacticile cele mai utile este ca toți factorii responsabili să se implice. Părinții, profesorii, elevii și personalul auxiliary trebuie să colaboreze pentru stoparea violenței. Este recomandat ca părinții să fie atenți la anumite semne de avertizare care pot indica faptul că cel mic este victima bullying-ului sau, dimpotrivă, că îi agresează pe alți copii.

Bullying-ul are efecte negative asupra sănătății victimei și a familiei acesteia, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Pentru ca acest fenomensă fie stopat, este crucial ca persoanele să înțeleagă cu adevărat cât de traumatizant poate fi bullying-ul. Efectele acestui fenomen pot fi:

- ✓ Izolare socială;
- ✓ Răni produse la nivel fizic și efectele acestora la nivel psihic: lovituri, contuzii, care contribuie la un nivel de stres ridicat; anxietate; depresie;
- ✓ Afecțiuni ale pielii, problemele cu stomacul și inima, care pot fi agravate din cauza stresului resimțit atunci când un copile steagresat;
- ✓ Un system imunitar scăzut, ulcere și alte afecțiuni cauzate de anxietate și stres;
- ✓ Aparițiaunui sentiment de rușine;
- ✓ Tulburări ale somnului;
- ✓ Scăderea stimei de sine;
- ✓ Performanțe școlare reduse din cauza scăderii capacității de concentrare

Recunoașterea acestor semen este un prim pas important în luarea măsurilor împotriva bullying-ului, pentrucă nu toți copiii care sunt agresați vor solicita ajutor – ci vor suferi în tăcere și se vor lupta singuri cu agresorul.

Dacă un copil este în postura de victimă, el trebuie să urmeze câțiva pași pentru a evita și ieși din situații neplăcute. Ar trebui învățat:

- ➢ Să evite să se afle în preajma colegilor violenți.
- ➢ când se află într-o situație critică, să nu arăte că îi este frică! Arătând că este curajos poate descuraja agresorul!
- ➢ Să răspundă cu un compliment pentru a-l descuraja;
- ➢ Să își facă prieteni pentru a-l ajuta să facă față conflictelor și problemelor.

Toţi adulţii, cadre didactice şi părinţi, care au legătură cu şcoala trebuie să fie vigilenţi în a identifica acest fenomen și a interveni. Profesorii au un rol foarte important prin evaluarile și reacțiile lor față de situațiile de hărțuiare. Ei au deseori tendința de a le judecaca o problemă disciplinară și minimalizează consecințele asupra victimelor în anumite situații (de ex.: ironizarea repetată a unui copil – tratată ca o farsă, dar care poate stigamatiza imaginea de sine a respectivului copil). Schimbarea mentalității față de acest fenomen – bullying – devine extrem de necesară și rolul echipei psiho-pedagogice foarte important.

Deși nu există un algoritm cu rețete cheie, un cadru flexibil în care motivația, informațiile, evaluarea, cunoașterea tehnicilo radecvate, imaginația și creativitatea membrilor echipei pot fi garanția unei intervenții consecvente și benefice.

Este datoria tuturor să identifice, raporteze și să oprească bullying-ul (elevi, profesori, părinți și autorități); el poate fi oprit doar prin efortul colectiv.Respectul ar trebui sa fie reciproc, indiferent de rasă, accent, religie, apartenență socială, abilități școlare șamd. Respectându-ne reciproc vom trăi într-o lume mai bună.

Bibliografie:

1. Anderson, W., *Curs practic de încredere,* Bucureşti, Editura Curtea Veche, 1999
2. Fundaţia Copiii Noştrişi UNICEF România, *Agresivitatea copiilor, Înjurături, lovituri, bătăi, Sugestii pentru părinţi şi educatori.*
3. Gittins, Chris, *Reducerea violenţei în şcoală, un ghid al schimbării, Copiii şi violenţa,* COE, 2007
4. *Studiu sociologic la nivel național, Bullying-ul în rândul copiilor - Prevenirea bullying-ului*, Organizaţia Salvaţi Copiii, în https://www.salvaticopiii.ro/

TEXTUL EPIC (ÎN PROZĂ) PENTRU COPII ELEMENTE DE TEORIE LITERARĂ

Prof. înv. primar, Petrovici Luminița
Școala Gimnazială „Vasile-Pârvan”, Loc. Bârlad, Jud. Vaslui

Componentele textului literar

Un text literar poate fi receptat şi interpretat din două mari perspective: cea a afectivităţii (a conţinutului emoţional), prin care se urmăreşte impactul emoţional asupra lectorului, şi cea a teoriei literare, avându-se în vedere componentele unui text narativ: naratorul, personajele, relaţiile temporale şi spaţiale, acţiunea şi subiectul. Aceasta presupune diferite niveluri de lectură.

În clasele I-IV, analiza textului epic se desfăşoară după schema simplă *narator-acţiune-personaj*. În orizontul unei opere a lectorului, şi cea a teoriei şi criticii literare, avându-se în vedere componentele unui text narativ: epice această triadă este extrem de importantă, întrucât este generatoare de lume şi de sens. În *Opera literară*, Wolfgang Kayser afirmă că „trei elemente creează lume şi reprezintă astfel elementele structurale ale formelor epice: PERSONAJUL, SPAŢIUL şi ACŢIUNEA. Ele pot participa într-o măsură diferită la crearea de lume (Kayser, 1979, p. 495). Abordarea operei epice din perspectiva acestor componente presupune un traseu didactic complex, ce implică o serie de obiective importante, reflectate nu doar în spaţiul consacrat disciplinei de limbă şi literatură, ci şi în afara acesteia.

Strategiile de receptare şi interpretare a textului literar oferă o diversitate de metode şi procedee, ce pot fi valorificate în scopul atingerii finalităţilor mai sus menţionate. *Lectura expresivă realizată de către cadrul didactic, povestirea şi repovestirea, lectura după imagini,* audierea de texte, vizionarea unui spectacol dramatic etc. sunt cele mai la îndemână şi eficiente, totodată, metode prin care învăţătorul îşi poate apropia şi transpune lectorul în orizontul ficţiunii literare.

a. Autorul. **Naratorul**

Încă din clasele mici, elevul trebuie să cunoască noţiunile de *narator* şi *autor*, noţiuni, pe care nu trebuie să le confunde; autorul este creatorul operei literare, „cel de pe copertă", „fiinţa biologică" (Boghiu, Vulpeş, 2003, p. 9), în timp ce *naratorul* este o *instanţă fictivă* delegată de autor, prin vocea căruia se relatează/narează întâmplările (este cel care povesteşte). Identificarea naratorului se face după persoana gramaticală a verbelor, precum şi a pronumelor/adjectivelor pronominale prezente în discursul narativ. Important este ca elevul să facă distincţia dintre cele două instanţe: *narator* şi *autor*. Aici, învăţătorul poate să pornească de la un exemplu simplu şi edificator, totodată: autorul unei opere poate fi un bărbat/o femeie, iar naratorul- un şoricel, care este şi personaj, şi ne povesteşte întâmplările, prin care trece, mărturisindu-ne propriile trăiri şi temeri, acesta fiind terorizat de un nemilos motan uriaş. Pornind de la acest exemplu, învăţătorul trebuie să prezinte cele două tipuri de narator: *narator omniprezent şi omniscient (extradiegetic*), care relatează impersonal şi detaşat la persoana a III-a şi, asemenea unei instanţe supreme, ştie tot ce se întâmplă în universul ficţional; şi narator-personaj, care relatează la persoana întâi, fiind implicat în acţiune (narator intradiegetic). Pentru ilustrarea acestor două tipuri de narator, învăţătorul poate să pună faţă în faţă un fragment din *Capra cu trei iezi* şi unul din *Amintiri din copilărie,* pentru a se face concret distincţia dintre cele două concepte. Pe lângă aceste tipuri de narator, în evoluţia literaturii au fost identificate şi alte tipuri: - *naratorul-martor* - cel care a participat la întâmplarea povestită, însă nu ca actant/protagonist, ci doar ca observator/martor. Un astfel de narator întâlnim, spre exemplu, în *Hanu Ancuţei,* de M. Sadoveanu; este vorba despre Ienache Coropcarul din povestirea *Cealaltă Ancuţă*; - *naratorul-mesager*, întâlnit în aceeaşi operă- Liţa Salomia (*Istorisirea Zahariei Fântânarul*); acest narator povesteşte o întâmplare ce i-a fost relatată şi lui; - *naratorul-autor*-este cel „care asigură un dialog permanent cu un cititor prezumtiv" (Gavrilă, Doboş, 2003, p.147); un asemenea narator este întâlnit în *Patul lui Procust,* de C. Petrescu; - *naratorul-confident* este naratorul căruia i se încredinţează o „poveste" şi pe care ulterior o va relata cititorilor (*Geniu Pustiu*, de M. Eminescu); -*naratorul-reflector* - „diferă de cel *scriptural,* având rolul de a schimba, prin intervenţiile sale, perspectiva asupra faptelor şi a personajelor, de a ambiguiza, eventual, mesajul" (Gavrilă, Doboş, 2003, p.147); *supranaratorul*-este „cel care gestionează intervenţiile altor naratori, într-un ciclu sau serie de povestiri" (M. Sadoveanu-*Hanu Ancuţei*, Gavrilă, Doboş, 2003, p.147).

Naratorul îndeplineşte mai multe funcţii, printre care: *funcţia narativă* (Lintvelt); *funcţia de control sau de regie*, prin care naratorul controlează universul epic şi *funcţia opţională de interpretare,* când naratorul interpretează, face reflecţii pe marginea a ceea ce povesteşte.

b. Acţiunea. Momentele subiectului

Acţiunea discursului narativ defineşte ansamblul de întâmplări şi evenimente, determinate de relaţiile dintre personaje, precum şi de lumea lor interioară. În funcţie de modul de desfăşurare, acţiunea poate fi continuă, lineară (continuitate cronologică) sau discontinuă, fragmentară (discontinuitate cronologică, Gavrilă, Doboş, 2003, p.151).

Succesiunea întâmplărilor şi evenimentelor într-o ordine înlănţuită constituie *subiectul* operei literare, organizat pe *aşa-numitele momente* clasice: -**expoziţiunea**- partea de început, ce prezintă cadrul spaţio-temporal, precum şi o parte dintre personaje; -**intriga** (începutul conflictului) este definită ca o secvenţă ce declanşează desfăşurarea acţiunii; - **desfăşurarea acţiunii** - derularea propriu-zisă a întâmplărilor; - **punctul culminant** îl constituie momentul de tensiune maximă (apogeul conflictului) şi **deznodământul** – ce prezintă sfârşitul acţiunii şi soluţionarea conflictului/conflictelor.

c. Relaţii temporale şi spaţiale

Spaţiul şi *timpul* sunt alte două componente ale textului epic: „A defini naraţiunea presupune a o raporta obligatoriu la temporalitate: parametrii structurii formale a genului epic se concretizează mai întâi în *timpul trecut* (*timpul evenimentului relatat,* opus *prezentului relatării*) şi în *persoana a III-a* (care defineşte statutul personajelor, în raport cu cel al naratorului)" (Duda, 2006, p.187).

Teoreticienii literari operează cu această distincţie: între *timpul scriitorului, al naraţiunii* şi *timpul narat (al ficţiunii*): „Categoria timpului are în vedere raportul dintre două lumi temporale: una a discursului ficţional (care se referă la înlănţuirea cuvintelor în fraze şi a frazelor în capitole; să-l numim timp al lecturii) şi una a universului fictiv (mult mai complex; zece minute de lectură pot cuprinde ani, la nivelul universului descris, Bomher, 2002, p. 127). De asemenea, Noemi Bomher vorbeşte de existenţa unei *temporalităţi externe* (timpul cititorului, al scriitorului şi timpul istoric) diferită de *temporalitatea internă* (timpul narat şi timpul naraţiunii). „Uneori timpul ficţiunii este întrerupt, suspendat sau doar încetinit, naraţiunea convertindu-se în analiză, descriere sau digresiune", iar, alteori, „distanțat" dintre cele două timpuri poate fi abolită, aşa cum se întâmplă în romanul modern. (Bomher, 2002, p. 127).

Categoria *spaţiului* poate fi analizată, pornind de la aceeaşi disociere realizată şi în privinţa timpului; există, aşadar un *spaţiu exterior*- real, al lumii obiective, un spaţiu al scriitorului şi al lectorului, pe de o parte, şi, pe de altă parte, un spaţiu al cărţii („spaţiu al editorului") şi un *spaţiu interior*, al universului fictiv. „Caracteristica fundamentală a spaţiului epic este continuitatea, căci dacă spaţiul real este infinit şi lipsit de sens, cel al ficţiunii are început şi sfârşit, fiind încărcat de semnificaţie. Convenţia narativă presupune situarea într-un anumit spaţiu, descris sau nu, spaţiu perceput ca un drum, o cale sacră, iniţiatică (aşa cum există ea în mituri şi, tot mai des, în literatura modernă) sau o cale deschisă, „obiectivă", aparent fără importanţă în evoluţia personajelor (ca în literatura „clasică", unde relaţia cu spaţiul este una exterioară, neimplicată), o cale golită de sens (literatura absurdă), o cale labirintică sau circulară, simplă sau sinuoasă, închisă sau deschisă" (Bomher, 2002, p.128-129). Tot pe orizontală, este analizată (după Bomher) relaţia interior-exterior, raportul dintre spaţiul închis (sanatoriul din *Muntele vrăjit*, de Thomas Mann, camera Emiliei din *Patul lui Procust*, de C. Petrescu) şi cel deschis (fie natural: *În munţii Neamţului*, de Calistrat Hogaş, fie cel uman, „civilizat", citadin: *Intrusul*, de M. Preda). „Pe verticală, spaţiul poate fi organizat „în pantă" (drumul transhumanţei, circular ca în *Baltagul*, de M. Sadoveanu, sau incomplet, de unde şi golul, nostalgia ca în *Amintiri din copilărie*, de I. Creangă), investit uneori cu valoare iniţiatică (*Creanga de aur*) sau în paliere, paralele sau interrelaţionate, aşezate în funcţie de nivelele iniţiatice, de nivelele cunoaşterii sau chiar de nivelul social" (Bomher, 2002, p.129).

BIBLIOGRAFIE:

1. Bomher, Noemi, *13 paşi spre bucuria lecturii. Teoria literară*, Editura Universitas XXI, Iaşi, 2002;
2. Duda, Gabriela, *Introducere în teoria literaturii*, Ediţia a II-a, Editura All Educaţional, Bucureşti, 2006;
3. Gavrilă, Camelia, Doboş Mihaela, *Compendiu de teorie şi critică literară. Repere pentru bacalaureat*, Polirom, Iaşi, 2003;
4. Kayser, Wolfgang, *Opera literară. O introducere în ştiinţa literaturii*, Editura Univers, Bucureşti, 1979.

EVALUAREA REZULTATELOR ȘCOLARE

Învățător, Pînzaru Camelia
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Miclești

Procesul de învăţământ reprezintă subsistemul praxiologic al sistemului de învăţământ, finalizat la nivelul activităţii de predare-învăţare-evaluare. Una dintre caracteristicile generale ale procesului de învăţământ este aceea de autoreglare a activităţii cadrului didactic în funcţie de răspunsurile elevilor la nivelul unor circuite de conexiune inversă, deschisă spre (auto)perfecţionare. Evaluarea asigură realizarea efectivă a circuitului de conexiune inversă externă necesar la nivelul structurii acţiunii didactice în vederea autoreglării permanente a acesteia. În măsura în care stimulează şi apariţia circuitului de conexiune inversă internă

(premisa transformării obiectului instruirii în subiect al instruirii), evaluarea devine chiar o activitate comună cadrului didactic şi a elevului (autoevaluarea). Din această perspectivă evaluarea este implicată în fiecare moment al activităţii de predare-învăţare (S. Cristea,1997, p. 140).

I.T. Radu defineşte **evaluarea** ca activitatea prin care sunt colectate, prelucrate şi interpretate informaţiile privind starea şi funcţionarea unui sistem, a rezultatelor pe care le obţine, aprecierea acestora pe baza unor criterii şi prin care este influenţată evoluţia sistemului.

Ca sens particular, **evaluare pedagogică** „*vizează eficienţa învăţământului prin prisma raportului dintre obiectivele proiectate şi rezultatele obţinute de către elevi în activitatea de învăţare*"(I. Nicola, 2003, p.469).

Teoria şi practica evaluării în învăţământ înregistrează o mare varietate de moduri de adoptare şi de înţelegere a rolului acţiunilor evaluative. **Evaluarea rezultatelor şcolare** este uneori redusă la noţiuni ca „a verifica", „a nota", „a aprecia". Ea este o tehnică, o acţiune complexă, un ansamblu de operaţii mintale şi acţionale, intelectuale, atitudinale, afective care precizează:

- obiectivele şi conţinuturile ce trebuie evaluate;
- scopul şi perspectiva deciziei;
- momentul evaluării;
- cum se evaluează;
- cum se prelucrează datele şi cum sunt valorizate informaţiile;
- criteriile pe baza cărora se evaluează (Gh. Dumitriu, 2004, p. 342).

Evaluare rezultatelor şcolare este dominantă şi în cadrul sistemului integrat de evaluare. Rolul său central îşi găseşte justificare în multitudinea de factori care determină comportamentul elevilor şi în categoriile diverse de auditoriu care beneficiază sau sunt interesate de rezultatele şcolare: factori de decizie, cadre didactice, elevi, părinţi, autori de curriculum şi manuale, instituţii care angajează forţă de muncă, publicul larg (A.Stoica, 2007, p.40).

Rezultatele şcolare nu se referă numai la achiziţiile elevilor în domeniul cognitiv-cunoştinţe, priceperi, capacităţi, abilităţi, ci la întregul spectru de comportamente care contribuie la dezvoltarea personalităţii elevului: comportamente şcolare din plan afectiv şi psihomotor, unele rezultate extraşcolare – cu influenţă directă asupra rezultatelor extraşcolare, deprinderi autoevaluative sau rezultatele neintenţionate ale procesului de instruire.

I.T. Radu enumeră următoarele patru tipuri de rezultate şcolare:

- cunoştinţe acumulate (date, fapte, concepte, definiţii, formule ş.a.);
- capacitatea de aplicare a cunoştinţelor în realizarea unor acţiuni practice, a unor demersuri teoretice, concretizată în priceperi, deprinderi, stăpânirea unor moduri de lucru (tehnici);
- capacităţi intelectuale, exprimate în elaborarea de raţionamente, puterea de argumentare şi de interpretare, independenţa în gândire, capacitatea de a efectua operaţii logice, creativitatea ş.a.;
- trăsături de personalitate, atitudini, conduite formate (I. Radu, 1981, p. 112).

A evalua rezultatele şcolare înseamnă a determina măsura în care obiectivele procesului de învăţământ au fost realizate, precum şi eficienţa strategiilor didactice utilizate(Gh. Dumitriu, 2004, p. 343).

Operaţiile evaluării sunt:

- *măsurarea* – utilizarea unor procedee prin care se stabileşte o relaţie funcţională între un ansamblu de simboluri (cifre, litere) şi un ansamblu de fenomene şi obiecte sau elemente ale acestora, conform unor caracteristici pe care le posedă (Cât de mult?, Ce cantitate?, Ce dimensiune?);
- *aprecierea* - presupune emiterea unei judecăţi de valoare asupra fenomenului evaluat, pe baza datelor obţinute prin măsurare, prin raportarea datelor la un termen de referinţă, la un sistem de valori sau criterii (Cum este?, Ce valoare are? ş.a.)
- măsurarea şi aprecierea servesc *deciziei,* respectiv hotărârii unor soluţii pentru perfecţionarea procesului şi rezultatelor.

O evaluare eficientă trebuie să includă toate cele trei operaţii.

Scopurile evaluării:

- *Monitorizarea* progresului şcolar pe parcursul procesului de instruire. Elevul primeşteinformaţii privind stadiul pe care l-a atins în realizarea obiectivelor educaţionale, precum şi informaţii despre erorile şi dificultăţile sale de învăţare. Ea se realizează prin intermediul standardelor şi indicatorilor de proces.

Diagnoza rezultatelor şcolare „tratează" problemele nerezolvate ale elevului (erorile şi dificultăţile de învăţare). Aceasta se realizează prin strategia de evaluare formativă.

- *Certificarea* nivelului de cunoştinţe şi de capacităţi la sfârşitul unei perioade lungi de instruire: an şcolar, ciclu de învăţământ ş.a. Ea se desfăşoară cu precădere sub forma examenului. Ca strategie este utilizată evaluarea sumativă.
- *Selecţia* elevilor pentru o treaptă de învăţământ sau pentru un program particular de instruire: gimnaziu, liceu, învăţământ superior, cursuri speciale în domenii artistice, muzicale ş.a.
- *Prognoza* performanţelor viitoare ale elevilor. Strategia de evaluare pentru realizarea prognozei este atât criterială, cât şi normativă.
- *Orientarea şcolară şi profesională* a elevilor. Informaţiile obţinute prin diverse metode şi tehnici de evaluare sunt utilizate pentru îndeplinirea acestui scop.
- *Motivarea* elevilor pentru o activitate de învăţare şi pentru realizarea unei sarcini. Desfăşurarea eficientă a acţiunii de evaluare contribuie în bună măsură la stimularea motivaţiei elevilor.

Didactica actuală, curriculară, consideră evaluarea procesului de învăţământ drept o activitate de colectare, organizare şi interpretare a datelor privind efectele directe ale relaţiei cadru didactic-elev cu scopul de a eficientiza funcţionarea întregului sistem educaţional (Gh. Dumitriu, 2004, p. 343).

Din perspectivă curriculară, definirea conceptului de evaluare presupune raportarea la *finalităţile pedagogice* asumate în planul conţinutului şi al metodologiei didactice privind:

- fundamentarea managerială a deciziilor pe baza informaţiilor primite şi valorificate;
- orientarea formativă a conţinuturilor în direcţia rezolvării problemelor esenţiale depistate şi conştientizate;
- influenţarea evoluţiei sistemului evaluat.

Abordarea sistemică a procesului de învăţământ şi considerarea evaluării ca parte a acestuia, presupune şi evidenţierea *factorilor care influenţează rezultatele demersului didactic*:

- factorii generali: sociali, demografici, condiţii didactico-materiale;
- factori umani: elevi, cadre didactice, grup;
- componentele procesului de învăţământ: conţinut, metodologie, forme de organizare ş.a.

Etapele evaluării:

Sorin Cristea în „Pedagogie"(1997, p. 140) prezintă, din perspectiva modelului curricular, acţiunea de evaluare care „*presupune declanşarea unui proces managerial la baza căruia se află operaţia de prelucrare şi rafinare pedagogică a informaţiei obţinută prin diferite tehnologii de măsurare, apreciere şi decizie*". Autorul consideră că evaluarea include următoarele etape:

a) precizarea obiectivelor concrete ale operaţiilor de măsurare-apreciere care urmează să fie declanşate;
b) delimitarea domeniului în care vor fi angajate operaţiile de măsurare-apreciere;
c) prezentarea informaţiilor necesare pentru atingerea obiectivelor propuse în cadrul domeniului de referinţă delimitat anterior;
d) depistarea informaţiilor disponibile în mod direct şi indirect;
e) stabilirea tehnologiilor specifice necesare pentru obţinerea informaţiilor esenţiale în anumite intervale/grafice de timp;
f) angajarea tehnologiilor specifice în direcţia colectării informaţiilor necesare pentru realizarea operaţiilor de apreciere şi de decizie;
g) analiza informaţiilor conform criteriilor pedagogice specifice asumate la nivel de politică a educaţiei;

h) elaborarea aprecierilor pe baza analizei realizată anterior conform criteriilor pedagogice specifice asumate la nivel de politică a educaţiei;
i) stabilirea deciziilor necesare conform aprecierilor realizate în termeni de diagnoză pedagogică;
j) orientarea deciziei la nivel de prognoză pedagogică;
k) obiectivitatea deciziei într-un raport de evaluare cu funcţionalitate pedagogică rezumativă şi anticipativă, exprimată în termeni de îndrumări metodice explicite şi de sarcini concrete individualizate, verificabile în timp.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cocoş, C. (coord.), *„Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice”*, Editura Polirom, Bucuresti, 1998, p. 140
2. Cristea, S., *„Pedagogie”,* vol. II, Editura Hardiscom, Piteşti, 1997, p. 140
3. Dumitriu, Gh. Dumitriu, C., *„Psihopedagogie”,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004, p. 342-343
4. Nicola, I., *„Tratat de pedagogie școlară”*, Editura Aramis, 2002, p. 469
5. Radu, I., *„Teorie şi practică în evaluarea eficienţei învăţământului*”, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1981, p. 112
6. Stoica, A., *„Evaluarea progresului şcolar - de la teorie la practică”*, Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2007, p. 40

STRATEGII DE INTERVENŢIE ALE CADRULUI DIDACTIC ÎN SITUAŢIILE DE CRIZĂ EDUCAŢIONALĂ

Prof. Popovici Horia
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Vaslui
Prof. Popovici Speranța
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Strategia reprezintă arta de a folosi cu dibăcie toate mijloacele disponibile în vederea asigurării succesului într-un anumit demers. Nu puţine sunt situaţiile în care cadrul didactic se confruntă cu unele situaţii aparent insolvabile care afectează prin obstaculare bunul mers al activităţilor din clasă. Criza poate fi definită ca un eveniment sau un complex de evenimente inopinate, neaşteptate dar şi neplanificate, generatoare de periculozitate pentru climatul, sănătatea ori siguranţa clasei respective şi a membrilor acesteia.

STILURI ŞI STRATEGII DE INTERVENŢIE ALE CADRULUI DIDACTIC ÎN SITUAŢIILE DE CRIZĂ EDUCAŢIONALĂ

Caracterizarea stilurilor de intervenţie ale profesorilor în situaţii de criză educaţională poate conduce la identificarea unei serii de trăsături de personalitate ale celor direct implicaţi, conforme sau neconforme cu situaţia indicată – implicit, modalităţi de configurare ale strategiilor de intervenţie.

Dintre modalităţile optime de intervenţie în situaţii de criză educaţională ne oprim la următorii paşi pe care ar trebui să-i parcurgă managerul (învățătorul/educatorul) unei clase de elevi/grupe de preșcolari

I. **PRIMO TEMPO**: scapă de urgenţe; ordonează-ţi ideile; decompresarea; renunţă la telefoane: scapă de „hoţii de timp”; anticipează răul; planificarea;

II. **SECONDO TEMPO**: fă-ţi feed-back-ul; nu îţi mări stresul; cere scheme: luptă împotriva birocraţiei; schimbă mereu şi orice ; fii american; împarte în sferturi; fii flexibil; focusează-te; condu prin excepţie; micşorează pauzele; relaxează-te; respectă masa; menţine transparenţa: renunţă la ciorne.

Etape de acțiune ale cadrului didactic:

-identificarea situaţiei de criză educaţională;

-etiologia situaţiei de criza educaţională (ancheta, ascultarea motivațiilor, acțiune imediată);

-luarea deciziei (o discuţie cu întregul colectiv pe baza căreia să stabilim corect cauzele care au condus la conflict, stabilirea unui regulament nou);
-aplicarea măsurilor;
-controlul (asupra eficienţei măsurilor luate);
-evaluarea.

În didactica modernă profesorul are rolul de „dirijor" al procesului educaţional, de partener activ şi responsabil al elevului. Când toate aceste condiţii nu sunt respectate, din diferite motive, se poate ajunge – din păcate – la situaţii de criză educaţională, în care rolurile se modifică substanţial. Altfel spus dacă suntem buni pedagogi starea aceasta nu ne conferă şi … succesul pedagogic. Deci, se pare că pentru succesul muncii didactice, dincolo de cunoştinţele ştiinţifice şi metodice, trebuie cunoscut şi stăpânit şi ALTCEVA – clasa de elevi; pentru asta este necesar managementul clasei.

Abaterea comportamentală gravă poate fi definită ca o atitudine antisocială care poate ajunge până la încălcarea regulilor şi a legilor de drept, sancţionabilă, de cele mai multe ori, pe cale judiciară. Aici sunt încălcate şi violate, de către unii elevi, legile şi regulile de conduită socială şi şcolară, de cele mai multe ori în mod voluntar şi conştient.

Este recomandabilă în momentul identificării şi diagnozei unui asemena tip de comportament, apelarea unei echipe interdisciplinare care poate soluţiona, după gradul de severităţi problema în cauză. Componenţa unei asemenea echipe ar putea sa fie următoarea: cadrul didactic; unul dintre părinţi (sau amândoi, în situaţiile în care încrederea elevului în cei doi părinţi este difuză, incertă); consilierul şcolar; organele poliţieneşti (după caz); organele judiciare (după caz); factori de reeducare (după caz).

Echipa nu va avea în componenţa sa colegi de clasă.

Demersurile de intervenţie sunt următoarele :să solicite tot ceea ce doresc; să exprime propriile opinii, stări sufleteşti şi emoţii; să nu fie supuşi la discriminare; să ia propriile hotărâri şi să suporte consecinţele; să fie opţională implicarea în problemele grupului şi ale altor membri ai acestuia; să facă greşeli şi să.inveţe din ele; să primească exact ceea ce şi cât a plătit; să se răzgândească; să aibă intimitatea sa;să aibă succes.

Toate aceste probleme cu conţinut normativ vor reprezenta repere suficient de clare pentru creionarea intervenţiilor educaţionale serioase şi utile atât cadrul didactic, cât şi pentru elev.

Problema respectării drepturilor copilului e bine să rămână o constantă şi pentru cadrul didactic în calitate de manager şcolar.

Strategii de negociere în clasa de elevi

În majoritatea situaţiilor de criză educaţională cadrul didactic îndeplineşte rolul de mediator. Acesta implică abilităţi manageriale de tipul identificării nevoilor elevilor sau clasei şi apoi de forma găsirii resurselor necesare rezolvării problemelor apărute. De cele mai multe ori conflictul este un factor destructurant şi perturbator al echilibrului colectivului; tehnicile şi strategiile de depăşire a acestuia pot fi considerate următoarele:

- audierea fără aport emoţional - necesitatea obiectivităţii faţă de tot ceea ce se prezintă;
- audierea conţinutului - concentratea pe ceea ce se spune;
- concentrarea discuţiei pe conţinut - nu e bine să se abordeze compor-tamentul unui individ, ci mai ales procesul.

Negocierea este o construcţie subiectivă a unei înţelegeri comune printr-o raportare inteligentă la poziţii, interese şi nevoi. Reuşita într-o negociere educaţională se obţine prin ideea generală că pentru a dobândi ceva, trebuie să acorzi partenerilor şansa de a obţine şi ei ceea ce vor, şi chiar mai mult, prin prezentarea încă de la început a intenţiei şi a disponibilităţilor de negociere.

Strategia este o construcţie pragmatică din care se poate constata indiferent de aplicarea performantă a acesteia nu poate câştiga toată lume urma unei negocieri.

Concluzia oricărei negocieri este înţelegerea, care este mult mai bună decât orice s-ar obţine fără negociere; poate să satisfacă interesele şi nevoile comune, fiind cea mai bună opţiune dintre toate alternativele propuse şi cea mai corectă pentru toţi cei implicaţi. Înţelegerea este eficientă, incluzând aranjamente realiste, practice, realizabile.

Strategii de intervenţie în plan atitudinal - pedeapsa

Pedeapsa şcolară este una dintre strategiile de intervenţie cele mai controversate în planul managementului clasei de elevi. Unii pedagogi consideră pedeapsa ca fiind „mijloc atotputernic" de educaţie, în timp ce alţii o desconsideră până la pragul negării sale totale. Din punct de vedere managerial, pedeapsa este utilă ca mijloc de dirijare, ca normă, fiindcă exercită o influenţă cu adevărat educativă, determinându-1 pe cel care a greşit să nu mai dorească să încalce norma, nu din teamă, ci datorită propriei raţiuni.

Măiestria cu care un cadru didactic face apel la o astfel de strategie de intervenţie este legată de experienţa sa la clasă, de stilul său educaţional şi managerial. Pedeapsa aplicată de un cadru didactic care, în mod obişnuit, cultivă o distanţă socio-afectivă semnificativă între el şi elevi, va avea efecte minore, posibil negative; aceeaşi pedeaspă utilizată de un profesor care se impune în faţa elevilor prin respect, pregătire profesională şi ataşament pentru clasa respectivă are şanse de a se solda cu efecte pozitive mai mari şi va fi benefică pe o perioadă mare de timp.

Intervenția într-o situație de criză educațională , care este o atribuție a cadrului didactic, ar trebui să fie astfel concepută încât să conducă la regres și chiar la aplanarea totală a situațiilor de criză. În cele ce urmeaza, voi ilustra o situație de criză întalnită în mod frecvent în cadrul preşcolarilor , aparent minoră , dar care , fără intervenția prompta a cadrelor didactice specializate poate degenera în situații destul de grave cu urmări nedorite.

BIBLIOGRAFIE:

1. Alois, Gherguţ (2007), *Management general şi strategic în educaţie: ghid practic,* Ed. Polirom, Iaşi.
2. Doina Ciuciudău – Novac, Stărică Elena Cristina, *Consiliere educaţională şi intervenţie în practica şcolară,* Ed. Performantica, Iaşi, 2011
3. Iucu, Romiţă (2006). Managementul *clasei de elevi. Aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională,* Ed. Polirom, Iaşi.
4. Acland, Andrew Floyer, *Negocierea,* Editura Naţional, Bucureşti, 1998.

ABORDAREA INTERDISCIPLINARĂ PRIN JOCURI DIDACTICE

prof. înv. primar Raizu Alina-Nadia
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Motto: „Noul-cerinţă fundamentală a creaţiei de orice fel-apare totdeauna din vechi,din cunoscut; el izvorăşte din examinarea minuţioasă a realităţii externe şi dintr-o muncă stăruitoare, creatoare".

(Pierre Dêrone, Inventica)

Aflat în continuu proces de reformă, învăţământul românesc îşi defineşte liniile directoare ale politicii educaţionale în concordanţă cu cele europene. Pentru realizarea acestui obiectiv, se impune modernizarea procesului nostru de învăţământ prin transformări esenţiale atât în optica gândirii pedagogice, cât şi în tehnologia didactică, înţeleasă prin abordarea procesului didactic sub raportul scopurilor şi obiectivelor riguros elaborate, al conţinuturilor şi strategiilor adecvate, în scopul asigurării calităţii sistemului de învăţământ.

Este necesară o abordare interdisciplinară a conţinutului învăţării şi o orientare tot mai fermă spre o formare interdisciplinară a personalităţii umane în vederea integrării sale intr-o societate democratică dinamică.

„Interdisciplinaritatea este o formă a cooperării între discipline diferite cu privire la o problematică a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergenţă şi o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere." (C.Cucoş,1996)

Activităţile interdisciplinare au pronunţate valenţe formative. Ele contribuie la dezvoltarea intelectuală, socială, emoţională, fizică şi estetică a copilului, cultivă încrederea în forţele proprii şi spiritul de competiţie. Între aceste activităţi,un loc aparte îl ocupă jocul

didactic,cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, spre minunata lui lume de gânduri şi vise. Pentru copil, aproape orice activitate este joc.

Valenţele formative ale jocului sunt multiple: îmbogăţeşte cunoştinţele şi formează capacităţi, dezvoltă atenţia, spiritul de observaţie, memoria şi imaginaţia, formează motivaţia şi atitudinea faţă de diverse activităţi, cultivă spiritul de investigaţie, perseverenţa şi spiritul cooperant.

„Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieţii. Jocul este singura atmosferă în care fiinţa sa psihologică cere să respire şi, în consecinţă să acţioneze." (E.Claperede)

Jocul didactic interdisciplinar este o activitate în care se îmbină sarcini didactice din domenii de activitate diverse, într-o structură unitară axată pe învăţare. El imprimă activităţi didactice cu caracter dinamic şi atrăgător, induce o stare de bucurie şi de destindere care previne monotonia şi oboseala şi fortifică energiile intelectuale şi fizice ale elevului.

Jocurile didactice care mi-au permis o reuşită abordare interdisciplinară şi pe care le-am folosit la clasă cu succes fac parte din categoria metodelor active de predare-învăţare şi sunt jocurile de rol. Ele se bazează pe simularea unor funcţii, relaţii, activităţi, fenomene, iar prin practicarea lor elevii devin actori ai vieţii sociale pentru care se pregătesc. Punând elevii să relaţioneze între ei, jocul de rol îi activează din punct de vedere cognitiv, afectiv şi motric-emoţional, iar interacţiunile dintre participanţi dezvoltă autocontrolul eficient al conduitelor, comportamentelor şi achiziţiilor. Jocul de rol evidenţiază modul corect sau incorect de comportare în anumite situaţii şi reprezintă o metodă eficientă de formare rapidă şi corectă a convingerilor, atitudinilor şi comportamentelor.

Ideea activităţii este de a plasa elevii, în plan imaginar, în diferite situaţii ipotetice sau reale, în care să fie obligaţi să privească lucrurile şi să acţioneze din punctul altcuiva de vedere. Se pot găsi multe variante de desfăşurare a acestui tip de activitate, din care prezint două:

a) Se lucrează cu un număr de 5-7 elevi, restul clasei fiind observatori. După un anumit timp rolurile pot fi schimbate, fiind implicaţi şi alţi elevi din clasă

Se dă o situaţie reală sau imaginară din viaţa clasei sau chiar viaţa personală a elevilor, cei participanţi asumându-şi fiecare rolul unei persoane implicate în respectiva situaţie.

Exemplu: se prezintă situaţia unui elev care riscă scăderea notei la purtare pentru că a bătut un coleg. În acest caz pot exista rolurile: elevul problemă, mama, tatăl acestuia, învăţătorul, directorul şcolii, elevul agresat, mama, tatăl elevului agresat. 6 elevi din clasă îşi vor asuma aceste roluri purtându-se o discuţie pe tema situaţiei create.

b) Se lucrează cu toată clasa, împărţită pe grupe de 5-6 elevi. Se lucrează tot pe o situaţie-problemă, aleasă de comun acord cu clasa, diferenţa faţă de prima variantă apărând în distribuirea rolurilor: fiecare grup din clasă va primi un „rol" având sarcina de a răspunde la câteva întrebări din punct de vedere al personajului respectiv: Care este cauza apariţiei acestei probleme? Ce puteam eu să fac pentru a o preveni? Ce pot să fac acum pentru a rezolva această problemă?

Pentru aceeaşi situaţie ca la prima variantă, un grup va primi rolul elevului agresor, din punctul căruia de vedere va trebui să răspundă la cele trei întrebări, alt grup, rolul învăţătorului.

Discuţiile se vor axa pe diferenţele care apar între punctele de vedere ale personajelor şi pe motivele apariţiei acestor diferenţe.

Vom putea valorifica potenţialul creativ al elevilor dacă vom alege situaţiile în colaborare cu clasa, astfel încât acestea să fie de interes pentru ei, discutarea lor fiind utilă pentru rezolvarea unor probleme comune.Trebuie să oferim şanse de participare şi elevilor mai slabi sau cu probleme disciplinare. Un elev agresiv poate fi pus în rolul celui agresat, al unui părinte al acestuia, un elev leneş poate fi pus în rolul şefului clasei, un elev dezordonat în rolul responsabilului cu igiena. Scopul final este de a-i determina pe elevi să vadă lucrurile din punctul altcuiva de vedere.

Pe lângă obiectivele cognitive specifice unor activităţi, jocul de rol contribuie la realizarea unor obiective atitudinal-valorice. Astfel, jocul de rol:

-facilitează socializarea elevilor;

-îi familiarizează cu modul de gândire, trăire şi acţiune specifice unor categorii profesionale;

-le dezvoltă capacitatea de a rezolva situaţii problematatice dificile.

În proiectarea, pregătirea şi utilizarea jocului de rol, se parcurg mai multe etape metodice: identifecarea situaţiei, modelarea situaţiei şi proiectarea scenariului, alegerea partenerilor şi instruirea lor, distribuirea fişelor cu roluri prestabilite, învăţarea individuală a rolurilor, interpretarea rolurilor, dezbaterea cu toţi participanţii a modului de interpretare şi reluarea secvenţelor interpretate nesatisfăcător.

Învăţătorul are un rol deosebit de important în utilizarea jocului de rol. El proiectează scenariul, implicând în această activitate şi elevii, distribuie rolurile pornind de la aspiraţiile, aptitudinile şi preferinţele fiecărui participant, organizează activităţi pregătitoare, crează o atmosferă plăcută de lucru pentru a-i stimula pe interpreţi şi a evita blocajele emiţionale în preluarea şi interpretarea rolurilor,conduce modul de desfăşurare a jocului de rol. Un astfel de joc solicită din partea cadrului didactic, pe lângă aptitudini pedagogice speciale, aptitudini regizorale şi actoriceşti.

Sunt cunoscute şi practicate două tipuri de jocuri de rol: cu caracter general şi jocuri cu caracter specific. Din prima categorie fac parte: jocurile de reprezentare a structurilor, jocurile de decizie, jocurile de arbitraj, jocurile de competiţie. Din a doua categorie fac parte: jocul de-a ghidul şi vizitatorii, jocul de negociere, jocul de-a învăţătorul şi elevii.

Din prima categorie, cel mai îndrăgit joc de rol este procesul literar.

Procesul literar este o dezbatere, de pe poziţii extreme: acuzare-apărare, a unor problematici dintr-o temă literară, folosind elemente de procedură şi de limbaj specifice universului administrativ- juridic. El se poate realiza fie pe baza unei dramatizări elaborate de un profesionist şi atunci punerea în scenă se face după toate regulile montării unui spectacol de teatru, fie pe baza unor alocuţiuni gândite şi redactate de cei care urmează să le rostească.

Acest proces literar implică discipline ca: literatura pentru copii, educaţia muzicală, educaţia plastică, limba şi literatura română şi a avut un pronunţat caracter formativ.

Bibliografie:

1. Cucoş, Constantin, *Pedagogie*, Iaşi, Editura Polirom, 1996
2. Ionescu, Miron; Radu, Ioan, *Didactica modernă*, Cluj Napoca, Editura Dacia, 2001.

DISCIPLINAREA ELEVILOR PRIN ÎNTĂRIRE POZITIVĂ

prof. înv. primar, Raizu Alina-Nadia
Şcoala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

„Trebuie să iubeşti copiii cu o dragoste reală, profundă şi înţelegătoare.
E necesar să simţi plăcerea de a fi împreună cu ei,
de a-i cunoaşte, în şcoală şi în afara şcolii.”

William Platt

În contextul actual al dinamicii educaţionale, accentul se pune pe educaţia centrată pe elev. Elevul este omul de mâine care va întâmpina viitorul cu încredere şi curaj, ca o personalitate deplin conştientă de responsabilităţile şi drepturile sale. Învăţământul primar are un rol deosebit de important în dezvoltarea şi educarea tinerei generaţii. Folosirea adecvată a unor metode şi procedee educaţionale de disciplinare pozitivă creează condiţii ca fiecare elev să cunoască o evoluţie normală a personalităţii sale. În cunoaşterea elevului se pot utiliza diferite metode: observaţia, conversaţia, analiza produselor activităţii copiilor, probe pentru determinarea diferitelor niveluri de însuşire a unor operaţii intelectuale. Cunoaşterea individualităţii elevului şi tratarea diferenţiată este o premisă nu numai a prevenirii eşecului şcolar şi devierilor de comportament, ci garanţia unor satisfacţii deosebite în munca învăţătorului şi, de ce nu, garanţia optimizării climatului clasei. De aceea, pentru o cunoaştere profundă şi reală a fiecărui elev luat ca singularitate, putem considera necesar să ne apropii emoţional de ei, ascultând cu atenţie motivaţiile lor în legătură cu acţiuni pozitive sau negative

individuale sau de grup. Am observat atent conduita elevilor în timpul diverselor activităţi şcolare şi extraşcolare desfăşurate în sala de clasă, în curtea şcolii, în drum spre casă sau chiar acasă – în timpul vizitelor la domiciliu. Modul fiecărui elev de manifestare, de interrelaţionare cu alţi elevi sau cu adulţii a facilitat anticiparea şi explicarea succesului sau insuccesului acestuia în procesul instructiv – educativ.

Gândind la importanţa relaţiei familie – şcoală, se acordă o atenţie deosebită cunoaşterii familiei prin vizite la domiciliu, prin chestionare aplicate la şedinţele cu părinţii, prin discuţii individuale. Putem urmări tipul familiei (organizată/ dezorganizată – în sensul conflictelor dintre soţi sau absenţei unui părinte – divorţ/abandon/deces), starea emoţională dintre părinţi şi copil, climatul de securitate afectivă, precum şi existenţa unui mediu propice dezvoltării intelectuale (prin preocupările intelectuale ale părinţilor, indiferent de profesie) toate necesare progresului şi succesului şcolar.

S-a constatat că dezaprobarea comportamentelor negative, respectiv corecţia fizică sunt forme ce se centrează pe comportamentul nedorit şi nu îl învaţă pe copil cum să se comporte adecvat. Alte forme de disciplinare neadecvată sunt comenzile de genul „stai jos şi nu vorbi!”, „să nu te mai aud!” sau afirmaţiile explozive „ai intrat într-un necaz mai mare decât crezi!”, „stai să vezi ce păţeşti!”.

Nu sunt de folos nici criticile „numai atât poţi?” sau ameninţările „dacă nu te potoleşti vei fii pedepsit” sau aprecierile depreciative „vei învăţa vreodată faci ceva bine?”. Uneori se întâmplă ca aceste metode să aibă rezultate dar mult mai adesea ele generează frustrare, o stimă de sine scăzută şi chiar o dorinţă de răzbunare.

La polul opus este disciplinarea pozitivă care trebuie să îl înveţe pe copil auto-controlul şi încrederea în sine prin concentrarea asupra lucrurilor pe care părinţii şi profesorii doresc să le transmită. „Ea este baza pentru orientarea copiilor asupra modului în care pot fi în armonie cu ei înşişi, cum să îşi înţeleagă propriul comportament, cum să aibă iniţiativă, să fie responsabili pentru propriile alegeri. Părinţii pot să îşi amintească de primii ani de viaţă ai copilului, cum l-au învăţat să ridice mânuţele, să bată din palme, să meargă fără a lovi sau a ameninţa. Încurajarea e o modalitate eficientă de recompensare a copilului, care îl stimulează să înveţe, iar încurajarea unui comportament adecvat ajută la construirea stimei de sine”, spune Andreea Biji, psiholog în cadrul Salvaţi Copiii. Atunci când ignorăm un comportament neadecvat, cum sunt crizele temperamentale, plânsul pentru a obţine ceva ce i-a fost refuzat, îl ajutăm pe copil ce e autocontrolul, deoarece nu obţine atenţia celor din jur prin comportamentul pe care îl are.

De cele mai multe ori, prin pregătire, măiestrie pedagogică şi entuziasm, profesorul realizează o interacţiune pozitivă cu elevii, acesta favorizând procesul didactic. Dragostea pentru copii, tactul pedagogic, autocontrolul, empatia, competenţa, spiritul de echitate, alegerea de activităţi atractive la lecţie şi talentul de a trezi interesul elevilor pentru proiecte de cercetare (eventual şi prin exemplul personal), uşurinţa de a se adapta la neprevăzut şi nerenunţarea în faţa greutăţilor, exigenţa şi constanţa în cerinţele formulate, ca şi priceperea de a se realiza o corectă evaluare a performanţelor elevilor sunt tot atâtea calităţi care asigură eficienţa muncii la catedră, producându-i educatorului satisfacţie, trăire stimulatoare pentru noi şi noi eforturi în scopul perfecţionării stilului de muncă. Dincolo de conţinuturile concrete care se transmit, în demersul didactic va fi important foarte mult tipul de interacţiune care se va statornici între clasa de elevi şi profesor, precum şi atitudinea acestuia în a se relaţiona ca grup şi la fiecare elev în parte. Relaţia profesor – elev reprezintă modalitatea principală de mediere didactică, reprezintă o construcţie reciprocă, dinamică, ce se repliază permanent în funcţie de circumstanţe şi scopuri educative. Ea este rezultatul unei „opere” comune ce se definitivează în timp, prin implicarea ambelor părţi. De cele mai multe ori ce ştim nu este suficient şi nu ştim cum să reacţionăm pentru a elimina sau pentru a reduce o serie de comportamente indezirabile ale elevului. Am aplicat o serie de metode, dar am constatat ca unele dintre ele nu au mers. O metodă de învăţare sau modificare a comportamentului copilului, dacă transmite doar o informaţie sau oferă un feedback negativ, nu funcţionează în cele mai multe situaţii. Disciplinarea pozitivă reprezintă una dintre metodele cele mai eficiente ce se poate aplica în cadrul scolii, prin care copiii învaţă comportamente pozitive pentru tot restul vieţii. Îl ajuta pe

copil sa crească şi să se dezvolte armonios, echilibrat şi sănătos din punct de vedere emoţional si social. Disciplina pozitivă elimină pedeapsa care este o forma de atac si de abuz la o persoană. Strategiile de disciplinare sunt specifice pentru următoarele trei categorii de situaţii:
- în învăţarea unui comportament nou folosim ca metode modelarea şi învăţarea. În aplicarea cu succes a învăţării este esenţială observarea micilor progrese, care, chiar dacă par nesemnificative, trebuie mai întâi recompensate, iar apoi consolidate. Aceasta presupune efort si munca repetată, dar rezultatele vor fi pe măsură.
- în consolidarea unui comportament după ce ne-am asigurat că un comportament a fost învăţat, e necesar să aplicăm tehnici care duc la persistenţa comportamentului în timp: recompensa şi controlul mediului. Cu cât sunt mai naturale recompensele pe care le utilizăm, cu atât e mai mare şansa consolidării şi persistenţei comportamentului ţintă. Dacă îi vom da mereu copilului aceeaşi recompensă s-ar putea ca la un moment dat să se plictisească de ea, şi să nu mai aibă efectul pe care l-a avut la început. Cu cât i-a lipsit mai mult acel lucru cu atât va avea un efect mai mare ca şi recompensă. Recompensele vor fi mai puţin materiale, oprindu-ne asupra celor care îl motivează pe elev în activitatea sa nu pentru valoarea materiala. Prin urmare, în alegerea recompenselor trebuie să avem în vedere acest lucru. Putem să oferim lucruri simple, pe care le avem la îndemână şi sunt atractive pentru copil (ex. buline, steluţe).

Opusa recompensei, pedeapsa presupune exercitarea unui control exterior, prin forţă, asupra copiilor cu scopul de a le modifica un comportament problematic şi se recurge la manifestarea unor forme de abuz fizic si emoţional. Deşi adultul nu doreşte să recurgă la astfel de metode, pentru că nu par a fi cele mai potrivite. Totuşi, de cele mai multe ori profesorii aleg să disciplineze în acest fel din mai multe motive: au primit ei înşişi acelaşi „tratament" când au fost copii, nu cunosc nici o altă metodă prin care să obţină rezultatul aşteptat, cred în eficienţa pedepsei, sau uneori sunt încurajaţi de părinţii elevilor.

Apariţia imediată a efectului pedepsei poate funcţiona ca o recompensă pentru cel care o foloseşte şi, prin urmare, poate duce la utilizarea ei abuzivă. De exemplu, dacă îl pedepseşte pe copil punându-l la colţ pentru că se juca prea gălăgios, profesorul obţine ca beneficiu imediat încetarea gălăgiei in clasa. Fără să-şi dea seama, profesorul nu mai caută alte soluţii la o situaţie nedorită, fiind tentat să o rezolve rapid prin pedepsirea celui care a produs-o. Pedeapsa poate modela comportamentul celui pedepsit. Adesea au fost situaţii în care „copiii problemă" ai unei clase au fost „creaţi" de modul în care dirigintele sau învăţătorul au reacţionat în rezolvarea problemelor de disciplină ridicate de aceştia. Se ajunge ca orice problemă de disciplină apare să fie opera aceluiaşi elev chiar dacă acesta nici nu ştie despre ce a fost vorba. Iată deci, că strategia pe care o va aplica profesorul la clasă trebuie bine gândită pentru ca să nu avem astfel de situaţii.

O serie de studii au evidenţiat, în mod repetat, că acei copii care au fost martorii sau ţinta unor pedepse excesive tind să recurgă ei înşişi la pedepsirea oamenilor din jurul lor. Uneori, exprimarea pedepsei poate fi amânată până când devin ei înşişi adulţi şi intră în rolul de părinţi. Mediul în care trăim influenţează modul de manifestare a comportamentului. Am observat de nenumărate ori că un comportament al copilului se manifesta doar într-un anumit mediu sau în prezenţa anumitor persoane. De aceea, o condiţie importantă în realizarea disciplinei prin întărire pozitivă este existenţa unei bune relaţii cu familia de proveniență a elevului. Strategiile aplicate de profesor trebuie să aibă continuitate şi acasă pentru a fi viabile. Profesorul trebuie să fie informat în legătură cu orice schimbare ce ar putea influenţa comportamentul elevului. Sunt situaţii în care starea de sănătate sau conflictele dintre părinţi îşi pun amprenta în mod inevitabil asupra modului de manifestare a copilului. O bună comunicare dintre profesor şi familia elevului poate avea efecte benefice în disciplinarea lui.

Nu trebuie să tratăm cu indiferenţă modelul personal atât în cazul profesorului cât şi al părintelui. Nu este indicat să fim altfel decât le cerem lor să fie, este o problemă de moralitate şi respect reciproc. Dacă noi înşine suntem „indisciplinaţi" cum să-i determinăm pe elevi să fie?

Este indicat să ţinem seama şi de următoarele strategii specifice pentru asigurarea disciplinei în clasa de elevi**:**

- Uneori faptele vorbesc mai puternic decât cuvintele

- Utilizaţi metode nonverbale şi de continuitate a lecţiei (ex: deplasează-te cu spatele şi pune mâna pe umărul elevului care vorbeşte)
- Utilizaţi tăcerea ca mijloc corectiv.
- Nu vă adresaţi clasei până când nu aveţi certitudinea ca toţi elevii sunt pregătiţi să vă asculte.
- Stabiliţi un contact vizual permanent cu elevii.
- Semnalaţi un comportament indisciplinat/ disciplinat printr-un semn distinctive concret.
- Evitaţi întrebările al căror răspuns este aşteptat după o ordine previzibila. Puneţi întâi întrebarea şi apoi nominalizaţi elevul care să răspundă.
- Fiţi gata să schimbaţi metoda când constataţi că elevii au obosit să vă asculte.
- Orientaţi elevii să extragă principii de viaţă din conţinutul academic predat.
- Consiliaţi elevul care are probleme rămânând în permanenţă la dispoziţia acestuia.
- Organizaţi activitatea în sensul solicitării unor sarcini precise de la elevi.
- Recunoaşteţi şi indicaţi cele mai mici îmbunătăţiri în comportamentul elevilor şi încurajaţi-l.
- Concentraţi-vă asupra elevului cu un comportament regulamentar, lăudaţi-l şi felicitaţi-l pentru asta.
- Încercaţi să comunicaţi cu elevul indisciplinat, întrebându-l dacă şi cum puteţi să-l ajutaţi.
- În situaţii dificile folosiţi o voce scăzută, nu ridicaţi tonul, pentru ca elevul să facă efort pentru a te asculta.
- Recunoaşteţi că atunci când un elev persistă în indiscipline, acest fapt este semnul unei nevoi de atenţie sau de dragoste (împlinind nevoile emoţionale de bază ale elevilor-dragostea, afirmarea, apartenenţa, imaginea de sine-pot fi prevenite situaţiile de indisciplină.
- Daţi dovada de multa răbdare.
- Fii realist și gândește-te la ce spunea Kevin Leman în „Making Children Mind without Losing Yours" (Kennedy Century Press, 1994): **„Nu sunt atât de naiv încât să cred că orice metodă de disciplină poate avea efect pozitiv asupra fiecărui copil".**

Bibliografie:

1. Romita Iucu - *Managementul clasei de elevi*, Ed. Polirom, 2006
2. Geoff Petty - *Teaching today (Profesorul azi)*, Ed. Atelier Didactic, 2007
3. Emil Stan - *Managementul clasei*, Aramis,2006
4. www.biblioteca digital.ro, Mihai Diaconu-Sociologia educaţiei
1. Andre de Paretti - *Educaţia în schimbare*, Ed. Spiru Haret, 1996
2. Adrian Neculau - *Psihologia câmpului social*, Ed. Polirom, 1997
3. Emil Păun - *Şcoala-abordare sociopedagogică*, Ed. Polirom, 1999
4. *Managementul clasei - ghid pentru profesori şi învăţători*, UNICEF Romania, 2007

COPIII ŞI NATURA
ROLUL ŞI IMPORTANŢA ACTIVITĂŢILOR ÎN AER LIBER

înv. Rogojină Elena
Școala Gimnazială nr.1, Sat Văleni, jud. Vaslui

,,Călătorind vom constata că nu e altă ţară mai frumoasă decât ţara în care ne-am născut, nu există nicăieri păduri atât de umbroase, văi atât de tăinuite şi de adânci, râuri atât de limpezi, fâneţe atât de dese, de înalte şi de înflorite, aer atât de îmbălsămat, oameni atât de minunaţi, încât sufletul cel mai zglobiu se simte înmuiet de o dulce melancolie." (Calistrat Hogaş).

Natura, prin caracterul său viu şi dinamic trezeşte interesul copiilor, indisolubil legat de dorinţa de a cunoaşte şi de curiozitatea specifică vârstei. Contactul nemijlocit cu mediul

înconjurător oferă copiilor multiple şi noi posibilităţi de cunoaştere a unor aspecte, a legăturilor dintre acestea, a cauzelor pe care le determină şi urmările pe care le au. Astfel, sub îndrumarea cadrului didactic, copiii sunt îndrumaţi cu cunoştinţe precise, lărgindu-le orizontul intelectual, dezvoltându-le capacitatea de a cerceta şi de a descoperi relaţiile dintre fenomene. Acest lucru se realizează cu un real succes şi prin intermediul activităţii desfăşurate în afara clasei. Prin caracterul lor practic, activităţile în afară de clasă şi şcoală contribuie la formarea priceperilor şi deprinderilor şi la o strânsă legătură între teorie şi practică.

Rolul cadrului didactic în cadrul acestor tipuri de activităţi este extrem de important. El este cel care trebuie să-i facă pe copii să-şi facă timp să privească, să asculte susurul apei, şoapta vântului, ciripitul păsărelelor. De asemenea, copiii trebuie să petreacă mult timp liber relaxându-se, să cunoască oamenii la ei acasă, la lucrul câmpului, la culesul roadelor. Astfel, luând ca exemplu o plimbare în natură, trebuie să urmărim ca obiective generale însuşirea unor cunoştinţe ecologice prin contactul nemijlocit cu mediul înconjurător, precum şi formarea şi îmbogăţirea proceselor de cunoaştere prin educarea în spiritul observării, depistării factorilor poluanţi din zona vizitată. De asemenea, trebuie insistat asupra dezvoltării intereselor copiilor pentru starea de sănătate a mediului.

Pentru reuşita activităţii trebuie asigurate în primul rând condiţiile efectuării plimbării, respectiv traseul, alegând drumul cel mai scurt, perioada de timp, precum şi materialele necesare (pungi de plastic dacă este o acţiune de ecologizare, cărţi vechi pentru presarea plantelor, aparat de fotografiat sau cameră de luat vederi). Printr-o astfel de plimbare, copiii explorează mediul înconjurător satisfăcându-şi setea de cunoaştere, nevoia de joc şi mişcare, oferindu-le prilejul de a contempla şi observa direct locul pentru a descoperi singuri fenomene şi elemente noi, îmbogăţindu-le cunoştinţele despre vegetaţia şi fauna zonei respective, despre rolul şi utilitatea acestora în menţinere echilibrului ecologic. De asemenea, li se atrage atenţia asupra elementelor şi factorilor poluanţi din jur. Copiii vor fi antrenaţi în elaborarea concluziilor privind cele observate şi descoperite în zonă. Ei sunt ajutaţi să-şi structureze cunoştinţele acumulate prin observare directă („Ce vieţuitoare aţi văzut?”; „Cu ce se hrănesc?”; „Deşeurile din material plastic pe care le-aţi văzut poluează apa?”; „Care sunt sursele poluării?”; etc). Într-o astfel de activitate, copiii sunt nevoiţi să-şi asume şi responsabilităţi. Trebuie sugerat să observe şi să spună care obiecte predomină şi prin observaţii imediate se va stabili efectul asupra mediului – miros neplăcut, aspect urât, atrag insecte, muşte, ţânţari, gândaci, etc. Se va iniţia astfel o acţiune de colectare a deşeurilor şi se vor schimba păreri şi idei despre prezenţa şi rolul omului în asigurarea unui mediu curat şi sănătos.

O metodă foarte importantă în cadrul activităţilor în aer liber este studiul de caz, care reprezintă de fapt un caz particular căruia i se găsesc soluţii ce sunt mai întâi dezbătute, apoi verificate şi apreciate. Această metodă oferă posibilitatea afirmării libere a opiniilor, dar şi alegerea soluţiei optime după dezbaterea lor. Luând ca exemplu „Piersicul din curtea şcolii” observarea pomului pe parcursul celor patru anotimpuri în scopul recunoaşterii şi descrierii anumitor schimbări şi transformări survenite în funcţie de anotimp a permis găsirea cazului şi prelucrarea datelor esenţiale (prezenţa crengilor uscate, a frunzelor bolnave). Apoi se trece la prezentarea orală a situaţiei de analiză detaliată, argumentată şi descoperirea cauzelor şi a variantelor de soluţionare („Din ce cauză este bolnav?”; „Cum l-am îngrijit până acum?”; „Cum putem ajuta copacul?. Studiul de caz prilejuieşte înţelegerea rolului pe care îl au copiii în menţinerea unui mediu sănătos, iar datorită elementelor concrete duce la formarea conduitei proprii. Mediul natural şi social din afara clasei le oferă copiilor posibilităţi multiple de cunoaştere. În felul acesta atmosfera din sala de clasă devine mai puţin artificială, studiul mediului concret constituind un mijloc de cunoaştere a elementelor componente ale lumii înconjurătoare şi de apropiere a şcolii de viaţa socială. Cunoaşterea unor aspecte ale realităţii concrete la care copiii nu au acces se realizează ca un exerciţiu complementar prin intermediul unor persoane care să le explice concret în ce constă un serviciu, o meserie. Astfel, un angajat al unei ferme, al poştei, un pompier, etc. va putea veni să explice copiilor aspecte specifice ale activităţii, să prezinte echipamente, unelte şi să le detalieze modul de folosire şi alte aspecte concrete despre munca sa.

Explorarea se poate realiza prin „lecţii plimbare” şi „lecţii despre lucruri”. Se numesc „lecţii plimbare” pentru că ele trebuie să fie mai mult lecţie decât plimbare. Învăţătorul nu trebuie să uite când îşi planifică o lecţie plimbare care trebuie să aibă un scop posibil de realizat şi un demers conceput minuţios. Subiectele pot fi foarte variate. O fotografie, o ilustraţie frumos colorată nu pot înlocui observarea directă a unui obiectiv socio-cultural, a unui animal, a unui fenomen ce trebuie studiat în cadrul diferitelor discipline de învăţământ (matematică şi explorarea mediului, ştiinţe ale naturii, geografie).

În activităţile desfăşurate în afara sălii de clasă trebuie să luăm ca motto afirmaţia lui Piaget: „Copilul trebuie lăsat să descopere el însuşi adevărul acţionând în mod practic deoarece scopul şcolii este de a forma creatori, inventatori şi nu de a forma indivizi care să respecte ceea ce au învăţat generaţiile precedente”. „Învăţaţi-i pe copiii voştri, ceea ce i-am învăţat noi pe-ai noştri: că pământul este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului, va ajunge să li se întâmple şi copiilor acestui pământ. Noi ştim cel puţin atât: nu pământul aparţine omului, ci omul aparţine pământului. Omul este firul care ţese drama vieţii şi ceea ce-i face pământului îşi face lui însuşi”.

Poate că situaţiile problemă, neprevăzute care apar dau culoare lecţiei plimbare, deoarece este posibil să fie sesizate de copii aspecte la care nu ne-am gândit sau să adreseze întrebări la care nu putem răspunde şi trebuie să ne adresăm unei alte persoane. Uneori, intenţionat procedăm aşa pentru a colora lecţia, fără însă a ne abate de la obiectivele urmărite. Este cel mai greu lucru. Trebuie neapărat să stabilim regulile precise, precizându-le obiectivele (Ex.: „Ne plimbăm pentru a observa pădurea de foioase” etc.). Se va organiza şi o activitate în sala de clasă prin intermediul căreia cadrul didactic trebuie să dea posibilitatea copiilor să vorbească între ei, dar legat de subiectul observat. Chiar vor fi încurajate discuţiile în perechi prin repetare pentru a le da siguranţă şi încredere în capacităţile lor de observare. Se stabilesc anumite semne: ridicarea unui deget, mişcarea capului pentru disciplinare şi acceptarea ideilor celorlalţi copii; indicarea cu mâna a direcţie de mers: înainte, la dreapta, prin oprire cu faţa spre copii şi indicarea cu mâna dreaptă a direcţiei, înlăturând astfel verbalismul care poate fi necivilizat, supărător pentru trecători. Dacă învăţătorul se opreşte şi copiii se opresc. Este semnalul că vor primi o sarcină de observare. Acest instructaj se face prealabil în sala de clasă, apoi se aplică treptat, la început în cadrul unei lecţii plimbare organizată în apropierea şcolii, când pot fi date şi explicaţii. Repetându-se cu consecvenţă şi sistematic, copiii vor reţine şi vor respecta aceste reguli. În timpul observării, cadrul didactic dă explicaţii, reţine aspecte esenţiale pentru a le fixa, comenta în clasă. În timpul lecţiei plimbare se pot face fotografii. Prin intermediul lor, copiii trebuie să descopere noi caracteristici identificând pe cele deja cunoscute, descriind aspectele generale ale materialului fotografiat. Lecţia plimbare trebuie adaptată condiţiilor locale. Subiectele trebuie să corespundă mediului concret şi obiectivelor programei. Spre deosebire de lecţia în aer liber, excursia este o activitate mai complexă, care presupune o pregătire prealabilă. Astfel, mai întâi trebuie stabilite traseul, scopul, durata şi data excursiei. Trebuie căutate punctele de atracţie (peisaje, muzee). De asemenea, copiii trebuie să aibă echipamentul necesar, potrivit locului şi anotimpului. Din rucsac nu trebuie să lipsească trusa sanitară, lanterna, harta şi, de ce nu, un carneţel în care să se noteze ceea ce este observat. Unde putem pleca în excursie? Prin întreaga ţară, de la ţărmul Mării Negre şi până sus pe înălţimile munţilor, unde ne aşteaptă adevărate comori de frumuseţe. În tren sau în autocar, la cabană, în camping, în orice loc ne-am afla, trebuie să ne comportăm cu civilizat, să manifestăm respect şi dragoste faţă de natură şi faţă de oamenii din jur. Excursia este mai mult decât o lecţie. Ea ne oferă prilejul, după cum spunea Nicolae Iorga „să străbatem cu piciorul şi să înţelegem cu gândul şi cu sufletul”. La înapoiere din excursie, copiii pot folosi informaţiile culese şi notate în carneţele pentru a realize albume, colecţii, expoziţii cu materiale adunate. În concluzie, putem spune că nu există activităţi anume pentru o educaţie ecologică, ci prin toate activităţile ce le desfăşurăm în şcoli, copiii îşi pot însuşi numeroase noţiuni şi cunoştinţe. Curiozitatea lor duce la acumulare de cunoştinţe multiple despre mediul înconjurător, despre protecţia lui, contribuind la dezvoltarea capacităţii de a gândi logic şi a interpreta concret anumite aspecte din jurul lor.

BIBLIOGRAFIE:
1. Joiţa Elena – „Eficienţa instruirii”, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 2003
2. Dumitru Stoica, Liubovia Buşe – „Metodica predării geografiei la clasele I-IV”, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1985
3. Tomescu Nastasia, Meiroşu Emili, Băzăvan Larisa, Petre Cristina - „Ştiinţe ale naturii”, Ploieşti, Editura LVS Crepuscul, 2005

ÎNVĂŢAREA EFICIENTĂ ÎN CLASĂ FOLOSIND METODELE INTERACTIVE DE GRUP

prof. pt. înv. primar, Secăreanu Natalia
Școala Gimnazială nr.1 Tutova, jud. Vaslui

În societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să ţină pasul cu evoluţia societăţii şi implicit a educaţiei.

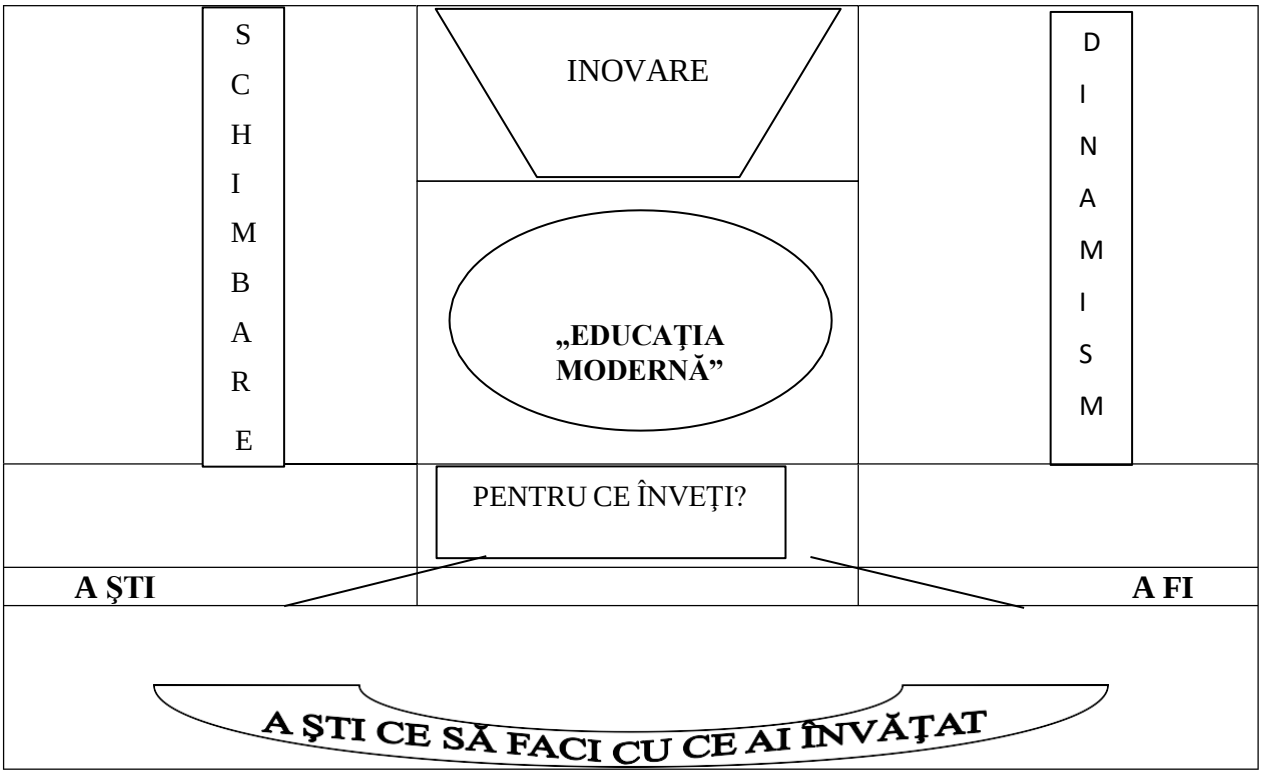
Şi în învăţământ au loc transformări rapide pornind de la crearea mediului de învăţare care poate eficientiza tehnicile de învăţare şi de muncă intelectuală sau le pot bloca.

Nevoia şi cerinţele copiilor, „actori” pe scena educaţională, pretind dascălilor o schimbare radicală de abordare a activităţii didactice.

Cerinţa primordială a educaţiei progresiviste este de a asigura o metodologie diversificată bazată pe combinarea activităţilor de învăţare şi de muncă independentă, cu activităţile de cooperare, de învăţare în grup şi de muncă independentă.

Se poate apela la strategii eficiente care să conducă la integrarea europeană a învăţământului.

A apărut termenul de „educaţie modernă”.

Deci, regândirea educaţiei formale se impune şi obligă să schimbe relaţia cu copiii şi între copii promovând sprijinul reciproc şi dialogul constructiv prin noi strategii care se propun.

Activităţile pentru copii trebuie să aibă un caracter spontan, să contribuie la dezvoltarea independenţei în gândire şi acţiune.

Căutarea de idei prin metode interactive conferă activităţii „mister didactic”, se constituie ca „o aventură a cunoaşterii” în care copilul e participant activ pentru că el întâlneşte probleme, situaţii complexe pentru mintea lui de copil, dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsurile la toate întrebările, rezolvă sarcini de învăţare, se simte responsabil şi mulţumit în finalul lecţiei.

Învăţătorul trebuie să fie entuziasmat de fiecare reuşită, progres, înregistrat de grup sau de copil.

În cadrul fiecărei metode copiii primesc sarcini de învăţare. Acestea sunt foarte diferite de la o metodă la alta încât explorează o mare varietate de capacităţi.

Sarcinile de lucru trebuie să îndeplinească anumite condiţii:

- să fie transmis timpul alocat sarcinii de lucru;
- să fie descrisă gradual;
- să fie legată de viaţa reală;
- să ofere posibilitatea copiilor de a se autoevalua, corecta, de a comunica cu colegii.

Metode interactive de grup sunt: cubul, turul galeriei, metoda R.A.I., brainstormingul, Ştiu/Vreau să ştiu/Am învăţat, mozaicul, metoda piramidei (Metoda bulgărelui de zăpadă) ş.a.

Iată câteva metode interactive de grup folosite de mine la diferite lecţii:

Cubul

Este o metodă utilizată în cazul în care se doreşte explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective.

Elevii au posibilitatea să-şi dezvolte competenţele necesare unor abordări complexe şi integratoare.

Etapele metodei:

1. Se realizează un cub, pe ale cărui feţe se notează cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.
2. Se anunţă tema, subiectul pus în discuţie.
3. Se împarte clasa/grupul în şase subgrupe, fiecare având sarcina să examineze tema aleasă din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului.
   a) Descrie: Cum arată? (culorile, formule, mărimile, etc.).
   b) Compară: Cu cine/ce aseamănă şi de cine/ce diferă – asemănări şi deosebiri.
   c) Asociază: La ce te poţi gândi?
   d) Analizează: Din ce este făcut, din ce este compus?
   e) Aplică: Ce poţi face cu el? Cum poate fi folosit?
   f) Argumentează: pro sau contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul informaţiei.
4. Forma finală a scrierii este împărţită întregului grup.
5. Lucrarea în formă finală poate fi desfăşurată pe tablă sau pe o foaie de flipchart.

Pentru a oferi exemplul său, cadrul didactic va scrie în timpul acesta activităţi, demonstrând astfel că este membru al grupului, al clasei înţeleasă ca şi comunitate ce învaţă.

Turul galeriei

Este tehnica de învăţare prin cooperare care stimulează gândirea, creativitatea şi învăţarea eficientă, încurajând elevii să-şi exprime opiniile cu privire la soluţiile propuse de colegii lor.

Obiective:

Elaborarea unui plan care să conducă la finalizarea unui produs ce constituie concepţia/opinia tuturor membrilor grupului.

Descrierea metodei :

1. Se formează grupe de 3-4 elevi;
2. Copiii organizaţi în grupuri rezolvă o sarcină de lucru care are mai multe perspective de abordare sau mai multe soluţii;
3. Produsele activităţii grupelor de elevi;
4. Se expun produsele activităţii, care transformă într-o galerie expoziţională;

5. La semnalul dat de învăţător grupurile de elevi (aflaţi în calitate de vizitatori şi critici) trec pe la fiecare exponat pentru a examina soluţiile sau ideile propuse de colegi şi îşi înscriu pe poster (într-un loc stabilit anterior, de preferinţă pe margine) observaţiile, ajutaţi de învăţător.
6. După ce se încheie turul galeriei, grupurile revin la locul iniţial şi citesc observaţiile de pe lucrarea lor, reexaminând-şi produsul din prisma acestora.

Analiza ideilor	
Activitatea iniţială	Evaluarea
Ideile iniţiale; Ce valoare are în comparaţie cu cele noi; Cantitatea ideilor	Ideile noi apărute Valoarea ideilor; Evaluarea cantitativă a ideilor; Eventuale erori.

Exemplu:

Descompunerea numărului 7

a) Comunicarea sarcinii de lucru:

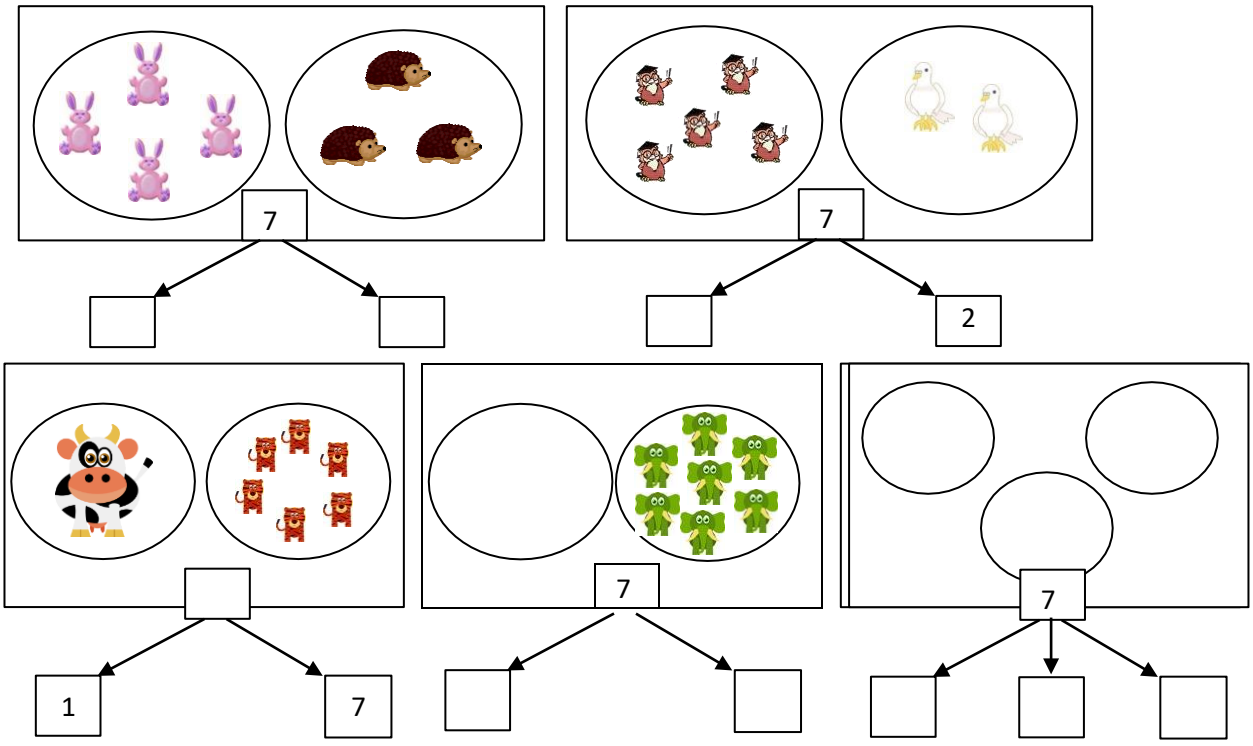
- veţi lucra în grupuri de câte 4 elevi;
- timp de 5 minute veţi găsi 5 soluţii de descompunere a numărului 7

b) Activitate în grupuri

- în timp ce elevii lucrează, învăţătorul monitorizează activitatea şi oferă sprijin.

FIŞĂ DE LUCRU

1. Completaţi:

c) Expunerea produselor rezolvate

- se expun fişele de către elevi;

d) Turul galeriei

- se examinează corectitudinea rezolvării descompunerii numărului 7, dacă a respectat numărul de variante propus pe fişă, dacă sunt utilizate corect cifrele învăţate. Se fac corecturi pe marginea pătrăţelelor.

e) Activitate în grupuri

- timp de 5 minute fiecare grup observă dacă are noutăţi pe marginea căsuţelor şi aduce corecţiile necesare.

Turul galeriei

- antrenează grupurile;
- reactualizează cunoştinţelor.

Metoda R.A.I. „Răspunde – Aruncă – Interoghează"

Este o metodă de fixare şi sistematizare a cunoştinţelor, dar şi de verificare.

Are la bază stimularea şi dezvoltarea capacităţii elevilor de a comunica prin întrebări şi răspunsuri ceea ce au învăţat.

Participanţii activi se selectează ad – hoc, printr-un joc de aruncare/prindere a unei mingi uşoare: elevul care aruncă mingea trebuie să adreseze o întrebare (din cunoştinţele însuşite) elevului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă altui coleg, adresându-i o nouă întrebare. Elevul care prinde mingea, dar nu ştie răspunsul, iese din joc, la fel ca cel care este descoperit că nu cunoaşte răspunsul la propria întrebare.

Exemple de întrebări:

1. Care este jumătatea numărului 20?
2. Care este sfertul lui 36?
3. Cât este o cincime din 45?
4. Care este dublul numărului 6?

Avantaje

- dezvoltă gândirea critică;
- permite autoevaluarea propriei activităţi;
- elevul este co-participant la propria formare.

BRAINSTORMINGUL SAU CIORCHINELE DE IDEI

O strategie care oferă posibilitatea de a-i pune pe elevi în situaţia de a se gândi la o temă pe care o vor întâlni în text şi de a face asociaţii în legătură cu aceasta.

Dacă, de exemplu, se citeşte un text despre toamnă, li se cere elevilor să gândească la idei, sentimente, evenimentepe care le pot asocia acestui anotimp.

Se realizează un ciorchine de idei, reţea care să sintetizeze ideile exprimete de ei.

Utilizarea metodelor interactive de grup în activitatea didactică are ca rezultat creşterea motivaţiei pentru învăţare şi a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive faţă de obiectele de studiu în şcoală şi asigură condiţiile formării capacităţii copiilor de a interacţiona şi de a comunica, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Activ este elevul care depune efort de reflecţie personală, interioară şi abstractă, care întreprinde o acţiune mintală de căutare, de cercetare şi redescoperire a adevărurilor, de elaborare a noilor cunoştinţe.

BIBLIOGRAFIE:

- Breben, Silvia, Gongea, Elena, Ruiu, Georgeta, Fulga, Mihaela, *Metode interactive de grup*, Ghid metodic, Editura ARVES, Craiova, 2002, pag. 120 - 126, 179, 196, 256, 257;
- Nicola, Ioan, *Tratat de pedaogie şcolară*, pag. 210 - 225;
- Neagu, Mihaela, Petrovici, Constantin, *Elemente de didactica matematicii în grădiniţă şi în învăţământul primar,* Editura PIM, Iaşi, 2006, pag. 41-68.

METODE, TEHNICI ŞI INSTRUMENTE MODERNE DE EVALUARE

Prof. înv. primar Stan Ana-Maria
Şcoala Gimnazială „Vasile Pârvan" Bârlad

Metoda R.A.I. vizează „stimularea şi dezvoltarea capacităţilor elevilor de a comunica (prin întrebări şi răspunsuri) ceea ce tocmai au învăţat." Denumirea acestei metode provine de la asocierea iniţialelor cuvintelor Răspunde – Aruncă – Interoghează. Poate fi utilizată în orice moment al activităţii didactice, în cadrul unei activităţi frontale sau de grup.

Un demers evaluativ realizat prin intermediul acestei metode implică respectarea următorilor paşi (în cazul unei activităţi frontale):

- se precizează conţinutul/tema supus/ă evaluării;

- se oferă o minge uşoară elevului desemnat să înceapă activitatea;

-acesta formulează o întrebare şi aruncă mingea către un coleg care va preciza răspunsul; la rândul său, acesta va arunca mingea altui coleg, adresându-i o nouă întrebare;

- elevul care nu va putea oferi răspunsul corect la întrebare va ieşi din „joc", răspunsul corect fiind specificat de cel ce a formulat întrebarea; acesta are dreptul de a mai adresa o întrebare, iar în cazul în care nici el nu cunoaşte răspunsul corect, va părăsi „jocul" în favoarea celui căruia i-a adresat întrebarea;

- în „joc" vor rămâne numai elevii care demonstrează că deţin cunoştinţe solide în legătură cu tema evaluată;

- la final, profesorul clarifică eventualele probleme/întrebări rămase fără răspuns. Pe parcursul activităţii, profesorul-observator identifică eventualele carenţe în pregătirea elevilor şi poate adopta astfel deciziile necesare pentru îmbunătăţirea performanţelor acestora, precum şi pentru optimizarea procesului de predare-învăţare.

Această metodă alternativă de evaluare poate fi utilizată în cadrul oricărei discipline de studiu, cadrul didactic atenţionând însă elevii în ceea ce priveşte necesitatea varierii tipurilor de întrebări şi a gradării lor ca dificultate.

Avantajele metodei R.A.I.:

-este, în acelaşi timp, o metodă eficientă de evaluare, dar şi o metodă de învăţare interactivă; elementele de joc asociate acestei metode transformă demersul evaluativ într-o activitate plăcută, atractivă, stimulativă pentru elevi;

- nu implică sancţionarea prin notă a performanţelor elevilor, având rol constativameliorativ, ceea ce elimină stările emoţionale intens negative; promovează interevaluarea şi interînvăţarea; permite realizarea unui feedback operativ.

Contribuie la:

- ♣ formarea şi consolidarea deprinderii de ascultare activă;
- ♣ formarea şi dezvoltarea capacităţii reflective;
- ♣ dezvoltarea competenţelor de relaţionare;
- ♣ dezvoltarea competenţelor de comunicare;
- ♣ formarea şi dezvoltarea competenţelor de evaluare şi autoevaluare;
- ♣ dezvoltarea capacităţii argumentative etc.

Limitele acestei metode pot fi următoarele: consum mare de timp, răspunsuri incomplete sau incorecte, în condiţiile în care profesorul nu monitorizează cu atenţie activitatea grupului, nonimplicarea unor elevi sau etichetarea elevilor care au nevoie de mai mult timp pentru formularea întrebărilor/răspunsurilor, marginalizarea sau autoizolarea elevilor care împărtăşesc anumite opinii, dezinteres, neseriozitate manifestată de unii elevi, aparentă dezordine, apariţia unor conflicte între elevi etc.

Tehnica 3-2-1 este „un instrument al evaluării continue, formative şi formatoare, ale cărei funcţii principale sunt de constatare şi de sprijinire continuă a elevilor."

Este o tehnică modernă de evaluare care nu vizează sancţionarea prin notă a rezultatelor elevilor, ci constatarea şi aprecierea rezultatelor obţinute la finalul unei secvenţe de instruire sau al unei activităţi didactice, în scopul ameliorării/îmbunătăţirii acestora, precum şi a demersului care le-a generat.

Denumirea acestei tehnici se datorează solicitărilor pe care ea şi le subsumează. Astfel, elevii trebuie să noteze: trei concepte pe care le-au învăţat în secvenţa/activitatea didactică respectivă, două idei pe care ar dori să le dezvolte sau să le completeze cu noi informaţii, o capacitate, o pricepere sau o abilitate pe care şi-au format-o/au exersat-o în cadrul activităţii de predare-învăţare.

Avantajele tehnicii 3-2-1: aprecierea unor rezultate de diverse tipuri (cunoştinţe, capacităţi, abilităţi), conştientizarea achiziţiilor ce trebuie realizate la finalul unei secvenţe de instruire sau a activităţii didactice, cultivarea responsabilităţii pentru propria învăţare şi rezultatele acesteia, implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor propuse, formarea şi dezvoltarea competenţelor de autoevaluare, formarea şi dezvoltarea competenţelor metacognitive, asigurarea unui feedback operativ şi relevant, reglarea oportună a procesului de predare-învăţare, elaborarea unor programe de recuperare/compensatorii/de dezvoltare, în

acord cu nevoile şi interesele reale ale elevilor etc...

Limitele acestei tehnici pot fi următoarele: superficialitate în elaborarea răspunsurilor, „contaminarea" sau gândirea asemănătoare, dezinteres, neseriozitate manifestată de unii elevi etc..

Proiectul - reprezintă „o metodă complexă de evaluare, individuală sau de grup, recomandată profesorilor pentru evaluarea sumativă." Elaborarea proiectului necesită o perioadă mai mare de timp (câteva zile sau câteva săptămâni) şi poate fi sarcină de lucru individuală sau de grup. În utilizarea acestei metode se parcurg următoarele etape:

1. Stabilirea temelor pentru proiect (pot fi implicaţi şi elevii dacă le este deja familiar acest tip de activitate).
2. Stabilirea şi precizarea perioadei de realizare a proiectului.
3. Familiarizarea elevilor cu exigenţele specifice elaborării unui proiect.
4. Planificarea activităţii (individuale sau de grup) - formularea obiectivelor proiectului; - constituirea grupelor de elevi (dacă este cazul); - distribuirea/alegerea subiectului de către fiecare elev/grup de elevi; - distribuirea/asumarea responsabilităţilor de către fiecare membru al grupului; - identificarea surselor de documentare.
5. Desfăşurarea cercetării/colectarea datelor.
6. Realizarea produselor/materialelor.
7. Prezentarea rezultatelor obţinute/a proiectului.
8. Evaluarea proiectului.

Pe parcursul realizării proiectului, cadrul didactic oferă suport şi consultaţii elevilor în desfăşurarea cercetării, în colectarea datelor necesare şi poate efectua evaluări parţiale.

Evaluarea proiectului implică atât raportarea la calitatea produsului, cât şi la calitatea procesului, a activităţii elevului. În acest sens, este necesar ca profesorul să formuleze criterii clare, susceptibile de a asigura o evaluare obiectivă, şi să le comunice elevilor.

Avantaje ale utilizării proiectuluieste, în acelaşi timp, o metodă eficientă de evaluare, dar şi o metodă de învăţare interactivă; plasează elevul într-o situaţie de cercetare autentică; cultivă responsabilitatea pentru propria învăţare şi rezultatele acesteia; asigură implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor propuse; facilitează abordările de tip inter- şi transdisciplinar; promovează interevaluarea/autoevaluarea şi interînvăţarea; oferă posibilitatea aprecierii unor rezultate de diverse tipuri (cunoştinţe, capacităţi, abilităţi); permite exersarea şi evaluarea ♣ capacităţii de a observa; ♣ capacităţii investigative; ♣ capacităţii de analiză, sinteză, comparaţie, generalizare şi abstractizare; ♣ capacităţii de a utiliza tehnici specifice de muncă intelectuală; ♣ capacităţii de a utiliza, asocia, transfera diverse cunoştinţe; ♣ capacităţii argumentative; ♣ capacităţii de a realiza un produs etc.;asigură dezvoltarea competenţelor de relaţionare, a competenţelor de comunicare; stimulează creativitatea; facilitează dezvoltarea încrederii în propriile forţe etc..

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoş, C., *Teoria şi metodologia evaluării,* Editura Polirom, Iași, 2008
2. Joiţa, E., *Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de învăţare cognitiv-constructivistă*, Bucureşti: E.D.P., 2007
3. Manolescu, M., *Activitatea evaluativă între cogniţie şi metacogniţie,* Meteor Press, București, 2004
4. Manolescu, M., *Evaluarea şcolară. Metode, tehnici, instrumente*, Meteor Press, București, 2005
5. Meyer G., *De ce şi cum evaluăm*, Editura Polirom, Iași, 2000
6. Oprea, C.L., *Strategii didactice interactive*. E.D.P., București, 2006

PROBLEMATICA EȘECULUI ȘCOLAR

prof. înv. primar Ștefăniță Adriana,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Succesul este rezultatul autorealizării de sine, cu eforturi mari cu sacrificii, cu muncă asiduă, din trebuință de autoexprimare și autorealizare, din trebuință de prestigiu. Succesul are o primă accepțiune — aceea de reușită, deși nu orice reușită este un, succes. O altă accepțiune asociată este, victoria în competiție. Înaintea analizei cauzelor care conduc la succesul sau insuccesul școlar, facem câteva precizări conceptuale și delimităm din punct de vedere semantic alte concepte care pot face obiectul acestei analize, cum ar fi: conceptul de performanță școlară, concept adaptat celui de performanță în general, conceptul de randament școlar, progresul școlar alături de reușita școlară.

Prin performanță înțelegem realizarea deosebită într-un domeniu oarecare de activitate sau acțiunea cu un efect ce depășește nivelul comun fiind superior și putându-se constitui într-un record. Performanței îi sunt asociați o serie de factori care interacționează la nivelul oricărei unități industriale: aptitudini, însușiri de personalitate, sisteme de valori, calități fizice, interese, motivații, vârsta, sexul, școlarizarea, experiența, orizontul cultural, mediul social al muncii, sistemul de salarizare și recompense, sistemul de instruire și control, politica intreprinderii, mediul fizic al muncii, spațiul de muncă, metodele de muncă. Pe lângă acești factori, performanța se raportează și la obiectiv - scop, cu cât obiectivul de atins este mai înalt cu atât perseverența auto-depășirii devine condiție esențială a reușitei.

Randamentul școlar vizează nivelul de pregătire teoretică și practică la care s-a ajuns la un moment în munca cu elevii. Gradul de concordanță dintre cunoștințele asimilate - învățate și prevederile Programei școlare se constituie într-un principal indicator al randamentului școlar.

Coeficientul ridicat de corelație dintre Programa și cunoștințele elevilor demonstrează un randament școlar superior. În cadrul randamentului școlar sunt implicați atât factori interni, cât și factori externi. În foarte mare măsură contribuie strategiile și tacticile educaționale, în mod deosebit metodica predării și învățării. Prin aceste tehnologii didactice se poate ajunge la un randament școlar ridicat, dar nu și la o performanță școlară și/sau succes școlar, unde personalitatea elevului/studentului este mai bine resimțită.

Progresul școlar

Eficiența procesului de învățământ, performanța și randamentul școlar se exprimă și prin progres școlar. Acesta este exprimat de o asemenea stare calitativă a unei clase și/sau individ care înregistrează în raport cu un anumit nivel al cerințelor și al posibilităților obiective și/sau subiective creșteri substanțiale în rezultatele obținute. Progresul școlar nu se identifică însă nici cu performanță și nici cu randamentul școlar. Progres școlar poate înregistra și un fost corigent sau chiar repetent care, evident, nu s-a confruntat cu vreo performanță școlară și la care randamentul școlar a fost sub limita accesibilului și prevederilor normative și didactice. Prin progres școlar desemnăm anumite stări calitative superioare în raport cu o anumită perioadă comparativă. La nivelul progresului, care poate fi continuu, până la performanță sau periodic, contribuie atât agenții educaționali cât și alți factori stimulativi exteriori. În cele mai multe situații progresul școlar este de scurtă durată, iar motivația școlară este în general scăzută.

Un alt concept prin care este evidențiată eficiența învățământului este reușita școlară sau după unii succesul școlar propriu-zis. Chiar dacă literatura de specialitate le analizează ca două concepte substitutive, între ele se pot desprinde și unele delimitări: reușita poate fi considerată ca acea stare calitativă în raport cu un anumit obiectiv propus spre realizare, pe când succesul presupune reușita la performanțe înalte dincolo de limita inferioară a reușitei. Succesul școlar este mai apropiat de performanță și eficiență, pe când reușita este mai apropiată de randament. Nici reușita școlară și, cu atât mai puțin, succesul școlar nu presupun numai obținerea unor rezultate de moment, în general condiționate de o stare precară limitată. Reușita școlară vizează și alte obiective și indicatori comensurabili, cum sunt:

- dezvoltarea potențialului intelectual;
- motivația în activitatea didactică;

- dezvoltarea unor dispoziții și sentimente intelectuale;
- crearea unui climat psihosocial și educațional optim;
- integrarea ulterioară în activitatea socială și de producție.

În ceea ce privește succesul școlar, asimilat reușitei școlare de către cei mai mulți pedagogi, prin succes școlar desemnăm acele rezultate obținute la un randament superior în conformitate cu nivelul cerințelor programelor școlare și al finalității învățământului. Și din acest punct de vedere se observă că succesul este mai standardizat sub aspect normativ decât reușita, succesul vizând rezultatele prin anumite cerințe impuse și nu prin deziderate îndeplinite de către unii elevi și studenți sau chiar de unele cadre didactice.

În mod operațional prin succes școlar desemnăm:

- nivelul performanțial al fiecărui elev/student, precizat atât în termeni de conținut (cognitiv, afectiv-atitudinal, psihomotor) cât și în termeni relativi (prin raportarea la performanțele grupului de referință);
- nivelul minim obligatoriu de învățare;
- criteriile de evaluare raportate la curriculum-ul propus;
- caracteristicile de relevanță, echilibru și integrare ale curriculum-ului;
- caracteristicile ocaziei de învățare interpretate din perspectiva educației permanente și a interrelațiilor dintre învățarea formală, nonformală, semiformală și informală.

Factorii sociopedagogici

Fac referință atât asupra structurii instituționale formale a sistemului de învățământ, cât și a unor factori exteriori, cum ar fi: cei familiali și implicit climatul educațional regăsit în acest mediu. În această categorie intră factorii obiectivi, de natură socio-pedagogică, concretizați în contextul sociopedagogic și cu referință deosebită la organizarea procesului de învățământ.

În ceea ce privește dimensiunea structurală, instituțională a sistemului de învățământ, aceasta își pune amprenta asupra succesului școlar prin specificul relațiilor instituite și prin modul de organizare a procesului de învățământ, pe fondul unui anumit plan de învățământ și ideal educațional.

Bibliografie:

- Someşan Eugenia, ,,Pedagogia învăţământului şcolar. Instrumente didactice", Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009;
- Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, ,,Metode şi tehnici interactive de grup" , sursa www.scribd.com.

DICTAREA, MODALITATE DE FORMARE ȘI DEZVOLTARE A DEPRINDERILOR DE SCRIERE

Știrbu Aurica
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui

Dictarea este un tip de exercițiu folosit în activitatea școlară pentru formarea și dezvoltarea deprinderilor de scriere corectă. Activitatea de dictare presupune **trei etape**:

Etapa I: Pregătirea dictării

Dictarea, atât la clasa I, cât și la clasele a II-a, a III-a și a IV-a, trebuie gândită și pregătită cu minuțiozitate.

- *Clasa I*

După ce școlarii au învățat să scrie un număr de 4-5 litere și au scris cuvinte cu aceste litere, pentru consolidarea scrierii, se folosesc cu succes dictările în secvența lecției *Obținerea performanței*, această secvență fiind forma de verificare a măsurii în care au reușit elevii să asimileze noile conţinuturi. Se va pregăti o dictare ce va cuprinde literele învățate și litera învățată în ziua respectivă, cuvinte formate din literele însușite, apoi o propoziție sau două. La

sfârșitul perioadei abecedare, în funcție de stadiul însușirii citirii și a scrierii la care se află elevii, se pot pregăti pentru dictare chiar mici texte închegate.

- *Clasele II-IV*

Textele propuse pentru dictare trebuie să îndeplinească mai multe cerințe: să fie accesibile elevilor, să aibă valoare educativă, să fie atractive, coerente și să cuprindă problema de limbă învățată în ziua respectivă (scrierea lui *m* înainte de *b* și *p*, scrierea cu *î* și *â*, grupurile de sunete *ea, ia, oa, ie, ua, uă,* semnele de punctuație sau diferite ortograme). Se recomandă selecția acestor texte din literatura română și universală pentru copii, ca și din textele nonliterare, în conformitate cu vârsta elevilor. Textul nu trebuie aglomerat cu situații-problemă de scriere.

Dictarea se poate da în secvența lecției *Obținerea performanței*, în cadrul lecțiilor de predare-învățare, de sistematizare, consolidare, fixare a cunoştinţelor sau de recapitulare, dar și în lecția de evaluare a cunoştinţelor/deprinderilor elevilor (dictarea de control).

Etapa a II-a: Aplicarea dictării

- *Clasa I*

Dintre diversele tipuri de dictări, cea mai frecvent folosită, întrucât corespunde posibilităților copiilor pe această treaptă de însușire a scrierii, este ***dictarea cu explicații prealabile***.

Primele exerciții de scriere după dictare constau în scrierea literelor. O astfel de dictare se desfășoară în felul următor:

- Învățătorul întreabă elevii ce literă au învățat în acea zi. Îi anunță să-și pregătească cele necesare pentru scris și le atrage atenția că vor scrie după dictarea sa.
- Explicația prealabilă constă în faptul că învățătorul stabilește, împreună cu elevii, cum se scrie fiecare literă (elementele ei grafice). Este vorba doar de o readucere aminte a structurii grafice a literei, pentru a preveni eventualele greșeli de scriere. Tot în vederea acestui lucru, elevii sunt puși să arate literele respective pe planșa cu alfabetul de mână.
- Se dictează literele învățate, apoi se dictează și cuvinte formate din literele învățate. Se dictează mai întâi cuvinte monosilabice, alcătuite din două-trei litere, apoi cuvinte din trei sau patru silabe.
- Fiecare cuvânt se dictează în întregime, nu pe silabe, cuvântul trebuie privit ca un tot;
- Înainte de trecerea la scrierea cuvântului, **se analizează oral** cuvântul dictat: se desparte oral în silabe, se identifică sunetele fiecărei silabe;
- Se dictează încă o dată cuvântul întreg, elevii își despart în gând cuvântul în silabe și scriu silabele legate între ele, cu fir continuu;
- Dictarea de propoziție: se dictează întreaga propoziție printr-o rostire clară, cu o intonație accentuată, se repetă propoziția de două-trei ori de către elevi. Propoziția se dictează în întregime, pentru ca elevul să aibă percepția începutului și sfârșitului de enunț.
- Se analizează oral stabilindu-se cuvintele propoziției, se despart în silabe cuvintele, se identifică sunetele silabelor, se reia dictarea întregii propoziții cuvânt cu cuvânt, rar, în așa fel însă, încât copiii să nu piardă legătura logică dintre cuvintele propoziției.
- În timpul dictării propozițiilor, învățătorul urmărește, fără a întrerupe activitatea copiilor, felul cum scriu, relevă eventualele greșeli tipice sau individuale.
- După învățarea tuturor literelor, spre sfârșitul clasei I, nu se mai analizează oral cuvintele și propozițiile, elevii fiind capabili sa-și autodicteze singuri analiza fonetică.
- Se pot da ca dictare, spre sfârșitul clasei I, scurte texte închegate.
- După ce dictarea s-a terminat, învățătorul citește întregul text, rar, copiii urmăresc modul cum au scris pe caietele lor, apoi se cere copiilor să citească singuri ceea ce au scris.

- *Clasele II-IV*

Dictarea cu explicații prealabile și-a demonstrat eficiența și în clasele II-IV. Se explică sau se lămuresc formele ortografice, utilitatea semnelor de punctuatie cuprinse în texte, în scopul evitării eventualelor greșeli și presupune următorii pași:

- Se poartă o discuție cu elevii asupra unor elemente de ortografie și de punctuație care vor apărea în text;
- Se efectuează lectura integrală a textului, pentru înțelegerea semnificației acestuia;

- Se dictează, printr-o rostire clară, cu o intonație accentuată, fiecare propoziție în întregime, pentru ca elevii să aibă percepția începutului și sfârșitului de enunț. Dacă enunțul este mai lung, după citirea integrală, se poate segmenta pe grupuri de cuvinte.
- După terminarea dictării, are loc lectura integrală a textului, într-un ritm mai lent, pentru ca elevii să completeze eventualele lacune sau să se edifice asupra structurii unor cuvinte ori asupra prezenței/absenței unor semne de punctuație.

Etapa a III-a: Evaluarea dictării

Evaluarea dictării se poate realiza prin mai multe modalități:

- corectarea de către învățător;
- autoevaluare cu scrierea textului pe tablă;
- evaluare reciprocă.

Corectarea de către învățător

Învățătorul va corecta caietele în aceeași zi, însă în cazul unei clase mai numeroase pot fi corectate și date a doua zi, evitându-se un timp mai lung, pentru ca informațiile să fie proaspete în memoria copilului. Se discută greșelile constatate, se revine asupra greșelilor și se vor lua măsuri imediate de remediere. Ca temă se poate da rescrierea corectă a textului sau să alcătuiască enunțuri cu ortogramele, cuvintele sau semnele de punctuație care au ridicat probleme. Această temă poate fi dată diferențiat, în funcție de greșelile de scriere constatate ale fiecărui copil.

Autoevaluarea

Elevii își vor face autoevaluarea dictării. Textul va fi scris pe tablă de către învățător. Vor marca greșelile prin încercuire și scrierea formei corecte sub dictare. La final se vor constata greșelile de scriere ale fiecărui copil.

Evaluarea reciprocă

Textul dictării va fi scris pe tablă. Elevii vor face schimb de caiete și vor marca greșelile constatate. Se analizează greșelile frecvente. Caietele pot fi luate de către învățător, corectate și evaluate prin calificativ sau elevii pot scrie textul corect de pe tablă, după ce au intrat în posesia propriului caiet.

O altă formă a dictării este ***dictarea de control***. Pentru a obține imaginea de ansamblu, se practică *dictarea de control*, utilizată la încheierea unei perioade de învățare (după însușirea unui anumit număr de semne de ortografie și de punctuație) sau într-un anumit moment al anului școlar (la începutul lui, la sfârșitul semestrului). Dictarea de control are rostul de a determina gradul de însușire a normelor de scriere corectă de către elevi. Ea este foarte importantă pentru că ajută învățătorul să-și contureze direcția și formele acțiunii lui viitoare, oferindu-i, de asemenea, imaginea efectului avut de strădaniile lui dintr-o perioadă determinată. După corectare, lucrările se aduc elevilor, după verificare aceștia le păstrează la portofoliul elevului din clasă. La viitoarele dictări, învățătorul are posibilitatea să compare și să constate dacă s-au menținut greșelile, au fost săvârșite altele sau dacă elevul a progresat.

La clasa I, dictările de control se fac după ce școlarii s-au deprins cu dictările bazate pe o analiză fonetică prealabilă. Învățătorul anunță copiii că vor scrie după dictare, fără a mai face analiza cuvintelor. Începe să dicteze, de exemplu, o literă: „*Scrieți litera v.*” După pauza necesară scrierii, dictează litera *c* și tot așa încă 5-6 litere învățate. În cazul dictării cuvintelor, se adresează astfel. *„Am să vă dictez acum cuvinte. Vă dictez câte un cuvânt. Scrieți „cană”.* (Se face pauza necesară pentru scris, apoi se dictează cuvântul următor ș.a.m.d. Propozițiile se dictează în întregime, repetându-se la început o dată sau de două ori, pentru a fi reținute de copii. După ce dictarea s-a terminat, învățătorul citește întregul text, copiii urmăresc modul în care au scris, apoi se cere copiilor să citească singuri ceea ce au scris.

Autodictarea constă în transcrierea din memorie a unui text în versuri. În prealabil, textul a fost analizat atât din punct de vedere al formei, cât și din punct de vedere al problemelor de ortografie și punctuație.

Se cere elevilor să scrie textul din memorie. Se folosesc astfel de dictari cu elevii, cu scopul de a le dezvolta deprinderea de a scrie corect în mod independent.

Dictările trebuie realizate cu ritmicitate, mai ale dacă elevii clasei prezintă abateri frecvente de la scrierea corectă.

Bibliografie:

- Crăciun, Corneliu, *Metodica predării limbii române în învățământul primar,* Editura Emia, Deva, 2018*;*
- Șerdean, Ioan, *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*, Editura Corint,
- București, 2008;
- Nuță, Silvia, *Metodica predării limbii române în clasele primare,* Editura Aramis, București, 2000.

ASPECTE PRIVIND TRANZIȚIA ÎN EDUCAȚIA ONLINE

Prof. înv. primar, Stoian Georgeta
Școal Gimnazială „Mihai Eminecu", sat Oșești

În contextul transformărilor actuale din educație, atenția cadrelor didactice se concentrează pe fenomenul de digitalizare și metodele de predare folosite, astfel încât procesul educațional să nu fie afectat din punct de vedere calitativ. Pentru a realiza această „digitalizare", nu este de ajuns să dispunem de resursele materiale necesare, ci este obligatoriu ca și persoanele implicate în acest proces să dețină abilitățile necesare lucrului în mediul online. Școala trebuie privită ca un laborator ce permite elevilor să descopere, să cerceteze, să experimenteze și să evolueze în ritmul individual de învățare, cu sprijinul profesorului care are rolul de a crea scenarii reale de învățare. Așadar, în condițiile actuale, profesorul trebuie să găsească metodele potrivite pentru a putea susține la același nivel calitatea procesului educațional. Predarea în mediul online pune la încercare capacitatea profesorului de a se adapta la noile condiții și de a-și pune.în valoare creativitatea și inventivitatea.

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui.

Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacţiune şi colaborare.

Orele clasice, închise, trebuie înlocuite cu lecții de tip „open up" care permit elevilor să primească informațiile de bază într-un timp relativ scurt, aceștia urmând să aprofundeze noțiunile respective asincron. Prin urmare rolul primordial al profesorului nu mai este acela de a transmite informații rigide, ci mai ales de a ghida elevul în procesul de învățare.

În ceea ce privește evaluarea, profesorul trebuie să țină cont de finalitatea actului educațional, conștientizând că elevul trebuie să învețe, pe lângă altele și abilități esențiale generale precum comunicare, colaborarea, gândirea critică sau rezolvarea de probleme. Pentru a obține rezultate cât mai bune, procesul de învățare nu trebuie să fie rigid, ci din contră, să permită elevului să experimenteze, să se dezvolte profesional, acesta fiind astfel mai implicat în procesul de învățare. Soluția de menținere a unui nivel ridicat de implicare din partea elevilor pare să fie stimularea gândirii critice și creative a acestora deoarece creativitatea combină în mod ideal cunoștințele tehnice cu motivația și imaginația. Pentru a conduce procesul educațional în această direcție, profesorul trebuie să ajute elevii să înțeleagă noțiunile prin acceptarea punctelor de vedere diferite, prin organizarea, moderarea și dirijarea activităților și prin promovarea învățării prin colaborare. O variantă prin care profesorul poate stimula gândirea creativă și critică a elevilor, este și învățarea bazată pe metoda proiectelor, ce constă în rezolvarea problemelor din viața reală prin sarcini ce implică elevii în derularea unor

activități colaborative ce sprijină dezvoltarea capacității acestora de a identifica soluții pentru problemele date. Temele unor astfel de proiecte trebuie să implice găsirea unor legături concrete cu viața reală, sarcinile de învățare fiind elementul de bază, scopul fiind de a realiza conexiuni între elemente, de a sintetiza și organiza informații din diverse domenii de interes.

Versatilitatea cadrului didactic trebuie să se evidențieze și în ceea ce privește adaptarea metodelor de evaluare utilizate. În afară de cunoscutele metode clasice de evaluare, există și metode adiacente care pot fi utilizate cu succes în mediul de învățare virtual. Una dintre aceste metode este portofoliul adnotat, ce permite profesorului să identifice nivelul de creativitate al elevului, sarcina acestuia din urmă fiind de a structura imagini, materiale, idei corelate cu subiectul discutat sub forma unui raport scris. Un astfel de raport oferă profesorului și informații referitoare la nivelul de înțelegere pe care l-a atins elevul în raport cu subiectul respectiv.

Evaluarea online, bazată pe utilizarea calculatorului, poate fi considerată a fi bazată pe o anumită rutină, ce constă în generarea unor itemi predefiniți, însă acest tip de evaluare poate îmbogăți într-o oarecare măsură experiența elevilor. Evaluarea online se rezumă în general la efectuarea unei evaluări formative, avantajul imediat fiind obținerea rapidă a unui feedback referitor la nivelul de înțelegere a temelor parcurse. Profesorul modern trebuie să țină cont de faptul că evaluarea nu este un instrument de contabilizare și clasificare a rezultatelor ci un instrument care ajută profesorul să identifice nivelul de înțelegere al elevilor, permițându-i acestuia să deruleze anumite acțiuni cu scopul de a remedia carențele, acolo unde este cazul. În concluzie școala modernă trebuie să fie locul în care elevii cercetează, își dezvoltă personalitatea și modul propriu de gândire sub îndrumarea profesorului, care coordonează activitățile educaționale.

Metodele și strategiile de predare trebuie să fie adaptate condițiilor de lucru și necesităților individuale ale elevilor și să susțină dezvoltarea competențelor cheie de bază precum comunicarea, colaborarea, creativitatea și gândirea critică. De asemenea, în tot procesul educațional trebuie să se țină cont de faptul că tocmai modul diferit de a gândi îi ajută pe elevi să evolueze, așadar profesorul nu trebuie să clasifice drept greșite anumite idei, ci să încerce să îndrume elevul spre a găsi soluția la problema propusă.

Bibliografie:

1. Beetham, Helen& Sharpe, Rhona. *Rethinking Pedagogy for a Digital Age – Designing and delivering e-learning* , Routledge, 2007

2. Făt, Silvia & Adrian Labăr. *Eficienţa utilizării noilor tehnologii în* educaţie. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. Bucuresti: Centrul pentru Inovare în Educaţie, 2009. (Online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdf)

4.Thorne, Kaye. Blended Learning – *How to Integrate Online and Traditional Learning*, 2003, Kogan Page Limited.

ELEVUL DE ASTĂZI ÎN ȘCOALA VIITORULUI

profesor invățământ primar, Țibuleac Petronela
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Vaslui

Elevii de astăzi vin în clase cu mintea predispusă să recepteze și să integreze noul cu ajutorul imaginilor rapide, al videoclipurilor, al stimulilor colorați, puternici.Aceștia au nevoie de fragmentare măruntă a cerințelor, de feedback imediat, de stabilire de misiuni în învățare. Cu toate acestea, actul didactic nu poate fi organizat numai din zona nevoilor lor de stimulare constantă, rapidă și aducătoare de plăcere. Elevul capabil de învățare durabilă este cel care ajunge să iasă din zona de confort, să urmărească o sarcină pe termen lung, să proceseze cerințe duble sau triple și să dezvolte raționamente de analiză, sinteza, evaluare si creativitate din Taxonomia revizuita a lui Bloom.

Așadar, pedagogia de astăzi trebuie să plece de la recunoașterea predispozițiilor cognitive hrănite deja de media, de lumea exterioară și să ghideze copilul către căi de cercetare.Trecerea de la un nivel la celălalt al învățării nu se mai poate face, ca pe vremuri, prin punere la respect, prin activarea fricilor sau a rușinilor sociale, se face prin conectare și strategii didactice activ-participative. Ca să poți dezvolta operațiile gândirii și nivelul raționamentelor, e preferabil ca sarcinile de lucru să fie organizate în doze scurte, clare, de câte 5-10 minute, cu feedback imediat și cu criterii de notare elaborate anterior, împreună cu elevul.

Elevul de astăzi are nevoie:să i se descrie concret cum arată ascultarea activă, atenția, liniștea în bancă, de stabilire de mize pentru aceasta și de laude pentru comportament stabil sau autocontrol – asa zisa disciplina pozitiva, de laude permanente ale eforturilor, nu ale rezultatelor; lauda inteligenței distruge nevoia de a încerca lucruri noi sau capacitatea de a se ridica din eșec, de teama invalidării valorii personale.

Elevul de astăzi are nevoie ca în clasă să existe: câte un element de noutate în fiecare zi – în modul de aranjare a mobilei sau în bogăția de material didactic sau de strategie a profesorului,câte un element de „wow" – ceva care să le stârnească atenția, mirarea, câte un rol social atribuit în oră: „ceasornicar", „observator social", „facilitator", „managerul materialelor", întrebări care le hrănesc „ego-ul": „tu ce părere ai?"/„ce te face să crezi asta?"

Elevul de astăzi învață dacă se mișcă-fiecare profesor – chiar și cel de matematică – poate organiza ora ca să existe momente de deplasare, cu un scop anume, din bancă, de regrupare, de schimbare de rol.

Elevul de astăzi are nevoie ca toate criteriile de evaluare să fie dinainte stabilite pentru munca lui, clar și transparent, astfel încât să se poată nota singur – autoevaluarea. Testele – surpriză, de pedeapsă sau testele-fulger sunt percepute ca nedrepte: sunt bune doar dacă sunt acceptate ca provocări. Orele pot începe de la stabilirea de comun acord a obiectivelor. Ce știu/Ce nu știu/Ce aș vrea să aflu – poate fi organizat într-un tabel, ca set de întrebări la care să răspundă înainte de ora propriu-zisă.

Elevii de azi au gândire stelară sau în rețea. Se plictisesc dacă nu există conexiuni între informații către toate domeniile de activitate sau de cunoaștere; au nevoie de provocări cognitive în ritm susținut intr-o predare integrata.

Elevii de astăzi au nevoie de trăiri puternice ca să rețină informație. Emoționalul este fundamental pentru memorie și energia de lucru. Copiii de astăzi au nevoie de lideri puternici, de profesori democratici, dar fermi, capabili să le susțină emoțiile și să stabilească riguros planul de lucru, ce este și ce nu este acceptabil în oră. Fiecare oră nu are nevoie de titlu, ci de transmiterea clară a beneficiilor aduse de ea.

Elevul de astăzi are nevoie de ghidaj pentru tehnici de respirație, meditație, autoreflexivitate, centrare în sine, aliniere cu voința și intențiile proprii – mindfulness.

Elevul de astăzi are nevoie mai puțin de informație, cât de strategii de lucru și gândire. înainte de a fi profesori de istorie, geografie sau matematică, va trebui să le arătăm cu ce contribuim la creșterea și rafinarea gândirii lor. Pedagogia gândirii vizibile – cu protocoale sau jocuri de gândire este una dintre cele mai eficiente în lume fiind aplicata in cadrul Proiectului Zero al Universitatii Harvard. Tehnologia trebuie integrată în învățare. Mobilele, tabletele și computerele nu pot lipsi de pe bancă începând cu clasa a IV-a.

Elevul de astăzi învață foarte bine prin joc de rol, prin punerea în pielea personajelor sau a situațiilor istorice, a personalităților științifice etc. Are nevoie de modele pozitive și de empatie.

Elevul de astăzi învață foarte mult în afara clasei – vizite, excursii; are mare nevoie de mobilitate și diversitate. Activitățile extrașcolare și transdisciplinare au un rol important mai ales daca sunt corelate cu unitățile de învățare pentru o învățare autentică și relevantă.

Elevul de astăzi nu suportă educația DOAR cu stiloul în mână. Învață făcând lucruri cu mâinile – modelând structuri, machete, instalații; învață negociind, selectând, exprimând opinii personale.

Elevul de astăzi are nevoie să își vadă familia efectiv interesată de viața lui școlară.

Elevul de astăzi are nevoie să își vizualizeze grafic progresul, direcția, planul de creștere personală.

Pentru a pune in practica aceste idei, noi, cadrele didactice trebuie să luăm în considerare cele șase concepte ale educație secolului 21-lea.

1. **Cooperare**a

În școala noastră, copiii învață în echipe de 2-4 elevi, având roluri sociale și cognitive precum: secretarul, prezentatorul, verificatorul, ceasornicarul, managerul timpului etc. Ei cooperează pentru a atinge obiectivul comun și devin adevărați team players. Obiectivul comun reprezintă suma eforturilor, talentelor și deprinderilor fiecărui membru al grupului, având mai multă valoare.

2. **Gândirea critică**

Elevii filtrează, selectează și sintetizează informația găsită în media într-o formă care are sens pentru ei și care poate fi aplicată în viața de zi cu zi.

3. **Creativitatea**

În secolul al 21-lea, o persoana are nevoie să creeze ceva nou sau într-un mod nou folosind informațiile deja achiziționate. A fi creativ nu înseamna numai să fii artist în orele de arte vizuale ci și a găsi idei noi pentru rezolvarea unei probleme.

4. **Comunicarea**

Comunicarea este abilitatea de a prezenta informația într-un mod clar și precis fiind bazată pe ascultare activă. Are diferite scopuri: a informa, a convinge, a motiva și a instrui. Un elev care comunică eficient este un elev pregătit pentru viață.

5. **Cultura /Cetațenia**

Este bine ca elevul să fie conștient de tot ceea ce îl înconjoară. Cetațenia și cultura sunt în egală măsura importante pentru formarea lui în vederea dezvoltării competenței interculturale și civice.

6. **Educarea caracterului – Conectivitatea**

Conexiunea socială îmbinată cu tehnologia și capacitatea elevilor de a deveni cetățeni responsabili și activi sunt alte obiective ale școlii secolului 21-lea.

Așadar, școlile din viitor nu vor mai avea de-a face nici cu problema absenteismului școlar, iar acest lucru va fi posibil atât mulțumită tehnologiilor noi, cât și unei schimbări de mentalitate. Pe de o parte, există deja platforme care le permit părinților să vadă în timp real situația școlară a copiilor, să comunice cu profesorii și să verifice dacă cei mici sunt prezenți la toate cursurile. Dar nu numai teama că pot fi văzuți de părinți îi va ține pe copii la școală. Tehnologiile din sălile de clasă ale viitorului, lecțiile interactive și metodele distractive de a-și petrece pauzele vor face școala mai atrăgătoare. Legat de schimbarea de mentalitate menționată mai sus, aceasta s-ar putea manifesta prin reducerea orelor clasice de cursuri și alternarea lor cu ateliere practice, dar și prin scurtarea programului școlar sau renunțarea la conceptul de „temă pentru acasă”. Cam acestea sunt tendințele în materie de învățământ în unele state, iar rezultatele bune înregistrate mulțumită acestor strategii ar putea asigura adoptarea lor în mai multe țări.

Bibliografie:

- S. Butnaru , L.R. Gherasim, *Performanţă Şcolară*, Polirom, Bucureşti, 2013;
- Văideanu George, *Educația la frontiera dintre milenii,* Ed. București 1988

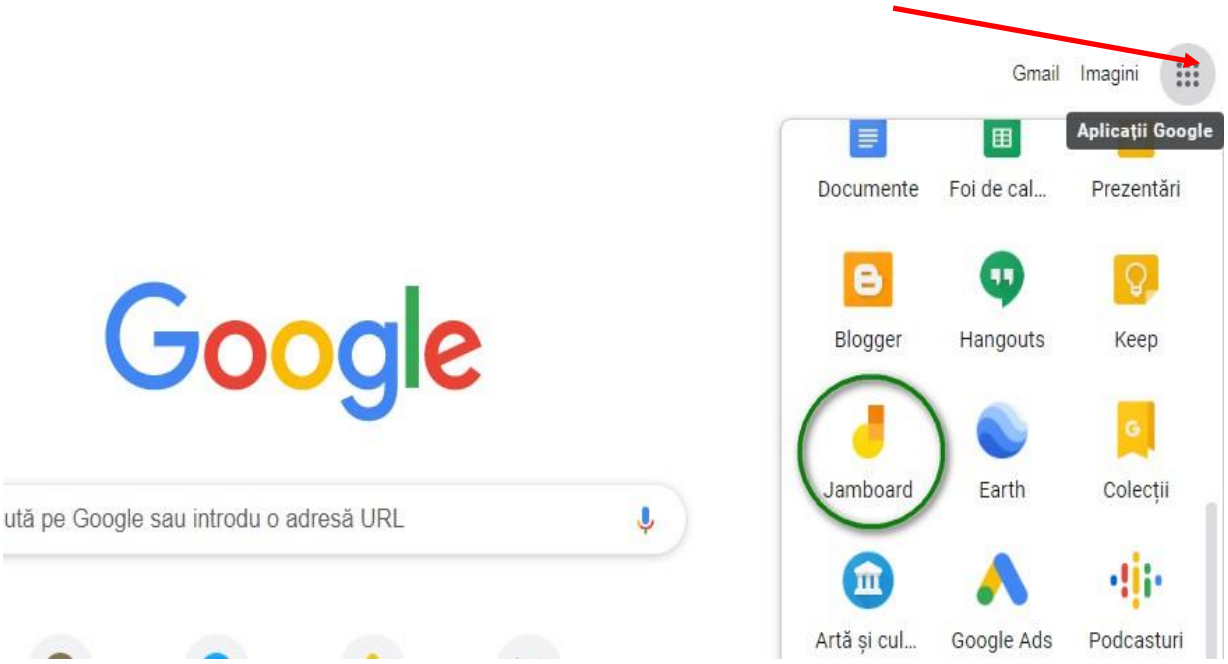
JAMBOARD

p.i.p. Cîrlescu Iulia-Adriana
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

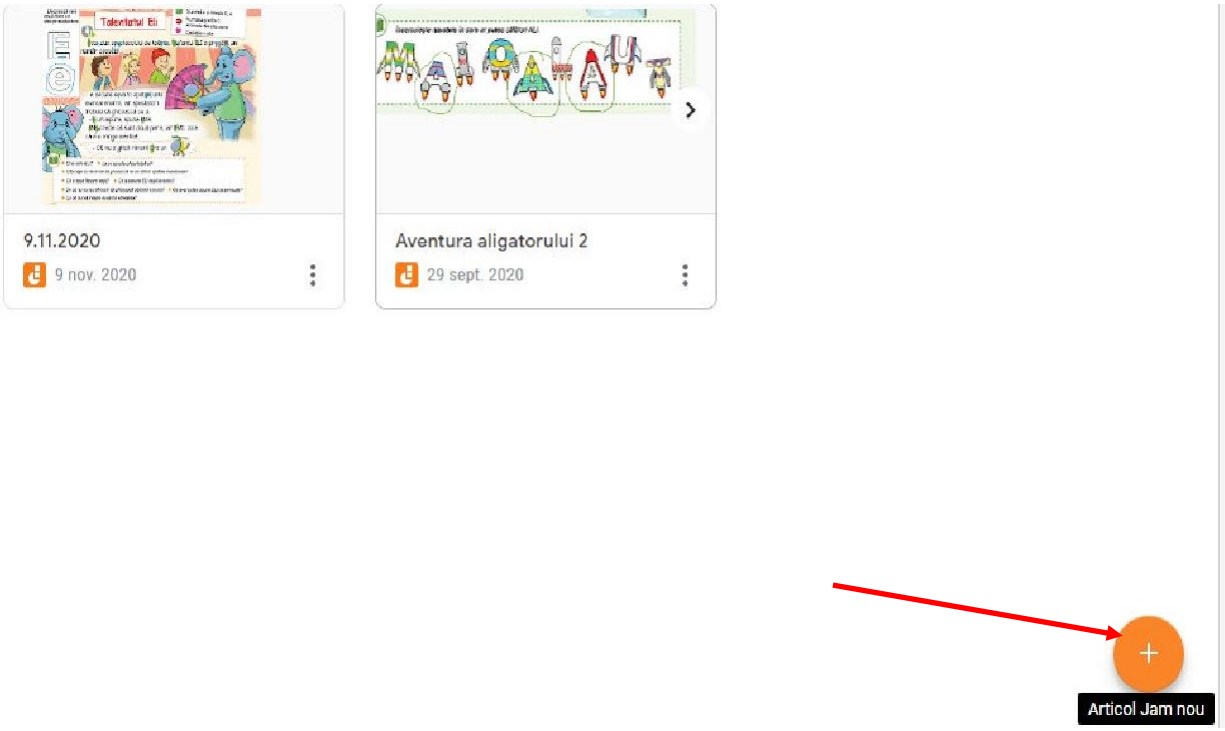
JAMBOARD este o aplicație google, este ca o tablă pe care o putem folosi atunci când lucrăm online, live, cu elevii atunci când folosim ZOOM sau GOOGLE MEET. Putem da un share screen (prezentare) și elevii vor vedea ce lucrăm pe JAMBOARD.

Pașii pe care trebuie să-i urmăm:

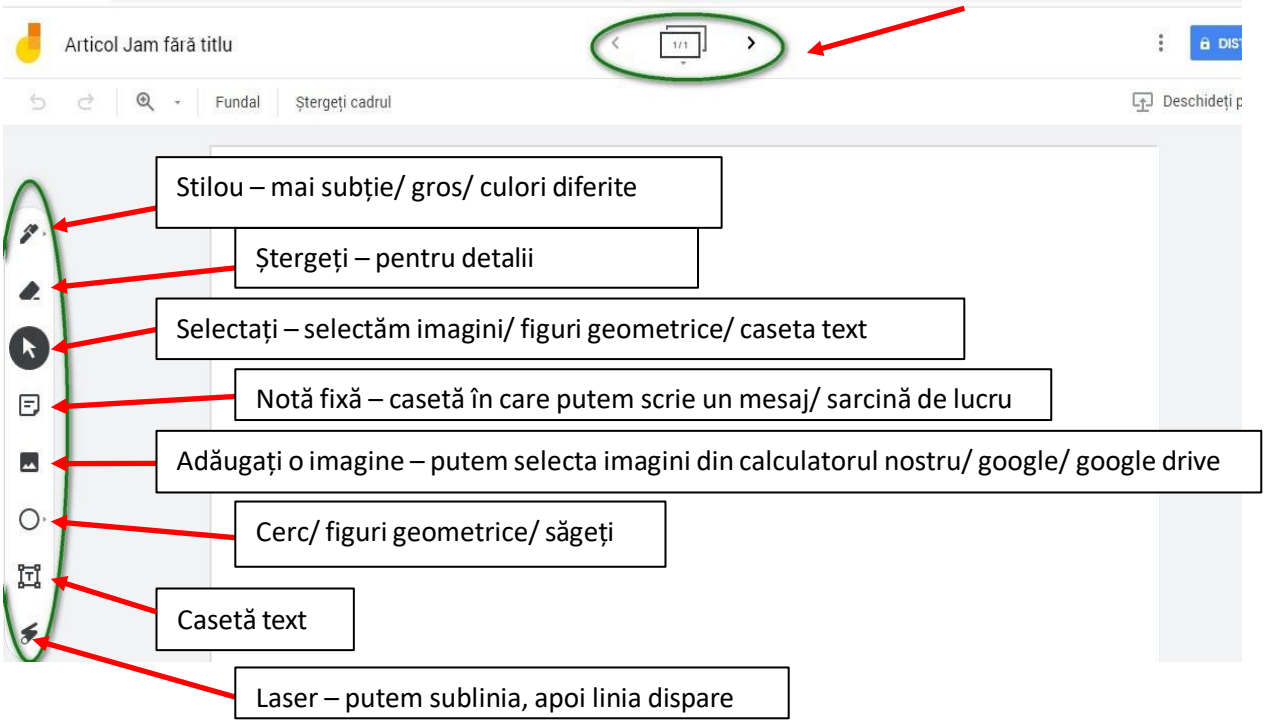
1. Intrăm în contul nostru de google;
2. Dăm click pe cele nouă puncte. Aici găsim toate aplicațiile google și alegem Jamboard.

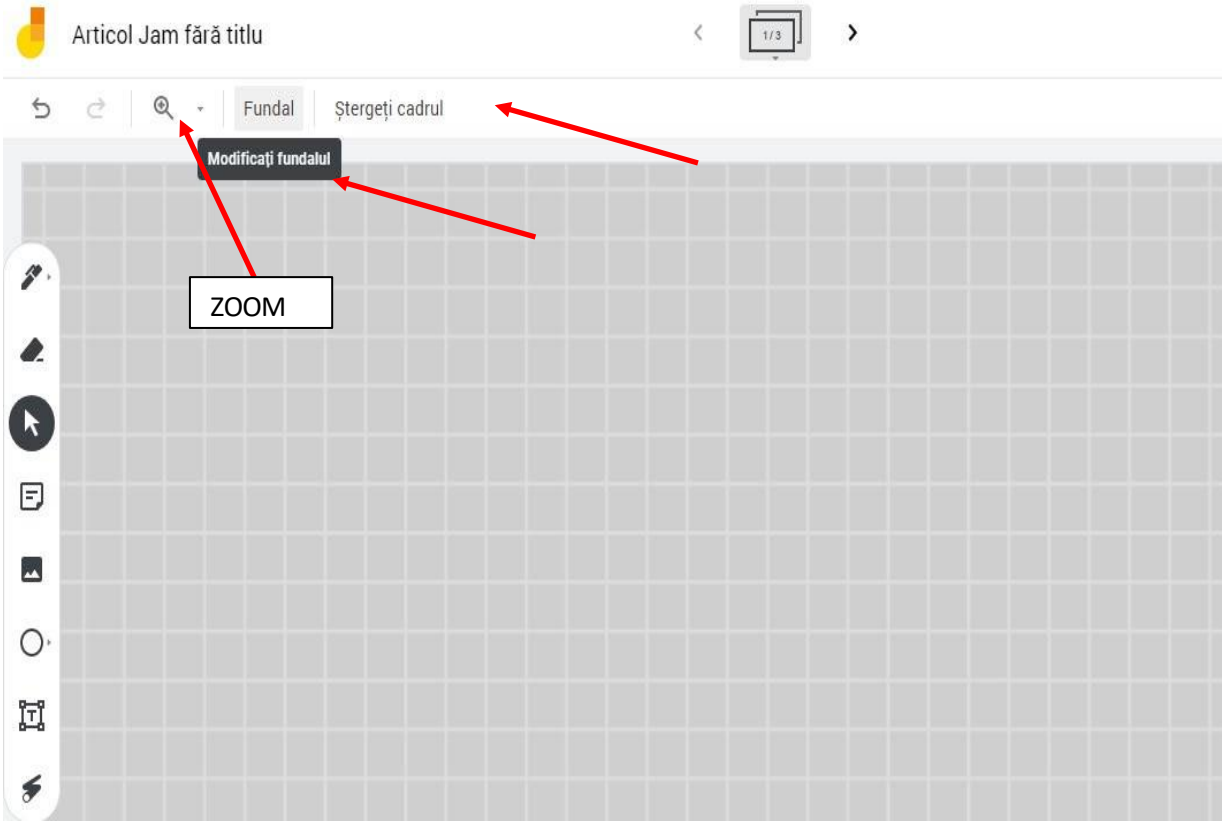
3. Dăm click pe semnul „+” unde scrie „Articol Jam nou” și creăm o tablă nouă.

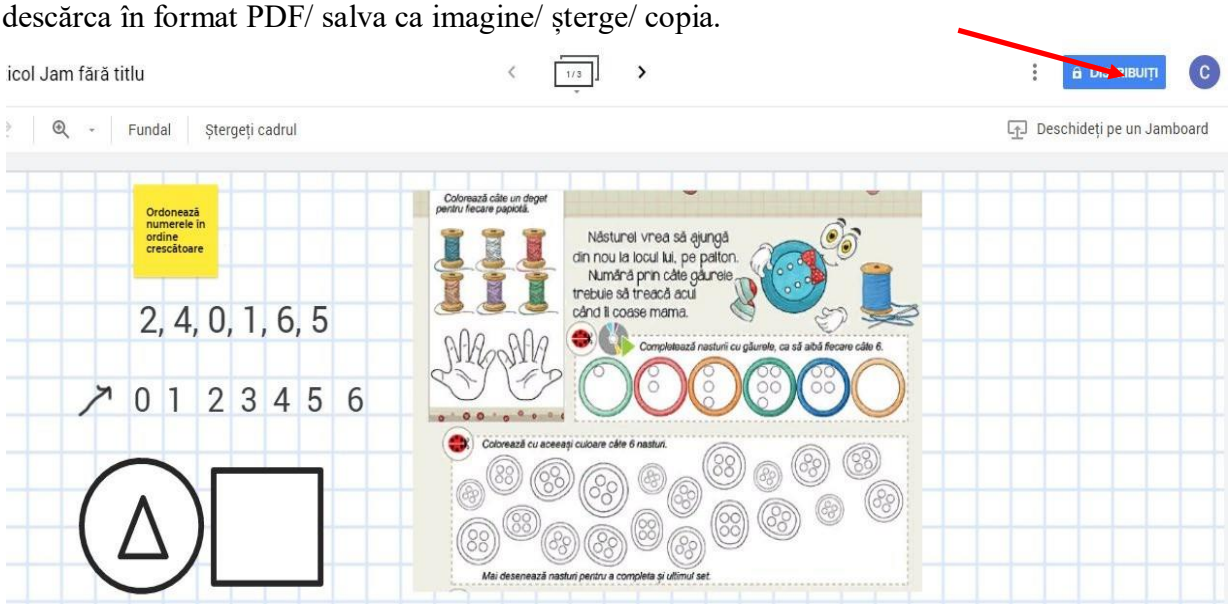
4. De aici putem adăuga mai multe pagini. Dăm click pe săgeată.
5. În partea stângă sunt instrumentele pe care putem să le folosim.

6. Putem modifica fundalul. Avem mai multe opțiuni: puncte, linii, pătrate, grafic, tablă albastră/ neagră. și de la semnul ZOOM putem mări pentru a avea linii/ pătrate mai mari. Opțiunea „Ștergeți cardul" șterge tot ce este pe tablă.

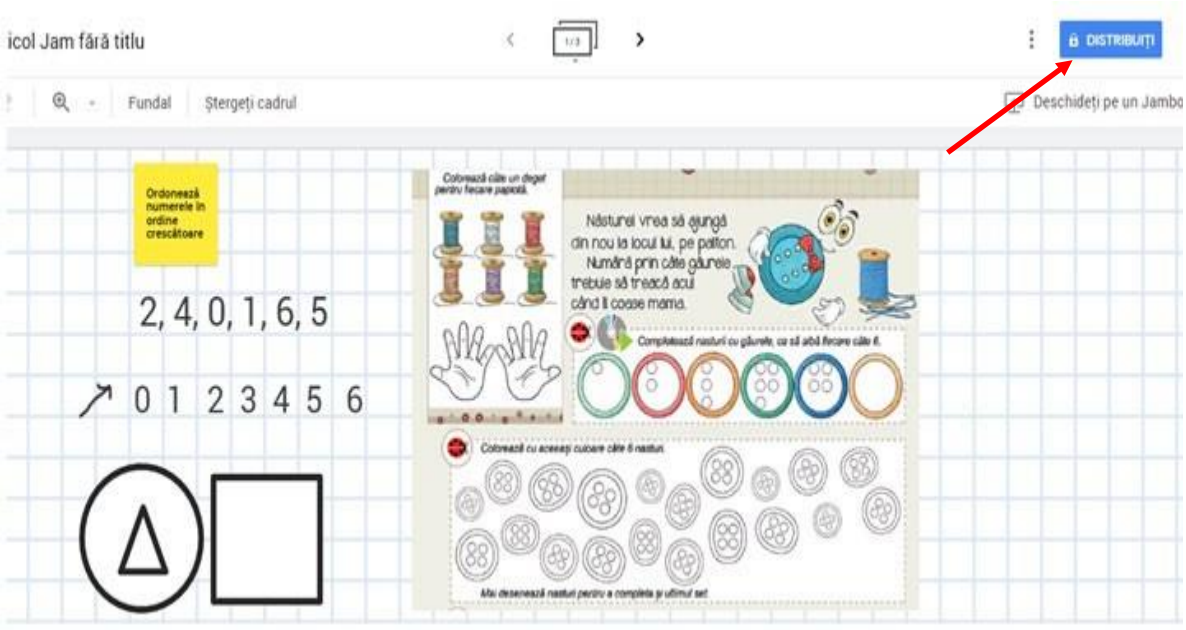

7. Putem redenumi articolul Jambord folosind cele trei puncte din dreapta-sus, o putem descărca în format PDF/ salva ca imagine/ șterge/ copia.

8. De la butonul „Distribuiți” o putem trimite copiilor pentru a scrie și ei pe ea.

PLATFORMA LIVEWORKSHEETS PENTRU REALIZAREA FIȘELOR DE LUCRU INTERACTIVE

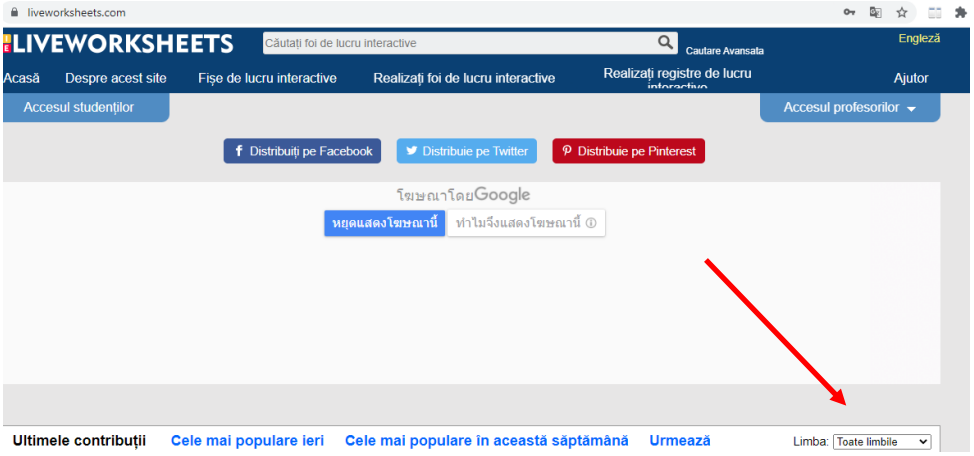
p.i.p. Cîrlescu Iulia-Adriana
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

Platforma Liveworksheets – numită „aplicație pentru viață” este utilizată pentru a concepe activități de învățare, fișe de lucru, care se pot rezolva online interactiv, pentru evaluare, cu feedback imediat. (https://www.liveworksheets.com/aboutthis_en.asp)

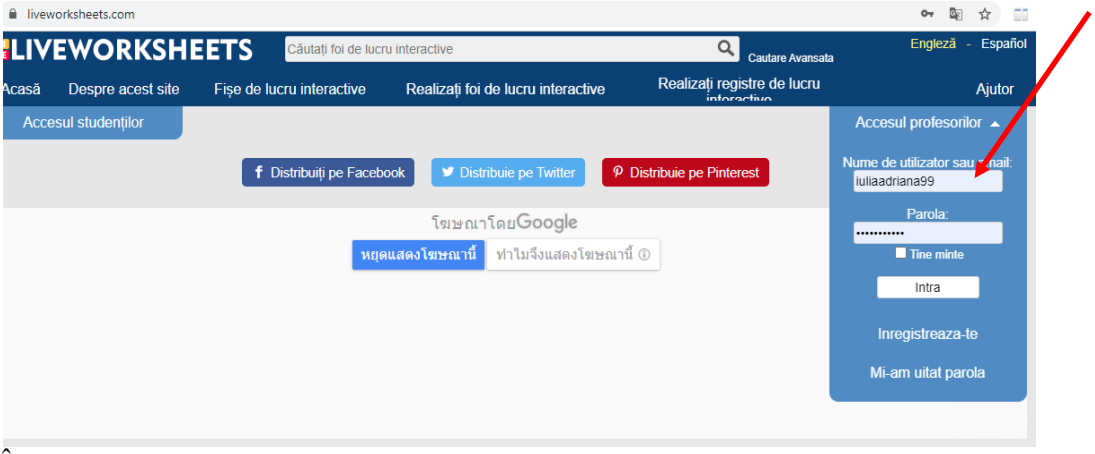
Această platformă permite înregistrarea elevilor, crearea de conturi pentru aceștia, verificarea temelor în timp real. Elevii pot rezolva fișele de lucru online și pot trimite răspunsurile cadrului didactic.

Fișele Liveworksheets permit transformarea fișelor de lucru tradiționale tipăribile (pdf, jpg sau png) în exerciții interactive online, cu autocorecție. Se pot crea fișe proprii sau se pot utiliza cele create de alte cadre didactice. Fișele de lucru interactive pot include: sunete, videoclipuri, exerciții drag and drop, unire cu săgeți, alegere multiplă etc. Fișele de lucru se pot împărtăși cu alte cadre didactice și atunci numărul acestora este nelimitat sau fișele se pot păstra în privat, dar numărul acestora este limitat la 30.

Pentru crearea instrumentelor pe platforma Liveworksheets este nevoie de cont pe platformă, accesând linkul: https://www.liveworksheets.com/. Urmând pașii de înregistrare, avem posibilitatea de a alege limba română.

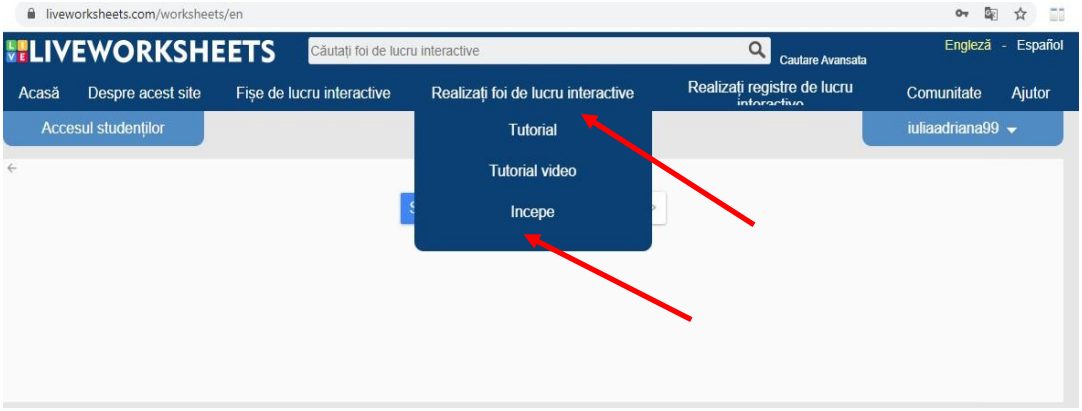

Cu un clik se deschide formularul din partea dreaptă sus și se introduce numele de utilizator.

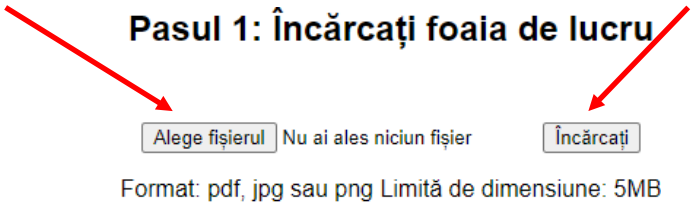

În meniu sunt prezentate mai multe opțiuni: *Acasă, Despre acest site, Fișe de lucru interactive, Realizați foi de lucru interactive, Realizați registre de lucru, Ajutor.*

Pentru a crea o fișă interactivă accesăm butonul *Realizați foi de lucru interactive* și dăm clik pe opțiunea *Începe*.

Se cere să încărcăm un fișier în format pdf, jpg sau png cu limita de dimensiune de 5 MB.

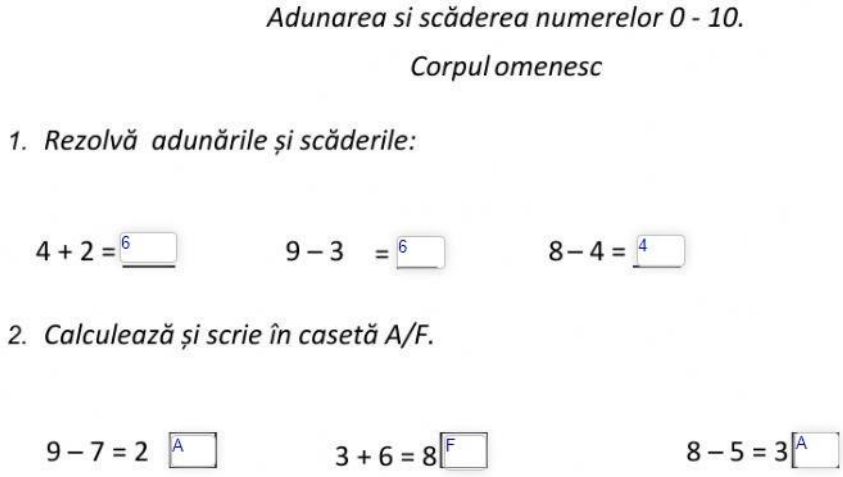
Cum să salvați documentele Word ca PDF

Fișierul *Foaia de lucru* în format pdf este încărcat atunci când apare titlul fișierului. Se dă clik pe butonul *Încărcați.*

Încărcarea fișierului facilitează crearea căsuțelor pentru răspunsuri, făcând clik pe prima casetă, de la stânga la dreapta, cea cu creion și glisând mouse-ul.

Pentru a putea selecta tipul itemilor corespunzători fișei încărcate, se accesează prin clik butonul *Semnul întrebării* care deschide o listă, un ghid de utilzare, cu toate opțiunile pe care putem să le utilizăm pentru crearea resursei încărcate.

În casetele desenate se scrie comanda/codul precizat de itemul pe care îl alegem în realizarea fișei, se utilizează instrucțiunile itemului selectat. Când caseta devine gri, după scrierea comenzii, se poate copia, muta, redimensiona.

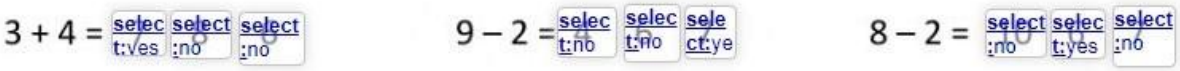
Pentru a stabili corespondența între un exercițiu și rezultatul său sau între coloane, selectăm fiecare exercițiu, scriem în casete *join:1, join: 2, join:3.* Unei mărimi din prima coloană/rând îi corespunde o mărime din a doua coloană/rând. Dacă la primul exercițiu am scris *join:1*, în caseta cu rezultatul corect vom scrie tot *join:1*.

3. Alege rezultatul corect.

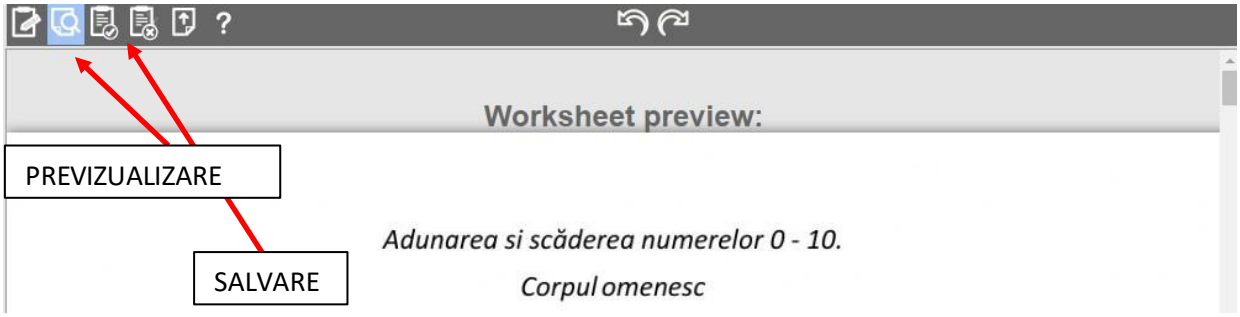

Pentru cazurile în care trebuie aleasă varianta corectă, selectăm fiecare rezultat/construim casete pentru fiecare mărime. Pentru varianta corectă scriem în casetă *select:yes,* iar pentru variantele greșite scriem în casete *select:no*.

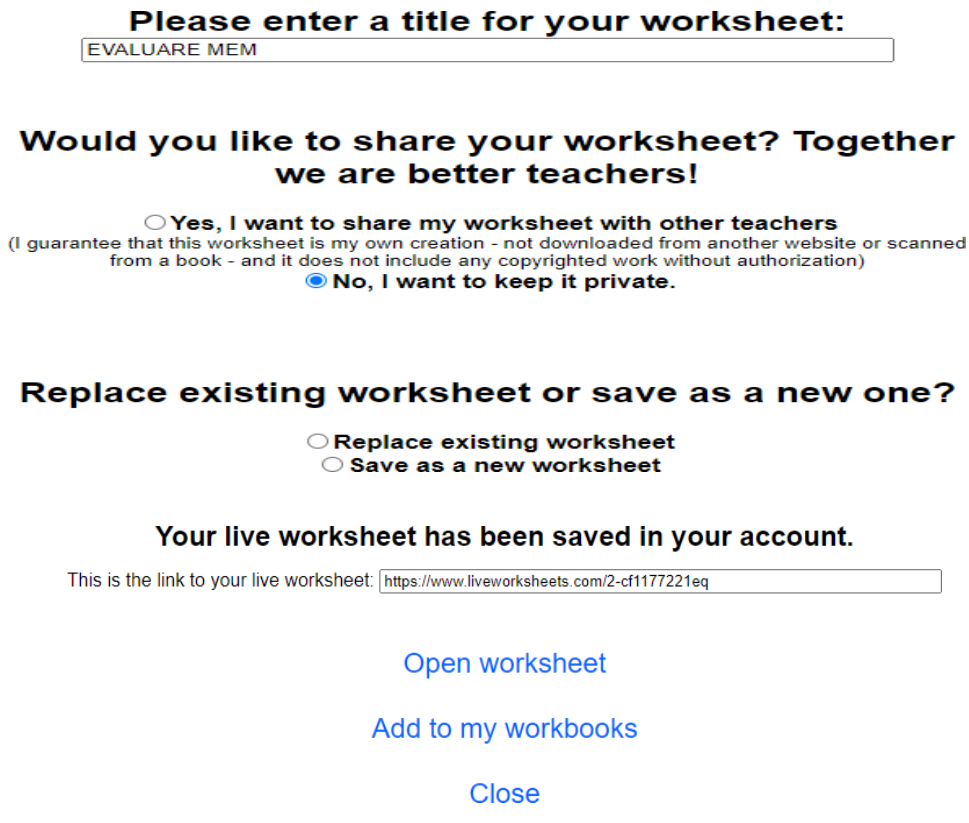
4. Alege rezultatul corect.

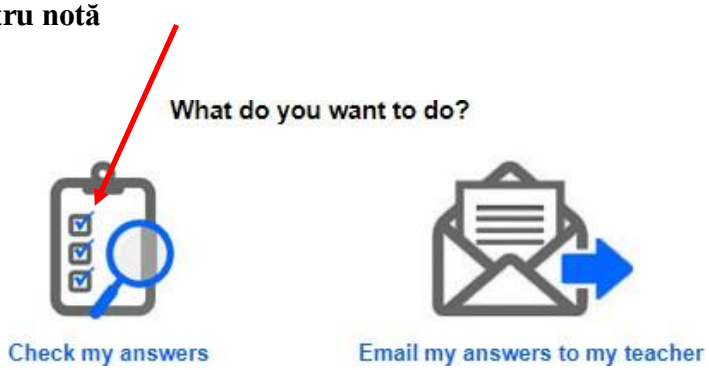
După terminarea procesării fișei interactive, îi facem o previzualizare cu clik pe a doua casetă, sus, cea cu lupă.

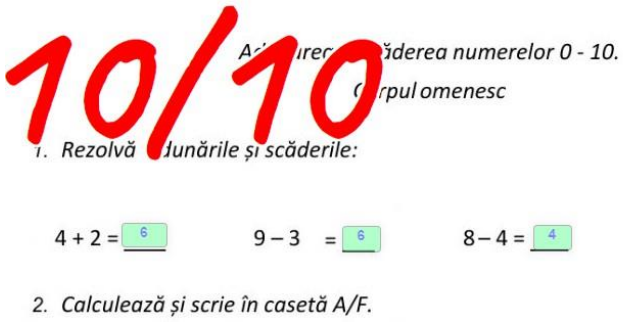
Dacă rezultatul este cel dorit, se face clik pe butonul de salvare, se introduce un titlu, nume de utilizator și parola și vom obține imediat linkul către noua fișă de lucru interactivă.

Aplicarea pentru notă

Corectarea automată și evaluarea instant, primirea notei!

Răspunsurile încadrate cu verde sunt corecte.

Resurse/webografie:

- https://www.youtube.com/watch?v=DetWC32TUfw
- ghid_instrumente_dig.pdf

STILUL DIDACTIC

prof. înv. primar Rădulescu Paula-Maria
Școala Gimnazială „Emil Racoviță" Onești, jud.Bacău

Pentru a putea vorbi despre acest subiect trebuie mai întâi lămurite câteva aspecte, cel mai important fiind activizarea copilului prin metode moderne.

Activizarea copilului este înţeleasă ca o acţiune de instruire/autoinstruire, de dezvoltare a personalităţii prin stimularea şi dirijarea metodică a activităţii sale. Activizarea presupune înfăptuirea unei suite de acţiuni: trezirea şi cultivarea interesului pentru cunoaştere, exercitarea inteligenţei şi a celorlalte funcţii psihice prin efort personal, exersarea capacităţii de însuşire a cunoştinţelor, formarea abilităţilor de orientare autonomă în problemele ridicate de practică, cultivarea spiritului investigativ şi a atitudinii epistemice prin antrenarea şi evaluarea muncii didactice şi extraşcolare (Ionescu, Chiş, 1992).

Activizarea subiecţilor educaţiei reprezintă un proces complex care vizează stimularea participării lor active-intelectuale, psihomotorii, afective, motivaţionale şi voliţionale la organizarea, realizarea şi conducerea în condiţii optime a instrucţiei şi educaţiei, în contexte formale, neformale şi informale. Această definiţie generică sugerează faptul că didactica modernă abordează şi analizează activizarea şi modalităţile de asigurare ale acesteia, în viziune sistemică. Astfel, activizarea reprezintă rezultanta acţiunii conjugate a unui sistem de valori caracteristici procesului instructiv-educativ, care influenţează în mod direct sau indirect procesul de formare a copiilor, punerea în practică a diferitelor modalităţi de lucru şi a strategiilor educaţionale,, în conformitate cu obiectivele educaţionale ale activităţilor didactice".

Procesul complex de activizare al subiecţilor educaţiei presupune întreprinderea unor demersuri sistematice şi, eventual, întreprinse în următoarele scopuri:

- mobilizarea tuturor funcţiilor psihice de cunoaştere şi creaţie în activităţile de instruire individuale sau colective;
- stimularea şi menţinerea interesului lor pentru studiu, asigurarea unei motivaţii intrinseci puternice, benefice pentru implicarea autentică în activităţi intelectuale şi motrice;
- stimularea, coordonarea, orientarea discretă şi dirijarea nondirectivă a activităţii lor;
- încurajarea reflecţiei lor personale şi colective în legătură cu cunoştinţele pe care le posedă;
- încurajarea reflecţiei lor personale şi colective în legătură cu strategiile de lucru, astfel încât ei să fie sprijiniţi să îşi formeze şi dezvolte strategii, abilităţi şi competenţe metacognitive;
- stimularea atitudinii interogative şi critice, a dorinţei lor de a cerceta şi de a descoperi noul prin eforturi proprii, de a se implica inclusiv în secvenţele de predare (cu atât mai mult cu cât aceste secvenţe sunt strâns articulate cu cele de învăţare şi evaluare);
- sprijinirea eforturilor de dobândire a autonomiei lor cognitive şi educative.

Putem deci să analizăm modul didactic al profesorilor pe care i-am avut în timpul liceului. Unii dintre ei erau astfel celor amintite mai sus, și anume stilul lor didactic stimula dialogul, dezbaterea, conflicte socio-cognitive, însă alții, nu.

O reală diferență se vedea între aceste două categorii, și anume: profesorii care foloseau metoda clasică a predării erau mai puțin îndrăgiți de către elevi, deoarece stilul lor didactic consta doar în predare și ascultare, iar acest lucru nu ne era favorabil nouă, elevilor. Aceasta din cauză că nu ni se parea cu nimic mai interesant, era o oră obișnuită care nu era foarte așteptată de către noi.În schimb profesorii care foloseau o metodă modernă de predare, adică lucrul în echipă care ne stimula spiritul competitiv, predarea prin mijloace tehnologice noi, ascultarea lecției prin diferite teste grilă, sau alte metode de ascultare care aveau ca scop: trezirea şi cultivarea interesului pentru cunoaşterea, exercitarea inteligenţei şi a celorlalte funcţii psihice prin efort personal, exersarea capacităţii de însuşire a cunoştinţelor, formarea abilităţilor de orientare autonomă în problemele ridicate de practică, cultivarea spiritului investigativ şi a atitudinii epistemice prin antrenarea şi evaluarea muncii didactice şi extraşcolare, scop ce a fost și îndeplinit prin aceste metode.

De fiecare dată aceste metode moderne de activizare și acesti profesori care le aplicau au fost mult mai bine cotați de către noi, elevii, iar succesele lor nu au așteptat să apară.

Tinerilor le place să fie la modă până și la acest capitol. De multe ori, nu agream ora de limba română pentru că profesorul se așeza pur și simplu la catedra și „turuia” o oră fără pauză. La sfârșit, dădea un test fulger de 5 minute și uneori îl prelungea cu încă 5 minute din pauză. Detestam acest stil pedagogic și astăzi, cadru didactic fiind, mă feresc să adopt aceeași strategie”comunistă”, încercând zi de zi diferite metode nu neaparat moderne, ci mai degrabă plăcute și accesibile elevilor.

Profesorii au jucat un rol deosebit de important în viața fiecărei persoane. Nu se pune problema că am învățat mai puțin sau mai mult de la unii, ci modul în care au știut să se facă înțeleși în primul rând și mai apoi, plăcuți, admirați, idealizați.

O propunere de disciplină opțională pentru învățământul primar

Năstase Petronela, Școala Gimnazială ”Mihai Eminescu” Vaslui

Curriculum la decizia școlii reprezintă componenta flexibilă a *Planului-cadru de învățământ* care contribuie la dezvoltarea unor abilități sociale și emoționale precum și a unor competențe transversale și constituie o ofertă educațională ce susține nevoile și interesele specifice de învățare ale elevilor, facilitând obținerea unor performanțe diferențiate. Acestea sunt motive suficiente care ar trebui să stimuleze interesul cadrelor didactice, al elevilor și al părinților pentru abordarea unor discipline opționale pe parcursul micii școlarități, în ciuda plajei orare dedicate acestui tip de curriculum, în documentul curricular mai sus amintit, la nivelul învățământului primar.

Conform art. 8 (2) din *O.M.E.C nr. 3238/2021 pentru aprobarea Metodologiei privind dezvoltarea curriculumului la decizia școlii*, tipurile de opționale care pot fi incluse în curriculum la decizia școlii la nivelul învățământului primar sunt: *opționalul de aprofundare, opționalul ca nouă disciplină* și *opționalul integrat*.

Ideal ar fi ca, la nivelul unității școlare să se armonizeze orarele claselor, în sensul derulării concomitente a orei destinate disciplinei opționale, pentru a se permite diversificarea opțiunilor elevilor, dar această abordare este extrem de rar regăsită. În cele mai multe dintre cazuri derularea unui opțional se face ca urmare a deciziei majorității. De aceea, în cazul în care colectivul de elevi nu semnalează nevoia abordării unui opțional de aprofundare, consider oportună desfășurarea unui opțional integrat, la nivelul mai multor arii curriculare, tocmai pentru a răspunde intereselor cât mai multor elevi. Pentru majoritatea elevilor este important ca opționalul să depășească formalismul școlii, să deschidă orizonturile către tematici care nu sunt în mod tradițional abordate la clasă, iar metodele didactice utilizate să fie cele împrumutate din educația non-formală, care încurajează interacțiunea dintre elevi și profesor, precum și munca în echipă.

Conform aceluiași ordin M.E.C., *opționalul integrat este acel tip de opțional structurat din perspectiva domeniilor de cunoaștere, în jurul unei teme integratoare pentru o anumită arie curriculară sau pentru mai multe arii curriculare și are următoarele caracteristici:*

- *necesită denumire și programă școlară nouă;*
- *programa școlară se elaborează respectând structura programelor de trunchi comun;*
- *necesită rubrică nouă în catalog.*

Propun, în cele ce urmează, un opțional integrat, la nivelul ariilor curriculare *Limbă și comunicare* și *Arte* și anume opționalul “Atelierul fanteziei” care oferă elevilor posibilitatea manifestării potențialului lor creativ. În cadrul acestei discipline opționale elevii pot fi încurajați să-și exprime gândurile, sentimentele, utilizând cuvântul, culoarea, forma, pot interacționa constructiv, pot învăța ce înseamnă respectarea și acceptarea noului, ineditului, a părerilor celorlalți. Elevii sunt puși în situația de a se apleca asupra textului literar cu răbdare, de a căuta modele de exprimare artistică, de a crea ei înșiși, de a “metamorfoza” textul creat prin tehnoredactare, inserare de imagini, ilustrarea propriului text, dramatizarea lui. Desfășurarea acestei discipline opționale la clasa a III-a sau la clasa a IV-a rămâne la latitudinea cadrului didactic, în funcție de particularitățile colectivului de elevi.

Iată un set coerent de competențe generale, competențe specifice și activități de învățare asociate, însoțite de conținuturile vizate, care ar putea sta la baza unei programe de opțional pentru învățământul primar, pentru disciplina “Atelierul fanteziei”, în acord cu modelul curent de proiectare:

Competențe generale:

1. Receptarea mesajelor scrise și a mesajelor transmise prin limbaj plastic
2. Exprimarea creativă prin intermediul mesajelor scrise de tip scriere imaginativă și al elementelor de limbaj plastic

Competenţe specifice	*Activităţi de învăţare*
1.1. Extragerea unor informaţii/documentarea în legătură cu un subiect dat/ales, în vederea elaborării unei compuneri	- realizarea unui centru de documentare al clasei (enciclopedii, culegeri de texte literare, dicţionare, cărţi pentru copii, albume de artă); - lectură activă, cu creionul în mână; - activităţi de documentare tematică şi de vocabular, prin accesarea surselor de informare adecvate; - utilizarea de organizatori grafici, hărţi ale textului, pentru identificarea şi organizarea informaţiilor; - realizarea de liste cu aspecte semnificative pentru subiectul dat/ales, descoperite în texte; - realizarea unei mape de documentare (fişe cu expresii, imagini, informaţii, curiozităţi etc.).
1.2. Identificarea expresiilor artistice în operele literare studiate/citite/ recomandate	- exerciţii de identificare şi explicare a expresiilor artistice; - exerciţii de utilizare a expresiilor artistice în enunţuri proprii; - exerciţii de transpunere a expresiilor artistice în limbaj plastic; - exerciţii de discriminare a sensului propriu de cel figurat al cuvintelor.
1.3. Evaluarea produselor propriei activităţi şi pe cele ale activităţii celorlalţi	- exerciţii de autoevaluare şi interevaluare, pe baza unor criterii simple; - revizuirea textelor redactate; - selectarea produselor activităţii, după criteriul calităţii şi al originalităţii, în scopul realizării portofoliului personal/ al clasei; - argumentarea aprecierilor făcute.
2.1. Valorificarea informaţiilor dobândite în urma activităţii de documentare, în mod creativ	- realizarea unor materiale de tipul "Ştiaţi că…"; - creare de rebusuri, careuri, prin valorificarea informaţiilor culese în urma activităţilor de documentare.
2.2. Elaborarea de expresii artistice proprii (epitete, comparaţii, personificări), prin analogie(fără utilizarea terminologiei)	- exerciţii de creare de expresii artistice (epitete, comparaţii, personificări) prin analogie (fără utilizarea terminologiei); - exerciţii de integrare a expresiilor artistice în comunicare.
2.3. Realizarea de desene, benzi desenate, colaje, ca suport vizual pentru elaborarea unor tipuri de compuneri	- activităţi de realizare de desene, benzi desenate, colaje, utilizând tehnici de lucru variate, ca suport vizual pentru elaborarea unor compuneri.
2.4. Redactarea de mesaje scrise tip scriere imaginativă, respectând structura unei compuneri (formă, conţinut)	- activităţi de redactare a diferitelor tipuri de scriere imaginativă (cu suport vizual, pe baza unor cuvinte şi expresii de sprijin, cu început/sfârşit dat etc).

2.5. Ilustrarea compoziţiilor literare proprii prin inserare de imagini sau realizare de compoziţii plastice proprii	- activităţi de tehnoredactare a creaţiilor literare proprii; - activităţi de ilustrare, prin inserare de imagini, a creaţiilor literare proprii; - realizarea de compoziţii plastice figurative sau nonfigurative care să ilustreze conţinutul de idei şi sentimente al textelor create; - proiect individual/de grup: *Cărticică pentru mama*/*Revista clasei* (realizarea proiectului, expunerea și prezentarea lui).

Conţinuturile învăţării:

- **În atelierul de creaţie al toamnei**

Compunerea după un plan de idei;
Compunerea descriptivă – descrierea tablou;
Compunerea pe baza unor cuvinte şi expresii de sprijin;
Compoziţii plastice, colaje cu materiale din natură (frunze, flori presate, seminţe), care să ilustreze textele create;
Sugestii de subiecte: „Din nou la şcoală”, „Toamna în livadă”, „Toamna în parc”, „Sfârşit de toamnă”, „Interviu cu o frunză”, „De vorbă cu toamna”, „Culorile toamnei”.

- **Bucuriile iernii**

Compunerea pe baza unei imagini;
Compunerea cu sfârşit dat;
Compunerea descriptivă - descrierea tablou;
Compoziţii plastice utilizând diferite tehnici şi materiale de lucru, ca suport vizual pentru redactarea compunerii sau care să ilustreze compunerile elaborate.
Sugestii de subiecte: „Prima ninsoare”, „Pe derdeluş”, „Dac-aş fi Moş Crăciun...”, „Sărbătorile în familia mea”.

- **Alai zglobiu de primăvară**

Compunerea descriptivă – descrierea portret;
Compunerea pe baza unui şir de ilustraţii;
Compunerea cu titlu dat;
Compoziţii plastice utilizând diferite tehnici şi materiale de lucru, ca suport vizual pentru redactarea compunerii sau care să ilustreze compunerile elaborate.
Sugestii de subiecte: „Primăvara în livadă”, „Vestitorii primăverii”, „Mama, icoană a copilăriei mele”, „Florile primăverii”, „De Paşte”.

- **Copilăria, leagăn de vise...**

Compunerea cu sfârşit dat;
Compunerea după benzi desenate (propuse de cadrul didactic sau create de elevi);
Compunerea narativă liberă.
Compoziţii plastice utilizând diferite tehnici şi materiale de lucru, ca suport vizual pentru redactarea compunerii sau care să ilustreze compunerile elaborate.
Sugestii de subiecte: „La pescuit”, „Călătorie în cosmos”, „Un prieten adevărat”

Bibliografie:

Dornescu, Maria, *Florile gândului – Compunerea, finalitate a exprimării scrise*, Iaşi, Editura Optima, 2004;
Giurgea, Doina, Ghid metodologic pentru discipline opționale, București, Editura D&G Editur, 2008;
Peneş, Marcela, *Bucuria de a scrie compuneri*, Bucureşti, Editura Aramis, 2008

Tulburarea hiperkinetică cu deficit al atenției (ADHD)

prof. înv. primar Ghiţă Elena
Şcoala Gimnazială nr. 1 Ungureni, jud. Galați

Sunt des întâlnite cazurile în care copiii uită să își facă temele, ,,visează" în timpul orelor de curs, acționează fără să gândească sau sunt zvăpăiați la masă. Dar lipsa de atenție, impulsivitatea și hiperactivitatea sunt semen ale tulburării de ADHD la copii.

Prevalența ADHD este de 3-5% dintre copii de vârstă școlară, iar raportul băieți – fete este de 3,5 : 1. În general, se consider că fetele par a avea mai mult simptome de tipul deficitului de atenție, în timp ce băieții par a avea mai multe simptome impulsive.

Etiologia ADHD este neclară. Se presupune că boala are și o componentă genetică întrucât s-a constatat o frecvență mai crescută la gemenii monozigoți față de cei dizigoți. Alți factori care au fost incriminați pentru apariția ADHD au fost: microleziunile cerebrale (traumatice) în perioada neonatală, leziunile de la naștere, malnutriția, afectarea dezvoltării sistemului nervos central (în special a lobului frontal) și prematuritatea. Debutul bolii este în jurul vârstei de 3 ani, dar prezentarea la medic, și implicit diagnosticarea, se face cel mai frecvent odată cu începerea școlii din cauza performațelor școlare slabe. E posibil să apară o remisiune în jurul vârstei de 12 ani, dar la 70-80% dintre copii boala continuă și în adolescență iar în 65% din cazuri este prezentă și la adult. De multe ori, o persoană cu istoric de ADHD în copilărie poate să dezvolte în viața adultă o tulburare de personalitate antisocială și se poate confrunta cu un nivel educațional redus sau cu o performanță scăzută în carieră.

La copilul cu ADHD atenția voluntară este scăzută, în timp ce atenția spontană nu este afectată. Dacă este interesat de o activitate, copilul își poate menține atenția ore întregi, în timp ce alte activități le consideră plictisitoare, repetitive, dificile sau fără satisfacție. Ei nu au capacitatea de a rezista tentațiilor sau de a amâna obținerea recompenselor și răspund prea repede sau prea des atunci când li se cere să aștepte și să observe.

În termeni generali, copiii cu ADHD nu sunt foarte populari în cercul de prieteni, au probleme cu părinții, frații și învățătorii, au puțini prieteni sau, când încearcă să lege prietenii, acestea nu durează mult timp. De aceea, se poate observa o tendință către izolare a acestor copii. Totuși, dacă tratamentul este unul eficient, copilul devine mai cooperant și se poate observa o îmbunătățire a relațiilor cu colegii, învățătorii și părinții.

Procesul de învățare este global afectat în ADHD. Cei care lucrează cu copii cu ADHD observă adesea că aceștia sunt puțin organizați, ineficienți și neproductivi cognitiv, memoria este modestă sau coordonarea motorize este deficitară, motiv pentru care și scrisul de mână este de multe ori afectat. Pe termen lung, ei rămân în urmă cu abilitățile de citire, silabisire și aritmetice.

Dificultățile în menținerea atenției sunt probleme constante la școală sau în familie. Astfel, învățătorii remarcă de multe ori că aceștia nu ascultă la fel de bine ca restul copiilor de aceeași vârstă, nu se concentrează, sunt distractibili, nu duc la capăt sarcinile sau își schimbă ușor activitățile. Impulsivitatea și hiperactivitatea sunt simptomele cel mai greu de suportat pe măsură ce copiii cresc. La școală, aceste trăsături se remarcă la acei copii care nu își așteaptă rândul, răspund neîntrebați, îi întrerup pe colegi sau se implică în activități periculoase fără anticiparea consecințelor. La vârsta adultă, aceste trăsături se traduc prin incapacitatea de adaptare în relațiile cu persoanele autoritare.

Tratamentul ADHD cuprinde atât măsuri de ordin farmacologic, cât și non-farmacologic.

Resursele terapeutice sunt variate și cuprind: planificarea multimodală a terapiei, educarea managementului parental, psihoterapie individual și de familie, educarea în centre specializate, educarea profesorilor și a personalului din școli în legătură cu această problemă, educarea unor aptitudini sociale, obținerea unei rutini a exercițiilor, monitorizarea cu ajutorul unei liste de comportamente. Accentul va fi pus pe nevoia ca persoana să reușească să facă față unor situații și nu să se trateze.

BIBLIOGRAFIE:

Barkley,R. A. (2002), Psychosocial treatments for attention deficit/hyperactivity disorder, Journal of Clinical Psychiatry, 63, 36-43

Ștefănescu C. (2003), Esențialul în psihiatrie, Editura "Gr. T. Popa", U.M.F. Iași

IQ, EQ, SQ, CQ, AQ – INTELIGENȚA, EMOȚIA, SOCIALIZAREA, CURIOZITATEA/CREATIVITATEA ȘI ADVERSITATEA – PREMISE ALE UNEI VIEȚI IMPLINITE

inst. Juverdeanu Loredana-Maria
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”Vaslui

La prima vedere mi s-a părut că recunosc acești termeni… IQ, EQ, SQ, CQ, AQ. Citisem „Inteligența emoțională 2.0” de Travis Bradberry și destule studii despre învățarea activă, studiasem teoria inteligențelor multiple (TIM), însă mi-a atras atenția AQ.

TIM (teoria inteligențelor multiple) spune că omul se naște cu un anumit „profil” de „start” al inteligențelor multiple care îl definește – cu alte cuvinte, se naște cu un anumit nivel de dezvoltare a acestor inteligențe, iar experiențele diverse de-a lungul vieții, pot determina care dintre aceste inteligențe se dezvoltă și în ce măsură.

Potrivit psihologilor, există (cel puțin) cinci tipuri de inteligență. Voi prezenta pe scurt.

IQ – Coeficientul de inteligență

Posibil cel mai cunoscut (alături de EQ), acesta măsoară logica verbală și matematică, precum și abilități cognitive. Mai clar, măsoară nivelul de înțelegere. E nevoie de IQ în rezolvarea exercițiilor și problemelor de matematică, în memorare și amintirea informațiilor învățate.

EQ – Coeficientul de inteligență emoțională sau coeficientul emoțional

Acesta rezumă capacitatea de a se recunoaște pe sine, empatia și abilitățile generale de comunicare. Asta înseamnă să-ți recunoști propriile sentimente și pe ale altora. Pe scurt, este măsura capacității de a menține pacea cu ceilalți, de a fi responsabil, de a fi sincer, de a respecta limitele, de a fi modest, autentic și atent.

SQ – Coeficientul inteligenței sociale sau coeficientul social

Reprezintă măsura capacității personale de a construi o rețea de prieteni și de a o menține pe o perioadă lungă de timp.

Mă opresc puțin asupra EQ și SQ. Studiile și experiența arată că oamenii cu EQ și SQ ridicat tind să meargă mai departe în viață decât cei cu IQ ridicat dar cu EQ și SQ scăzut. Un om cu IQ ridicat poate ajunge angajat de către un om cu EQ și SQ ridicat, chiar dacă are un IQ mediu. Unele curente educaționale valorifică îmbunătățirea nivelului IQ, în detrimentul EQ și SQ. Ideal ar fi să se creeze obiceiuri care să îmbunătățească cei trei coeficienți, în special EQ (caracterul) și SQ (carisma).

CQ – Coeficientul creativității și curiozității

Pretinde că măsoară cât de creativi și curioși sunt oamenii, dar și cât de flexibili pot gândi. De asemenea, evaluează dacă ai un cap „flămând”, adică cât de dispus ești să înveți. Are importanță și în dezvoltarea inteligentei spațial-vizuale si a celei muzical-ritmice.

AQ – Coeficientul de adversitate

Aceasta arată modul în care o persoană se confruntă cu circumstanțe nefaste și creează soluții. Este măsura capacității de a trece printr-o perioadă grea în viață și de a ieși din ea fără a-ți pierde mințile. Când se confruntă cu necazurile, AQ-ul unei persoane determină cine va renunța, cine va pierde, cine va… Și AQ-ul tuturor a fost testat în perioada pandemică…

În concluzie

S-a constatat că și copiii care au urmat cursuri cu accent pe construirea personajelor și inteligența emoțională au avut mai mult succes la locul de muncă mai târziu. Pasiunea și inteligența sunt bune prietene. În contextul dinamic al acestor ani, și aici nu mă gândesc doar la evoluția tehnologiei, a vitezei de circulație a informației (mai mereu trunchiată sau atinsă de manipulare), ci mai ales la posibile crize sanitare, economice, politice…, copiii sunt cei mai vulnerabili. Ar trebui expuși nu numai la mediu școlar/academic, ci și la alte domenii. Ar trebui să iubească munca manuală (prin urmare munca nu trebuie folosită ca pedeapsă), sportul și artele. Dezvoltându-le IQ, EQ, SQ, CQ, AQ, pot deveni persoane independente.

Abilitățile emoționale și sociale pot fi sintetizate prin dezideratul lui Kant: tratează oamenii așa cum ai dori să te trateze ei sau prin proverbul românesc „Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face.”

„Nu am un talent special, sunt doar pasionat de curios.” spunea Albert Einstein. Curiozitatea și creativitatea pot fi dezvoltate în orice etapă a vieții, determinând ieșirea din limitări.

„Nu pregătiți drumul pentru copiii voștri! Pregătiți-vă copiii pentru drum!”

Bibliografie:

1. https://ro.koshachek.com/articles/aq-cq-iq-eq-importanta-diferitilor-coeficienti.html
2. facebook
3. Crenguţa Lăcrămioara Oprea, Pedagogie. Alternative metodologice interactive, Editura Universităţii din Bucureşti, 2003
4. http://www.oportunitatiegale.ro/pdf_files/teoria%20inteligentelor%20multiple.pdf

MÉTHODES ET MOYENS DE MOTIVER LES APPRENANTS EN CLASSE DE FLE

Prof. Barbu Mihaela-Larisa
Şcoala Gimnazială Nr. 1, Sat Lunca Banului

Apprendre une langue étrangère implique une mobilisation de connaissances, de compétences et constitue en même temps un acte d'engagement personnel. La motivation est une notion centrale dans l'éducation. Elle est un phénomène qui concerne l'apprenant en lui même, il n'est cependant pas épargné de l'influence, un tant soit peu, d'une série de facteurs extérieurs comme la société à laquelle il appartient, sa vie personnelle ainsi qu'un nombre de paramètres présents dans sa classe. Il est donc opportun de définir la nature des relations que ces facteurs entretiennent avec la motivation de l'apprenant. Les professeurs et les parents peuvent contribuer à augmenter la motivation de l'apprenant.

Les technologies de l'information et de la communication (TIC) peuvent favoriser l'apprentissage. L'Internet offre une ouverture sur l'extérieur: le réseau ouvre les murs de la classe à tout un monde qui informe parfois, qui inonde aussi bien souvent. Il peut être vu comme un moyen de créer de nouvelles situations où l'apprenant peut élaborer du sens. Ainsi penser l'usage de l'Internet, c'est imaginer une activité d'apprentissage qui intègre les TIC comme une de ses facettes.

Puisqu'on ne peut pas obliger l'élève (motivation extrinsèque), on doit imaginer des situations qui mobilisent les forces de motivation que l'Internet recèle, tout en les inscrivant dans le sens des objectifs d'apprentissage pour susciter une motivation intrinsèque. Les TIC permettent à l'enseignant de se renouveler, de repenser son enseignement, de découvrir de nouveaux outils, d'actualiser et d'enrichir les contenus de son cours, d'expérimenter de nouvelles pistes, de comparer ses expériences avec d'autres enseignants. Il peut, soit utiliser des outils tout prêts (logiciels ou activités), soit développer ses propres contenus. Il existe des sites Internet dont la seule vocation est d'être un dépositaire des créations d'enseignants.

L'intégration des TIC dans l'apprentissage et l'enseignement des langues a un impact sur la motivation dans plusieurs de ses composantes. Les plus importantes nous semblent être l'aspect relationnel, l'incitation à une motivation de nature plus intrinsèque et la créativité libérée.

On a une série de constatations confirmant le rôle positif que les TIC peuvent jouer:

a) les TIC ont le pouvoir de stimuler le développement des habiletés intellectuelles telles que la capacité de raisonner, de résoudre des problèmes, d'apprendre à apprendre et de créer;
b) elles peuvent contribuer de plusieurs façons à améliorer l'acquisition de connaissances dans diverses matières d'enseignement et le développement des habiletés et des attitudes qui sont reliées à ces connaissances;
c) les nouvelles technologies ont le pouvoir de stimuler la recherche d'une information plus complète sur un sujet, d'une solution plus satisfaisante à un problème et, d'une manière générale, d'un plus grand nombre de relations entre diverses connaissances ou données;
d) l'utilisation de nouvelles technologies favorise la collaboration entre élèves d'une même classe et entre élèves ou classes d'écoles différentes, proches ou lointaines, à des fins de sensibilisation à d'autres réalités, d'accès à des connaissances pertinentes non strictement définies à l'avance et de réalisation de projets ayant une portée réelle pour les élèves eux-mêmes et, éventuellement, d'autres personnes;
e) les possibilités de simulation, de manipulation virtuelle, de jonction rapide entre des données très variées, de représentation graphique et autres qu'offrent les nouvelles technologies contribuent à une mise en relation des connaissances avec diverses dimensions de la personne et assurent ainsi une maîtrise plus poussée de nombreux apprentissages.

L'utilisation du jeu est une nécessité dans une classe d'une langue étrangère. Cette dernière inclut dans son acte didactique une pédagogie d'enseignement/ apprentissage qui emploie le jeu comme moyen, pour bénéficier de l'envie inévitable de l'enfant à jouer. D'une manière

pédagogiquement étudiée et en tant qu'activité sérieuse sous une forme ludique, l'enseignant de la langue étrangère et précisément la langue française va installer chez ses apprenants une compétence langagière par le billet du «jeu».

Les activités ludiques font partie des moyens pédagogiques qui servent à faciliter l'apprentissage du FLE, à motiver les apprenants. Les jeux éducatifs peuvent être un moyen de motivation pour aimer cette langue étrangère. Le ludique peut attirer l'attention des élèves et faire aimer ce qu'ils sont en train d'apprendre. Les activités ludiques sont une manière de s'investir et d'exploiter l'imaginaire et la créativité de l'apprenant.

Le jeu est une représentation amusante et passionnante de la vie réelle. Nous pouvons dire que les jeux et les activités ludiques désignent les activités de plaisir soumis à des règles conventionnelles comportant un gagnant et un perdant.

Jean Pierre Cuq et Isabelle Gruca distinguaient quatre types d'activités ludiques:

- les jeux linguistiques: ils englobent les jeux grammaticaux, morphologiques, lexicaux, des activités langagières qui se boivent sur les multiples composantes de la langue. A ce propos, l'apprenant met en œuvre toutes ses connaissances linguistiques ce qui reproduit un apprentissage de la langue et non une recherche de plaisir et de détente. L'enseignant devrait choisir le contenu des activités selon les besoins et niveaux de ses apprenants.
- les jeux de créativité: en ce qui concerne le lien avec le jeu en situation pédagogique et la notion de «créativité». Les jeux de créativité engagent une réflexion plus personnelle (orale ou écrite). De la part de l'apprenant, citons dans cette catégorie l'exemple des charades: c'est une forme de devinette qui consiste à créer des mots en associant des syllabes définies.
- les jeux culturels: cette catégorie de jeux de langue exploite les connaissances culturelles des apprenants.
- les jeux dérivés du théâtre: les jeux qui transforment la salle de classe en scène théâtrale et les apprenants en acteurs. Ces jeux à caractère théâtrale ont comme fondement la stimulation des apprenants afin d'investir leurs connaissances et de les doter d'une compétence communicative et pragmatique.

Pour enseigner une langue étrangère, l'enseignant sait que la méthode traditionnelle, avec ses supports pédagogiques classiques, a montré ses limites devant un public apprenant de plus nombreux et de plus en plus exigeant. L'apprentissage d'une langue se veut être dynamique et innovant dans ses méthodes pour être plus performant.

Bibliographie:

1. Cuq, J. P., Gruca, I., *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble, 2003.
2. Chouinard, R., Karsenti, T., *Les TIC à l'école, un instrument de motivation?*, Conférence d'ouverture donnée dans le cadre du colloque annuel de l'Association Québécoise des Utilisateurs de l'Ordinateur au Primaire-Secondaire (AQUOPS), Québec, 2003.
3. Grégoire, R., Bracewell, R., Laferrière, T., *L'apport des nouvelles technologies de l'information et de la communication à l'apprentissage des élèves du primaire et du secondaire*, Revue documentaire, Ottawa, 1996.

STUDYING ONLINE
PROBLEMS AND SOLUTIONS

Prof. Borteș Anca-Mădălina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

#1 Online Learning Challenges – Adaptability

☐ The students find it difficult to adapt to the online learning environment immediately after the traditional classroom learning program.

☐ The students who have always been studying in the traditional classroom mindset are not able to focus on the online platform at once. It is important for the students to accept the new learning environment with an open mind.

How to overcome the challenge?

☐ By adjusting the content according to individual needs. It helps in providing personalised classes to identify their weaknesses and strengths for better learning outcomes.

#2 Online Learning Challenges – Technical Issues

☐ Many students are not well equipped with a high internet connection or a device that is required for online learning.

☐ Due to this, they face problems in going live for virtual learning and other platforms that require an internet connection and good computers/laptops.

☐ They face technical issues as they are not much aware of technology and computer applications.

☐ A slow and high internet connection can play an important role in how quickly you can attend the class and do not miss any live lessons.

☐ There is a possibility of poor connectivity if you find difficulty in downloading some information related to the subject, blurred videos, lack of sound, etc.

How to overcome the challenge?

☐ This is a very tough problem as it depends on the family's income, number of children going to school, the internet provider's network stability

☐ The government and various NGO's have given the students computers or tablets with internet connection.

#3 Online Learning Challenges – Computer Knowledge

☐ Lack of computer education is a major concern in today's world.

☐ There are many students who still cannot operate basic computers with Microsoft Office Word and PowerPoint.

☐ Whenever there are some technical issues emerge, they find it difficult to solve the problem in such a scenario.

☐ They face difficulties with live classes, usage of appropriate icons, MS office, communication-related apps and websites, browsing study materials, etc.

☐ Sometimes they do not know technology proficiency like login, live classes, creating and submitting work, communicating with teachers and friends.

How to overcome the challenge?

☐ This problem depends very much on the age and educational background of the student

☐ Students can - watch YouTube tutorials to see the steps
- ask help from parents, friends, teachers
- trail and error system

#4 Online Learning Challenges –Distraction. Lack of Structure & Self-Discipline

☐ Getting children, especially the younger ones, to sit still long enough to watch a lesson their teacher taught live online is difficult and can cause them to miss key concepts from the lesson.

☐ You might expect things around you to be like school, but at home things are different.
☐ For example, you might want a big classroom, playgrounds, classmates, friends, teachers around you to guide and learn.
☐ With online learning, you have to manage everything in one room with parents around you.
☐ Students may find Zoom/Meet lessons hard to get into with the distraction of smartphones and televisions in the same room.
☐ You can be easily distracted by small things at home(siblings, pets, games, eating…)
How to overcome the challenge?
☐ Students should inform their parents, brothers, sisters and friends about the time of online learning so that there will be no distractions from their side.
☐ Implementing a routine, creating a school space, and wisely using unstructured time can help students of all ages.
☐ Make sure they relax in the breaks set on the timetable.
☐ Parents should supervise their children more.

#5 Online Learning Challenges – Lack of Student Interaction & Feelings of Isolation

☐ When a pandemic makes it necessary to keep a decent amount of distance between you and the next person, it's no surprise that online students say that they miss in-person interaction with peers and teachers.
☐ limited social interactions can take a serious toll on your mental and emotional health.

How to overcome the challenge?

☐ Virtual study groups involve a group of students connecting over a video platform such as Zoom or Google where they can study and discuss their classes together. Studying with peers allows students to relearn the content in different ways.
☐ teachers create a Facebook/WhatsApp group for the class where students can post and respond to each other in a slightly less formal setting.
☐ Instead of requiring a written paper, teachers can encourage students to record themselves doing an oral presentation.

#6 Online Learning Challenges –Student Evaluation

☐ Cheating is easier to do (and harder to detect) online.
☐ Creating online tests takes a lot of time

How to overcome the challenge?

☐ Shuffled/randomized test questions.
☐ Timed/open book tests. Reduce the amount of time students have to take the test so that only those students familiar with the material can answer the questions in the time allotted.
☐ Frequent low-stakes tests, such as short quizzes or self-check activities worth no more than a few points each, help make cheating more trouble than it's worth.
☐ Plagiarism detection software. Having students run their essays through a for-fee plagiarism detection service such as SafeAssign or TurnItIn can potentially deter cut-and-paste plagiarism. At the very least, it can start a conversation about how to cite sources properly.

Bibliography:

- ► https://www.unicef.org/coronavirus/reopen-schools?gclid=CjwKCAiAv_KMBhAzEiwAs-rX1J-ldRdhNL_U6baP8d4knXikh2mX26WHjC-nHW2HiuCVTOAnr4JMrRoC_Z0QAvD_BwE
- ► https://bmcmededuc.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12909-021-02871-w
- ► https://www.facultyfocus.com/articles/online-education/7-assessment-challenges-of-moving-your-course-online-solutions/
- ► https://www.publicservicedegrees.org/resources/online-learning-during-covid/
- ► https://www.unicef.org/northmacedonia/stories/learning-online-problems-and-solutions

INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂŢII ELEVILOR

Profesor: Caşcaval Nicolina
Școala Gimnazială „Al .I. Cuza” Vaslui

„Creativitatea înseamnă să îţipermiţi să faci greşeli.
Arta înseamnă să ştii pe care să le păstrezi”. Scott Adams

Să fii profesor este o provocare deoarece această slujbă presupune o gamă diversă de roluri și responsabilități. În zilele noastre, întâlnim tot mai multe inovații și cred că de noi depinde să putem transmite elevilor tot ceea ce dorim, noi trebuie să fim într-o continuă perfecționare. Principalele caracteristici ale unui profesor inovator sunt cooperarea, colaborarea, încrederea în ceilalţi, dorinţa şi voinţa de a inova. Inovaţia în educaţie nu are legătură cu vechimea în activitate, cu disciplina predată sau de nivelul de învăţământ la care predă un cadru didactic.

Educarea gândirii creatoare a elevilor este o preocupare generată nu de o modă didactică, ci de însăși necesităţile timpului actual. Dinamica extraordinară în domeniul activităţii umane, cu dezvoltări ale ştiinţeişi tehnicii, cu apariții de noi direcţii ale cercetării, reclamă oameni creatori, rapid adaptabili unei societăţi în continuu progres.

Inovații în educație? Da, la momentul de față putem vorbi despre inovații didactice, atât în ceea ce privește predarea, cât și evaluarea la toate disciplinele. Mai mult ca niciodată putem aplica transdisciplinaritatea folosind noile metode moderne în procesul instructiv- educativ, însă neuitând și de metodele tradiționale. De asemnenea au fost realizate inovaţii în ceea ce privește noi cursuri de formare, noi programe educaţionale, metode de învăţământ. Datorită acestora, relațiile interpersonale evoluează, noi profesorii fiind dornici să le împărtășim celor din jur noile cunoștințe.

Idealul educaţional al şcoliiromâneşti vizează formarea personalităţii autonome şi creative, o personalitate capabilă să anticipeze viitorul, să transforme prezentul în direcţia anticipărilor sale, să descopere şi să rezolve situaţiile împreună cu ceilalţi. Avându-şi originea în cuvântul latin „creare”, termenul de „creativitate” înseamnă „a zămisli”, „a făuri”, „a crea”, „a naşte”. Originea cuvântului demonstrează că termenul de creativitate defineşte un proces, un act dinamic care se dezvoltă, se desăvârşeşte şi cuprinde atât originea, cât şi scopul.

Activitatea de creaţie parcurge mai multe etape: - perioada de preparare, când se adună informaţii, se fac observaţii, se delimitează problema, se schiţează o ipoteză sau un proiect general; - incubaţia, răstimpul eforturilor, încercărilor sterile; - iluminarea, adică momentul fericit când apare soluţia sau, în artă, când opera e văzută integral; - verificarea, care este este necesară după concepţia iniţială, pentru a elimina eventualele erori sau lacune. De altfel, în realitate, nu e vorba propriu-zis de nişte etape riguros delimitate, ci de procese care se întrepătrund, se suprapun pe anumite porţiuni, putând funcţiona fie succesiv, fie simultan.

Literatura de specialitate consemnează trei categorii de factori favorizanţi ai creativităţii: factori psihici, factori sociali (culturali, educativi şi de mediu socio-economic) şi factori biologici (diferenţe de sex, vârstă etc.). În situaţii reale, aceşti factori sunt într-o interacţiune complexă. În ceea ce priveşteimportanţaînvăţământului privind dezvoltarea creativităţii, trebuie promovată cultura generală, cea care de altfel favorizează creativitatea. Programul trebuie să se prevadă lecţii speciale, având drept scop dezvoltarea imaginaţiei. Astfel, profesorul trebuie să aibă relaţii prietenoase cu elevii, să-i încurajeze să pună întrebări. Elevii nu trebuie să fie ironizaţi atunci când fac greşeli, ci trebuie să-şi poată manifesta în voie curiozitatea. Pentru dezvoltarea creativităţii de poate cere elevilor să elaboreze compuneri, având în centru un obiect simplu; o frază, un nasture sau un gard de nuiele. Altfel le solicităm să formuleze cât mai multe întrebări în legătură cu elementele cunoscute. Mai complexe pot fi cerinţe de a formula morala ce se degajă dintr-o imagine complexă. Astfel se favorizează formarea unei atitudini creatoare şi dezvoltarea aptitudinii de a căuta şi a găsi soluţii la probleme. Deosebit de importante sunt metodele specifice în relaţia directă cu aspectele caracteristice fiecărei discipline de învăţământ. Profesorii valoroşi au stimulat elevii să solutioneze probleme. Majoritatea problemelor obligă elevul să găsească ceva nou pentru el, ceea ce implică o

doză de creativitate. Aceasta este însă necesară, mai ales, în problemele ce comportă mai multe soluţii.

Metodele active implică eforturi de observare şi gândire independentă, făcând apel la iniţiativa elevilor. Există probleme de rezolvat la orice disciplină. Activitatea extraşcolară oferă numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginaţieişi, implicit, a creativităţii. Astfel, se pot organiza şedinţe de brainstorming, întâlniri cu personalităţi din lumea ştiinţelorşi a artelor, se pot vizita expoziţii, se pot organiza vizite şi excursii. Acestea sunt doar câteva exemple care reprezintă inepuizabile surse de întrebări, lărgind orizontul de cunoaştere al elevului.

Aceste acţiuni determină dezvoltarea creativităţii civice, artistice şi a responsabilităţiifaţa de problemele comunităţii. Cadrele didactice trebuie să promoveze activităţileextraşcolare, stimulând astfel inventivitatea şi creativitatea elevului. De aceea, întotdeauna încerc să realizez un echilibru între activităţileşcolareşi cele extraşcolare, desfăşurândactivităţiextraşcolare programate şi proiectate din timp, diverse atât ca formă, cât şiconţinut, care se desfăşoară fie în şcoală, în afara ei, în comunitate, folosind metode active şi stimulative pentru participarea elevilor. Fiind o componentă educaţională valoroasă şi eficientă, orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Pentru educarea spiritului creativ în şcoală se pot face multe lucruri, întrucât se cunoaşte că gândirea omului are o plasticitate uimitoare. Cultivarea gândirii inovatoare devine o sarcină importantă a şcolii. Stimularea creativităţii elevilor se poate realiza printr-o susţinută şi elevată pregătire teoretică şi practică; dinamizarea iniţiativei şi muncii independente, a spiritului critic ştiinţific; dinamizarea activităţii de documentare şi experimentare independentă; receptivitatea faţă de nou; pasiune pentru ştiinţă în concordanţă cu aptitudinile fiecăruia.

Importantă este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. O atitudine autoritară poate creea blocaje afective. Copiii nu îndrăznesc să pună întrebări, se tem de eşec, de ironii. E nevoie de un climat democratic, destins, prietenos. Autoritatea profesorului trebuie să aibă la bază competenţa sa profesională, obiectivitate şi ţinută ireproşabilă. Acesta trebuie să depisteze şcolarii cu potenţial creativ superior şi să le asigure acestora posibilităţi speciale de dezvoltare a capacităţii lor. În şcoală, creativitatea poate fi sporită prin metode centrate pe elev, prin strategii didactice care să abordeze unele aspecte ale programei interdisciplinar sau chiar transdisciplinar. Trebuie valorizat impactul unor astfel de metode, deoarece interesul elevului este activat, fiind stimulată motivaţia în învăţare. Diversitatea activităţilorextraşcolare oferite creşte interesul copiilor pentru şcoalăşi pentru oferta educaţională. Activitatea educativă şcolarăşiextraşcolară permite transferul şi aplicabilitatea cunoştinţelor, abilităţilor, competenţelor dobândite în cadrul orelor prevăzute în programa şcolară. Elevii sunt atraşi de activităţile artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativităţii, gândirii critice şi stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conştientizarea urmărilor poluării, educaţia rutieră, educaţia pentru păstrarea valorilor, toleranţa, comunicarea interculturală etc.

Pornind de la cele spuse de Pablo Picasso că: „Toţi copiii sunt artişti, problema este cum să rămâi artist odată ce creşti” profesorii, trebuie să-i facă pe copii să rămână artişti stimulându- le creativitatea încă de la vârsta preşcolară şi apoi să o continuăm la şcoală, mai întâi prin practicarea unor *jocuri* specifice vârstei acestora. Jocul este esenţa şi raţiunea de a fi a copilăriei. Prin joc, copilul aspiră la condiţia adultului. Jocul socializează, umanizează, prin joc se realizează cunoaşterea realităţii. Se exersează funcţiile psihomotrice şi socio afective, el are rolul de a bucura, destinde, delecta, de a crea confort spiritual, de a compensa terapeutic tensiunea şi neîmplinirile individuale. În formarea independenţei în gândire şi exprimare se impune a fi implicată şi familia, care trebuie convinsă că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii şi fanteziei copilului, factori esenţiali în dobândirea viitoare a unei autentice competenţe profesionale. Însă, cultivarea spiritului inovator necesită deseori şi o luptă cu părinţii care rezolvă temele copiilor fără a-i lăsa să depună eforturi proprii. În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităţilorextraşcolare. Dar, se vede

necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activităţi, să încurajeze elevii şi să realizeze un feed-back pozitiv.

Şcoala trebuie să stimuleze exprimarea potenţialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze iniţiativele lui, ingeniozitatea şi curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relaţii care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii şi să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

Bibliografie:

1. BONTAŞ, Ioan, *Pedagogie*, Editura ALL, Bucureşti, 2005
2. COSMOVICI, Andrei, IACOB, Luminița, *Psihologie şcolară,* Editura Polirom, Iaşi, 2005
3. NICOLA, Ioan, *Tratat de pedagogie şcolară*, Editura Aramis, Bucureşti, 2003
https://www.innovationunit.org/wp-content/uploads/2017/04/10-Ideas-for-21st-Century-Education.pdf

ROLUL MOTIVAȚIEI ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Prof. Chelmu Loredana
Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui

Perioada în care trăim este una deosebit de complexă şi, am putea spune, uneori copleşitoare. Fenomene sociale diverse, precum creşterea numărului de şomeri sau criza economică a lumii şi a ţării noastre, se repercutează direct sau indirect asupra şcolii, ca instituţie integrată în sistemul social, asupra procesului educaţional pe care aceasta îl desfăşoară, asupra felului în care utilitatea educaţiei este percepută de către actorii sociali.

Într-o societate care pare să nu-şi mai găsească direcţia sau reperele, educaţia de tip şcolar tinde să devină victima tuturor schimbărilor de perspectivă, de viziune sau lipsei de viziune a celor care încearcă în fiecare an să reformeze sistemul educaţional, sistem despre care se afirmă că nu mai este potrivit pentru contemporaneitate. Zbuciumul social, răsturnarea de valori sau lipsa de valori autentice se reflectă în fiecare zi în ştirile de presă, ştiri în care şcoala apare de cele mai multe la categoria *Aşa nu!Aşa nu!,* pentru că elevii sunt prezentaţi în timp ce frecventează barurile din apropierea şcolilor, *Aşa nu!* pentru că elevii se bat în clasă sau îşi agresează profesorii, *Aşa nu!,* pentru că elevii sunt declaraţi semianalfabeţi în evaluările de tip PISA, *Aşa nu!,* pentru că elevii preferă strada şi cluburile, şcolii etc. Aceasta este realitatea din şcoala românească prezentată de o mass-media care uită să se aplece asupra ceea ce această şcoală are încă frumos şi valoros. Este adevărat că şcoala românească face parte din lumea, din societatea românească. Drept urmare, ea nu se poate izola de ceea ce se întâmplă în jur. Elevii, de cele mai multe ori fiinţe mature, cu simţ critic accentuat, pot să evalueze şi să conchidă asupra rolului pe care îl are şcoala în devenirea personală şi profesională a celor care, în momentul de faţă, par să se bucure de succes în spaţiul public. De multe ori, ei sunt chiar atraşi de aceste figuri celebre, dar, în cele din urmă, conştientizează că, într-un moment sau altul, pe termen scurt sau pe termen lung, cei care nu au o pregătire temeinică, cei care nu demonstrează competenţă, profesionalism, temeinicie şi rigoare în ceea ce fac, sunt etichetaţi de societate şi, după un scurt moment de glorie, trec în umbră.

Este indiscutabil, aşadar, rolul pe care îl are şcoala în devenirea, în formarea fiecărei persoane. În acest context, problema care rămâne deschisă este următoarea: *cum pot şcoala şi toţi actorii implicaţi în procesul educaţional să-l motiveze pe elev pentru învăţarea autentică, acel tip de învăţare care să-i formeze competenţe prin intermediul cărora să înregistreze succes personal, social, profesional?*

Atât pentru cei care se află la catedră, pentru părinţi sau pentru experţii în domeniul ştiinţelor educaţiei, motivaţia este cheia succesului în învăţare. De la Piaget la Gardner, teoreticienii mecanismelor învăţării au subliniat faptul că motivaţia este fundamentul pe care se construieşte succesul educaţional. Implicit, se poate afirma că lipsa motivaţiei pentru învăţare poate să conducă

nu numai la performanţe şcolare scăzute, ci şi la alte acumulări negative care pot sta la baza unor abateri sau devianţe comportamentale, devianţe care, spuneam mai devreme, încadrează şcoala la capitolul *Aşa nu!*.

Este aproape un loc comun astăzi că orice educator interesat şi responsabil trebuie să controleze cât mai bine mecanismul motivaţional pentru a asigura condiţiile unui parcurs şcolar optim. Acest lucru devine o prioritate în contextul slabei dezvoltări a unor programe dedicate acestei arii, atât în formarea iniţială cât şi în cea continuă. De asemenea, acest demers aste cu atât mai relevant în faţa unor provocări fără precedent în activitatea didactică, reflectate în imperativul asistării elevilor de a deveni persoane autonome, capabile să înveţe pe parcursul întregii vieţi, de schimbările structurate în plan curricular, introducerea noilor tehnologii de informare şi comunicaţie în procesul de predare-învăţare, o nouă relaţie a şcolii cu comunitatea pe care o deserveşte.

Generaţiile trecute ne-au lăsat proverbul „Ai carte, ai parte!", un îndemn direct pentru tineri de a-şi canaliza energiile şi efortul spre şcoală, spre a investi în propria dezvoltare.

Ne întrebăm în ce măsură mai este astăzi un astfel de îndemn capabil să concentreze şi să stimuleze efortul elevilor? Răspunsul se poate regăsi în regândirea unei relaţii vechi dar extrem de actuale: motivaţia pentru învăţare – performanţa şcolară.

Motivaţia pentru învăţare a elevilor trebuie stimulată, orientată, întreţinută, iar cadrul didactic joacă, alături de părinţi, un rol de prim rang în această întreprindere. Astfel, este esenţial ca educatorii (în sens generic) să fie convinşi că este nevoie de intervenţia lor pedagogică şi că deficitul de motivaţie poate să fie influenţat pozitiv în spaţiul şcolar.

Un elev care nu este atras de o anumită disciplină şcolară şi care nu găseşte în profesor un sprijin în menţinerea pe linia de plutire a rezultatelor şcolare tinde să dezvolte o întreagă paletă de sentimente sau comportamente negative. Profesorii ar trebui să încerce să afle care sunt lucrurile de care elevii sunt interesaţi, care sunt lucrurile care-i pasionează şi să găsească modalităţile cele mai potrivite de a le transforma în modalităţi de stimulare a progresului lor şi în căi de a le dezvolta o atitudine pozitivă, deschisă faţă de învăţare şi faţă de şcoală. Cu cât elevii sunt mai mult ajutaţi în stabilirea şi realizarea scopurilor prin situaţiile create de profesor în procesul de învăţământ (respectând particularităţile de vârstă şi individuale, profesorul fixează în mod diferenţiat sarcini elevilor săi), cu atât motivele activităţii lor se consolidează mai uşor, devin mai eficiente. În acest sens, este de dorit ca profesorii să ştie că *există un număr semnificativ de factori ambientali, pe care profesorii îi pot utiliza pentru a creşte motivaţia elevilor:1) Începerea lecţiei prin a da elevilor un motiv de a rămâne conectaţi 2) Expectanţe clare 3) Fixarea unor obiective pe termen scurt 4) Aprecierea verbală şi scrisă 5) Utilizarea judicioasă a notării 6) Stimularea descoperirii, explorării, curiozităţii epistemice.*

Un copil motivat doreşte să înveţe, se bucură atunci când realizează activităţi relaţionate cu învăţarea şi crede că şcoala şi învăţarea sunt activităţi importante pentru viaţa lui.

Utilizarea acestor strategii va permite copiilor să-şi dezvolte dorinţa de a avea performanţe bune în şcoală şi credinţa că învăţarea este importantă şi le îmbogăţeşte viaţa.

Problema motivaţiei umane nu trebuie înţeleasă într-un mod simplu, mecanicist. Nu există un comutator magic al motivaţiei, care să determine oamenii să dorească să înveţe, să lucreze mai mult, să acţioneze într-o manieră mai responsabilă. Facilitarea şi nu controlul ar trebui să ne ghideze ideile, când încercăm să schimbăm anumite comportamente în şcoală. Chiar când o persoană este într-o poziţie de autoritate, cum este profesorul, eforturile de a motiva elevii într-o anumită direcţie vor avea un succes mai semnificativ dacă relaţia profesor–elev este considerată una de colaborare între persoane ce pot sau nu să împărtăşească aceleaşi sentimente, expectanţe şi scopuri. Altfel, intervenţiile motivaţionale ce nu respectă scopurile, emoţiile şi convingerile unei persoane legate de o anumită situaţie pot produce efecte pe termen scurt, dar pe o perioadă mai mare de timp aceste intervenţii pot să eşueze.

Metodele active constituie, în abordarea educaţiei individuale şi colective, ceea ce generează o formă puternică a angajării şi a înţelegerii ei ca extensie a experienţei participanţilor. Fiinţa umană are în însăşi natura sa „dorinţa acţiunii". Metodele active sunt exerciţii care slujesc acestei nevoi şi, concomitent, promovează crearea de grupuri *bune* şi *o bună atmosferă de grup*. O

bună cooperare în cadrul grupului presupune ***deschidere, dialog şi participare***, iar obiectivul metodelor active propune aceste elemente.

Exerciţiile care sunt utilizate trebuie să ofere ***speranţa*** că ceva plăcut şi pozitiv poate fi realizat, altfel există probleme sau conflicte de stăpânit sau provocări cărora trebuie să li se facă faţă.

Exerciţiile trebuie să fie ***distractive*** şi să ***nu umilească***. Râsul este un lucru foarte relaxant; neurologul francez Henri Bernstein afirmă că un minut de râs este la fel de relaxant ca o meditaţie profundă. Trebuie să nu râdem însă *de* cineva, ci *cu* cineva.

Exerciţiile ce urmează a fi prezentate ajută la cunoaşterea celuilalt, îndepărtarea tensiunii şi a agresiunii, relaxarea atmosferei, exprimarea emoţiilor, dezvoltarea calităţilor şi a sentimentelor, împrospătare şi varietate, oferă posibilitatea de a participa, învaţă lucruri noi, dezvoltă cunoştinţele şi competenţele/abilităţile, sprijină descoperirea propriilor capacităţi şi talente, dau încredere în sine, dezvoltă intuiţia, stârnesc şi oferă plăcere.

În fiecare exerciţiu există sentimentul ***confidenţialităţii***. Când foloseşti aceste exerciţii trebuie să nu spui înainte prea multe despre ceea ce vrei să faci sau despre ceea ce se va petrece: acestea sunt surprize. După fiecare exerciţiu este bine de reflectat la ceea ce s-a întâmplat şi cum s-a întâmplat.

Când folosim aceste exerciţii, trebuie să existe un lider în grup. Acesta poate fi din afara exerciţiului sau poate participa la exerciţiu. El dă energia şi cu întreaga sa fiinţă promite că se va petrece ceva bun. Liderul de grup trebuie să gândească pozitiv. Este foarte important ca liderul să experimenteze aceste exerciţii şi să le folosească aşa cum i-ar plăcea să fie folosite asupra sa.

Exerciţiile pot fi folosite în maniere selective cu orice grup şi în orice lecţie, ca parte a unei învăţări experimentale. Este bine să le folosim când un grup se formează, dar şi acolo unde este nevoie să se redea energia sau motivaţia fiecăruia în parte.

Metodele active trebuie utilizate de asemenea pentru a sprijini elevii foarte activi; înainte de a utiliza un anumit exerciţiu este bine să reflectezi ce obiective vei atinge prin acesta, care este finalitatea sa.

Încercând să identific cauzalitatea unui proces de învăţare pozitiv, am adresat elevilor, din ciclul gimnazial, următoarea întrebare: *De ce învăţaţi?*

Răspunsurile au fost diverse: pentru notă, pentru că mi s-a promis un telefon nou, pentru că aşa trebuie, dacă mă întreabă alţii ceva să ştiu să răspund, ca să mă lase părinţii la calculator, ca să reuşesc la examen, mă interesează, îmi place profesorul etc. Am rămas surprinsă de răspunsurile copiilor care, cu excepţia ultimelor două răspunsuri, se situează în sfera motivaţiei extrinseci. La vârsta gimnaziului elevii ar trebui să fie motivaţi şi de structuri motivaţionale intrinseci. Acestea sunt responsabile de plăcerea cu care se implică elevii în învăţare. Un elev cu o motivaţie intrinsecă va lucra la o problemă de matematică pentru ca este distractiv şi ii face plăcere. Sau, o persoana cu o motivaţie interioară puternica va încerca sa găsească soluţii la o problema datorita faptului ca e extrem de implicat în ce face. Motivaţia intrinseca se refera la motivaţia care vine din interiorul unui individ şi nu din recompense exterioare, cum ar fi banii, cadourile sau notele de la şcoală.

În vederea stimulării motivaţiei pentru învăţare am exersat diverse metode care au rolul de a crea fondul efectiv pozitiv şi de a stimula motivaţia intrinsecă pentru învăţare. **De exemplu *Zarurile sentimentelor*** este o metodă prin care participanţii împărţiţi în grupuri mici se aşează în cerc pe podea sau în jurul unei mese. Fiecare grup are un zar şi o hârtie pe care sunt desenate 6 feţe reprezentând 6 emoţii, fiecare număr reprezentând o emoţie/ un sentiment diferit: 1 = ură, 2 = tristeţe, 3 = teamă, 4 = plăcere, 5= dragoste, 6= surpriză. Fiecare participant aruncă zarul şi în funcţie de numărul obţinut acesta împărtăşeşte celorlalţi când a avut ultima oară acel sentiment.

O altă metodă interesantă a fost „cafeneaua de învăţare”, aceasta este o metoda de lucru pe grupe, fiecare grupă având de rezolvat o anumită sarcina de lucru, elevii trebuind sa treacă - pe rând, prin toate grupele. Profesorul are rolul de „gazda” care stabileşte sarcinile de lucru şi îi serveşte pe elevi cu suc, dulciuri, pentru a crea o atmosferă plăcută de lucru. De asemenea, în fiecare grup un participant îndeplineşte rolul de „gazda” - care prezintă noilor participanţi sarcina de

lucru și rezultatele obţinute până atunci. În acest mod, elevii se implică în activitate în mod liber şi totul se desfăşoară într-un mod atractiv.

Evident ca astfel de metode nu pot fi utilizate foarte des în activităţile didactice şi nici la toate obiectele, dar pot fi adaptate şi aplicate periodic. Ulterior aplicării unor metode de stimulare a motivaţiei este necesară o analiză a rezultatelor acestora şi în funcţie de rezultate pot fi îmbunătăţite. Ideea centrală a cursului la care am participat este că putem promova şi crea situaţii de învăţare într-un mediu care implică activismul elevilor şi care presupun creşterea motivaţiei. Elevii mai motivaţi se vor implica activ în învăţare şi vor obţine rezultate mai bune.

Bibliografie:

- Ausubel, D.P., Robinson, F.G. (1981), Învăţarea în şcoală. O introducere în psihologia pedagogică, E.D.P., Bucureşti;
- Cosmovici, A., Iacob, I. (1998), Psihologie şcolară, Editura Polirom, Iaşi
- Golu, P. (2001), Psihologia învăţării şi dezvoltării, Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti;
- Neacşu, I. (1978), Motivaţie şi învăţare, E.D.P., Bucureşti
- Negovan, V. (2006), Introducere în psihologia educaţiei, Editura Universitară, Bucureşti;
- Popenci,Şt., Fartuşnic C. (2009), Motivaţia pentru învăţare: de ce ar trebui să le pese copiilor de ea şi ce putem face pentru asta, DPH, Bucureşti
- Potorac, E. (1978), Şcolarul între aspiraţii şi realizare, E.D.P., Bucureşti
- Vintilescu, D. (1977), Motivaţia învăţării şcolare, Editura Facla, Timişoara

PREDAREA ONLINE ȘI PREDAREA TRADIȚIONALĂ

Chircă Diana-Lenuţa
Școala Gimnazială nr.1 Puşcaşi

Progresele remarcabile în domeniul calculatoarelor și microcalculatoarelor și, în paralel dezvoltarea psihologiei cognitive, au deschis perspectiva unor noi tehnologii de instruire: tehnicile informaționale computerizate, instruirea asistată la calculator și învățarea multimedia, bazată pe utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare. (M. Ionescu, 2011)

Același autor afirmă că, „nu utilizarea tehnologiilor computerizate și multimedia, în sine, are efecte educative, ci integrarea lor într-o strategie de instruire și autoinstruire bine gândită”. (M. Ionescu, 2011)

În accepțiunea lui Dragoș Iliescu, directorul Școlii Doctorale de Psihologie și Științele Educației din București, în zona educației, conversația publică este dominată de ideologie. Nu e dominată de opinii ancorate în empiric, nu e dominată de date științifice, e dominată de ideologie. Deci vom face un nou lucru pentru că pare bine, pentru că sună bine, pentru că e la modă, pentru că mi se pare mie că ar fi cool.

M. Ionescu (2011), spunea că, departe de a prezenta o simplă modă în educație, integrarea tehnologiilor informaționale computerizate și a multimediei în strategiile de instruire și autoinstruire, oferă azi soluții promițătoare pentru concretizarea aplicațiilor psihopedagogiei cognitive, pentru practica educațională. De altfel, pedagogul Gaston Berger, propunea, ca soluție pentru a pune de acord ritmul lent al schimbărilor în educație cu ritmul accelerat și continuu al schimbărilor care au loc în societate, integrarea în învățământ a mijloacelor tehnice similare celor utilizate în afara școlii, inclusiv a mass- mediei, care joaca un rol important în comunicarea interumană și educațională, constituind un adevărat catalizator instituțional.

În didactica tradițională, actul predării este unidirecțional, adică îndreptat de la cadru didactic spre copil și avea ca obiectiv transmiterea de cunoștințe gata structurate, pe care copiii urmau să le asimileze în mod pasiv. Apoi s-a simțit necesitatea elaborării de modele în care predarea să nu mai fie atribuită doar profesorului, ci să implice și copilul. Astfel, viziunea s-a schimbat radical în

didactica modernă, predarea nu mai este concepută ca o activitate de comunicare, de transmitere de cunoștințe, ci ca o problema de organizare și conducere a proceselor de învățare. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007)

A preda înseamnă a organiza experiențe de învățare care să provoace schimbări dezirabile în comportamentele copiilor. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007)

Etapele principale ale procesului de predare sunt: prezentarea unui material concret/verbal, organizarea și conducerea unor activități în care să se valorifice materialul prezentat, acordarea de sprijin copiilor pentru a putea observa, analiza, compara, extragerea esențialului (împreună cu copiii) și fixarea lui în noțiuni, concepte, raționamente, operaționalizarea cunoștințelor copiilor prin conceperea și rezolvarea de probleme, de sarcini teoretice și practice. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007)

Dată fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze. Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea online, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Astfel s-a demonstrat că atât profesorii cât și copiii au fost capabili să se adapteze la noul mod de abordare al educației și la un nou mod de comunicare.

Cu toate că a existat deschidere din partea cadrelor didactice precum și a copiilor pentru desfășurarea activității educaționale online, au fost câteva dificultăți pe care unii le-au întâmpinat. Amintim aici lipsa unui mijloc de conectare (laptop, tabletă, telefon), lipsa conexiunii la internet, lipsa cunoștințelor în domeniul tehnologiei pentru unii părinți sau profesori.

Astfel, prin realizarea unei analize, de când predarea și învățarea s-au mutat în școala de acasă putem trage câteva concluzii cu privire la avantajele și dezavantajele predării online și cele ale predării tradiționale, adică ce au avut copiii în plus în aceasta perioadă și ce le-a lipsit:

Predarea online:

• Copiii au petrecut mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;

• Și-au desfășurat activitatea într-un mediu familiar, plăcut și fără zgomotul și agitația din clasă;

• Activitățile online nu începeau atât de devreme precum cele de la școală și ei s-au putut bucura de o oră de somn în plus dimineața;

• Relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare;

• Putem spune că aceasta perioada a favorizat învățarea și dezvoltarea unor noi aptitudini părinților prin folosirea instrumentelor și platformelor pe care lucrează copiii;

• Predarea online a favorizat colaborarea profesorilor, prin împărtășirea de noi experiențe, schimbul de materiale și idei.

• Au existat si situații destul de dese, când părinții nu puteau avea grija de copii din cauza serviciului, lăsându-i-i in grija bunicilor, astfel neglijând orele online;

• Dezavantajați au fost copii care nu aveau posibilități materiale pentru a dispune de un laptop, telefon sau rețea de internet;

Predarea tradițională (față în față):

• Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școala de acasă a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreuna cu colegii. Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii;

• În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru.

• Prin crearea unui mediu educațional stimulativ, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului;

Școala/grădinița favorizează dezvoltarea autonomiei și independenței copilului, favorizând dezvoltarea globală a acestuia.

Ceea ce am trăit din reprezintă o situație aparte, iar măsurile luate au fost extraordinare, fiind nevoie de soluții de urgență și de o adaptare din mers, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și părinților, deoarece era absolut necesară continuarea învățării și a comunicării educaționale.

Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită întregul nostru stil de viață este pus la îndoială pe o perioadă nedeterminată. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă).

Bibliografie:

• Bocoș M., Jucan D., (2007) *Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării*, Paralela 45, Pitești.

• Ionescu, M., (2011), *Instrucție și educație*, Editura Eikon, Cluj-Napoca.

UTILIZAREA JURNALULUI REFLEXIV LA ORELE DE ISTORIE

profesor Ciurea Viorica
Școala Gimnazială „Anton Pann" Craiova, județul Dolj

Este binecunoscut faptul că în activitatea didactică concretă, scopul evaluării poate fi determinat, în mod direct, prin raportarea la întrebarea „*De ce evaluăm*?", întrebare care vizează finalitățile evaluării.

Evaluarea reprezintă o componentă organică a procesului didactic, conceput ca proces de predare – învățare – evaluare.

Alegerea celor mai adecvate metode şi instrumente de evaluare prezintă o decizie importantă în vederea realizării unui demers evaluativ pertinent şi util. Din perspectiva demersului educațional centrat pe competențe, programele școlare recomandă: utilizarea cu preponderență a evaluării continue, formative, utilizarea, alături de formele și instrumentele clasice (tradiționale) de evaluare: probele orale, probele scrise și formele și instrumentele complementare (alternative), moderne**.**

Metodele alternative/ complementare de evaluare se caracterizează prin faptul că realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu învăţarea, de multe ori concomitent cu aceasta şi privesc şcolare obţinute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacităţi, dobândirea de competenţe şi atitudini.

Principalele metode alternative de evaluare sunt: hărţile conceptuale, observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevului, jurnalul reflexiv, investigaţia, portofoliul, proiectul, studiul de caz, Metoda R.A,I., tehnica 3-2-1, interviul, referatul și autoevaluarea.

Metodele complementare de evaluare constituie o alternativă la formulele tradiţionale ale căror prezenţă domină. Alternativele oferite constituie opţiuni metodologice şi instrumentale care îmbogăţesc practica evaluativă evitând rutina şi monotonia.

„Caracterul complementar implică faptul că acestea completează arsenalul instrumentar tradiţional (metode orale, scrise, practice) şi că se pot utiliza simultan în procesul evaluativ".

Valenţele formative le recomandă susţinut în acest sens. Este cazul, în special, al investigaţiei, al proiectului şi al portofoliului, al hărţilor conceptuale care în afara faptului că reprezintă importante instrumente de evaluare, constituie în primul rând sarcini de lucru a căror rezolvare stimulează învăţarea de tip euristic.

Metoda jurnalului reflexiv/reflectiv poate fi folosită atât de cadrul didactic, cât și de elev ca o introspecție a aspectelor legate de procesul instructive-educativ.

Jurnalul reflexiv/reflectiv este un caiet (jurnal) în care sunt consemnate datele și rezultatele unui dialog cu sinele, referitor la diverse aspecte, acțiuni, activități, evenimente, procese etc. Jurnalul reflexiv/reflectiv este o metodă alternativă/complementară de autoevaluare, deschisă, flexibilă, prin care sunt monitorizate și analizate aspectele trăite de elev în procesul cunoașterii. Se urmărește controlarea acțiunilor desfășurate, autoreglarea învățării, controlarea cunoașterii realizate.

Jurnalul reflexiv („*reflexive diary*") folosit de elev se înscrie în rândul metodelor alternative de evaluare şi cuprinde însemnările elevului asupra aspectelor trăite în procesul cunoaşterii.

Este o „*excelentă strategie de evaluare pentru dezvoltarea abilităţilor metacognitive"*, constând în reflectarea elevului asupra propriului proces de învăţare şi cuprinzând reprezentările pe care le-a dobândit în timpul derulării acestuia.

Jurnalul reflexiv este o metodă alternativă de evaluare şi cuprinde însemnările elevului asupra aspectelor trăite în procesul cunoaşterii. El constă în reflectarea elevului asupra propriului proces de învăţare şi cuprinde reprezentările pe care le-a dobândit în timpul derulării acestuia.

Se poate centra pe aspectele următoare:

- dezvoltarea conceptuală obţinută;
- procesele mentale dezvoltate;
- sentimentele şi atitudinilor experimentate (trăite).

Reflecţia elevului asupra acestor aspecte poate îmbunătăţii învăţarea viitoare.

În jurnalul reflexiv se trec în mod regulat, experienţe, sentimente, opinii, gânduri împărtăşite cu un punct de vedere critic. Elevul este îndemnat să răspundă la întrebări de genul:

- Ce ai învăţat nou din această lecţie?
- Cum ai învăţat?
- Ce sentimente ţi-a trezit procesul de învăţare?
- Care din ideile discutate ţi s-au părut mai interesante?
- Care necesită o clarificare?
- Ce dificultăţi ai întâmpinat?
- Cum te simţi când înveţi la ştiinţe?
- Cum poţi utiliza în viitor această experienţă de învăţare?
- În ce măsură ceea ce ai studiat ţi-a satisfăcut aşteptările?
- Cum îţi place să înveţi în viitor următoarea temă (capitol, lecţie)?
- Ţi-a plăcut experienţa (de învăţare)? Dacă da, de ce?
- Dacă ai putea schimba ceva, ce ai face?
- Adaugă alte comentarii care te preocupă.

Jurnalul reflexiv reprezintă un dialog al elevului purtat cu sine însuşi, din care învaţă despre propriile procese mintale. Prin această metodă alternativă se urmăresc trei probleme:

- ✓ *autoreglarea învăţării* (prin examinarea atitudinilor, a dedicaţiei şi a atenţiei concentrate în direcţia depăşirii unei sarcini de învăţare);
- ✓ *controlarea acţiunilor desfăşurate asupra sarcinii de învăţare* (prin analiza planificării, a demersurilor metodologice de rezolvare a sarcinii şi a rezultatelor obţinute);
- ✓ *controlarea cunoaşterii obţinute* (prin analiza noţiunilor asimilate, a lacunelor înregistrate şi a cauzelor acestora).

Avantajele aplicării acestei metode:

- jurnalul reflexiv reprezintă o modalitate reflexivă, deschisă şi flexibilă de evaluare;
- elevul poate să-şi exprime propriile nemulţumiri, așteptări, dorințe și satisfacțiile;

- profesorul poate să cunoască (cu voia elevului) şi alte aspecte care influenţează procesul învăţării şi astfel să-l ajute pe elev şi să sporească calitatea instruirii;
- se produce o apropiere între profesor şi elev, acesta din urmă simţindu-se înţeles.

Dezavantajele jurnalului reflexiv ţin de elaborarea sa, și anume:

- pentru a fi eficient jurnalul reflexiv trebuie completat periodic;
- este necesară o anumită disciplină şi notarea cu regularitate a reprezentărilor elevilor, precum și a punctelor de vedere critice;
- nu este o muncă uşoară, deoarece elevii nu sunt obişnuiţi să reflecte asupra muncii lor;
- elevii trebuie învăţaţi şi îndreptaţi treptat pe acest drum al analizei proprii, pentru a înţelege de ce este necesară și cum trebuie făcută.

Jurnalul reflexiv/reflectiv îi poate oferi atât cadrului didactic, cât și elevilor prilejul de a exaamina procesul de învățare, de a reflecta asupra lui și de a face modificări acolo unde este cazul.

Autodescoperirea și conștientizarea mai bună a propriilor idei, contribuie la sporirea abilităților metacognitive, fapt vizibil în rândul elevilor din grupul experimental, în urma evaluării aplicate prin jurnalul reflexive.

Am aplicat această metodă elevilor clasei a V-a, după derularea primelor două lecții din Unitatea de învăţare/ Domeniu de conținut: Geto-dacii

Disciplina: Istorie

Clasa: a V-a

Unitatea de învățare: Geto-dacii

Timp alocat: 4 ore

Conținut: *Geto-dacii: rânduiele, obiceiuri, credințe; Burebista*

Competenţe specifice propuse:

1.3. Localizarea în timp şi în spaţiu a faptelor şi/sau a proceselor istorice

2.2. Relatarea unui eveniment/proces istoric, utilizând informaţii din surse istorice

3.2. Descrierea rolului unor personalităţi în desfăşurarea evenimentelor istorice

4.2. Utilizarea resurselor multimedia în scopul învăţării

În urma începerii unității de învățare Geto-dacii și după parcurgerea următoarelor conținuturi: *Geto-dacii: rânduiele, obiceiuri, credințe;, Burebista,* (unitatea de învațare mai include și lecțiile *Decebal, Războaiele daco-romane)*

Ce am intenționat?

- localizarea pe hartă
- identificarea termenilor istorici în texte diferite - elaborarea unor enunţuri simple/ texte utilizând termeni istorici
- lecturarea unor surse despre geto-daci și despre marele rege get Burebista
- descrierea rolului jucat de Burebista în crearea regatului geto-dac
- folosirea resurselor media (vizionarea unor momente din filmul „Columna”), a manualului și rezolvarea unor sarcini de lucru referitoare la rânduielile geto-dacilor, religie, organizarea socială, triburi, granițele regatului dac condus de Burebista, implicarea lui Burebista în politica externă și conflictul cu triburile celților și conflictul cu romanii

Ce am obținut?

Localizarea pe hartă a triburilor geto-dacilor, a regatului lui Burebista.

Identificarea termenilor istorici în texte diferite - elaborarea unor enunţuri simple/ texte utilizând termeni istorici și lecturarea unor surse istorice pentru a înțelege și descrie rolul jucat de regele Burebista în crearea statului dac.

Surprinderea unor aspecte privind organizarea socială, credințele, rânduielile, religia geto-dacilor.

Elevii au identificat ocupații practicate de get-daci și caracterizările făcute de istoricii antici lui Burebista, organizarea socială, zeitățile geto-dacilor.

Ce reflecții au avut elevii (pozitive, negative)?

Pozitiv:

Elevii au avut reacții positive și au înțeles religia politeistă a geto-dacilor făcnd referiri la zeii grecilor și zeii egipteni despre care cunoșteau din filme, desene animate.

Negativ:

Elevii au avut reacții negative legate de întinderea regatului dac condus de Burebista.

Ce le-a plăcut:

Le-a plăcut când le-am povestit despre Peștera Polovragi unde se spune că a trăit Zalmoxis și le-am arătat o imagine cu peștera.

Ce feedback am oferit elevilor?

Am obținut un feed-back pozitiv din partea elevilor şi am descoperit împreună că şi în zilele noastre se utilizează schimbul sub formă de troc, adică geții făceau schimb de produse cu grecii din coloniile grecești de la malul Mării Negre. Histria, Tomis și Callatis. Geții le dădeau miere, grâne și luau de la greci ulei de măsline, vase de ceramică, vin, etc.

Ce aș fi putut face mai bine?

Folosirea tehnologiilor informaționale și de comunicație diverse pentru a descoperi și alte aspecte legate de geto-daci și statul dac condus de Burebista

Ce îmi propun pentru data următoare?

Realizarea unui Padlet cu diverse imagini, hărți digitale, teste interactive de tip Kahoot, Learning Apps și Wordwall, informații legate de geto-daci din diverse surse scrise etc., despre geto-daci și regele Burebista.

Bibliografie:

- Petru, Lisievici, *Evaluarea în învăţământ. Teorie, practica, instrumente*, Editura Aramis, București, 2002, p. 54-99.
- Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii,* Editura Aramis, București, 2002, passim.
- Cucoș, Constantin, *Teoria și metodologia evaluării*, Editura Polirom, Iași, 2008, p. 133.
- Bocoș, Mușata, *Dicționar praxiologic de pedagogie, v*olumul III, I-L, Editura Paralela, Pitești, 2016, p. 295.

STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE

Prof. Cocuz Doina Lauriana
Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui

Moto: *„Arta de a învăţa nu reclamă nimic mai mult decât o distribuire ingenioasă a timpului, a materiei şi a metodei.”*

(Jan Armos Comenius)

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional. Metodele utilizate la preşcolari sunt atât cele „clasice”, cât şi cele „moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preşcolar şi să-l determine să înveţe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preşcolarilor în direcţia propusă, le captează atenţia, stimulează mecasnismele gândirii, ale inteligenţei, voinţei, motivaţiei şi imaginaţiei şi îi implică afectiv în ceea ce fac. Procesul de formare interactiv presupune acţiune atât din partea profesorului cât şi din partea elevului. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învăţare este necesar să ţină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învăţare,

cum ar fi: competenţele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual şi capacităţile elevilor, resursele materiale accesibile şi gradul de complexitate al conţinutului. Astfel metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfăşoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învăţării. Metodele inovative presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Brainstorming-ul – metoda asaltului de idei – este una dintre cele mai utile metode în practica pedagogică deoarece stimulează creativitatea participanţilor şi duce la descoperirea unor soluţii inovatoare pentru problemele puse în discuţie, definind totodată un cadru propice pentru instruirea şcolară. Brainstorming-ul presupune amânarea evaluării ideilor emise pentru o etapă ulterioară, în prima etapă nicio afirmaţie nefiind supusă unui demers critic. Astfel se dezvoltă o atmosferă constructivă, fiecărei idei acordându-i-se maximum de atenţie, dinimuîndu-se o serie de factori inhibitori şi blocaje ale spontaneităţii în gândire, care produc rutina intelectuală.

ETAPE. Prima, de ordin cantitativ, reuneşte un grup de 5-12 persoane, care dezvoltă cât mai multe idei. Acestea se pot emite pe trei căi: calea pogresiv – liniară (presupune evoluţia unei idei prin completarea ei până la emiterea ideii – soluţie de rezolvare a problemei), calea catalitică (ideile sunt propuse prin analogie sau previn apariţia unei idei noi, opuse celei care a generat-o) şi calea mixtă (o idee poate dezvolta simultan soluţii complementare şi soluţii opuse ei). În a doua etapă urmează o „perioadă de incubare", de reflecţie, evaluare şi selecţie a ideilor sau soluţiilor propuse. Grupul de persoane care va realiza acest lucru poate fi format din aceleaşi persoane care au emis ideile sau dimpotrivă.

În practica şcolară trebuie remarcat faptul că elevilor le vine destul de greu să se integreze rapid şi eficient într-o astfel de activitate, deoarece dezvoltarea unui climat de lucru pozitiv, din care critica să fie complet eliminată, este o situaţie nefamiliară elevilor noştri. Pe de altă parte, brainstorming-ul este mai uşor de realizat pe grupe omogene, dar este mai puţin eficient – în ceea ce priveşte originalitatea ideilor – decât dacă are loc pe grupe eterogene.

● **Reuniunea Phillips 66** este o metodă de tip brainstorming, care permite utilizarea unui număr mai mare de participanţi, împărţiţi în 5–6 echipe funcţionale, fiecare cuprinzând câte şase persoane. În cadrul microgrupurilor formate, se desemnează un conducător de discuţii cu rol de moderator, activitatea în echipă desfăşurându-se pe trei coordonate: pregătirea, desfăşurarea şi valorificarea producţiei de idei. Această metodă presupune două faze: discuţia pe grupe şi dezbaterea în plen.

Discuţia pe grupe începe după precizarea problemei didactice care trebuie rezolvată. Grupul îşi desemnează prin opţiune comună şi vot un lider şi un secretar de discuţii. În cadrul metodei este foarte important modul de înregistrare a informaţiilor: o înregistrare directă, agresivă chiar, poate inhiba pe unii dintre membri grupului în a emite ideile în forma lor iniţială. Fiecare echipă dezbate separat, timp în care fiecare participant se implică activ în soluţionarea eficace a problemelor. Ideile sunt reţinute de către liderii reprezentanţi ai grupurilor, sunt analizate şi se conturează o arie problematică, segmentată pe rezolvări parţiale sau optime. Importanţa deosebită a dezbaterilor de grup este şi aceea a activizării fiecărui participant, în condiţiile unei activităţi cu un număr lărgit de persoane. Totodată liderul de grup trebuie să-şi îndeplinească rolul de moderator şi să nu-şi impună propriile convingeri şi idei în cadrul dezbaterii. Trebuie să se insiste asupra caracterului formativ al activităţii, prioritar celui concurenţial.

Dezbaterea în plen reprezintă reuniunea propriu-zisă şi începe cu intervenţiile liderilor reprezentanţi ai fiecărei grupe, care expun în faţa întregului colectiv concluziile discuţiilor în echipe. În această fază este admisă analiza critică, prioritatea demersului constituind-o selecţia şi ierarhizarea soluţiilor.

Evaluarea generală a ideilor este apanajul cadrului didactic, care va sintetiza informaţiile rezultate din analizele de grup şi din dezbaterea în plen, va accentua ideile valoroase, va dezvolta

aspectele apărute în derularea reuniunii pe care le poate utiliza în acoperirea cognitivă şi motivaţională a demersului său şi va încuraja activităţile de învăţare prin descoperire.

● **Controversa creativă** este o metodă asemănătoare celei prezentate anterior, centrată nu doar pe problemă şi pe soluţionarea acesteia, ci şi pe regăsirea întregului prin experienţa părţilor uneori contradictorii. Grupul se va diviza în microgrupuri, care să conţină patru persoane. În fiecare microgrup doi dintre participanţi trebuie să susţină cu fermitate o poziţie într-un caz controversat, ceilalţi doi susţinând cu aceeaşi fermitate poziţia contrară. Acest mod de lucru cultivă spiritul de competiţie, de implicare profundă şi completă. Ideea de bază a acestei metode este dezvăluirea integralităţii unui fenomen prin articularea elementelor componente ale sale, aflate de multe ori într-o aparentă opoziţie.

Grupul găseşte argumente, le conturează şi le integrează într-o poziţie coerentă. Fiecare susţinător al unei anumite poziţii se retrage apoi din microgrupul de dezbateri şi discută cu alţi colegi din alte microgrupuri, care au acelaşi rol şi apără aceeaşi perspectivă ca şi el, după care se reîntoarce la microgrupul de origine şi discută acolo ideile pe care le-a găsit. În următoarea zi, toate microgrupurile îşi prezintă poziţiile – se pun întrebări, se marchează punctele de nesiguranţă, de evidenţă puternică. Argumentele expuse se pot folosi şi în continuare, dar este încurajat un demers de înnoire a modului de articulare a acestor argumente, a unghiului de vedere sub care sunt expuse acestea. În a treia zi, echipele îşi prezintă noile poziţii însoţite de argumentele deja exprimate într-o nouă lumină, sub alte indicii şi de argumente noi. Apoi vor căuta împreună argumentele, avantajele fiecărei poziţii, încercând să ajungă la o perspectivă comună, care să combine poziţiile exprimate până acum într-una nouă, menită să ofere o perspectivă unitară a avantajelor şi vor demonstra actualitatea punctelor slabe identificate, depăşite prin noua perspectivă.

Astfel, participanţii la controversa creativă vor înţelege fiecare parte a unui discurs, vor acorda încredere nu doar poziţiilor proprii, ci şi celor opuse care au fost exprimate. Grupurile vor descoperi că fenomenele se compun din mai multe adevăruri, uneori contradictorii între ele.

Bibliografie:

1. Bocoş, Muşata – *Instruire interactivă*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2002;
2. Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M. – *Metode interactive de grup,* Editura Arves, Craiova, 2002;
3. Cerghit, Ioan – *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi, 2006;
4. Dulama, Maria, Eliza – *Modele, strategii si tehnici didactice activizante*, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2002;
5. O. Păcurari (coord.), *Învăţarea activă*, Ghid pentru formatori, MEC-CNPP, 2001
6. O. Păcurari (coord.), *Strategii didatice inovative*, Editura Sigma, 2003
7. I. Negreţ, *Didactica Nova*, Editura Aramis, 2005
8. I. Negreţ, *Teoria generală a curriculumului*, Editura Polirom, 2007
9. S. Cristea *Teorii ale învăţării- modele de instruire*, Editura Didactică şi Pedagogică – 2005
10. S. Cristea, *Curriculum Pedagogic*, Editura Didactică şi Pedagogică - 2006

RELAȚII EFICIENTE ÎNTRE PROFESOR ȘI ELEVI

Prof. Filipescu Elena-Daniela
Şcoala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Predarea la catedră poate și trebuie să fie o meserie agreabilă și mulțumitoare, însă, din nefericire, pentru mulți profesori, nu este așa.Mulți au început viața profesională cu speranța că vor avea parte de bucurii și împliniri, însă descoperă că viața școlară este plină de diferende. Trăind această dezamăgire, încearcă să caute explicații, să înțeleagă ceea ce funcționează rău. O definiție a profesorului ideal se bazează pe câteva mituri acceptate unanim:

- Profesorii buni sunt calmi, nu se enervează şi sunt mereu temperaţi. Nu-şi pierd cumpătul, nu arată emoţii puternice niciodată.
- Profesorii buni nu sunt părtinitori şi nu au prejudecăţi. Copiii romi, copiii proşti, copiii deştepţi, fetele, băieţii arată la fel pentru un profesor bun. Profesorii buni nu sunt rasişti sau misogini.
- Profesorii buni pot şi îşi ascund adevăratele sentimente faţă de elevi.
- Profesorii buni au acelaşi grad de acceptare faţă de toţi elevii. Ei nu au niciodată elevi preferaţi.
- Profesorii buni creează un mediu de învăţare stimulant, liber şi, în acelaşi timp, mereu liniştit şi ordonat. Profesorii buni, în primul rând, sunt consecvenţi. Nu manifestă schimbări bruşte, nu sunt părtinitori, nu uită, nu fac greşeli.
- Profesorii buni ştiu toate răspunsurile. Sunt mai inteligenţi decât elevii.
- Profesorii buni se sprijină unii pe ceilalţi. Ei fac „front comun“ faţă de elevi indiferent de sentimente personale, de valori sau de convingeri.

Pe scurt, „profesorii buni“ trebuie să fie mai buni, mai înţelegători, mai inteligenţi, mai capabili decât majoritatea oamenilor. Pentru cei care acceptă aceste mituri, predatul înseamnă că ei trebuie să fie peste condiţia umană fragilă şi să demonstreze tot timpul imparţialitate, organizare, consecvenţă, empatie. Doar că nu e simplu: aceste mituri le cer profesorilor să îşi renege umanitatea. Într-o clasă nu sunt mereu doar elevi harnici, performanți, motivați, bine-crescuți...

Într-o clasă poate să apară *neastâmpăratul*. Acest elev caută negativul în orive situație, vorbește despre reguli, deși nu respectă niciuna. El este acela care dă tonul la proteste, veșnic nemulțumit. Are un respect de sine scăzut și uneori se desconsideră.

Într-o altă clasă poate să apară *plângărețul* care se plânge constant. Când i se cere să facă ceva, are veșnic o scuză și spune automat „nu pot”. Întotdeauna găsește scuze pentru temele nerezolvate. De obicei, este leneș, dar el simte că este defavorizat.

Frecvent găsește în clase *nepregătitul*. Acesta vine la școală nepregătit să învețe sau să lucreze și arată asta în multe feluri: întârzie, uită caietul sau cartea, nu-și amintește care au fost temele pentru acasă. Caută atenția celorlalți, risipește timpul colegilor și are mereu probleme din cauza inabilității sale de a lucra.

Profesorul trebuie să facă față și elevului *răzbunător,* care are mereu un scor de egalat. Este, de obicei, foarte furios. Nu uită să amintească tuturor că undeva, cândva, „le va plăti o poliță”. Lovirea celorlalți este o satisfacție suplimentară...

Un profesor bun știe că răbdarea, toleranța și atutudinea profesională sunt absolut necesare cu aceste tipuri de elevi care trebuie tratate „individualizat”. Soluția nu constă în respingerea lor, ci într-un ajutor permanent.Un învățător/profesor bun va ști cum să înăbușe la elevi revolta arogantă sau brutalitatea.

Deși oamenii nu ating niciodată perfecțiunea în ceea ce fac, orice profesor poate să-și îmbunătățească relația cu elevii, oricum ar fi aceștia. Profesorii buni vor face ca școala să fie un loc (de viaţă, de lucru) prietenos, un loc primitor, atrăgător şi un timp al autodezvoltării, al exprimării de sine. Aici, copiii trebuie să se simtă în siguranţă, protejaţi, importanţi şi iubiţi.

Într-o şcoală prietenoasă se creează şi se întreţine un climat cald, pozitiv, de apropiere şi de întrajutorare. Este o şcoală în care elevii sunt întâmpinaţi şi simt inima primitoare a profesorului. Pe lângă o foarte bună pregătire profesională, profesorul prietenos

- respectă punctele de vedere ale elevilor săi şi creează un cadru de discuţii/o atmosferă care încurajează exprimarea gândurilor şi a preocupărilor acestora;
- nu îşi etichetează elevii (ca proşti sau deştepţi);
- valorifică tipurile de inteligenţă predominante ale elevilor: lingvistică, logico-matematică, muzicală, spaţială, naturalistă, kinestezică, interpersonală, intrapersonală etc.;
- nu apreciază doar performanţele şcolare, ci şi comportamentul de întrajutorare, de cooperare, iniţiativele, generozitatea, sacrificiul de sine;
- este o unitate între vorbe/recomandări/propuneri şi fapte;

- nu stârneşte teamă, ci admiraţie şi respect;
- îşi manifestă constructiv autoritatea şi evită apariţia conflictelor cu elevii şi între elevi;
- îşi sprijină mereu elevii şi îi încurajează;
- îşi cere scuze când greşeşte sau când încalcă ceea ce el însuşi a cerut elevilor să respecte;
- nu subminează demnitatea şi încrederea în sine a elevilor;
- se simte (foarte) bine în prezenţa elevilor şi elevii simt aceasta;
- este capabil să viseze împreună cu elevii săi şi să redescopere lumea prin ochii elevilor lui;
- este onest în aprecieri şi îşi încurajează elevii să se autoevalueze;
- este pasionat de ceea ce face, pune suflet şi se dăruieşte;
- îi pasă de fiecare elev în parte, se bucură pentru fiecare reuşită a lui şi este alături de el la depăşirea obstacolelor cu care se confruntă;
- este disponibil să discute cu elevii ceea ce îi frământă sau îi preocupă;
- experimentează (cu atenţie, cu prudenţă) lucruri noi şi consideră că profesia sa este o provocare;
- este preocupat de propria dezvoltare profesională; învaţă continuu (nu-l răpune şi nu-l descurajează birocraţia), se întreabă; caută să-şi desluşească semnificaţiile profunde ale profesiei, activităţilor şi vieţii sale;
- este comunicativ, sociabil, manifestă răbdare şi maturitate emoţională;
- are timp (ori de câte ori este necesar) pentru fiecare elev sau coleg de-al său.

Pe scurt, o şcoala prietenoasă (cu profesori prietenoși/buni!) va da un elev împlinit, un absolvent bucuros, ataşat de colegii lui, alături de ei, pregătit să lucreze individual, dar şi în echipă, atent la fragilitatea, dar şi la frumuseţea mediului natural, o fiinţă armonioasă, multidimensională, umană...

TEMA PENTRU ACASĂ, O NECESITATE SAU UN STRES INUTIL?

Prof. Filipescu Daniela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

În practica educativă românească, tema pentru acasă constituie o componentă puternic stabilizată, atât pentru profesori cât şi pentru elevi şi părinţi. Învățarea este un act individual și de modul cum este ea gestionată în afara sălii de clasă este legat intrinsec succesul școlar. „Învățarea de acasă” susține „învățarea din clasă”.

Lecţia nu poate fi considerată formă exclusivă de instruire şi educare, cu atât mai mult cu cât în practica instruirii şi autoinstruirii este prezentată o gamă largă de forme de muncă numite activităţi în afara clasei şi activităţi extraşcolare.

În realizarea unui proiect didactic un rol esenţial îl deţine transferul noilor conţinuturi învăţate, care se realizează de cele mai multe ori sub forma temei pentru acasă. Definite drept sarcini încredinţate elevilor de dascăli, menite a fi indeplinite în timpul orelor din afara şcolii, temele pentru acasă îndeplinesc funcţii multiple.

Care sunt avantajele teme pentru acasă?

- Promovează autodisciplina la elevi, independența și responsabilitatea, elemente importante pentru succesul social al viitorului adult. Elevii învăţă să lucreze independent, se obişnuiesc de mici să consulte diferite resurse precum cărţile de la bibliotecă, enciclopediile, dicţionarele. Astfel, tema contribuie la o învățare profundă și de durată.
- Tema îl ajută pe elev să-și planifice eficient activitățile, un mai bun management al timpului. Rezolvarea temelor imediat după școală nu este o alegere bună. Într-adevăr, copilul are informațiile proaspete în minte, dar este obosit și nu trebuie să vadă casa o prelungire a școlii. Imediat după școală, este timpul pentru sport, muzică, joacă.

- Încurajează o memorare bună, o creștere a înțelegerii informaţiile predate la şcoală.
- Poate apărea o atitudine mai bună față de școală.

Temele îl ajută pe copil să-şi dezvolte atitudini şi obiceiuri pozitive. El este nevoit să se autodisciplineze şi să-şi asume responsabilitatea de a se prezenta la şcoală cu tema făcută şi lecţia învăţată. Temele pentru acasă ar fi de fapt puntea dintre şcoala şi părinte, felul în care părintele ajunge să respecte munca profesorului, dar şi modul în care dascălul este conştient că în spatele acelui copil stă un părinte preocupat de educaţia lui.

Nu toţi copiii sunt volubili, sociabili, vorbăreţi sau comunicativi, nu toţi copiii se pot exprima verbal la fel de bine ca în scris. Prin temele date, anumite calităţi ascunse ale elevului sunt descoperite, pentru că, în cele câteva ore petrecute la şcoala, învăţătoarea sau profesorii nu îi pot valorifica întreg potenţialul sau nu îi pot da teste multiple pentru a-i verifica aptitudinile. Astfel, un copil ce în timpul orelor de curs pare timid si nesigur, la studiul si tema individuala poate scrie cea mai frumoasă compunere sau poate găsi cea mai rapidă rezolvare a unui exerciţiu.

Care sunt limitele/dezavantajele temelor?

- Poate să apară un efect de saţietate, să se înregistreze o stare de apatie, de refuz al participării la alte activități și la forme de petrecere a timpului liber, mai ales dacă profesorii dau teme dificile și există o presiune puternică din partea părinților ca elevul să rezolve perfect tema.
- Tendința de a copia tema de la alți colegi.
- Creșterea diferențelor între elevii buni și cei slabi în clasă.

Firește, sunt părinți, profesori, specialiști care consideră că temele pentru acasă sunt inutile și reduc timpul pe care copilul ar putea să-l petreacă cu familia sau pentru a face alte lucruri care țin de dezvoltarea lor personală sau de bucuriile copilăriei. Alte motive invocate sunt că după 5-6 ore de curs elevii sunt prea obosiţi ca să rezolve exerciţii, probleme sau pentru a citi o poveste. Reprezentanţii Ministerului Educaţiei şi reprezentanţi ai părinţilor susţin întruna că elevii români sunt suprasolicitaţi. Ei au propus eliminarea unei bune părţi din materia predată elevilor şi chiar s-au realizat programe şcolare mult mai subţiri comparativ cu cele din anii precedenţi. Insistă să reducă la maximum şi volumul de teme pentru acasă, astfel încât numărul total de ore de lucru ale elevului să fie cât mai mic. Unii părinţi au ajuns la concluzia că temele pentru acasă nu aduc niciun beneficiu copiilor lor care, după ce au primit foarte mult de lucru nu au mai dorit să meargă la şcoală. Alţii au făcut o asociere între teme, şcoala şi profesori, ajungând să îşi piardă interesul pentru informaţiile noi din cauza acestor sarcini interminabile. Sunt şi elevi care percep temele ca o corvoadă. A-şi face temele nu este un lucru prea interesant, mai ales în comparaţie cu a vorbi la telefon, a schimba mesaje pe internet, a privi la televizor, a asculta muzica sau a practica un sport. Avantajele pe termen lung ale unor obiceiuri bune referitoare la învăţat, la efectuarea temelor pentru a lua note mai bune, sunt foarte greu de „vândut”, mai ales când copiii au la îndemână ceva mult mai atrăgător. Bineînţeles că personalitatea /caracterul copilului şi atitudinea familiei fac diferenţa în acest sens.

În ceea ce mă privește, nu cred că suntem o ţară cu elevi surmenaţi, cred că suntem în pragul de a avea tot mai mulţi elevi fără exerciţiul de a învăţa, fără să ştie cum să înveţe. Mă aflu de partea acelora (părinți, profesori, specialiști) care consideră că temele pentru acasă dezvoltă multe calități și că aici profesorul are un rol important.

Dacă profesorul şi părintele ştiu cum să gestioneze lucrurile, elevul nu va simţi că este supus unei sarcini prea grele Temele trebuie gândite în aşa fel încât să îl ajute pe elev să fixeze noţiunile învăţate la şcoală, nu să îl determine să înceapă un adevărat maraton doar pentru a le termina. E o greşeală să credem că temele sunt menite să transforme peste noapte un copil într-un geniu. Psihicul unui copil este mult mai fragil decât al unui adult, aşa că el se va simţi copleşit de tot ce are de făcut, stresul devenindu-i un duşman de temut.

Profesorul iniţiază tema pentru acasă, o controlează şi o valorifică în predarea noilor lecţii sau pentru notarea elevilor. Profesorul poate opta fie pentru sarcini de lucru din manual, fie poate să le elaboreze el însuşi, fie poate apela la materiale auxiliare pe care le foloseste la clasă.

Volumul temei trebuie raportat la nivelul clasei. Este posibil ca un profesor care lucreaza diferenţiat cu elevii, să procedeze de asemenea, la o temă diferenţiată. Astfel se poate vorbi de tema obligatorie, de nivel mediu de dificultate, pentru toţi elevii clasei, şi de tema suplimentară şi individuală, fără caracter permanent pentru situaţii adecvate (precum activităţi de recuperare, activităţi de dezvoltare, pregătirea pentru concursuri etc.).

Încredinţarea temei se face de obicei la finalul lecţiei, după ce elevul şi-a însuşit cunoştintele predate. Temele pentru acasă trebuie să îndeplinească următoarele condiţii pentru ca ele să dobândească rolul informativ şi fomativ presupus:

- să fie motivate în faţa elevilor, pentru a determina în aceştia conştiinţa utilităţii lor;
- să fie conexate la cunoştinţele şi aptitudinile dobândite în timpul orelor;
- să se sugereze căile de rezolvare, cu mai multe sugestii în fazele iniţiale, cu mai puţine sugestii mai târziu;
- tema de casă să vină după activităţi pregătitoare realizate în clasă, în comun;
- să existe diferenţe de conţinut şi de formă între diferite teme pentru acasă, evitându-se starea de suprasaturaţie, posibilă datorită apelului la acelaşi tip de temă; nu cantitatea temelor este importantă, ci calitatea lor;
- profesorul să ştie (cât mai aproape de realitate) - timpul necesar pentru efectuarea temei;
- periodicitatea lor să fie determinată, în mod strict, de necesităţi didactice (aceasta înseamnă că nu fiecare oră sau un grup de două ore să fie urmate de o temă pentru acasă;
- temele pentru acasă să nu se limiteze la cunoştinţele însuşite, ci pot fi formulate ca bază pentru activitatea viitoare de învăţare (parcurgerea unui text din manual, cu extragerea cuvintelor necunoscute şi căutarea în dicţionar a sensurilor lor, citirea unei poezii etc);
- să conţină lucruri folositoare pentru elevi, dar şi atractive, interesante;
- comunicarea temei pentru acasă, cât şi explicaţiile necesare să se încadreze în limitele unei ore şi nu în pauză.

Temele trebuie obligatoriu să fie corectate cât mai curând posibil după efectuarea lor, profesorul să ştie că tema pentru acasă neverificată nu va avea nici un rol în instruirea elevilor. Fedbackul este foarte important în cazul unui copil, el având nevoie de laude şi de recompense pentru a continua să înveţe şi să dea acelaşi randament. Pe baza temei de acasă profesorul îi poate aduce copilului aprecieri, îl răsplăteşte cu note pe măsură şi îl asigură de faptul ca munca lui este apreciată, lucru benefic atât pentru şcoală, cât şi pentru viaţa lui personală.

Însuşirea tehnicilor de muncă intelectuală presupune un exerciţiu, practică îndelungată şi sistematică. Procesul formativ îşi are treptele sale. Dacă la început elevul îşi face temele, desfăşoară o muncă independentă preocupat de nota pe care vrea să o obţină, iar uneori de teama penalizării cu o notă mică, cu timpul ajunge să încerce satisfacţia lucrului bine făcut, bucuria că a înţeles materialul studiat, şi-a însuşit conţinutul său.

În general, sunt copii ambiţioşi, dornici de a cunoaşte, care, abordaţi corect, nu au nimic împotriva acestor sarcini şcolare. Reuşesc să se descurce cu toate îndatoririle, consideră temele interesante, le duc la bun sfârşit, chiar dacă pentru joc le mai rămân doar câteva picături.

O fi adevărat că unii profesori dau teme pentru acasă fără a ţine seama nici de utilitatea lor, nici de integrarea lor într-un ansamblu de activităţi de învăţare, cu punctul de pornire în ora de la clasă, nici de timpul necesar pentru rezolvarea lor. De aici, provin căderea în derizoriu a temelor de casă, care apar tot mai mult ca activităţi formale, impuse din obişnuinţă, pierderea unei formule alternative în procesul de învăţare, ostilitatea şi neînţelegerea elevilor faţă de acest tip de activitate. Necunoaşterea sau, pur şi simplu, neluarea în considerare a ceea ce trebuie să fie ele, le denaturează ori anulează semnificaţia; de asemenea, provoacă o reacţie negativă din partea elevilor faţă de ideea de temă pentru acasă.

În concluzie, temele au un statut asupra cărora nu există, o viziune unitară, nici măcar în rândul profesorilor. Scopul temelor pentru acasă este consolidarea achiziţiilor dobândite de elevi în timpul orelor de clasă prin activităţi sau sarcini de lucru complementare şi în final autoinstruirea. Ele sunt în favoarea copiilor înlesnindu-le participarea la propria formare. Ele trebuie sa existe in

continuare pentru că în învăţământul nostru se pune accentul pe competiţie sau performanţă, iar elevii pot ajunge la performanţe doar dacă-şi antrenează memoria şi gândirea. În momentul în care copilul se simte supraaglomerat, din experienţă pot garanta că se protejează singur.

Bibliografie:

1. Dănilă, I., ***Metodica predarii limbii si literaturii române în şcoala primară, gimnaziu şi liceu***, Editura Didactica Nova, Craiova, 2005
2. Ionescu, S., ***Managementul calităţii***, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 2000
3. Gagne, Robert M., Briggs, Leslie J., ***Principii de disign al instruirii***, Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1977

COMPETENŢĂ CHEIE DEZVOLTATĂ ÎN ORA DE MATEMATICĂ

Prof. Georgescu Mioara
Şcoala Gimnazială „Anton Pann", Craiova

În cele ce urmează voi prezenta un exemplu de activitate prin care, în cadrul disciplinei matematică, se poate dezvolta competenţa cheie „comunicare în limbi străine".

La începutul fiecărui capitol, prezint elevilort ermenii-cheie pe care urmează să-i explicăm în cadrul lecţiilor din capitolul respectiv.

Până la finalul capitolului, elevii au drept sarcină să traducă termenii-cheie respectivi, în limbi de circulaţie internaţională, foarte des întâlnite. Pentru aceasta, elevii sunt împărţiţi în grupe şi fiecare echipă de lucru va realiza o planşă cu traducerea termenilor-cheie într-o limbă străină. La finalul capitolului, în lecţiile de recapitulare, planşele cu traduceri realizate de copii vor fi afişate în clasă şi fiecare elev îşi va trece în caietul-glosar de termeni-cheie tabelul cu toate traducerile în limbi de circulaţie internaţională. Astfel, toţi elevii realizează până la finalul anului şcolar caietul-glosar cu termeni-cheie la disciplina matematică, având şi traducerile acestora în diverse limbi străine.

Această activitate este foarte îndragită de copii, dar şi foarte utilă deoarece unii dintre elevii mei călătoresc în străinătate şi chiar urmează pentru diverse perioade de timp şcoala în alte ţări, iar alţi elevi au participat la proiecte de mobilitate şcolară în diverse ţări din Europa.

Pentru a explica pe larg în ce constă activitatea descrisă mai sus mă voir eferi la un Glosar de termeni-cheie de la capitolul „Fracţii ordinare" – clasa a V-a:

Grupa I de lucru – Limba engleză:
fracţie ordinară = ordinary fraction
numărătorul fracţiei = fraction numerator
numitorul fracţiei = fraction denominator
amplificarea fracţiei = amplification of the fraction
simplificarea fracţiei = simplification of the fraction

Grupa II de lucru – Limba germană:
fracţie ordinară = gewöhnliche Fraktion
numărătorul fracţiei = Fraktion Zähler
numitorul fracţiei = Fraktionsnenner
amplificarea fracţiei = Fraktionsverstärkung
simplificarea fracţiei = Vereinfachung der Fraktion

Grupa III de lucru – Limbafranceză:
fracţie ordinară = fraction ordinaire
numărătorul fracţiei = numérateur fraction
numitorul fracţiei = dénominateur fraction
amplificarea fracţiei = amplification de la fraction

simplificarea fracţiei = simplification de la fraction

Grupa IV de lucru – Limba spaniolă:

fracţie ordinară = fracción ordinaria
numărătorul fracţiei = numerador de fracción
numitorul fracţiei = denominador de fracción
amplificarea fracţiei = amplificación de la fracción
simplificarea fracţiei = simplificación de la fracción

Grupa V de lucru – Limba italiană:

fracţie ordinară = frazione ordinaria
numărătorul fracţiei = numeratore frazionario
numitorul fracţiei = denominatore frazionario
amplificarea fracţiei = amplificazione della frazione
simplificarea fracţiei = semplificazione della frazione

La finalul capitolului „Fracţii ordinare”, în cadrul lecţiilor de recapitulare, toţi termenii vor fi organizaţi de fiecare elev într-un tabel şi trecuţi în caietul-glosar de termeni-cheie la disciplina matematică, pe baza planşelor prezentate de către fiecare gupă de lucru:

Glosar de termeni-cheie la capitolul „Fracţii ordinare” – clasa a V-a					
Limba română	**Limba engleză**	**Limba germană**	**Limba franceză**	**Limba spaniolă**	**Limba italiană**
fracţie ordinară	ordinary fraction	gewöhnliche Fraktion	fraction ordinaire	fracción ordinaria	frazione ordinaria
numărătorul fracţiei	fraction numerator	Fraktion Zähler	numérateur fraction	numerador de fracción	numeratore frazionario
numitorul fracţiei	fraction de nominator	Fraktionsnenner	dénominateur fraction	denominador de fracción	denominatore frazionario
amplificarea fracţiei	amplification of the fraction	Fraktionsverstärkung	amplification de la fraction	amplificación de la fracción	amplificazione della frazione
simplificarea fracţiei	simplification of the fraction	Vereinfachung der Fraktion	simplification de la fraction	simplificación de la fracción	semplificazione della frazione

CONSOLIDAREA COMPORTAMENTELOR POZITIVE ÎN ȘCOALĂ ATITUDINI ŞI ACŢIUNI PENTRU COMBATEREA HĂRŢUIRII ŞI INTIMIDĂRII

Prof. Gheţeu Cristina
Şcoala Gimnazială „Ştefan cel Mare” Vaslui

Pentru consolidarea comportamentelor pozitive în interiorul şcolii, dincolo de stabilirea unei viziuni la nivelul şcolii şi al clasei şi stabilirea unei relaţii de cooperare în managementul clasei între diriginte/profesori şi elevi, trebuie să se acorde atenţie cultivării susţinute a atitudinilor, acţiunilor şi comportamentelor pozitive care reduc şi împiedică apariţia incidentelor violente în interiorul şcolii. Prevenirea hărţuirii/intimidării prin crearea suportului pentru comportamente pozitive reprezintă un răspuns în trei paşi la comportamentele nedorite, inclusiv semnalizarea unor acţiuni recomandabile pentru evitarea incidentelor, cum ar fi „**stop**”, respectiv încetează, opreşte la sursă/întrerupe/nu contribui şi nu alimenta discuţiile ori atitudinile care pot avea impact negativ asupra colegilor/mediului din şcoală, „**ia distanţă**”, respectiv îndepărtează-te de situaţiile şi circumstanţele care se pot constitui în surse de perturbare şi „**vorbeşte/discută**”, respectiv nu ezita să semnalizezi

propriile temeri şi preocupări, evită să devii victimă prin adoptarea unui comportament corespunzător, prin respectarea regulilor şi susţinerea eforturilor colegilor şi şcolii care oferă suport pentru crearea de comportamente pozitive. Evident, terminologia trebuie adaptată în conformitate cu vârsta elevilor, mai ales pentru adolescenţi limbajul putând părea copilăresc şi nu prea „cool". Pentru aceasta, în crearea suportului pentru comportament pozitiv în interiorul şcolii, elevii din anii finali vor fi invitaţi să-şi ofere sugestiile alături de profesori asupra semnalelor vizuale (afişe, postere) ce urmează să fie folosite şi a modului în care se implementează programul. Scopul este reducerea incidentelor de hărţuire/intimidare/bârfă la nivelul şcolii şi al clasei, menţinerea unui climat de respect, responsabilitate şi disciplină. Semnalele de cultivare a comportamentelor pozitive vor fi scurte, uşor de memorat şi uşor de reprodus. Semnalele complicate nu vor face decât să fie redus numărul de ocazii în care se apelează la ele. În al doilea rând, cel mai bine, acest suport este efectiv şi eficace dacă este implementat la nivelul întregii şcoli, unitar, încât să se menţină claritatea secvenţei de răspuns.

Acţiunile de semnalizare vor fi vizibile pentru toţi elevii şcolii, încă din prima zi de şcoală pentru cazurile în care sunt noi elevi înscrişi la şcoală, iar mesajul va fi că toţi cei prezenţi zilnic în şcoală sunt implicaţi activ în asigurarea acestui suport pentru comportamente pozitive. Elevii vor fi încurajaţi să identifice în primul rând în profesori, alături de părinţi, parteneri dispuşi să-i asculte şi să caute împreună cu ei soluţii pentru cazurile de hărţuială/intimidare înainte ca acestea să se agraveze şi să ducă la escaladări nedorite ale situaţiilor ce se pot ivi în timpul anului şcolar. Principalul rezultat este cel al îmbogăţirii bagajului de competenţe sociale ale elevilor, alături de creşterea nivelului general de cunoştinţe ca urmare a mediului optim de desfăşurare a procesului de instruire. În acest fel, elevii vor învăţa să-şi gestioneze singuri relaţiile cu colegii lor, răspunsurile la stimulii transmişi de ceilalţi şi manifestările în interacţiunile din timpul orelor şi din pauze, pe drumul spre şi dinspre şcoală.

Elaborarea celor trei răspunsuri pe axa **stop-ia distanţă-discută** de comun acord între profesori şi elevi. Crearea de afişe, postere şi alte semnale care să indice susţinerea şi dorinţa de promovare a comportamentelor pozitive în relaţiile dintre elevi, elevi şi profesori, pentru consolidarea climatului şcolar optim. Instruire teoretică şi practică, prin reafirmarea principiilor esenţiale din regulamentul şcolar şi regulamentul personalizat al clasei. Pregătirea platformei pentru alte activităţi, acţiuni şi campanii la nivelul şcolii/clasei dedicate combaterii comportamentelor negative şi violenţei în toate formele sale de manifestare.

Recapitularea principalelor reguli ce trebuie respectate în timpul orelor: nu dăm din mâini şi din picioare, o singură persoană vorbeşte şi ceilalţi, toţi, ascultă, valorificăm tot ce învăţăm în timpul orelor, urmată de recapitularea regulilor ce trebuie respectate pe timpul pauzei, de exemplu discuţii în termeni amicali cu ceilalţi colegi, pe coridoarele şcolii nu se aleargă, uşile claselor vor fi păstrate deschise în pauze, nu vom gesticula şi nu vom simula acţiuni agresive. Prezentaţi, imediat, non-exemplele: gesticulare exagerată, alergatul pe culoare, aruncatul obiectelor, lovirea, îmbrâncirea, limitarea spaţiului de mişcare al unui coleg, bârfa, ameninţările adresate unui/unor colegi etc., subliniind că toate sunt comportamente nedorite şi care pot atrage după sine diverse sancţiuni. Iniţiaţi un dialog prin care le solicitaţi opinia elevilor despre care pot fi motivele pentru care apar astfel de comportamente/manifestări nedorite şi ce cred ei că ar trebui să fie întreprins pentru a limita ori chiar pentru a elimina aceste comportamente.

Bibligrafie:

www.ccdis.ro

ABORDAREA DE TIP INTEGRAT A CONȚINUTURILOR ÎNVĂȚĂRII

prof. Iordache Elena Daniela,
Școala Gimnaială „Anastasie Panu”, Huși

Evoluţia accelerată şi imprevizibilă a lumii contemporane a determinat, în timp, o creştere continuă a cererii de educaţie. Şi, cum „omul nu poate deveni om decât prin educaţie”, după cum afirma I.Kant, aceasta a devenit o problemă prioritară pentru societatea umană.

În societatea de astăzi, educaţia este un proces care se întinde pe toată durata vieţii, începe odată cu naşterea fiinţei umane şi nu se termină la sfârşitul instrucţiei şcolare, ci constituie un proces permanent.

Școala este un factor important în educaţie. Școala, prin destinaţia şi rolul său, asigură cadrul adecvat în care se desfăşoară un complex de formare a elevilor sub cele două laturi ale sale: cea instructivă şi cea educativă. Școala trebuie să îl conducă pe elev spre a avea o concepţie adecvată faţă de autoeducaţie şi autoînvăţare, să îl înveţe cum să evolueze într-o lume în continuă transformare.

Abordarea integrată a curriculumului tinde să apropie școala de viața reală, să pună teoria în practică, să transforme abstractul în concret; astfel, accentul cade pe formarea şi dezvoltarea integrală a personalităţii prin intermediul componentelor educaţei, obiectivelor şi conţinuturilor acestora. În acest mod, pentru atingerea idealului educaţional este necesar să se realizeze legătura dintre ceea ce este deja şi ceea ce trebuie să devină omul în procesul educaţiei şi într-o societate a cunoaşterii.

Curriculum-ul integrat presupune un anumit mod de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a procesului de instruire ce produce o interrelaționare a disciplinelor, astfel încât să răspundă nevoilor de dezvoltare a elevilor. Curriculum-ul integrat este o provocare cu care învățământul românesc s-a întâlnit pentru prima dată în anul 2008 la ciclul preprimar, iar în anul 2012 la clasele pregătitoare, întâi și a doua.

La nivelul curriculum-ului, integrarea presupune stabilirea unor relaţii clare de convergenţă între cunoştinţele, deprinderile, competenţele, atitudinile şi valorile care îşi au bazele în interiorul unor discipline școlare distincte.

În funcţie de ce anume se integrează-cunoştinţe, deprinderi, competenţe, valori, atitudini, metodologii de lucru, şi cât de mult se reușește integrarea, se pot deosebi câteva niveluri în abordarea integrată a curriculum-ului: monodisciplinaritatea, multidisciplinaritatea, pluridisciplinaritatea, interdisciplinaritatea, transdisciplinaritatea.

Monodisciplinaritatea are în vedere o abordare a realității și o organizare a conținuturilor învățării pe discipline predate relativ independent una de cealaltă.

- avantaje: elevul are un traseu de învățare care îi poate garanta atingerea unor performanțe, îndeosebi la nivelul cunoștințelor și al competențelor cognitive;
- dezavantaje: favorizează o specializare limitată a elevului și conduce la lipsa unei perspective de ansamblu asupra realității.

Multidisciplinaritatea presupune predarea conținuturilor de învățare ce aparțin unei discipline școlare prin modalități specifice fiecărui domeniu (cu unele transferuri disciplinare, pentru evidențiereaunor caracteristici comune).

- avantaje: permit realizarea de către cadrele didactice a unor planificări corelate pe discipline, astfel încât unele teme/ probleme să poată fi lămurite în cadrul unui singur obiect de studiu;
- dezavantaje: determină supraîncarcarea programelor și a manualelor școlare șipresupune un volum mare de informații redundante.

Pluridisciplinaritatea presupune o abordare mai complexă a unei teme sau a unei situații, cu scopul de a evidenția relațiile multiple ce există între diverse realități.

- avantaje: asigură un transfer mai bun al cunoștințelor prin reducerea compartimentării cunoașterii și a conținuturilor

- dezavantaje: poate conduce către enciclopedism și nu se recomandă pentru nivelurile care cer o specializare înaltă.

Interdisciplinaritatea constă în „interacțiune a ce există între două sau mai multe discipline, care să poată să meargă de la simpla comunicare de idei, până la integrarea conceptelor fundamentale privind epistemologia, terminologia, metodologia, procedeele, datele și orientarea cercetării" (OCDE, 1972).

- avantaje: se realizează conexiuni între disciplinele de studiu, evidențiind coeziunea, unitatea, globalitatea temei / subiectului de studiat; constituie o abordare economică analizând din punctul de vedere al raportului cantitate de informație/ volum de învățare
- dezavantaje: există risc de generalizare abuzivă, de însușire a unor cunoștințe și deprinderi lapidare.

În definiția riguroasă a lui Basarab Nicolescu, „*transdisciplinaritatea* privește – așa cum indică prefixul «trans» – ceea ce se află în același timp și între discipline, și înăuntrul diverselor discipline, și dincolo de orice disciplină. Finalitatea ei este înțelegerea lumii prezente, unul dintre imperativele ei fiind unitatea cunoașterii."; altfel spus, transdisciplinaritatea presupune întrepătrunderea mai multor discipline și coordonarea cercetărilor astfel încât să conducă la descoperirea unui alt domeniu de cercetare, a unei noi discipline, iar avantajul său suprem este acela de înțelegere a lumii prezente prin unitatea cunoașterii umane.

Transdisciplinaritatea este văzută drept o formă superioară de învățare integrată și presupune concepte, metodologie și limbaj care tind să devină universale (cibernetica, robotica etc). Întrucât este un precursor al atingerii unui nivel al cunoașterii superior, transdisciplinaritatea este percepută drept „noua viziune asupra lumii", fiind capabilă să conducă la înțelegerea, soluționarea multiplelor probleme complexe și provocări ale lumii actuale.

Într-o societate dinamică și complexă, caracterizată printr-o explozie informațională și printr-o dezvoltare fără precedent a tehnologiilor, cum este cea de astăzi, organizarea învățării pe criteriul disciplinelor formale clasice este insuficientă. În învățământul modern a devenit tot mai evidentă necesitatea instruirii integrate. Predarea integrată s-a dovedit a fi o soluție pentru o mai bună corelare a științei cu societatea, cultura, tehnologia.

Bibliografie:

- Bocoș, M., Chiș, V., *Abordarea integrată a conținuturilor curriculare: particularizări pentru învățământul primar*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2014;
- Ciolan, L., *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Ed. Polirom, Iași, 2008
- Nicolescu, B., *Transdisciplinritatea. Manifest*, Editura Junimea, 2007
- Potolea, D; Manolescu, M., *Teoria și metodologia curriculumului*. M.E.C. Proiectul pentru învățământ rural, București, 2006

STRATEGII DIDACTICE MODERNE DE PREDARE A ISTORIEI

Prof. Nanu Andreea
Școala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu", Bârlad

În școala tradițională informaționalul prima, asupra lui se indrepta atenția, el fiind centrul instruirii. În cadrul acestei paradigme se pornea de la informație în ipoteza implicită potrivit careia cel ce cunoaște informațiile poate automat opera cu ele la nivel satisfăcător. Această concepție a generat pe alocuri performanțe înalte, dar la nivelul masei de elevi a generat eșecuri, care au obligat sistemele de învățământ deschise să recurgă la reforme de mare amploare. Pretutindeni, ca de altfel și la noi în țară, epoca postindustrială are nevoie de mase mari de oameni cu un nivel de pregatire

care să permită utilizarea instrumentelor sofisticate ale mileniului, în ciuda precarității condițiilor economice ale momentului.

Dezideratul care se impune a fi avut astăzi în vedere vizează înzestrarea elevului cu un ansamblu structurat de competențe de tip funcțional. Aceasta înseamnă trecerea de la un enciclopedism al cunoașterii, imposibil de atins în condițiile de astăzi, când multiplicarea informațiilor se petrece cu o viteză extraordinară, la o cultură a acțiunii contextualizate, care presupune aplicarea optimă a unor tehnici și strategii adecvate.

Prin comparație, voi expune mai jos caracteristicile formării elevului în școală, confruntând perspectiva tradițională cu cea modernă de predare.

Din perspectiva tradițională:

- Profesorul transmite cunoştinţe elevilor pasivi;
- Accentul este pus pe fapte şi pe obţinerea răspunsului corect prin obținerea de răspunsuri limitate la probleme limitate şi pe îndeplinirea unei sarcini prescrise;
- Ceea ce este învăţat este lipsit de context semnificativ;

Din perspectiva modernă:

- Sub supravegherea profesorului, elevii îşi asumă responsabilitatea propriei învăţări, dezvoltându-şi pe parcursul acestui proces competenţe metacognitive şi autoevaluative (competenţe de educaţie permanentă);
- Accentul este pus pe modalităţi alternative pentru încadrarea diferitelor aspecte şi rezolvarea de probleme;
- Sunt introduse idei, principii, fapte care sunt folosite şi înţelese într-un context semnificativ;

Din expunerea de mai sus reiese clar faptul că elevul este mult avantajat dacă dispune de metode moderne de predare, având în vedere faptul că școala îl formează pentru viață, eventual pentru un viitor loc de muncă. Elevul se adaptează unor anumite cerințe, iar dacă el a fost format prin metode tradiționale, cu greu s-ar acomoda într-un loc de muncă unde cerințele sunt de tip modern.

Cercetări efectuate în ultimii ani arată că pasivitatea din clasă (înţeleasă ca rezultat al predării tradiţionale, în care profesorul ţine o prelegere, eventual face o demonstraţie, iar elevii îl urmăresc) nu produce învăţare decât în foarte mică măsură. Iată câteva rezultate ale acestor studii:

- Elevii sunt atenţi numai 40% din timpul aloctat prelegerii.
- Elevii reţin 70% din conţinuturile prezentate în primele 10% şi numai 20% din cele prezentate în ultimele10 minute ale prelegerii.
- Elevii care au urmat un curs introductiv de psihologie bazat pe prelegere au demonstrat că ştiu numai 8% mai mult decât elevii din clasa de control care NU au făcut cursul **deloc**!!!
- Un studiu vizând implicaţiile predării centrate pe discursul magistral relevă că:
  - atenţia elevilor descreşte cu fiecare minut care trece pe parcursul prelegerii
  - prelegerea se potriveşte numai celor care învaţă eficient prin canal auditiv
  - prelegerea promovează învăţarea de nivel inferior a informaţiilor factuale
  - prelegerea presupune că toţi elevii au nevoie de aceleaşi informaţii în acelaşi ritm
  - elevilor nu le place să fie supuşi unei prelegeri.

Când învăţarea este „pasivă”, creierul nu „salvează” ceea ce a fost prezentat! Prin urmare, deducem urmatoarele:

- Învaţarea presupune înţelegerea, iar aceasta înseamnă mai mult decât cunoaşterea faptelor.
- Elevii construiesc cunoaşterea şi înţelegerea pe baza a ceea ce deja cunosc şi/sau cred.
- Elevii formulează noile cunoştinţe prin modificarea şi rafinarea conceptelor lor curente şi prin adăugarea de noi concepte la ceea ce cunosc deja.
- Învăţarea este mediată de mediul social în care elevii interacţionează unii cu alţii.
- Învăţarea eficientă necesită preluarea de către elevi a controlului asupra propriei invăţări.
- Transferul, respectiv capacitatea de a aplica cunoştinţe în situaţii noi este afectat de gradul în care elevii învaţă-pentru-înţelegere (şi învaţă-cu- înţelegere!)

Dintre metodele moderne de predare, enumerăm:

1. **Eseul de cinci minute**

Este o modalitate eficientă de a încheia ora, pentru a-i ajuta pe elevi să-şi adune ideile legate de tema lecţiei şi pentru a-i da profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat, în plan intelectual, în acea oră. Acest eseu le cere elevilor două lucruri: să scrie un lucru pe care l-au învăţat din lecţia respectivă şi să formuleze o întrebare pe care o mai au în legătură cu aceasta.

Profesorul strânge eseurile de îndată ce elevii le-au terminat de scris şi le foloseşte pentru a-şi planifica la aceeaşi clasă lecţia următoare.

2. **Bulgărele de zapadă**

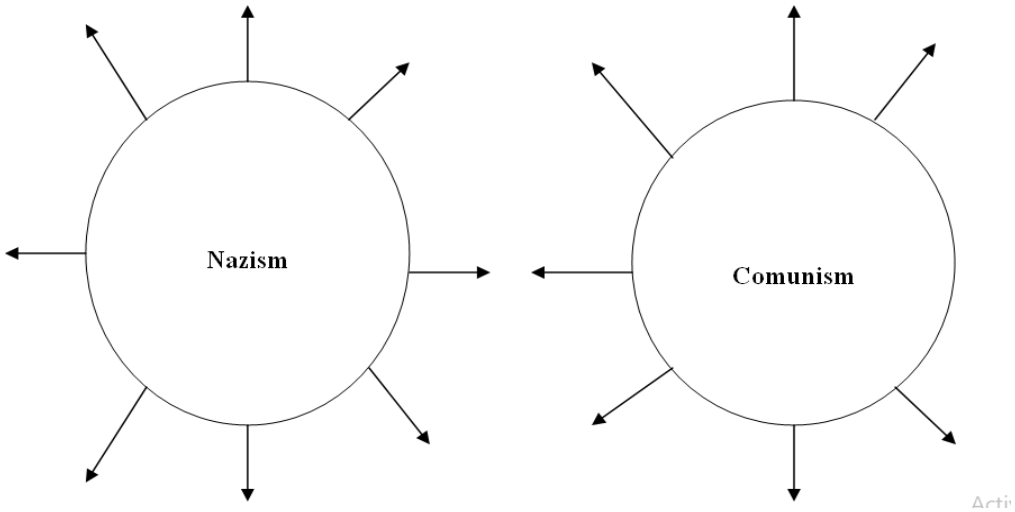
Metoda presupune reducerea numărului de elemente, aspecte, faţete ale unei probleme/situaţii pentru focalizarea asupra celor esenţiale.

Se recomandă următoarele etape:

• Împărţiţi grupul în echipe de 7-8 persoane
• Enunţaţi tema
• Fiecare membru notează pe un post-it ideea sa şi o pune pe centrul mesei
• Fiecare membru citeşte toate ideile şi le ierarhizează (1-8). Se vor reţineprimele 2-3.
• Se reuneşte tot grupul cu cele 2 idei de la fiecare şi se repetă algoritmul, astfel se vor reţine doar ideile/aspectele pe care tot grupul le consideră relevante.

2. **Soarele ideilor**

Soarele ideilor este o metodă, relativ simplă, care se poate aplica la lecția „Comunismul și nazismul” (clasa aVII-a), pentru a evidenția trăsăturile, nazismului sau comunismului.

- partid unic
- cultul personalității
- lichidarea opozanților
- încălcarea drepturilor și libertatilor cetățenești
- rasism, antisemitism
- crearea ,,omului nou''
- naționalism
- planificare economică

- partid unic
- cultul personalității
- lichidarea opozanților
- încălcarea drepturilor și libertatilor cetățenești
- crearea ,,omului nou”
- industrializare forțată
- colecticizare
- planificare economică

3. **Atelierul de scriere**

Atelierul de scriere este o metodă pentru stimularea creativităţii şi imaginaţiei elevilor.

Avantajele sunt numeroase şi vizează formarea unor competenţe specifice precum: înţelegerea aprofundată a unui context istoric prin stimularea creativităţii şi imaginaţiei elevilor, exprimarea de opinii utilizând limbajul istoric, construirea de afirmaţii pe baza surselor şi formularea de concluzii relative la sursele istorice, descoperirea în sursele de informare a perspectivelor multiple asupra evenimentelor şi proceselor istorice, exprimarea de opinii despre personaje şi evenimente istorice. Elevii îşi dezvoltă gândirea critică, ceea ce este important din punctul de vedere al unei societăţi deschise.

În acelaşi timp, atelierele de scriere pot reprezenta nu numai un mijloc util de învăţare, dar şi o metodă atractivă şi interesantă care poate stimula curiozitatea elevilor pentru studiul istoriei.
Exemplu:1.Sunteţi soldat în Primul Război Mondial şi veţi redacta o scrisoare către iubita voastră, pornind de la documentele pe care le aveti la dispozitie.

2. Jurnalul de bord al lui Vasco da Gama.

■ Sunteţi un membru din echipajul lui Vasco da Gama.

■ Pe baza surselor de care dispuneți și a altor cunoştinţe realizaţi un jurnal de bord de circa 10–15 rânduri în care să prezentaţi: personalitatea comandantului, calităţile sale fizice şi psihice, ruta parcursă, viaţa la bordul navelor.

4. **Turul galeriei**

Presupune evaluarea interactivă şi profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

1. În grupuri de trei sau patru, elevii lucrează întâi la o problemă care se poate materializa într-un produs (o diagramă, de exemplu), pe cât posibil pretându-se la abordări variate.
2. Produsele sunt expuse pe pereţii clasei.
3. La semnalul profesorului, grupurile se rotesc prin clasă, pentru a examina şi a discuta fiecare produs. Îşi iau notiţe şi pot face comentarii pe hârtiile expuse.
4. După turul galeriei, grupurile îşi reexaminează propriile produse prin comparaţie cu celelalte şi citesc comentariile făcute pe produsul lor.

5. **Jocul de rol**

■ etape: identificarea unei situaţii care se pretează la simulare prin jocul de rol, modelarea situaţiei şi proiectarea scenariului jocul de rol se poate desfăşura în mai multe moduri, fie ca o povestire (naratorul povesteşte desfăşurarea acţiunii şi diferite personaje o interpretează) sau ca o scenetă (personajele interacţionează, inventând dialogul odată cu derularea acţiunii), alegerea elevilor care vor interpreta diverse roluri, distribuirea rolurilor şi instruirea elevilor, învăţarea individuală a rolurilor, amenajarea spaţiului, interpretarea rolurilor, dezbaterea rolurilor; analiza şi evaluarea jocului de rol se face cu toţi elevii din clasă

Exemplu:

Cei patru mari şi tratatul de la Versailles

■ Elevii sunt împărţiţi în grupe de câte patru, fiecare fiind unul dintre „Cei Patru Mari”: W. Wilson, Georges Clemenceau, David Lloyd George, Vittorio Orlando. Fiecare grupă va imagina un dialog între cei patru făuritori ai păcii. Fiecare elev trebuie să intre în pielea personajului interpretat şi să acţioneze conform părerilor acestuia. În funcţie de numărul elevilor dintr-o clasă, poate fi introdus şi un al cincilea personaj: naratorul. Fiecare grupă va prezenta dialogul în faţa clasei.

Acestea sunt doar câteva din multele metode de predare moderne care fac ca lecția să devină mai captivantă și mai repede înțeleasă. Metodele interactive motivează mintea și spiritul elevilor, iar *„scopul educației este de a schimba o minte goală cu una deschisă”*spunea Malcom Forbes.

Bibliografie:

1. O. Păcurari (coord*) Invăţarea activă, Ghid pentru formatori*, MEC-CNPP, 2001.
2. O. Păcurari (coord) – *Strategii didactice inovative,* Ed. Sigma, 2003.
3. Silberman, Mel – *Active Learning. 101 Strategies to Teach any Subject, Allyn and Bacon,* 1996.
4. *Teaching as a Subversive Activity*, 1967 apud *Mathcounts Program, http://mathcounts.org.*
5. https://orasulciteste.ro/articol/citate-despre-educatie.

POST-METHOD: REMEDY OR PIPEDREAM?

Prof. dr. Nicolae Lucian-Marian
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Language teaching has always been subject to change. The history of this profession is defined by a succession of methods or approaches, with each such element being superseded in due course by a new one as the old is almost always inevitably replaced by the new. But what is beyond doubt is the agreement among scholars that the ultimate goal of all teaching community should be to make the process of learning easier. Lamentably, our obsessions with novelty have led us to search in vain for newer or more updated versions of "unproductive" teaching techniques that would serve as a final answer to the problem.

Francois Gouin's publication of *The Art of Teaching and Learning Foreign Languages* in 1880s may well have signaled the beginning of a search for "method", in which sequential strategies for dealing with the problems posed by language learning were advocated profusely. It seemed that sequentiality was the gist of experience and that language could be best acquired in terms of sequential patterning. Unfortunately, Gouin never made it on any best-selling list and his method never even became part of the mainstream teaching inventory.

Enchantment and disenchantment did not spare the language teaching world of the 20th century, either. What was enthusiastically embraced as an advancement over one current method came to be regarded as obsolete and discarded a few decades later. That was the case with the Grammar-Translation, Direct or Audio-Lingual Methods. Short-lived as each of them proved, they nevertheless managed to send periodical waves of scientifical reawakening in the community. Hailed as *the* answer to a hypothetical methodological dead-end, each of these newcomers entered the scene in full force and was seen as setting the standard. By the late 1960s, however, they had already lost their appeal on account of obvious theoretical and practical drawbacks, particularly strenuous memorization procedures and inefficient pattern drills. Students were becoming frustrated and boring classes meant that the learners failed to transfer their acquired knowledge to any context outside the learning environment.

Pressed hard to cope with the ever more sophisticated requirements of language learning, experts started from scratch and found themselves upgrading an older version of the Grammar-Translation Method, which came to be dubbed as the "the cognitive-code learning". Unlike its predecessor, the Cognitive-Code Learning "saw the study of language as a complex system with the goal of gaining conscious control of the grammatical, lexical (vocabulary), and auditory patterns." In essence, the method advocated two fundamental tenets: the conscious knowledge of rules must be preceded by their use and learners must be given opportunities to use the language creatively. Despite the willingness of some to resuscitate the method-driven tradition and employ Cognitive-Code Learning theory in their teaching, it basically failed as a method as it was apparent that it merely combined the most tried and tested features in the teaching repertoire, while lacking the substantial methodological guidelines needed to flesh out these features. Notwithstanding, the Cognitive-Code Learning achieved something on another front: along with humanistic psychology, it successfully laid the foundation of the so-called "Designer Methods" (i.e., desuggestopedia, community language learning, total physical response, silent way). All of these carry the indelible imprint of their founders and all possess trademark features that make them stand out from related approaches.

Summing up, it can be seen that in the 20th century two sets of language teaching methodologies emerged; the first drew from psychology, linguistics, sociology, psycholinguistics or sociolinguistics, whereas the second had as its starting point individual philosophies, like those of James Asher, Charles Curran, Boris Lozanov or Caleb Gattegno. Reputed applied linguist B. Kumaravadivelu, whose contribution will be examined later on in this article, preferred to call the latter "*designer nonmethods* because none of them deserves the status of a method. They are all no more than classroom procedures that are consistent with the theoretical underpinnings of a learner-

centered pedagogy. From a classroom procedural point of view, they are highly innovative and are certainly useful in certain cases. But, they are not full-fledged methods." To him, an approach can be considered a method if it meets two criteria: on the one hand, it should be reinforced by a set of theoretical principles stemming from feeder disciplines and by a range of class procedures aimed at practicing teachers. Therefore, both principles and procedures ideally address the factors and processes governing learning and teaching. On the other hand, a method should be able to guide and sustain various aspects of language learning and teaching operations in terms of curriculum, language skills, and proficiency level.

Although the issue of how to teach languages has held center stage for centuries, the conceptualization of language teaching in terms of teaching methods can be traced without doubt to the last century. While some scholars saw in the method the cause of failure or success in language teaching, others assigned little importance to methods, relegating them as mere instruments in the hands of teachers eager to provide opportunities for learners to acquire language. "The rise and fall of methods depends upon a variety of factors extrinsic to a method itself and often reflects the influence of fads and fashions, of profit-seekers and promoters, as well as the forces of the intellectual marketplace", noted some time ago J. C. Richards.

"Methods" as self-purported constructs came under increasing pressure in the 1990s. Some even went so far as to consider their obituaries and for the first time a term like "post-method" was used. Unofficially, the roots of the "post-method" are linked to what the profession has dubbed "eclecticism". And so, whenever a "post-method" reference surfaced, it almost always called into question the legitimacy of its predecessor, the method. Breaking with the world of fruitless conventions, the new pedagogy asserted itself as more flexible and inclusive on account of the powerful macrostrategies that were subsumed at its inception. Ultimately, the argument of the newly born post-methodology rested on two cross-cultural tendencies: globalization and post modernism.

It was suggested that the post-method paradigm is an attempt at finding an alternative to method rather than an alternative method. All things being equal, it follows that the post-method program has academically brought to a halt all method debates, as well as the ever ongoing race to find the best method, although its practical counterpart, that is, methodology, is still a choice today for many practitioners. Likewise, the contradiction engendered by the ideas held by theorists and those professed by practitioners urged scholars to move beyond the narrow scope of the method and open up to the province of post-method philosophy. It was clear that the notion of method was becoming restrictive and even coercive, "imprisoning", as it were, teachers and researchers alike, while rendering futile any attempt to bring final success to foreign language teaching.

Acknowledging the influence of post-modernism, the post-method pedagogy most willingly freed the teaching of languages from the method-based constraints. Having massively benefited from the framework laid by Pennycook and Prabhu and further enriched by Baja Kumaravadivelu's research findings, the post-method condition can be currently described as promoting the following theory-neutral objectives:

- Maximize learning opportunities.
- Facilitate negotiated interaction.
- Minimize perceptual mismatches.
- Activate intuitive heuristics.
- Foster language awareness.

The five-layered strategic framework accounts for the sustainability of the post-pedagogical implications which follow from encompassing a wide variety of theoretical building blocks. But even a cursory glance at what the abovementioned tenets imply will tell one that the post-method ethos defines itself basically against an environment where the method reigned supreme and that many of its aims – not unlike traditional teaching aims – have to this day remained, by and large, elusive. Observant critics aptly remarked that post-method shapes up to be more of a philosophy than practice. Moreover, "imperatives like 'facilitate negotiated interaction, foster language awareness, and integrate language skills...' are in complete contradiction with the nature of

postmethod which is 'an alternative to method.' Are they not ingredients of an alternative method per se?" an Iranian scholar wondered recently.

Although Kumaravadivelu endowed his ground-breaking theory with three generous principles –*practicality* (that is, the relationship between theory and practice and the practice of classroom teaching), *particularity* (that is, sensitivity to a particular group of teachers/learners embedded in a set of goals to be reached within a particular institutional context) and *possibility* (that is, macro-social factors such as institutional, social, economic, cultural and political environments which shape identity formation and empower classroom participants so that they can critically reflect on the social and historical conditions), which are meant to interact with each other synergically, it was observed that "The boundaries of the three parameters are unclear and the characteristic features of these parameters overlap." In addition, missing from postmethod discussions, however, is "how teachers would be prepared to perform their duties as postmethod practitioners and […] a proper understanding of the limits within which teachers perform."

Fleshing out a novel concept requires probably more than enumerating its distinguishing features, potential usage or future merits. Ultimately, designing educational approaches goes beyond articulating customized theories and defining oneself against internalized knowledge of how effective teaching evolves or how school progress occurs. As one reviewer remarked, Kumaravadivelu's conceptualizations "come in an era of frustration and uncertainty for the many language teachers who have tried to remain true to the ideals of their chosen methods", but it only succeeds at deepening the indecision among the new wave of language educators. Furthermore, amid huge dissatisfaction with the concept of method, "multiple perspectives brought by graduate students, practicing teachers, and teacher educators, all with various types and years of experience", are needed for language teaching professionals to begin contemplating the picture of the newly ushered in post-method.

If we were to take Kumaravadivelu at his own word, the post-method condition "drives us to streamline our teacher education by refiguring the reified relationship between theory and practice." But inserting an overdose of flexibility into the binome will make the assumptions that underlie the two-way pedagogical framework unpredictably shaky. In this way, reflective practice is divorced from enriched theory and they both go to render the streamlining attempts futile. The intended outcome is completely devoid of and comes nowhere near close to Prabhu's 'sense of plausibility', which used to "refer to a subjective awareness of the context where individual teachers fashion an approach and tailor classes keeping in mind that particular context. Postmethod teachers never stick to a single set of procedures, rather they exploit and adapt their approach in accordance with local, contextual factors."

A distinct voice of the Romanian community of practice, A. Cehan, argues that "Methods have remained influential in spite of their limited theoretical and practical validity, their ambiguous meaning and their condemnable demands." The Romanian scholar sees the teachers' reticent attitude to Methods as "a consequence of the quasi-general dissatisfaction with the concept of Method, a distinguishing trait of the post-Method condition" and conceives of the the post-Method condition as "a time of raised awareness when the practitioners analyze the risks of using Methods uncritically and experiment with their innovative use." It turns out, in the final analysis that methods "are not dead, nor will they ever be […]" It may be the case that the prefix 'post' does not mean a final closure, nor does it announce the 'end' of that which it is appended and "postmethod need not imply the end of methods but rather an understanding of the limitations of the notion of method and a desire to transcend those limitations."

SELECT BIBLIOGRAPHY:

- Akbari, R. (2008). Postmethod Discourse and Practice. *TESOL Quarterly, 42*(4), 641-652.
- Bell, D. M. (2003). Method and postmethod: are they really so incompatible? *TESOL Quarterly, 37*(2), 325- 336.
- Bell, D. M. (2007). Do teachers think that methods are dead? *ELT Journal, 61*(2), 135-143.

- Cehan, A. (2014), In the wake of Method. *Acta Didactica Napocensia,* 7(4), 23-30.
- Chen, M. (2014). Postmethod Pedagogy and Its Influence on EFL Teaching Strategies. *English Language Teaching,* 7(5), 17-25.
- Hashemi, S. M. R. (2011). (Post)-methodism: Possibility of the impossible? *Journal of Language Teaching and Research,* 2(1), 137-145.
- Kumaravadivelu, B. (2001). Toward a postmethod pedagogy. *TESOL Quarterly,* 35, 537-560.
- Kumaravadivelu, B. (2006). Understanding language teaching: From method to postmethod. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Masouleh, N. S. (2012). From Method to Post Method: A Panacea! *English Language Teaching,* 5(4), 71.
- Prabhu, N. S. (1990). There is no best method-why? *TESOL Quarterly, 24*(2), 161-176.
- Pennycook, A. (1989). The concept of method, interested knowledge, and the politics of language teaching. *TESOL Quarterly, 23*(4), 589-618.
- Richards, J.C., & Rogers, T.S. (2001). Approaches and methods in language teaching (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (1984). The secret life of methods. *TESOL Quarterly, 18* (1), 7-23.

CONFLICTUL ÎN CLASA DE ELEVI – ce reprezintă și cum se manifestă acesta din perspectiva profesorului

prof. Obreja Mirela
prof. Ciubotaru Greta-Doina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare", Vaslui

Educația unui tânăr este, și va continua să fie, *principalul element de susținere în conturarea viitorului unei societăți*. Astfel, putem afirma că odată ce unui elev i se acordă oportunitățile necesare și i se oferă șansa atingerii unor cunoștințe, se creionează un **stâlp în dezvoltarea umanității**. În așa fel, prin folosirea unor metode se dorește atingerea unui obiectiv comun pe termen lung, însă așa cum orice individ este unic, se pune accentul pe diversitatea tehnicilor de învățare, dar și de predare.

Un elev se diferențiază de către alt elev prin modul său de a reacționa la o informație, sugestie sau modalitate de captare a atenției. Așadar, orice ființă umană privește ceea ce un profesor încearcă să-i ofere *dintr-o altă perspectivă* și **aspiră la valori, atitudini și idei percepute în modalități deosebite**. Așa precum elevul primește informația prin propriul său mecanism de înțelegere, în același fel se va exprima în conversațiile viitoare. Deci, apar **divergențe** între persoane ce participă activ la schimbul de păreri.

Odată cu manifestarea acestui amalgam de înfruntări, se evidențiază mai multe niveluri pe care conflictul se poziționează într-o clasă de elevi. Atare, există ciocniri la nivel *intrapersonal, interpersonal*, dar și *intragrup* sau *intergup*, fiecare lăsându-și amprenta continuu pe stările afective ale indivizilor participanți. Cu alte cuvinte, neînțelegerile dintre două sau mai multe persoane urmăresc să evidențieze **valorile incompatibile** pe care indivizii le susțin în argumentele lor, făcând loc unor coliziuni de idei, culturi și atitudini în diferite circumstanțe ale acțiunii. Această „*lovire reciprocă*" conturează o serie de sentimente în urma interacțiunilor antagoniste create, numărându-se printre acestea *neliniștea, rezistența și ostilitatea* cu care se privește conflictul.

Întrucât **conflictul este inevitabil** într-o clasă de elevi, în special în raportul relației profesor – elev, trebuie să ținem cont atât de părțile negative ale acestuia, cât și de cele pozitive, ce pot ajuta la dezvoltarea personală a unui individ.De asemenea, pot avea **efectebenefice** în raport *cu sănătatea mintală a elevului* și încurajarea lăuntrică a acestuia în ceea ce privește *exprimarea creativității* sau *primirea în societate*. Astfel, vorbim despre coordonarea acceptării acestor nepotriviri de opinii în direcția cea mai avantajoasă și dorința profesorului de a utiliza puterea exemplului. Așa încât, se

pune accentul pe grija unei amplificări creatoare mai bună a elevului și o înțelegere palpabilă a lumii.

Rolul profesorului în raport cu existența unui conflict în clasa de elevi este de a **acționa prompt**. Odată cu găsirea sursei neînțelegerii, nu trebuie să evite rezolvarea „războiului" ce apare între persoanele implicate, deoarece acesta ne îndrumă, fără să fim conștienți, la **schimbare.** Prin schimbare, deci, se subliniază *extinderea unor perspective* și unor *noi abilități de socializare* între indivizi. În așa fel, profesorul în cauză ajută elevul să obțină o nouă imagine a situației, mult mai clară în ceea ce privește cauza și rezolvarea acesteia și *ajută elevii să se cunoască pe sine înșiși* în raport cu nevoile pe care le au.

Pentru a se putea folosi eficient un conflict în clasă, acesta trebuie considerat, fără inhibiții, **parte firească a relației de comunicare**, deoarece face parte din blocajele elevilor în exprimarea emoțiilor. Profesorul trebuie să ajute participanții să-și potolească manifestările de tensiune acumulată prin explicarea clară a ceea ce înseamnă acceptarea divergențelor și căutarea împreună a unei căi de mijloc ce poate aduce beneficii ambelor părți. *Atenția trebuie concentrată pe problemă și pe modalitățile de evitare a acesteia* și nu pe persoanele implicate sau pedepsirea lor.

Conflictul reprezintă o componentă naturală a existenței în ziua de astăzi și în special, ia naștere în realitatea școlară, atât între elevi cât și între elev și profesor. Însă, de fiecare dată, profesorul trebuie să fie cel ce ia atitudinea corectă în rezolvarea certurilor existente. Astfel, cadrele didactice trebuie să demonstreze *cunoașterea fără ambiguitate a strategiilor de management educațional* și a *comunicării eficiente* în raport cu elevii din sală. Profesorul educă un individ atât în calitate de dascăl, prin oferirea constantă a informațiilor raportate la materiile din curriculum, cât și în calitate de îndrumător spiritual, prin contactul relațional pe care îl are cu aceștia. Prin urmare, trebuie să poată oferi **exemplul respectului de sine, dar și a celui din jurul său** pentru o mai bună direcționare spre viitor.

„Managementul conflictelor trebuie înțeles ca un management al succesului.", așa cum afirmă Rahim și trebuie să fie privit astfel încât de fiecare dată **se va câștiga o idee, un armistițiu sau o abilitate nouă**. În ceea ce privește clasa de elevi, un conflict trebuie gestionat corespunzător de cel ce deține cele mai multe abilități, în esență profesorul, și trebuie dus la o *finalitate din care se poate câștiga pe termen lung*. Deci, atât pentru indivizii implicați în neînțelegere, cât și pentru profesor și ceilalți elevi din sală trebuie găsită calea benefică pentru dezvoltarea personală.

Bibliografie:

- Viorica-Bella Dorin, *Modulul: Etică și comunicare profesională*, clasa a X-a, Editura CD PRESS, 2018, capitolul 6. Comunicarea eficientă – Conflicte și soluționarea lor
- Gherguț, C. Ceobanu, G. Diac, V. Curelaru, A. Marian, R. Criu, *Introducere în managementul clasei de elevi*, Editura Universității "Alexandru Ioan Cuza", 2010, Managementul comunicării și conflictului în clasa de elevi
- Thomas Gordon, Noel Burch, *Profesorul eficient. Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii*, Editura TREI, 2012, capitolul 7. Conflictul în clasă
- Prof. Angela Pestriț, *Managementul conflictelor din mediul școlar*, 30 septembrie 2019, articol: https://edict.ro/managementul-conflictelor-din-mediul-scolar/
- Prof. înv. primar Pîrlog Daniela Luminița, Școala "Constantin Găvenea" Tulcea, *Managementul conflictului în clasă*, lucrare: https://ccdtulcea.ro/wp/wp-content/uploads/revista/2/9.managementul_conflictului.pdf
- Cârstea Ana Maria, Profesor învățământ primar, Școala Gimnazială Mircea Ghițulescu, Cuca – Structura Cârcești, *Conflictul în sala de clasă*, articol: https://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-1844-4679-decembrie-2013/conflictul-in-sala-de-clasa

EDUCAŢIA - SUFLETUL SOCIETĂŢII

profesor Păunescu Camelia
profesor Iugulescu Ciprian
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște

Școlile trebuie să primească toti copiii, fără nicio deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copiii din populații îndepărtate sau nomade, copiii aparținând minorităților ligvistice şi etnice…. Declaraţia de la Salamanca, 1994.

Educația incluzivă este o mișcare mondială bazată pe drepturile umane de bază. Conform principiilor dreptului omului, fiecare copil, indiferent de apartenența sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităților sale, are dreptul la o educație de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităților sale cognitive și de integrare socială. Având în vedere că existența copiilor cu CES este o realitate permanentă, școala trebuie să se adapteze și să ofere un mediu de învăţare inclusiv în care toți copiii să aibă posibilitate să se dezvolte. Pentru aceasta este necesar ca școala să creeze parteneriate educaționale cu personal specializat, cu centre de resurse și asistență educațională, ca profesorii din școli să devină ei înșiși agenți ai educației incluzive și nu în ultimul rând o colaborare mai strânsă cu părinţii. Elevii cu CES au nevoie de un curriculum planificat diferențiat, de programe, de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare și evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea, elevii cu dizabilități trebuie să beneficieze de consiliere școlară și vocațională personală și a familiei.

Într-o abordare incluzivă toți elevii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să îi fie valorificate calitățile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Integrarea copiilor cu CES conferă instituției școlare rolul de componentă fundamentală a sistemului social, aptă să răspundă concret imperativelor de moment ale evoluției din societatea contemporană și să rezolve o serie de probleme referitoare la nevoile de acceptare/valorizare socială a fiecărui individ și la capacitatea acestuia de a se adapta şi integra într-o socieatate aflată în continuă transformare.

În contextul dezvoltării educației incluzive și a diferitelelor modele de incluziune a copiilor cu CES, un rol extrem de important îl au indentificarea și intervenția timpurie.

Identificarea se referă la detectarea unor probleme, reale sau potențiale, privind dezvoltarea copilului de la cele mai mici vârste (probleme comportamentale, de dezvoltare emoţională, intelectuală). Subiectul se referă la detectarea precoce a debutului timpuriu al acelor indicatori care induc ideea existenței unor tulburări sau deficienţe în dezvoltarea copilului.

Identificarea timpurie atrage după sine necesitatea intervenției timpurii și este definitită ca un sistem de servicii medicale, sociale și psihopedagogice oferite copiilor pentru identificarea, evaluarea şi asistența tulburărilor de dezvoltare și a riscurilor de apariție a acestora, în vederea stimulării dezvoltării fizice, motorii, senzoriale, inclusiv a vederii și a auzului, dezvoltării cognitive, comunicative, sociale, psiho-emoţionale și a celei adaptive.

Intervenţia timpurie trebuie să înceapă, în mod evident şi natural, în familie, interacțiunea dintre părinți și copil fiind extrem de importantă. La fel de importantă este considerată experiența părinților în îngrijirea copilului, precum și sprijinirea părinţilor pentru a asigura sănătatea și siguranța copilului.

ELEVII

Idei de activităţi:

- sensibilizarea colectivului de elevi pentrua înțelege mai bine dificultățile cu care se confrunta colegii (filmulețe motivaționale în cadrul orelor de consiliere);
- implicarea activă în activităţi alături de colegii lor;
- colaborarea în grupe/perechi, abordare individualizată;

- recunoașterea și combaterea actelor de discriminare împotriva colegilor cu CES;
- dezvoltarea unor relații pozitive, un climat prietenos;
- așezarea în bancă aproape de cadrul didactic departe de sursele de distragere a atenţiei.

Strategii de învățare:

- jocuri în clasă, pauze scurte cu un fond muzical discret pentru combaterea plictiselii sau suprasolicitării;
- acordarea rolului de lider într-un joc educativ în clasă (ora de educaţie fizică şi sport), accent pe pasiunile elevului;
- învățarea prin cooperare;
- includerea în grupuri, sarcini de lucru clar exprimate, activități diversificate.

RESURSE: fișe de lucru, material didactic diversificat, mijloace IT.

Evaluare: observare sistematică a comportamentului și aprecierea verbală (lauda, recompensa), fișe de progres.

PĂRINȚII

Idei de activităţi:

- colaborarea cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune;
- propuneri de activități pentru părinți în scopul unei bune colaborări.

1. părintele realizează o supraveghere mai atentă în efectuarea temelor și a comportamentului în general, implicare în activitățile gospodărești, sportive.
2. abordează o atitudine fermă consecventă

- activităţi comune părinți-elevi-profesor în cadrul unor proiecte derulate în școală, în cadrul activităților extraşcolare, vizite, excursii.

Strategii de învățare: consultaţii individuale, dezbateri, mese rotunde.

Resurse: prezentări Power-Point, materiale audio-video, afişe, pliante, psihologul, consilierul şcolar.

Evaluare: observarea sistematică, chestionare.

CADRELE DIDACTICE

Idei de activităţii:

- mese rotunde, dirigintele (învățătorul) invită profesorii clasei, consilierul şcolar şi psihologul școlii;
- elaborarea planurilor de intervenție personalizate;
- implică elevii în activităţile școlare și extraşcolare: lucrul în echipă, serbările școlare, concursuri.

Resurse: lista cu lucrări de specialitate, pliante, prezentări Power-Point, cadru normativ, materiale didactice adecvate.

Evaluare: chestionare, plan remedial, evaluare diferențiată pentru elevii cu CES.

„Acceptă copiii aşa cum acceptăm copacii – cu recunoștință fiindcă sunt o binecuvântare – darsă nu ai așteptări sau dorinţe. Nu te aștepți ca un copac să se schimbe, îl iubeşti așa cum este .”

Isabel Allende

Bibliografie:

1. Vrasmas, Ecaterina Adina, „Introducere în Educaţia cerinţelor speciale”, Universitatea din Bucureşti, Editura Credis, 2004.
2. Emil Verza, „Tratat de psihopedagogie specială”, Editura Universităţii din Bucureşti, 2011.
3. www.academica.edu - Managementul clasei pentru elevii cu ADHD - Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar.

PROMOVAREA ACTIVITĂŢII DE COOPERARE ÎNTRE INSTITUŢII DE ÎNVĂŢĂMÂNT

Petcu Larisa-adm. financiar
Şcoala Gimnaziala „Manolache Costache Epureanu" Bârlad

Cooperarea cu persoane și organizații din afara școlii ajută elevii să se considere parte a unei comunități mai vaste. Ea le oferă o gamă de oportunități pentru preluarea de noi responsabilități și pentru experimentarea democrației în acțiuni în diverse locații. Astfel, ea reprezintă o importantă sursă de comunicare pentru cetățenie democratică.

Există câteva organizații cu care școlile pot coopera în acest scop, inclusiv:

- organizații de tineret, de ex. centre de tineret, grupuri de cercetași, etc.
- autorități locale și regionale, de ex. consilii municipale, regionale și județene, și primării;
- organizații neguvernamentale, de ex. organizații locale și internaționale, inclusiv ONG-uri de tineret;

Există multe aspecte posibile pentru cooperare. În prezent aspectele pentru cooperare includ:

- mediu;
- sport și cultură;
- alfabetizare digitală și media;
- drepturile copilului;
- consumul de alcool și droguri;
- sănătate sexuală și reproductivă;
- participarea tineretului;
- egalitatea sexelor;
- interzicerea discriminării.

Acțiunile concrete care pot fi întreprinse pentru promovarea participării elevilor prin cooperarea comunitate-școală includ:

- prioritizarea **proiectelor cooperative „conduse de elev"**, respectiv atunci când tinerii joacă un rol semnificativ în selectarea, planificarea, implementarea și evaluarea proiectului;
- încorporarea **metodelor informale de predare și învățare**, de ex. învățare activă, dialog, lucrul în echipă, etc.;
- accentuarea conceptului de ***„service-learning"***, respectiv corelarea proiectelor cu necesitățile planului de învățământ, de ex. consumul de alcool și droguri în contextul Științelor; participarea tinerilor în contextul Educației pentru societate.
- **Gândiți-vă la cooperarea școlii dvs. cu organizațiile comunității**
- În ce măsură școala dvs. cooperează cu ale organizații din comunitate?
- Ce rol joacă elevii dvs. în proiectele de cooperare?
- Care sunt metodele de predare și învățare evidențiate?
- În ce măsură implicarea școlii dvs. în proiecte de cooperare este corelată cu cerințele planului de învățământ?
- Ce alte acțiuni poate întreprinde școala dvs. pentru a spori implicarea elevilor în proiecte de cooperare cu alte organizații?

Bibliografie:

- https://rm.coe.int/16802f7271
- *Council of Europe Manual for facilitators in non-formal education* https://rm.coe.int/16807023d1
- https://youth.gov/youth-topics/civic-engagement-and-volunteering/service-learning

CLIMATUL AFECTIV AL FAMILIEI ŞI PERSONALITATEA COPILULUI

Prof. Nistor Andreea-Alina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Familia este unul din factorii care prin legea nescrisă a naturii, dar şi prin legea scrisă a drepturilor omului, are obligaţia de a oferi un *climat fundamental atât afectiv, cât şi ocrotitor.* Deoarece, cea mai mică tulburare care apare în echilibrul afectiv al părinţilor provoacă tulburări în psihicul copiilor, trebuie să acordăm o deosebită importanţă unor situaţii de acest gen, cum ar fi:

- ***Iubirea tiranică a părinţilor pentru copii*** - determină dependenţă exagerată şi astfel imaturitate
- ***Ambivalența afectivă*** manifestată fie prin:

- acordare neechilibrată a afecțiunii din partea celor doi părinţi (când unul îl ceartă, celălalt îl apără)
- neconcordanţa dintre mesaje - doublebind - (părintele îi spune copilului că-l iubeşte, dar nu o şi demonstrează)

- ***Indiferența afectivă*** manifestată prin:

- deprivare maternă / paternă prin divorţ
- absenţa afectivă a părintelui (deşi prezent fizic, părintele nu reprezintă un sprijin afectiv pentru copil)

Experimentele realizate de cercetătorul psiholog E.B. Hurlock au demonstrat că cea mai bună metodă de susţinere afectivă şi stimulare motivaţională este lauda, încurajarea, în timp ce cearta, bătaia, critica dacă sunt continue se soldează cu destructurări ale personalităţii, chiar cu nesupunere în faţa autorităţii, iar cea mai dureroasă formă de raportare la succesul şi eşecul adolescenţilor este nepăsarea, ignorarea, pentru că aceasta nu determină trăiri psihice afective pozitive sau negative şi se soldează cu sentimentul izolării şi nepăsării.

Caracterul protector al familiei se caracterizează prin sentimentul securităţii, al susţinerii, al echilibrului, sentimentul de a trăi în liniște. În acest sens câteva situaţii cu efecte negative sunt:

- ***certuri, violenţe, agresivitate verbală şi fizică în cadrul familiei***. Statisticile arată că peste 70% dintre copiii delincvenţi şi 65% dintre cei cu tulburări neuropsihice provin din aceste medii. Astfel de comportamente pot determina şi fuga de acasă, mai ales în adolescenţă.
- ***divorţul sau separarea părinţilor*** – în urma lor copilul fiind supus unor motivaţii, tendinţe şi norme contradictorii care împiedică dezvoltarea psihică corespunzătoare.

Cercetările de specialitate arată că *temperamentul este înnăscut, în timp ce caracterul se formează prin educaţie*, având o mare influenţă asupra personalităţii, sistem care se dezvoltă până spre 20 de ani. Datorită faptului că din 24 de ore/zi copilul îşi petrece în cadrul familiei cele mai multe ore, punând în calcul şi zilele de weekend, familiei îi revine o importanţă majoră în educaţie. Deci, este deosebit de important modul cum se achită părinţii de sarcinile şi de responsabilităţile lor în educarea şi formarea copilului, şi cum interacţionează acţiunea educativă a familiei cu cea a şcolii.

Astfel de sarcini şi responsabilităţi sunt:

- asigurarea subzistenţei şi educaţiei
- educarea şi dirijarea comportamentului în concordanţă cu standardele socio-culturale
- realizarea unei relaţii de comunicare şi aceasta nu doar la nivel faptic
- corectarea erorilor de comportament
- comunicare verbală despre noţiunile de „bine" şi de „rău"

− prin oferirea de modele proprii - exemple personale ale părinţilor (nu le putem cere copiilor să facă ceea ce părinţii înşişi nu fac)

− prin a nu cere copiilor să mintă în diverse situaţii pentru a absolvi pe părinte de anumite responsabilităţi

- susţinerea afectiv - morală – recunoaşterea şi aprecierea rezultatelor copilului, ceea ce nu înseamnă blamarea sa în caz de eşec, ci stabilirea unei relaţii de iubire, respect şi încredere reciprocă, încurajarea în a persevera.
- acordarea dreptului de membru al familiei, de participant activ la schimbările din cadrul ei – pentru că cei care participă la depăşirea cu succes a unei crize de familie au ulterior o mai mică vulnerabilitate la stres
- informarea în legătură cu particularităţile vârstei pe care o are copilul (de la specialişti, profesori, mass-media etc.)

Adolescenţa este cea mai dinamică etapă a dezvoltării umane. Nu este nici prin natura, nici prin factorii ei constituenţi o perioadă de criză, dar, lipsa unor influenţe educative pozitive, ar putea deveni o perioadă de criză. Adolescentul este de fapt oglinda familiei.

În continuare prezint câteva *caracteristici ale adolescenţilor*, importante fiind şi prin sugestiile educative sugerate. Specialiştii consideră că principalele temeri ale adolescenţilor sunt:

- *teama de a nu fi luat în seamă*, de a fi considerat încă mic, de a nu fi suficient apreciat – în acest sens se sugerează în credinţarea unor responsabilităţi şi sprijinirea iniţiativelor adolescenţilor de către părinţi;
- *teama de a nu fi înţeles*, de a fi ridiculizat, marginalizat, repezit - se sugerează susţinerea unor dialoguri deschise, sincere, cu confidenţe reciproce;
- *teama de a nu fi pedepsit* pentru că nu a răspuns exigenţelor adultului - se sugerează un comportament lin de tact, răbdare din partea părinţilor, iar intervenţiile punitive să fie făcute doar în cazul abaterilor repetate şi majore;
- *teama de a nu se cunoaşteprea bine*, de a nu şti încă cine este, aceasta putând determina fie subaprecierea, fie supraaprecierea – în aceste cazuri se sugerează consultarea unui specialist - psiholog – pentru evaluarea capacităţilor şi asistarea procesului de autocunoaştere, important fiind ca părinţii să nu-şi impună propriile dorinţe cu orice preţ, mai ales dacă acestea nu coincid cu aptitudinile şi interesele adolescentului;
- *teama de banal, obişnuit, tradiţional* – în acest caz fiind recomandată stimularea, antrenarea şi educarea creativităţii prin încurajarea şi descoperirea pasiunilor. În final, să nu uităm că:

Atmosfera căminului familial primeşte o mare încărcătură afectivă dacă dragostea se dăruieşte reciproc şi dacă fiecare persoană din familie doreşte să fie prima care să poată oferi acest lucru. Această întrecere în dragoste generează respectul şi deschide dialogul între părinţi şi copii, chiar în cele mai delicate şi mai grele momente pe care le traversează familia. Un climat afectiv, creat cu măsură şiînţelepciune de către părinţi în casă, se constituie în prima şcoală la care copilul învaţă să pună relaţiile dintre membri unei comunităţi sub semnul armoniei şi echilibrului, nu sub cel deşănţat al egoismului, urii şi furiei. Odată însuşite aceste ***lecţii*** de către copil în familie, se poate sconta că el le va extinde, tot sub această formă, şi în societate.

Concluzionând putem spune, că rolul familiei în educaţia copiilor este esenţial. „Familia reprezintă matricea primordială a culturii omeneşti. Aici se trezesc şi încep să se dezvolte puterile latente ale sufletului personal; aici începe copilul să iubească, să creadă şi să sacrifice; aici se alcătuiesc primele temelii ale caracterului său; aici se descoperă în sufletul copilului sursele principale ale fericirii sau nefericirii lui viitoare; aici devine copilul un om mic, din care mai apoi se dezvoltă.

Impactul educației parentale asupra stării de bine și a dezvoltării ulterioare a copiilor este recunoscut pe scară largă. Multe dintre țările europene susțin că există nevoia de a reduce stresul parental prin sprijinirea părinților în procesul de dobândire a cunoștințelor și abilităților necesare pentru a-și crește copiii într-o direcție pozitivă. Țările membre ale Uniunii Europene oferă sprijin în multe moduri atunci când vine vorba de educația parentală.

Biliografie:

1. DAFINOIU, I., BONCU, S., (coordonator*), Psihologie socială şi clinică*, Ed. Polirom, Iași, 2014;
2. OSTERRIETH, P., *Copilul si familia*, Ed. Didactica si Pedagogica, București, 1973;
3. VINCENT, R., *Cunoașterea copilului*, Ed. Didactica si Pedagogica, București, 1972.

ÎNVĂŢĂMÂNTUL SPECIAL ÎN ONLINE – O PROVOCARE!

Prof. Pavăl Andreea
Școala Profesională Specială „Sfântul Stelian” Botoșani

V-ați întrebat vreodată care sunt limitele ființei umane?

Ei bine, în perioada pandemiei am aflat că resursele umane sunt inepuizabile, iar noi, dascălii, am reușit mai mult decât oricând să ne autodepășim.

După multe frământări, căutări, experimente ne-am regăsit, am devenit mai uniți, mai înțelegători și mai îndrăzneți. Ne-am dezvoltat abilitățile digitale, am insuflat elevilor dorința dea

continua școala și în afara ei. Am constatat cu toții: profesori, elevi, părinți că educația nu se face doar la școală; am aflat cât de importantă este această triada: elev-profesor-părinte.

Am încercat să găsim cea mai bună metodă, cea mai bună platformă, cea mai potrivită aplicaţie, cel mai bun instrument pentru a ajunge din nou la sufletul elevilor. Știm cu toții că școala nu reprezintă doar comunicarea unei informații. Știm că fără implicare, fără dorința de a reuși, fără a transmite emoție, informația a ceea nu va trece dincolo de pereții unei clase. Pentru a-l determina pe elev să reușească trebuie să-i trezim curiozitatea și să ne reinventăm ca dascăli de fiecare dată.

Personal, am început prin a studia tutoriale pe internet despre folosirea unei platforme de învățare, apoi a trebuit să-i ajut pe părinții copiilor să-și descarce aplicaţiile necesare pentru a putea desfăşura orele online.

Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, am ales să particip la programe de formare profesională, să mă documentez, să întreb colegii, să accesez materiale existente pe diverse medii destocare (dischete, cd-uri interactive, să descarc materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurg etapele necesare dezvoltării personale, să creez teste online, bareme de corectare, care să ușureze munca didactică.

În activitatea desfășurată, am folosit laptopul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru.

Încet, împreună cu părinții, ne-am adaptat la învățământul online, încercând să fiu cât mai creativă și mai ales flexibilă cu programul și cu nevoile copiilor și părinților lor.

Mai greu a fost cu câțiva elevi care nu dispun de bază materială pentru participarea la activitățile online, nu au avut nici acces la internet, la programe, la aplicații sau platforme digitale. Pentru aceștia a trebuit să gândesc fișe de lucru, caiete și materiale didactice care să sprijine învățarea pe care le-am distribuit săptămânal și sarcina de a fi lucrate și valorificate, a revenit aproape în totalitate părinților sub coordonarea telefonică a mea.

În perioada desfășurării școlii online, a trebuit să ținem cont de anumite reguli. Acestea se pot aplica și în momentele de normalitate, dar care presupun și utilizarea instrumentelor digitale:

- orarul școlar tradițional NU poate fi transferat la programul de lucru online;
- timpul de lucru la calculator al elevilor trebuie să fie bine limitat;
- pentru activitățile sincrone și asincrone trebuie alese teme, instrumente digitale, soft-uri, aplicații, ce sepotrivesc cel mai bine cu planul de predare, aprofundare, exersare;
- toate activitățile sincron trebuie planificate din timp și organizate foarte bine;
- este necesar să prezentăm părinților și elevilor platforma, dispozitivele digitale, modul de lucru cu aplicațiile;
- avem nevoie de: răbdare, empatie și flexibilitate, abordare treptată, conștientizare, regularitate, sprijin și comunicare continuă între elevi, părinți, colegi;
- feedback-ul este necesar și trebuie să fie din ambele părți: cadru-didactic/elevi, cadru didactic/ părinți.

Dintre dezavantajele create de instruirea online aş putea enumera următoarele:

- ✓ Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional;
- ✓ Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice;
- ✓ Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare;
- ✓ Necesitatea experienței cadrului didactic/elevilor/părinţilor în domeniul calculatoarelor şi al platformelor educaţionale;
- ✓ Elevii trebuie să fie motivați pentru a participa la cursurile online;
- ✓ Pot fi numite situaţii limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu îşi permite acest lucru. Aceste situaţii de criză chiar nu pot fi controlate;
- ✓ Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională, îi pot ajuta pe elevii aflaţi în dificultate;
- ✓ Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

- ✓ Activitatea online are un impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față în față nu se poate realiza virtual. În mod explicabil, spriinul pe care în mod tradițional îl oferi elevilor cu nevoi speciale este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite;
- ✓ Izolarea - elevii nu mai socializează, nu mai serbează nimic împreună. Comunicarea virtuală nu formează caractere vii, ci doar persoane care se învață că nu este nevoie să primească și să ofere afecțiune prin limbajul trupului;

Avantajele orelor online:

- ✓ Elevii au astăzi la dispoziție resurse la care mulți dintre noi nu am visat niciodată. Cele mai multe dintre aceste resurse pot fi utilizate și pot ajuta elevii să învețe și să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convențională.
- ✓ Poate fi frustrant și consumă timp, dar, în final, tehnologia în educație poate deschide uși către noi experiențe, noi descoperiri și noi moduri de învățare și colaborare, însă nicio tehnologie din clasă nu poate înlocui profesorii talentați și inspirați.
- ✓ Învățământul este mai ieftin. Fiecare elev învață de acasă, folosindu-se de computerul personal. În acest fel, școala este scutită să mai cheltuiască bani investind în aparatură tehnologică de ultimă generație, condiționat se odihnesc, curățenia este conservată și câte alte avantaje, dacă stai bine să te gândești;
- ✓ Este economisit mult timp (pentru elev) - elevul este invitat să ia parte la oră și nu mai poate motiva că s-a obosit pe drumul către școală. Starea lui sufletească și fizică depinde doar de condițiile de acasă. Regulamentele stabilite de școală sunt diminuate, fiind rezumate doar la orarul de întâlnire cu profesorul prin intermediul orelor online;
- ✓ Poți învăța de oriunde - uneori elevii cred în visuri şi unul dintre ele a fost să nu mai vină la școală sau să facă ore de curs în parc, în grădina școlii sau într-un loc care să-i scoată din mediul şcolar;
- ✓ Ne protejăm de Virusul SARS COV-2.

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul de predare-învățare evaluare realizat la clasă în care elevul utilizează manualul, caietul, fișele de lucru independent, proiectele de grup, scrisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea. Dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea.

Noi, cadrele didactice, suntem facilitatori, care creăm contextul în care poate avea loc învățarea: prin întrebări, prin instrumente, prin crearea unei etici de muncă adecvate și prin relații umane care să transmită încredere și susținere, astfel încât procesul educațional să aibă rezultatele așteptate.

Momentul acesta de răscruce ne-a determinat însă pe toți să facem cunoștință cu platforme și aplicații care să ne sprijine în activitatea didactică şi să ne ajute să-i stimulăm pe elevi să rămână conectați în procesul de învățare.

ȘCOALA ONLINE ÎN TIMPUL ORELOR DE LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Diaconu Adela
Școala Gimnazială „Anton Pann”Craiova, jud Dolj

Revenirea la școală presupune respectarea multor reguli, unele chiar dure, fiind una plină de provocări, atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi. Școala nu va mai putea reprezenta pentru elevi, cel puțin pentru o perioadă de timp, o oază educativă, locul în care împărtășesc opinii, idei, cu cei care au aceleași aspirații nevoi, trebuințe. Este evident faptul că copiii suferă, având această mască pe față care-i împiedică să comunice autentic, să se bucure împreună și să se joace. Fiecare copil, reacționează într-un mod unic la situațiile stresante la care este supus, iar gestionarea

emoțiilor, a stărilor de anxietate este extrem de importantă. Aceștia au nevoie de dragostea, sprijinul, înțelegerea celor din jur, mai mult ca oricând, iar școala trebuie să le asigure un mediu ambiant cât mai propice, chiar și în această situație inedită pe care o traversăm cu toții și care tinde să devină normalitate.

Pe de altă parte, educația în mediul online a beneficiat și de unele aspecte favorabile, elevii fiind încântați de unele metode și strategii de predare-evaluare, specifice învățării prin intermediul tehnologiei. Trecerea la învățarea în format fizic va reprezenta o provocare pentru elevi, fiind nevoiți să se adapteze din nou la metodele tradiționale de predare, iar îmbinarea unor metode și strategii didactice utilizate în mediul online, cu metodele clasice de predare ar putea constitui un avantaj.

În contextul realității actuale, resursele WEB au devenit de o importanță majoră, fiind indispensabile în cadrul tuturor demersurilor didactice, atât școlare, cât și extrașcolare. Fie că ne referim la predare, învățare sau evaluare, sau la activitățile extracurriculare în care sunt implicați elevii, utilizarea resurselor informatice a devenit o necesitate. Noile tehnologii informaționale oferă o multitudine de aplicații care pot îmbunătăți în mod considerabil calitatea actului didactic.

Dezvoltarea tehnologiei informaționale a condus la schimbarea modului clasic de predare-evaluare, în care profesorului îi revenea rolul de intermediar al transmiterii cunoștințelor, facilitând astfel, înțelegerea și transferul acestora. Învățarea prin intermediul resurselor educaționale online, propune o gama diversificată și complexă de informații, din surse diferite, menite să stârnească interesul și curiozitatea elevilor, fiind o modalitate propice de a împărtăși unii cu alții, idei, opinii, experiențe didactice, într-un mediu ambiant lipsit de inhibiție.

Așadar, învățământul prin intermediul resurselor, WEB, făcând referire aici la clasa virtuală, respectiv, învățarea prin intermediul mijloacelor TIC, oferă elevilor posibilitatea, să caute, să exploreze, să selecționeze și să aplice cunoștințele dobândite, eliminându–se astfel, factorul subiectiv-emoțional, teama generată de confruntarea cu cadrul didactic sau de reacțiile provocate de colegi, în cazul unui răspuns nefavorabil. Totodată, profesorul, potrivit măiestriei didactice, are posibilitatea de a-și organiza lecțiile online într-un mod inspirat și creativ, selectând cele mai relevante resurse, făcând apel la prezentări Power-Point, filme educative, secvențe muzicale, imagini, link-uri utile în susținerea celor predate. Lecțiile devin astfel,un schimb fructuos de informații,iar clasa virtuală, un mediu plăcut și sigur, competitiv totodată, locul în care fiecare elev se simte valorizat prin confruntarea cu cei care au aceleași capacități, trebuințe și nevoi.

Referindu-ne la metodele și tehnicile de evaluare on-line, putem afirma că au o serie de avantaje și prezintă un grad ridicat de eficiență deoarece majoritatea oferă feed-back într-un timp foarte scurt.

Așadar, în contextul dat, evaluarea online, se impune de la sine, profesorul având nevoie de feed-back în permanență, cu scopul de a eficientiza actul didactic și de a atinge competențele vizate.

Astfel, platforma **Google classroom** poate facilita evaluarea online, cadrul didactic având posibilitatea de a crea teste și fișe de evaluare sau de a încărca o serie de materiale necesare evaluării.

De exemplu, o lecție foarte interesantă poate fi realizată pe Google Classroom și cu ajutorul manualului digital. Elevilor li se solicită să deschidă manualul digital: https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20Va/Limba%20moderna%20engleza/ART1/#book/u9-4-u9-p156-157, să rezolve exercițiile de la pagina 156 ca mai apoi să facă capturi de ecran pe care să le uploadeze pe plaforma educațională. Totodată, un link pe YouTube este foarte bine primit de către elevi întrucât reprezintă o metodă interactivă de predare, mai aproape de pasiunile lor de zi cu zi. https://www.youtube.com/watch?v=0LFdM0M658o

O altă platformăprin intermediul căreia se poate realiza evaluarea online, este **Zoom-ul.** Această aplicație permite discuții pe anumite teme cu elevii, aceștia pot oferi răspunsuri la întrebările adresate de către profesori, iar eventualele greșeli pot fi corectate în timp record.

Google Jamboard este de asemenea, un mod de vizualizare foarte ușor al unor sarcini simple unde toți elevii au posibilitatea să-și corecteze propriile răspunsuri.

Prin intermediul aplicației **Kahoot,** elevii pot să rezolve o serie de teste, cu diferite grade de dificultate, de la simplu la complex, circumscrise unor diferite arii tematice, ba mai mult, pot construi ei înșiși itemi de teste.

Google Forms permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru crearea testelor scrise, pentru obținerea unui feed-back cu privire la anumite aspecte ale activității didactice sau de altă natură, conceperea unor teste grilă, înserarea unor imagini sau scurte filmulețe.

Evaluarea devine astfel, eficientă și creativă, fiind o alternativă la evaluarea tradițională în aceste contexte, însă nu putem face rabat nici de tehnicile și metodele tradiționale de evaluare.

Așadar, atât în mediul online, cât și în mediul fizic, cadrului didactic îi revine rolul de coordonator profesionist al întreg procesului didactic, având sarcina de a identifica și experimenta, cele mai relevante metode și strategii, astfel încât, elevul să ajungă la maximul de dezvoltare posibilă.

METODE PRACTICE DE STUDIERE A FENOMENELOR METEOROLOGICE UTILIZATE ÎN ŞCOALĂ. ACTIVITĂŢI PRACTICE CU ELEVII ÎN ORIZONTUL LOCAL

Prof. Turbatu Roxana
Şcoala Gimnazială Nr.1-Văleni, judeţul Vaslui

,,Şcolile să nu fie nimic altceva, decât ateliere pline de activitate. Numai astfel vor putea să probeze toţi, în propria lor practică, adevărul că: învăţând pe alţii ne învăţăm pe noi înşine"
Jan Amos Comenius

Dinamismul timpului actual impune învăţare de tip inovator având drept caracteristici esenţiale caracterul anticipativ şi participativ. Cadrul didactic are rolul de a organiza situaţii de instruire care să faciliteze învăţarea eficientă, utilizând metode şi tehnici activizate.

În didactica modernă, calitatea pedagogică a unei metode didactice de învăţământ presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaştere propusă de cadrul didactic, într-o cale de învăţare, parcursă de cel care se instruieşte (prin instruire formală şi nonformală), cu deschideri spre educaţia permanentă. În această perspectivă acţională, metodele sunt instrumente cu ajutorul cărora elevii, sub îndrumarea educatorului sau independent, progresează în acţiunea de cunoaştere şi de formare a priceperilor şi deprinderilor intelectuale şi practice.

Metodele de instruire şi educare privesc atât modul cum se transmit şi asimilează cunoştinţele, cum se formează priceperile şi deprinderile, cât şi dezvoltarea unor calităţi intelectuale şi morale, precum şi controlul dobândirii cunoştinţelor şi al formării abilităţilor. Metodele servesc unor scopuri de cunoaştere (stăpânirea normelor şi metodelor de gândire), de instruire (asimilarea unor cunoştinţe, priceperi şi operaţii de lucru) şi formative (de formare şi perfecţionare a trăsăturilor de personalitate).

Metoda observaţiei constă din urmărirea sistematică de către elev a obiectivelor şi fenomenelor ce constituie conţinutul învăţării, în scopul surprinderii însuşirilor semnificative ale acestora. Potrivit unor autori consacraţi în problema metodelor de învăţământ (Cerghit, I.pag 155), *observaţia reprezintă una dintre metodelede învăţare prin cercetare şidescoperire*. Este practicată de elevi în forme mai simple sau mai complexe, în raport cu vârsta. Faptele de observat pot să aibă o mare diversitate: evoluţia unor fenomene caracteristice anotimpurilor anului, corelaţii între viaţa animalelor şi plantelor, producerea unor fenomene meteorologice, etc. Funcţia metodei nu este în primul rând una informativă, ci *mai accentuată apare cea formativă*, adică de introducere a elevului în cercetarea ştiinţifică, pe o cale simplă. Potrivit mai multor autori (Todoran,D., 1964; Cerghit,I.,1980; Roman,I.,1970) o observare presupune parcurgerea câtorva etape: organizarea observării; observarea propriu-zisă; prelucrarea datelor culese; valorificarea observării.

În funcţie de dinamica echilibrului dintre activitatea profesorului şi elevilor, putem stabili gradul de independenţă a observării. „Iniţial, pentru familiarizare, se poate folosi şi observarea dirijată dinafară, printr-un program stabilit de educator, dar care trebuie să lase treptat loc autodirijării" (Cerghit,I., pag.159). Fazele următoare sunt, faze de tranziţie, în care elevii se desprind treptat de tutela educatorului, începând cu etapa a doua (observarea propriu-zisă), continuând cu a treia, ca în final să ajungă la independenţa aproximativ completă. Numai în acest ultim stadiu ea poate fi numită, pe drept, observare independentă. Ea are o valoare euristică şi participativă, întrucât ea se bazează pe receptivitatea elevilor (pe care o şi dezvoltă) faţă de fenomenologia exintenţială.

Observaţiile pot fi de lungă sau de scurtă durată. Prin ele se urmăresc: explicarea, descrierea şi interpretarea unor fenomene din perspectiva unor sarcini concrete de învăţare, exprimarea şi explicitatea rezultatelor cu ajutorul unor suporturi materiale (referate, tabele, desene, grafice). În acelaşi timp, această metodă conduce şi la formarea unor calităţi comportamentale cum ar fi: consecvenţa, răbdarea, perseverenţa, perspicacitatea, imaginaţia.

Observaţia şi analiza în teren şi pe hărţi sunt fundamentale pentru însuşirea efectivă a noţiunilor geografice şi pentru realizarea unui mod de gândire geografic practico-aplicativ, ca parte integrantă a sistemului de cultură generală. Este vorba de orizontul local care reprezintă baza unui con vizual cu vârful amplasat în ochii observatorului. Acţiunea limitată poate fi depăşită prin schimbarea intinerantă a punctului de observaţie sau prin utilizarea hărţilor. Pentru observarea şi analiza eficientă a unor fenomene sau procese meteorologice, observaţia trebuie reptată în fiecare anotimp.

În geografie harta este un mijolc esenţial de observare, ea reprezentând „partitura" geografului, care oferă posibilitatea localizarii şi descifrării fenomenelor geografice. De aceea este necesar ca noţiunile teoretice săfie completate de actvităţi practico-aplicative, atât în clasă cât şi în orizontul local prin organizarea excursiilor geografice.

Activităţile practice reprezintă o metodă bazată pe acţiunea reală şi se definesc ca un ansamblu de activităti cu caracter practic şi aplicativ, conştient şi sistematic executate de elevi, în scopul adâncirii înţelegerii şi consolidării conoştinţelor dobândite, verificării şi corectării lor, însuşirii unor priceperi şi deprinderi practice, aplictive.

Interesul pentru lucrările practice sporeşte când sunt bine proiectate şi organizate, elevii aplicând cele învăţate; eventualele elemente de creaţie generează sentimente de satisfacţie. Eficienţa acestor activităţi practice creşte în măsura în care ele trezesc interesul şi curiozitatea elevilor pentru cunoaşterea ştiinţifică, stimulând pasiunea căutărilor şi determinând, o puternică motivaţie de învăţare a geografiei.

a) Metode practice de studiere a fenomenelor meteorologice de iarnă

Pentru a putea studia fenomenele meteorologice caracteristice perioadei reci a anului se efectuează observaţii continui pe platforme reprezentative, la staţii meteorologice din orizontul local (staţia meteorlogică Vaslui în cazul elevilor de la Şcoala Gimnazială Nr.1- Văleni) sau la staţia topoclimatică de pe terenul şcolar, în tot timpul sezonului rece. De asemenea, astfel de observaţii pot fi efectuate simultan în diferite condiţii locale din împrejurimile şcolii sau pe diferite intinerarii organizate cu elevii pentru a putea urmări evoluţia şi consecinţele unui fenomen. (Cazaholi Ana,1967; Plesca Gh.1968)

Observaţiile asupra fenomenelor meteorologice sunt: instrumentale, efectuate cu ajutorul aparatelor şi vizuale.

1. Observaţiile efectuate cu ajutorul aparatelor

Întrucât toate fenomenele meteorologice de iarnă se caracterizează prin prezenţa temperaturilor negative, atenţia este îndreptată îndeosebi asupra înghetului. Elevii învaţă să urmărească raportul dintre cauză şi efect, este bine ca în împrejurimile şcolii să se aleagă mai multe platforme reprezentative, în condiţii diferite: pe plan orizontal, pe versant cu expunere sudică şi nordică, pe culmea dealului, în lunca râului etc. unde se vor instala un termometru de minimă în aer şi unul pe suprafaţa activă.

2. Observaţii vizuale

Pentru toate fenomenele meteorologice de iarnă, în afară de observaţiile instrumentale se mai efectueaza şi observaţii vizuale, atât la orele standard, cât şi în restul intervalului orar, pentru a surprinde fenomenul: momentul de apariţie, momentul de dispariţie, gradul de acoperire, locul depunerii, modul de manifestare, intensitatea, pagube produse şi evaluarea acestora.

În cazul viscolului se va urmări în plus: vizibilitatea în timpul viscolului, grosimea stratului de zăpadă depus, înălţimea troienelor, terenuri frecvent bântuite de viscole, artere de circulaţie înzăpezite, pagubele produse.În cazul stratului de zăpadă se va mai avea în vedere caracterul depunerii: uniform, neuniform, continuu, discontinuu, peticit, troiene, grosimea măsurată cu o riglă, caracterul topirii: brusc, lent; consecinţe nefavorabile: fenomene de îngheţ, dintre cele mai timpurii şi târzii, înzăpeziri, inundaţii etc.

Toate aceste observaţii vor fi făcute sub îndrumarea profesorului de geografie care va deprinde pe elevi să observe modul de apariţie, durata şi modul de dispariţie în corelaţie cu starea timpului şi cu condiţiile topoclimatice date, să urmărească consecinţele şi să evalueze pagubele; să constate singuri care condiţii de mediu sunt mai favorabile şi pentru ce activităţi.

b) *Metode practice de studiere a fenomenelor meteorologice de vară*

Ca şi în cazul fenomenelor meteorologice de iarnă, observaţiile organizate de profesorul de geografie cu elevii asupra fenomenelor meteorologice de vară pot fi de două feluri: instrumentale şi vizuale. Cele mai multe observaţii intrumentale se efectuează cu aparatura deja existentă pe platforma meteorologică şcolară: heliograf, pluviometru, giruetă.

În cazul *insolaţiei,* observaţiile organizate cu elevii vor trebui să urmărească atât aspectele negative cât şi pe cele pozitive legate de preocupările actuale de valorificare practică a energiei solare ca efect al insolaţiei prelungite, în scopul creării unor condiţii de mediu cât mai favorabile: pentru încălzirea locuinţelor, pentru amenajarea de solarii, de bazine de înot.

Cu ajutorul cunoştinţelor de agricultură şi geografie, elevii vor trebui deprinşi să facă corelaţiile existente între necesităţile faţă de apă ale culturilor agricole şi condiţiile de timp, astfel încât, în momentele critice, cu valori ridicate ale evapotranspiraţiei, să înţelegă necesitatea udării artificiale a acestora. Elevii vor trebui deprinşi să observe starea solului (gradul de uscăciune), starea culturilor (gradul de ofilire), starea legumelor, zarzavaturilor, a plantelor ornamentale etc., în raport cu condiţiile de timp.

Deoarece fenomenele de uscăciune şi secetă sunt fenomene deosebit de complexe, în studiul acestora profesorul de geografie va avea grijă să deprindă elevii să facă în paralel observaţii asupra fenomenelor de insolaţie, vânturi uscate şi fierbinţi, umezeala aerului etc., care pot amplifica intensitatea lor şi cu care este necesar să se facă corelaţia respectivă în permanenţă.

În condiţiile în care la unele şcoli nu există posibilitatea amenajării unei platforme meteorologice dotată cu instrumentele necesare, profesorii de geografie şi biologie vor iniţia cu elevii, *observaţii de fenologie* asupra fenomenelor hidrometeorologice ca şi asupra vegetaţiei.

Concluziile obţinute din sistematizarea şi centralizarea tuturor observaţiilor vor fi prezentate de elevi la cercurile ştiinţifice din şcoală sau chiar puse la dispoziţia autorităţilor pentru a fi valorificate, prin măsuri de ordin practic.

În efectuarea unor astfel de observaţii se cere de la elevi cunoştinţe temeinice despre vreme şi climă, despre funcţionarea şi mânuirea unor aparate, despre plante, etc., ca şi corectitudine şi punctualitate. Toate aceste deprinderi nu se pot obţine decât cu un efort permanent atât din parte profesorului cât şi din partea elevului, evaluarea zilnică având un rol fundamental.

Mutaţia esenţială propusă de curriculumul prezent este trecerea de la geografia de tip descriptivist spre un demers de învăţare care încurajează înţelegerea relevanţei geografiei pentru viaţa cotidiană a elevului. Se urmăreşte, totodată, trezirea interesului acestuia pentru cunoaşterea directă, investgaţie şi întelegere a faptului geografic imediat, precum şi importanţa prezervării unui mediu ambiant favorabil unei vieţi sănătoase şi echilibrate.

Programa concretizează viziunea asupra existenţei individuale şi sociale în lumea contemporană, bazată pe perceperea corectă a unor evenimente care au loc simultan, atât în orizontul local şi apropiat, cât şi la nivelul ţării, al continentului natal şi al lumii contemporane.

Pornind de la elementele de geografie a orizontului local, elevului i se propune descoperirea progresivă a aspectelor definitorii ale spaţiului geografic românesc şi global.

Includerea în programele pentru clasele de gimnaziu şi liceu a studiului orizontului local este motivată de necesitatea formării la elevi a unui alfabet primar al spaţiului şi a unor reprezentări şi noţiuni geografice ce îl vor coordona în asimilarea ulterioară a informaţiilor textuale şi cartografice. Aceştea realizează o serie de impresii ce provin direct de la locurile în care trăiesc cu tot ceea ce îi înconjoară: relief, plante, animale etc.. Antrenarea sistemică şi multilaterală a analizatorilor în proiectul cunoaşterii constituie un obiectiv important în predarea geografiei.

Prin desfăşurarea acestor cercetări empirice, enumerate mai sus şi prelucrarea datelor se pot obţine grafice, schiţe, hărţi, fotografii şi chiar diapozitive, materiale foarte utile în procesul instructiv-educativ desfăşurat în şcoală în orele de geografie sau în cadrul activităţilor desfăşurate la cercul de geografie.

Ca material de sinteză a activităţilor desfăşurate se poate realiza harta calităţii mediului din perimetrul comunei unde se află şcoala. Pentru întocmire vor fi obţinute de la primărie hărţi topografice la scara 1:250000 pe care vor fi trecute diferite elemnte ale cadrului natural sau socio-economic. Acestea vor fi selectate astfel încât să redea specificul regiunii, de la caz la caz.

Odată întocmită această hartă, prin folosira semnelor convenţionale cât mai simple şi mai sugestive, profesorii de specialitate vor îndruma elevii cum să efectueze observaţii continui asupra mediului din orizontul local, iar modificările ce apar ulterior, fie ca urmare a factorilor naturali, fie datorită activităţilor antropice, vor fi adăugate pe hartă pe măsura producerii lor. La sfârşitul fiecărui an, profesorul va discuta în cadrul cercului de geografie sau în clasă toate modificările care s-au produs în perioada analizată, explicând cu ajutorul elevilor cauzele şi consecinţele pentru fiecare categorie de fenomen în parte.

De un real folos *este „Jurnalul observaţiilor asupra mediului*". Un astfel de jurnal poate fi întocmit de către elevi sub îndrumarea profesorului. El constituie cel mai uşor mijloc de a înregistra dinamica tuturor fenomenelor naturale sau antropice care influenţează mediul din orizontul local. Pentru a aprofunda cunostinţele legate de orizontul local la nivelul şcolii prin curricumul la dispoziţia şcolii este propus un opţional având ca temă studiul orizontului local .

Biblografie:

-Bruner J..- *Pentru o teorie a instruirii*- EDP Bucureşti, 1970
-I.Cerghit I. -*Metode de învăţământ*- EDP, Bucureşti, 1997
-Dragu V. (colaboratori)-*Geografie-Geologie-ghid metodologic*-Polirom, Iaşi, 200
-Dulamă Maria Eliza- *Didactica geografică*-Clusium,Cluj-Napoca,1996
-Ilinca Nicolae-*Didactica geografiei*-Corint,Bucureşti, 2000
-Oprea Crenguţa -L-*Metode interactive de grup*- în Revista „Paideia", Nr.3-4, 2002.
-Strungă C.-*Obiective şi metode pedagogice*- Ed.Augusta, Timişoara, 1995
-Mérenne-Schoumaker B.-*Didactica geografiei*-Ed. All. Bucureşti, 1989
-Zăvoianu I.-*Studii geografice cu elevii asupra calităţii mediuluiînconjurător*-EDP,Bucureşti,1981
-*Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice*

EDUCAȚIA PENTRU TIMPUL LIBER DIN PERSPECTIVA „NOILOR EDUCAȚII”

Prof. Ursache Nicoleta,
Școala Profesională „Ionel Teodoreanu” Victoria, Iași

Moto:

„Cel mai important în educaţie nu este să câştigăm timp, ci să-l pierdem cu folos.”

J.A. Comenius

Educaţia pentru timpul liber face parte din „noile educaţii” şi are ca scop principal obişnuirea elevilor în a-şi gestiona cât mai bine timpul. În Declaraţia Universală UNESCO din Mexic, 1982 se arată că astăzi e nevoie de o educaţie globală şi înnoitoare, care nu numai să informeze şi să transmită cunoștințe, ci să și formeze competențe, să favorizeze autodisciplina, respectul pentru celălalt, solidaritatea socială şi internaţională și care să incite schimbarea în mai bine şi să stimuleze creativitatea.

În urma analizării problemelor societății contemporane s-au identificat în plan educațional teme de gândire care au condus la nașterea „*noilor educații*”. Printre acestea menționăm:

*educația pentru pace, educația ecologică,
*educația demografică,
*educația pentru participare și democrație,
*educația pentru schimbare și dezvoltare,
*educația pentru comunicare și mass-media,
**educaţia pentru timpul liber* și
*educația privind drepturile fundamentale ale omului etc.

Legea Educației Naționale din 2011, în articolul 328 punctul 2, reunește cele trei tipuri de educație în conceptul de educație permanentă, care reprezintă „totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană pe parcursul vieții în contexte formale, nonformale și informale, în scopul formării sau dezvoltării competențelor dintr-o multiplă perspectivă: personală, civică, socială ori ocupațională”.

Sociologul Joffre Dumazedier definește timpul liber drept un ansamblu de activități în care individul poate să se dedice din plin, după preferințe, fie pentru a se reface, fie pentru a se distra, sau pentru a-și dezvolta formarea sau chiar informarea, după ce și-a îndeplinit obigațiile sale profesionale, familiale sau sociale.

Problematica *timpului liber* în educație s-a dezvoltat din antichitate până în prezent, iar conceptul de *timp liber* a evoluat de la un sistem de cunoștințe empirice până la rangul de „nouă educaţie”. Conceptualizarea educației pentru timpul liber şi realizarea acesteia în cadrul educației *formale şi nonformale* răspunde unei noi realităţi pedagogice şi sociale. Astfel s-a formulat ideea că timpul liber nu este pentru irosirea vieții cu plăceri minore, ci este un bun prilej de pregătire pentru viață!

Pornind de la afirmaţia lui Bertrand Russel „folosirea înţeleaptă a timpului este un produs al culturii şi al educaţiei”, putem deduce că şcoala este principalul factor care-l spijină și învăţă pe elev cum să-și utilizeze eficient timpul liber.

Funcțiile timpului liber:

1. Funcția de **DESTINDERE** constă în refacerea organismului după o zi de școală și se realizează prin regenerarea capacităților fizice și prin activități de relaxare.
2. Funcția de **DIVERTISMENT** se realizează prin activități distractive.

3. Funcția de **DEZVOLTARE** a personalității, funcție care vizează satisfacerea intereselor, inclinațiilor, aptitudinilor de tip artistic, tehnic, îmbogățirea vieții spirituale prin lectură, vizionari de spectacole, vizite în muzee, activități de creație etc.

Așadar timpul liber al elevilor poate fi organizat de şcoală (și nu numai) prin diferite activităţi nonformale. Acest tip de activități contribuie în mod evident la dezvoltarea personală și profesională a individului și chiar mai rapid decât educația formală. Aceasta datorită faptului că nonformalul completează achizițiile din sistemul formal, vizând cu precădere latura lor practică, exploratorie, în concordanță cu interesele și dorințele participanților.

Activitățile nonformale urmăresc:

- Stimularea elevilor în vederea dezvoltării personale și profesionale pentru responsabilizare socială și integrarea lor pe piața muncii;
- Creșterea nivelului de cunoaștere a specificului diferitelor culturi și civilizații;
- Asigurarea mediului necesar identificării, exersării și dezvoltării aptitudinilor și abilităților personale.
- Substituie din educaţie, funcţia de predare, lăsând loc funcţiei de învăţare,

Activităţile nonformale contribuie la:

☺☺dezvoltarea personalităţii copilului,

☺☺ educarea gustului pentru frumos,

☺☺ formarea unui comportament civilizat,

☺☺descoperirea unor aptitudini înăbușite,

☺☺formarea sau menținerea unor relații de prietenie, elevul simţindu-se valoros și important.

Activități nonformale care pot fi desfășurate de către elevi în timpul liber pot fi: cercurile extracurriculare (de lectură, teatru, tehnologic, cultural, ecologic, sportiv, umanitar), vizitarea unor instituții, concursuri şcolare, olimpiade, sesiuni de comunicări ştiinţifice, serbările şcolare, competiţii culturale, competiţii sportive, tabere şcolare, cluburi şcolare.

În concluzie, ținând cont că timpul liber poate fi atât prieten, cât și dușman, elevul trebuie educat astfel încât să știe cât, cum și ce trebuie să facă în fiecare oră petrecută acasă (așa cum la școala își desfășoară activitatea după un program și pentru timpul liber trebuie să aibă o planificare).

Astfel se impune o dozare eficientă a timpului atât din partea şcolii, cât şi din partea părinţilor prin implicarea elevului în diverse activităţi cu caracter educativ şi relaxant.

Deoarece educaţia pentru timpul liber îşi propune instruirea elevilor spre eficientizarea utilizării acestuia trebuie sa căutăm împreună, cadre didactice și părinți, căi de acces spre mintea și sufletul copilului deoarece ajutorul eficient este acela care vine la timp.

Bibliografie:

1. Cosmovici, A. Caluschi, M., *Adolescentul şi timpul său liber*, Editura Junimea , Iaşi, (1985)
2. Raţă, G. *Strategii de gestionare a timpului liber*, Editura Pim, Iaşi, (2007)
3. Cucoş, C., Timp şi temporalitate în educaţie, Polirom, Iaşi, 2002.

STUDIEREA LIMBILOR STRĂINE LA VÂRSTĂ TIMPURIE

Prof. Zamfir Ana-Maria
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Vaslui

Politica europeană privind limba. Diversitatea lingvistică a Uninunii Europeene este o realitate a țărilor componente, de aceea o parte din efortul de a promova înțelegerea procesului intercultural al limbii a devenit o prioritate fiind baza multor proiecte și programe în spațiul European. Abilitatea de a comunica în diverse limbi este un atu important pentru indivizi, organizații și companii. Diversele limbi nu joacă doar un rol important în viața de zi cu zi din Uniunea Europeană, dar sunt și esențiale în respectarea diversității culturale și lingvistice din Uniune. Schema strategică,*"Education and Training 2020"* consideră limbile ca una din aptitudinile de bază ca urmare a concluziilor Consiliuluidin 20 mai 2014 privind pluri-limbajul și dezvoltarea competențelor de limbaj. Mai mult, UE promovează predarea și învățarea limbilor străine cu scopul de a îmbunătăți oportunitățile educaționale și cele de angajare, de aceea EU întărește ideea ca fiecare cetățean să cunoască două limbi străine pe lângă cea maternă. Cea mai bună metodă de a reuși este ca încă de la vârste fragede copiii să studieze două limbi străine. Eforturi sunt făcute pentru a se dezvolta politica privind studierea limbilor străine, iar un instrument important pentru implementarea acestui proces îl reprezintă *Common European Framework of Reference for Languages.*

Învățarea unei limbi de la o vârstă mică după cum spuneam este un scop important, deoarece aducându-i în contact pe cei mici cu limbile străine ar putea avea ca rezultat o creștere a rapidității în învățare, îmbunătățirea abilităților de vorbire în limba maternă și o mai bună performanță în anumite domenii. De aceea miniștri ai educației din UE încurajează predarea a cel puțin două limbi străine de la o vârstă fragedă. Mai mult de atât, învățarea unei limbi la o vârstă fragedă poate influența atitudinea față de alte limbi și culturi, și aceasta este motivația principală pentru a promova învățarea unei limbi străine la vârste mici și viitoare cercetări în acest domeniu. Studierea limbajului de la vârste mici va fi analizată și în funcție de strategia Comisiei Europene în cadrul Early Childhood Educationand Care.

Încurajată de succesul *European Year of Languages* în 2001, UE și Consiliul Europei au decis să celebreze European Day of Languages în fiecare an pe 26 septembrie, cu tot felul de evenimente pentru a promova studierea limbajului în toată Europa. Această acțiune are ca scop conștientizarea în rândul cetățenilor săi de faptul că în UE se vorbesc multe limbi și să-i încurajeze să învețe diverse limbi.

Principii de bază în învățarea unei limbi străine de către copiii preșcolari. Învățarea unei limbi străine de către copii poate fi eficientă din mai multe puncte de vedere dacă sunt luate în calcul mai multe aspecte: profesorii sunt pregătiți să lucreze cu copii de vârstă mică, numărul copiilor din clase este mic, materialul folosit la învățare este adaptat vârstei și există suficient timp pentru parcurgerea curriculum-lui. Entuziasmul copiilor și deschiderea spre alte limbi și culturi, evoluția lingvistică trebuie urmărită și stimulată. Studierea limbilor de la vârste fragede înseamnă că învățarea se desfășoară pe o perioadă mai mare de timp, stimulând astfel obținerea de rezultate permanente în învățarea unui limbaj cât și înalte zone ale învățării. Când creierul celor mici învață un limbaj are tendința ca de-a lungul vieții să fie înclinat spre studierea diverselor limbi.

Early Language Learning (ELL) la nivel preșcolar înseamnă o creștere sistematică a conștientizării sau a expunerii la mai mult de un limbaj în timpul vârstei preșcolare. Activitățile ELL la nivel preșcolar pot oferi beneficii, precum îmbunătățirea puterii de concentrare și construirea încrederii în sine, o mai bună înțelegere a diversității lingvistice și culturale, cultivarea respectului față de ceilalți.

În cazul copiilor preșcolari, dobândirea unei limbi străine este similară cu învățarea limbii materne, care este naturală și fără efort. De aceea, un început timpuriu este esențial pentru dobândirea unui nivel de vorbitor nativ, indiferent de pronunție sau intonație. Una dintre temeri ar fi că expunerea la mai mult de un limbaj îl poate face pe copil să devină confuz și să-i oprească

dezvoltarea, dar nu e cazul în situația de față. Cercetările sugerează că acei copii care sunt expuși la mai mult de un limbaj tind să transfere în limba maternă conceptele pe care le-au învățat prin studierea unei limbi străine, proces care funcționează și în sens invers. Experiența ne-a arătat că preșcolarii învață o limbă străină intuitiv, de exemplu, prin ascultare și dezvoltarea creativității stimulată de curiozitate, potențialul lor de a înțelege structuri lingvistice este mai târziu îmbunătățit. Însă, pe măsură ce copiii cresc, această abilitate scade. Sunt dovezi conform cărora în timp ce copiii învață o a doua limbă mai greu decât adolescenții sau adulții, ei tind să dobândească un nivel mai înalt de competență pe termen lung. De asemenea, durata expunerii la limbaj are de obicei o influență pozitivă.

Învățarea de la vârste fragede nu trebuie tratată ca un obiect de studiu ci ca un instrument de comunicare folosit în diverse activități. Ar trebui introdus în vorbire de zi cu zi sau în activitățile de joacă, joaca fiind mediul natural de învățare pentru copiii de vârstă preșcolară, având ca forme, jocul de rol, relatarea de povești în două limbi și jocuri. Conceptul de CLIL –*Content and Language Integrated Learning*, poate fi un instrument eficient la nivel preșcolar, adaptat vârstei și la curriculum.

Pentru a beneficia de ELL, copiii trebuie să aibă un contact natural cu limba, trebuie să o folosească atât activ cât și pasiv. La o lecție într-o limbă străină cu preșcolarii, indiferent ce metodă folosim, întâmpinăm aceeași problemă: copiii tind să se bazeze pe limba maternă. Pe de altă parte, odată ce au învățat câteva cuvinte, ei sunt pregătiți să comunice. Poeziile și cântecele sunt foarte folositoare, la fel și basmele, piesele scurte de teatru, desenele animate și orice alt material visual. De asemenea, folosirea tehnologiilor care furnizează informații în procesul de predare joacă un rol foarte important deoarece crește motivația și ajută la crearea unei atmosfere plăcute în clasă.

Folosirea jocurilor în procesul educațional îi ajută pe preșcolari în susținerea interesului și a motivației, ajutându-l pe profesor să creeze context în care limba este folositoare și are înțeles. La această vârstă motivația este ușor de câștigat, dar și de pierdut. De vreme ce preșcolarii nu au abilitatea de a scrie sau a citi, procesul de învățare trebuie să se bazeze pe ascultare și vorbire.

Copiii se bazează pe context ca să înțeleagă, așa că este important ca acesta să fie familiar. Ei nu trebuie să înțeleagă fiecare cuvânt, dar este important să folosim intonația, gesturi și expresii faciale. Mai mult, preșcolarii se concentrează doar peperioade scurte de timp față de cei mai mari, dar atenția lor crește dacă fac ceva ce le place. Cei mici au nevoie și de activitate fizică, faptul că stau pe loc devine obositor. Acesta este unul dintre motivele pentru care folosim activitățile fizice, permițându-le să se miște sau să alterneze statul jos cu cel în picioare, este mult mai ușor să le captăm atenția.

Materialele folosite în clasă la activități au un rol foarte important. Cu cât sunt mai atractive cu atât mai eficientă este lecția. De exemplu, folosirea de obiecte reale din clasă face ca procesul de învățare să fie mai memorabil pentru preșcolari: învățându-i cuvinte de vocabular legate de fructe și legume poate fi mai eficient dacă preșcolarii pot atinge, mirosi și vedea obiectele în același timp cu auzitul cuvintelor. Mai mult decât atât, folosirea de materiale autentice contribuie semnificativ la o asimilare mai bună a vocabularului. Acestea trebuie adaptate după vârstă și conținut. Materialele pot ajuta și la structurarea lecției, în planificarea acesteia, fiind un ghid atât pentru copii cât și pentru profesori. Materialele vizuale sunt relevante pentru nivelul preșcolar, permițându-le copiilor să asocieze un cuvânt/concept cu un înțeles imediat. Reținerea unei combinații imagine-cuvânt este mult superioară uneia în care cuvintele și imaginile sunt izolate.

Concluzie. Cu cât cineva este mai tânăr cu atât îi va fi mai ușor să învețe o a doua limbă. Abilitatea înăscută a copiilor de a învăța o limbă ar trebui explorată, de vreme ce potențialul scade pe măsură ce aceștia devin adulți. Pe termen lung, copiii care sunt avansați în cunoașterea unei limbi străine și fluenți în vorbirea ei vor fi foarte mulțumiți când o vor practica în străinătate. Descoperind că pot comunica cu oameni străini le va crește încrederea, autonomia și respectul de sine.

Bibliografie:

1. Erasmus + Programme Guide, http://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/sites/erasmusplus/files/files/resources/erasmus-plus-programme-guide_en.pdf
2. ***The main pedagogical principals underlying the teaching of languages to very young learners,*** published research, good practice & main principals, European Commission, Final report of the EAC 89/04, October 2006, http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/languages/policy/language-policy/documents/young_en.pdf
3. ***European Strategic Framework for Education and Training (ET 2020)- Language learning at pre-primary school level,*** European Commission, Brussels, 2011, http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/languages/policy/language-policy/documents/early-language-learning-handbook_en.pdf
4. R. Johnstone, ***Addressing 'the age factor': Some implications for languages policy***, Council of Europe, 2002, http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/source/JohnstoneEN.pdf .

PREDAREA INTERDISCIPLINARĂ FOLOSIND COMPETENŢELE DIGITALE

Prof. Livia Spiridon - Şcoala Gimnazială „Constantin Parfene" Vaslui
Prof. Dida–Ancuţa Timofciuc - Liceul „Vasile Alecsandri" Iaşi

Istoria, disciplină complexă. Se ştie că istoria este o ştiinţă care are multiple legături cu celelalte domenii ale cunoaşterii. Probabil, nici o altă disciplină nu are într-o asemenea măsură conexiuni cu diverse alte activităţi intelectuale ale omului. Aceasta este doar unul din motivele pentru care istoria trebuie să ocupe locul cuvenit în ştiinţele de învăţământ. Fără a minimaliza importanţa celorlalte discipline de studiu, probabil nu există domeniu cu mai multe valenţe de formare a personalităţii precum istoria.

Profesorul de istorie care este pasionat de meseria lui este un intelectual rafinat care cunoaşte multe…, multe lucruri pe care le poate transmite elevilor săi.

Caracterul acesta complex, „holistic" pe care nu-l mai întâlnim într-o asemenea măsură la alt domeniu , poate fi cu uşurinţă pus în evidenţă în momentul în care profesorul utilizează calculatorul în procesul de instruire al elevilor, dar şi a sa personal.

De ce calculatorul? Pentru că este un instrument fără egal care are posibilitatea să lucreze cu toate elementele ce pun în evidenţă conexiunile istoriei cu celelalte domenii: filme, fotografii, grafice, piese muzicale etc.

Istorie şi filozofie. Legăturile dintre cele două discipline sunt evidente. Există cazuri în care filosofii încearcă să explice mersul istoriei, în timp ce istoricii explică apariţia sau dezvoltarea unui curent filosofic în anumite circumstanţe ale trecutului. Totul devine mai spectaculos şi mai actual dacă utilizăm anumite imagini de film documentar.

Istorie şi economie. Fenomenele economice sunt extrem de importante în istorie. Multe dintre evenimentele mai mult sau mai puţin spectaculoase, mai mult sau mai puţin profunde îşi găsesc cauzele în viaţa economică. Spre exemplu, este bine ştiut faptul că Marea Criză din 1929-1933 a reprezentat un moment important în istorie datorită schimbărilor majore pe care le-a adus. Un fragment de 3 minute şi 8 secunde dintr-un documentar cuprinde tot dramatismul situaţiei; se începe cu anii prosperităţii Americii de după război şi se încheie cu spectacolul dezolant al mizeriei, şomajului şi cozilor la pâine. În cele trei minute este descris fenomenul Marii Crize, cu toate aspectele sale, ce puteau arunca în aer ordinea socială din întreaga lume.

Un astfel de film scurt poate crea o atitudine: textul unei lecţii, din manual este, pentru elevi, de multe ori abstract. În spatele unor cuvinte precum criză, crah, depresiune, Bursă,şomaj etc. se ascund situaţii însă dramatice. Elevii conştientizează acest fapt mai bine cu ajutorul unor imagini sugestive însoţite de o ilustraţie sonoră adecvată.

Istorie şi literatură. Şi în cazul literaturii, anumite lucrări pot fi considerate izvoare istorice, în special, opere cu vechime mare, care suplinesc lipsa unor alte surse. Un astfel de izvor istoric-literar poate fi înscris pe un diapozitiv într-un program de prezentare şi discutat cu elevii.

Utilizarea imaginilor (statice sau în mişcare) bine selecţionate dă posibilitatea profesorului să creeze în mintea elevilor atitudini faţă de anumite evenimente sau fenomene istorice. Spre exemplu, la lecţia despre Primul Război Mondial se prezintă un diapozitiv în care elevul extrage următoare informaţie: ,,Utilizarea gazelor de luptă". Pentru elev este o informaţie care nu are asupra sa un loc deosebit şi care nu provoacă apariţia unei atitudini. Dacă însă în diapozitiv se introduce o imagine extrasă dintr-un film documentar însoţită de lectura dintr-o poezie clasică scrisă în timpul războiului, lucrurile se pot schimba, imaginile sunt atât de impresionante, iar poezia are un efect atât de mare, încât şansele ca elevul să-şi formeze o atitudine de condamnare a războiului ca mijloc de reglementare a diferendelor între oameni sunt foarte mari.

Istorie şi artă plastică. În programa de istorie există lecţii care se referă la istoria culturii şi civilizaţiei. În aceste situaţii este foarte important să prezinţi elevilor imagini reprezentând reproduceri de artă cu ajutorul calculatorului.

În acelaşi timp se pot utiliza opere de artă (pictură, sculptură, arhitectură)ca izvoare istorice: mozaicurile de la Ravenna, de la biserica San Vitale (cu portretele lui Justinian şi al Teodorei), faimosul tablou al lui Goya,,Tres de Majo", tabloul lui Delacroix ,,Libertatea conducând pe baricade poporul" etc.

În ceea ce priveşte istoria naţională, la capitolul De la geneza etnică la geneza statală la clasa a XII-a (ca şi la capitolul corespunzător de la clasa a VIII-a) se poate prezenta macheta forului lui Traian de la Roma construită de împăratul cuceritor al Daciei din prada luată de la daci. Reconstituirea aspectului iniţial al forului are drept rost ca elevii să-şi facă o imagine despre importanţa economică şi bogăţia Daciei antice. Imaginile pot fi însoţite de comentarii privind alte realizări edilitare ale lui Traian realizate cu ajutorul prăzii dace .Între capodoperele artei din toate timpurile se numără şi vestitele fresce exterioare de la cinci mănăstiri din Bucovina (Voroneţ, Gura Humorului, Moldoviţa, Sucevita, Arbore).

Istorie şi cinematografie. Cinematograful este arta care datorează cel mai mult progresului tehnic. Imaginile cinematografice pot fi utilizate în două moduri:

- ca document istoric;
- ca modalitate de a crea în fiinţa elevilor o atitudine faţă de un eveniment sau proces istoric.

Filmul documentar este un izvor istoric de bază: cu totul altele ar fi fost cunoştinţele noastre despre istorie dacă tehnica cinematografică ar fi fost inventată mai devreme. Cu ajutorul documentelor cinematografice de arhivă pot fi reconstituite diverse evenimente ale istoriei (spre exemplu, sosirea la Bucureşti a preşedintelui american Nixon în istorica vizită din 1969).

Filmul artistic nu constituie, de obicei, un izvor istoric. Totuşi, imaginile de film artistic pot constitui o modalitate prin care să fie realizată de către elevi o atitudine faţă de un eveniment sau un proces istoric. Spre exemplu, se poate insera imaginea memorabilă a intrării lui Mihai Viteazul în Alba Iulia aşa cum este prezentată în filmul lui Sergiu Nicolaescu dedicat personalităţii marelui domnitor. Scena este de un efect deosebit şi datorită muzicii compusă de Tiberiu Olah. Datorită ariei, te simţi mândru că eşti român Evident, scena intrării lui Mihai Viteazul în Alba Iulia din filmul lui Sergiu Nicolaescu nu reprezintă un izvor istoric, dar este o reconstituire destul de fidelă a acestui excepţional eveniment din istoria naţională; în mare măsură modul în care cineastul prezintă acest moment de glorie al istoriei naţionale concordă cu relatările din izvoarele istorice.

Istoria şi muzica. Şi muzica poate fi utilizată de către profesor la ora de istorie pentru uşurarea activităţii de învăţare de către elevi. Astfel, există lucrări muzicale care au o anumită rezonanţă în legătură cu anumite evenimente istorice: ,,Marseieza" şi Revoluţia franceză, ,,We shall overcome" şi mişcarea pentru drepturi a cetăţenilor americani de culoare, ,,Treceţi batalioane române Cartaţii" şi războiul pentru întregirea patriei" etc.

Cântecul nu este decât un pretext pentru realizarea unei atmosfere deosebite la oră, pentru atragerea atenţiei elevilor. Se pot, de asemenea, pune întrebări pe marginea textului cântecului. Evident, este comod să se insereze cântecele respective prin utilizarea calculatorului.

Frumuseţea istoriei. Exemplele de mai sus ţin să sublinieze complexitatea, valenţele educative şi frumuseţea disciplinei căreia profesorii de istorie i-au închinat viaţa. Un personaj dintr-un roman al scriitorului SF Arthur C. Clark spunea: „…tuturor tinerilor din lume le pot oferi un singur sfat. În toată viaţa mea, am descoperit că două lucruri sunt de nepreţuit: învăţătura şi dragostea. Nimic altceva, nici gloria, nici puterea, nici realizările de dragul realizărilor nu au aceeaşi valoare de durată. Întrucât, dacă la sfârşitul vieţii eşti capabil să afirmi „am învăţat" şi „am iubit", atunci înseamnă că poţi declara „am fost fericit". Cine studiază istoria învaţă cât de frumoasă este lumea în care trăim. În acelaşi timp îşi iubeşte semenii precum şi cele mai de seamă realizări ale lor, devenind cu adevărat un Om fericit!"

Bibliografie :

- Dominique Chansel, *L'Europe a l'ecran : le cinema et l'enseignement de l'histoire*, ECE, 2000.
- Teodor Mucica, Minodora Perovici, Iosu Cerglut, *Mijloace audio-vizuale în studiul istoriei*, Bucureşti, Editura Didacticã şi Pedagogicã, 1979.
- Robert Stradling, *Sã începem istoria secolului XX*, E. Sigma, 2002.
- *Studii şi articole de istorie*, E. Publicistar, 2004.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE - METODE ALTERNATIVE DE FORMARE ȘI INFORMARE

Profesor Bujoreanu Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 1. Ungureni

În mijlocul atâtor schimbări din societate, școala trece printr-un impas în ceea ce privește lipsa de relevanță și aplicabilitate a noțiunilor vehiculate , atât la orele de predare, cât și la cele de evaluare . Cu alte cuvinte, de multe ori ne confruntăm cu întrebarea- justificată , într-adevăr - care , dacă nu se află pe buzele elevilor , adesori e întrezărită în ochii acestora: ,, La ce ne folosesc toate aceste noțiuni pe care trebuie să le învățăm?"

Teoretizarea excesivă , abstractizările, desprind de cele mai multe ori demersul didactic de însuși scopul lui , și anume acela de a ajuta elevul să se adapteze realității sociale din care face parte și pe care va trebui să o dezvolte la rândul său. Mai mult, desfășurarea procesului instructiv-educativ se face uneori în același monoton fel , ca un șablon care duce la plictiseală și conformism, elevii nefiind atrași cu adevărat în lumea cunoașterii , ci dimpotrivă, căpătând chiar aversiune față de școală și actul educațional. Unii dintre ei chiar percep instituția școlară ca pe o ,,închisoare" plină de restricții și unde sunt obligați să ,,înghită " o mulțime de cunoștințe cărora nu le văd cu certitudine aplicabilitatea.

De aceea este nevoie de o continuă căutare a unor metode și mijloace cât mai variate și atractive care să faciliteze învățarea sau să conducă elevul spre descoperirea sensului cunoașterii . Activitățile extracurriculare pot constitui o modalitate prin care școala să se desprindă oarecum de schematismul și rigoarea obișnuită și să ofere elevilor un mijloc de învățare mai relaxant, mai ancorat în realitatea în care trăiesc , oferind libertate de exprimare și creativitate.

Astfel, am observat că aceștia s-au implicat mult mai activ, unii entuziasmați chiar, în activitățile pe care le-am organizat , atât în școală, cât și în afara ei. De exemplu, participând la comemorarea poetului Costache Conachi au descoperit valorile locale , au recitat expresiv versuri dezvoltându-și vocabularul și sensibilitatea artistică. L-au cunoscut mai îndeaproape și l-au înțeles mai bine pe marele nostru poet, Mihai Eminescu, când și-au ales poezii pe care le-au interpretat în fața colegilor , în cadrul unui concurs de recitare. Au simțit că trebuie să poarte cu demnitate numele de român, cunoscând valorile spirituale ale neamului nostru , dar și participând la evenimentele dedicate Marii Uniri sau Unirii Principatelor care au constituit lecții de istorie și de patriotism, mai ales având în vedere și prezența în mijlocul nostru a unor personalități culturale și politice (Florin Spătaru –ministrul economiei, Viorica Sandu –deputat, Costel Fotea – președintele Consiliului Județean Galați, scriitori , jurnaliști, reprezentanți ai Casei de Cultură Tecuci) care au subliniat importanța acestor acte istorice și sacrificiul înaintașilor noștri pentru a le înfăptui. Înaltpreasfinția Sa , Casian al Dunării de Jos, le-a prezentat copiilor cartea scriitorului Vasile Ghica, „ Cocuța Conachi- eseu despre eroina din umbră" în care se dezvăluie rolul

important și puțin cunoscut al fiicei boierului Costache Conachi în salvarea Unirii Principatelor . După slujba de pomenire săvârșită de ierarh împreună cu un sobor de preoți la mormântul familiei Conachi de la Biserica ,,Sf. Nicolae" Țigănești, elevii au interpretat versuri și cântece încărcate de emoție, cu deosebită putere de evocare.

Astfel de activități rămân întipărite în mintea și în sufletul elevilor, au o mare valoare formativă, reprezintând punți dintre școală și societatea spre care se îndreaptă cu pași repezi elevul de azi și cetățeanul de mâine. Ele pot deveni repere ce vor pune bazele unor caractere pe care orice școală care se respectă și-ar dori să le formeze. Relevante în acest sens sunt cuvintele domnitorului Ghica rostite în fața elevilor la sfințirea paraclisului spitalului de la Târgu-Neamț, pe care le redă Ion Creangă în ,, Amintiri din copilărie" :

,, - Iată, copii, școala și sfânta biserică , izvoarele mângâierii și ale fericirii sufletești ; folosiți-vă de ele și vă luminați și pre Domnul lăudați!

Aceste vorbe rostite de gura domnească au brăzdat adânc inima norodului adunat acolo, și fără de întârziere școala s-a umplut de băieți doriți de învățătură. "

,, Doriți de învățătură " vrem să fie și elevii noștri care calcă pragul școlii de astăzi supusă atâtor provocări și schimbări , dar care nu poate face niciun pas înainte fără motivația învățării.

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ – O CARACTERISTICĂ A SOCIETĂȚII MODERNE

Prof. Botez Liliana
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Trăim într-o societate în care se manifestă o varietate de culturi, tradiții, obiceiuri și valori. Iată de ce, angajarea în interacțiuni interculturale practic devine inevitabilă!
O condiție pentru o societate democratică, deschisă și pluralistă este și promovarea comportamentelor interculturale, deci și acceptarea diversității în domeniul culturii.

Fiecare cultură vine să arate că este la fel de importantă ca și celelalte în îmbogățirea experienței umane. Cultura trebuie să se găsească întotdeauna deasupra puterii unui stat și să devină o punte de legătură pentru realizarea coeziunii sociale. Existența unei culturi multiple impune necesitatea abordării unei educații și în acest sens.

Educația interculturală este o formă de integrare în spațiul educativ al grupurilor ce aparțin diferitelor culturi. Se știe că educația este o activitate de transmitere a culturii și se propagă de la o generație la alta, îmbogățindu-se și diversificându-se continuu.

Educația interculturală are la bază cultivarea respectului reciproc și a acceptării altor culturi de către membrii societăți. Fără o înțelegere mutuală, diferențele culturale pot genera conflicte. Acesta este motivul pentru care ele trebuie să fie abordate și din perspectiva pedagogică. Educația interculturală trebuie să ne învețe pe toți să conviețuim fără prejudecăți, promovând valorile democratice și interculturale. Ea oferă interacțiune, schimb, deschidere, reciprocitate, solidaritate obiectivă, recunoașterea valorilor, a modurilor de viață, a reprezentărilor simbolice la care se raportează ființele umane.

Într-o societate democratică în care sunt și minorități, educația interculturală devine și o opțiune ideologică, având drept scop pregătirea viitorilor cetățeni pentru acceptarea diferitelor culturi. Multiculturalitatea apără diferențele culturale și asigură dialogul cultural.

În țările în care fenomenul migrației este o problemă, educația interculturală poate fi un instrument eficient pentru a lupta împotriva intoleranței, a xenofobiei, a tendințelor de dispreț a unor culturi minoritare, dar deosebit de importante, pentru zestrea culturală a umanității. Astfel, ea poate deveni și un instrument pentru ameliorarea egalizării șanselor pentru toți membrii societății, indiferent de cultură, religie, sex etc.

Educația interculturală vizează dezvoltarea unei educații pentru toți în spiritul recunoașterii diferențelor ce există în interiorul aceleiași societăți. În acest context, școlii îi revine și misiunea de a forma tineri capabili să aprecieze diferitele culturi, care trăiesc alături, într-o societate multiculturală. Implicarea și participarea elevilor la diverse activități desfășurate în parteneriat cu părinții și cu reprezentanții unor instituții culturale, le poate dezvolta nu numai capacitatea de comunicare, dar și cea de cooperare și interacțiune cu persoane care aparțin diferitelor culturi. Este o cale de cunoaștere a diversității de valori, tradiții și obiceiuri, dar și de asigurare a participării lor la viața socială. Educația interculturală formează elevilor comportamente care pot duce și la eliminarea violenței din școală, care astăzi din păcate, se manifestă tot mai mult!

Aceste comportamente pot fi:

- Aptitudini de a comunica;
- Cooperarea și obișnuința de a lucra în echipă;
- Instaurarea încrederii în interiorul unui grup;
- Respectul de sine;
- Toleranța față de opiniile diferite;
- Luarea de decizii în mod democratic;
- Acceptarea responsabilității;

- Soluționarea problemelor interpersonale.

Școala, acceptând principii ca: toleranța, respectul mutual, egalitatea sau complementaritatea valorilor, va exploata diferențele spirituale și valorile locale, atașându-le la valorile generale ale umanității. Politicile educative și culturale se cer a fi deschise nu numai la valorile naționale, ci și la valorile internaționale, pentru o bună cooperare pe plan economic. Pluralismul cultural european există și acest lucru implică coexistența plurală, dar și șansa afirmării fiecărei culturi. Sarcina școlii de azi este de a forma la elevi o conștiință europeană, să le cultive respectul și solidaritatea față de cultura altor popoare.

Prin orele de consiliere și prin toate activitățile extracurriculare, elevii trebuie să învețe să asigure la democrație, să cunoască și să respecte drepturile omului, mediul înconjurător, tradițiile culturale, pacea etc.

Alte mijloace de realizare a educației interculturale sunt:

- Participarea tineretului la gestionarea comunității școlare;
- Integrarea școlilor în relații de înfrățire la nivel european;
- Încheierea de parteneriate în proiecte educative cu alte școli din alte țări;
- Participarea elevilor la spectacole artistice în care sunt prezentate

valori culturale și artistice ale mai multor etnii;

- Participarea cadrelor didactice și a elevilor la manifestări și simpozioane nternaționale;
- Lărgirea gamei de strategii și metodologii didactice, prin evidențierea de metode și tehnici didactice mai suple și compatibile deschiderii interculturale.

Experiența culturală și relațională a profesorilor este o premisă și un prim pas în concretizarea educației interculturale. Pentru dimensiunea interculturală a învățământului românesc contemporan, un pas important a fost făcut! „Educația interculturală" poate fi disciplină opțională la clasele a VII-a și a VIII-a de gimnaziu. Abordarea interculturală ar putea îmbunătăți aspectul relațional al membrilor unei societăți moderne, democratice, conferind o dimensiune nouă raporturilor interumane cotidiene. Tendințele egocentrice, pragmatismele extreme, precum și fenomenele psiho-sociale de marginalizare pot fi astfel diminuate.

Europa este o „hartă mentală" populată nu atât cu țări și peisaje, cât cu idei și valori, cu atitudini existențiale, cu fenomene culturale și evenimente istorice, care au generat de-a lungul timpului o multitudine de clișee și tipare comportamentale, revelații religioase, idealuri și utopii. Fiecare dintre noi este liber să asimileze și să interpreteze într-un mod constructiv existența în aceeași arie geografică a românilor și a altor naționalități sau, de ce nu, să accepte și să înțeleagă comportamente diferite și sisteme de valori diferite. Toate aceste doleanțe, se pot realiza doar prin educație.

Lumea europeană este nu numai pentru europeni, ci și pentru mulți alți locuitori ai planetei „cea mai bună dintre lumile posibile". Acest lucru, însă ne obligă pe toți, în primul rând pe dascăli, la un efort conștient și continuu de instruire a noilor generații, în spiritul respectului față de multitudinea tiparelor culturalo-sociale existente. Totul trebuie să fie guvernat de principiul acceptării egalității membrilor, de ideea păstrării și conservării identităților naționale, a înțelepciunii și bogățiilor spirituale. Putem concluziona, afirmând că educația interculturală este cu certitudine o caracteristică a societății moderne.

EDUCAȚIA PARENTALĂ - O NECESITATE A ZILELOR NOASTRE

Prof. Botez Liliana
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

În sens larg, noțiunea de „educație parentală" se referă la calitatea de a „fi părinte". Această noțiune pare să-și aibă originea, în primul rând, în antropologie (1930), termenul fiind corelat cu Bronislaw Malinowski. Prin crearea termenului parenthood (creșterea copiilor),antropologul, etnologul

și sociologul polonez (1884 -1942), abordează această problematică din perspectiva funcțiilor pe care le dețin părinții în raport cu copiii lor (procreare, hrănire, educație, atribuirea unei identități, acces la statutul de adult etc.). Ulterior, în anii 1960, abordarea psihanalitică definește creșterea copiilor drept un construct de poziții parentale în relație cu procesul psihic de „a deveni părinte". „Parenting"ul/„stilul parental" educative reprezintă un construct de variații al experiențelor parentale educative de a socializa și controla copiii în viața de familie, ansamblul comportamentelor și emoțiilor afective pe care părinții le au față de copiii lor, felul în care părintele abordează relația.

Stilurile parentale sunt definite în funcție de două elemente principale și anume:

1. gradul de căldură emoțională (capacitatea părintelui de a fi apropiat afectiv de copil, de a fi atent la nevoile și emoțiile sale)

2. gradul de control exercitat asupra copilului (prin stabilirea și respectarea regulilor, setarea limitelor). Aceste două elemente determină cinci stiluri parentale principale: autoritar, permisiv, neimplicat, supraprotectiv și democratic. Un părinte indiferent, tăcut, rece, distant, chiar absent, va genera la copil o stare de nesiguranță, însingurare, neliniște, apatie, inapetență, oprire în dezvoltarea fizică și psihică, construind un anumit tip de personalitate, cu tulburări sociale-relaționare, cu manifestări comportamentale specifice.

Educația parentală reprezintă educația prin care pregătim tânăra generație în direcția preluării modelelor parentale, respectiv, construim modelele și stilurile parentale. Aceasta este o activitate de formare și include orice tip de acțiune educativă de informare, sensibilizare, învățare, antrenare, clarificare referitoare la valori, atitudini și practici parentale de educație.

Educația părinților este o formă de intervenție asupra acestora, în favoarea educației copiilor lor,dar și un set de măsuri educative și de sprijin care ajută părinții pe următoarele paliere: înțelegerea propriilor lor nevoi (fizice, sociale, emoționale, psihologice), cunoașterea și acceptarea nevoilor copiilor lor; construirea unor punți de legătură între părinți și copii. Ea presupune, de asemenea, și crearea unor rețele de servicii de sprijin, aparținând comunității locale, și care ajută părinții ori familia să folosească serviciile existente și să se implice în viața comunității.

Rolurile parentale constituie „un ansamblu de comportamente (îngrijire, supraveghere, educație) pe care părinții le desfășoară în raport cu copiii: orice societate prescrie, printr-un sistem de norme (culturale, instituționale, juridice), conținutul rolurilor parentale, așa cum precizează Iolanda și Nicolae Mitrofan.

Responsabilitățile parentale țin de acoperirea nevoilor de bază ale copiilor, presupunând satisfacerea condițiilor ce asigură supraviețuirea: hrană, îmbrăcăminte, locuință, accesul la servicii medicale de bază.

Există însă aspecte ce pot afecta calitatea parentală, cum ar fi: protecția copiilor, sprijinirea dezvoltării fizice și psihice a copiilor reprezentarea intereselor copiilor în comunitate.

Primul lucru din enumerarea de mai sus ține de responsabilitatea părinților pentru integritatea fizică, psihică, spirituală, etnică și culturală a copiilor în relațiile lor cu mediul înconjurător, cu persoane, grupuri și instituții. Se manifestă prin două tipuri de comportamente: cele *de monitorizare parentală* sau *control parental* (se referă la supravegherea nutriției, stării de sănătate a copilului, a comportamentelor acestuia în raport cu o serie de factori de risc - consumul de tutun, de alcool, etc.) și cele de *transmitere a abilităților de autoprotecție*.

Cel de-al doilea trimite la promovarea aspectelor legate de dezvoltarea copilului: fizice, emoționale, cognitive, sociale, morale, sexuale, spirituale, culturale și educaționale. Printre competențe parentale, ce țin de această responsabilitate, sunt: strictețea, atașamentul emoțional și controlul asupra balanței de putere în relația dintre părinți și copii.

Al treilea aspect evidențiază rolul jucat de părinte în interacțiunile dintre copii și diverse persoane, grupuri, instituții din comunitate mai ales atunci, când vârsta copilului nu îi permite să se reprezinte singur.

Așadar, educația parentală oferă părinților posibilitatea de a se redescoperi pe ei înșiși, de a-și îmbunătăți comunicarea și de a-și dezvolta abilitățile necesare privind îndeplinirea rolului de a fi părinte.

BIBLIOGRAFIE:
1. Cuznețov L. Educația pentru familie din perspectiva educației permanente. Cadru conceptual și metodologic, Chișinău, Editura: Primex-com SRL, 2013
2. Dumont D., Renard F. (2004). Parentalité: nouveau concept, nouveaux enjeux? Série de dossiers techniques. https://cdn.Uclouvain.be/public/Exports%reddot/reso/documents
3. Lacharité, C., Pierce, T., Calille, S., Baker, M. & Pronovost, M. Penser la parentalité au Québec : un modèle théorique et un cadre conceptuel pour l'initiative Perspectives parents. Dans «Les Cahiers du CEIDEF»(Vol. 3). Trois-Rivières, QC: CEIDEF/UQTR, 2005
4. Sellenet, C. La parentalité décryptée : pertinence et dérive d'un concept. Paris: L'Harmattan, 200

ARHIVAREA DOCUMENTELOR ÎNTR-O UNITATE ȘCOLARĂ – ÎNTRE NECESITATE ADMINISTRATIVĂ ȘI RESPONSABILITATE INSTITUȚIONALĂ

Secretar Râmbu Anca
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Rezumat

Arhivarea documentelor în unitățile școlare reprezintă o componentă esențială a managementului educațional modern. Acest articol analizează rolul arhivării, cadrul legislativ, provocările actuale și propune soluții inovatoare pentru optimizarea procesului, subliniind importanța digitalizării și a formării continue a personalului implicat.

Introducere

În contextul dinamic al educației contemporane, gestionarea eficientă a documentelor devine o necesitate stringentă pentru orice unitate școlară. Arhivarea nu mai este doar o obligație legală, ci și o responsabilitate instituțională ce reflectă gradul de organizare, transparență și respect față de patrimoniul informațional al școlii. În plus, digitalizarea tot mai accentuată a proceselor administrative impune reevaluarea permanentă a practicilor de arhivare (Popescu, 2020).

Cadrul legislativ și normativ

Activitatea de arhivare în școlile din România este reglementată de Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și de ordinele Ministerului Educației privind păstrarea și evidența documentelor școlare (Ordinul nr. 3844/2016). Aceste acte normative stabilesc termenele de păstrare, condițiile de depozitare și procedurile de eliminare a documentelor expirate.

Conform articolului 6 din Legea 16/1996, „creatorii și deținătorii de documente sunt obligați să le păstreze, să le inventarieze și să le arhiveze, asigurându-le integritatea și securitatea" (Legea 16/1996, art. 6). În plus, registrele matricole și cataloagele se păstrează permanent, constituind documente cu valoare istorică și juridică.

Tipologia documentelor arhivate

Într-o unitate școlară, documentele ce intră în circuitul arhivistic sunt variate și includ:

- Documente administrative: hotărâri ale consiliului de administrație, decizii, corespondență oficială, procese-verbale.
- Documente școlare: cataloage, registre matricole, foi matricole, diplome, certificate de studii, rapoarte de evaluare.
- Documente financiar-contabile: bugete, state de plată, chitanțe, facturi, contracte.
- Documente personale: dosare ale elevilor, dosare de personal ale cadrelor didactice și nedidactice.

Această diversitate impune o abordare diferențiată, în funcție de valoarea, termenul de păstrare și gradul de confidențialitate al fiecărui tip de document (Ionescu, 2018).

Etapele procesului de arhivare

Procesul de arhivare presupune parcurgerea unor etape clar definite:

1. **Crearea și înregistrarea documentelor**

Toate documentele sunt înregistrate în registre de intrare-ieșire, asigurând trasabilitatea informației.

2. **Clasificarea și organizarea**

Documentele se grupează pe categorii, dosare și ani școlari, folosindu-se coduri de clasificare și etichete standardizate.

3. **Depozitarea**

Se utilizează spații special amenajate, dotate cu rafturi metalice, sisteme de ventilație și protecție împotriva factorilor de risc (umezeală, foc, dăunători).

4. **Inventarierea**

Se întocmesc inventare și registre de evidență, care permit identificarea rapidă a documentelor.

5. **Conservarea și digitalizarea**

Documentele cu valoare permanentă sunt conservate cu grijă, iar digitalizarea devine tot mai importantă pentru protecția și accesibilitatea arhivei (Marinescu, 2022).

6. **Eliminarea controlată**

După expirarea termenului legal, documentele sunt eliminate prin proceduri reglementate, cu întocmirea proceselor-verbale de casare.

Provocări actuale în arhivarea școlară

Printre principalele provocări identificate în practica arhivării școlare se numără:

- **Spațiul insuficient**: Multe școli nu dispun de spații adecvate, ceea ce duce la depozitarea improprie a documentelor (Stanciu, 2019).
- **Lipsa digitalizării**: Deși există inițiative de digitalizare, multe documente există doar în format fizic, ceea ce îngreunează accesul și crește riscul de deteriorare.
- **Formarea insuficientă a personalului**: Nu întotdeauna personalul administrativ este instruit corespunzător în domeniul arhivistic.
- **Respectarea confidențialității**: Protejarea datelor personale devine o provocare majoră în contextul noilor reglementări GDPR.

Soluții și bune practici

Pentru optimizarea procesului de arhivare, se recomandă:

- Implementarea unui sistem informatic de management al documentelor (DMS), care să permită scanarea, indexarea și căutarea rapidă a documentelor.
- Formarea continuă a personalului în domeniul arhivistic și al protecției datelor.
- Colaborarea cu specialiști în arhivare și digitalizare, pentru elaborarea unor proceduri personalizate.
- Dotarea cu echipamente moderne (scanere, rafturi metalice, sisteme de alarmă) și asigurarea unui spațiu adecvat, conform normelor legale.

Concluzii

Arhivarea documentelor într-o unitate școlară nu reprezintă doar o obligație legală, ci și un indicator al calității managementului instituțional. În era digitală, este esențial ca școlile să adopte soluții moderne, să investească în formarea personalului și să trateze arhiva ca pe un patrimoniu informațional de valoare. Numai astfel se poate asigura păstrarea memoriei instituționale și protejarea drepturilor elevilor și angajaților.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ionescu, M. (2018). Managementul documentelor în instituțiile de învățământ. Editura Didactică și Pedagogică, București.

2. Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare. Disponibil la: https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/1096

3. Ordinul Ministerului Educației nr. 3844/2016 privind aprobarea nomenclatorului arhivistic și a termenelor de păstrare pentru documentele unităților de învățământ preuniversitar.
4. Popescu, A. (2020). „Digitalizarea arhivelor școlare – provocări și oportunități”, Revista de Management Educațional, nr. 2/2020, pp. 45-52.
5. Marinescu, D. (2022). „Soluții informatice pentru arhivarea documentelor școlare”, Educația Azi, nr. 4/2022, pp. 31-36.
6. Stanciu, L. (2019). „Spațiul de arhivare în școlile din România – realități și perspective”, Didactica Nova, nr. 1/2019, pp. 18-22.

ÎNTOCMIREA ȘI ACTUALIZAREA DOCUMENTELOR DE STUDII ALE ELEVILOR – PILON ESENȚIAL ÎN MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL

Secretar, Râmbu Anca
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Introducere

În orice unitate de învățământ, documentele de studii ale elevilor reprezintă fundamentul pe care se construiește întregul parcurs educațional. Aceste documente nu doar atestă oficial performanțele și progresul elevilor, ci și susțin transparența, legalitatea și continuitatea procesului educațional. Întocmirea și actualizarea lor corectă și la timp sunt responsabilități majore ale secretariatului școlii, care, prin profesionalism și rigurozitate, contribuie decisiv la buna funcționare a instituției și la protejarea drepturilor elevilor.

Documentele de studii – o privire de ansamblu

În școlile gimnaziale, documentele de studii sunt diverse și fiecare are un rol bine definit:

Registrul matricol – este documentul oficial care conține datele personale ale elevului, mediile anuale, situațiile școlare și rezultatele examenelor. Fiecare elev primește un număr matricol unic, care îl însoțește pe toată durata școlarizării, asigurând continuitatea evidenței.

Catalogul clasei – folosit pentru înregistrarea zilnică a prezenței și notelor, acesta este sursa principală pentru întocmirea mediilor și pentru monitorizarea progresului elevilor.

Diploma de absolvire – documentul care certifică finalizarea ciclului gimnazial și care are o valoare juridică incontestabilă.

Foaia matricolă – eliberată la cerere, reflectă situația școlară completă a elevului și este esențială în cazul transferurilor sau înscrierilor în alte instituții.

Portofoliul educațional și suplimentul descriptiv – documente complementare care oferă o imagine detaliată asupra competențelor, aptitudinilor și realizărilor elevului, sprijinind o evaluare complexă și personalizată.

Proceduri clare pentru întocmire și actualizare

Întocmirea acestor documente se realizează în conformitate cu prevederile legale și cu respectarea unor proceduri stricte:

Colectarea și verificarea datelor – toate informațiile trebuie să fie corecte, complete și actualizate, iar orice modificare (de exemplu, schimbarea numelui sau a domiciliului) trebuie documentată și înscrisă cu rigurozitate.

Completarea registrelor și cataloagelor – înscrierile se fac cu majuscule și diacritice, fără prescurtări sau corecturi, pentru a evita orice ambiguitate sau eroare.

Emiterea diplomelor și a foilor matricole – acestea trebuie întocmite conform modelelor oficiale, în termenele stabilite, pentru a asigura validitatea și recunoașterea lor.

Actualizarea permanentă – pe parcursul anului școlar se înregistrează mediile semestriale și anuale, rezultatele la examene și orice alte mențiuni relevante, astfel încât documentele să reflecte fidel parcursul educațional al elevului.

Arhivarea și păstrarea în condiții optime – documentele trebuie depozitate în spații sigure, protejate de factori care pot conduce la deteriorare, și accesul la acestea trebuie controlat pentru a asigura confidențialitatea datelor personale.

Impactul unei gestiuni corecte a documentelor de studii

Gestionarea corectă și eficientă a documentelor de studii aduce multiple beneficii:

Protejarea drepturilor elevilor – documentele corecte și actualizate le asigură accesul la continuarea studiilor și la oportunități profesionale.

Asigurarea legalității și transparenței – respectarea normelor legale previne situațiile de fraudă și garantează integritatea procesului educațional.

Facilitarea mobilității elevilor – în cazul transferurilor între școli, documentele bine întocmite permit o tranziție fără probleme.

Consolidarea imaginii instituției – o evidență riguroasă reflectă profesionalismul școlii și crește încrederea părinților și a comunității.

Provocări și recomandări pentru o gestionare eficientă

În practică, secretariatul se confruntă cu provocări precum volumul mare de documente, termenele strânse și modificările legislative frecvente. Pentru a le depăși, recomand:

Formarea continuă a personalului – cursurile și seminariile de specialitate sunt esențiale pentru actualizarea cunoștințelor.

Utilizarea tehnologiei – implementarea sistemelor informatice de gestionare a documentelor optimizează procesul și reduce riscul erorilor.

Colaborarea strânsă cu cadrele didactice și conducerea școlii – comunicarea eficientă asigură o bună coordonare și respectarea termenelor.

Respectarea procedurilor interne și a legislației în vigoare pentru a asigura conformitatea și calitatea actelor.

Concluzii

Întocmirea și actualizarea documentelor de studii ale elevilor reprezintă o activitate complexă, care necesită profesionalism, atenție la detalii și responsabilitate. Secretariatul școlii, prin respectarea riguroasă a normelor și procedurilor, contribuie esențial la buna funcționare a instituției și la protejarea drepturilor elevilor. Astfel, aceste documente devin nu doar simple acte administrative, ci adevărate garanții ale calității și integrității educației oferite.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației și Cercetării, Ordinul nr. 5565/2011 privind aprobarea Regulamentului privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare.
2. Legea Educației Naționale nr. 1/2011.

SISTEME DE INFORMARE A RESURSELOR UMANE

Blănaru Tatiana Jenica
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Tehnologia are un impact semnificativ asupra practicilor resurselor umane. Utilizarea tehnologiei face ca informațiile să fie mai accesibile în interiorul organizațiilor, scurtează timpul prin efectuarea sarcinilor administrative, permite companiilor să activeze la nivel global și reduce costurile. Tehnologia informației a îmbunătățit practicile de resurse umane în următoarele domenii:

Recrutarea a fost în mare parte influențată de tehnologia informației. În trecut, recrutorii se bazau pe tipărirea în publicații și din cele auzite pentru a ocupa posturile disponibile. Profesioniștii în resurse umane nu au fost capabili să plaseze un loc de muncă în mai multe locații deodată și nu au avut acces la milioane de oameni, ceea ce a determinat ca timpul de plată al noilor angajați să fie mult prea durabil și obositor. Cu ajutorul instrumentelor de recrutare electronică, profesioniștii în resurse umane pot plasa locurile de muncă și urmări solicitanții pentru mii de locuri de muncă în diferite locații, toate într-un singur loc. Feedback-ul interviurilor, verificările de cont și testările antidrog, precum și integrarea pot fi vizualizate online. Acest lucru îi ajută pe profesioniștii în resurse umane să țină la evidență toate locurile lor de muncă disponibile și a solicitanților într-un mod mai rapid și mai ușor decât înainte. Recrutarea electronică ajută, de asemenea, la lichidarea restricțiilor de localizare geografică. Locurile de muncă pot fi postate și văzute de oricine care are acces la internet. În paralel cu recrutarea portalurilor, profesioniștii în resurse umane au adesea vizite pe rețelele sociale prin intermediul site-urilor web ca și LinkedIn, ceea ce le permite să atragă angajați pe internet. Pe rețelele de socializare, aceștia pot contribui la crearea mărcii companiei prin a posta știrile companiei și fotografii ale evenimentelor acesteia.

Profesioniștii în resurse umane se ocupă, în general, de cantități mari de documente zilnice, variind de la cererile de transfer ale departamentelor până la formularele confidențiale de impozitare a angajaților. Formularele trebuie să fie la dosar pentru o perioadă considerabilă de timp. Utilizarea sistemelor informaționale de resurse umane (HRIS) a facilitat companiilor să stocheze și să preia fișiere într-un format electronic pentru ca persoanele din cadrul organizației să poată accesa oricând este necesar, eliminând astfel necesitatea fișierelor fizice și eliberând spațiu în cadrul biroului. HRIS permite, de asemenea, accesul la informații într-un mod mai eficient; fișierele pot fi accesibile în câteva secunde.[38] Deținerea tuturor informațiilor într-un singur loc permite, de asemenea, profesioniștilor să analizeze datele rapid și în mai multe locații, deoarece informațiile se află într-o locație centralizată.

Tehnologia permite profesioniștilor în resurse umane să instruiască noi membri ai personalului într-un mod mai eficient. Acest lucru oferă angajaților posibilitatea de a accesa programe de pregătire și de instruire de aproape oriunde. Acest lucru elimină necesitatea formatorilor de a întâlni noi angajați față în față atunci când completează documentele necesare pentru noii angajați. Formarea în sălile de clasă virtuale permite profesioniștilor din domeniul resurselor umane să formeze rapid un număr mare de angajați și să evalueze progresului acestora prin programe de testare computerizate. Unii angajatori aleg să încorporeze un instructor cu instruire virtuală, astfel încât noii angajați sa primească o formare considerată vitală pentru acest rol. Angajații au un control mai mare asupra propriei învățări și dezvoltări; se pot angaja în activități de formare la un moment și la un loc ales de aceștia, ceea ce îi poate ajuta să-și gestioneze echilibrul dintre viața profesională și cea privată .Managerii sunt capabili să urmărească instruirea prin internet, ceea ce poate ajuta la reducerea redundanței costurilor de formare.

IMPACTUL COLECTĂRII SELECTIVE ASUPRA MEDIULUI ȘI COMUNITĂȚII

Administrator de patrimoniu Ignat Elena
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Colectarea selectivă a deșeurilor reprezintă un pas esențial în procesul de protejare a mediului înconjurător și în construirea unui viitor sustenabil. Într-o societate tot mai afectată de poluare, consum excesiv și degradarea resurselor naturale, colectarea separată a deșeurilor pe categorii (plastic, hârtie, metal, sticlă, biodegradabil) contribuie direct la reducerea impactului negativ asupra planetei. Impactul pozitiv al acestui comportament ecologic este vizibil atât la nivel individual, cât și colectiv.

În primul rând, colectarea selectivă permite reciclarea eficientă a materialelor, reducând cantitatea de deșeuri depozitate în gropile de gunoi sau incinerate. De exemplu, reciclarea hârtiei contribuie la salvarea pădurilor, reciclarea plasticului reduce consumul de petrol, iar reciclarea metalelor și a sticlei conservă resurse naturale valoroase. Fiecare tonă de deșeuri reciclate înseamnă mai puține emisii de carbon, mai puțină poluare a aerului și a apei și o utilizare mai responsabilă a resurselor planetei.

Pe lângă beneficiile ecologice, colectarea selectivă are și un impact economic pozitiv. Prin valorificarea deșeurilor reciclabile, se reduc costurile de gestionare a gunoiului și se creează locuri de muncă în sectorul reciclării și al economiei circulare. Tot mai multe industrii se bazează pe materii prime secundare, ceea ce stimulează inovația și reduce dependența de resurse neregenerabile.

Din perspectivă socială, colectarea selectivă contribuie la formarea unei culturi a responsabilității și implicării civice. Atunci când cetățenii sunt informați și conștienți de impactul acțiunilor lor asupra mediului, aceștia devin mai atenți la obiceiurile de consum și mai dispuși să adopte un stil de viață sustenabil. În plus, campaniile de educare ecologică desfășurate în școli, instituții publice și comunități pot schimba mentalități și pot stimula implicarea activă a tuturor generațiilor.

Colectarea selectivă joacă, de asemenea, un rol esențial în protejarea sănătății publice. Deșeurile menajere amestecate pot degaja substanțe toxice, atrage dăunători și contamina solul și apa. Separarea deșeurilor reduce riscurile asociate manipulării și depozitării acestora și contribuie la un mediu mai curat și mai sigur pentru toți.

Cu toate acestea, implementarea eficientă a colectării selective presupune un efort comun din partea autorităților, a companiilor de salubritate și, mai ales, a cetățenilor. Este nevoie de infrastructură adecvată (pubele diferențiate, centre de colectare), de reglementări clare și de o educație constantă. Din păcate, în multe zone, lipsa de informare sau comoditatea determină încă aruncarea deșeurilor la întâmplare, ceea ce anulează eforturile de reciclare.

În concluzie, impactul colectării selective este unul profund și multidimensional. Aceasta contribuie la protejarea mediului, la dezvoltarea economică sustenabilă, la educația ecologică a populației și la îmbunătățirea calității vieții. Pentru ca aceste beneficii să fie resimțite pe scară largă, este esențial ca fiecare dintre noi să conștientizeze importanța acestui gest aparent simplu și să acționeze cu responsabilitate. Schimbarea începe cu fiecare dintre noi, iar viitorul planetei depinde de alegerile pe care le facem zi de zi.

REALIZAREA ACTIVITĂȚILOR DE INVENTARIERE

Administrator financiar Vartolomei Oana-Mihaela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Într-o lume în care totul pare să se miște repede, iar atenția este de multe ori îndreptată către noutăți, tehnologie și performanță, există activități care rămân în umbră, dar care sunt esențiale pentru buna funcționare a unei instituții. Una dintre aceste activități este inventarierea – un proces meticulos, dar extrem de important, desfășurat în fiecare școală cu seriozitate și spirit de răspundere.

Inventarierea este mai mult decât o simplă verificare de obiecte. Este, în esență, o formă de respect față de școală, față de spațiul în care ne desfășurăm activitatea, dar și față de munca celor care administrează resursele comune. Este o activitate care aduce ordine, claritate și ne ajută să privim realist la ceea ce avem, la ce am pierdut, dar și la ce ne dorim să îmbunătățim.

În fiecare an, în școli are loc o astfel de „radiografie” completă a patrimoniului unității de învățământ. Se verifică mobilierul din clase, aparatura din laboratoare, cărțile din bibliotecă, echipamentele sportive, obiectele de papetărie, materialele didactice, instrumentele muzicale, chiar și cele mai mici obiecte, aparent neînsemnate, dar indispensabile în viața de zi cu zi a unei școli. Totul este analizat și trecut cu atenție într-un registru. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării.

Cei care participă la inventariere – cadre didactice, personal administrativ și auxiliar – formează o comisie care colaborează strâns pentru a duce această misiune la bun sfârșit. Fiecare clasă, fiecare laborator sau birou este atent verificat. Se notează obiectele existente, se constată dacă sunt în stare bună, uzate sau lipsă, și se compară datele reale cu cele din evidențele contabile.

Este o muncă ce presupune rigurozitate, atenție la detalii și mai ales timp. Inventarierea nu se face într-o zi și nici în grabă. Este nevoie de răbdare și cooperare. Se discută, se analizează, se trag concluzii. Iar aceste concluzii devin puncte de plecare pentru decizii importante legate de reparații, achiziții, modernizări sau, uneori, de renunțarea la bunuri care nu mai pot fi folosite.

Un alt aspect important al acestui proces este legat de modul în care întreaga comunitate școlară se raportează la bunurile comune. Într-o lume în care fiecare este preocupat de ce i se cuvine lui personal, inventarierea vine să reamintească un adevăr simplu, dar esențial: școala este a noastră, a tuturor. Și dacă vrem ca ea să fie un loc primitor, sigur, modern și bine echipat, atunci trebuie să ne pese de ceea ce avem, să respectăm și să păstrăm.

Din acest punct de vedere, inventarierea are și o dimensiune educativă. Ea nu se adresează doar contabililor sau profesorilor, ci poate deveni o lecție de viață și pentru elevi. Sunt școli în care elevii sunt implicați în activități de informare sau în campanii legate de păstrarea obiectelor din școală. De exemplu, pot fi organizate „săptămâni ale ordinii și curățeniei”, pot exista afișe și mesaje motivaționale în clase, se pot desfășura dezbateri despre importanța grijii față de patrimoniu. Astfel, tinerii înțeleg mai bine cum funcționează o instituție, cât de mult contează gesturile mici și cât de ușor se pot preveni pierderile, deteriorările sau risipa.

Pe lângă valoarea practică și educativă, inventarierea are și o componentă de transparență. Autoritățile locale sau județene, care susțin școala cu fonduri și dotări, trebuie să știe că banii sunt cheltuiți eficient și cu rost. O școală care își cunoaște în detaliu bunurile, care are documente bine puse la punct și o evidență clară, este o școală credibilă, demnă de sprijin și capabilă să atragă noi investiții. Inventarierea devine, astfel, și un mijloc de construire a încrederii între școală și partenerii săi.

În plus, în contextul actual, în care digitalizarea educației a devenit o prioritate, iar dotările IT sunt tot mai prezente în școli, inventarierea capătă o importanță și mai mare. Calculatoare, table interactive, imprimante, routere, cabluri, laptopuri – toate trebuie să fie înregistrate și urmărite atent. Pierderea sau deteriorarea unui singur dispozitiv poate însemna o clasă întreagă fără acces la resurse moderne de învățare. De aceea, grija față de patrimoniul digital este la fel de importantă ca grija față de băncile sau tablourile din clase.

Poate că inventarierea nu este o activitate spectaculoasă. Nu se lasă cu aplauze, festivități sau diplome. Dar ea este o piatră de temelie în construcția unei școli serioase, eficiente și bine organizate. Este acel tip de muncă din culise care face ca spectacolul educației să meargă mai departe fără întreruperi.

În final, merită să ne gândim la școală ca la o a doua casă. În propria locuință, știm mereu ce avem, unde este fiecare obiect și ce ne lipsește. Ne îngrijim de tot ce e în jurul nostru pentru că ne dorim un spațiu curat, funcțional și plăcut. La fel ar trebui să fie și în școală. Iar inventarierea este modul prin care ne asumăm această grijă, în mod concret, organizat și responsabil.

EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN IMAGINI

Prof. Luminița Mihaela Vîrlan

ELEVII SUPRADOTAȚI INTELECTUAL

prof. Ghiţă Claudiu
Şcoala Gimnazială nr. 1 Munteni, jud. Galați

În contextul tentinţelor actuale, prin care încercăm să integrăm în cadrul învăţământului de masă copiii cu nevoi speciale, aş vrea, ca şi iniţiativă didactică, să pun în lumină caracteristicile şi nevoile unei alte categorii de copii aflate în minoritate printre elevii noştri: copiii dotaţi intelectual.

Când putem spune că un copil este supradotat?

Poate cea mai veche definiţieeste cea a unui faimos psiholog american Lewis Terman. Luând drept criteriu rezultatele obţinute la unul dintre testele de inteligenţă ale momentului, scala Stanford-Binet, el îi numeşte pe copiii care obţin un coeficient de inteligenţă (QI) de peste 130 **copii dotaţi,** peste 140 îi consideră **copii supradotaţi,** iar pentru cei cu QI de peste 170 foloseşte termenul de **geniu.**

Terman inaugura astfel una dintre direcţiile ulterioare în cercetările şi intervenţile privind copiii dotaţi: folosirea testelor de inteligenţă.

În Franţa, Remy Chauvin (1979), a utilizat cu reticenţă terminologia americană pentru a defini copiii dotaţi. El utilizează termenii de *talentat* şi *creativ* pentru a realiza nuanţările necesare.

Noţiunile de creativitate şi inteligenţă au fost adesea suprapuse, chiar şi parţial, dar studiile au demonstrat că legătura dintre ele este foarte slabă. Corelaţia dintre rezultatele la testele de inteligenţă şi rezultatele probelor de creativitate este foarte redusă, ceea ce exclude orice formă de determinism. Pot exista copii foarte inteligenţi şi mai puţn creativi şi invers. Guilford oferă un model în care gândirea are două forme: convergentă şi divergentă. El susţine că testele de inteligenţă se focalizează asupra modurilor de gândire convergentă, în timp ce creativitatea se bazează pe gândirea divergentă.

Feldman, în 1982, propune ca definiţie a conceptului de dotare „capacitatea de a aduce o contribuţie semnificativă în orice domeniu valorizat social".

În mod surprinzător, noţiunea de supradotat este printre conceptele psihologice care, pe lângă definire ştiinţifică, beneficiază ş de una jutidică. Astfel, Congresul american a notat o lege privind educaţia copiilor „supradotaţi şi talentaţi" folosind următoarea definiţie: „Copilul dotat sau talentat este un tânăr care, la nivelul grădiniţei, a cursurilor primare sau secundare a dovedit un potenţial aptitudinal de a atinge un nivel înalt de competenţă în domeniile intelectual, artistic, academic specific, în artele vizuale, teatru, muzică, dans, aptitudini de conducere, având nevoie, în consecinţă, de activităţi ce nu sunt în mod normal posibile în şcoală".

În definirea dotării intelectuale apar câteva idei:

- existenţa unor aptitudiniridicate într-undomeniu specific sau mai multe domenii;
- aceste aptitudini se pot manifesta explicit sau pot rămâne intr-o formă latentă;
- factorii ereditari sunt importanţi în determinarea lor, dar necesită, pentru afirmarea lor, condiţii adecvate de mediu ambiant.

Deşi testarea psihomotrică a inteligenţei reprezintă încă un criteriu foarte larg utilizat de identificare a copiilor supradotaţi, el nu este unicul. Psihologia nu poate oferi încă o metodă universală. Testele de inteligenţă rămân principalul instrument de lucru, dar numai dacă sunt aplicate de persoane specializate şi în condiţiile indicate de instrucţiunile testului.

În identificarea copiilor supradotaţi, un rol deosebit îl pot juca profesorii şi familia. Aceştia sunt cei care vin permanent în contact cu elevii, iar diagnosticul lorvse poate baza pe o observaţie îndelungată, cu o valoare uneori superioară testelor de inteligenţă.

Cum pot fi recunoscuţi elevii dotaţi şi talentaţi, ce anume le este specific?

De mulţi ani cercetătorii încearcă să „deseneze" un portret robot al acestor copii. Degajarea unor trăsături caracteristice este însă o operaţie foarte dificilă. Aceşti copii nu formează un grup omogen.

S-a creat un număr de mituri referitoare la copiii dotaţi:

- excelează în toate domeniile;
- obţin performanţe şcolare şi au o puternică motivaţie în a-şi finaliza cu succes studiile;
- sunt foarte buni în lectură şi expresii orale;
- sunt elevi echilibraţi, independenţi şi capabili de a se autodirija.

Lucrurile nu sunt atât de simple şi mulţi elevi dotaţi sau talentaţi rămân, din păcate, neidentificaţi, pentru că nu se conformează unui stereotip.

Un alt cercetător a descris copilul dotat ca dispunând de un vocabular bun, având abilităţi în a face rapid legături şi generalizări, înţelegând cu uşurinţă conceptele abstracte, cu o memorie extraordinară, un nivel înalt de curiozitate şi gândire divergentă.

James Galagher a concluzionat că ceea ce au în comun aceşti copii este „îndemânarea de a absorbi concepte abstracte, ale organiza mai eficace şi a le explica mai adecvat decât colegii de generaţie".

Unii supradotaţi se comportă ca elevi ideali, modele de bună purtare, alţii sunt adevăraţi copii problemă şi evaluaţi fiind, situându-se sub nivelul mediu al clasei. Explicaţia acestei stări de fapt ne trimite la diferenţierea făcută de Guilford între gândirea convergentă şi cea divergentă. Copiii cu o gândire divergentă dezvoltată sunt adesea plictisiţi, răspund într-un mod nonconformist, poate chiar ironic, oferind impresia că sunt necooperanţi. Un exemplu ar fi două dintre geniile omenirii, A. Einstein şi T. A. Edison, care au fost consideraţi elevi foarte slabi de către profesorii lor.

Copiii dotaţi şi talentaţi reprezintă o probă de foc pentru capacitatea şi ingeniozitatea dascălului. Deşi trebuie să abordeze clasa ca un întreg, el se află în faţa necesităţii de a oferi materiale din ce în ce mai interesante şi avansate pentru un singur elev.

Soluţia care a fost propusă adesea este cea a instrucţiei accelerate. Există cel puţin trei moduri de a realiza acelaşi obiectiv:
- curriculum-ul şcolar poate fi comprimat, permiţându-i elevului dotat să studieze materia pentru doi ani într-unul singur;
- anul şcolar se poate extinde prin cursuri de vară;
- elevul poate să urmeze cursuri universitare deşi este încă în liceu.

Problema instrucţiei accelerate a generat însă numeroase dispute. Cercetările privind eficienţa acestei metode nu oferă încă date suficiente. Astfel, s-a demonstrat că elevii dotaţi care au beneficiat de instrucţie accelerată au avut rezultate mai bune la un test de performanţe şcolare decât copiii dotaţi de aceeaşi vârstă, dar care nu au beneficiat de aceasta. Totuşi, rezultatele studiilor privind efectele acceleraţiei asupra aspectelor non-intelectuale (atitudine faţă de şcoală, adaptere emoţională etc.) rămân contradictorii. Totuşi se impun câteva recomandări pentru profesorii care lucrează cu astfel de elevi:
- *Oferiţi copilului dotat o îmbogăţire orizontală şi verticală a materiei*! Îmbogăţirea orizontală înseamnă a oferi mai mult material cu acelaşi nivel de dificultate unui copil care a terminat o temă înaintea colegilor, iar cea vertical se referă la oferirea unui material cu un nivel mai avnsat, anticipând lecţiile următoare. Ambele procedee reprezintă riscur:i în cazul îmbogăţirii orizontale, copilul poate să se plictisească şi să-şi piardă interesul; îmbogăţirea verticală folosită exagerat poate duce le dezechilibrarea activităţii de predare. Cele două procedee trebuie deci îmbinate.
- *Discutaţi împreună cu elevul posibilitatea realizării studiului individual*! Una dintre cele mai eficiente metode de lucru cu elevii dotaţi constă în stabilirea de teme de studio individual. Temele trebuie însă orientate astfel încât să acopere domeniile de interes ale copilului. Ele nu vor fi în nici un caz impuse, astfel copilul se poate simţi suprasolicitat pierzându-şi motivaţia.
- *Încurajaţi lecturile suplimentare*! Unul dintre reproşurile cele mai fracvente (şi nu doar în ţara noastră) este acela că elevii nu mai citesc. Unii specialişti recomandă în cazul copiilor dotaţi ca aceştia să citească biografii sau aotobiografii ale celebrităţilor în idea că viaţa acestora i-ar putea inspira.
- *Stimulaţi apariţia hobby-urilor!* Dacă un copil este interesat în mod special de poezie, de peşti sau de calculatoare, el trebuie încurajat în această ditrecţie. La vârste mai mari ei vor fi îndrumaţi să participle la concursuri de creaţie sau ştiinţifice.

- *Încercaţi varianta unui mentorat prin corespondenţă*! În şcolile mici, numărul copiilor dotaţi este adesea redus. Pentru a oferi acestora acestora o asistenţă corespunzătoare, în Statele Unite s-a experimentat un program numit Sponsor-Corespondent Plan care punea copilul talentat în legătură cu un specialist din domeniul său de interes (de multe ori pensionar). Această soluţie s-a dovedit a fi extreme de eficientă şi credem că ar putea fi adoptată şi în România.

Biblografie

1. Cosmovici, Andrei; Iacob, Luminiţa – "Psihologie şcolară", Editura Polirom, Iaşi, 1998
2. Creţu, Elvira – "Psihopedagogia şcolară pentru învăţământul primar", Editura Aramis, 1999
3. Kelemen, Gabriela – "Modele educative adaptate elevilor supradotaţi", Universitatea "Aurel Vlaicu" Arad, ISBN 978-86-7372-114-9,15(2009)

ELEMENTE DE DEONTOLOGIA EVALUĂRII ÎN CONTEXTUL CREŞTERII CALITĂŢII ACTULUI EDUCAŢIONAL

Prof. Andrei Emnauela Simona,
Liceul Teoretic Special „Iris", Timişoara, jud. Timiş

Evaluarea, concept polisemantic, cu numeroase sensuri, care reflectă procese, relaţii, funcţii, etape, tehnici, instrumente, criterii, factori, dinamică variată, este un proces cu etape distincte: de verificare, de măsurare (notare) sau apreciere (interpretare, valorizare) după anumite criterii. Este un proces de concepere a acţiunilor şi strategiilor evaluative, de realizare practică, de interpretare cantitativă şi calitativă a constataţilor de comunicare şi valorizare (apreciere), de reglare, de luare a deciziilor ameliorative. *Evaluarea rezultatelor* poate fi facută din perspectivă:

- pedagogică (realizarea obiectivelor educaţiei)
- socială (nivelul pregătirii pentru adaptarea şi integrarea socială)
- economică (pregatirea profesională, eficienţa resurselor, investiţiilor şi educaţei)

Evaluarea este un proces care, pe lângă faptul că implică subiecţi concreţi şi are efecte în mintea şi conştiiţa elevilor, ea implică aproape în toate cazurile şi judecăţi de valoare, raportate la valori morale şi însuşiri de caracter. O notă şcolară sau un calificativ exprimă (sau ar trebui să exprime) nu numai performanţe şi capacităţi „pure" de inteligenţe, memorie, imaginaţie, cunoştinţe, deprinderi etc ci şi calităţi de ordin moral, însuşiri de voinţă şi caracter cum sunt: seriozitate (neseriozitate), voinţă puternică (vionţă slabă), corectitudine (incorectitudine) etc. Evaluarea şcolară are implicaţii social-morale mult mai largi. Ea vizează părinţii, comunitatea socială, relaţiile dintre profesori, interesul pe care societatea îl manifestă faţă de rezultatele procesului instructiv-educativ.

Evaluarea poate fi: corectă sau incorectă nu numai sub raportul adevărului sau corectitudinii logice, dar şi sub aspect etic. Subiectivismul profesorului este pus adesea în discuţie şi nu arareori el este invocat drept cauză a multor dezechilibre ce se produc la nivelul procesului educaţional. Manifestările de subiectivism se reflectă în actul evaluării, în criteriile folosite, în „ecuaţia personală a profesorului". Iată, prin urmare, doar câteva argumente pentru care merită ca evaluarea şcolară să fie analizată şi din perspectiva deontologiei de educator.

Deontologia a avut iniţial semnificaţia de ştiinţă sau logică a moralei, marcând distincţia dintre antologie şi deontologie (care se ocupa cu ceea ce trebuie să fie, cu ceea ce „trebuie respectat"). Evoluţia ulterioară a deontologiei s-a produs îndeosebi în zona exercitării profesiunilor şi activităților umane (ştiintifice, politice, productive) pe măsură ce acestea dispuneau de mijloace şi instrumente tot mai perfectionate, care dădeau indivizilor şi grupurilor posibiltăţi de acțiune atât de mari încât problema a ceea ce trebuie şi ceea ce nu trebuie făcut, a ceea ce este permis şi ceea ce nu este permis nu mai putea fi rezolvată fără trecerea conduitei şi conştiinţei oamenilor prin filtrul comandamentelor morale.

Deontologia evaluării (considerată un caz particular al deontologiei pedagogice) are ca referenţial un set de valori ce sunt considerate esenţiale în procesul evaluativ. Dintre acestea pot fi diferenţiate următoarele categorii:

- valori importante pentru evaluator (diferențierea diferitelor tipuri ale învăţării, asocierea acestor rezultate ale învăţării cu indicatori cantitativi şi calitativi, posibilităţi sau dificultăţile de interpretare a rezultatelor procesului evaluativ etc.);
- valori care sunt importante pentru cel evaluat (recunoaşterea efortului pe care cel evaluat îl investeşte în pregătire, identificarea poziţiei pe care o ocupă într-o ierarhie, modalităţile prin care rezultatele procesului evaluativ reflectă aspiraţiile celui evaluat);

- valorile care sunt importante în raport cu procesul însuşi al evaluării (ideea de obiectivitate a evaluării, capacitatea de discriminare a diferitelor tipuri de rezultate, acurateţea măsurării performanţelor, surprinderea valorii adăugate);
- valori care sunt importante pentru societate atât pe termen lung cât şi pe termen scurt, obţinerea unor informaţii despre modul cum au fost valorificate investiţiile făcute în educaţie, obţinerea unor informaţii despre calitatea pregătirii elevilor pe diferite trepte ale sistemului de învăţământ, posibilitatea de folosire a rezultatelor evaluării ca indicator al selectării elevilor pentru o noua treaptă de şcolarizare sau pentru intregrarea lor pe piaţa muncii).

În contextul educaţional actual, problematica evaluării capătă o importanţă din ce mai mare în activitatea specialiştilor şi, mai ales a practicienilor. Influenţa evaluării, în special prin intermediul examenelor, se face tot mai mult resimţită atât asupra activităţii de predare, cât şi asupra celei de învăţare. Astfel, exigenţele vieţii cotidiene reclamă din partea tuturor domeniilor de activitate o preocupare constantă pentru eficientizarea modului de desfăşurare. În demersul didactic profesorul şi elevul sunt cei dintâi interesaţi în realizarea unei evaluări obiective, bazată pe criterii unitare cunoscute şi aplicate în practica şcolară curentă. Aprecierea cât mai obiectivă a rezultatelor presupune raportarea acestora la anumite criterii: criteriul raportării la obiectivele generale şi operaţionale; criteriul raportării la nivelul atins de populaţie şcolară evaluată; criteriul raportării la capacităţile fiecărui elev şi la nivelul lui de cunoştinţe înainte de începerea programului de instruire.

În funcţie de aceste criterii, evaluarea se poate defini drept un *proces de măsurare şi apreciere* a calităţii rezultatelor la învăţătură şi a progreselor obţinute de elevi. (După *Metodica predării limbii şi literaturii române în şcoala primară, gimnaziu şi liceu,* 2005) Din perspectiva înţelegerii naturii acestui proces şi a modului de realizare, există o diversitate a punctelor de vedere în teoria evaluării. Astfel, **B. Bloom** înţelege evaluarea ca *„formulare, într-un scop determinat , a unor judecăţi a supravalorilor anumitor idei, lucrări, situaţii, metode, materiale etc”*. Luând ca exemplu evaluarea în învăţământ, **I. Nicola** identifică două componente ale sale aflate în interdependenţă: una economică (ce vizează eficienţa învăţământului prin prisma raportului între investiţii şi beneficii) şi una pedagogică (având în vedere raportul dintre obiectivele proiectate şi rezultatele obţinute de elevi în activitatea de învăţare. Conform lui **M. Ionescu** (2000, p. 306) evaluarea „surprinde descrierea calitativă şi cantitativă a comportamentului, precum şi emiterea unei judecăţi devaloare referitoare la dezirabilitatea acestor comportamente, respectiv la concordanţa dintre comportamente şi obiective”.

Evaluarea didactică cuprinde 3 momente:
1. ***măsurarea*** consecinţelor instruirii ce constă în atribuirea unor simboluri menite să cuantifice achiziţionarea unor comportamente de către elevi;
2. ***aprecierea*** semnifică emiterea unei judecăţi de valoare privitor la un comportament observabil raportat la un cadru de referinţă;
3. ***decizia*** ce prelungeşte actul aprecierii într-o notă, caracterizare, etc şi recomandă măsuri de ameliorare a activităţii didactice ulterioare.

Evaluarea la limba şi literatura română are deci rolul de:
a) a măsura progresul şcolar al elevilor;
b) a întări motivaţia învăţării;
c) a obişnui elevul cu autoapreciere;
d) a regla activitatea profesorului şi a elevilor;
e) a măsura felul în care este receptată informaţia de către elevi (Cf. Ioan Derşidan*, Metodica predării limbii şi literaturii române,* 2003, p. 362.)

Subliniem faptul că evaluările perfect obiective continuă să reprezinte o aspiraţie perpetuă a evaluatorilor de pretutindeni. Oricât de bine intenţionat şi de competent ar fi un evaluator, întotdeauna va exista riscul ca el să greşească în modul în care acordă calificative şi note prin simplul fapt că grila de lectură pe care el o aplică în citirea unor bareme sau norme este una personală. Obiectivitatea în

evaluare este dată de situaţia în care aprecierea performanţei celui care învaţă reflectă nedistorsionat obiectul şi independenţa în raport cu opiniile, părerile personale sau dispoziţiile de moment ale subiecţilor implicaţi în rezolvarea ei. Este bine cunoscut faptul că funcţia de predare-învăţare include şi necesitatea de a formula judecăţi de evaluare, de a lua decizii, de a cuantifica performanţa şcolară, deci, de a evalua. Evaluarea este o operaţiune ce vizează să determine modul sistematic şi obiectiv al impactului, eficacităţii, eficienţei şi pertinenţei activităţilor faţă de obiectivele lor, în vederea ameliorării, pe de o parte a activităţilor de curs şi, pe de altă parte a programării şi a luării deciziilor viitoare.

Evaluarea îndeplineşte mai multe funcţii:

a) Funcţia motivaţională –care urmăreşte stimularea obţinerii de performanţe superioare;
b) Funcţia selectivă – evaluare de competenţe care asigură ierarhizarea şi clasificarea elevilor sub raport valoric şi al performanţelor;
c) Funţia diagnostică şi prognostică – care evidenţiază valoarea, nivelul şi performanţele pregătirii elevului la un moment dat şi pe cele probabile;
d) Funcţia de feedback- de reglaj şi autoreglaj; de orientare şcolară.

În funcţie de diverse criterii există numeroase forme de evaluare. Teoria şi practica evaluării discriminează între metodele tradiţionale de evaluare şi cele complementare. Pentru ca evaluarea să fie resimţită da către elev ca având efect formativ, raportându-se la diferite capacităţi ale sale în funcţie de progresul realizat şi de dificultăţile pe care le are de depăşit este foarte utilă formarea şi exersarea la elevi a capacităţii de autoevaluare. Metodele complementare de evaluare asigură o alternativă la formulele tradiţionale, a căror prezenţă este preponderentă, oferind alte opţiuni metodologice şi instrumentale care îmbogăţesc practica evaluativă. Investigaţia, proiectul şi portofoliul în afara faptului că reprezintă importante instrumente de evaluare, constituie în primul rând sarcini de lucru, a căror rezolvare stimulează învăţarea de tip euristic.

Idealul obiectivităţii în notare este afectat de anumite circumstanţe care pot induce variaţii destul de semnificative, relevate fie la acelaşi examinator în momente diferite (variabilitatea intraindividuală), fie la examinatori diferiţi (variabilitatea interindividuală). Cele mai multe împrejurări generatoare de erori şi fluctuaţii în notare privesc activitatea profesorului.

1. *Efectul „halo”*. Aprecierea se realizează prin extinderea unor calităţi depistate secvenţial la întrega conduită didactică a elevului. Aprecierea unui elev, la o anumită materie, se face potrivit situaţiei obţinute la alte discipline. Efectul are ca bază psihologică faptul că impresia parţială iradiază, se extinde asupra întregii personalităţi a elevului. Cei mai expuşi elevi ai acestui efect sunt fie elevii de frunte, fie elevii cei slabi.
2. *Efectul Pygmalion* sau efectul oedipian. Aprecierea rezultatelor obţinute de un elev este influenţată de părerea pe care profesorul şi-a format-o despre capacităţile acestuia, părere care a devenit relativ fixă.
3. *Ecuaţia personală a examinatorului*. Fiecare cadru didactic îşi structurează criterii proprii de apreciere. Unii profesori sunt mai generoşi, uzitând valorile de „sus” ale scării valorice, alţii sunt mai exigeţi, exploatând cu precădere valori intermendiare sau de „jos”. O serie de profesori folosesc nota în chip de modalitate de încurajare, de stimulare a elevului, altă parte dintre profesori recurg la note pentru a măsura obiectiv sau chiar de a constrange elevul pentru a depune un efort suplimentar. Unii apreciază mai mult originalitatea soluţiilor, alţii conformitatea cu informaţiilor predate.
4. *Efectul de ordine*. Datorită unor fenomene de inerţie, profesorul menţine cam acelaşi nivel de apreciere pentru o suită de răspunsuri care, în realitate, prezintă anumite diferenţe calificative. Examinatorul are tendinţa de a nota identic mai multe lucrări diferite, dar consecutive.
5. *Eroarea logică*. Constă în substituirea obiectivelor şi parametrilor importanţi ai evaluării prin obiective secundare, cum ar fi acurateţea şi sistematizarea expunerii, efortul depus de elev

pentru a preveni la anumite rezultate (fie ele chiar mediocre), gradul de conştiinciozitate etc. Abaterea se justifică uneori, dar nu trebuie să devină o regulă.

6. *Efect de contrast*. Apare prin accentuarea a două însuşiri contrastante, care survin imediat în timp și spaţiu. În mod curent, profesorii au tendinţa să opereze o comparare şi o ierarhizare a elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

- Cucoş C, ***Pedagogie*****,** Iaţi, Polirom, 1996
- Derşidan, Ioan, ***Metodica predării limbii şi literaturii române***, Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj Napoca, 2003
- Meyer, G., ***De ce şi cum evaluăm***, trad., Iaşi, Editura Polirom, 2000
- Neacşu, I., Stoica, A. (coord.), ***Ghid general de evaluare şi examinare***, Editura Aramis, Bucureşti, 1996
- Radu, I. T., ***Evaluarea în procesul didactic***, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucuresti, 2000
- Stoica, Adrian, ***Evaluarea curentă şi examenele*** – *Ghid pentru porofesori*, Ed. ProGnosis, Bucureşti, 2001.

STUDIU DE SPECIALITATE-COMPLEMENTARITATEA AVANTAJELOR ŞI LIMITELOR METODELOR EXPOZITIVE ŞI METODELOR INTERACTIVE

Prof. Barbu Octavia
Liceul Agricol „Dr. C. Angelescu" Buzău

Metodele de învăţământ reprezintă căile folosite în şcoală de către profesor pentru a-isprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa. Ele sunt totodată modalităţile prin care se formează şi se dezvoltă priceperile, deprinderile şi capacitaţile elevilor de a acţiona asupra naturii, de a folosi roadele cunoaşterii transformând exteriorul în facilităţi interioare, formandu-şi caracterul şi dezvoltandu-şi personalitatea. Tehnic vorbind, metoda didactică cuprinde un ansamblu organizat de procedee ce sunt tehnici de acţiune, detalii. Astfel, metoda este un mod eficient de acţiune, o modalitate practică de lucru a profesorului cu elevii săi. Literatura de specialitate prezintă metoda didactică ca fiind calea eficientă de organizare şi dirijare a învăţării elevului de către cadrul didactic.

Eficienţa metodei didactice este relevantă în măsura în care are calităţi transformatoare, fiind înţeleasă drept modalitatea folosită de profesor pentru a-i determina pe elevi să găsească ei înşişi calea proprie de urmat în vederea construirii propriei cunoaşteri. Astfel elevul devine conştient nu numai de conţinutul unui domeniu ci trăieşte şi emoţia de a-l studia, motivandu-şi alegerile, realizând o învăţare temeinică. Atunci când alege o metodă didactică, profesorul are în vedere realizarea unor finalităţi bine precizate, specificate şi concretizate sub formă de obiective.

Metodele expozitive *(de exemplu: povestirea, descrierea, explicaţia, prelegerea, instructajul, cursul etc.)* au avantajul prezentării conţinuturilor unui număr mare de auditori, într-un timp relative scurt, cu accent pe elementele esenţiale. Rolul profesorului în acest caz se rezumă la cel de *emiţător/transmiţător* al mesajului educaţional. Esenţială este însă modalitatea în care reuşeşte să capteze şi să menţină interesul şi atenţia concentrată a elevilor pe parcursul expunerii.

O condiţie a eficienţei metodelor de tip expozitiv o constituie adaptarea limbajului la particularităţile auditoriului, folosind un repertoriu comun.

În cazul folosirii unei **metodologii interactive**, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogăţesc, astfel că el devine *animator, consilier, moderator*, participant alături de elevii săi la

soluţionarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Creşte gradul de activism şi de implicare a elevului la activitate, de la simplu receptor la participant activ.

Interactivitatea presupune şi o atitudine pozitivă faţă de relaţiile umane, faţă de importanţa în echipă şi faţă de cooperare, o atitudine de susţinere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalţi. Specifică metodelor didactice interactive este şi *multirelaţionalitatea* între profesor şi elevi, între elev şi colegii săi, dintre elevi şi conţinut pe de altă parte.

Metodele expozitive sunt unidirecţionale, mesajul circulând doar dinspre profesorul – emiţător către elevul –receptor. Metodologia interactivă ţinteşte, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv (stimularea proceselor cognitive superioare, dezvoltarea capacităţii de a lega cunoştinţele între ele şi de a crea reţele conceptuale, dezvoltarea inteligenţelor multiple etc.) şi atingerea obiectivelor de ordin socio-afectiv: dezvoltarea capacităţilor de comunicare, de dialogare interpersonală şi intrapersonală, stimularea încrederii în sine, stimularea capacităţilor de reflectare a proprilor demersuri de învăţăre.

Maniera tradiţională, lineară, bazată cu precădere pe prezentarea, descrierea, conţinuturilor impune cu precădere în procesul de transmitere – asimilare a cunoştinţelor folosirea metodelor tradiţionale şi de multe ori pasive (metode de expunere orală şi continuă a cunoştinţelor, demonstraţia, exemplificarea etc.). Dacă decizia cadrului didactic vizează prezentarea informaţiilor într-o manieră activ-problematizantă, impunând participarea directă a elevilor în redescoperirea cunoştinţelor, atunci şi metodologia utilizată implică metodele active şi interactive (problematizarea, descoperirea, colaborarea, studiul de caz, învăţarea reciprocă, etc.).

Comunicarea expozitivă a cunoştinţelor are avantajul că scurtează drumul de acces la valorile culturii, la cunoaşterea ştiinţifică care este mai greu accesibilă prin alte metode.

Învăţământul modern pune accent pe poziţia elevului casubiect activ al propriei formări, pe descoperire şi cercetare, pe creaţie, pe refacerea parcursului ştiinţific în laborator al cercetătorului, însă de multe ori, acestea necesităun timp mai îndelungat care nu se suprapune cu timpul şcolar disponibil.

Valenţele informative ale metodelor expozitive le conferă acestora o poziţie viabilă în ansamblul metodelor didactice, deoarece, într-un timp relative scurt,un singur profesor poate transmite unei colectivităţi ocantitate mare de date. Acest lucru apare ca o necesitate mai ales în condiţiile exploziei informaţionale, a accelerării ritmului de dezvoltare culturală şi a apariţiilor de noi descoperiri, fapt ce se reflectă în volumul sporit de cunoştinţe cuprins în programele şi manualele şcolare. Un alt avantaj al metodelor expozitive îl constituie faptul că există şi adevăruri care nu pot fi supuse unei verificări directe din partea elevilor. Pe de altă parte, comunicarea de tip expozitiv, prin însăşi faptul că oferă o cale mai scurtă de învăţare, poate avea dezavantajul formalismului, al superficialităţii sau al lipsei operaţionalităţii, elevul acumulând un bogat bagaj de cunoştinţe ce nu-şi găsesc corespondentul în practică sau pe care nu ştie cum să le folosească.

Ţine de măiestria cadrului didactic felul în care va reuşi să confere metodelor expozitive valenţe formative, motivând elevii să recepţioneze activ mesajele, prin prelucrare personală şi redare originală. Nu metoda în sine este criticată, ci modul în care este aplicată şi maniera în care este solicitat elevul să răspundă cerinţelor şi sarcinilor de învăţare.

În situaţiile în care cadrul didactic alege să transmită elevilor săi cunoştinţe „de-a gata elaborate” şi combină acest fapt cu un stil autoritar prin care impune reproducerea acestora în aceeaşi manieră în care ele au fost predate, intervine dogmatismul şi rigiditatea specifice unui învăţământ bazat pe memorizare şi reproducere, lipsit de aspectele formativ-educative ce au în vedere stimularea gândirii şi a operaţiilor ei (analiza, sinteza, abstractizarea, generalizarea, concretizarea), a imaginaţiei, a creativităţii.

Pe de altă parte, **metodele interactive** accentuează latura formativ-educativă de dezvoltare a personalităţii atât prin oferirea de ocazii de a descoperi şi a valida în practică cunoştinţele teoretice cât şi prin oportunităţile sociale de dezvoltarea a trăsăturilor de caracter, de voinţă şi persverenţă.

Specificul *metodelor interactive de grup* este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea elevului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea acestora în stăpânii propriilor transformări şi formări. În condiţiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios şi o strădanie competitivă.

Rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obţinerea soluţiei corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple şi variate. Interacţiunea stimulează efortul şi productivitatea individului şi este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacităţi şi limite, pentru autoevaluare. Există o dinamică intergrupală cu influenţe favorabile în planul personalităţii, iar subiecţii care lucrează în echipă sunt capabili să aplice şi să sintetizeze cunoştinţele în moduri variate şi complexe, învăţând în acelaşi timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual.

În acest fel se dezvoltă capacităţile elevilor de a lucra împreună ce se constituie într-o componentă importantă pentru viaţă şi pentru activitatea lor profesională viitoare. Grupul dă un sentiment de încredere, de siguranţă şi de antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariţia fricii de eşec şi curajul de a-şi asuma riscul, reducând la minim fenomenul blocajului emoţional al creativităţii.

Lucrul în echipă oferă elevilor posibilitatea de a-şi împărtăşi părerile, experienţa, ideile, strategiile personale de lucru, informaţiile. Interelaţiile dintre membrii grupului, emulaţia sporesc interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând elevii pentru învăţare.

Pe de altă parte, metodele interactive solicită anumite condiţii de timp mai îndelungat faţă de cele expozitive (de exemplu: timp de gândire acordat elevilor, timp de interrelaţionare, timp de expunerea a ideilor individuale şi comune, timp de evaluare etc.), anumite aptitudini ale elevilor de lucru în colaborare, dorinţă de socializare, capacităţi de comunicare şi interrelaţionare, precum şi resurse materiale adecvate.

Din partea profesorului, metodele didactice interactive necesită poate mai mult decât alte tipuri, un efort de proiectare şi corelare atentă a resurselor în concordanţă cu metodele, tehnicile şi forma de organizare a elevilor, pentru a menţine constant şi pentru mai mult timp interesul elevilor pentru activitate. În lipsa acestui interes de participare din partea elevilor pentru a colabora şi a lucra împreună, metodele interactive nu-şi satisfac condiţiile de eficienţă şi de eficacitate dorite.

Ţinând cont că scopul interactivităţii este cel de stimulare a participării la interacţiuni şi la găsirea unor soluţii prin cooperare, mijloacele de învăţământ trebuie să se constituie în factori de sprijinire a lucrului în grup. Lipsa resurselor materiale adecvate poate conduce la renunţări şi la discomfort cu efecte nedorite asupra învăţării.

Didactica constructivistă accentuează importanţa mediului învăţării, atrăgând atenţia asupra alegerii şi amenajării *locului* instruirii. În cazul activităţilor desfăşurate în grup, mobilierul trebuie să permită astfel de aranjamente care să uşureze discuţiile fără a perturba activitatea celorlalţi.

Raportul dintre strategia didactică şi metoda didactică evidenţiază diferenţele existente la nivelul timpului pedagogic angajat în proiectarea şi realizarea activităţilor de instruire/educaţie. Astfel, metoda didactică reprezintă o acţiune care vizează eficientizarea învăţării în termenii unor rezultate imediate, evidente la nivelul unei anumite activităţi depredare-învăţare-evaluare.

Strategia didactică reprezintă un model de acţiune cu valoare normativă, angajată pe termen scurt, mediu şi lung, care integreză în structura sa de funcţionare pedagogică: metodele, considerate cosubstanţiale strategiilor în calitatea lor de elemente operaţionale sau tactice, stilurile educaţionale, de tip autoritar, permisiv sau democratic, care plasează decizia profesorului într-un câmp psihosocial favorabil sau nefavorabil situaţiilor de învăţare concrete.

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să acceadă la cunoaştere şi să-şi dezvolte capacităţile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele şi emoţiile, constituindu-se dintr-un ansamblu complex şi circular de metode, tehnici,

mijloace de învăţământ şi forme de organizare a activităţii, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficienţă a învăţării.

Consider **strategiile didactice interactive de grup** ca fiind modalităţile de organizare a activităţii prin care se favorizează schimburile interrelaţionale între participanţii la activitate prin procese interumane de cooperare şi competiţie constructivă (educat(i) – educat(i), educat(i) – profesor, educat(i) – grup), stimulând activismul subiectului în interaţiunea sa, nu numai cu ceilalţi, ci şi cu materialul de studiu (educat(i) – conţinut), prin procese de acţiune şi de transformare a informaţiei.

Bibliografie:

1. Pâinişoara, Ion Ovidiu,"Comunicarea eficientă", Editura Polirom, Iaşi, 2003
2. Salavastru, D, "Psihologia educaţiei", Editura Polirom, Iaşi, 2004
3. Şoitu,L, "Pedagogia comunicării", Editura Didactică şi Pedagogică, Iaşi, 2001

ROLUL PROFESORULUI ÎN PROCESUL DIGITALIZĂRII ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Prof. Chirica Anca
Liceul Tehnologic „Ion Mincu" Vaslui

Internetul este astăzi o sursă bogată de informaţii, instrumentele tehnologice ne permit ca în câteva secunde să accesăm un website de profil, furnizor de activităţi pentru clasă. Dar aceasta nu denotă în totalitate originalitatea ori creativitatea profesorului, ci mai degrabă priceperea sa în materie de tehnologie, rapiditatea în a improviza pe loc. Ceea ce aduce în discuţie cu adevărat originalitate şi creativitate este libertatea de a alege, de a schimba o regulă impusă atunci când considerăm că aceasta nu mai este de actualitate ori nu se potriveşte elevilor noştri.

Copiii din ziua de azi tind să-și dezvolte alte abilități prin interacțiunile cu tehnologia, chiar și la vârste foarte mici. Transformarea tehnologică a tuturor sectoarelor înseamnă că instrumentele digitale sunt utilizate frecvent chiar și în cazul profesiilor în mod tradițional netehnice și în condițiile în care se estimează că în viitor nouă din 10 locuri de muncă vor necesita competențe digitale în viitorul apropiat sau imediat. Este esențial ca instituțiile de învățământ să pregătească elevii să facă față schimbărilor sociale și economice rapide, determinate de dezvoltarea tehnologică rapidă, dotându-i cu competențele adecvate provocărilor erei digitale. Tehnologiile digitale ar trebui să facă parte integrantă dintr-o abordare educațională axată pe cursant, adaptată vârstei și pot oferi abordări noi și inovatoare în materie de predare și învățare.

O învățare digitală de calitate și inovatoare poate fi captivantă și și interactivă, completând astfel metodele de predare bazate pe prelegeri și oferind platforme de colaborare și de creare de cunoștințe. Totodată, tehnologiile digitale pot facilita accesul la cunoștințe și la învățare, iar utilizarea lor permite tuturor structurilor de formare de la diferite niveluri să fie ușor accesibile și favorabile incluziunii.

Dobândirea de competențe digitale necesită o abordare coerentă, bazată pe învățarea pe tot parcursul vieții desfășurată în contexte formale, nonformale și informale o reacție la nivel de politici și intervenții specifice adaptate nevoilor diferitelor grupuri de vârstă și cursanților. Se consideră că potențialul tehnologiilor digitale este acela de a sprijini trecerea la abordări pedagogice axate într-o mai mare măsură pe cursant, dacă sunt încorporate în procesul de învățare într-un mod planificat și consecvent; se consideră că, pentru a realiza o veritabilă transformare educațională, elevii trebuie îndrumați către practici inovatoare și vertical ascendente de creare de cunoștințe.

Astfel, devine necesară o transformare a sistemelor de educație și formare la toate nivelurile pentru a valorifica pe deplin șansele oferite de tehnologiile informației și comunicațiilor și de mass-media și pentru a dezvolta abilitățile și competențele necesare îndeplinirii cerințelor societății și ale pieței muncii din viitor; reiterează faptul că o astfel de transformare trebuie să continue să garanteze dreptul la realizare personală, să asigure echilibrul corect între competențele digitale relevante și competențele de viață și să sprijine flexibilitatea individuală, gândirea critică și potențialul de inovare.

În pofida potențialului de stimulare și de încurajare a metodelor de învățare deosebite și personalizate pe care îl are digitalizarea, impactul tehnologiilor digitale asupra educației propriu-zise a fost limitat. Investițiile în TIC în școli nu au dus încă la sperata modificare a practicilor educaționale. Lipsa echipamentelor digitale și a conectivității în școli, afectează negativ educația digitală a elevilor și disponibilitatea instrumentelor de predare digitale.

Profesorii ar trebui să se afle în centrul transformării digitale și, prin urmare, au ei înșiși nevoie de o pregătire și formare continue, care trebuie să includă module vizând practici de predare adaptate în funcție de vârstă și dezvoltare; această formare necesită timp și nu ar trebui să reprezinte o sarcină suplimentară, pe lângă activitățile zilnice ale acestora; predarea altor competențe de bază cum ar fi competențele numerice și de scris/citit, predarea de competențe digitale cere profesorilor să își actualizeze cunoștințele și competențele în mod continuu; profesorii au nevoie de o dezvoltare profesională adecvată, flexibilă și de înaltă calitate, care să corespundă nevoilor lor.

Este necesar să se schimbe practicile instituționale și pedagogice ale școlilor și ale altor medii de învățare, în special ale celor nonformale, acestea trebuind să devină mai echitabile, oferind structuri de sprijin foarte diversificate și aprofundate tuturor persoanelor, în special celor care fac parte din grupuri expuse riscului de excluziune.

Cu toate aceste schimbări tehnologice rapide, sistemele educaționale se adaptează greu nu doar în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor, ci și predarea competențelor și formarea cadrelor didactice. Dobândirea competențelor digitale este indisolubil legată de o abordare bazată pe învățarea pe tot parcursul vieții. Este necesară nu doar transformarea sistemelor educaționale și de formare la toate nivelurile în vederea satisfacerii exigențelor, ci și oferirea unor posibilități de perfecționare și recalificare tuturor categoriilor de vârstă. Școlile reprezintă punctul de plecare pentru formarea competențelor digitale, iar profesorii ar trebui să se afle în centrul acestei transformări.

Pe termen mediu și lung există loc de îmbunătățire a acestui proces de digitalizare. Este necesară găsirea unor aplicații și programe mai eficiente, crearea de planuri de lecții care integrează organic uzul mijloacelor tehnologice, dar mai ales perfecționarea din punctul de vedere al calității. Însă, în mod neîndoielnic, acest proces este binevenit în sistemul educațional românesc, tocmai fiindcă întrebuințarea tehnologiei în procesul educativ este deja o realitate în majoritatea statelor dezvoltate. Mai mult, de această misiune este necesar să se ocupe școala, tocmai fiindcă acest lucru nu poate fi lăsat doar pe seama părinților.

Bibliografie:

- Eugenia Enachescu, *Creativitatea copiilor, Editura UNIVERSITARĂ, 2015, București*
- Irina Șarapatin, *Creativitate şi originalitate didactică. Repere psihopedagogice, Editura D` ART, 2019, Pitești*

VALOAREA INSTRUCTIV EDUCATIVĂ A DEZBATERII LA ORA DE RELIGIE

Prof. Ghinea Adina
Liceul „Ștefan Procopiu” Vaslui

Este în firea umană nevoia de a comunica cu ceilalţi, de a ne exterioriza în relaţiile cu semenii, această nevoie constituind un bun prilej de stabilire a unor relaţii socio-afective, de înţelegere reciprocă şi de cooperare.

În societatea contemporană există o vădită tendinţă de intensificare a dialogului profesor-elevi, considerat ca una dintre cele mai active şi mai eficiente modalităţi de instruire. Acesta este motivul pentru care există preocupări legate de perfecţionarea conversaţiei şi a discuţiei (dezbaterii).

Educaţia religioasă este rezultatul conlucrării persoanei umane cu Persoana divină prin harul divin şi transcede relaţia educator-educat. Vorbim de o relaţie a fiecăruia în parte cu Dumnezeu, dar şi a celor doi, educator, educat - cu El, sub semnul iubirii. Dumnezeu este iubire, iar această iubire imprimă educaţiei religioase şi o valoare socială, prin dezvoltarea dorinţei de comuniune, a dragostei faţă de semeni.

Observăm la generaţia actuală de adolescenţi, de liceeni, o nevoie interioară de a comunica, de a se exterioriza în relaţiile cu ceilalţi, de a fi înţeleşi şi de a înţelege. Tocmai această nevoie a lor, face ca dezbaterea să fie o metodă de predare a conţinuturilor religioase folosită cu succes.

Vârsta adolescenţei este vârsta clarificărilor religioase fiindcă perioada credinţei este direct proporţională cu rezistenţa pe care o întâlneşte ideea de a crede. Adolescenţa este vârsta furtunii şi a îndoielii, pentru ca apoi să păşească în faza opusă a certitudinii religioase. Aceste antiteze se întâlnesc în sufletul adolescentului, pentru ca sub influenţa educaţiei să vină înseninarea certitudinii religioase. Educaţia religioasă în partea sa formativă nu trebuie să bruscheze sau să forţeze aceste trepte sufleteşti evolutive ale tânarului, ci dimpotrivă să ţină seama de ele în argumentările cunoştinţelor religioase.

Dezbaterea constituie o formă principală a activităţii de învăţare. Este o metodă de predare care presupune un schimb reciproc şi organizat de informaţii, idei, opinii, păreri.

Elevii sunt foarte receptivi la această metodă, deoarece le permite un dialog real cu toţi participanţii la dezbatere. Astfel, ei îşi pot exprima propriile opinii, fără teama de a greşi, de fi judecaţi sau etichetaţi. Un avantaj al acestei metode este acela că stimulează în mare măsură spontaneitatea şi iniţiativa participanţilor.

În cadrul orei de religie, dezbaterea creează o atmosferă de deschidere, de apropiere reciprocă, intensifică intercomunicarea reală şi relaţiile din cadrul grupului, favorizează formarea deprinderilor de comunicare.

Rolul profesorului este de a-i stimula pe elevi să se implice în dezbatere, să înţeleagă faptul că fiecare dintre ei este important, opinia fiecăruia contează, să pună accent pe calităţile elevilor. De asemenea, elevii trebuie să înţeleagă faptul că descoperirea de sine se conştientizează nu prin permanenta raportare la alţii, ci prin valorificarea resorturilor interioare în vederea depăşirii obstacolelor interne sau externe inerente şi chiar necesare în parcursul omului.

Predarea religiei impune reconsiderarea din punct de vedere teologic a metodelor tradiţionale, astfel încât acestea să-i angajeze pe elevi şi să-i motiveze atât în însuşirea cunoştinţelor, cât mai ales în aplicarea acestora printr-o permanentă dinamică şi perfecţionare spirituală.

Cultivarea conştiinţei de sine este percepută ca valoare doar după ce omul se percepe ca şi chip al lui Dumnezeu. Această autopercepţie a omului are la bază faptul că existenţa noastră personală se fundamentează pe sfatul treimic „Să facem om după chipul şi asemănarea Noastră” (Geneza 1, 26), repetitiv pentru fiecare om până la sfârşitul lumii, astfel că unitatea trup-suflet este deplină încă din momentul conceperii noastre.

Pe fondul unei susţinute activităţi colective, dezbaterea urmăreşte valorificarea într-o măsură cât mai mare a experienţei de cunoaştere şi a capacităţilor intelectuale ale participanţilor, în vederea obţinerii unui progres sensibil al învăţării şi al propriei lor dezvoltări psihice.

Dezbaterile dau o formă socializată activităţii de învăţare, creează o atmosferă de deschidere, de receptivitate şi de apropiere reciprocă, intensifică intercomunicarea reală şi relaţiile din cadrul grupului, contribuie la stabilirea unei atmosfere democratice, de participare activă la viaţa grupului, favorizează formarea deprinderilor de cooperare, de rezolvare în spiritul unei munci colective a problemelor, impune o disciplină în interiorul colectivităţii.

Discuţiile (dezbaterile) permit relaţionarea fiecărui participant cu membrii grupului său, stimulând dezinhibarea şi îndrăzneala în discuţie chiar a celor mai timizi dintre elevi. De asemenea, facilitează comunicarea şi creativitatea elevilor, stimulând imaginaţia tuturor participanţilor la dezbatere.

Un mare avantaj al dezbaterii este acela că duce la obţinerea într-un timp scurt a unor idei numeroase şi originale prin stimularea spiritului de competiţie şi a celui de cooperare, pentru că asigură participarea colectivă şi activă la rezolvarea cazului.

Lipsa unei critici imediate duce la diminuarea factorilor inhibitori şi a blocajelor spontaneităţii în gândire, de aceea dezbaterea poate fi folosită cu scucces în diferite situaţii.

O discuţie sau o dezbatere poate continua şi perfecţiona cunoştinţele dobândite anterior transferându-le în situaţii şi probleme noi, poate să ofere mijloace proprii unei evaluări publice a ideilor exprimate şi a posibilităţilor de generalizare a ceea ce au învăţat elevii.

Dezbaterea stimulează iniţiativa şi participarea responsabilă la clarificarea în profunzime a problemelor studiate, favorizând obţinerea unor rezultate la care nu s-ar fi putut ajunge cu uşurinţă de unul singur.

Această metodă are un caracter operaţional fiindcă pe parcursul dezbaterii, elevii analizează, interpretează, expun, explică, compară şi comentează, formulează ipoteze şi concluzii, resping sau acceptă idei şi soluţii, iau decizii şi adoptă atitudini.

Deciziile luate în urma discuţiilor sau a dezbaterilor prezintă mai multă siguranţă şi precizie, fiind reţinute mai ales cele care au primit acordul întregului grup.

Dezbaterea presupune o exprimare corespunzătoare contribuind la corectarea deficienţelor de vorbire, fiindcă atunci când sunt angajaţi într-o discuţie cu altcineva, elevii raţionează cu mai multă logică şi îşi organizează propria gândire în mod operatoriu. Astfel, ei încearcă evitarea contradicţiilor, păstrează sensul propriu al cuvintelor, îşi verifică spusele.

Elevii recunosc diferite perspective posibile ale unei probleme, găsesc corelaţii, întrevăd diferite căi de soluţionare fiindcă sunt obişnuiţi de mici să discute în comun diferite probleme şi conştientizează faptul că nu toţi colegii lor au acelaşi punct de vedere, că au păreri diferite şi propun soluţii diferite.

Chiar dacă în orele de dezbateri, ritmul asimilării informaţiei este mult mai redus, acest fapt este compensat de obţinerea unor performanţe superioare comparativ cu alte metode de lucru.

Abordarea în moduri diferite a rezolvării unei probleme face să se zdruncine reciproc stereotipurile proprii, ceea ce determină o creştere a flexibilităţii gândirii fiecăruia dintre participanţi şi implicit o rezolvare mai uşoară a problemelor date.

Discuţiile contribuie la exersarea şi educarea spiritului critic, la dezvoltarea puterii de discernământ, la cultivarea obiectivităţii, a modestiei şi implicit la o mai bună cunoaştere de sine.

Dezbaterile creează o atmosferă de deschidere, de receptivitate şi de apropiere reciprocă, intensifică intercomunicarea reală şi relaţiile din cadrul grupului, contribuie la stabilirea unei atmosfere democratice, de participare activă la viaţa grupului, favorizează formarea deprinderilor de cooperare, de rezolvare în spiritul unei munci colective a problemelor, impun o disciplină în interiorul colectivităţii.

Idealul educaţional formulat la un moment dat de societate este cel care fixează finalităţile învăţământului, însă obiectivele educaţiei religioase se subordonează idealului formulat de Însuşi Iisus Hristos şi anume cunoaşterea lui Dumnezeu şi dobândirea comuniunii de iubire cu El.

Valoarea unui sistem educativ nu este reprezentată doar de nivelul de achiziţii teoretice al celor educaţi, ci mai ales de modul în care acestea devin, la rândul lor, generatoare de noi valori în plan individual sau colectiv. Pentru educaţia religioasă creştină, valoarea cunoştinţelor dobândite este reflectată de măsura în care acestea sunt puse în practică, iar prin acestea devin virtuţi, respectiv „porţi ale cerului".

BIBLIOGRAFIE:

1.Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi, 2006, p.146.
2. Cucoş, Constantin, *Educaţia religioasă: repere teoretice şi metodice*, Editura Polirom, Iaşi, 2009, p.27.
3. Cucoş, Constantin, *Educaţia. Iubire, edificare, desăvârşire*, Iaşi, Editura Polirom, 2008, p.13.
4. Ilie, Emanuela, *Didactica literaturii române*, Editura Polirom, Iaşi, 2008, p.138.

ORIZONTUL LOCAL - SUPORT PRACTIC ÎN REALIZAREA ORELOR GEOGRAFIE

Profesor Ionel Vătămanu
Liceul „Ștefan Procopiu" Vaslui

Introducere

Cunoaşterea geografică, aşa cum aprecia George Vâlsan cu un secol în urmă, porneşte de la orizontul local, fie că ne referim la dezvoltarea ştiinţei în ansamblul său, fie că ne referim la identificarea şi înţelegerea realităţilor geografice în mod spontan sau în cadru instituţional. Noţiunile veficulate în limbajul de specialitate reprezintă *„forme logice fundamentale care reflectă însuşirile esenţiale, necesare şi generale ale unei clase de obiecte"*. Elaborarea acestora presupune un proces complex de cunoaştere, înţelegere şi comparare a informaţiilor despre obiectele şi procesele concrete. În mod firesc, primele noţiuni geografice au fost preluate din experienţa cotidiană, fiind formulate empiric (munte, deal, vale etc.) şi dezvoltate ulterior prin aprofundare.

În cadru instituţional (şcoală), înţelegerea şi însuşirea realităţilor concrete se realizează nemijlocit prin raportare la orizontul local, atât în încercarea de abstractizare şi de dobândire a unor noţiuni şi concepte noi, cât şi activităţile de particularizare şi de fixare prin exemplificare a unor legităţi nou exprimate. Astfel, în cadrul activităţilor didactice desfăşurate cu elevii, contactul direct cu realităţile geografice (forme, procese, fenomene) facilitează înţelegerea mecanismelor funcţionale geosistemice, asigurându-se totodată un fond informaţional persistent la nivel cognitiv.

Având în vedere domeniul de studiu şi specificul geografiei ca ştiinţă, aceasta oferă, ca disciplină de învăţământ, suportul educaţional cel mai larg şi mai complex, cu posibilitate ridicată de integrare în lecţia de geografie. Relaţiile stabilite la nivelul geosistemului oferă, prin procesul de predare-învăţare, premisele creării unui sistem de gândire eficient, bazat pe conexiuni logice şi legice, ce permit fixarea de durată a cunoştinţelor dobândite. În plus, ancorarea în realitatea concretă şi imediată contribuie la creşterea conştiinţei de mediu şi a simţului civic, indispensabile pentru dobândirea unei atitudini proactive ce ar trebui să caracterizeze fiecare individ în comportamentul social şi practicile de mediu.

Aspectul cel mai important este compatibilizarea activităţilor de teren cu programa şcolară a fiecărei trepte de învăţământ, în vederea eficientizării activităţii didactice, prin valorificarea optimă a capacităţii de înţelegere şi cunoaştere specifică fiecărei vârste. De aceea, curriculum de specialitate se

bazează pe dozarea şi progresia elementelor programei în funcţie de succesiunea ciclurilor curriculare. Astfel, clasele a V-a şi a VI-a continuă introducerea şi familiarizarea elevilor în domeniul geografiei, iar clasele a VII-a şi a VIII-a prefigurează o aprofundare a cunoştinţelor dobândite prin creşterea dificultăţii conceptelor şi a operării cu acestea. La nivel liceal, se urmăreşte atingerea unui sistem de competenţe generale şi specifice asumate, comune sau corelate cu alte competenţe din aria curriculară „Om şi societate" şi cu sistemul de competenţe – cheie sugerat de Comisia Europeană.

Principiul intuiţiei

Utilizarea orizontului local atât ca material, cât şi ca mijloc de predare-învăţare are la bază *principiul intuiţiei*, care postulează faptul că însuşirea cunoştinţelor de specialitate trebuie să pornească de la observarea şi reflectarea senzorială nemijlocită a obiectelor şi fenomenelor studiate. Practic, două categorii de procese psihocognitive sunt foarte importante în procesul cunoaşterii: percepţiile şi reprezentările.

Percepţia se defineşte printr-o *„cunoaştere a obiectelor şi a fenomenelor în integritatea lor şi în momentul în care ele acţionează asupra organelor senzoriale*" (Cosmovici, 1996). Aşadar, percepţia presupune contactul nemijlocit cu realitatea (obiect al percepţiei) prin intermediul organelor de simţ. Cu cât implicarea organelor de simţ este mai activă şi mai complexă (văz, auz, pipăit, gust, miros etc.), cu atât eficienţa procesului de învăţare este mai ridicată. Exemplele pot fi multiple, chiar pentru clasele mici: vizualizarea formei şi a pantei unui versant; percepţia vântului pe cale directă (simţul tactil) sau indirectă (simţul vizual şi auditiv, în cazul foşnetului frunzelor sau ramurilor), cu posibilitatea aprecierii orientative a vitezei etc.

Uneori, contactul direct nu este posibil sau poate fi considerat inoportun (e.g. cutremure, precipitaţiile atmosferice, viscolul), caz în care se poate apela la reprezentări. Acestea presupun „*prezenţa în mintea noastră a unor obiecte sau fenomene, independente de excitarea actuală a organelor de simţ*" (Cosmovici, 1996). În opinia altor cercetători, luarea în calcul nu doar a acţiunii unor stimuli asupra individului, ci şi a experienţei acestuia, a influenţei contactelor anterioare cu acelaşi stimul sau stimuli asemănători, a stării (fizice, mentale, sociale) a individului în momentul contactului cu un stimul, toate aceste alcătuiesc aşa-numita percepţie socială (Schiff, 1970).

Rămânând la sensul de bază, invariabil, reprezentările presupun sau au la bază percepţii ori elemente ale unor percepţii trăite anterior. Astfel, cele mai corecte reprezentări aparţin persoanelor care au o experienţă cât mai bogată, experienţă rezultată fie din cercetare, educaţie, fie din experienţe, fie indirecte (proximitate spaţială, mass-media etc.). Toate aceste experienţe sunt nesemnificative în cazul copiilor, astfel încât profesorul trebuie să cunoască foarte bine nu doar orizontul local al şcolii sau al localităţii şi judeţului, ci şi mediul familial şi social al elevilor, pentru a putea furniza exemplele care pot să faciliteze crearea de către elevi a unor reprezentări cât mai precise.

Pentru reprezentări mentale, se poate apela la experienţele pe care le pot trăi elevii, inclusiv în funcţie de perioada din an: ciclurile vegetative ale plantelor, procesele de condensare sau de sublimare a vaporilor de apă pe ferestrele mijloacelor de transport în comun în timpul semestrului rece al anului etc.

Evident, în condiţiile în care contactul direct nu este posibil în nici un moment al experienţei cotidiene (e.g., pentru elevii din România, erupţiile vulcanice, valurile oceanice, gheţarii etc.), se apelează la modele şi reprezentări spaţiale la scară (modele, machete, blocdiagrame, hărţi, fotografii, filme etc.), care nu fac însă obiectul prezentului demers.

Principiul legării teoriei de practică

Principiul legarii teoriei de practică are în vedere activităţile concrete care mijlocesc o percepere vie, activă a faptelor şi fenomenelor din natură şi societate. Scopul principal urmăreşte ca înţelegerea să permită generalizarea şi consolidarea cunoştinţelor în memorie, aplicabilitatea cunoştinţelor să dezvolte curiozitatea, imaginaţia şi creativitatea, să formeze şi să consolideze deprinderile de muncă independentă şi deprinderi practice. În mod concret, acest principiu formulează

cerinţa ca lecţiile să ofere suficiente ocazii de valorificare, în practică, a cunoştinţelor teoretice şi a capacităţilor învăţate.

Aplicarea acestui principiu în activităţile de predare-învăţare beneficiază de mijloace specifice anumitor metode didactice, unui anumit standard de dotare a sălilor de clasă şi a unităţilor de învăţământ, de deschiderea şi posibilităţile reale ale cadrului didactic, ale elevilor sau ale părinţilor de a se implica în mod direct.

Se poate trece de la identificarea unor realităţi geografice pe diferite reprezentări grafice (hartă, blocdiagramă, histogramă etc.) până la realizarea unor schiţe grafice proprii. Se poate porni de la observarea directă a orizontului apropiat unităţii de învăţământ (în curtea şcolii, în cartier, în parcul sau grădina publică), ajungându-se până la extinderea excursiilor cu caracter aplicativ în afara cartierului, a localităţii etc.

Evident, pentru toate acestea, profesorul trebuie să aibă în permanenţă grija de a lega activitatea practică de teoria deja însuşită sau explicată concomitent elevilor, dar şi de a transla aceste activităţi către o finalitate precisă, urmărind o serie de întrebări logice şi legice, prin care profesorul trebuie să demonstreze astfel necesitatea şi utilitatea cunoştinţelor dobândite de elev.

- ce trebuie să ştiţi?
- cum trebuie să înţelegeţi?
- de ce trebuie să ştiţi?
- ce trebuie să faceţi?
- cum să faceţi?
- de ce trebuie să faceţi şi cui foloseşte?

Orizontul local în activitatea de predare-învăţare a geografiei

Curriculum-ul de geografie îşi propune să-i familiarizeze pe elevi în primul rând cu noţiuni elementare, relativ simple, specifice vârstei şcolare. Descoperirea noţiunilor se face progresiv de la orizontul local spre cel regional, naţional, european şi global. În funcţie de cadrul natural şi contextul social-economic în care se află unitatea de învăţământ, orizontul local oferă, deşi diferenţiat, o sferă largă de elemente ce pot fi integrate explicării proceselor şi fenomenelor geografice incluse în lecţiile de profil din planurile de învăţământ ale claselor V-XII.

Posibilităţile pe care un profesor le are la dispoziţie diferă tocmai de aceste particularităţi ale orizontului local, încât metodele şi mijloacele trebuie adaptate de la un caz la altul. Orizontul local diferă semnificativ în funcţie geografia locală, ca reflex al diferenţierii particularităţilor cadrului natural şi al celui uman-geografic.

Aceleaşi realităţi se schimbă în funcţie de mediul rural sau urban, în funcţie de dimensiunea localităţii (mai ales în mediul urban) de specificul economic, infrastructură, utilităţi etc. Este evident că elevul din mediul rural nu va învăţa doar despre tipologia şi repartiţia satelor sau despre economia agrară şi silvo-pastorală, după cum nici elevul din mediul urban nu va învăţa doar despre urbanizare şi implicaţiile acesteia pe diferite paliere. Orizontul poate fi însă lărgit, având în vedere faptul că fiecare oraş polarizează un număr mai mai mic sau mai mare de sate.

Din păcate însă, chiar pentru o Românie europeană, există sate aflate la distanţe mari faţă de oraşe, sate care nu intră în mod direct în sfera directă de influenţă a unor oraşe. De regulă, în aceste aşezări rurale (unele sate din zonele profund rurale ale Colinelor Tutovei sau ale Munţilor Apuseni), procesul de învăţământ suferă de multiple deficienţe: plecând de la lipsa personalului specializat, lipsa dotărilor elementare şi starea materială precară a locuitorilor, ce nu oferă posibilitatea valorificării realităţilor geografice prin excursii cu elevii.

Totodată, realităţile pe care un profesor le are la dispoziţie ca suport didactic diferă mult între Beliş (Munţii Apuseni), Maliuc (Delta Dunării), Şegarcea (Câmpia Olteniei), Calafindeşti (Podişul Sucevei) etc.

Spre exemplu, ca principal component sistemic şi suport al tuturor activităţilor umane, relieful slujeşte adesea în explicarea multor dintre procesele geografice, chiar şi într-o manieră simplistă, accesibilă claselor inferioare (V-VI). Pot fi descrise forme majore de relief, tipuri de relief, procese geomorfologice distincte etc. Dar elevul de la Beliş nu va învăţa doar despre munţi, cel de la Maliuc nu va afla doar despre relieful fluvial sau cel de la Şegarcea doar despre relieful de acumulare eoliană.Faţă de toate aceste diferenţieri, profesorul trebuie să răspundă corespunzător, prin apel la metode şi mijloace distincte: hărţi, fotografii, diafilme, filme etc.

În egală măsură însă, există fenomene şi procese care sunt comune întregului sistem geografice şi repetabile la diferite scări sau intervale de timp sau există alte fenomene şi procese similare, ce pot fi utilizate prin extrapolare sau chiar experimentare. Un exemplu extrem de sugestiv îl constituie procesele şi fenomenele care au loc în atmosferă, cărora li se pot găsi foarte uşor sfere de exemplificare. Un vas de apă aflat deasupra unei surse de căldură oferă o imagine clară a proceselor termoconvective, vaporii de apă fac vizibilă existenţa procesului de evaporaţie şi a mişcării ascendente a aerului cald, în timp picăturile de apă formate la nivelul unui obstacol (capac) ilustrează existenţa proceselor de condensare. Ilustrarea relaţiei între debitul lichid al unei ape curgătoare şi debitul de aluviuni în suspensie poate fi experimentată prin eliberarea unei cantităţi crescânde (eventual, cu ajutorul unui furtun) pe o suprafaţă alcătuită din materiale eterogene friabile (depozite superficiale, sol). Adaptarea vegetaţiei la diferite condiţii de mediu poate fi exemplificată în condiţii naturale, chiar dacă diferenţierile sunt cu atât mai nesemnificative, cu cât factorii ecologici sunt mai omogeni.

Pe această linie, exemplele pot continua, mai ales că ele devin tot mai numeroase prin creşterea complexităţii relaţiei om-natură, prin creşterea presiunii antropice asupra resurselor naturale şi accentuarea problemelor de mediu, de la scară locală (e.g. gestiunea deşeurilor) la scară planetară (e.g. schimbările climatice şi încălzirea globală).

Este cât se poate de evident că în ultimii douăzeci de ani, dar mai ales în ultimul deceniu, accesul la informaţie s-a lărgit foarte mult (accesul la internet şi la numeroasele posturi de televiziune). Cu toate acestea, profesorul trebuie să intervină în permanenţă pentru a se asigura că, atunci când elevul are posibilitatea de a accesa individual diferitele mijloace de informare, acesta va beneficia de recomandări pertinente pentru creşterea capacităţii de selecţie într-un amalgam de informaţii, prea stufoase, confuze, unele chiar eronate (îndeosebi cele de pe internet).

Chiar în aceste condiţii, primii paşi în înţelegerea realităţilor geografice rămân cei ai orizontului local, perceput prin contact nemijlocit. Este un adevăr purtat dincolo de orice evidenţă în procesul de creştere a oricărui copil (mai târziu elev), de evoluţie a oricărei societăţi sau de progres al oricărei civilizaţii. Orizontul local este condiţia sine-qua-non în procesul de formare geografică şi educaţie generală la orice nivel.

Concluzii

Orizontul local (casă, şcoală, stradă, sat, comună, cartier, oraş, eventual judeţ) se constituie într-un adevărat *laborator natural*, oferind posibilitatea de a intui nemijlocit realitatea geografică, la diferite paliere de complexitate. Constituie premisa şi obiectul oricărui proces de cunoaştere, lărgindu-se progresiv pe măsura lărgirii activităţilor de învăţare, de la o treaptă de şcolarizare la alta. Apelul la orizontul local şi integrarea permanentă a acestuia în activităţile de predare, constituie o obligaţie curentă a profesorului de geografie, care trebuie şi poate să îşi construiască astfel un demers didactic şi metodologic cât mai eficient.

Bibliografie:

- **Donisă I. (1987) –** *Bazele teoretice şi metodologice ale geografiei,* Universitatea "Al. I. Cuza" Iaşi, curs litografiat, 242 pp.
- **Cosmovici A. (1996)** – *Psihologie generală*, Ed. Polirom Iaşi, 253 pp.

- **Schiff R. Myra (1970**) – *Some theoretical aspects of attitudes and perception*, Natural Hazard Research, Working Paper no. 15, 20 pp.
- **Ilinca Nicolae (2007) –** Didactica Geografiei, Editura Corint Bucureşti
- **Ilinca Nicolae, Mândruţ Octavian (2006**) - Elemente de Didactică Aplicată a Geografiei
- Ed. CD Press, Bucureşti
- **Pehoiu Gica (2007)**– Geografia.Considerente Didactico-aplicative, Ed. Transversal Târgovişte

SECȚIUNEA II. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

(proiecte didactice, proiecte educative, aplicaţii practice, prezentări în PowerPoint, activități extrașcolare, opționale, auxiliare, reviste care se încadrează în tema simpozionului),

PROIECT DIDACTIC "CAPRA CU TREI IEZI"

EDUCATOARE:ALICIUC IONELA-GEORGIANA

Unitate de învăţământ: Școala Gimnaziala „V.Alecsandri”

Grupa: Mare A

Tema anuală: „CINE SUNT /SUNTEM?”

Proiect tematic: „..Eu și lumea inconjuratoare.”

Tema săptămânii: „Familia mea ”

Domeniul experenţial: Domeniul limbă şi comunicare

Categoria de activitate: Educarea limbajului

Tema activităţii: „Capra cu trei iezi” de Ion Creangă

Mijloc de realizare: lectura educatoarei

Tipul activităţii: Predare-învăţare

Scopul: Dezvoltarea capacităţii copilului de a asculta cu atenţie un text şi de a se concentra asupra acţiunii prezentate în poveste.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Cognitive:

O1. Să asculte cu atenție conținutul poveștii;

O2. Să identifice personajele participante la acţiunea din poveste;

O3. Să formuleze întrebări și răspunsuri la întrebări în propoziţii corecte din punct de vedere gramatical;

O4. Să imite comportamentul personajelor din poveste;

O5. Să aşeze imaginile cu scenele din poveste în ordine cronologică;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: , conversaţia, lectura educatoarei, expunerea, explicaţia, exercițiul, Metoda R.A.I., dramatizarea

Mijloace de învăţământ: carte cu povestea, imagini cu scene din poveste,o minge, masti ale personajelor din poveste, recompense (autocolant – faţă zâmbitoare).

Forme de organizare: frontal, individual.

Locul desfăşurării: sala de grupă

BIBLIOGRAFIE: *Curriculum pentru educație timpurie, 2019

Carte de poveşti (volumul IV) – Editura DiANA

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1.Moment organizatoric

Pentru o bună desfăşurare a activităţii voi avea în vedere următoarele: aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului, pregătirea materialul didactic.

2. Captarea atenţiei

Astăzi, alături de mine, am adus un prieten special. Este vorba de ieduţul cel mic dintr-o poveste tare frumoasă. Ieduţul va sta cu noi, iar la sfârşitul activităţii mă va ajuta să ofer o surpriză copiilor cuminţi."

3..Anunţarea temei şi a obiectivelor operaţionale

Îi voi anunţa pe copii că astăzi vom descoperi împreună ce s-a întâmplat cu iezii din povestea „Capra cu trei iezi” de Ion Creangă.

„Copii, astăzi vă voi spune o poveste frumoasă, povestea Capra cu trei iezi de Ion Creangă. Dacă veţi asculta cu atenţie, veţi afla ce s-a întâmplat cu cei trei iezi din poveste şi care sunt pericolele la care ne expunem dacă nu ascultam de parinti”.

4. Comunicarea noilor cunoștiințe

Se va reda conţinutul poveştii cât mai expresiv, clar şi nuanţat folosindu-se o mimică adecvată, pentru a trezi emoții și pentru a asigura motivația învățării. Se vor explica cuvintele şi expresiile necunoscute: drob, smoc, zăvor, fierar, horn, chersin, cumătru, praznic, oleacă.

Textul povestirii va fi expus concomitent cu imaginile.

Se va urmări succesiunea momentelor principale:

1. Mama capră pleacă după mâncare, iar iezii rămân singuri acasă.
2. Lupul bate la uşă, vrând să-i convingă pe iezi să-l lase înăuntru, însă iedul cel mic îşi dă seama că nu este mama lor.
3. Lupul merge la fierar să îşi ascută limba şi dinţii pentru a avea un glas mai subţire şi mai frumos ca şi al mamei capră.
4. Iedul cel mare deschide uşa şi este mâncat de lup.
5. Lupul se aşează şi se odihneşte şi aude glasul iedului mijlociu pe care îl găseşte şi îl mănâncă.
6. Iedul cel mic coboară repede din horn şi încuie uşa.
7. Capra ajunge acasă, iar iedul cel mic îi povesteşte acesteia cele întâmplate.

8. Capra pregăteşte groapa şi scaunul de ceară pentru lup.

9. Lupul este invitat de capră la praznicul făcut de aceasta.

10. Scaunul de ceară se topeşte, lupul cade în groapa cu jăratic şi moare.

5. Fixarea cunoştinţelor și feedback

Fixarea cunoştinţelor și feedback-ul se vor realiza cu ajutorul metodei R.A.I.(răspunde-aruncă-interoghează)

Copiii asezati in forma de cerc isi vor adreasa intrebari unii altora referitoare la continutul povestii prezentate. Cel care raspunde corect arunca mingea altui coleg si ii adreseaza o alta intrebare. Jocul se termina cand fiecare copil a pus o intrebare, a aruncat mingea si a oferit un raspuns unuil coleg.

6. Asigurarea retentiei si a transferului de cunostinte

Transferul de cunostinte se realizeaza printr-o scurta dramatizare.

Copiii vor imita comportamentul celor trei iezi, al caprei si al lupului. Se va pune accent pe reproducerea unor replici din poveste.

7. Incheierea activitatii

În încheierea activităţii se vor face aprecieri generale şi individuale asupra comportamentului copiilor şi asupra participării acestora la activitate.

Copiii vor primi recompense (autocolant în formă de faţă zâmbitoare).

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Aliciuc-Haba Anca, Grădinița P.P. Nr. 17, Vaslui

DATA:
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădiniţa cu P.P. nr. 17, Vaslui
NIVELUL: II
GRUPA: Mare
PROPUNĂTOARE: Aliciuc-Haba Anca
TEMA ANUALA: „Cum a fost/este și va fi aici, pe Pământ?”
TEMA PROIECTULUI : „Pe cărările iernii”
SUBTEMA: „Iarna- Moș Nicolae”
TEMA ACTIVITĂȚII: „Pe Moș Nicolae îl așteptăm, darurile le numărăm”
DURATA: *O zi*
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ADP+ ALA1+ ADE (DOS+ DȘ)+ ALA2
TIPUL ACTIVITĂȚII: Mixtă
MIJLOC DE REALIZARE: Povestirea educatoarei + joc didactic
LOCUL DE DESFĂŞURARE: online (Google Classroom)

Dimensiuni ale dezvoltării vizate:
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.
- Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității.
- Autocontrol și expresivitate emoțională.
- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă).

Comportamente vizate:
- ✓ Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia.
- ✓ Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date.
- ✓ Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare.
- ✓ Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.
- ✓ Interacţionează cu mediul apropiat.
- ✓ Respectă regulile de exprimare corectă in diferite contexte.

Scopul activităţii: Dezvoltarea empatiei, a solidarității față de semenii noștri și consolidarea numerației în concentrul 1-5.
Obiective:
O1- Să audieze cu atenție povestea, reținând mesajul transmis.
O2- Să descrie trăsăturile morale ale personajelor, cu ajutorul întrebărilor adresate.
O3- Să conștientizeze importanța nevoii de a fi bun și de a-i ajuta pe cei din jurul nostru.
O4- Să numere crescător/ descrescător, în concentrul 1-5.
O5- Să asocieze cifra la cantitate.
O6- Să asocieze cantitatea la cifră.
JOCUL DIDACTIC: „Pe Moș Nicolae îl ajutăm, cadourile le numărăm”

SARCINA DIDACTICĂ:

Copiii vor număra crescător și descrescător în concentrul 1-5, vor asocia cantitatea la cifră și cifra la cantitate.

CONȚINUTUL JOCULUI:

După partajarea ecranului și afișarea unui traseu în munți, unde sunt ascunse cadourile Moșului Nicolae, preșcolarii ascultă explicațiile educatoarei, care le spune că pentru a debloca sacul cu cadouri, ascuns în munți, aceștia trebuie să rezolve sarcinile matematice propuse de fiecare om de zăpadă, de pe traseu.

Pentru a recupera sacul lui Mos Nicolae pe care Zâna Iarnă l-a ascuns în munți, copiii trebuie să treacă de cei trei oameni de zapada care păzesc drumul ce duce la cadouri. Ca să avanseze și să treacă de paznicii drumului, copiii vor trebui să îndeplinească mai multe sarcini.

DEMONSTRAREA JOCULUI:

Educatoarea demonstrează cum se va desfașura jocul. Numește un copil, care va rezolva prima sarcina, efectuând astfel jocul de probă. Acesta ajunge la primul om de zăpadă de pe traseu, iar prima sarcină matematică este de a număra pâna la 4, crescător. Educatoarea îl ajută pe copil să numere crescător, dacă acesta întâmpină greutăți.

REGULILE JOCULUI:

- Copiii rezolvă exercițiile matematice afișate.
- Răspund doar copiii care sunt numiți.
- Fiecare răspuns corect este acompaniat de aplauze.
- Dacă un copil nu știe răspunsul corect, atunci are dreptul să numească un alt copil pentru a-l ajuta.

ELEMENTELE DE JOC: surpriza, traseul, aplauzele.

STRATEGII DIDACTICE:

a) METODE ȘI PROCEDEE: conversația, expunerea, explicaţia, exercitiul, jocul didactic, jocul de rol**.**

b) RESURSE MATERIALE: jucării, foarfeci, fișă cu acadele în formă de bastonaș, creioane colorate, calculator, Power Point, link cu puzzle, link Google meet, link film animat, diplome.

c) FORME DE ORGANIZARE: *individual, frontal.*

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE INTEGRATE

1. ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

Întâlnirea de dimineaţă: ”Cine este Moș Nicolae?”

Rutine:

- **„**Învățăm să dăruim”- deprinderea de a dărui.
- ,,Pe mânuțe ne spălăm, de microbi ne apărăm”-deprinderea de a se spăla pe mâini.

Tranziții:

„Ghicește cine sunt!”;

“Prindem fulgi în palmă”;

„Spiridușul spune...”

2. ACTIVITĂŢI LIBER ALESE (ALA1)

JOC DE ROL: „De-a Moș Nicolae”

JOC DE MASĂ: ”Moș Nicolae”- puzzle;

ARTĂ: ”Acadele colorate, să le decupăm pe toate”- decupare;

3. **ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE :** (DOS+ DȘ)- „Pe Moș Nicolae îl așteptăm, darurile le numărăm!”

DOS: „Povestea lui Moș Nicolae”- povestirea educatoarei

DȘ: „Pe Moș Nicolae îl ajutăm, cadourile le numărăm”- joc didactic (numerația în concentrul 1-5)

4. **JOCURI ȘI ACTIVITĂŢI LIBERE ALESE:**
   - „Dansul fulgilor de nea”- joc de mișcare;
   - Audiere cântec „Moș Nicolae”.

SCENARIUL ZILEI

Ziua debutează, la **Întalnirea de dimineață**, cu mesajul de „Bună dimineața”! Le voi trimite copiilor un mesaj adio-video: „Bună dimineața, dragi copii! Bine v-am regăsit! Astăzi este joi și suntem cu o zi mai aproape de venirea lui Moș Nicolae. Haideți să deschidem larg geamul. Cum este afară, copii? Este cald, sau frig? Este frig, nu-i așa? Brrrr! Ce frig este afara! Dar cerul, cum este? Este acoperit de nori, sau este soare? Plouă afară, dragii mei? Ninge cumva?
Haideți să ne inveselim puțin, ascultând cântecelul: „Bună Dimineața”, de la Gașca Zurli.”

Noutatea zilei- copiii ascultă mesajul zilei, printr-un fișier audio-video realizat de mine, în care un spiriduș al lui Moș Nicolae va apărea pe ecran și va părea că le vorbește, transmitându-le mesajul: „Eu sunt spiridușul lui Moș Nicolae și am venit la voi pentru că am auzit că sunteți niște copii tare buni și ascultători. Sunt puțin supărat, însă o să va spun mai târziu de ce, iar voi poate mă veți ajuta. Dar înainte de asta: o poveste vom asculta, despre Moșul vom afla și despre trei fete bune, ce-au fost ajutate, ca prin minune.”

Le voi trimite copiilor un filmulet, realizat de mine, în care le explic acestora ce au de lucrat la activitățile pe centre.

La Centrul **Joc de rol**, le explic copiilor că trebuie să își imaginze că joacă rolul lui Moș Nicolae, care este în atelierul său și confecționează jucării pentru copiii cuminți. Aceștia se pot uita chiar și pe fereastră, la fel cum face și Moșul, pentru a ști la casa căror copii trebuie să ajungă.

La centrul **Joc de masă**, le voi trimite copiilor un puzzle creat online pe pagina Jigsawplanet.com, unde aceștia vor trebui să îmbine bucățile de imagini, creând, în final, imaginea cu Moș Nicolae și măgărușul său.

La centrul **Artă**, le voi trimite copiilor o fișă pe care este desenat conturul unor acadele sub formă de bastonaș. Aceștia trebuie sa le coloreze așa cum doresc, iar apoi să le decupeze.

Având în vedere că activitățile se vor desfașura online, voi începe activitatea în sincron cu un cântecel: „Vine Moș Nicolae”, până ce se vor strange toți copiii. Apoi, voi face **Prezenţa** în momentul în care copiii vor intra în direct. O voi realiza cu ajutorul unui fișier în care apar pozele lor și pe care îl voi partaja pe ecran, pentru a-l vedea toți copiii. Îi voi striga pe fiecare dintre ei, iar cei prezenți vor răspunde cu „prezent”, semnalând când un copil lipsește.

Le voi partaja apoi pe ecran înregistrarea de la **„Noutatea zilei”,** cu mesajul spiridușului.

Voi verifica apoi ceea ce au lucrat copiii la activitățile pe centre, punându-le întrebări și cerându-le să îmi arate ceea ce au lucrat, după care îi voi felicita pentru munca depusă.

Tranziţie: „Ghicește cine sunt”

ADE (DOS+ DȘ)

După efectuare tranziției ”Ghicește cine sunt”, voi partaja ecranul și , pornind de la imaginea cu Moș Nicolae descoperită la puzzle, le zic acestora că astăzi vor ascuta o poveste reală: „Povestea lui Moș Nicolae”(ANEXA 1). Povestirea acesteia va fi realizată într-un fișier în care am atașat imagini și în care mi-am înregistrat vocea. Vom purta apoi o scurtă discuție, pe baza povestirii ascultate, pentru a desprinde mesajul și morala textului, după care le voi pune copiilor întrebări despre importanța faptului de a fi bun și milostiv, precum au fost fetele și tatăl din poveste.

Trecerea la cea de-a doua activitate se va face cu ajutorul tranziției „Spiridușul spune...” Voi partaja un nou filmuleț, în care va apărea spiridușul, ce le spune ca este supărat deoarece Zâna Iarnă a furat cadourile lui Moș Nicolae și le-a ascuns în munți, acestea fiind păzite de 3 oameni de zăpadă uriași. Din acest motiv, Moșul nu mai poate ajunge la ei. Pentru ca spiridușul să reușească să recupereze cadourile, copiii vor trebui să rezolve mai multe sarcini.

Tranziţie: „ Prindem fulgi în palmă”.

ALA 2

Voi face trecerea la activitățile ALA2 cu ajutorul tranziției „ Prindem fulgi în palmă” iar după aceea, copiii vor dansa individual „Dansul fulgilor de nea”, după care vor audia și viziona un cantec animat despre Moș Nicolae.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ministerul Educației Naționale, „Curriculum pentru educație timpurie (copii de la naștere la 6 ani)”, 2019;
2. Glava, A., Pocol, M., „Educație timpurie. Ghid metodic pentru aplicarea curriculum-ului preșcolar”, Editura Paralela 45 ,Iași: 2009;
3. Massari, G., Seghedin, E.„„ Teoria și metodologia instruirii și a evaluării”, Editura Performantica, Iași: 2012;
4. Hobjilă, A., „Elemente de didactică a activităţilor de educare a limbajului”, Ed. Institutului European, Iași: 2008;
5. Culea, L., „Activitatea integrată din grădiniţă”, Editura Didactic Publishing House, Bucureşti: 2008;
6. Barbu, H., Popescu, E., „Activităţi de joc şi recreativ distractive”, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti: 1994.
7. PăișI- Lăzărescu, M., Ezechil, L., „Laborator Preșcolar- ghid metodologic”, Editura V & I Integral, București: 2004.

PROIECT DE ACTIVITATE OUTDOOR

Prof.Anton Gabriela/ Lefter Cristina
Grădiniţa cu P.P Nr.3 Vaslui

NIVELUL II: Grupa Mare
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum şi de ce se întâmplă?”
TEMA PROIECTULUI TEMATIC: Cu papucii ei de frunze, toamna a sosit in zori
SUBTEMA PROIECTULUI TEMATIC: Toamna ne aduce daruri
TEMA ZILEI: „Comorile toamnei"
TIPUL DE ACTIVITATE: sistematizarea cunoştinţelor
MIJLOC DE REALIZARE: activitate outdoor
FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupuri
SCOPUL ACTIVITĂŢII :

- Consolidarea şi verificarea cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor psihofizice, matematice şi estetice respectiv: variante de mers, operare cu mulţimi, explorare a mediului înconjurător prin antrenarea preşcolarilor în găsirea de strategii de acţiune.

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII:

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

COMPORTAMENTE VIZATE:

Identifică și compară elementele caracterisice unor fenomene din mediul apropiat;
Efectuează operaţii de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor;

CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE:

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: Activare și manifestare a potențialului creative;

COMPORTAMENTE VIZATE:

Manifestă creativitate în activități diverse;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1- să observe mediul înconjurător în anotimpul toamna, folosindu-se de cele 5simţuri;

O2 **-** să sorteze frunzele după culoare şi crenguţele după grosime;

O3- să numere în limitele 1-10;

O4- să realizeze grupe cu "tot atâtea" obiecte;

O5- să construiască diferite obiecte cu ajutorul materialelor din natură;

O6- să execute mişcări specifice jocurilor de mişcare;

O7 -să lipească frunze pe pagini pentru a realiza "cărticica cu frunze";

O8 -să ghicească ce fruct a gustat, folosind doar simţul gustului;

O9 -să găsească comorile toamnei, dupa ce a rezolvat toate sarcinile hărţii;

O10 -să interpreteze cântece şi poezii specifice toamnei;

EVALUAREA ACTIVITĂŢII - realizarea machetei "Parcul toamna"

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: conversaţia, demonstraţia, exerciţiul, explicaţia, jocul, problematizarea, munca independentă, instructajul verbal, aprecierea verbală
Resurse materiale: frunze, castane, ghinde, crenguţe, fructe şi legume de toamnă,"harta comorii", cosuleţe, cretă colorată, plicuri cu sarcini, carton colorat, lipici, plastilină, acuarele, ochişori mobili, scobitori, beţe chibrit,beţişoare colorate, pietricele, cameră de filmat, aparat foto,microbuzul şcolar.
Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.
Resurse umane: copiii grupei mari, educatoarea grupei, Zâna Toamna, cameraman
Modalităţi de evaluare: Continuă: observarea comportamentului, analiza răspunsurilor,
Finală: aprecierea verbală

Scenariul zilei

Activitatea debutează cu pregătirea copiilor pentru drumeţia în parc. La ora fixată preşcolarii se adună în curtea grădiniţei şi îşi împărtăşesc bucuria pe care o trăiesc în acele clipe, datorită drumeţiei pe care o vor face. Reamintim regulile care trebuie respectate (să stea pe scaune în timpul deplasării, să stea în permanenţă în rând...). Toate acestea fiind verificate şi stabilite, copiii merg spre microbuz. În timpul deplasării cu microbuzul se asigură o atmosferă de voioşie, prin antrenarea copiilor în diverse jocuri muzicale, cântece.

Întâlnirea de dimineaţă are loc într-un mod inedit, în parc, în jurul unui copac.
Salutul : Educatoarea rosteşte următoarele versuri:
“Dimineaţa a sosit/ Şi în parc noi am venit/În cerc să ne adunăm /Cu toţi să ne salutăm/
Bună dimineaţa!"
Calendarul naturii:
"Ne bucurăm că suntem aici/A-nceput o nouă zi/Cum e vremea dragi copii?"
Împreună cu copiii se stabilesc: ziua, luna şi anotimpul în care ne aflăm, aspectele vremii din această dimineaţă, îmbrăcămintea adecvată pentru această zi .
Mesajul zilei: Transmit copiilor scopul drumeţiei noastre în parc, dorim să cunoaştem toamna prin intermediul tuturor simţurilor
Noutatea zilei(captarea atenţiei): În timp ce copiii au ochişorii închişi pentru a asculta ce se aude în natură toamna, soseşte Zâna Toamna:
"Unii-mi toamna bogată, Alţii zâna cea brumată,Eu golesc grădinileSă umplu cămările.Dar sunt tare suparată,Că rochiţa-mi preferatăA rămas neterminată.Eu m-am pregatit de drumŞi vă rog pe voi acum,Cu toţi să mă ajutaţi ,Rochiţa să-mi terminaţi...."
Copiii o ajuta pe Zâna şi îi decorează rochiţa cu ajutorul frunzelor adunate din jurul copacului.
Zâna le mulţumeste copiilor pentru ajutor şi le spune că mai are nevoie de ajutorul lor.
Zâna Vara jucăuşa i-a ascuns comoara cu toate bogăţiile pe care le aduce oamenilor, aceasta i-a lăsat doar o hartă şi pentru a ajunge la comoara trebuie să o descifreze.
Educatoarea: "Zâna ne-a rugat frumos să o ajutam puţin/
Şi la multe întrebări să răspundem dacă ştim"
Copiii sunt încântaţi să participe la o vânătoare de comori şi doresc să ajute Zâna pentru a parcurge traseul hărţii.
Întreb copiii dacă sunt pregătiţi pentru a pleca în căutarea comorii şi le propun să ne încălzim înainte de a porni la drum.

Tranziţie: "Bate vântul frunzele"
Zâna Toamna propune copiilor să zboare ca păsărelele până la primul indiciu arătat de hartă, acolo copiii au de rezolvat o sarcină pentru a merge mai departe.
SARCINA NR 1: "Vântul jucăuş a amestecat frunzele căzute la pământ, umpleţi coşuleţul cu frunze de diverse culori şi forme, ve-ţi avea nevoie de ele mai târziu"

"Bat din palme, clap, clap, clap,
Din picioare, trap, trap, trap.
Ne-nvârtim, ne răsucim,
Printre frunze să păşim.
Hai la dreapta uite-aşa
Şi la stânga tot aşa,
Ne-aplecăm, ne ridicăm
Frunzele să adunăm"

SARCINA NR 2: "Umpleţi coşuleţul cu castane şi mai mari şi mai mici, le vei găsi sub copacul din care au căzut, în timp ce căutaţi castanele, mergeţi ca piticii."
Ne reamintim mersul piticului : "Noi suntem piticii"

SARCINA NR 3: "Adună în coşuleţ crenguţe şi mai lungi şi mai scurte, şi mai subţiri şi mai groase, ve-ţi avea nevoie de ele mai târziu."
Copiii pornesc în căutarea crenguţelor şi rostesc versurile:

Câte unul pe cărare,
Mergem în pădurea mare.
În pădure copacei,
Frunzele au cazut din ei.

Frunze sus şi frunze jos
Tot e galben şi frumos.

SARCINA NR 4: "Sortează materialele din natură astfel: frunzele după culoare, crenguţele după grosime , aşază în fiecare grupă atâtea ghinde câte frunze sunt; apoi construieşte cu ajutorul lor un cadou pentru Zâna"

SARCINA NR. 5: "Realizează o carticică cu cele mai frumoase frunze ale toamnei. Foloseşte crenguţele subţiri pentru a lega cărticica şi lipeşte frunzele preferate pe fiecare pagină pentru a le presa."

După realizarea cărticelelor verificăm harta, ultimul drum ne duce catre comoară, nerăbdători copiii aleargă către ea. În foişor descoperă un coş cu bogăţiile toamnei: fructe, legume, flori. Zâna Toamna mulţumeşte copiilor pentru ajutor şi drept răsplată, va impărţi cu noi darurile ei. Aceasta ne invită să jucăm jocul: "Ghiceşte ce ai gustat" . Astfel, copiii ,având ochii acoperiţi cu o mască trebuie să ghicească prin intermediul gustului dar şi al mirosului fructul/leguma gustată.
Astfel, copiii au ajutat Zâna să işi găsească comoara şi au descoperit toamna prin intermediul tuturor simţurilor: văz, auz, miros, gust, pipăit.

Propun copiilor să îi mulţumim şi noi toamnei pentru toate surprizele recitându-i poezii şi cântece învăţate la grădiniţă.

Toamna: "Tuturor vă mulţumesc
Şi din suflet vă doresc
Anotimpul care vine
Să fie mai bun ca mine"

Pornim înapoi spre grădiniţă mândri că am ajutat Toamna să işi găsească comorile.

EVALUAREA ACTIVITĂŢII

Încântaţi de frumuseţea anotimpul toamna, copiii realizează în sala de grupă, cu ajutorul materialelor adunate, macheta parcului vizitat.

BIBLIOGRAFIE:

♦ Aspecte teoretice şi practice în abordarea proiectelor la vârste timpurii, ISJ Galaţi, CCD Galaţi, Ed. Şcoala Gălăţeană, 2007;

♦ Ghid pentru proiecte tematice, Activităţi integrate pentru preşcolari, Didactica Publishing House,2008;

♦ Glava Adina, Pocol Maria,Tataru Lenuta Lolica-,,Educatie timpurie –ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preşcolar", Editura Paralela 45, Piteşti, 2009;

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

UNITATEA DE INVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Pârcovaci

GRUPA – Mare

PROF. PT. INV. PREȘCOLAR: Călugăru Bernandeta

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : „ Când,cum și de ce se întamplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII : „A sosit pe dealuri Toamna”

TEMA ZILEI : „Farmecul Toamnei în .....culori!”

FORMA DE ORGANIZARE : Activitate integrată
DURATA : o zi;
LOCUL DE DESFĂȘURARE : -sala de grupă.

- **ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE PE DOMENII EXPERENȚIALE**

  1.Domeniul Limbă și comunicare:

  Roadele toamnei(convorbire).

  Obiective de referință vizate:

  -să comunice impresii și idei pe baza observării efectuate;

  -să aplice norme de comportare specifice asigurării sănătății și protecției omului și naturii;

  -să capete abilitatea de a intra în relație cu cei din jur.

  2.Domeniul Psihomotric-Ed.fizică:

  Repetarea dansurilor populare învățate.

  Obiective de referință vizate:

  -să fie capabil de a utiliza deprinderile însușite în diferite contexte;

  -să se folosească de acțiunile motrice învățate pentru a exprima sentimente, pentru a răspunde la diferiți stimuli,la diferite ritmuri.

- **ACTIVITĂȚI PE ARII DE STIMULARE/SECTOARE:**

(jocuri și activități alese)

Comportamente urmărite

Artă:

-să deseneze pe etichete fructe și legume;

-să realizeze figurine folosind fructe și legume;

-să confecționeze măști pentru carnavalul fructelor și a legumelor.

Știință:

-să descrie fructele și legumele folosindu-se de cunoștințele însușite prin activitățile desfășurate anterior;

-să sublinieze principala caracteristică a anumitor fructe sau legume;

-să exprime descoperirile și ideile,utilizând un limbaj adecvat;

-să grupeze și să ordoneze fructele și legumele după un criteriu dat(mărime,culoare,lungime);

Joc de rol- „De-a aprozarul”

-să utilizeze formule de politețe în diferite situații;

-să respecte normele igienico-sanitare în situații impuse de activități;

-să participe la aranjarea și servirea mesei.

SCENARIUL ZILEI

Pentru a organiza sărbătoarea recoltei a fost nevoie de multe pregătiri,pe care le-am realizat în mai multe activități.

Standurile pentru Jocul de rol au fost construite într-o altă zi și au fost așezate în locul în care în ziua respectivă se desfășura activitatea la această arie de stimulare.

Pe coli de polistiren și rafturi au fost expuse fructele și legumele pe care le realizaseră în diferite activități artistico-plastice;în felul acesta a fost obținut un decor adecvat pentru această sărbătoare.

Cântecele,poeziile și dansurile au fost învățate anterior.

Preșcolarii au fost îmbrăcați în costume populare.

La Știință,copiii au separat fructele și legumele și le-au aranjat după anumite criterii(culoare,mărime ,grosime)în lădițe ,care au fost apoi așezate pe standurile din sala de grupă după care li s-a cerut, să descrie și să-și amintească proprietățile lor comune(ce vitamine au și de ce este important să le consumăm).

La Jocul de rol,au respectat regulile de politețe și de comportare învățate anterior în activitățile de la educația pentru societate.De asemenea,copii au avut posibilitatea să descrie fructele și legumele,să le cântărească,să le guste.

Pentru a-și atrage „clienții" și-au descris în scurte propoziții marfa:

„Luați fructe aromate
Sunt bune la sănătate."

Un grup de copii (ajutați de doamna educatoare) a folosit fructele și legumele în prepararea unor salate pe care le-au consumat.

La Artă copiii au realizat figurine din legume și fructe,precum și etichetele folosite la Jocul de rol.Figurinele au fost așezate în borcanele cu murături.

Copiii au inventat poezioare pentru a prezenta informațiile dobândite în activitatea de observare:

„Conopida e gustoasă
Să nu lipsească la masă"

„ Prune dulci, gustoase
Și pere zemoase."

Copiii au susținut un mic spectacol ,sărbătorind cu toții **Festivalul Toamnei.**

Fiind îmbrăcați în costume populare,ei au prezentat dansurile învățate și au recitat poeziile despre toamnă și cântecele învățate.

IESIRE

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ „ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ NICOLAE”

Coman Monica, Grădinița de Copii cu P.P. nr.10, Huși

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:
DATA:
EDUCATOARE:
NIVELUL/GRUPA: 3-4 ani, I, Grupa mică
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: ”Cum este, a fost și va fi aici, pe Pământ?”
TEMA SĂPTĂMÂNII: ”Moș Nicolae, copiii te așteaptă!”
TEMA ACTIVITĂȚII: ”În așteptarea lui Moș Nicolae”
ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

- ADP: Întâlnirea de dimineață: ,,Cum îl așteptăm pe Moș Nicolae?’’
  Tranziție: ”Iarna a sosit în zori”
- ALA: Joc de masă: ”Darurile Moșului” (găsește perechea)
  ”Surprizele lui Moș Nicolae” (puzzle)
  Ştiinţă: ” Ajută-l pe Moș Nicolae să sorteze globulețele’’
- ADE: DLC - ” Cine aduce bucurii, în ghetuțe, dragi copii?, de L.Culea” - memorizare
  DOS - ” Decorăm ghetuța Moșului” - activitate practică (lipire)
- ALA - ,,Dansul spiridușilor”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Conceptul de sine;
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Folosește intonații diferite, gesturi, limbajul corpului, structuri lingvistice/gramaticale simple pentru a transmite un mesaj (comunicare expresivă);
- Își poziționează corpul și membrele în mod corespunzător pentru a imita ceva/pe cineva sau pentru a executa o mișcare;
- Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;
- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Finalizează proiecte simple.

OBIECTIVE:

O_1 - Să audieze cu atenţie poezia intitulată: ”Cine aduce bucurii, în ghetuțe, dragi copii?”, după L. Culea;
O_2 - Să recite poezia învăţată, conștient și expresiv;
O_3 - Să recite poezia atât pe grupe, cât şi individual;
O_4 - Să găsească perechea fiecărui element;
O_5 - Să reconstituie întregul din părți mai mici;

O_6 - Să sorteze elementele după formă (mare, mic) și după culoare (roșu, albastru);
O_7 - Să mânuiască corect materialele puse la dispoziție;
O_8 - Să aplice elementele primite pentru a decora ghetuța.

STRATEGII DIDACTICE:
Metode şi procedee: memorizarea, conversaţia, exerciţiul, observaţia, explicaţia, demonstraţia.
Resurse materiale: jetoane, planșe, imagini, ghetuța lui Moș Nicolae, fulgi, lipici, vată, coșulețe, recompense, calculator, calendarul naturii, pozele copiilor, coifuri pentru spiriduși.
Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual.
BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie, 2019, Ministerul Educației Naționale;
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educația timpurie, 2019;
- Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, Editura Vanemonde, 2010.

Scenariul activității

Copiii vor intra în sala de grupă în rând câte unul, aşezându-se în formă de semicerc, intonând versurile:

Dimineaţa a sosit,
Noi la grădi am venit.
Pe scăunele ne-aşezăm
Şi frumos să ne salutăm.

Educatoarea le transmite un salut**,** însoţit de o apreciere: ,,Bună dimineaţa, dragilor!" Mă bucur că suntem şi astăzi împreună!''Aceştia vor răspunde salutului adresat de educatoare: ,,Bună dimineaţa, doamna educatoare!".

Prezența se face la stupul albinuțelor, doamna educatoare va face prezența urmând ca fiecare copil să își ia poza și să o pună pe stup, astfel vom identifica copiii care lipsesc în ziua respectivă. Se va trece la completarea **calendarului naturii** împreună cu copiii, cu datele necesare: "În ce anotimp suntem?", "În ce lună suntem?, "În ce zi ne aflăm ?", "Cum este vremea?, "Cum ne îmbrăcăm în această perioadă?".
După completarea calendarului naturii, voi face împreună cu copiii gimnastica de înviorare (morișca, rotiri de brațe, de umeri, genuflexiuni, rotiri ale trunchiului etc).

Pentru a sesiza prin ce se deosebeşte această zi de grădiniţă, educatoarea sprijină copiii în evidenţierea **noutăţilor zilei**: surprizele pregătite în sala de grupă (pe măsuţe), modificarea aspectului centrului tematic (ghetuța lui Moș Nicolae) etc.

Pentru a le capta atenția copiilor, în sala de grupă își va face apariția un copil de la grupa mare îmbrăcat în spiriduș, el va fi spiridușul mesager care ne va aduce un săculeț plin cu surprize.

Prima surpriză aflată în săculeț este următoarea ghicitoare:

E frate cu Moș Crăciun,

La fel de darnic și bun!
Ne lasă în dar punguțe,
Nu sub brad, ci în ghetuțe!
(Moș Nicolae)

În interiorul săculețului se va afla și o scrisoare de la Moș Nicolae în care vor fi explicate sarcinile pe care copiii trebuie să le îndeplinească pe parcursul întregii zile.

După prezentarea sarcinilor și a obiectivelor, se trece la activitatea pe domenii experiențiale – DLC-"Cine aduce bucurii, în ghetuțe, dragi copii?, de L.Culea-memorizare.

Cine aduce bucurii, în ghetuțe, dragi copii?
de L. Culea
Am visat multe bomboane,
Ciocolată și batoane;
Se făcea că le găseam
În ghete, când căutam!
Nuielușă nu era
Fiindcă Moșul bun știa
Că am fost copil cuminte
Care-ascultă și nu minte!
Recitarea model a poeziei:

Voi recita poezia model de două –trei ori, respectând semnele de punctuație, intonația și mimica corespunzătoare, ajutându-mă de planșe. A treia oară voi recita mai rar pentru înțelegerea exactă a cuvintelor, copiii repetând-o în gând pentru a o memora mai ușor.

Învăţarea poeziei:

Recit primele două versuri, apoi le repet cu preşcolarii de două, trei ori. Recit următoarele două versuri, pe care le repet cu copiii. Repet cu copiii prima strofă de două ori urmând să procedăm la fel și cu următoarea strofă.

După ce am învăţat întreaga poezie, o repet cu copiii de două, trei ori.

Evaluarea activității:

Împart copiii în două grupe, grupa fetelor și a băieților și le voi solicita să recite poezia. Copiii vor recita poezia și individual. Îi voi recompensa pe copii cu aplauze.

După învățarea poeziei, va urma tranziția " Iarna a sosit în zori" .

Se trece astfel la **Activitățile liber alese organizate pe centre**

Împărţirea copiilor pe cele trei centre de interes deschise se realizează cu ajutorul ecusoanelor primite în piept. Se vor intui materialele puse la dispoziția copiilor și anume: jetoane reprezentând globulețe mari și mici, roșii și albastre, ghetuțe, lipici, vată, fulgi, jetoane simbolizând darurile lui Moș Nicolae, piese de puzzle.
Copiii vor lucra la :

-sectorul **Știință** -„Ajută-l pe Moș Nicolae să sorteze globulețele'' - copiii vor sorta globulețele după următoarele criterii: culoare (roșii și albastre) și mărime (mici și mari);

-sectorul **Joc de masă** -”Surprizele lui Moș Nicolae” (puzzle);
”Darurile Moșului” (găsește perechea).

În acest centru, copiii vor avea ca sarcină să găsească perechea fiecărei imagini și să reconstituie întregul din părți mai mici.

-sectorul **DOS -**”Decorăm ghetuța Moșului” - la acest sector se va realiza activitatea pe domenii experiențiale - activitate practică (lipire). La acest centru vor lucra toți copiii.

Înainte de a începerea lucrului, copiii execută câteva exerciții de încălzire a mâinilor și a degetelor sub formă de poezie : ”La pian acum cântăm,

Ploaia noi o imităm
Spargem tare nucile
Și-aruncăm cojile.
Pe mâini acum ne spălăm
Tare, tare le scuturăm
Și de treabă ne-apucăm!”

În timp ce copiii lucrează, voi urmări modul de realizare a temei. Coordonez munca celor trei grupe, intervin cu indicații. Dacă este cazul, reamintesc modul şi etapele de lucru. Ajut copiii care întâmpină greutăţi în realizarea lucrării.

Evaluarea activității se realizează prin metoda turul galeriei. Ghetuțelor decorate în cadrul activității practice vor fi expuse pe tabla magnetică. Se va pune accent pe autoevaluarea copiilor și se vor face aprecieri asupra tuturor activităților zilei și a progresului înregistrat de preșcolari.

Ziua se încheie cu jocul de recreere numit ”Dansul spiridușilor”.

PROIECT TEMATIC *“EU,NOI ȘI LUMEA ÎNCONJURĂTOARE”*

Prof.Costin Angelica/ Ghiorghiță Denisa
GRĂDINIŢA CU P.P. NR. 3 VASLUI

În cadrul temei “CINE SUNT/SUNTEM?” am dezvoltat proiectul tematic « *“EU,NOI ȘI LUMEA ÎNCONJURĂTOARE* ». Proiectul s-a desfăşurat pe o perioadă de cinci săptămâni astfel:

- săptămâna I am abordat subtema “Eu şi familia mea”;
- săptămâna a-II-a, am abordat subtema “Înfăţişare, îmbrăcăminte, încălţămin-te, obiecte de toaletă, obiecte de veselă”;
- săptămâna a-III-a, am abordat subtema “Politeţea la ea acasă”.
- Sptămâna a-IV-a, ambordat subtema” Ştim cine suntem?”-evaluarea proiectului.

Aplicând în practică noul curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani) şi ajutându-ne de experienţa şi interacţiunea directă a majorităţii copiilor cu subiectul, precum şi de interesul exprimat de unii dintre ei în legătură cu această temă am dezvoltat acest proiect “EU SUNT UNIC”.

În cadrul fiecărei subteme a săptămânii am avut în vedere, pe de o parte, folosirea diferitelor tipuri de jocuri, pentru sporirea atractivităţii domeniilor experenţiale şi menţinerea intereselor copiilor, iar pe de altă parte, am urmărit atragerea şi implicarea părinţilor în echipa organizatorică a proiectului prin intermediu unei scrisori:

“Dragi părinţi”

Pe o perioadă de cinci săptămâni, pe;colarii vor derula proiectul tematic « **“**EU,NOI ȘI LUMEA ÎNCONJURĂTOARE » cu subtemele : “ Eu şi familia mea“, “ Înfăţişare, încălţăminte, înbrăcăminte, obiecte de toaletă, obiecte de veselă”, “Politeţea la ea acasă”.

Pentru reuşita derulării acestuia, sunteţi rugaţi să participaţi şi să ne sprijiniţi cu orice fel de material pe care îl aveţi la îndemână legat de subteme, cum ar fi:atlase, reviste, imagini, fotografii, jocuri, toate ne sunt de ajutor în derularea proiectului nostrum.

Vă multumim.

Copiii şi educatoarea grupei**.**

OBIECTIVE DE REFERITĂ VIZATE:

- să participe la activităţile de joc, de învăţare, atât în calitate de vorbiror cât de auditor, să manifeste interes pentru «citit»; să transmită un mesaj simplu în cadrul jocului sau a activităţii de învăţare; să utilizeze instrumentele de scris, stăpânind deprinderile motrice elementare necesare folosirii acestora ;
- să-şi îmbogăţească experienţa senzorială, ca bază a cunoştinţelor matematice referitoare le denumirea obiectelor, cantitatea lor, clasificarea, constituirea de grupuri după anumite criterii(formă, mărime, culoare) ;
- să cunoască şi să respecte normele necesare integrării în viaţa socială; să aprecieze în situaţii concrete unele comportamrnte şi atitudini în raport cu norme prestabilite şi cunoscute; să cunoască şi să utilizeze unelte simple de lucru pentru realizarea unor activităţi practice;

- să diferenţieze auditiv timbrul şi intensitatea sunetelor din mediu apropiat şi al sunetelor muzicale; să intoneze cântece; să redea teme plastice specifice desenului;
- să cunoască şi să aplice reguli de igienă referitoare la igiena echipamentului, să-şi formeze o ţinută corporală corectă (în poziţia stand, şezând şi în deplasare).

DESCRIEREA PROIECTULUI

Subiectul proiectului a fost ales în urma unei întâmplări adevărate petrecute la grupa noastră (mare ,,FLUTURASII,,). Sandra lipsea de mai bine de două săptămâni, nu aveam nici o informaţie despre ea. Într-o zi se aude o bătaie în uşă, intraţi vă rog le răspund. În sala de grupă intră Sandra cu mama ei, Sandra păşeşte cu sfială parcă să nu se lovească. Mama ne povesteşte că Sandra a suferit o intervenţie chirurgicală, de aceea a lipsit şi acum umează recuperarea în liniştea familiei. Copiii au început să se îmbulzească în jurul ei mai, mai să o dea jos, asaltând-o cu întrebările: *Ce este operaţia ?; Cum e să te operezi ?; Ce ţe-au scos ?; Cum te-ai îmbolmăvit ?* Am fost nevoită să intervin pentru a putea s-o protejez pe micuţa Sandra de coatele şi îmbrânceala colegilor. Ne-am luat la revedere de la colega noastră, urându-i însănatoşire grabnică, a trebuit să dau cât mai multe explicaţii ca să potolesc avalanşa de întrebări ce curgea de la copiii mei, fiind foarte interesaţi despe acest subiect. Văzând cât de interesaţi sunt de acest subiect le-am propus să studiem proiectul *"EU,NOI ŞI LUMEA ÎNCONJURĂTOARE "*. Deorece copiii au acceptat bucuroşi, plecând de la întrebările puse de ei am întocmit împreună Inventarul de probleme, în care am notat toate cunoştintele copiilor despre acest subiect şi ce doreau ei să afle. Pe baza acestor întrebări am întocmit Harta proiectului, împărţită pe subteme pe durata celor trei săptamâni, am ţinut să ne planificăm următoarele teme :"Eu şi familie mea", "Înfăţisare, îmbrăcăminte, încalţăminte,obiecte de toaletă, obiecte de veselă", "Politeţea la ea acasă" şi "Ştim cine suntem ?", acoperind gama de probleme iscate la nivel de grupă la momentul respectiv.

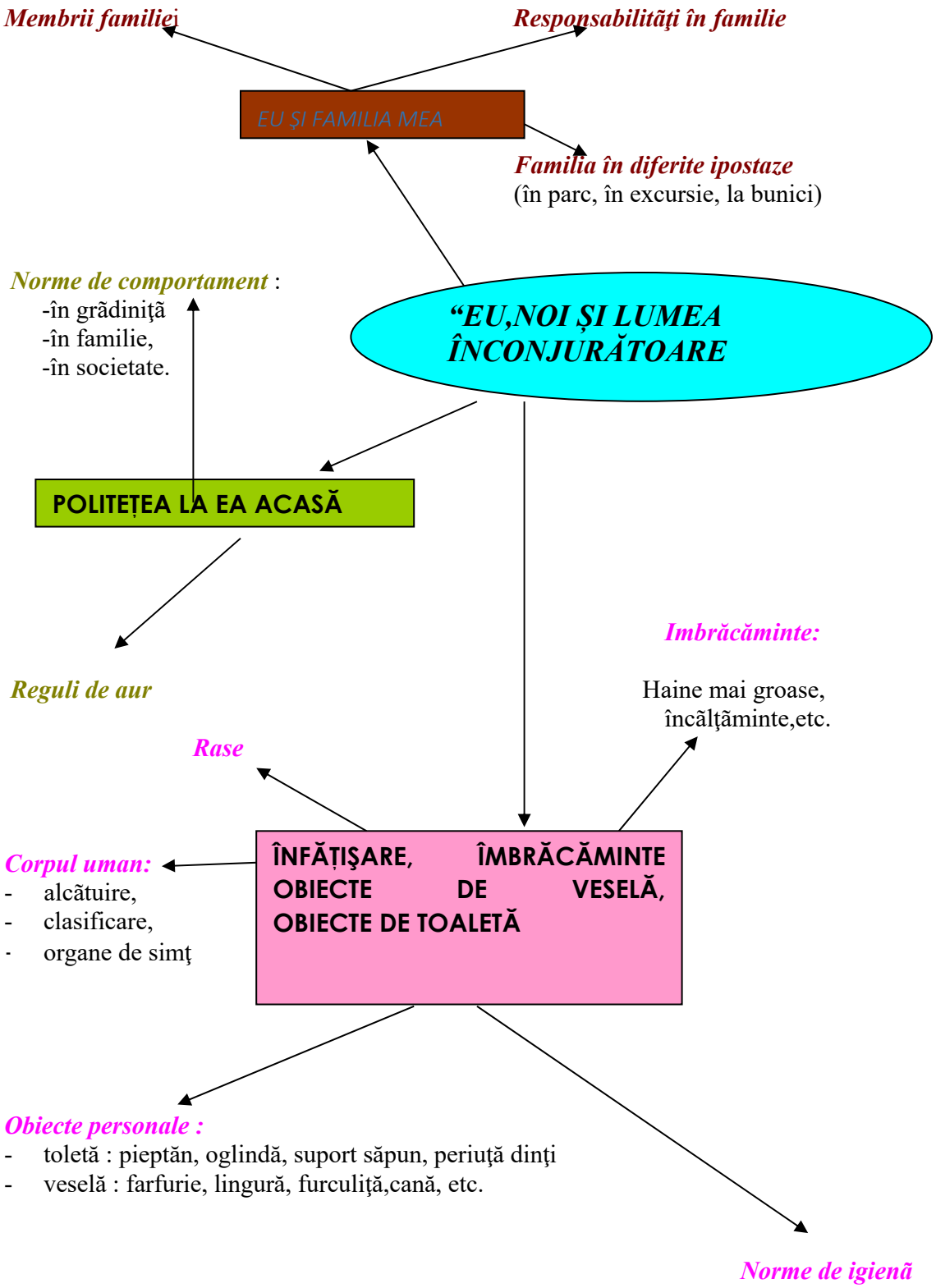
De asemenea, pentru a-i înştiinţa pe părinţi despre noul proiect, am afişat la panoul părinţilor, o scrisoare, în care le-am cerut ajutorul în procurarea diverselor materiale.

În fiecare zi am organizat conţinuturile într-un scenariu care să permită realizarea obiectivelor din ziua respectivă, în manieră integrate, într-o formă plăcută, care să-i ofere fiecărui copil impresia că el dictează ceea ce este de făcut.

Finalităţile proiectului au fost: Expoziţii cu lucrările copiilor, Album-"Familia mea, Familia noastră", puzzle: "Fetiţa şi băiatul", "Chipuri vesele", culminând cu brigada veselă" Copii model de azi vom fi", unde vom critica acele trăsături necorespunzătoare şi îndreptarea lor.

Activităţile zilnice s-au derulat după un anumit scenariu, copiii fiind motivaţi iar spaţiul, materialul şi timpul le-au permis să se implice în desfăşurarea activităţilor preferate şi le-au oferit posibilitatea ca, prin joc, să găsească răspunsuri la întrebările lor şi să-şi formeze unele deprinderi de lucru, aceasta fiind, de fapt, finalitatea fiecărui proiect de activitate integrată.

HARTA PROIECTULUI

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. Crețu Nicoleta
Educ. Rusu Felicia
Școala Gimnazială nr. 1 Văleni, jud. Vaslui
NIVELUL/GRUPA: Combinată
TEMA ANUALĂ: „Când, cum si de ce se întâmplă?”
TEMA PROIECTULUI: „Zvon de primăvară!”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „În grădina Primăverii”
TEMA ZILEI: : „În grădina Primăverii”
TIPUL ACTIVITĂȚII: Verificare și consolidare de cunostinte
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ALA1+ADE+ALA2
ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:
1.ALA:Joc liber
2.ADP:Întâlnirea de dimineață: Bună dimineața, flori de primăvară!
Rutină: Grădina de o îngrijesc/multe îmi va oferi (deprinderea de-a lucra în grădină)
Tranziții: Stropitoarea,Vine,vine primăvara, Recitative ritmice
3.ALA 1:Știință: Colorează tot atâtea flori, cât îți arată cifra(fișă)
Artă:Flori și legume de primăvară
Construcții: Gardul grădinii
4.ADE: A.I- În grădina primăverii DLC-Educarea limbajului, joc didactic,cu secvențe din Domeniul Științe și Domeniul Om și Societate-Machete (grădina cu flori și grădina cu legume)
5.ALA2: Trenulețul Primăverii-Joc de mișcare
Zboară,zboară-Joc distractiv
Mp: Ridichea cea uriașă-DVD
SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- Verificarea si consolidarea cunostintelor copiilor referitoare la caracteristicile anotimpului primavara.
- Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală, de înţelegere şi utilizare corectă a semnificaţiilor structurilor verbale orale.
- Stimularea imaginației creatoare și compunerea originală a unui spațiu plastic.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII
1.Mesaje orale în diverse situații de comunicare
2.Motricitate grosieră și fină în contexte de viață familiare
3.Activare și manifestare a potențialului creativ
COMPORTAMENTE VIZATE:
- Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului
- Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

OBIECTIVE OPERATIONALE:
ALA1:
-să recunoască cifrele în limitele 1-5;
-să raporteze numărul la cantitate și invers;
-să construiască gardul grădinii folosindu-se de bețisoare;
-să mânuiască cu grijă materialul didactic;
-să coloreze imaginile folosind culorile corespunzătoare;
ADE
- să denumească forma de plural/singular a unor cuvinte;
- să formuleze propoziţii de cel puţin trei cuvinte cu imaginile de primăvară de pe jetoane;
- să găsească răspunsul corect la ghicitori;
- să respecte regulile de joc;
- să aşeze corect imaginea pe suportul dat;

- să manuiască corect materialele puse la dispoziție ;

- SARCINA DIDACTICĂ :

Copiii vor denumi imagini, vor denumi pluralul, respectiv singuralul unor cuvinte , vor alcătui propoziții, vor răspunde la ghicitori și vor asambla siluete în grădina cu flori și cu legume .

REGULILE JOCULUI :

Copiii vor fi împărțiți în două echipe: Albinuțe și Fluturași .

Copiii trebuie să respecte ordinea de intrare în joc și să soluționeze cerințele corect.

Răspunsurile corecte se vor evidenția prin aplauze și acordarea de puncte (sub forma unor-buburuze,fluturași ,albine ,care vor ajuta la completarea machetelor)

Echipa care acumulează cele mai multe puncte,câștigă.

- ELEMENTE DE JOC :

Surpriza, mișcarea, aplauzele, ghicitorile, recompensele.

STRATEGII DIDACTICE:

- Metode și procedee: conversaţia, explicaţia, jocul, exerciţiul,mână oarbă, cubul, problematizarea, munca in echipa, Turul galeriei.
- Material didactic : ecusoane, coșuleț, plicuri, jetoane cu imagini, machete din polistiren, săculeț, baghetă, baloane, culori, cuburi, fișe, hârtie colorată, cub,laptop ,recompense etc.
- Forme de organizare: frontal,individual,pe echipe
- Resurse:

-Umane:educatoarea și grupa de copii;

-Temporale: o zi

-Bibliografice:

-Curriculum pentru educație timpurie,2019

- Suport pentru explicitarea si intelegerea unor concept si instrumente cu care opereaza curriculumul pentru educatie timpurie, 2019;

-Metodica activităţilor de educare a limbajului în învăţământul preşcolar", Editura Humanitas Educational, 2005;

-Educarea limbajului în învăţământul preşcolar, vol I, Editura Compania, 1998;

-Piramida cunoaşterii : repere metodice în aplicarea curriculumului preşcolar / coord . : Adina Glava, Lolica Tătaru, Olga Chiş ; referent ştiinţific: prof. univ. dr. Vasile Chiş. - Piteşti : Editura Diamant, 2014.

- Metode interactive de grup – ghid metodic, Silvia Breben, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, Editura Arves.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea debutează cu Întâlnirea de dimineață, în care copiii au posibilitatea de a-și manifesta starea de spirit, de bună dispoziție. Salutul se va realiza prin tehnica comunicării rotative.Copii sunt așezați în semicerc.Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toții preșcolarii, fiecare salutându-și colegul din dreapta. Prezența – la panou se află siluete cu albinuțe, pe care se regăsesc numele copiilor, educatoarea va pune siluetele cu numele copiilor care lipsesc în afara stupului. Un copil completează Calendarul naturii. Se va stabili ziua, data, luna, anotimpul, vremea.

Mesajul zilei se va stabili odată cu descoperirea unei planșe care ilustrează o grădină din anotimpul de primăvară.

Insist asupra anotimpului, apoi Noutatea zilei și tot odată captarea atenției o realizez cu ajutorul scrisorii de la Zâna primăvară și coșul trimis de aceasta.

Dragi copii,

Eu sunt Primăvara
La voi am venit
Și v-am adus vouă
Tot ce v-aţi dorit
Flori, legume, păsărele
Ploi şi vânt călduţ
Susur de izvoare

Copaci înfloriţi
Să mă joc cu voi
Îmi doresc tare,
De aceea eu vă spun voios,
Salutare,la fiecare.

Am mai auzit ca astazi aveti musafiri, de aceea m-am gandit sa vă fac și eu câteva surprize.
Cu mine de vă veți juca, multe veți arăta: imagini veți denumi, apoi veți alcătui propoziți mari și mici așa ca pentru pitici, la ghicitori veți răspunde și grădinile le veți umple de flori mândre și legume de nu le mai știu pe nume.
Provocarea de o veți accepta jocul În grădina primăverii noi îl vom juca și de veți fi atenți și cuminți eu cu surprize vă voi răsplăti.

Tranziție: ***Stropitoarea*** de Valentina Simion

A venit iar primăvara
Caldă, plină de culoare
Și s-a pregătit fetița:
Și-a luat o stropitoare.
Căci va înflori grădina
Veselă, scăldată-n soare.
Florile sunt însetate,
Bună e o stropitoare!
Câte unul pe carare
Haideți la loc fiecare,
Să udăm câte o floare!

Copiii vor fi împărțiți în trei grupe:buburuze, fluturi, albine.
ALA
Copiii sunt invitați la centrele de interes unde vor intui materialul didactic pus la dispoziție.
Se prezintă centrele și se oferă explicații referitoare la sarcinile și tehnicile de lucru.
- la centrul Științe copiii vor rezolva o fișă Colorează tot atâtea flori câte îți indică cifra
- la centrul Artă copiii vor colora florile/legumele necesare machetelor, grădina cu flori,grădina cu legume;
-la centrul Construcții copiii vor construi gardul grădinilor din cuburi/bețișoare.
Educatoarea va fi printre copii și va interveni cu explicații suplimentare.
La sfârșitul activității se vor face aprecieri colective.
Tranziție: Vine ,vine primăvara
ADE-DLC(Educarea limbajului) joc didactic, cu secvențe din Domeniul Științe și Domeniul Om și societate (asamblare machetă Grădina cu flori și grădina cu legume)

Copiii se vor așeza în semicerc pe scăunele. Li se va reaminti că vom juca un joc În grădina primăverii. Astfel în cadrul activității de educarea limbajului vom juca un joc ce conține mai multe probe. Voi explica copiilor că vom desfășura jocul pe echipe. Copiii se împart în două echipe prin extragerea ecusoanelor:echipa albinuțelor și echipa fluturașilor.
Pentru fiecare răspuns corect echipa primește o o albinuță, fluturas, buburuză - un punct. Echipa care la sfârșitul activităţii va însuma cele mai multe puncte va fi declarată câştigătoare.

Jocul are mai multe probe și noi trebuie să le rezolvăm pe toate ,ca la final ,,Grădini frumoase să pregătim!

Copiii se vor ridica de pe scăunele prin tranziția Înfloresc grădinile vor ieși din sala de grupă, rutină Singurel mă îngrijesc.

Vor reveni în sala de activitate pentru Gustare.

T: Cu toții ne adunăm și împreună ne distrăm
Se trece la jocurile din cadrul ALA2, dansul ritmic Samba florilor și jocul de mișcare: Trenulețul Primăverii.
MP:Ridichea cea uriașă-video
În încheiere se fac aprecieri privind participarea copiilor la activități și se oferă recompense.

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut instructiv-educativ	Strategii didactice		
			Metode și procedee	Mijloace de învăţământ	Evaluare/ Metode şi indicatori
1.	Moment organizatoric	Activitatea debutează cu întâlnirea de grup dintre educatoare și preșcolari prin intermediul salutului de dimineață. Se realizează salutul între copii, se face prezența și se completează calendarul naturii. * Pregătirea materialelor necesare pentru fiecare centru de activitate. *Asigurarea unui climat educaţional favorabil,in concordanta cu tema saptamanii.	Conversația	Calendarul naturii	Observarea sistematică a comportamentu-lui copiilor
2.	Captarea atenţiei	Captarea se va realiza prin intermediul unei planșe, în care ne este sugerat anotimpul Primăvara După ce copiii ghicesc, îi anunț ca Zâna primăvară ne-a vizitat și a lăsat pentru ei o scrisoare și un coșuleț cu diferite materiale. Citesc copiilor scrisoarea si le propun să acceptam provocarea Zanei Primavara.(Anexa) -Doriti sa vedeti ce ne-a trimis Zana Primavara?	Conversaţia Frontal Conversația Individual	Scrisoare de la Zâna Primavara Coșul cu plicuri, ecusoane, stimulente	Observarea sistematică a comportamentu-lui copiilor -înţelegerea mesajului transmis;
3.	Anunţarea temei şi a obiectivelor	Anunţ copiii ca la activitatea de astăzi, cu ajutorul materialelor primite, vom desfăşura împreuna jocul-cu tema: În grădina primăverii, astfel îi vom arăta Zânei câte am învățat noi despre anotimpul ei ;,vom recunoaște și vom denumi imaginile de pe jetoane,vom denumi pluralul, respectiv singuralul unor cuvinte,vom alcătui propoziții; vom răspunde la ghicitori iar	Conversația Explicația Explicaţia		Observarea sistematică a comportamentu-lui copiilor

		la final vom realiza împreuna grădina cu flori și grădina cu legume.” .			
4.	Reactualiza-rea cunoștințelor	Tranziție: Stropitoarea de Valentina Simion Se realizează prin intermediul centrelor de interes. Fiecare copil deține câte o floricică de diferite culori, culoare ce indică sectorul la care trebuie să se așeze. La fiecare centru se prezintă sarcinile și obiectivele copiilor. -la centrul Științe copiii vor rezolva o fișă Colorează tot atâtea flori câte îți indică cifra -la centrul Artă copiii vor colora florile/legumele necesare machetelor grădina cu flori, grădina cu legume; -la centrul Construcții copiii vor construi gardul grădinilor din cuburi/bețișoare Educatoarea va fi printre copii și va interveni cu explicații suplimentare. La sfârșitul activității se vor face aprecieri colective. Tranziție: Vine, vine primăvara Copiii se vor așeza pe scăunele în semicerc. Li se va reaminti că vom juca un joc În grădina primăverii	Conversaţia Frontal Explicația Individual Exercițiul	Fișe; Creioane colorate; Cuburi, Siluete de flori legume	Observarea sistematică a comportamentu-lui copiilor Capacitatea copiilor de-a rezolva sarcinile din cadrul centrelor de interes;

5.	Prezentarea conținutului și dirijarea învățării	A)Explicarea și demonstrarea regulilor jocului Voi explica copiilor că vom desfășura jocul pe echipe. Copiii se împart în două echipe prin extragerea ecusoanelor: echipa albinuțelor și echipa fluturașilor. Pentru fiecare răspuns corect echipa primeşte o o albinuță, fluturas, buburuză - un punct. Echipa care la sfârşitul activităţii va însuma cele mai multe puncte va fi declarată câştigătoare B) Jocul de probă În coşul Zânei există mai multe plicuri. Vreţi sa le număram împreuna? Se constată faptul că în cos exista 4 plicuri... Din coșulețul primăverii voi scoate câte un plic și voi citi conținutul. Fiecare echipă va trebui să denumească imaginea de pe jeton și să spună forma de singular/plural,după jocul ,,eu spun una tu spui multe,, C) Desfăşurarea propriu-zisă a jocului La joc participă toţi copiii, iar educatoarea îi îndrumă. <u>PROBA 1:</u> Deschidem plicul pe care este scrisa cifra 1. Scoatem biletelul si citim sarcina : Denumește imaginea de pe jeton și spune forma de plural/singural. Educatoarea aduce un săculeț care va merge din mână în mână, și se va opri la semnalul educatoarei, verbal și cu ajutorul baghetei cu fluturaș: ”Fluturasul vesel	Explicaţia Conversaţia Explicaţia Explicaţia Instructajul verbal Exerciţiul oral Conversaţia Explicaţia Conversaţia Explicaţia	Simboluri pentru echipele formate-ecusoane Coşuleţ cu albinuțe, fluturi, albine-recompense -Coș cu plicuri Panou evidenta punctaj Jetoane ce conțin diferite imagini: lalea, ghiocel, frunză, salată, ridiche,	-înţelegerea mesajului transmis Observarea sistematică a comportamentu-lui copiilor Proba orală: citirea imaginilor Capacitatea copiilor de-a găsi forma de

		În grădină a venit, Si pentru o clipă La … (numele copilului) s-a oprit!” Copilul desemnat scoate o imagine din săculeț, o denumește, si spune ,el sau un coleg din același echipă forma de singular/plural,după caz. Ex: lalea/lalele <u>PROBA 2</u> Cubul propozițiilor -Pe cele 6 fețe ale cubului sunt imagini. Un copil va arunca cubul și va avea ca sarcină să alcătuiască un enunț cu cuvântul ilustrat de imagine Ex: Zambilă/zambila are culoarea roz. <u>PROBA 3:</u> Deschidem plicul cu nr.3 si găsim un bileţel prin care Zana ne solicită să privim sub masa unde descoperim mai multe baloane. În aceste baloane se afla cate un bileţel cu ghicitori la care, daca răspund corect, vor fi rasplatiti cu puncte; Tranziție: „Iute sub masa priviti/ Si-acolo descoperiti/ Baloane frumos colorate/ spargeți-le voi pe toate!/ Daca sarcinile-ndepliniți/ Grădini frumoase veți pregăti! Copiii sunt rugaţi sa fie atenți la ghicitori, și de vor răspunde corect, să ia silueta corespunzătoare, despre care este vorba în ghicitoare, și să o aşeze pe machetă.(grădina cu flori și legume) d) Complicarea jocului <u>PROBA 4:</u>	Munca in echipa Conversaţia Conversaţia Jocul, dialogul Lucrul în echipa Munca în echipa Individual Conversaţia Jocul	soare, Cubul Baloane Ghicitori Baloane Ghicitori Siluete,flori,pomi,legume timpuri, Machete din polistiren	singular sau plural Proba orală: Exprimarea corectă in propoziţii Proba orală: Ghicitori, capacitatea de-a da raspunsul corect; Proba practică: Aşezarea corespunzătoare

	Obținerea performantei Asigurarea Feed-bakului Încheierea activităţii	Deschidem plicul pe care este scrisa cifra 4. Prin bileţelul cu nr.4, Zâna le cere copiilor să treacă de ultima proba: „Si acum la sfarsit/ Ultima probă a venit/ Și corect voi să lucrați/ Și sper ca trimisul meu/ Vă va lauda mereu.” Solicit copiilor să închidă ochii și să-mi permită să aşez și eu ceva pe machetele noastre. Aşez o imagine greşita (Ex. un om de zăpadă, și un copil cu săniuța). Copiii privesc cu atenţie si corectează greşeala mea. Lucrările realizate, machetele se analizează de către copii, cu ajutorul educatoarei, prin metoda „Turul galeriei”, avându-se în vedere aspectul general, corectitudinea rezolvării sarcinilor. În ultima parte a activității se va desfășura dansul ritmic Samba florilor și jocul de mișcare: Trenulețul Primăverii. MP:Ridichea cea uriașă-video Se fac aprecieri generale si individuale legate de activitate, asupra comportamentelor copiilor si asupra interesului acestora pe parcursul desfasurarii jocului și a întregii zile.	Problemati-zarea Jocul Turul galeriei Conversația jocul	 Machete:Grădina cu flori/Grădina cu legume Stimulente	A siluetelor în grădină. Observarea sistematică a comportamentu-lui copiilor Observarea sistematică a comportamentu-lui copiilor

ANEXA 1

Dragi copii,

“ Eu sunt Primăvara
La voi am venit
Şi v-am adus vouă
Tot ce v-aţi dorit
Flori ,legume, păsărele
Ploi şi vânt călduţ
Susur de izvoare
Copaci înfloriţi
Să mă joc cu voi
Îmi doresc tare,
De aceea eu vă spun voios,
Salutare,la fiecare.”

Am mai auzit ca astazi aveti musafiri, de aceea m-am gandit sa va fac si eu cateva surprize.Cu mine de vă veți juca,multe veți arăta:imagini veți denumi,apoi veți alcătui propoziți mari și mici așa ca pentru pitici,la ghicitori veți răspunde și grădinile le veți umple de flori mândre și legume de nu le mai știu pe nume.
Provocarea de o veți accepta jocul ,,În grădina primăverii,,noi îl vom juca,și de veți fi atenți și cuminți eu cu surprize vă voi răsplăti.

Anexa 2 /Ghicitori

Cine oare-nmugureşte
Când vremea se-ncălzeşte
Înfrunzește, înfloreşte
Si miresme răspândește?
Căută și-l aranjează
Și pe machetă îl așează(copacul)

CLUB DE LECTURĂ PENTRU PITICI
- proiect educaţional socio-cultural-artistic –

educ. Damian Ionela/educ. David Tatiana
Grădiniţa cu P.P. Nr. 10, Huşi

Motto: „Păsările au aripi, copiii au cărţi”

Copiii iubesc poveştile cu „a fost odată”, cu iepuri sau zâne, cu balauri sau elefanţi sau tot felul de animale pline de viaţă şi de culoare. Se regăsesc mereu în ghiduşiile personajelor, în întâmplările haioase ale unui şoricel, urs sau creaturi fantastice, precum un Gruffalo. Copiii învaţă din poveşti să fie curajoşi, să îşi iubească aproapele, să fie cinstiţ şi oneşti, învaţă însemnătatea unor virtuţi precum adevărul, dreptatea şi înţelepciunea.

Totuşi, cărţile sunt ca nişte tărâmuri fermecate pentru cã cei mici nu cunosc încã taina cititului... Doar adulţii deţin cheia pentru a le permite sã pãşeascã cu drag în lumea mirifica a poveştilor. De aici, iatã, s-a nãscut aceastã dorinţa de a crea un club de lecturã pentru piticii din grãdiniţã, în care personajele prind viaţã prin vocea pãrinţilor.

Studiile aratã cã un copil ai cãrui pãrinţi îi citesc poveşti cu voce tare, va avea un limbaj mult mai bine dezvoltat faţã de alţi copii. Cititul nu e doar un mod în care sã peterecem timp calitativ cu ai noştri copii sau o metodã prin care cei mici îşi petrec timpul şi se distreazã.

Cititul e la fel de important pentru dezvoltarea unui copil ca jocul! De fapt are un rol fundamental în dezvoltarea emoţionalã şi intelectualã şi în deprinderea abilitãţilor de comunicare şi interacţiune ale copilului, îmbogãţind cunoştinţele acestuia despre lumea care îl înconjoarã şi cu expresii/cuvinte care nu sunt folosite în limbajul de zi cu zi.

Un mare avantaj al copiilor cãrora li se citeşte este cã au o mai mare expresivitate în limbaj şi o coerenţã a ideilor: prin citit, copiii învaţã structura de bazã a limbajului, început-cuprins-încheiere.

Unul dintre cele mai simple moduri prin care pãrinţii îşi pot ajuta copiii sã devinã „cititori” mai buni este sã le citeasca în fiecare zi. Astfel, vor preda copilului lecţii importante fãrã a o face în mod direct!

Credem în frumuseţea şi sensibilitatea sufletului de copil care, iniţiat în universul magic al cãrţii descoperã o lume fascinantã ce ii dezvoltã imaginaţia.

Pline de entuziasm aşteptãm reacţiile „micilor cititori”, aşteptãm sã descifrãm taine ale cãrţilor care închid în ele suflete, iar la final sã realizãm cã lectura ocupã un loc esenţial în devenirea umanã. Deci, haideţi sã citim împreunã!

Activitãţile propuse, în ordine cronologicã:

- Prezentarea proiectului partenerilor şi stabilirea unei bibliografii specifice vârstei copiilor precum şi programarea datelor activitãţilor
- “Alege o carte”
- “A fost odatã o turmã de elefanţi”
- “Poveste de Crãciun”
- “Un şoricel mergea prin codru-ntunecos
  Vãzându-l, vulpea s-a gândit c-aratã delicios!”
- “Mica sãmânţã”, Eric Carle
- “Mami îmi citeşte”
- “Gâz-album cu pãsãrele”
- “Aventurile unui fir de nisip”
- “Din poveşti adunate”

Obiectivul general şi obiectivele specifice ale proiectului:

- ❖ Stimularea interesului pentru „lectura” cãrţilor specifice vârstei, în vederea dezvoltãrii şi

îmbogăţirii vocabularului şi expresivităţii în limbaj, prin participarea părinţilor ca „cititori cu voce tare”, povestitori

- dezvoltarea capacităţii de exprimare orală;
- valorificarea potenţelor literare estetice şi etice ale textelor lecturate, în procesul dezvoltării intelectuale, afective şi morale;
- dezvoltarea gândirii critice şi a capacităţii de a diferenţia răul de bine, urâtul de frumos;
- lărgirea orizontului literar şi cultural al preşcolarului, de la Creangă la Sven Nordqvist şi Eric Carle;
- implicarea activă şi directă a părinţilor în acţiunile extraşcolare ale grădiniţei şi în crearea unui mediu cald şi primitor în interiorul clubului de lectură.

Activitatea nr. 1: lansarea proiectului

Intenţia de a derula proiectul a fost anunţată părinţilor preşcolarilor în cadrul primelor şedinţe, aceştia fiind solicitaţi şi în completarea unui chestionar tematic. Ambele părti au venit cu propuneri în ceea ce priveşte bibliografia specifică vârstei copiilor, precum şi idei pentru o bună desfăşurare a activităţilor de lectură. După stabilirea acestora, părinţii au fost informaţi în legătură cu programarea activităţilor, modalităţile de realizare şi alte lucruri de natură organizatorică.

Activitatea nr. 2: „Alege o carte”

Copiii sunt invitaţi alături de părinţi să păşească în lumea cărţilor, în interiorul bibliotecii, unde vor avea ocazia să îşi aleagă singuri cărţile favorite.

În sala de lectură li se va citi o carte aleasă cu grijă de educatoare şi doamna bibliotecară, vor avea loc discuţii, jocuri. Părinţii vor primi pliant cu informaţii ce vin în ajutorul lecturii acasă.

Activitatea nr. 3: „A fost odată o turmă de elefanţi”

În această activitate copiii îl vor cunoaşte pe Elmer, un elefant diferit de ceilalţi elefanţi. Elmer era multicolor. Prin această lectură vor învaţa despre diversitate şi despre acceptarea celui diferit, vor învaţa cât e de minunat este, de fapt, să fii altfel decât ceilalţi, să fii unic! Activitatea se va finaliza printr-un proiect artistic, intitulat „Ziua lui Elmer”, pictură.

Activitatea nr. 4**:** „Poveste de Crăciun”

Se apropie sărbătoarea magică pentru copii, care nerăbdatori îşi lustruiesc ghetuţele sau pregătesc scrisorile pentru Moş Crăciun. Lectura din această activitate îi va transpune dincolo de marketingul acestei sărbători, într-o lume a prieteniei şi a bunătăţii, învăţându-i care este adevărata însemnătate a Crăciunului. La final vom confecţiona, alături de părinţi, podoabe pentru braduţul lui Findus, unul dintre cele mai fermecătoare personaje din cărţile de poveşti.

Activitatea nr. 5**:** „Un şoricel mergea prin codru-ntunecos\Văzându-l, vulpea s-a gândit c-arată delicios!”

Copiii sunt nişte făpturi mici, care uneori trec prin încercări grele care îi fac să se întrebe „Când o să fiu şi eu mare şi puternic?”.„Chiar acum!” îi va răspunde lectura din această activitate. Dacă ai **CURAJ** şi **IMAGINAŢIE**, Gruffalo cel fioros şi toţi cei ca el vor fugi care-ncotro. Activitatea se va finaliza printr-o expoziţie a personajelor din poveste colorate de mâinile dibace ale micilor cititori.

Activitatea nr. 6**:** „Mica sămânţă”, Eric Carle

Natura este pentru copii asemenea unei enciclopedii, din care mereu învata ceva nou. Curiozitatea la această vârstă, a preşcolarităţii, nu are limite.

Eric Carle ne invită prin paginile cărţii sale să urmărim povestea unei seminţe dea lungul

întregii sale existenţe. Şi ca proiectul din această activitate să aibă o finalitate cu farmec pentru cei mici, vom încheia cu experimentul „dintr-o micã sãmânţã”.

Activitatea nr. 7**:** „Mami îmi citeşte”

Luna martie aduce o zi specială, în care sunt sărbătorite femeile. Ce ocazie mai bună ca mamele să işi ia copiii în braţe şi să le citească poveşti fermecate?! Cartea cititã în această activitate va fi aleasă şi lecturată de către una dintre mămicile înscrise în clubul de lecturã. La finalul activităţii vom derula un mic spectacol cu dansuri, cântecele şi voie bună în cinstea celei mai minunate femei: MAMA.

Activitatea nr. 8**:** „Gâz-album cu păsărele”

Copiii pornesc într-o nouă aventură, alături de două păpuşi albastre, Luna-Betiluna şi Dora-Minodora, ce au pornit singure la drum prin pădure. Povestea în versuri îi va transpune pe copii în lumea micilor vieţuitoare, cu gâze rele precum ţânţarul şi muscoiul, şi cele bune, precum albina şi furnica.

Activitatea va continua pe centre de interes, unde vor descoperi imagini, enciclopedii cu şi despre insecte, insectarul grădiniţei, vor crea în acuarele amprente de gândaci sau fosilele acestora în plastilina\aluat şi vor căuta gâzele în cutiile senzoriale pregătite.

Activitatea nr. 9**:** „Aventurile unui fir de nisip”

Povestea unui fir de nisip curios, isteţ, aventuros şi plictisit de viaţa de pe fundul mării, care pleacă într-o călătorie plină de aventuri, alături de prietena sa Noctiluna. Copiii vor experimenta întâlnirea cu nisipul, marea şi vietăţile ei şi vor învăţa despre multiplele valenţe ale relaţiilor interumane pe care le dezvoltăm cu cei care sunt diferiţi de noi.

Apa şi nisipul reprezintă joaca perfectă într-o zi caldă de mai. Şi dacă mai adaugi şi câteva vieţuitoare marine, distracţia e garantată!

Activitatea nr. 10**:** „Din poveşti adunate...”

Proiectul „Clubul de lectură pentri pitici” se va finaliza cu o paradă a personajelor din poveştile lecturate în cadrul clubului, într-un cadru de vis, înconjuraţi de natură, fotogtafii şi lucrări realizate de-a lungul activităţilor. Totul va fi surprins într-o mică dramatizare ce se va încheia cu dansuri specifice.

Rezultatele aşteptate ca urmare a implementarii proiectului (cantitative si calitative):

- Implicarea directă şi continuă a părinţilor în educaţia prin lectură a preşcolarilor
- Sporirea interesului pentru cărţi, poveşti
- Modelarea gustului pentru literatura specifică vârstei
- Aprecierea frumosului artistic
- Îmbogăţirea şi nuanţarea vocabularului
- Formarea deprinderilor de apreciere justă a valorilor lumii în care trăiesc
- Dezvoltarea unor comportamente pozitive precum bunătatea, altruismul, curajul, empatia, întâlnite în acţiunile personajelor din cărţi
- Încurajarea preşcolarilor de a se exprima liber, de a transmite propriile emoţii, trăiri, idei, privitoare la mesajul transmis
- Consolidarea prin lectura cu voce tare a relaţiei părinte-copil, educator-copil.

Modalităţile de monitorizare şi evaluare a progresului proiectului

şi a rezultatelor aşteptate:

Pe tot parcursul derulării proiectului se vor analiza şi corecta eventualele nereguli care ar putea apărea la sfârşitul vreunei acţiuni şi se vor căuta strategii educaţionale care să ducă la realizarea obiectivelor. Coordonatorii de proiect, împreună cu directorul unităţii monitorizează permanent întreaga activitate, evaluează progresele.

Evaluarea se va concretiza în:

- ✓ Concursuri
- ✓ Expoziţii
- ✓ Filmări
- ✓ Fotografii
- ✓ Portofolii
- ✓ Diplome
- ✓ Concurs de interpretare

Impactul estimat al implementării proiectului asupra grupului ţintă (elevi, cadre didactice, grădiniţă, comunitate educativă lărgită, comunitate locală): Preşcolarii vor şti unde şi cum să caute informaţiile dorite, înţelegând că tipăritura scrisă oferă cunoştinţe din diferite domenii, stimulând totodată dorinţa de lectură, lucru care implică dezvoltarea vorbirii şi comunicării.

Continuitatea /sustenabilitatea proiectului:

- ❖ Continuarea activităţii grupului de iniţiativă
- ❖ Iniţierea unor noi proiecte, unei noi bibliografii specifice vârstei
- ❖ Menţinerea protocolului încheiat în cadrul proiectului
- ❖ Stabilirea calendarului anual al activităţilor care să corespundă obiectivului central al proiectului în rândul preşcolarilor şi al părinţilor acestora

Lumea micii copilării este o lume de poveste lungă şi frumoasă. Ioan Slavici spunea: ”povestea a fost fondul plăcerilor mele din copilărie - poveştile erau darurile ce mi se prezentau pentru purtarea cea bună”. Să nu încetăm şi noi, educatoarele, să le oferim copiilor astfel de plăceri spre a fi sigure că vom modela caractere nobile, asemenea eroilor buni şi curajoşi din basme şi poveşti.

GRĂDINIȚA CU P.P NR. 3, VASLUI

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

"SURPRIZELE TOAMNEI"

GRĂDINIȚA CU P.P NR. 3, VASLUI

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. Nr.3, VASLUI
Grupa Mare "Mămăruțele Vesele"
Educatoare: Gherghiniș Diana-Bianca Scînteie Ana-Maria

Data:
Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. Nr.3, Vaslui
Nivel de vârstă: II Grupa Mare **"Mămăruțele Veesele"**
Educatoare: Gherghiniș Diana-Bianca
Tema de integrare curriculară: Când, cum și de ce se întamplă?
Tema proiectului: *"***Carnavalul toamnei***"*
Subtema: *"***Bogățiile Toamnei***"*
Tema zilei: *"***Surprizele Toamnei***"*
Elemente componete ale activității integrate:
ADP: **Î.D**.*„Bună dimineața, flori, legume și fructe ale Toamnei!"*
ALA I: Artă: Desen: *"Fructe și legume vesele"*
Joc de masă: *"Din jumătăți-întreg"*
Joc de rol: *"La aprozar"*
ADE: DȘ + DOS: *"Cămara Toamnei"* – joc didactic, lipire, îmbinare
ALA2: Joc distractiv: *"***Greierele si furnica"**
Momentul poveștilor: **"Povestea legumelor lăudăroase"**
Domenii experiențiale: DȘ + DOS
Categoria de activitate: Cunoașterea mediului, activitate practică
Mijloc de realizare: Joc didactic, lipire, îmbinare
Dimensiuni ale dezvoltării:

- Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate:

- ✓ Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul) în interacțiunea cu mediul apropiat;
- ✓ Inițiază/participă la interacţiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;
- ✓ Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);
- ✓ Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri create;
- ✓ Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălţime, lungime, volum;

Tipul activității: Consolidarea şi verificarea priceperilor şi deprinderilor
Scopul activității:

- Consolidarea şi verificarea cunostinţelor copiilor cu privire la anotimpul toamna;

Domenii de dezvoltare vizate:

- o Dezvoltarea limbajului, a comunicării și premisele citirii și scierii;

- Capacități și atitudini față de învățare;
- Dezvoltarea socio-emoțională;
- Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii;
- Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale;

Obiective:

O1 - Să deseneze fructe și legume de toamnă redând aspectele potrvite;
O2 - Să reconstituie întregul din jumătăți;
O3 – Să poarte un dialog civilizat, folosind formule de politețe;
O4 - Să descrie fructele și legumele prezentate;
O5 - Să identifice surprizele toamnei (fructe, legume, flori), clasificându-le;
O6 - Să precizeze caracteristicile elementelor din coș specifice anotimpului toamna;
O7 - Să realizeze piramida toamnei răspunzând repede și corect la ghicitori şi la întrebările adresate de educatoare;
O8 - Să intoneze cântecele învățate;
O9 - Să mânuiască materialele puse la dispoziție;

Sarcina didactică:

- Formularea corectă a răspunsurilor la ghicitori și la întrebări; constituirea tabloului Toamnei; mânuirea corectă a materialelor și clasificarea lor.

Reguli de joc:

- Să răspundă doar la atingerea cu bagheta Toamnei;
- Să se sfătuiască cu coechipierii în formularea răspunsului;
- Să răspundă în propoziții și cu un limbaj potrivit.
- Dacă un copil nu poate răspunde, este ajutat de un coechipier.
- Câștigă echipa care are mai multe recompense pentru răspunsurile corecte.

Elemente de joc: surpriza, aplauze, mânuirea materialului, întrecerea, recompense, bagheta Toamnei, ghicitorile.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, problematizarea, exerciţiul, piramida, munca în echipă/individuală, aprecierea verbală, jocul.

Resurse materiale: creioane colorate, siluete cu fructe și legume de toamnă, bani de jucărie, casă de marcat, fructe, legume şi flori naturale, Zâna Toamna, Greierele Cri-Cri, bileţele, lădița Toamnei (cu fructe, legume și flori), baghetă magică, planșe, siluete flori, legume și fructe, lipici, plicuri cu ghicitori, laptop, televizor, recompense, panou;

Forme de organizare: frontal, pe echipe, pe grupuri.

Durata: 1 zi

Bibliografie:

*** Curriculum pentru educația timpurie 2019

GRĂDINIȚA CU P.P NR. 3, VASLUI

Scenariul activității

Intalnirea de dimineata se incepe cu salutul, realizandu-se cu ajutorul poeziei

“ Dimineţa a sosit
Toți copiii au venit!
În cerc să ne adunăm
Frumos să ne salutăm:
-Bună dimineaţa, dragi Mămăruțe iubite!
Mă bucur că sunteți venite.
A început o nouă zi
- Bună dimineața, dragi copii”

Fiecare copil salută făcând cu mâna tuturor colegilor. Ultima care salută este educatoarea : „Bună dimineaţa ,dragi Mămăruțe iubite !”.

Copiii pentru a se apuca de treaba, trebuie sa faca putina gimnastica de inviorare:

Ca sa fiu copil voinic
Eu fac sport inca de mic,
Merg in pas alergator,
Sar apoi intr-un picior,
Ma opresc,respir usor,
Intind bratele sa zbor.
Dar cel mai bine e
Sa fac si gimnastica.
Un,doi,un,doi,
Faceti toti la el ca noi!
Asta-i doar un inceput!
Ia priviti cat am crescut!

Se va face prezenţa. Copiii vor merge fiecare pe rand la panoul cu fotografii si își vor pune fotografia in partea unde este grădinița pe panoui,i ar educatoarea va pune fotografiile celor ce lipsesc unde este casa si astfel ei vor observa ce colegi nu sunt prezenti. Se notează absenţii.

Se va stabili împreună cu copiii data, ziua săptămânii,luna si anul in care ne aflam apoi aspectele vremii din acea dimineaţă, îmbrăcămintea adecvată pentru acea zi şi se completeaza calendarul naturii.

Se vor preciza – dacă există- alte evenimente importante din această zi (ex: zi de naştere). Invitaţia de a analiza vremea şi de a marca modificările se face printr-o scurtă poezie:

Vremea noi o studiem
Şi-n calendar noi notăm
De e ploaie sau e soare
Vrem sa stim acuma oare?

La activitatea de grup (Legumelor si fructelor le place sa fie alintate),copii vor denumi pe rand un fruct sau o leguma de pe medalion si apoi o vor alinta (mar-marut,cartof-cartofior);apoi copiii vor fi incurajati sa alcatuiasca propozitii cu aceste cuvinte.

GRĂDINIȚA CU P.P NR. 3, VASLUI

Împărtășirea cu ceilalți/activitatea de grup:

Joc: "Dacă ai fi o floare, un fruct sau o legumă de toamnă, ce ai vrea să fii? (Răspunsurile încep cu cel al educatoarei). Copiilor li se spune că vor fi împărțiți în trei echipe conform elementului de pe medalion.

Noutatea zilei: Pentru a sesiza prin ce se deosebește această zi de celelalte, educatoarea sprijină copiii în evidențierea noutății zilei prin: surprizele aduse de Zâna Toamna la centrul tematic și în sala de grupă (pe măsuțe), modificarea aspectului centrului tematic (decor cu Zâna Toamna), amenajat în clasă, costumele pe care le poartă.

Educatoarea va transmite copiilor mesajul zilei ***"Toamna este anotimpul bogăției".***

Copiii își manifestă dorința de a vedea surprizele trimise de zână. Educatoarea le povestește că Zâna Toamna l-a adus cu ea pe Greierele Cri cri pentru a o ajuta să aducă surprizele pentru ei și pentru a se juca împreună cu copiii, deoarece era cam supărat că nu avea cu cine să se joace. Acesta le spune copiilor că în lădiță are o mulţime de surprize şi jocuri pentru ei. În plus, le-a pregătit şi o surpriză deosebită pe care o păstrează pentru sfârşit.

Educatoarea îi anunță pe copii că pe parcursul zilei vor desfășura mai multe jocuri și activități cu surprizele trimise de Zâna Toamna și prietenul său, pentru a le arăta cât de multe lucruri știu despre toamnă, cât de cumînți și harnici sunt, în cadrul activității intitulată "CămaraToamnei". Jocurile sunt descrise sub formă de răvaşe şi copiii trebuie să treacă peste nişte probe pentru a putea primi surpriza deosebită de la Cri Cri;

Momentul de mișcare este realizat prin gimnastica de înviorare și prin tranziția - -

1,2,1,2
Mergem toţi în pas vioi
Mâinile să le spălăm
La masă să ne-aşezăm.
Pe hol noi nu alergăm
Ca să nu ne-accidentăm .
Poftă bună, mulţumim
Şi pe jos nu risipim

Educatoarea descoperă împreună cu copiii sarcinile de la centrele de interes, explică ce au de făcut iar acestia își aleg sectorul preferat.

La centrul de interes*: **Joc de rol** ,,*De-a aprozarul*",* copiii trebuie să salute, să ceară politicos legume și fructe („Vă rog să-mi dați...!"), apoi să plătească ce au cumpărat cu bani de jucărie. Copiii trebuie să descrie legumele şi fructele cumpărate.

La centrul de interes: ***Joc de masă***, îmbină piesele de puzzle pentru a obține întregul (legume și fructe).

La centrul de interes: ***Artă,*** copiii vor colora fructe și legume vesele, cu care mai târziu, în activitatea practică, vor realiza tablouri pentru Zâna Toamna.

Urmăresc realizarea cât mai corectă a sarcinilor de lucru, iar în încheiere fac aprecieri verbale.

Trecerea la **activitatea pe domenii experiențiale** se face prin tranziția **"Zboară rândunica"**

Copiii vor fi împărțiți în trei echipe, în funcție de elementul de pe medalion (fructe, legume, flori) și vor desfășura un ***joc didactic***. Voi explica copiilor jocul, sarcinile de lucru, care sunt sub formă de probe, precum și regulile jocului. La final se va stabili echipa câștigătoare și se va trece la activitatea practică, unde copiii vor lucra pe grupe, ***tablouri pentru Zâna Toamna***. Echipa florilor va realiza tabloul intitulat "Vaza cu crizanteme", echipa fructelor – "Coșul cu fructe vesele", iar

echipa legumelor – “Coșul cu legume vesele”. **Evaluarea** activității practice o voi realiza prin intermediul metodei turul galeriei.

Greierele Cri-Cri le oferă surpriza promisă copiilor, pentru că au fost harnici, cuminți și isteți și le propune ca, în continuare, să joace un joc muzical intitulat **„Greierele si furnica”**

Explicarea jocului:

Copiii canta si executa miscarile personajelor

Voi urmări participarea activă şi afectivă a copiilor stimulându-i pe cei mai neîncrezători.

Acolo unde este nevoie îi ajut sau le dau indicaţii suplimentare individual sau colectiv după cum este cazul.

Jocul se repetă de câteva ori, de fiecare dată pe altă melodie.

Activitatea se va încheia cu povestea “Povestea legumelor lăudăroase” și cu aprecieri și impresii din partea educatoarei și copiilor asupra întregii activități.

GRĂDINIȚA CU P.P NR. 3, VASLUI

ETAPELE ACTIVITĂŢII	CONȚINUTUL INSTRUCTIV –EDUCATIV	STRATEGIILE DIDACTICE			EVALUAREA
		METODE ȘI PROCEDEE	RESURSE MATERIALE	FORME DE ORGANIZARE	
1. MOMENT ORGANIZATORIC	**Rutină**: igiena, servirea micului dejun. **Tranziție:** "Prietenii mei, Apa și Săpunul" Crearea condițiilor necesare bunei desfășurări a activităților: - aranjarea mobilierului; - pregătirea materialelor necesare desfăşurării activităţilor. -aerisirea sălii de grupă			Frontal	Observarea comportamentului copiilor Aprecierea verbală
2. REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR	**Întâlnirea de dimineață:** - Salutul: „Bună dimineața, fructe, legume și flori mici!" - Prezența - Calendarul naturii - Activitatea de grup - Se va purta o scurtă discuție despre anotimpul de toamnă, apoi prin tranziția: "Bat din palme", educatoarea indrumă copiii către centrele de interes, descoperă materialele, explică ce au de făcut iar acestia își aleg sectorul preferat. La centrul de interes*:* ***Joc de rol*** *„De-a aprozarul",* copiii trebuie să salute, să ceară politicos legume și fructe („Vă rog să-mi daţi...!"), apoi să plătească ce au cumpărat cu bani de jucărie. La centrul de interes: ***Joc de masă***, îmbină piesele de puzzle pentru a obține întregul (legume și fructe).	Conversația Exercițiul Exercițiul Explicația Demonstrația Conversația Aprecierea verbală	Panou; Calendarul naturii; Coronițe cu fructe, legume, flori. Materialele de lucru pe centre: imagini cu fructe și legume jumătăți, fructe și legume proaspete, lădițe, casă de marcat, bani de jucărie, siluete cu fructe și legume	Frontal Individual Frontal individual	Salutul Observarea comportamentului verbal și nonverbal Observarea comportamentului copiilor Aprecierea verbală

	La centrul de interes: ***Artă,*** copiii vor colora fructe și legume vesele, cu care mai târziu, în activitatea practică, vor realiza tablouri pentru Zâna Toamna. Urmăresc realizarea cât mai corectă a sarcinilor de lucru, în final fac aprecieri verbale despre modul cum au lucrat, apoi îi invit la un joc: "Castraveți în borcane"		pentru colorat, creiane colorate.		
3. CAPTAREA ATENȚIEI	Se face prin intermediul unei scrisori de la Zâna Toamnă, sesizarea decorului din clasă, analizarea costumelor pe care le poartă și intuirea materialelor trimise de Zâna Toamna și de Greierele Cri -Cri, la centrul tematic.	Explicația Conversația Surpriza	Ghicitoare	Frontal	Stimularea interesului pentru activitate
4. ANUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR	Se anunță **tema zilei**. Astăzi, vom desfășura o activitate intitulată ***"Surprizele Toamnei"***, în cadrul căreia ne vom juca cu surprizele trimise de Zâna Toamna și prietenul său Cri -Cri, pentru a le arăta cât de multe lucruri am învățat la grădiniță, cât de cuminți și harnici suntem. Asfel, vom desfășura un joc didactic, sub formă de întrecere, prin care ne vom aminti tot ce am învățat despre toamnă, vom cânta, după care vom lipi elemente pentru a realiza tablouri pentru Zâna Toamna, vom juca și un joc distractiv, iar în final vă voi spune o poveste. Trebuie să fiți cuminți, atenți, să lucrați frumos, să colaborăm, pentru a da dovadă de copii bine educați și pentru a primi, la final, surprize de la Cri-Cri.	Conversația Expunerea	Zâna Toamna, Greierele Cri Cri	Frontal	
5. PREZENTAREA NOULUI CONȚINUT ȘI DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII	Este prezentată prima activitate pe domenii experiențiale, cea de cunoașterea mediului - Jocul didactic: *"Surprizele Toamnei"*.				

GRĂDINIȚA CU P.P NR. 3, VASLUI

	Explicarea regulilor de joc: Copiii se așază pe scăunele, împărțiți în 3 echipe: echipa fructelor, echipa legumelor și echipa fructelor, așa cum le indică ecusoanele. **Varianta I: Ce știi despre...** **a)Explicarea și demonstrarea jocului** Scot din lădița Greierului Cri-Cri primul răvaş pentru a afla prima probă: "Alege din coşuleţul toamnei un element şi spune ce ştii despre el" (formă, gust, culoare, miros, întrebuinţare, etc); Precizez regulile jocului: din toate trei echipele vin pe rând copii, aleși de bagheta Toamnei, să execute sarcina lui Cri-Cri; pentru răspunsurile corecte, echipa câştigă un fruct de toamnă, dacă un copil nu poate da răspunsul corect, este ajutat de un coechipier, nu se răspunde neîntrebat; **b) Jocul de probă** Se desfășoară jocul de probă pentru verificarea înțelegerii regulilor jocului de către copii. Un copil din echipa fructelor va alege un măr, iar la întrebarea copiilor: "Ce știi despre măr?", copilul vă răspunde: „Mărul este un fruct"; „Mărul are culoarea roșie", este rotund.. etc. Va fi completat și de coechipierii săi. Pentru răspunsurile corecte, echipa va primi un fruct de toamnă. **c) Jocul propriu-zis** Jocul se va desfășura cu câte doi copii din fiecare echipă. Pentru a antrena toți copiii, educatoarea invită câte doi copii din fiecare echipă să sorteze fructele, legumele și florile și să le așeze corespunzător. **Varianta II: – complicarea jocului**	Explicația Conversația Demonstrația Explicația Exercițiul	Coșul cu fructe, legume și flori de toamnă; Bagheta Toamnei; Coșuleț pentru fructe, lădiță pentru legume; vază pentru flori; stimulente	Pe echipe Frontal Individual Frontal Individual	Observarea Comportamentu-lui copiilor; Apreciere verbală; Apreciere cu stimulente – fructe de toamnă

GRĂDINIȚA CU P.P NR. 3, VASLUI

	"Ghici ghicitoarea mea" **a)explicarea regulilor** Fiecare echipă va răspunde la ghicitori, iar câte un reprezentant al echipei va alege fructul corespunzător răspunsului și îl va așeza în piramida toamnei în numele echipei. Se prezintă piramida. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu un fruct. Piramida se începe de la bază. **Ghicitori:** -Rotunjoare, colorate / În cămară sunt păstrate / Și cu ele curățare / Faci plăcinte minunate. *(mărul)* -Balon dezumflat / Galben colorat / Are mustăcioară / Și se cheamă.....*(para)* -Cu bobițe aurii / Cu bobițe ruginii / Tare-s buni și aromați / Și-n must dulce transformați. (*strugurele)* Se completează pe rând treptele piramidei cu imaginile de la răspunsurile ghicitorilor. La finalul jocului se va stabili echipa câștigătoare și se vor face aprecieri asupra modului de desfășurare. Rosu lung si mustachios/Mai subtire su mai gros/Dulce vitminiza/Rege peste zarzavat *(Morcovul)* Buni sunt copti, fierti şi prajiti/Si-s aproape nelipsiti,/Cand dorim o garniture/Langă orisice friptura.(*Cartofii)* Poate fi roşu sau galben,/El pe tulpină creşte./Îl culegi uşor, de vrei,/Sigur ştiţi, e un (*Ardei)* Soarele când îl zăreşte,/Pe dată se înroşeşte. O culegem ziua toată/Tare-i bună în salată! (*Rosia)*	Conversația Explicația Exercițiul Conversația Explicația Exercițiul	Piramida Toamnei, plicuri cu ghicitori, jetoane cu imagini	În perechi. Pe echipe Pe echipe Individual	Observarea focalizării și menținerea atenției copiilor

6.OBȚINEREA PERFORMANȚEI ȘI ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI	Pe obraz și-n tufa deasă/Se aprinde, că-i sfioasă.(T*ufanica*) Mici buchete colorate, albe, mov/ Au inflorit/ Sa vedem daca ai ghicit (*Crizantema*) Tranziția spre activitatea practică se va face prin cântecul: "Zboară rândunica". "Pentru că a fost foarte încântat de modul cum v-ați jucat cu surprizele aduse de Zâna Toamna, Cri Cri ar vrea să-i mulțumească și să-i ofere niște tablouri, însă nu a reușit să le termine. Vă roagă pe voi să-l ajutați să termine tablourile!" Pentru acesta, copiii vor lucra pe grupe, la fel cum au făcut și la joc. Astfel, grupa florilor va lipi florile în vază; grupa legumelor va lipi legumele în coș, iar grupa fructelor va lipi fructele în coș. **Intuirea materialului și discutarea planșelor model.** Se va realiza intuirea materialelor, sarcinile de lucru și obiectivele urmărite. **Încălzirea motrică** Se face o rapidă încălzire a mușchilor mici ai mâinii, prin executarea de către copii a mișcărilor sugerate de versuri. ,, Mișcăm degețelele Batem tare palmele Pumnișori îi rotim, Bine, bine răsucim. Degetele se salută Se apasă și se luptă Bat din palme bucuros Că eu azi lucrez frumos.'' După intuirea materialului, educatoarea va prezenta planșele model și modul de utilizare a materialelor și va explica și demonstra	Conversația Explicația Demonstrația Conversația Explicația	Planșe model; Planșe pentru copii; Siluete de fructe, legume, flori; Lipici.	Frontal Pe echipe	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri

	realizarea temei. Pentru a realiza lucrarea, vom pune lipici pe spatele siluetelor de fructe, legume și flori și le vom lipi pe fisă în spațiul delimitat, așa cum arată planșele model: Crizantemele în vază, fructele în coș; legumele în coș.	Demonstrația		Frontal	pozitive privind executarea mișcărilor
7. ASIGURAREA FEEDBACKULUI **EVALUAREA PERFORMANȚEI LOR**	Reamintesc copiilor necesitatea respectării ordinii și curățeniei în spațiul de lucru. Copiii execută tema propusă cu respectarea indicațiilor și sugestiilor educatoarei.	Exercițiul Explicația Demonstrația Turul galeriei Joc distractiv		Individual	
	Lucrările realizate se analizează de către copii, cu ajutorul educatoarei, prin metoda turul galeriei, avându-se în vedere criteriul estetic, al acurateții, aspectul general. Greierele Cri-Cri le oferă surpriza promisă copiilor, pentru că au fost harnici, cuminți și isteți și le propune ca, în continuare, să joace un joc muzical „**Greierele si furnica”.**			Pe grupe	Modul de realizare a temelor propuse Autoevaluare
8. INCHEIEREA ACTIVITĂȚII		Povestirea Conversația	Lucrările copiilor	Frontal Individual	Interevaluare Aprecieri verbale
	Activitatea se va încheia cu povestea “Povestea legumelor lăudăroase” și cu aprecieri și impresii din partea educatoarei și copiilor asupra întregii activități.		Stimulente - zâmbărici.	Frontal	Recompense

PROIECT DIDACTIC

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnaziala Vasile ALECSANDRI

PROFESOR ÎNVĂȚÂMÂNTUL PREȘCOLAR: Gherman Roxana-Mădălina

GRUPA: Mare A

TEMA ANUALA DE STUDIU: ,,Iată, cât de multe știu!”

SUBTEMA: evaluare inițială

CATEGORIA DE ACTIVITATE: educarea limbajului

TEMA ACTIVITĂȚII: ,,În lumea poveştilor”

FORMA DE REALIZARE: joc didactic

TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă

SCOPUL ACTIVITĂȚII: -Consolidarea cunoştinţelor despre poveştile: Ursul păcălit de vulpe, Scufiţa roşie, Cei trei purceluşi; - Formarea şi consolidarea unor abilităţi practice specifice nivelului de dezvoltare motrică;

OBIECTIVE OPERATIONALE:

La sfârșitul activității, copiii vor fi capabilii:

O1- să denumească personajele din poveştile „Ursul păcălit de vulpe”, „Scufiţa roşie”, „Cei trei purceluşi” pe baza unor jetoane, imagini, ghicitori,siluete sau replici folosite;

O 2- să identifice povestea din care face parte fragmentul audiat;

O 3- să caracterizeze personajele din cele trei poveşti realizând diferenţa dintre personajele pozitive şi negative;

O 4 să formuleze întrebări corecte din punct de vedere gramatical pe care să le adreseze celorlalte grupuri de copii;

O 5- să formuleze propoziții simple și dezvoltate referitoare la poveşti și personajele acestora;

O 6- să recunoscă personajele din povești în funcție de descrierea făcută de colegi;

O 7- să răspundă întrebărilor din cadrul jocului „Dansul întrebărilor și al raspunsurilor”

1. STRATEGII DIDACTICE:

   METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, problematizarea, brainstorming-ul, exerciţiul , metoda dansul întrebărilor și al răspunsurilor, metoda „Ghiceste despre ce este vorba!”, surpriza , învățarea pe calculator „Gamificare”.

   MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT: imagini din poveşti, un cufăr, o bagheta, ecusoane pentru pitici, jetoane cu personajele din povești, cos cu întrebări, laptop,

   FORME DE ORGANIZARE: Frontal, individual, lucrul în perechi.

2. BIBLIOGRAFIE:

  Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani) MECI, 2008; Suport pentru

aplicarea noului curriculum pentru învăţământul preşcolar
 Aplicaţiile noului curriculum pentru învăţământul preşcolar
 Breben S., Goncea E., Ruiu G., Fulga M. – Metode interactive de grup – Ghid metodic – Editura Arves, Craiova, 2002
 Ghid pentru proiecte tematice. Activitati integrate pentru prescolari.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

I. Moment organizatoric

Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea activiăților propuse:

- aerisirea sălii de grupă;
- așezarea scăunelelor sub formă de semicerc;
- pregătirea materialelor didactice necesare desfășurării activităților;
- introducerea copiilor în sala de grupă.

II. Captarea atentiei

În sala de grupa își face apariția o fetița de la grupa mica. Aceasta a încurcat poveștile și roagă copiii de la grupa mare să o ajute. Pentru aceasta, fetița aduce un cufăr fermecat cu mai multe imagini din povești.

III. Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor:

Copiii vor fi invitați să desfășoare jocul didactic **„ În lumea poveştilor”**. În cadrul jocului preșcolarii trebuie să identifice poveștile aflate în cufărul fermecat, să recunoască personajele și să le descrie scoțând în evidență trăsăturile lor pozitive sau negative. În felul acesta, ei vor demonstra că iubesc poveştile, că le place să asculte povești, deoarece din povești învaţă multe lucruri bune.

IV. Reactualizarea cunostințelor

Se realizează prin metoda brainstorming-ului. Invit copiii să denumească câteva povești cunoscute și să facă o lista cu personaje pozitive și una cu personaje negative.

V. Dirijarea învățării și obținerea performanței

Voi prezenta regulile jocului şi sarcinile pe care copiii trebuie să le îndeplinească. Aceste sarcini au fost aduse de fetița de la grupa mica în cutia fermecată, în câteva plicuri numerotate. Sarcinile le voi citi ,iar ei le vor rezolva pas cu pas. Nu vor putea trece la următoarea, dacă precedenta nu este rezolvată.

Desfăşurarea jocului de probă

Voi reaminti titlul jocului „În lumea poveștilor” şi voi executa jocul de probă.

Varianta 1 „Cufarul fermecat”

Alegerea jetonului/imaginii cu una dintre scenele poveştilor: „Ursul păcălit de vulpe”, „Scufiţa roşie”, „Cei trei purceluşi” și recunoaşterea personajului şi a poveştii din care face parte, recunoaşterea unui personaj pozitiv sau negativ, formularea de propoziţii. Asezarea personajului respectiv în tabloul specific acelei poveşti.

Regulile jocului: Copilul ales vine la măsuţă, caută în coşuleţ si spune din ce poveste face parte imaginea sau personajul extras. Spune câteva lucruri despre acestea și le așează la locul potrivit.

Varianta 2 „Ghiceste personajul!”

La varianta a doua a jocului, copiii vor fi asezați pe scaune câte doi, spate în spate.Unul dintre copii va extrage dintr-un coșuleț un jeton cu un personaj (din cele trei povești), îl va descrie și îl va întreba pe colegul aflat în spatele său : La ce personaj m-am gândit? După ce ghicesc personajul, copiii schimbă locurile.

Varianta 3 „Dansul întrebărilor și al răspunsurilor”

Copiii asezați în cerc vor plimba pe melodia „Zăpăcești poveștile” un cosuleț cu mai multe întrebări din poveștile:„Ursul păcălit de vulpe”, „Scufiţa roşie”, „Cei trei purceluşi”.Când melodia se oprește, copilul care are coșul în mână va extrage un bilețel și va răspunde la întrebarea de pe el. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze.Copiii vor plimba coșul până la epuizarea tuturor întrebărilor din el.

Varianta 4 „ Ce se potrivește?”-joc pe laptop-gamificare(obținerea performanței)

Copiii, în echipe de câte 4, vor rezolva sarcinile unui joc de pe laptop. Se centralizează rezultatele (răspunsurile corecte) și timpul de rezolvare a acestora.

VI.Incheierea activitatii

Activitatea se încheie cu aprecieri ale fetitei de la grupa mica care a reușit să descâlcească poveștile și ale educatoarei asupra modului de lucru. În cufărul fermecat se găsesc și câteva recompense pentru a fi oferite copiilor.

PROIECT DIDACTIC

PROPUNATOARE: MARDARE ELENA CĂTĂLINA
GRUPA: MIJLOCIE " BUBURUZELE'
TEMA ANUALĂ: " CAND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?"
SUBTEMA: " CARNAVALUL TOAMNEI"
TEMA ZILEI: " TOAMNA CEA BOGATĂ!"
FORMA DE REALIZARE : activitate integrată
DȘ: (Domeniul științta)" Ce știi despre…"
DOS:(Domeniul om și societate) " Fructe și legume vesele"
MIJLOC DE REALIZARE
: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Fixarea și consolidarea cunoștințelor despre anotimpul toamna, respectiv despre fructele și legumele de toamnă.

OBIECTIVE OPERATIONALE:

- să recunoască/ să denumească fructele și legumele de toamnă;
- să enumere caracteristicile (formă,culoare, miros, gust);
- să alcatuiască propoziții corecte din punct de vedere gramatical;
- să recite corect și cu intonație poezii invățate;
- să raspundă corect la ghicitori;
- să respecte regulile de joc;
- să selecteze și să lipească corect materialul necesar temei.

SARCINA DE JOC:

- să raspundă corect cerințelor sau intrebărilor adresate.

REGULI DE JOC:

- copiii trebuie să raspună numai la solicitare;
- așează fructul/ leguma in coș/ lădiță;
- primesc recompense pe panou sau in piept;
- să respecte cerințele grupului din care fac parte și ale educatoarei.

ELEMENTE DE JOC: mânuirea materialelor, aplauze, ghicirea, competiția.

STRATEGII DIDACTICE:
Metode și procedee: coversația, explicația, exercițiu, cubul.
Material didactic: fructe și legume, coș/ ladiță, cub, siluete de fructe/ legume (ochi, gură, mâini, picioare).
FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe echipe.
MATERIAL BIBLIOGRAFIC:
"Curriculum pentru invățământul preșcolar" , Editura DIDACTIC PUBLISHING HOUSE, 2009
Revista " Invățământul preșcolar nr. 3-4/ 2010", Editura ARLEQUIN, 2010
" Metode interactive de grup", Editura ARVES, 2009
" Activitatea integrată din gradinita, Ghid pentru cadrele didactice", Editura DIDACTICA PUBLISHING HOUSE, 2008.

Evenimentul didactic	Continutul stiintific	Strategii didactice	Evaluare
Momentul organizatoric	Asigurarea conditiilor pentru buna desfasurare a activitatilor: - Aerisirea salii de grupa ; - Amenajarea spatiului de desfasurare a activitatilor; - Pregatirea materialului didactic necesar activitatii.	Coversatia	
Captarea atentiei Intuirea materialului	Se va realiza prin aducerea de catre educatoare a unei scrisori, pe care o va lua la intrarea in grupa.Scrisoare de la Legumici unul din Spiridusii Toamnei. Se vor arata copiilor materialale trimise de Zana Toamna pe care le vor folosi la activitate.	Observatia Coversatia	
Anuntarea temei si a obiectivelor	Pentru ca Zana Toamna ne-a facut o asa surpriza haideti sa-i facem si noi o bucurie aratandu-i ce isteti si priceputi suntem si cat de multe stim despre anotimpul toamna. Vom desfasura jocul " Ce stii despre…" In acest joc va trebui sa recunoasteti si sa numiti fructele/ legumele de toamna, sa spuneti tot ce stiti despre ele – ce culore au, ce forma, gura, miros. Pentru fiecare raspuns corect echipa va primi o bulina rosie. De asemenea, va trebui sa respectati regulile jocului, sa va ajutati colegii de grupa.	Coversatia Instructajul verbal	Orala
Dirijarea invățării	Copiii vor fi impartiti in doua echipe in functie de ecusoanele primate de la Zana Toamna: echipa crizantemelor si echipa frunzelor. a) explicarea si demonstrarea jocului; Copilul atins cu bagheta magica va veni la masuta, va alege un fruct sau o legume, va spune ce este, cum se numeste si va spune tot ce stie despre ea. Daca a raspuns corect, echipa primeste o bulina rosie. Recitative pentru selectarea raspunsurilor: "Cu bagheta fermecata Te voi atinge indata.	Instructaj verbal Demonstratia exercitiului Explicatia	Orala Aplauze Apreciere pe grupe

	Tu raspunsul imi vei da La intrebarea mea.” b) jocul de proba Sa vedem daca ati inteles cum ne vom juca (cu sprijinul educatoarei, copiii vor juca un joc de proba). c) executarea propriu-zisa a jocului Copilul atins cu bagheta va alege un fruct sau o legume, o va recunoaste si o va denumi, iar la intrebarea “ Ce stii despre..” va enumera caracteristicile fructului/ legumei. Daca au spus tot ce au invatat despre leguma sau fruct, grupa va primi o bulina rosie. Jocul continua pana cand se epuizeaza toate fructele si legumele. Varianta: Copiii vor fi anuntati ca se vor juca acum cu un cub fermecat. Pe fiecare fata a cubului este scrisa o ghicitoare. De la fiecare echipa va veni pe rand cate un copil, va arunca cubul si va da raspunsul la ghicitoare.	Exercitiul Cub Explicatia Exercitiul	Apreciere individuala
Obținerea performanței	Masutele sunt asezate pe doua randuri. Educatoarea spune copiilor ca s-au jucat asa de frumos cu fructele si legumele si ca ar fi minunat sa se transforme mai departe in niste magicieni care sa “dea viata” fructelor si legumelor. Dupa intuirea materialului, educatoarea spune copiilor ca vor “ da viata” acestor fructe si legume lipindu-le ochii, gura, mainile, picioarele. Copiii trebuie sa aplice corect pasta de lipit, sa aleaga cu atentie ceea ce trebuie lipit si sa execute corect. Se da semnalul de incepere si li se ureaza spor la lucru.	Conversatia Explicatia	Aprecieri verbale
Evaluarea performanțelor și incheierea activității	La final lucrarile vor fi asezate pe panou, formandu-se hora fructelor si hora legumelor, fiecare lucrare este analizata. Educatoarea face aprecieri asupra comportamentului si a modului cum au lucrat copiii. Li se oferă recompense copiilor și se interpretează cântecul “ A venit pe dealuri toamna’’	Coversatia	Aprecieri verbale Recompense

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

“Curriculum pentru invățământul preșcolar” , Editura DIDACTIC PUBLISHING HOUSE, 2009
Revista “ Invățământul preșcolar nr. 3-4/ 2010”, Editura ARLEQUIN, 2010
“ Metode interactive de grup”, Editura ARVES, 2009
“ Activitatea integrată din gradinita, Ghid pentru cadrele didactice”, Editura DIDACTICA PUBLISHING HOUSE, 2008.

Educatoare: Mardare Elena Cătălina

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Grădinița cu P.P. Nr. 17 Vaslui
Prof. Maticiuc Elena-Liliana/ Prof. Pricop Mihaela-Coca

NIVELUL II (5-6 ANI): Grupa mare „Spiridușii”
TEMA ANUALĂ: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”
TEMA PROIECTULUI: Magia iernii
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: Bucuriile iernii
TEMA ACTIVITĂȚII: „Cu Elsa și Olaf ne jucăm și răspunsuri corecte dăm”
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ADP+ALA1+ADE(DȘ+DOS)+ ALA2
TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă
TIPUL INTEGRĂRII: pe o zi
MOD DE DESFĂȘURARE: Activități online de tip sincron

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

1.ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ
Întâlnirea de dimineață: „Cine este Elsa?” ; Salutul, prezența, noutatea zilei, calendarul naturii, mesajul zilei;
Rutină: „ Învățăm să ajutăm” ;
Tranziții:
„Vine iarna”
„ Ne învârtim”
„Bat din palme”
„Noi acum ne ridicăm, 1-2-3!/ Către baie ne-îndreptăm, 1-2-3!/ Mâinile să le spălăm, 1-2-3!/ Curăței să arătăm, 1-2-3!”
ACTIVITĂȚI LIBER ALESE
Joc de masă „Regatul de gheață”- puzzle;
Construcții „Regatul de gheață”
Artă „Elsa șiOlaf ”- pictură;
ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERENȚIALE (DȘ+DOS)- „Cu Elsa și Olaf ne jucăm și răspunsuri corecte dăm”
„ Ne jucăm și răspunsuri corecte dăm” – joc didactic;
„ Tablou din regatul de gheață” – decupare, asamblare, lipire;

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE
„ Dansul fulgilor de nea”- joc de mișcare;
„ Cântecul Elsei” (Audiție);

SCOPUL ACTIVITĂȚII:
Consolidarea numerației în concentrul 1-5 și exersarea unui nivel optim de elaborare a unor deprinderi motrice specifice activităților practice de asamblare și lipire, în vederea realizării unui spațiu plastic.

OBIECTIVE OPREAȚIONALE:
Să îmbine corect piesele de puzzle pentru a descoperi imaginea;
Să îmbine, alături, suprapune piesele de lego pentru a realiza regatul de gheață;
Să picteze utilizând culori combinate pentru a obține un tablou din poveste;
Să raporteze numărul la cantitate și cantitatea la număr în limitele 1-5, asociind cifra corespunzătoare;
Să identifice vecinul mai mic/vecinul mai mare a unui număr.
Să ordoneze crescător/descrescător un șir de numere, în concentrul 1-5;

JOCUL DIDACTIC „ Ne jucăm și răspunsuri corecte dăm”
SARCINA DIDACTICĂ: Preșcolarii vor asocia cifra la cantitate și cantitatea la cifră, vor ordona cifrele crescător/descrescător și vor identifica vecinii numerelor date;
CONȚINUTUL JOCULUI:
După partajarea ecranului, preșcolarii află de scrisoare trimisă de Elsa și Olaf. Cei doi prieteni, le propun spiridușilor să meargă într-o călătorie prin regatul de gheață. Călătoria lor va fi una plină de obstacole, iar preșcolarii trebuie să răspundă corect la toate provocările puse în calea lor de către: Anna, Sven, Kristoff și Hans pentru a merge mai departe.
DEMONSTRAREA JOCULUI:
Educatoarea demonstrează cum se va desfășura jocul. Numește un copil, care va rezolva prima sarcina, realizând astfel jocul de probă. Elsa și Olaf au pregătit pentru spiriduși o ghicitoare.
REGULILE JOCULUI
Copiii rezolvă sarcinile matematice afișate;
Răspund doar preșcolarii numiți;
Fiecare răspuns corect este aplaudat;

COMPLICAREA JOCULUI
Se realizează cu ajutorul sarcinii din plicul verde. Preșcolarii trebuie să numească vecinul mai mic/ vecinul mai mare a unui număr dat.
ELEMENTE DE JOC: supriza,traseul, aplauze;

STRATEGII DIDACTICE:
METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, expunerea, exercițiul, jocul didactic, problematizarea, demonstrația;
RESURSE MATERIALE: jetoane, acuarele, penson, apă, plicuri colorate, palete cifre, jetoane oameni de zăpadă, lipici, foarfec, zăpadă artificială, foi cartonate, lână colorată, prezentare ppt, link puzzle online,link film animat, plicuri colorate, baghete cu personaje;
FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual;
FORMĂ DE EVALUARE: orală, practică;

BIBLIOGRAFIE:

Curriculum pentru educație timpurie 2019;
Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere până la 7 ani;
Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie;
Scrisoarea metodică pentru anul școlar 2020-2021;

SCENARIUL ZILEI

Este o zi deosebită de iarnă, una plină de surprize. Cu siguranță că preșcolarii grupei mari- „Spiridușii” sunt curioși să afle noutățile zilei. Educatoarea, aflată în sala de grupă a grădiniței va asigura toate condițiile unei bune desfășurări a activităților în sistem online de tip sincron cu preșcolarii: va aranja mobilierul, va pregăti și aranja materialul didactic, se va asigura că ea și toți preșcolarii (sprijiniți de către părinți) au acces la platforma/aplicația informatică Google Meet, accesând linkul de conectare pentru activitatea online meeting.
Activitatea zilei va debuta cu Întâlnirea de dimineață:
Salutul: educatoarea le transmite preșcolarilor un salut, însoțit de o apreciere: „Bună dimineața, spiriduși isteți și harnici! Mă bucur să vă revăd !” după care le propune să se salute prin „Jocul salutului” ce se va realiza prin intermediul instrumentului Word Wall. Educatoarea va glisa roata salutului pe monitor pentru a o roti. Când aceasta se oprește, copiii se vor saluta pe rând așa cum le indică imaginea la care s-a oprit roata (Zâmbește/Trimite un pupic/ Sunt ok/Salută colegii/Trimite o îmbrățișare).
Prezența: după recitarea versurilor:
„După ce ne-am adunat
Și frumos ne-am salutat,
Colegii ne-am întâlnit,
Cine oare a venit?”
Educatoarea va identifica împreună cu preșcolarii copiii prezenți la activitate, le va căuta și arăta fotografiile lor la camera web și apoi le va așeza la panoul cu prezență .
Calendarul naturii:
„Calendarul e-încântat

Că va fi iar completat
Cu zăpadă, vânt sau ploaie
Daca soarele n-apare!”

În cadrul acestui moment preșcolarii sprijiniți de cadrul didactic vor stabili anotimpul în care se află, aspecte specifice ale acestuia, schimbările meteo, precum și îmbrăcămintea potrivită pentru această perioadă, fiind ajutați permanent de întrebările acesteia: „În ce anotimp suntem?”, „Cum este astăzi vremea afară?”, „Cum trebuie să ne îmbrăcăm când este frig afară?”. Pentru completarea calendarului naturii ,educatoarea va solicita fiecărui preșcolar să spună ce jeton consideră că este potrivit (soare/nor/norișor cu picături de ploaie, ninsoare etc -pentru starea vremii, geacă/ pantalon/ghetuțe/ căciuliță pentru îmbrăcămintea.

Activitatea de grup: preșcolarii sunt invitați să participe la jocul cu text și cânt „Bat din palme”. Cântecelul va fi partajat pe ecranul aplicației Google Meet. Educatoarea va cântași va executa cu preșcolarii mișcările sugerate de cântecel și se va asigura permanent că toți preșcolarii participă la activitate.

Pentru noutatea zilei , care devine momentul de captare a atenției lor, educatoarea le trimite mesajul de la Elsa și Olaf.

Dragii noștri spiriduși,

„Încă de la începutul acestei scrisori, țin să vă mulțumesc că ați ascultat cu atâta plăcere toate poveștile mele. Am înțeles că ați fost foarte încântați și impresionați de acestea. Astăzi, eu împreună cu Olaf, vă propunem să plecăm într-o călătorie prin regatul de gheață. Drumul nostru va fi presărat cu multe obstacole, așa că noi avem nevoie de ajutorul vostru, pentru că sunteți niște spiriduși foarte isteți și cu suflet bun.Ca să depășim toate obstacolele noi trebuie să demonstrăm că știm să numărăm, să identificăm cifrele, să ordonăm numerele crescător și descrescător, și să identificăm vecinii. Atenție însă, regulile jocului acesta spune că trebuie să fiți cuminți și să răspundeți numai atunci când sunteți întrebați. Toate răspunsurile corecte vor fi recompensate cu plicuri aurii. Iar la sfârșit vă propunem să vă demonstrați creativitatea prin realizarea unui tablou . Eu împreună cu Olaf v-am trimis toate materialele necesare în plicuri colorate, plicuri pe care le vom deschide pe parcursul călătoriei noastră.

Noi vă dorim mult succes!”

Se prezintă copiilor centrele deschise și materialele puse la dispoziție. Educatoarea spune copiilor ce sarcini au de îndeplinit, observându-i și îndrumându-i pe tot parcursul activității.

La centrul „ Joc de masă”, preșcolarii trebuie să îmbine piesele de puzzle pentru a descoperi o imagine, puzzle este creat online pe pagina Jigsawplanet.com.

La centrul „Construcții”, preșcolarii construiesc regatul de gheață, lucrând individual prin îmbinarea, alăturarea și suprapunerea pieselor de lego;

La centrul „Artă”, preșcolarii trebuie să picteze un tablou din poveste, utilizând culori combinate.

După realizarea sarcinilor de către preșcolari la centrele de interes și după ce se facă aprecieri generale și individuale cu privire la activitatea și comportamentul copiilor, prin: „Noi acum ne ridicăm, 1-2-3!/ Către baie ne-îndreptăm, 1-2-3!/ Mâinile să le spălăm, 1-2-3!/ Curăței să arătăm, 1-2-3!”se realizează trecerea de la jocurile și activitățile liber alese către baie.

Având în vedere că activitățile se vor desfășura online, voi începe activitatea pe domenii în sincron cu un cântecel:„ Vine iarna”, până ce se vor strânge toți copiii. ,
La Domeniul Științe (Activitate matematică), copiilor le voi prezenta jocul didactic „ Cu Elsa și Olaf ne jucăm și răspunsuri corecte dăm” unde aceștia vor număra fulgi de zăpadă, vor identifica cifra corespunzătoare, vor asocia cantitatea la număr, vor ordona crescător numerele și vor identifica vecinii. La momentul organizatoric se va realiza cadrul necesar desfășurării activității: copiii vor sta în fața ecranelor și vor urmări indicațiile date de cadrul didactic. Se pregătesc materialele necesare desfășurării jocului didactic. La *captarea atenției* se va citi scrisoarea primită din partea Elsei și a lui Olaf și se vor descoperi materialele surpriză din cutie. Educatoarea explică *regulile jocului*, apoi realizează *jocul de probă* cu ajutorul unui copil numit. Acesta trebuie să răspundă la următoarea ghicitoare „ Este simplu de făcut/ După unul e trecut/ Seamănă cu un rățoi/ Sigur știți e cifra.....(2). Urmează *desfășurarea propriu-zisă a jocului*. Dacă un copil greșește, un altul îl va corecta. Copiii vor răspunde, pe rând, doar atunci când sunt numiți. Jocul continuă până când se rezolvă toate sarcinile. *În complicarea jocului,* copiii vor identifica vecinii unui număr dat. Activitatea se desfășoară frontal, în fața camerei web, educatoarea insistând pe exprimarea corectă.
Cu ajutorul tranziției „ Ne învârtim”, se face trecerea la activitatea practică „Tablou din regatul de gheață” din cadrul Domeniului Om și Societate. Se *va intui materialul didactic*: se identifică materialele puse la dispoziția copiilor: Olaf imprimat pe carton, bradul imprimat pe carton, foarfec, vată, lână colorată, zăpadă artificială și lipici. În continuare educatoarea *explică și demonstrează modul de lucru:* se decupează Olaf și brăduțul după contur, se lipesc norii folosind vată, peste brăduț se lipește lână colorată și la sfârșit lipește zăpada decorativă după preferință.
Înainte de începerea lucrului se vor realiza *exerciții de încălzire a mușchilor mici* ai mâinilor: „Mâna lebădă o fac/ Care dă mereu din cap./ Lebedele în jur privesc./ Mâinile eu le rotesc./ Palmele nu stau deloc,/ Ci se pregătesc dejoc./ Degetele-mi sunt petale,/ Se deschid ca la o floare./ Ploaia cade ne-încetat/Vârful degetelor bat/ Iar apoi le răsfirăm/ Și la un pian cântăm”.
Executarea temei de către copii :
Se urează spor la lucru, iar în timp ce copiii lucrează, educatoarea îi supraveghează și le oferă explicații suplimentare celor ce întâmpină dificultăți. După terminarea activității se vor observa produsele realizate, se va aprecia modul de
lucru, se va pune accent pe autoevaluarea copiilor. Se asigură un fond muzical plăcut pe toată durata activității.
Ziua continuă cu *tranziția*
„ Bat din palme clap, clap, clap!
Din picioare trap, trap, trap!
Ne-învârtim, ne răsucim
Și la joacă noi pornim!” spre jocurile și activitățile liber alese unde preșcolarii vor desfășura individual „ Dansul fulgilor de nea„ Spre finalul activității se vor audia și viziona cântece despre Elsa.
La finalul zilei se vor face aprecieri generale și individuale asupra modului de participare a copiilor la activități, pentru rezolvarea sarcinilor de lucru.

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 12 HUȘI

ACTIVITATE INTEGRATĂ
ÎN CĂUTAREA COMORII PIERDUTE

EDUCATOARE
MICU ANDREEA
FEBRUARIE 2019

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Data: 20.02.2019
Nivelul II
Grupa : Mare ” Albinutele”
Educatoare: Micu Andreea
Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. Nr. 12 Huși
Tema anuală: ” Cum este , a fost si va fi aici pe pamant?”
Tema activității: **” În căutarea comorii pierdute**”
Forma de realizare: Activitate integrata **ADP+ALA+ADE(DS+DOS)+ALA(AR)**

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea şi verificarea cunoştinţelor matematice privind numeratia (1-7). și a deprinderilor practice specifice nivelului de dezvoltare motrică;

ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ:

- ✓ Prezentarea musafirilor.
- ✓ Salutul
- ✓ Prezenţa.
- ✓ Calendarul Naturii ;
- ✓ Împărtăşirea
- ✓ Activitatea de grup :
- ✓ Observarea sălii de grupă.
- ✓ Noutăţile zilei

RUTINE

- ✓ « Ne pregătim pentru activităţi » ;
- ✓ Deprinderi de comportare civilizată :« Respect regulile grupei, vorbesc când sunt întrebat » ;
- ✓ Deprinderi de igienă personală şi colectivă.

TRANZIŢII:

Cantecul “ Pestisorul nazdravan”. Joc muzical “Hai fuguta tropa trop”

ACTIVITĂŢI PE CENTRE DE INTERES:

1.Centrul de interes: Biblioteca

Tema: „Solzi de peste”

Sarcina didactică: copiii trebuie să realizeze semne grafice precum solzii pestelui;

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia **,** explicaţia**,** demonstraţia**,** exerciţiul
Material didactic: fişe individuale cu pesti, carioci.
Forma de organizare: pe grupuri mici, individual

2. Centrul de interes: Arta

TEMA : ”Ariel”

Sarcina didactică: copiii trebuie să deseneze corespunzator, imagini din desenul animat Ariel;

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul

Material didactic: foi, creioane colorate.

Forma de organizare: pe grupuri mici.

3.Centrul de interes: Joc de masa

TEMA : ”La pescuit”

Sarcina didactică: copiii trebuie să pescuiasca cu undita pestii din balta, folosindu-si indemanarea;

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul

Material didactic: undite, pesti , joc cu pesti

Forma de organizare: pe grupuri mici.

Activităţi pe domenii experienţiale

Domeniul experienţial Stiinta – Activitate Matematica

Domeniul experienţial Om si Societate –Activitate Practica

TEMA: “IN CAUTAREA COMORII PIERDUTE”

Mijloc de realizare: Joc didactic

Formă de organizare: frontal, individual și pe grupe;

Tipul de activitate: Sistematizare și consolidare de deprinderi și priceperi;

Obiective operaționale:

- Să raporteze cantitatea la număr si numarul la cantitate;
- Să identifice vecinii numerelor date;
- Să descompuna numerele din sirul numeric invatate;
- Sa aseze in ordine crescatoare si descrescatoare numerele;
- Sa utilizeze deprinderile de pliere insusite pentru realizarea sarcinii date;

Sarcinile jocului

Asezarea pe tentaculele caracatitei tot atatia ochi, cat indica cifra de pe roata;

Identificarea vecinii numerelor cu ajutorul broscutelor sunatoare ;

Asezarea in ordine crescatoare si descrescatoare numerele de pe puzzle astfel incat sa formeze imaginea dorita;

Descompunerea numerele din sirul numeric invatate;

Regulile jocului:

- ✓ Copiii sunt grupați în două echipe;
- ✓ Rezolvă sarcinile frontal/ echipă;
- ✓ Fiecare echipă are un capitan;
- ✓ Coechipierii se ajută;

Răspunsurile corecte se aplaudă și se punctează;

Elemente de joc: roata, cubul,bagheta, deplasarea spre obstacole, mânuirea materialului.

Tranziție: - „Pestisorul nazdravan''

Strategia didactică:

Metode și procedee: conversația, explicația, observația, demonstrația, cubul,ciorchinele, turul galeriei, problematizarea, R.A.I;

Mijloace și resurse materiale: pestisorul de aur, scoici, viețuitoare marine, jetoane, panouri, pești, caracatiță, rechin, ochi mobili,steluțe de mare, cub, cifre, baghetă, scrisoare, cufăr, baloane, puzzl;.

Forme de organizare: frontal, individual, pe echipe.

Durata : O zi

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educație timpurie (0-6 ani) MEN, 2017.

2.Viorica Preda, Mioara Pletea , Filofteia Grama, Aureliana Cocoş, Daniela Oprea, Marcela Călin,Vasilica Duţu, Elena Ungureanu „Proiecte tematice-Învăţarea integrată prin joc'', 2012.

3. Dr. Mihaela Ionescu, Carmen Anghelescu, Cristiana Boca, Dr. Ioana Herseni, Cristina Popescu, Ecaterina Stativa, Dr. Cătălina, Ulrich Cornelia Novak „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani", 2010.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei va începe cu **ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ**.
Se prezintă musafirii şi se motivează prezenţa acestora.
Salutul porneşte de la educatoare: -"Bună dimineaţa, dragi copii!"

- Bună dimineaţa! Eu mă numesc.....(se prezintă educatoarea)
- Cine sunteţi voi?
- Eu mă numesc.....(se prezintă toţi copiii)

Educatoarea: „Dimineaţa a sosit
Toţi copiii au venit
A-nceput o nouă zi
Să vedem, cine lipseşte azi copii?"

Prezenţa. La sfârşitul salutului, un copil fixează cu ajutorul pozelor copiii prezenţi pe panou, îi denumeşte pe copiii prezenţi, iar altul precizează și fixează pozele copiilor absenţi.

Această etapă este un prilej în care copiii conştientizează componenţa grupului, eventualii absenţi; ei pot discuta motivele pentru care unii colegi lipsesc, aceasta fiind încă o modalitate prin care se consolidează relaţiile în cadrul grupului.

Calendarul naturii. Este prezentat de copii îndrumaţi de educatoare pe bază de întrebări.

Se vor stabili coordonatele: data, luna şi aspecte caracteristice. Se vor folosi cartonaşe, jetoane, diferite imagini adecvate temei / momentului / anotimpului.

Împărtăşirea cu ceilalţi. Joc: „Dacă ai fi o vietate marina cine ai dori să fii?" Copiii îşi aleg o vietate marina cunoscuta argumentând alegerea făcută.

Activitatea de grup.

Observarea sălii de grupă.

Noutăţile zilei. Se prezintă elementele surpriză: Un peste fermecat din care dna educatoare va da citire unui bilet cu mesajul zilei.

Motivaţia zilei: Copiii trebuie să rezolve sarcinile jocului, iar la final pestele le va indeplini cate o dorinta.

Mesajul zilei : „ Prietenul la nevoie se cunoaste!**"**

Trecerea către centrele de interes se va realiza prin tranziţia: **cantec "Pestisorul nazdravan"**

ACTIVITATEA PE CENTRE DE INTERES:

Se va face turul centrelor de interes, se vor descrie materialele ce le vor utiliza la fiecare centru şi se vor explica sarcinile de lucru. Copiii vor lucra individual sau pe grupe la centrul **Biblioteca** unde vor trasa semne grafice precum solzii pestelui conform cerintei, la centrul **Arta** vor desena imagini din desenul animat Ariel**,** iar la centrul **Joc de masa** vor avea de pescuit, dovedindu-si indemanarea.

După finalizarea sarcinilor copiii vor face turul galeriei şi se va face evaluarea activităţii.

Tranzitie- joc muzical“ Hai fuguta tropa trop”

ACTIVITATEA PE DOMENII EXPERIENŢIALE –Introducerea in activitatea pe domenii experienţiale se va realiza prin prezentarea Pestisorului auriu care propune copiilor să desfăşoare jocul „In cautarea comorii pierdute” unde vor întâlni multe obstacole (sarcini) pe care trebuie să le rezolve pentru ca la sfarsitul activitatii , pestisorul de aur sa le indeplineasca cate o dorinta, daca si noi o vom ajuta pe Ariel.

Tranzitie:” Pestisorul nazdravan”

JOCURI SI ACTIVITATI RECREATIVE:

DANSUL PRIETENIEI

JOC DISTRACTIV: DIN OCEANUL PACIFIC…

. „Dragi copii mi-ati demonstrat că ştiţi foarte multe , că sunteţi cuminţi şi ascultători şi că într-adevăr aţi înţeles mesajul pe care l-am trimis şi anume că :

„Prietenul la nevoie se cunoaste!”

FINALITATEA ACTIVITĂŢII

Expoziţie cu lucrările copiilor.

Copiii sunt declaraţi fericiti ca au ajutat-o pe Ariel**,** de aceea ei vor fi rasplatiti cu o recompensa dulce adusa de pestisorul de aur.

Dragii mei pitici,

Mă numesc Ariel și locuiesc în adâncul apelor. Sunt sirenă și toți prietenii îmi spun Mica Sirenă. Astăzi împlinesc 15 ani și așa cum mi-a promis tatăl meu, mi-a dat voie pentru prima dată să urc la suprafața apelor. Am hotărât ca această zi să o petrec împreună cu voi...dar...în loc să fiu fericită, sunt foarte tristă!

Să vă spun de ce.....

Cu mulți ani în urmă...am început să confecționez cu mânuțele mele și să strâng într-un cufăr, câteva daruri pentru voi....dar, astăzi, în timp ce mă pregăteam să vin aici, am observat că micuțul meu cufăr lipsește....

Nu știu ce s-a întâmplat...cred că l-am pierdut...

De aceea sunt foarte supărată. Eu știu că voi sunteți mulți, sunteți foarte prietenoși, foarte isteți și cu suflet bun. Așa că...m-am gândit să vă rog pe voi, piticii mei veseli, să mă ajutați să-mi recapăt cufărul cu daruri. I-am trimis doamnei voaste educatoare, o bagheta cu ajutorul careia veți fi aleși ajutoare de nădejde. Cel mai bine ar fi să vă impărțiți în două echipe, timpul este scurt iar eu ard de nerăbdare să ajung la voi. Mult succes!

Activităţi de dezvoltare personală:
Întâlnirea de dimineaţă:
-Salutul;
-Prezenţa;
- Calendarul naturii;
Rutine:
« Ne pregătim pentru activităţi » ;
Deprinderi de comportare civilizată :« Respect regulile grupei, vorbesc când sunt întrebat » ;Deprinderi de igienă personală şi colectivă
Tranziţii: Cantec ”Pestisorul nazdravan”, joc muzical: “Hai fuguta tropa trop”
Activităţi pe domenii experienţiale:
DOMENIUL STIINTE– Activitate matematica
DOMENIUL OM SI SOCIETETE-Activitate practica
„In cautarea comorii pierdute ” joc didactic
-joc didactic
Activităţi recreative
Dansul Prieteniei- dans
Joc distractiv:Din oceanul Pacific...
Activităţi liber alese
ARTA:„Ariel”- desen
Activităţi liber alese
BIBLIOTECA:„ Solzi de peste” semne grafice
Activităţi liber alese
JOC DE MASA:
„La pescuit”-joc

DEMERS DIDACTIC

SECVENŢELE ACTIVITĂŢII	CONŢINUT INSTRUCTIV EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
		METODE ŞI PROCEDEE	MIJLOACE DIDACTICE	FORME DE ORGANIZARE	
Moment organizatoric	Organizarea spaţiului şi a climatului educaţional într-un mod optim desfăşurării activităţilor. Pentru o bună desfăşurare a activităţii se iau următoarele măsuri: • aerisirea sălii de grupă Aranjarea scăunelelor în semicerc •pregătirea materialului didactic şi distribuirea lui pe centre. • intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă				
Întâlnirea de dimineaţă	***SALUTUL***: -”Bună dimineaţa, dragi copii!” - Bună dimineaţa! Eu mă numesc.....(se prezintă educatoarea)	Conversaţia Observaţia		Frontal	Capacitatea copiilor de a saluta;

	- Cine sunteţi voi? - Eu mă numesc.....(se prezintă toţi copiii) **PREZENŢA** La sfârşitul salutului, doi copii fixează pozele copiilor prezenţi şi a copiilor absenţi la panou. **CALENDARUL NATURII**. Este prezentat de meteorologul de servici îndrumat de educatoare pe bază de întrebări. Se vor stabili coordonatele: data, luna şi aspecte caracteristice. Se vor folosi cartonaşe, jetoane, diferite imagini adecvate temei / momentului / anotimpului. **ÎMPĂRTĂŞIREA CU CEILALŢI** Joc: „Ce vietate marina esti tu azi?” Copiii îşi aleg o vietate marina aleasa argumentând alegerea făcută.	Conversaţia Exerciţiul Conversaţia Expunerea			Capacitatea copiilor de a se exprima in propozitii;

	<u>ACTIVITATEA DE GRUP</u> Se interpretează cu toată grupa poezia de buna dimineata „Albinute noi ne numim La Husi locuim La Gradinita nr 12 invatam Si cu drag va salutam Buna dimineata noua Tuturor celor veniti Buna dimineata voua Celor care ne priviti” **<u>OBSERVAREA SĂLII DE GRUPĂ</u>** **<u>NOUTĂŢILE ZILEI</u>** Se prezintă copiilor un pestisor auriu cu un bilet.Se citeşte şi se aduce la cunoştinţă mesajul zilei: **"PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOASTE!"** **<u>MOTIVAŢIA ZILEI</u>**: Copiii trebuie să rezolve sarcinile jocului, iar la final		Pestisorul de aur		Capacitatea copiilor de a manifesta interes asupra mesajului zilei;

	pestisorul de aur le va indeplini cate o dorinta.				
ALA Activităţi liber alese	Educatorea împreună cu preşcolarii fac turul centrelor de interes deschise şi sunt explicate sarcinile de lucru. Prin metoda „Va amestecaţi, îngheţaţi!” şi extragerea unor cartonaşe colorate (roşu, galben ,albastru,) preşcolarii vor fi împărţiţi la sectoarele de lucru. Pe mese aveţi tot felul de materiale cu ajutorul cărora veţi realiza lucruri interesante. La **Arta** copiii deseneaza diferite imagini din desenul animat „Ariel”,fiecare dintre ei avand de desenat tot atatea elemente cat indica cifra de pe masa.Se intervine acolo unde copiii întâmpină dificultăţi. La **Biblioteca,** copiii vor avea de trasat semne grafice precum solzii de peste . La **Joc de masa,** copiii vor	Explicaţia Conversaţia Exerciţiul Exerciţiul Turul galeriei	Foi de colorat, creioane colorate Fişe de lucru,carioci.	Frontal individual, pe grupe indivudual, pe grupe individual, pe grupe	Capacitatea copiilor de a reda liber imaginile din desenul animat ; Capacitatea copiilor de a trasa semne grafice;

	avea de pescuit tot atatia pesti cat indica cifra de pe jetonul extras,folosindu-si indemanarea. Se va interveni daca vor solicita ajutorul. Se cere copiilor să facă aprecieri şi autoaprecieri exprimând opinii referitoare la modul cum s-a lucrat, cum s-a comunicat, cum au colaborat şi la rezultatele pe care le-au obţinut. **TRANZIŢIE:** „Hai fuguta troa trop” – joc muzical	Exerciţiul	Joc cu pesti		Capacitatea copiilor de a fi indemanatici;
Captarea atenţiei **Anunţarea temei şi a obiectivelor** **ADE** **Activităţi pe domenii experienţiale** **DS** **Activitate matematica**	Se citeste scrisoarea primită de laAriel si adusa de Pestisorul auriu. Se propune desfăşurarea jocului „In cautarea comorii pierdute”. Se prezintă obiectivele în termeni accesibili copiilor: - În acest joc, veţi avea de recunoscut vecinii numerelor, de asezat numere in ordine	Expunerea Conversaţia	Scrisoarea de la Ariel	Frontal,	Capacitatea copiilor de a asculta cu interes sarcinile jocului;

Dirijarea învăţării	crescatoare si descrescatoare, de descompus numere. Condiţia principală este să rezolvaţi toate sarcinile pe care le gasim pe traseu si ni le propune Ariel prin acest joc, la sfârşitul activităţii să ne bucurăm de „Comoara pierduta” impreuna cu Ariel si prietenii sai **A) Regulile jocului**: ✓ Copiii vor fi împărţiţi pe două echipe: **echipa calutilor de mare** şi **echipa stelutelor de mare**. Se vor grupa în funcţie de însemnul de pe ecusonul din piept şi simbolul de pe masa de lucru; ✓ Jocul va avea mai multe probe, coechipierii se ajută; ✓ Se punctează: munca în echipă, rapiditatea în rezolvarea sarcinii, calitatea	Conversaţia Explicaţia Conversaţia Explicaţia Demonstraţia	Bagheta fermecată	Frontal, individual, pe grupe	Capacitatea de a Inţelege regulile jocului;

	răspunsurilor, exprimarea în propoziţii, ordinea şi disciplina în timpul jocului; ✓ Pentru fiecare probă rezolvată corect fiecare echipă va fi recompensată cu aplauze de către echipa adversă şi cu câte un stimulent adecvat pentru echipa. ✓ **Explicarea jocului:** Copilul care va fi ales de bagheta fermecată cu ajutorul versurilor „ Bagheta uşor pluteşte şi la tine se opreşte...”, va descoperi sarcina, o va analiza, se va sfătui cu colegii de echipă şi împreună o vor rezolva. Vor participa pe rând toţi membrii echipei la rezolvarea sarcinilor.	Conversaţia Exerciţiul Conversaţia Exerciţiul Conversaţia Explicaţia Exerciţiul	 Bagheta fermecată Cubul	Frontal, individual, pe grupe Frontal, individual, pe grupe Frontal, individual, pe grupe	

	a)Jocul de probă: Se execută jocul de probă utilizând metoda „Cubul” , un copil va arunca cubul si va trebui sa denumeasca ce cifra se afla pa fata cubului. **b)Executarea jocului propriu-zis:** Fiecare echipă cooperează la răspunsul întrebărilor, îşi desemnează un reprezentant care va răspunde, pe rând, la întrebări . **PROBA NR 1 PROBA NR. 1 ” ÎMPĂRĂȚIA LUI TRITON”** Aici preșcolarii găsesc niște panouri. Fiecare echipa trebuie sa-l ajute pe Triton sa numere vietatile din imparatia sa si sa identifice unde sunt mai multe, mai putine sau tot atatea	Explicatia Conversatia Problematizarea Problematizarea	Sarcinile surpriză Panouri cu diferite multimi	Frontal Pe echipe Frontal, pe grupe	Capacitatea de a lucra în echipă ; Analiza răspunsurilor,aprecieri verbale, acordarea buline; Aprecierea rezolvării corecte a sarcinilor date, aprecieri,

	PROBA NR.2: **”CARACATIȚA SUPĂRATĂ”** Caracatița ne cere să îi așezăm pe fiecare tentacul atâția ochișori cât ne indică cifra de pe roată. **PROBA NR.3:** **”ÎMPĂRĂȚIA BLOSCUȚELOR”** Trei copii vor veni în față , unul va arunca cubul și va numi cifra, iar ceilalți doi vor suna din broscuțe, stabilind vecinul mai mare și vecinul mai mic în funcție de sunetul emis. **PROBA NR.4** **”IMPARATIA RECHINUL SUPARAT”** Un copil numit de la fiecare echipă alege cate un puzzle de rezolvat ,doar ca acest puzzle se rezolva asezand	Conversaţia Explicaţia Exerciţiul Problematizarea Exercitiul	Roata Caracatita Ochi Broasca țestoasă Broscuțele Cubul Puzzle	Frontal Pe grupe	acordarea bulinei; Aprecierea rezolvării corecte a sarcinilor date, aprecieri, acordarea bulinei;

	in ordine crescatoare si descrescatoare numerele.Astfel se v-a forma imaginea dorita. Jocul se repetă și pentru cealaltă echipă.	Exercitiul	Panou		Aprecierea rezolvării corecte a sarcinilor date, aprecieri, acordarea bulinei;
Complicarea jocului	**<u>PROBA NR 5</u>** **”ÎMPĂRĂȚIA URSULEI ” CU NUMERE VA JUCATI, CUFĂRUL IL CÂȘTIGAȚI”** Aici preșcolarii găsesc baloane cu ajutorul carora vor avea de descompus numerele date.	Ciorchinele	Baloane Jetooane cu cifre		Aprecierea rezolvării corecte a sarcinilor date, aprecieri, acordarea bulinei;
Asigurarea retenţiei, a transferului de cunoştinţe şi obţinerea performanţei	Se trece la proba nr 6 printr-o tranziție- cantecul “Pestisorul nazdravan”**.** **<u>6. PROBA NR 6</u>** **<u>„</u>PRIETENII LUI**				

Secvenţa de activitate DOS (Activitate practica)	**ARIEL”** Se anunță copiii că vor trebui să realizeze cate un prieten pentru Ariel. **Intuirea materialului didactic** Vor trebui să recunoască materialele puse pe masa cu ajutorul carora vom avea de realizat pesti. **Se prezintă modelul.** **Se prezintă modul de lucru**. **Înainte de a începe activitatea se realizează încălzirea mâinilor** . Jocul euritmic se va defășura pe un fundal musical al cantecului “Uite asa”, unde preșcolarii vor efectua următoarele mișcări: Pestisorul innoata,uite asa Deschide gurita,pentru a manca Corpul se indoaie, uite asa	Conversaţia Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	Hartie colorata Foarfec Lipici Ochi Panouri	Individual pe grupe Individual Pe grupe	Capacitatea de a aplica deprinderile insusite;

	Si dau din aripioare, pentru a innota. Lucrările se realizează pe fundal muzical.				Capacitatea de apreciere a lucrarilor altor colegi si de autoapreciere;
Evaluarea activităţii	Lucrările realizate, vor fi expuse pe un panou, astfel încât toți copiii să facă turul galeriei și să le observe. Se desemnează echipa câștigătoare.	Turul galeriei			
Fixarea jocului	Evaluarea activitatii se face prin jocul R.A.I si cu ajutorul unei mingi copiii vor raspunde la intrebari despre activitatea de astazi. Ei vor trebui sa raspunda la intrebarile -Cum se numeste jocul de azi? -Pe cine am ajutat noi azi? -Ce ne-a rugat boscuta sa o invatam azi? -Cu cine isi v-a petrece				

	Ariel azi ziua?				
Încheierea activităţii	Copiii au rezolvat corect toate sarcinile pe parcursul întregii zile. La final, educatoarea invită la dans toate animalutele si pentru a sarbatoari prietenia, invitam pe toti la" Dansul prieteniei" Se revine la mesajul zilei pentru concluzii finale şi sublinierea acestuia: **" Prietenul la nevoie se cunoaste!"** Copiii primesc stimulente, câte un stimulent dulce.	Exerciţiul Dans	Calculator Dulciuri	Pe grupe Frontal	Apreciri stimulative, aplauze; Acordarea de recompense;

Educatoare: Micu Andreea
Gradinita cu P.P.nr 12 Husi

Împreună pentru copiii noştrii
Proiect educațional

Prof. Înv. Preşc. Mihai Silvia
Grădinița cu P.P. Nr. 8 Bârlad

Argument

Parteneriatul dintre Grădiniță și Familie, oferă posibilitatea celor implicaţi de a ne cunoaște mai bine, de a comunica deschis, sincer și eficient, având un interes comun: a oferi preșcolarilor un ambient liniștit, sigur și plin de afecțiune .

Scopul proiectului educaţional „Împreună pentru copiii noştrii" îl constituie implicarea părinţilor în activităţile grădiniţei şi consilierea părinţilor privind cunoaşterea propriilor copii şi aplicarea unor strategii educaţionale corecte, atât în cadrul familiei, cât şi în instituţia preşcolară.

Activitățile propuse de comun, și finalizate pe parcursul anului școlar, sunt variate, interesante, bogate și accesibile. Considerăm, că cel mai important partener și parteneriat la vârsta preșcolară este cel cu părinții.

Atât în crearea atmosferei educaționale, cât și în dezvoltarea cognitivă, emoțional-afectivă, părinții și educatoarele colaborează optim și deschis, oferind posibilitatea fiecărui preșcolar de a-și etala creativitatea, personalitatea, cunoștințele cognitive.

Dezvoltarea personală ocupă un loc primordial în activitățile educaționale oferite de grădiniță, respectiv de educatoarele grupei. Mijloacele de realizare, metodele folosite sunt construite prin joc.

Domeniul experiențial: Domeniul Om și Societate (DOS)
Categoria de activitate: Educație pentru societate
Tipul proiectului: Parteneriat cu comunitatea (Grădiniță - Familie)

Resurse umane: preşcolari, cadre didactice, părinţi

Resurse materiale: spaţiile de învăţământ din unitate, CD-uri cu filme documentare, aparate foto digital, coli de scris, fotografii şi lucrări realizate de copii

Puncte tari: părinţii vor disemina informaţia şi copiii vor da mai multă importanţă manifestărilor pe care le desfăşurăm

Puncte slabe: posibil ca unii copii să se manifeste în mod nedorit în timpul desfăşurării activităţilor demonstrative

Scopul:

- îmbogăţirea legăturii dintre grădiniță și familie;
- cunoașterea părinților și a problemelor cu care se confruntă aceștia în educarea copiilor;
- schimbul de experiență, prin diseminarea informațiilor;
- prezentarea unor programe artistice cu diferite ocazii.

Obiective:

- strânsa legătură dintre părinţi, copii şi educatoare;
- desfăşurarea unor acţiuni care să marcheze marile evenimente de peste an;
- schimbul de idei, din experiența proprie, prin diseminarea informației;
- implicarea părinților în activitățile grădiniței;
- participarea părinților la activitățile demonstrative susținute de educatoare.

Grup țintă: preşcolari, cadre didactice, părinţi

Implementarea proiectului: Prin activitatea proiectului, grădiniţa recunoaşte şi accentuează rolul familiei în activitatea grădiniţei, pentru crearea unui mediu sigur şi sănătos.

Monitorizarea proiectului: înregistrarea video, fotografii, albume, postere, colaje

Evaluarea proiectului:chestionare, fişe de lucru, program tematic

Diseminarea rezultatelor: album cu fotografii din activitățile copiilor

Finalizarea proiectului: albume cu poze din activitatea copiilor, expoziţia cu lucrările copiilor, prezentarea unui program artistic de către copii

<u>Calendarul activităților</u>

Perioada	***Conținuturi***	***Modalități de realizare***	***Locul desfășurării***	***Participanți***
	-Alegerea comitetului de părinți	Ședință cu părinții	On-line	Părinți, Educatoare
	„Magia toamnei”	Realizarea unor lucrări specifice toamnei, din diferite materiale	Sala de grupă	Părinți, Educatoare
	„Meserii haioase”- Magicianul vesel	Demonstraţia	Sala de grupă	Preşcolari Educatoare
	„Îngeraş, bine-ai venit!”	Program artistic	Sala de joacă	Copii, Părinți, Educatoare

	„Împreună la săniuş”	Program distractiv	Grădina publică Bârlad	Părinți, Educatoare, Consilier școlar
	„Cele zece porunci ale părinţilor!”	Exemple de bună practică	Sala de grupă	Copii, Părinți, Educatoare
	„Încondeiem ouă de Paște”	Activitate prezentată de părinți	Sala de grupă	Copii, Părinți, Educatoare
	„1 iunie-Ziua Internațională a Copilului”	Jocuri distractive în curtea grădiniţei	Sala de grupă	Copii, Educatoare

EDUCAȚIE ECOLOGICĂ PRIN ACTIVITĂȚI INTEGRATE

Prof. Mihu Marina, Grădinița cu P.P. Nr. 3 Vaslui

"Natura aşază rădăcinile în adâncime." spunea J.A. Comenius (1632), în lucrarea sa *Didactica Magna*. Un adevăr rostit de părintele pedagogiei cu mult timp înainte ca noi să alăturăm mediul şi educaţia pentru mediu într-o învăţătură semnificativă pentru fiecare dintre părţi. Studierea educaţiei ecologice a apărut ca o necesitate determinată de provocările lumii contemporane, cu privire la degradarea gravă şi iremediabilă a mediului înconjurător, având urmări grave asupra sănătăţii tuturor vieţuitoarelor pământului şi, implicit, asupra omului.

Interpretat din perspectiva educaţiei pentru mediu, formarea conduitei ecologice trebuie să se realizeze începând din primii ani de viaţă ai oricărui individ, alături de toate celelalte forme ale conduitei morale.

Lucrarea de față propune un mod de realizare a educației ecologice în grădiniță prin intermediul activității integrate:

NIVELUL/ GRUPA: Mare
TEMA ANUALĂ: „Cum este, a fost și va fi pe acest pământ?"
TEMA PROIECTULUI: „Aventurile lui Pica-Pic"
TEMA ZILEI: **„**Generația ECO"
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată (ADP+ALA+ADE)
MIJLOC DE REALIZARE: experiment, pictură, joc-exercițiu, joc didactic, joc didactic matematic, joc distractiv, dans tematic;
TIPUL DE ACTIVITATE: verificarea şi sistematizarea cunoştinţelor
SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- Integrarea conținuturilor în vederea verificării conduitei ecologice și a numerației în limitele 1- 8.

CATEGORII DE ACTIVITĂŢI:
I. ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

- *Întâlnirea de dimineaţă*: salutul: "Bună dimineaţa, prieteni!"; calendarul naturii; noutatea zilei***:***

"Prietenii lui Pica-Pic suntem și natura o salvăm!"

- *Tranziţii:* cântec *"Copiii Planetei Pământ,,*; cântec *"Prietenii lui Pica-Pic"*;
- *Rutina* : „Și eu pot să ajut!" - deprinderea de a se implica

II. JOCURI ŞI ACTIVITĂŢI DIDACTICE ALESE (ALA):
1. Activităţi pe centre de interes:

- ***ȘTIINȚA:***

Tema activităţii*:* ***„Cu Pica-Pic în laborator"***
Mijloc de realizare: experiment
Obiective operaţionale:
O1: să constate transformarea apei prin combinarea ei cu alte substanțe;
O2: să utilizeze corespunzător ustensilele de laborator;

***Metode şi procedee*:** conversaţia, demonstraţia, exerciţiul, lucru pe grupe, experimentul, observarea, instructajul, problematizarea;
***Material didactic*:** eprubete, apă, substanțe colorate, ulei, halate, etichete, carioci;

- ***ARTA:***

Tema activităţii: „ Mesajele copiilor pentru pescari”
Mijloc de realizare: pictura
Obiective operaţionale:
O3: să identifice elemente de limbaj plastic potrivit sarcinii date;
O4: să transmită prin pictură mesajul eco potrivit situației create;
***Metode şi procedee*:** conversația exerciţiul, problematizarea, lucrul pe grupe, comunicarea rotativă, ”mai multe capete la un loc”, posterul;
***Material didactic*:** coli A4, acuarela, pensoane, vase cu apă, șorțuri protecție, clepsidră;

- ***BIBLIOTECA:***

Tema activităţii: „Prietenii lui Pica-Pic acționează”
Mijloc de realizare: joc-exercițiu
Obiective operaţionale:
O5: să formuleze în propoziții simple un mesaj eco specific situației create;
O6: să identifice literele necesare redactării mesajului.
***Metode şi procedee*:** conversația, exerciţiul, problematizarea, lucrul pe grupe;
***Material didactic*:** litere, carioca, foarfece, suport banner, lipici;

2. ***Jocuri recreative:***

- ***„Am plecat la pescuit’’*** – joc distractiv

O7: să reacționeze rapid, concentrându-și atenția asupra mișcării conducătorului de joc;
O8: să precizeze varianta corectă de răspuns, analizând conținuturile activității desfășurate.

- ***„Prietenii naturii” -*** dans tematic

O9: să execute mişcări ritmice specifice dansului;
O10: să transmită prin dans mesajul eco potrivit situației problemă create.

III. ***ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE (ADE): „Prietenii lui Pica-Pic”***

- DOS – educație pentru societate: *joc didactic*
- DŞ - activitate matematică: *joc didactic matematic*

***OBIECTIVE OPERAŢIONALE*:**
O11: să recunoască factorii de poluare, propunând soluții de curățare a mediului poluat;
O12: să acționeze potrivit situației problemă create, în interesul protejării și îngrijirii mediului înconjurător;
O13: să raporteze cantitatea la număr şi numărul la cantitate, în limitele 1-8;
O14: să recunoască vecinii cifrelor, în limitele 1-8;
O15: să precizeze locul unui element în şirul numeric 1-8, utilizând numeralul ordinal.
SARCINA DIDACTICĂ*:* Verificarea deprinderilor ecologice şi a însuşite numeraţiei în limitele 1-8, prin aplicarea acestora în contexte diferite.
REGULILE JOCULUI*:*

- Grupa de copii se împarte în două echipe: ”Isteței” și ”Hărnicuții”;
- Sarcina va fi ”pescuită” de o echipă și va fi rezolvată de echipa adversă;
- Pentru fiecare răspuns corect echipa va primi dreptul de a întoarce o piesă din puzzle-ul pregătit pentru fiecare în parte;
- Va câștiga echipa care va completa puzzle-ul în întregime.

***ELEMENTE DE JOC**:* întrecerea, aplauze, pescuitul, recompensa – piesele de puzzle și medalioanele personalizate.

STRATEGII DIDACTICE:

a) metode şi procedee: explicaţia, conversatia, demonstraţia, exerciţiul, problematizarea, lucrul pe grupe, jocul, ”mâna oarbă”, studiul de caz, trierea aserțiunilor,

b) material didactic: mascota Pica-Pic, înregistrare audio, panouri, baltă cu pești, brăduți, acvariu, coșuri reciclare, deșeuri, ecusoane echipe, piese puzzle, medalii, cifre 1- 8, hrană pentru pești, mijloace audio-video.

c) forma de organizare: frontal, pe grupe, individual.

***DURATA**:* o zi

LOCUL DESFĂŞURĂRII : sala de grupă.

SCENARIUL ZILEI:

Activitatea zilei debutează cu momentele specifice <u>*întâlnirii de dimineață*</u>:

1. SALUTUL

✓ Copiii sunt așezați în semicerc, pentru a avea contact vizual cu întregul grup. Educatoarea, copiii și prietenul lor, Pica-Pic, se salută prin formula ***“Bună dimineaţa, prieteni!”.***

✓ ***Prezenţa*** – se realizează la panoul ”Cum te simți astăzi?”, fiecare copil punându-și paleta în buzunărelul potrivit (vesel, trist, furios, speriat). Tot acum se stabilește și serviciul pe grupă, copiii așezându-și paletele în buzunărelul serviciului pe grupă.

✓ Copiii de serviciu completează ***Calendarul naturii*** cu datele caracteristice (ziua, data, luna, anul, starea vremii)**.**

2. ÎMPĂRTĂŞIREA CU CEILALŢI /ACTIVITATEA DE GRUP:

✓ Copiii au posibilitatea de a-şi împărtăşi ideile, de a-şi manifesta starea de spirit şi buna dispoziţie, purtând discuții cu Pica-Pic și cu d-na educatoare, aflând noutatea și mesajul zilei.

3. NOUTATEA ZILEI: astăzi este Ziua Mondială a Apei. Prietenul Pica-Pic a venit iarăși la ei și are pregătită o nouă aventură, la care îi invită să participe - vor pleca împreună la pescuit.

✓ ***Mesajul zilei:*** *„Prietenii lui Pica-Pic suntem şi natura o salvăm!”*

4. RUTINA: „Și eu pot să ajut!” - deprinderea de a se implica

<u>*Lucrul pe centre*</u> se realizează prin tranziția *”Copiii Planetei Pământ”* – cântec. Le sunt prezentate copiilor centrele de interes, sarcinile şi materialele cu care vor lucra:

- sectorul **„Știință”**: copiii vor intra ***„Cu Pica-Pic în laborator”,*** unde vor realiza experimente de combinarea a apei cu diverse substanțe;
- sectorul **„Bibliotecă”**: copiii vor compune un mesaj eco, folosind literele învățate. După ordonarea literelor, aceștia le vor decupa, colora și lipi pe banner;
- sectorul **„Artă”**: copiii vor picta mesaje eco, folosind ca metodă conversația rotativă, iar ca mijloace foi A4 și o singură culoare pentru fiecare. Mesajele vor completa banner-ul început de copiii de la sectorul **„Bibliotecă”**.

Rezultatele activității pe centre sunt analizate prin reunirea grupurilor și se vor folosi la finalul activității, în evaluare.

Servirea gustării implică o serie de rutine, pe care copiii le exersează zilnic (spălarea mâinilor, pregătirea mesei, distribuirea pachețelelor).

Trecerea spre activitatea desfășurată pe <u>*domenii experienţiale*</u> se realizează prin tranziţia *“Prietenii lui Pica-Pic”* – cântec. Activitatea se desfășoară prin:

- joc didactic, în cadrul căruia copiii sunt puși în situația de a rezolva nemulțumirea lui Pica-Pic din momentul în care au ajuns la baltă. Cu toții au descoperit apa poluată de gunoaiele aruncate de pescari,

plantele și peștii fiind foarte afectați. Împreună vor descoperi soluțiile și vor acționa, rezolvând rând pe rând sarcini specifice educației ecologice și

- joc didactic matematic, prin intermediul căruia copiii vor completa rezolvarea problemelor de mediu cu sarcini specifice activităților matematice. Pentru fiecare răspuns corect echipele vor întoarce câte o piesă de puzzle.

Trecerea spre <u>*activitățile liber alese*</u> din finalul zilei se face prin tranziția *"Prietenii lui Pica-Pic"* – cântec.

Scenariul activității continuă cu:

- **jocul distractiv** ***"****Am plecat la pescuit"*, desfășurat prin metoda "trierea aserțiunilor" și
- **dansul tematic** *"Prietenii naturii",* care se încheie cu afișarea banner-unui confecționat în prima parte a activității.

Evaluarea activității pe întreaga zi se face prin completarea puzzle-ului și obținerea emblemei de "GENERAȚIA ECO", iar copiii vor fi răsplătiți cu medalioane inscripționate cu aceeași emblemă.

Activitatea se finalizează prin cântecul *"Copiii Planetei Pământ".*

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

🕮 M.E.N. (2019), *Curriculum pentru educaţia timpurie*, www.edu.ro, Bucureşti;

🕮 Breben, S., Gangea, E., Ruiu, G., Fulga, M., (2002), *Metode interactive de grup – ghid metodic*, Editura Arves;

🕮 Geamănă, N.A., Dima, M., Zainea, D., (2008), *Educaţia ecologică la vârsta preşcolară - mic îndrumar pentru educatoare*, C.N.I. Coresi, Bucureşti;

🕮 Preda, V., (2005), *„Ghid pentru proiecte tematice"*, Editura Humanitas, Bucureşti;

🕮 *„Revista învăţământului preşcolar",* nr. 3-4 /2009.

PROIECT DIDACTIC

AUTOR**:** Moșneagu Ionela/Buhuș Mihaela-Roxana

GRĂDINIȚA CU P.P. NR 18, VASLUI

NIVEL/GRUPĂ: II, Mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „Toamna, anotimpul bogăției!”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Parfumul fructelor de toamnă!”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Ne jucăm cu fructele toamnei! ”

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

ADE: DȘ(Activitate matematică) : „Cine știe mai bine?” - joc didactic

DOS(Activitate practică): „Strugurele” - rupere-mototolire-lipire

1. **DOMENIUL DE DEZVOLTARE**: Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

DIMENSIUNI DE DEZVOLTARE: Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE: Rezolvă situații problemă, pornind de la asortarea și reprezentarea unor date.

2. **DOMENIUL DE DEZVOLTARE:** Capacități și atitudini de învățare

DIMENSIUNI DE DEZVOLTARE: Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE: Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- ☺ să recunoască fructele de toamnă;
- ☺ să sorteze fructele de toamnă după formă, mărime, culoare;
- ☺ să raporteze cantitatea la număr, cifră și invers;
- ☺ să ordoneze crescător și descrescător cifrele;
- ☺ să recunoască vecinii cifrelor în concentrul 1-5;
- ☺ să mânuiască corect, cu atenție materialele puse la dispoziție;
- ☺ să folosească corect tehnica rupere-mototolire-lipire;

SARCINA DIDACTICĂ: Grupare, sortare, ordonare, operații de adunare și scădere, prin manipulare de obiecte.

REGULA JOCULUI: La fiecare sarcină va răspunde doar un reprezentant de la fiecare echipă.

ELEMENTE DE JOC: mișcarea, aplauzele, întrecerea.

STRATEGII DIDACTICE:

a. *METODE ŞI PROCEDEE:* jocul didactic, conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, problematizarea;
b. *MATERIALE DIDACTICE:* piese leggo, acuarele, vas de apă, dopuri de plută, puzzle, coșul cu fructe de toamnă, cutia cu scrisoarea de la Zâna toamnă, imagini cu cifre, jetoane cu cifre, jetoane cu fructe de toamnă, panouri, baloane, plicuri, acadele, hârtie creponată, lipici, foi A4;
c. *FORME DE ORGANIZARE:* frontal, individual, pe grupe

NR. CRT.	ETAPELE LECȚIEI	CONȚINUT INSTRUCTIV-EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			Evaluarea
			Metode și procedee	Materiale didactice	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric**	Pentru buna desfășurare a activității se vor realiza condiții optime corespunzătoare: – Aerisirea sălii de grupă; – Pregătirea materialului didactic la îndemână; – Așezarea copiilor.			Frontal	Observarea sistematică

2.	**Reactualizarea cunoștințelor**	Această etapă a lecției se va realiza cu ajutorul unui coș cu fructe (mere, pere, nuci, struguri) de toamnă, unde copiii trebuie să recunoască toate fructele și să spună tot ce știu despre ele.	Conversația Explicația	Coșul cu fructe	Frontal Individual	Verificarea cunoștințelor
3.	**Captarea atenției**	Captarea atenției se realizează printr-un cadou(un săculeț cu surprize pe care îl voi da la sfârșitul activității) de la Zâna Toamnă, alături de o scrisoare. (Anexa 1)	Conversația Explicația	Scrisoarea de la Zâna Toamnă Sacul cu surprize	Frontal	Implicarea copiilor în activitate
4.	**Anunțarea temei și a obiectivelor lecției**	Copiii vor fi anunțați că tema zilei este „Ne jucăm cu fructele de toamnă!” , ne vom juca jocul „Cine știe mai bine?” , unde aceștia trebuie să rezolve toate probele jocului didactic descrise mai jos și o să realizeze prin metoda rupere-mototolire-lipire „Strugurele” .	Conversația Explicația		Frontal	Observare sistematică
5.	**Desfășurarea activității**	***Explicarea regulilor jocului:*** **„**Astăzi ne vom juca jocul „Cine știe mai bine?” , care este de fapt, un concurs. Pentru acest concurs veți forma două echipe: „Echipa copiilor care reprezintă merele” și „Echipa copiilor care reprezintă nucile”. Veți lucra în echipă, iar pentru fiecare sarcină îndeplinită, veți primi câte un stimulent pe care îl vom așeza pe panou în dreptul fiecărei echipe. Ambele echipe vor fi aplaudate. Fiecare probă a jocului este introdusă într-un balon care va fi spart, iar apoi aceștia trebuie să rezolve sarcina.**”** ***Executarea jocului de probă:*** Jocul de probă se va executa de către un copil de la fiecare echipă.	Conversația Explicația Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	Ecusoane pentru echipe Baloane Imagini cu cifre	Frontal Frontal Individual Pe grupe	Implicarea copiilor în activitate Aprecieri verbale

		Sarcina jocului de probă: • Recunoaște cifra din imaginea prezentată. (Numărul și cifra 5) • Recunoaște cifra din imaginea prezentată. (numărul și cifra 3). ***Executarea jocului de către copii:*** **Proba 1:** Sortează fructele care au aceeași formă. (sarcină comună, fruct diferit.) **Proba 2:** Alege și sortează 3 fructe mici de aceeași culoare. Alege și sortează 4 fructe mari de aceeași culoare. **Proba 3:** Numără și așază cifra corespunzătoare nucilor de panou. Numără și așază cifra corespunzătoare merelor de pe panou. **Proba 4:** Așază atâtea pere cât indică cifra. Așază atâția struguri cât îți indică cifra. **Proba 5:** Așază cifrele în ordine crescătoare. Așază cifrele în ordine descrescătoare. **Proba 6:**	Joc didactic Conversația Explicația Conversația Explicația Conversația Explicația	Fructe de toamnă Jetoane cu cifre Fructe de toamnă Jetoane cu cifre	Frontal Individual Frontal Individual Frontal Individual	Aplauze Evaluarea deprinderii de a respecta regulile jocului Aprecieri verbale Aplauze

		Spune care sunt vecinii cifrei 4. Spune care sunt vecinii cifrei 2. **Proba 7 :** Împarte 2 nuci la doi copii. Împarte 4 mere la doi copii.		Fructe de toamnă		
6.	**Obținerea performanței**	**Complicarea jocului:** Le voi spune copiilor să închidă ochii. Pe grindă sunt așezate 5 mere de diferite culori. Copilul reprezentant de la fiecare echipă va alege un plic dintre cele pe care le voi prezenta. În plic se află un jeton cu culoarea mărului. După ce a descoperit ce culoare are mărul de pe jetonul din plic, va trebui să spună al câtelea măr de pe grindă are aceeași culoare cu jetonul din mâna lui.	Joc didactic Problematizarea Conversația Explicația	Mere Jetoane cu mere Plicuri	Frontal Individual	Aprecieri verbale Aplauze
7.	**Asigurarea retenției și transferului**	Trecerea la această etapă a lecției se face prin Tranziția „Marșul fructelor” - mergem după săgeți. Se anunță tema activității: „Strugurele” și se prezintă succint obiectivele pe înțelesul copiilor. Se intuiesc materialele puse la dispoziția copiilor. **<u>Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor:</u>** Mișcăm degețelele Batem tare palmele Stoarcem rufele ușor Și la muncă s-avem spor! **<u>Prezentarea modelului:</u>** Le prezint copiilor planșa realizată de mine.	Conversația Exercițiul	Fișa model	Frontal Individual	Observare sistematică

		<u>Demonstrarea procedeului de muncă:</u> Le voi explica copiilor și le voi demonstra cum trebuie să lucreze cu materialele puse la dispoziție pentru a realiza „Strugurele” . După ce se explică tehnica de lucru și se arată materialele de care au nevoie pentru realizarea strugurelui, se trece la realizarea lucrărilor de către copii. Se oferă sprijin în timpul lucrului, urmărind respectarea tehnicilor de lucru și păstrarea ordinii și curățeniei la locul de muncă pe tot parcursul activității. Copii sunt apreciați verbal, se fac aprecieri privind modul de realizare a sarcinilor.	Demonstrația Conversația Explicația	Hârtie creponată Lipici Foi A4		Analiza lucrărilor de către copii Aprecieri verbale
8.	**Evaluarea activității**	Vom realiza Turul Galeriei, vom afișa toate lucrările copiilor și vor fi rugați să pună o bulină în dreptul lucrării pe care o consideră ei cea mai frumoasă.	Turul Galeriei Conversația Explicația	Fișele copiilor	Frontal	Evaluarea lucrărilor de către copii
9.	**Încheierea activității**	Se fac aprecieri verbale cât și individuale asupra modului în care s-au descurcat copiii. Copiii vor primi câte o acadea de la Zâna Toamnă.	Conversația	Acadele	Frontal Individual	Aprecieri frontale și individuale

PROIECT DIDACTIC “NE JUCĂM DE-A MICII ECOLOGIȘTI

prof. învăţ. preşc. Pisaltu Cecilia, Grădiniţa cu P.P.Nr.13

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simţim?

TEMA PROIECTULUI: "Viaţă frumoasă cu un mediu curat".

TIPUL ACTIVITĂŢII: însuşire de noi cunoştinţe şi deprinderi.

ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERENŢIALE: DOS-educaţie pentru societate

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

TEMA JOCULUI DIDACTIC: ”Ne jucăm de-a micii ecologişti”

REGULI DE JOC:

1. – Copiii vor extrage dintr-o cutie jetoane pe care sunt imagini unde sunt respectate reguli de protecţie a mediului şi pe altele unde nu sunt respectate.

– Educatoarea va chema la panou câte un copil, acesta va descrie imaginea de pe jeton şi o va aşeza la locul potrivit (pe panoul alb se aşază imaginile ce reprezintă acţiuni de îngrijire a mediului şi pe panoul gri se aşază imaginile care reprezintă acţiuni de deteriorare a mediului).

2.– Copiii vor lipi în albume imagini cu acţiuni ale omului asupra mediului: actiuni pozitive sau negative.

3. -Această variantă se va realiza la sectorul Ştiinţă, unde copiii vor avea de rezolvat sarcinile unei fişe de lucru:

-să lipească o bulină verde sub imaginile unde omul acţionează în favoarea mediului;
-să coloreze imaginile prin care se arată cum putem deteriora natura;
- să rezolve corect labirintul găsind drumul gunoiului spre maşina care colectează deşeuri.

DESCRIEREA JOCULUI:

După ce copiii s-au așezat, educatoarea le va spune că pentru astăzi ar dori să desfășoare un joc, dar îi lipsesc materialele de lucru. În acest timp își face apariţia în sala de grupă un

copil îmbrăcat în verde reprezentându-l pe Micul ecologist şi care intonează Imnul micului ecologist. Acesta aduce cu el o cutie unde se află jetoane pe care copiii le vor folosi în joc. După plecarea micului ecologist, educatoarea prezintă conţinutul cutiei.

Pasul 1.

Educatoarea le aminteşte copiilor că astăzi vor desfăşura jocul: "Ne jucăm de-a micii ecologişti". Din cutia surpriză adusă de micul musafir educatoarea scoate din ea si pune pe masă o altă cutie în care se găsesc imagini unde sunt anunţate şi respectate reguli de protecţie a mediului şi pe altele unde nu sunt respectate.

Un copil va extrage o imagine, o va arăta tuturor copiilor, va preciza ce anume este pe jeton şi va aşeza jetonul pe panoul potrivit, respectiv pe panoul alb, se aşază imaginile ce reprezintă acţiuni de îngrijire a mediului şi pe panoul gri se aşază imaginile ce reprezintă acţiuni de deteriorare a mediului. După fiecare răspuns corect, copiii vor primi aplauze. Jocul se termină atunci când toate jetoanele au fost extrase din cutie.

Pasul 2.

Copiii sunt aşezaţi la mese unde vor găsi albume ale căror pagini sunt goale, imagini care ilustrează cum protejăm natura pe care va trebui să le lipească pe albumul Verde Iubim natura şi imagini care sugerează cum nu protejăm natura pe albumul Gri reprezentând Natura tristă. După terminarea lucrării, copiii vor părăsi sala de grupă, nu înainte de a reaminti despre ce au vorbit la activitate şi cum s-a numit joculde astăzi.

Pasul 3

Activitatea se v-a încheia cu aprecieri verbale cât şi stimulente, asupra efortului creativ depus de copii. Copiii sunt sfătuiţi să povestească părinţilor despre cum trebuie sa acţioneze, pentru a avea o planetă curată, cu aer curat. Se intonează cântecul " Imnul ecologiştilor", creaţie proprie a educatoarei.

Avantajele jocului desfășurat:

-facilitează înțelegerea unor noțiuni noi de educație ecologică încă de la cele mai fragede vârste;

-la copilul mic, jocul este un exerciţiu ludic, de plăcere și de formare a unor aptitudini de păstrare si conservare a mediului înconjurător;
-prin jocul desfășurat copiii au găsit, fără să caute în mod special, soluţie de adaptare la realitatea înconjurătoare și anume de a păstra și menține planeta Pământ cât mai curată.

Dezavantajele jocului deșfașurat:

-poate genera haos și dezorganizare în clasă, situații conflictuale între preșcolari.

Bibliografie:

[1] Antonovici, Ştefania, Jocuri – exerciţiu pentru activităţi alese, Editura Aramis, Bucureşti, 2009.

[2] Curriculum pentru învăţământul preşcolar, Editura Didactica Publishing House, Bucuresti, 2009.

[3] Revista Învăţământului preşcolar şi primar 3–4/2012, Editura Arlequin, Bucureşti, 2012.

„POVEȘTILE COPILĂRIEI NE- NVAȚĂ LUCRURI BUNE!”
PROIECT EDUCAȚIONAL

PROF. POPA CRISTINA/ PROF. DRUȚU ADINA
GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 11, BÂRLAD

Proiectul educațional „Poveștile copilăriei ne- nvață lucruri bune!”, face parte din categoria proiectelor pe teme cultural artistice de literatură și a fost desfășurat din nevoia de acțiuni care să lărgească lumea minunată a personajelor din povești, să împlinească setea de cunoaștere și să ofere prilejul de a se emoționa puternic a unui grup de preșcolari de la Grădinița cu P.P. Nr. 11 și Grădinița cu P.N. Nr. 12, Bârlad, dar și a cadrelor didactice din cele două unități și a partenerilor din cadrul Bibliotecii „Stroe S. Belloescu”, Bârlad.

ARGUMENT

Motto:

„Poate că povestea este partea cea mai frumoasă a vieții omenești…cu povești ne leagănă lumea, cu povești ne adoarme. Ne trezim și murim cu ele! Mihai Eminescu

Cartea este o comoară fără de preț, este ceea ce face un copil să se bucure, să râdă sau să plângă, este baza puternică și de durată a culturii unui copil.

Necesitatea desfășurării unor activități în care copiii să fie transpuși în lumea minunată a poveștilor, a venit din faptul că aceștia sunt caracterizați de la vârstele mici de o puternică fascinație și interes pentru universul populat de zâne, prinți, prințese și personaje hazlii. Tocmai de aceea, activitățile prezentului proiect educațional au avut menirea de a satisface nevoia de cunoaștere a copiilor, de a- i ajuta să învețe cât mai multe povești și de a le dezvolta capacitățile de relaționare și de exprimare liberă a ideilor.

Prin intermediul acestora, copiii și- au însușit cuvinte și expresii noi și au înțeles că o carte de lectură este „o căsuță cu povești”, identificându- o cu un tărâm cu mistere de care ei se simt atrași și doresc să le descopere.

De asemenea, copiii au fost motivați să se implice în lucrul în echipă și au fost ajutați să dezvolte comportamente morale pozitive. Copilul, a căpătat astfel încredere în sine, punându- și în valoare stima de sine, mimica și plăcerea de a recita în fața publicului.

OBIECTIVUL GENERAL al proiectului a fost cunoașterea literaturii române și universale (pentru copii), folosirea diferitelor metode de comunicare și implicarea părinților în activitățile copiilor.

OBIECTIVELE SPECIFICE urmărite pe parcursul derulării activităților proiectului au vizat educarea și formarea unei atitudini pozitive de grijă și respect față de carte, apropierea preșcolarilor de lumea fascinantă a cărților și de cuvântul scris, cunoașterea relațiilor ce se stabilesc între instituțiile care se ocupă cu apariția, distribuția și păstrarea cărților din cele mai vechi timpuri și până în prezent, stimularea interesului pentru lectură la copii prin solicitarea/ implicarea părinților și a altor factori educaționali în formarea și dezvoltarea interesului pentru literatură, acordarea șanselor copiilor de a se implica în proiect, de a- și îmbogăți cunoștințele, capacitățile pentru literatură, aptitudinile artistice și literare, de a deveni buni recitatori și povestitori, a tuturor beneficiarilor proiectului, până la finalizarea acestora.

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI s- au desfășurat sub forma unor întâlniri față în față între toți beneficiarii acestuia. Următoarele activități au fost desfășurate în cadrul parteneriatului:

1. „Formarea echipei de proiect”- în cadrul activității s- a stabilit echipa de proiect, atribuțiile ce revin fiecăruia și s- a subliniat rolul pregnant al copiilor preșcolari de a- și cunoaște principalele instituții cultural- educative ale orașului nostru, dar și rolul important al cărții în educația copiilor. S- au distribuit invitații pentru participare și au fost pregătite pliante cu informații despre grădiniță și proiect. De asemenea, coordonatorul proiectului a prezentat titlul proiectului, obiectivul general, obiectivele specifice activitățile incluse, partenerii și rezultatele așteptate.

2. „Lansarea proiectului”- a constat în înmânarea de pliante cu informații despre grădiniță și viitorul proiect, a modalităților de realizare și a rezultatelor așteptate.

3. „Să ne- mprietenim cu cartea!”- în cadrul activității copiii au pătruns în minunata lume a cărților, le- au observat alcătuirea (copertă, foi, pagini, etc.) putând înțelege că unele cărți au doar scris, iar altele au și imagini. De asemenea, s- a subliniat rolul important al cărților, modul în care acestea vor contribui la dezvoltarea intelectuală a copiilor în viitor și faptul că fiecare poveste are o morală, este un suport din care cu toții avem ceva de învățat. Preșcolarii au fost învățați să nu rupă cărțile și să le prețuiască.

4. „Momente de poveste”- activitatea a constat în vizita doamnei bibliotecare care le- a citit copiilor o poveste și le- a arătat diverse cărți. De asemenea, aceasta a purtat discuții cu copiii pe baza poveștii prezentate și a pus accent pe mesajul acesteia. Copiii au înțeles cât de importante sunt cărțile și cum trebuie să aibă grijă de ele. Împreună cu membrii echipei de proiect, preșcolarii au jucat diverse jocuri.

5. „Povești și tradiții de Crăciun”- în cadrul activității preșcolarii, împreună cu părinții, au mers în vizită la grădinița parteneră unde au primit informații cu privire la însemnătatea marii sărbători creștine, Crăciunul, pentru poporul nostru. Copiii au vizionat filmulețe și au discutat pe baza unor imagini despre tradițiile și obiceiurile de Crăciun, ascultând povești specifice.

6. „Poveștile copilăriei ne- nvață lucruri bune”- în cadrul activității de monitorizare și evaluare s- au prezentat aspectele importante în derularea proiectului, ce s- a realizat până în acest punct și nivelul de atingere al obiectivelor. Împreună cu toții membrii au fost discutate momentele importante din derularea activităților și s-a stabilit dacă rezultatele obținute în momentul evaluării sunt în concordanță cu obiectivele propuse.

7. „Poveștile copilăriei ne- nvață lucruri bune! ”- Pentru realizarea activității, cadrele didactice au prezentat în cadrul ședințelor cu părinții progresul realizat în urma desfășurării proiectului, modul în care s- au desfășurat activitățile și impactul asupra copiilor.

Au avut loc discuții despre cum va arăta revista proiectului, toți membrii echipei contribuind cu idei.

8. „Personaje preferate din povești”- Pentru realizarea activității preșcolarii au redat prin intermediul desenului sau a picturii imaginea personajelor din povești îndrăgite de ei sau scene din poveștile învățate.

S- a realizat o expoziție cu lucrările acestora și cele mai frumoase compoziții au fost premiate cu diplome.

9. „Lumea cărților!”- Activitatea s- a desfășurat în cadrul secției de copii a Bibliotecii „Stroe S. Belloescu”, Bârlad. Doamnele bibliotecare au prezentat copiilor o multitudine de cărți de povești care se găsesc în cadrul bibliotecii și i- au îndemnat pe aceștia să devină cititori ai bibliotecii.

De asemenea, preșcolarii au putut vizita toate pavilioanele bibliotecii și au putut înțelege ce înseamnă o bibliotecă și cât de importante sunt cărțile.

10. „Poveștile copilăriei ne- nvață lucruri bune!”- în cadrul activității de diseminare s- a amintit faptul că în cadrul ședințelor cu părinții a fost prezentat progresul realizat în urma desfășurării activităților proiectului, modul în care s- au desfășurat și impactul asupra copiilor.

11. „Poveștile copilăriei ne- nvață lucruri bune!”- activitatea de monitorizare și evaluare a constat în prezentarea modului de atingere al obiectivelor parteneriatului și în consemnarea aspectelor legate de proiect, în fișa de monitorizare. S-a discutat despre finalitatea proiectului, albumul cu fotografii și mini revista proiectului.

REZULTATELE PROIECTULUI

În urma desfășurării activităților proiectului s- au obținut:

***1.Rezultate cantitative*:** 1 grup de preşcolari cu o educaţie adecvată vârstei lor privind importanţa cărţilor pentru intelectul lor; 20 de pliante cu materiale informative despre proiect şi activităţile sale; 1 punct de informare în grădiniţă; 1 expoziţie cu lucrări ale copiilor;

***2.Rezultate calitative*:** promovarea în rândul preşcolarilor a valorilor cărţilor, a bibliotecilor; creșterea gradului de angajare al părinţilor în activităţile proiectului alături de preşcolari; timpul alocat pentru educaţia copiilor privind desfăşurarea de activităţi în care copiii să-şi formeze o atitudine corespunzătoare faţă de bibliotecă şi faţă de carte, însemnătatea acestora pentru intelectul oamenilor; emoţii şi sentimente - stările emoţionale raportate la nevoile copiilor.

IMPACTUL PROIECTULUI

Implementarea proiectului „Poveștile copilăriei ne- nvață lucruri bune!" a avut *impact asupra copiilor* prin schimbarea și formarea atitudinilor în mod pozitiv a comportamentului acestora față de valorile pe care le transmit cărțile, cultivarea interesului pentru acțiunile de cunoaștere și respectare a cărților, bibliotecilor, etc., organizarea de acțiuni de acest gen datorită multiplelor valențe instructiv-educative pe care le implică, schimbări pozitive de comportamente, relații de grup, motivație pentru învățare, participare activă la propria formare; *asupra cadrelor didactice și a părinților*, prin valorificarea rezultatelor proiectului, diseminarea activităților proiectului și îmbunătățirea relațiilor cu părinții, prin implicarea în activitățile proiectului; sensibilizarea părinților privind necesitatea formării și dezvoltării conștiinței în privința rolului cărților; asupra *grădiniței* ca organizație: prin extinderea parteneriatelor și creșterea prestigiului acesteia prin intermediul pliantelor, panourilor de informare, revistei grădiniței, revistei proiectului; *asupra grădiniței și a bibliotecii*: prin extinderea parteneriatelor și creșterea prestigiului; *asupra comunității locale*: prin valorificarea rezultatelor proiectului;

APRECIERI PRIVIND SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

Sustenabilitatea parteneriatului „Poveștile copilăriei ne- nvață lucruri bune!" va fi asigurată prin:
- menținerea și dezvoltarea parteneriatului cu cealaltă grădiniță;
- menținerea colaborării cu biblioteca;
- elaborarea de noi proiecte după finalizarea acestuia;
- propunerea de activități extrașcolare și opționale cu tema proiectului;

DISEMINAREA PROIECTULUI

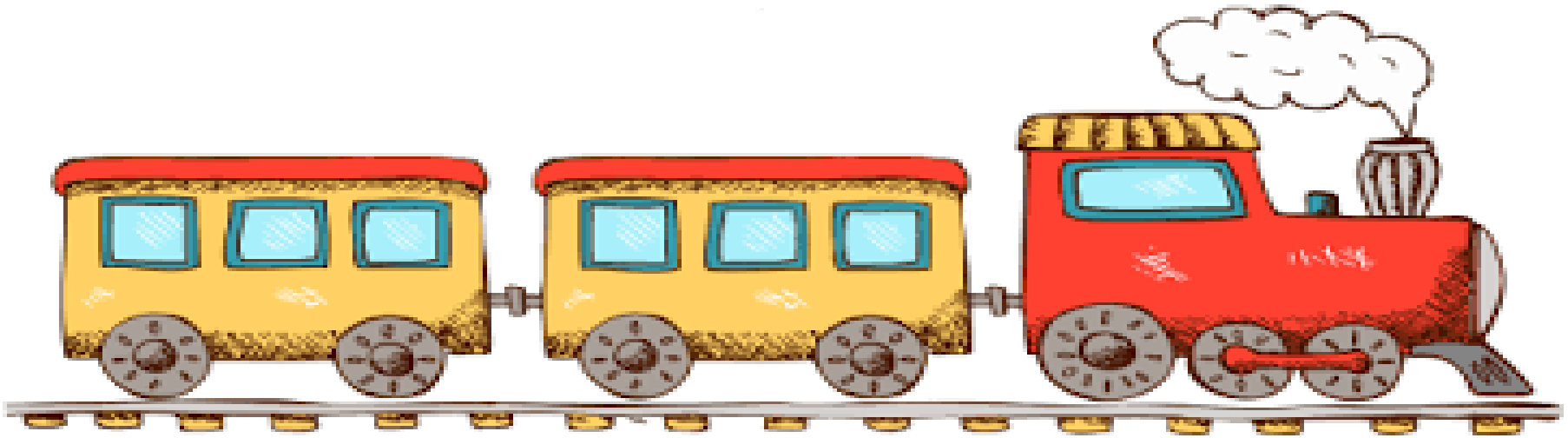
În cadrul proiectului au fost utilizate următoarele modalități de diseminare :
- crearea și distribuirea de pliante cadrelor didactice din proiect, părinților din grădiniță, etc.;
- promovarea activităților pe site-urile grădinițelor și a școlii;
- promovarea proiectului în revista grădiniței și a școlii;
- publicarea de articole în diverse reviste de specialitate;
- realizarea de panouri cu informații despre proiect;
- informări în cadrul ședințelor cu părinții;

Materiale utilizate pentru diseminare:
- pliante
- panoul proiectului;
- CD cu poze din cadrul activităților;
- expoziție cu lucrări;
- expoziție cu fotografii;
- articole în revista unității și reviste de specialitate;

APRECIERI ASUPRA PROIECTULUI

Considerăm că activitățile proiectului au fost benefice în a crea legături unice între cadrele didactice, preșcolari și bibliotecari și au pus baze solide în ceea ce privește educația pentru lectură și iubirea pentru carte. De asemenea, acestea au contribuit la trăirea de experiențe noi și frumoase, pe care le vom utiliza pe viitor în activitățile educative.

PROIECT DIDACTIC INTEGRAT

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT Nr 14. VASLUI

EDUCATOARE: RUSU MARIA MAGDALENA

DATA: 13.05.2021

NIVEL: I

GRUPA MICĂ

TEMA ANUALĂ: „CUM ESTE, A FOST SI VA FI AICI PE PĂMÂNT ?”

TEMA PROIECTULUI: “ CU CE CĂLĂTORIM?”

ELEMENTE DE ACTIVITATE INTEGRATA:

TEMA ACTIVITĂȚII INTEGRATE “CĂLATORIM CU TRENULEȚUL THOMAS”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

(DȘ-Cunoașterea mediului + DEC – activitate artistico-plastica)

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic / dactilo-pictură

TIPUL ACTIVITĂŢII: consolidare

DURATA: O zi

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- *ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):*

  1.Întâlnirea de dimineaţă: „Bună dimineaţa, dragi pitici!”

  2. Rutine,prezența copiilor, calendarul naturii, servirea mesei, elemente de gimnastică,”Sunt copil respectuos!” (deprinderea de a-şi adapta comportamentul la cerinţele grupului)

  3.Tranziţii: 1.”Trenuletul Tuc-tuc"-cantec

  2. “ Autobuzul”- joc cu text si cânt

JOCURI ȘI ACTIVITĂŢI LIBER ALESE (I):

1. Construcţii:"Gara/ Staţiile din oraş" (cuburi plastic)

2. Artă:"Avionul" (colorare în contur)

3. Joc liber

- *JOCURI ŞI ACTIVITATI LIBER ALESE (II)*

1. Joc de miscare Cursa trenuleţelor

- *ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE (ADE):*

Activitate integrată: "Călatorim cu trenuleţul Thomas"

1. Domeniul Ştiinţă: Cunoaşterea mediului- joc didactic

2. Domeniul Estetic si Creativ: Educatie plastica – Dactilo-pictură

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Consolidarea cunoştinţelor referitoare la mijloacele de transport şi dezvoltarea creativităţii prin activităţi artistico - plastice
OBIECTIVELE OPERAŢIONALE:

Jocuri şi activităţi liber alese:

1.Construcţii:

• să construiască " Gara/ Staţiile din oras" prin îmbinări şi suprapuneri;

2.Artă:

- *să coloreze fară a depaşi conturul;*

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- *Curiozitate, interes şiiniţiativă în dezvoltare;*
- *Cunoştinţe şi deprinderi elementare de cunoaştere a mediului apropiat;*
- *Mesaje orale în diverse situaţii de învăţare;*
- *Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mişcării;*
- *Finalizarea sarcinilor şiacţiunilor (persistenţă în activitate)*

DOMENII DE DEZVOLTARE VIZATE:

- *Dezvoltarea limbajului, a comunicării şi premisele citirii şi scrisului;*
- *Capacităţi şi abilităţi faţă de învăţare ;*
- *Dezvoltare socio-emoţională;*
- *Dezvoltarea cognitivă şi cunoaşterea lumii;*
- *Dezvoltarea fizică, a sănătăţii şi a igienei personale;*

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ★ *Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea şi învăţarea în situaţii noi;*
- ★ *Participă la activităţile de grup şi activităţile de joc în calitate de auditor;*
- ★ *Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozităţi, acţiunii, emoţii proprii;*
- ★ *Demonstrează creativitate prin activităţi artistico-plastice;*
- ★ *Realizează sarcinile de lucru cu consecvenţă.*

OBIECTIVE OPERAŢIONALE: Activităţi pe domenii experienţiale (DŞ+DEC)

- *Să identifice celpuţin un mijloc de transport extras din trenuletul cu surprize;*
- *Sa aseze corespunzator jetoanele extrase pe macheta.*
- *Sa precizeze cel puţin două caracteristici ale mijloacelor de transport.*
- *Să denumească materialele şi instrumentele de lucru puse la dispoziţie;*
- *Să aprecieze lucrarea personală şi a unui coleg în funcţie de criteriile emise de educatoare (acurateţe, finalizarea lucrării etc.)*

ELEMENTE DE JOC:

- *surpriză, mişcarea, recompensa, bătăi din palme, mânuirea materialului.*
- *STRATEGII DIDACTICE:*

  1.METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, observaţia, exerciţiul, problematizarea, Turul galeriei;

  2.MIJLOACE DIDACTICE: mijloace de transport, macheta, trenuletul Thomas, acuarele, foi A4,cub, cuburi de plastic, semne de circulatie;

  3. FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe, individual

PROIECT DIDACTIC

Prof. Înv. Presc. Savastița Gabriela/ Popa Liliana Lăcrămioara
Grădinița cu P.P. Nr. 17 Vaslui

Commented [se1]:

Prof.înv.preşcolar :
Grupa : Mare
Data:
Tema de studiu: CÂND, CUM ŞI DE CE SE ÎNTAMPLĂ **?**
Tema proiectului: E Primăvară!
Tema activităţii: „Tablou de primăvară”
Forma de realizare: Activitate integrată ADP+ALA1+ ADE (DȘ+DOS)+ALA2
Forma de organizare: frontal, pe grupuri mici, individual
Categorii de activitate: DȘ- Activitate matematică- joc didactic + DOS- Activitate practică-lipire
Durata : o zi

Scopul activităţii: Verificarea şi consolidarea cunoştinţelor cu privire la anotimpul primăvara şi a număratului în limitele 1-8.

Obiective operaţionale :

- să numere obiectele din cele 8 plicuri , lipindu-le individual în tabloul primăverii ;
- să raporteze corect cantitatea la număr/numărul la cantitate;
- să ordoneze crescător grupele de obiecte şi să raporteze numărul la cantitate;
- să execute mişcări de încălzire a muşchilor mici ai mâinii;
- să realizeze lucrări estetice:

Strategii didactice :

Metode şi procedee : exerciţiul , jocul didactic, conversaţia , explicatia, expunerea , demonstraţia , problematizarea , brainstorming-ul , munca indepedependentă;

Mijloace didactice : macheta –grădina primăverii, material mărunt individiual (soare , pomi , păsări , lalele , flori , albine , frunze) , scrisori– mesaje , tabla magnetică , lipici , hârtie colorată;
Sarcina jocului : numărarea obiectelor, ordonarea în şir crescător, raportarea numărului la cantitatea de obiecte ;
Regulile jocului: Copilul atins de bagheta "Floare" va răspunde sarcinii jocului.
Elemente de joc: surpriza,închiderea şi deschiderea ochilor, atingeri cu floarea , aplauzele, ghicirea, mânuirea materialelor.

Bibliografie :

- *Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani)*, M.E.C.I, 2008
- *Matematica în grădiniţă* , Alina Alb Lupaş
- Breben Silvia,Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, *Metode interactive de grup – ghid metodic*, Editura Arves, 2002
- *Revista Învăţământului Preşcolar* nr. 3-4/2009
- *Integrarea curriculară în grădiniţa, Ghid metodologic , 2013*
- *Revista Învăţământul preşcolar şi primar , Editura Arleghino , 3-4/ 2014*

Programul zilei

Activităţi de dezvoltare personală (ADP):

Întâlnirea de dimineaţă „ Bună dimineaţa ,flori de primăvară!"
Rutine : „Singurel mă îngrijesc''- deprinderea de a se spăla singur
Tranziţii : Câte unul pe carare , Soarele a răsărit , Prin codrii primăvara ;

Activităţi liber alese (ALA1) :

Ştiinţă : "Din jumătăţi întreg**"** ;
Artă: Pomul înflorit – modelaj
Construcţii: Grădina primăverii-joc de construcţii

Activităţi pe domenii experienţiale (ADE):

"Tablou de primăvară " (DŞ- AM , DOS- AP)

Activități liber alese (ALA2): „Hora primăverii **“-** joc cu text și cânt, Dezlegare ghicitori de primăvară-joc de atenție

SCENARIUL DIDACTIC

După primirea copiilor , activitatea începe cu ”Întâlnirea de dimineață” în cadrul căreia copiii sunt salutați de educatoare:

” *Bună dimineața, flori!*
Mă bucur că aveți multe culori.
A-nceput o nouă zi...
Bine ați venit, copii! ”,

apoi copiii se salută între ei , unul cu celălalt.Se trece la completarea prezenței:

” *După ce ne-am adunat*
Și frumos ne-am salutat,
Colegii ne-am întâlnit,
Oare cine n-a venit? ”

Un băiat va număra fetiţele prezente (cu ajutorul educatoarei) şi va spune câte sunt, iar o fetiţă va număra băieţii prezenţi. Un copil se va duce la panoul cu poze și va pune pozele copiilor absenți în partea de jos a panoului. Apoi se completează Calendarul naturii:

”Vremea să o studiem
În curte s-o observăm,
De e ploaie sau e soare,
Sau e vreme de plimbare.”

Ca și activitate de grup voi iniţia o discuţie cu privire la anotimpul primăvara , în cadrul căreia copiii vor spune de ce le place primăvara , caracteristici şi schimbări petrecute în natură. Vom cânta apoi cântecul ”Soarele a răsărit”, iar copiii vor face mişcările sugerate de text.

La noutatea zilei le voi prezenta sectoarele deschise de Zâna Primăvara pentru această zi şi îi voi îndruma în funcţie de dorinţa lor , pentru a forma grupe echilibrate , la ce sector să se aşeze. După finalizarea activităţilor de la sectoare ,vom părasi sala de grupă intonând cântecul „Câte unul pe cărare”.

Activităţile pe domenii experienţiale debutează cu o scrisoare lasată de Zâna Primăvara prin care aceasta ne roagă să o ajutăm sa numere florile , pomi , insectele din grădina primăverii. Vom desfăşura o activitate integrată care implică Domeniul Ştiinţe- joc didactic şi Domeniul Om şi Societate – o activitate practică . Pe parcursul jocului didactic copiii vor veni în faţă pentru a număra obiectele lăsate de Zâna , vor realiza un tablou de primăvara şi vor realiza o lucrare colectivă care va reprezenta un tablou pentru Zâna Primăvara.

La activităţile recreative, cu ajutorul ecusoanelor lăsate drept răsplata de Zâna , vom face o hora a florilor , buburuzelor şi păsărelelor.

Proiect didactic
„ Zâna Toamnă”

Prof. Înv. Preșc. Șoldan Oana
Grădinița cu P. P. Nr. 8 Bârlad

Tema anuală de studiu: Când,cum şi de ce se întamplă?
Tema proiectului: “ Cu Zumzi pe cărările Toamnei ”
Tema zilei: „ Călătorie în țara Toamnei”
Tipul activității: mixtă
Forma de realizare: activitate integrată ADE(DŞ+DOS)
Tema activității: „ Zâna Toamnă”
Mijloc de realizare: joc didactic , aplicație-lipire
Tipul activității: consolidare de cunoștințe, consolidare de priceperi și deprinderi

OBIECTIVE OPERAȚIONALE*:*
O1- să identifice tabloul ce ilustrează anotimpul de toamnă, din setul de planșe expuse;
O2- să recunoască enunțuri adevarate sau false în legatură cu anotimpul de toamnă;
O3- să selecteze imagini cu fenomene specifice anotimpului de toamnă;
O4- să grupeze fructele și legumele de toamnă din coșul Toamnei, numindu-le;
O5- să denumescă părțile componente ale crizantemei;
O6 - să denumească materialele de lucru primite;
O7 - să selecteze doar imagini și jetoane specifice anotimpului de Toamnă;
O8 - să aplice prin lipire pe Rochița Toamnei imaginile și jetoanele selectate.

Scopul jocului:
Consolidarea cunoștințelor despre caracteristicile anotimpului de toamnă.

Sarcina didactică:
Recunoașterea anotimpului de toamnă în funcție de fenomenele specifice acestuia, precum și denumirea fructelor, legumelor și florilor de toamnă și gruparea acestora.

Regulile jocului:
- Jocul se va desfășura sub forma unei călătorii, folosindu-ne de scorbura unui copac, căruia i se deschid niște uși femecate, prin care Frunzărel trebuie să ajungă la Zâna Toamna. Fiecare ușă fermecată ascunde câte o sarcină.
- Lacătul ușilor se deschid doar dacă copiii răspund corect la o ghicitoare. Educatoarea alege câte un copil pe rând, cu ajutorul unei baghete magice, să rezolve sarcinile ascunse în spatele ușilor fermecate.
- Copiii vor rezolva sarcinile una câte una, ajutându-l astfel pe Frunzărel.
- Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu aplauze şi stimulente.
- Dacă un copil nu poate rezolva sarcina, acesta poate fi ajutat de ceilalți copii.

Elemente de joc: surpriza, ghicitori, manipularea materialelor puse la dispozitie(fructe, legume, chei, lacăt), bagheta fermecată, cubul călător, aplauze.

STRATEGII DIDACTICE:

- **Metode și procedee:** :jocul didactic, expunerea, explicația, conversația, observația, demonstrația, problematizarea, mâna oarbă, instructajul verbal, turul galeriei.
- **Mijloace de învățământ**: marioneta Frunzărel, flanelograf , planșa copac, lacăte, chei, planșe cu cele 4 anotimpuri, jetoane-aspecte specifice anotimpului de toamnă, coș cu fructe si legume, cubul călător, jetoane- frunze, ghicitori, puzzle floare, baghetă, Rochița Toamnei, jetoane cu fructe, legume, flori de toamnă, lipici, pensule, stimulente.
- **Forme de organizare**: frontal, individual.

SCENARIUL ZILEI

Înainte de sosirea copiilor se pregătesc o parte din materiale și se aranjează sala pe centre de activitate.

Activitatea integrată debutează cu **Întâlnirea de dimineaţă.** Educatoarea recită urmatoarele versuri:

"Dimineaţa a venit
Toţi copiii au sosit
În cerc să ne adunăm
Cu toţi să ne salutăm şi ne îmbrăţişăm."

Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți preșolarii grupei, de la stânga la dreapta.

Educatoarea le transmite un salut**,** însoţit de o apreciere*:,,Bună dimineaţa, copii isteţi şi frumoşi! Mă bucur că suntem şi astăzi împreună!''.* Aceştia vor răspunde salutului adresat de educatoare*:,,Bună dimineaţa, doamna educatoare!*''. Copiii se salută unul pe altul, de la stânga la dreapta, uitându-se unul la celălalt, dându-şi mâna, folosind formula de salut *,,Bună dimineaţa*!''şi numele colegului pe care îl salută.

Se vor stabili împreună cu preșcolarii: data, ziua, luna și anotimpul în care ne aflăm, apoi se va completa **Calendarul naturii**.

Plecand de la anotimpul de toamnă li se prezintă copiilor copacul toamnei cu ajutorul căruia se va realiza **prezența**. Fiecare copil îşi va pune frunzulița cu poza lui în copacul toamnei.

Pe panoul de prezență a ramas o frunză de culoare verde. **Împărtășirea cu ceilalți** se realizează printr-o conversație, menită să dea frâu liber imaginației copilului. Copiii sunt invitați să se gândească ce s-a întâmplat cu frunza.

După momentul găsirii frunzei verzi, copiii se aşază turceşte, în semicerc, iar educatoarea prezintă povestea lui „Frunzărel'', o întâmplare petrecută în curte:

„ Ieri după-amiază am ieşit la o plimbare. M-am gândit că ar fi o ocazie perfectă ca să mai stau în mijlocul naturii.
Era atât de frumoasa privelistea!
Vântul foșnea printre crengile copacilor, vrând parcă să spună ceva și legăna frunzele colorate în fel si fel de culori.
M-am gândit : ce pictor talentat poate fi toamna!
Câte culori și ce minunăție!
În timp ce priveam frumusețile din jur, am auzit un plânset.
-Cine credeți că era?
- ??!!

M-am uitat împrejur, nimic!.. Când, deodata, mi-am aruncat privirea în jos, spre covorul de frunze uscate, iata că am văzut-o!
Era o frunza desprinsă dintr-un copac.

- ***De ce plangi micuto? Am intrebat-o.***
- ***Sunt suparata ca Zana Toamna nu m-a colorat si pe mine. Uite ce culoare am!***

Când mă uit in jur, surorile mele sunt colorate atât de frumos: una e roșie, alta e portocalie, altele au mai multe culori, parcă ar fi niște fluturași, numai eu am rămas verde!
Auzind supărarea frunzei, m-am gândit să o aduc la grădiniță. Poate se va mai inveseli."

Introducerea in activitate se realizeaza printr-o discutie despre Zana Toamna și cum il putem ajuta noi pe Frunzarel.

Prin tranziția „ Am privit spre cer", se face trecerea către captarea atenției.

Activităţi pe domenii experentiale

Captarea atentiei se realizeaza prin prezentarea lui Frunzarel si a cufarului magic. Astfel educatoarea anunță tema zilei și activitățile ce urmează a fi desfășurate.

Aceasta le propune copiilor sa faca o ***Calatorie in Tara Toamnei*** prin scorbura unui copac.

Usile acestuia se vor deschide cu ajutorul unor chei, iar cheia o vor gasi daca vor raspunde corect la cate o ghicitoare.

Ambele activități se vor realiza în maniera integrată. Activitatea va debuta cu jocul didactic la cunoasterea mediului „ Ce stii despre...?". Copiii vor deschide cele trei usi fermecate din scorbura copacului si vor raspunde sarcinilor date. Educatoarea le va fi copiilor de ajutor, explicandu-le sarcinile si indrumandu-i mereu. Jocul didactic se realizează frontal , urmând ca fixarea cunostințelor să se realizeze la sectorul **STIINTA**.

Trecerea de la o etapă la alta se realizeaza printr-un moment de **Tranzitie**, prin jocul „ Cauta-ti perechea". Prin metoda „**Mâna oarbă",** copiii vor avea medalioane sub formă de flori, fructe si legume, de aceeași culoare si forma cu floarea, fructul si leguma reprezentă de fiecare sector.

Formând un șir de copii ne îndreptăm la sectoare fredonând cântecul:

„Uite-asa se joaca vantul
Printre ramurele
Frunzele ating pamantul
Si-adorm singurele."

Se prezintă centrele de interes, se intuiesc materialele, se explică sarcinile de lucru și obiectivele urmărite.

La centrul **ȘTIINȚĂ** copiii vor cauta printre frunze si vor selecta doar imagini ce ilustreaza aspecte specifice anotimpului de toamna, pe care le vor descrie si lipi pe plansa suport pentru a intregi tabloul de toamna.

La centrul **ARTĂ** se va desfășura si cea de-a doua activitate obligatorie, activitatea practica. Copiii vor inveseli rochita Zanei Toamna cu imagini ce ilustreaza aspecte specifice anotimpului de toamna si totodata vor descrie fiecare alegere facuta. Trebuie să folosească corect materialele existente pe masa de lucru și respectând indicațiile prezentate de educatoare să realizeze lucrarea " Rochita Toamnei".

La centrul **JOC DE MASĂ** copiii vor trebui să il ajute pe Frunzărel să ajungă la Zâna Toamnă, iar pe drum vor căuta umbra și vor lipi șablonul peste aceasta. Ajunși la capătul labirintului vor lipi pe rochita toamnei frunze in culorile specifice toamnei.

Înainte de a începe lucrul, efectuăm exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii:

"Mâna lebădă o fac
Care dă ușor din cap.

Ploaia cade ne-ncetat
Vârful degetelor bat.
Degetele sunt petale
Se deschid ca și o floare:
boboc-floare, boboc- floare.
Si-acum dacă vrei să zbori
Fă degetele pocnitori
Și pocnește de trei ori".

Prezența copiilor pe la fiecare centru va fi monitorizată prin acordarea unor stimulente, care vor fi lipite pe medalionul-floare, fruct, leguma.

Educatoarea supraveghează și antrenează copiii la fiecare centru de activitate, oferind și explicații suplimentare acolo unde este necesar.

Se realizează "**TURUL GALERIEI**". Copiii împreună cu educatoarea analizează lucrările de la fiecare centru, se fac aprecieri verbale, comentarii, observații. Dupa ce s-au analizat lucrarile, copiii sunt indrumati sa descopere surprizele lasate de Zana Toamna, chiar sub masutele de la centre. La fiecare centru de activitate copiii descopera cate o piesa din puzzle. Dupa intregirea puzze-lului, apare Zana Toamna, iar pe spatele acestuia, o scrisoare prin care le multumeste copiilor ca l-au ajutat pe Frunzarel, iar din partea ei Frunzarel va primi o noua culoare, iar copiii vor primi gustarele, fructe.

Tranziția către activitatea recreativă se realizează prin hora toamnei, iar pe fundal muzical, cantecul " Toamna".

EDUCAREA ATITUDINII ECOLOGICE LA PREȘCOLARI PRIN PROIECTUL EDUCAȚIONAL „GÂNDESC VERDE, UN VIITOR VERDE''- MICROCERCETARE EDUCAȚIONALĂ

Prof.SPERILA CARMEN-LAURA,

GRADINITA CU P.P. NR.11 BARLAD

Educaţia în spiritul educaţiei ecologice înseamnă a-i forma copilului o conştiinţă şi o conduită ecologică, începând încă din familie, continuând în grădiniţă, şcoală, pe tot parcursul vieţii. Manifestarea unei atitudini responsabile faţă de mediu se formează în timp, în urma utilizării de către cadrele didactice a unor strategii şi modalităţi variate de realizare a educaţiei ecologice, care să-l aducă în contact direct cu problemele cu care se confruntă natura.

Educarea copiilor în domeniul educaţiei ecologice se realizează nu doar prin activităţile de învăţare cuprinse în curriculum-ul preşcolar, dar şi prin activităţile extraşcolare variate, acestea venind în sprijinul celor mici prin posibilitatea de a se implica activ, de a-şi perfecţiona deprinderile de îngrijire a naturii, de a-şi aprofunda cunoştinţele, de a-şi educa atitudini responsabile faţă de mediu.

Scopul acestei cercetări este determinarea impactului educaţiei ecologice prin activităţile proiectului educaţional „Gândeşte verde, un viitor verde'' asupra educării atitudinii pozitive a preşcolarilor faţă de mediul înconjurător.

Obiectivele cercetării:

- analiza comparativă a atitudinii pozitive faţă de mediul înconjurător în două grupuri de copii, grupul experimental şi grupul martor.

Activităţile s-au desfăşurat în sala de grupă, dar şi în exteriorul grădiniţei, folosind metode şi mijloace didactice diverse. O grupă formată din 20 copii a participat la activităţi extraşcolare cu tematică ecologică, activităţi din cadrul proiectului educaţional local „Gândesc verde, un viitor verde''. Cealaltă, grupa martor, a fost formată tot din 20 preşcolari, dar care nu au fost implicaţi în proiecte de educaţie ecologică.

Deşi variabila independentă, proiectul educațional a acţionat şi asupra preşcolarilor absenţi în momentele în care au avut loc testările, nedispunând de măsurătorile necesare, i-am eliminat din analiza statistică.

Copiii din grupul experimental au fost stimulaţi în mod sistematic să-şi lărgească orizontul de cunoştinţe, prin intuirea unui material didactic foarte bogat şi diversificat, să-şi însuşească atitudini pozitive durabile faţă de mediul înconjurător. De asemenea, au luat parte la vizite şi la plimbări care le-au îmbogăţit semnificativ cultura generală.

În cadrul activităţilor de învăţare atât din cadrul grădiniţei, cât şi din afara acesteia, am urmărit să le transmit preşcolarilor cunoştinţe noi, să le dezvolt gândirea, imaginaţia şi spiritul de iniţiativă, să le formez priceperi şi deprinderi de îngrijire a mediului, să le cultiv sentimente de dragoste şi respect faţă de resursele pământului.

Ipoteza generala a acestei cercetări este: studierea educaţiei ecologice in grădiniţă prin desfăşurarea proiectului ”Gândesc verde, un viitor verde’’, influenţează educarea atitudinii pozitive faţă de mediul înconjurător, manifestată prin recunoașterea comportamentelor ecologice.

Pentru realizarea cercetării am utilizat ca metodă de colectare a datelor testul de cunoștințe.

Cercetarea s-a desfăşurat în trei etape:

1. Etapa de pretest a constat în aplicarea testului de cunoștințe inițial, pentru a stabili nivelul de debut al achiziţiilor preşcolarilor.

2. Etapa de intervenţie a constat în predarea-învăţarea unor noţiuni variate de ecologie la grupul experimental, respectiv absenţa acestei intervenţii la grupul de control.

3. Etapa de posttest a constat în repetarea măsurătorii efectuate iniţial cu un test echivalent, după ce grupele au fost expuse celor două condiţii ale variabilei independente (prezenţa şi absenţa intervenţiei).

În vederea uniformizării condiţiilor experimentale, testările au fost făcute de o singură persoană şi au fost folosite probe echivalente la testarea iniţială şi la cea finală.

Din rezultatele evaluării finale reiese clar faptul că, faţă de rezultatele obţinute la evaluarea iniţială, copiii din grupul experimental au înregistrat progrese în ceea ce priveşte formarea deprinderilor de îngrijire a mediului, în schimbarea comportamentelor faţă de mediu şi însuşirea unor cunoştinţe de educaţie ecologică. Această evoluţie pozitivă s-a datorat participării copiilor la activităţi extraşcolare variate de educaţie ecologică: concursuri, activităţi practice de ecologizare,seminarii informative, toate confirmând ipoteza de cercetare lansată în debutul acestui studiu.

Analiza rezultatelor obţinute ne permite să observăm numărul crescut de copii care şi-au îmbogăţit bagajul de cunoştinţe, dar şi abilităţile în măsură să-i facă să acţioneze în scopul protejării mediului. Copiii sunt acum cu mai determinaţi să protejeze mediul înconjurător, să planteze o floare, să participe la colectarea selectivă a deşeurilor, să răspundă pozitiv la acţiuni de reciclare a PET-urilor, a maculaturii etc.

Procentele în creştere înregistrate evidenţiază saltul calitativ în ceea ce priveşte:

- atitudinile pozitive manifestate de preşcolari în raport cu natura;
- nivelul de cunoştinţe ecologice acumulat;
- perfecţionarea deprinderilor ecologice;
- participarea şi implicarea în activităţi care vizează protejarea mediului.

Analizând rezultatele obţinute prin metoda observaţiei, a analizei produselor activităţii, putem desprinde câteva aspecte în ceea ce priveşte educaţia ecologică a copiilor (prin activităţi extraşcolare):

• şi-au dezvoltat interesul de cunoaştere faţă de tot ceea ce îi înconjoară;
• au fost sensibilizaţi cu privire la efectele dezastruoase pe care le produce poluarea;
• şi-au dezvoltat sentimente puternice de respect faţă de mediul înconjurător;

Activităţile de educaţie ecologică, din cadrul proiectului educaţional, la care copiii au participat (seminarii informative, plantare de flori si arbuşti ornamentali, excursie de documentare, vizite, colectare de PET-uri, etc.) au confirmat necesitatea îmbinării activităţilor de învăţare cuprinse în curriculum-ul naţional pentru învăţământ preşcolar cu activităţile extraşcolare. Analizând datele înregistrate în fişa de observaţie curentă s-a putut observa un nivel maxim de participare a a copiilor la activităţi de ecologizare, de plantare de flori, la concursuri pe teme educaţie ecologică, vizite, excursii; şi-au dezvoltat deprinderile practice de îngrijire a mediului; au manifestat o atitudine pozitivă faţă de problemele acestuia; a crescut gradul de conştientizare şi nivelul de cunoştinţe în domeniul educaţiei ecologice.

Prin intermediul acestui proiect educaţional am încurajat participarea activă şi responsabilă a grădiniţei, familiei, şi comunităţii locale, am sensibilizat şi am stimulat copiii în a se implica în problemele de mediu, am format acestora deprinderi şi abilităţi de interacţiune pozitivă cu natura, le-am dezvoltat comportamente proecologice şi toate aceste beneficii educaţionale s-au datorat activităţilor extracurriculare pe care le-am putut exploata şi fructifica în interiorul grădiniţei.

Datele obţinute în urma cercetării confirmă validitatea ipotezei şi dau posibilitatea aplicării în practica educaţională a exemplelor de bună practică cuprinse în această lucrare.

Rezultatele acestui studiu cumulate cu experienţa didactică, îmi permit să fac următoarele aprecieri în legătură cu realizarea educaţiei ecologice în grădiniţă prin activităţi extraşcolare:

- pentru educarea atitudinii pozitive a preşcolarilor faţă de mediul inconjurător se impune creşterea numărului de activităţi extraşcolare de educaţie ecologică, în prelungirea activităţilor de învăţare cuprinse în curriculum naţional pentru învăţământ preşcolar, ţinând cont de caracterul concret, intuitiv şi orientarea practică a gândirii preşcolarului;
- este necesară pregătirea şi perfecţionarea permanentă a cadrelor didactice în direcţia informării, documentării şi experimentării în domeniul educaţiei ecologice;
- implicarea factorilor educaţionali în astfel de activităţi constituie un exemplu de urmat pentru tinerele generaţii şi o dovadă a faptului că doar prin susţinerea unei largi majorităţi resursele planetei vor fi folosite în mod raţional;
- vizita la Muzeul „Vasile Pârvan''-secţia stiinţe ale naturii, excursia de documentare, seminariile informative la care au participat subiecţii din grupul experimental au lărgit orizontul de cunoaştere şi explorare a mediului, stimulând iniţiativa personală şi de grup;
- activităţile proiectului au constituit o bună oportunitate de stabilire de legături interdisciplinare, o dovadă în plus că educaţia ecologică nu se poate realiza decât printr-o strânsă întrepătrundere cu ariile curriculare;
- concursul de arte plastice cu temă ecologică a insuflat spiritul de competiţie şi fair-play, a cultivat sentimente şi trăiri pozitive, de percepere a frumosului din natură;
- activităţile de educaţie ecologică desfăşurate în mijlocul naturii au favorizat punerea în valoare a inteligenţelor multiple ale copiilor, aceştia rezonând cu mediul înconjurător într-o atmosferă relaxantă, plăcută.

Consider că e nevoie de includerea în curriculum pentru învăţământ preuniversitar a unei noi discipline, şi anume etica ecologică, menită să continue demersul început la vârsta preşcolară, şi anume dezvoltarea judecăţilor ecologice şi a competenţelor etice ale viitorilor cetăţeni, cei care vor gestiona şi conduce destinele planetei.

Acum, la finalizarea proiectului educaţional " Gândesc verde – un viitor verde", dacă copiii ridică din proprie iniţiativă o hârtie aruncată la întâmplare, atrag atenţia celor care distrug

natura , pot spune cu mândrie că sunt pe drumul cel bun, că am reuşit să las o amprentă puternică asupra conduitei ecologice şi a evoluţiei ulterioare a acestora.

Această lucrare demonstrează faptul că prin activităţile extraşcolare planificate şi desfăşurate în funcţie de particularităţile de vârstă şi individuale ale copiilor, cresc şansele formării conştiinţei şi a conduitei ecologice începând cu vârsta preşcolară.

Bibliografie:

***, *(2008) Ghid de bune practici pentru educaţia timpurie a copiilor între 3-6 ani*, M.E.C.T..

***, *(2008) Curriculum pentru educaţia timpurie a copiilor cu vârsta cuprinsă între naştere şi 6/7 ani*, M.E.C.T..

***, *(2012) Managementul educaţiei ecologice*. *Ghid ECO pentru pici, părinţi şi bunici*, M.E.C.T..

PROIECT DIDACTIC INTEGRAT

DATA: 16.11.2021

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT VASLUI

EDUCATOARE: STATE OANA MĂDĂLINA

NIVEL: I

GRUPA MIJLOCIE

TEMA ANUALĂ: „Când, cum şi de ce se întâmplă”

TEMA PROIECTULUI: “ Toamna, mireasmă şi culoare”

TEMA SĂPTĂMÂNII: “Sfârşit de toamnă”

ELEMENTE DE ACTIVITATE INTEGRATA:

TEMA ACTIVITĂȚII INTEGRATE “Toamnă să ne revedem cu bine”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

(DȘ-Cunoașterea mediului +DOS-Activitate practică şi elemente de uz casnic)

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic / aplicație

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare

DURATA: O zi

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- ***ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):***

1.Întâlnirea de dimineaţă: *„Bună dimineaţa, copii ai Toamnei!”*

2. Rutine, prezența copiilor, calendarul naturii, servirea mesei, elemente de gimnastică, ”Sunt copil respectuos!” (deprinderea de a-şi adapta comportamentul la cerinţele grupului)

3.Tranziţii: 1.*„Bat din palme”* - recitativ

2. „Suntem curioşi” – frământări de limbă

JOCURI ŞI ACTIVITĂŢI LIBER ALESE (I):

1. Construcţii: *”Lădiţe pentru fructe” (cuburi plastic)*

2. Artă: *”Zâna Toamnă” (colorare în contur)*

3. Joc liber

- ***JOCURI ŞI ACTIVITATI LIBER ALESE (II)***

1. ***Euritmie :*** „Bate vântul frunzele”

- ***ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE (ADE):***

Activitate integrată: “Toamnă să ne revedem cu bine”

1. Domeniul Ştiinţă: Cunoașterea mediului: joc didactic

2. Domeniul Om şi Societate: Activitate practică şi elemente de uz casnic: aplicaţie- „Măşti pentru *Carnavalul Toamnei”*

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- *Consolidarea şi sistematizarea cunoştinţelor copiilor privind aspectele şi caracteristicile anotimpului de toamnă.*

OBIECTIVELE OPERAŢIONALE:

Jocuri şi activităţi liber alese:

1.Construcţii:

• să construiască lădiţe pentru fructe prin îmbinări şi suprapuneri;

2. Artă:

- să coloreze fară a depaşi conturul;

3. Euritmie:

• să cânte în cor, respectând ritmul, linia melodică și pauzele aferente;

• să execute pașii de dans învățați.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în context de comunicare cunoscute;
- Finalizarea sarcinilor şi a acţiunilor (persistenţa în activităţi);
- Activarea şi manifestarea potenţialului creativ;

DOMENII DE DEZVOLTARE VIZATE:

- Dezvoltarea limbajului, a comunicării şi premisele citirii şi scrisului;
- Capacităţi şi abilităţi faţă de învăţare ;
- Dezvoltare socio-emoţională;
- Dezvoltarea cognitivă şi cunoaşterea lumii;
- Dezvoltarea fizică, a sănătăţii şi a igienei personale;

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Demonstrează cunoaşterea caracteristicilor anotimpului de toamnă;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvenţă;
- Integrează ajutorul primit pentru realizarea sarcinilor de lucru la care intampină dificultăţi;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE: Activităţi pe domenii experienţiale (DŞ+DOS)

• să enumere caracteristicile anotimpului de toamnă;

•să sorteze legumele în coş,fructele în ladă şi florile în vază;

•să aranjeze pe piramidă fructele şi legumele în funcţie de culorile acesteia;

•să aplice elementul decorativ pe mască;

•să se prezinte în funcţie de leguma, fructul sau personajul pe care îl reprezintă;

SARCINI DIDACTICE:

- Sortarea fructelor, legumelor şi florilor respectând criteriile stabilite;
- Aranjarea corespunzatoare a fructelor şi legumelor pe piramidă, în funcţie de culoarea acesteia;
- Decorarea măştilor pentru *Carnavalul Toamnei*;

REGULILE JOCULUI:

- Copiii vor fi aşezaţi în semicerc pe buturugi;
- Răspunde copilul numit de Zână Toamnă;
- Copilul care nu rezolvă corect, va fi corectat de către un alt copil;
- Răspunsurile corecte sunt recompensate cu câte un măr, dar şi cu aplauze;
- Câştigă copilul care are cele mai multe mere în coşuleţul său;

ELEMENTE DE JOC:

- surpriză, mişcarea, recompensa, bătăi din palme, mânuirea materialului.
- **STRATEGII DIDACTICE:**

1.METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, observaţia, exerciţiul, problematizarea, Mâna oarbă, Turul galeriei, Piramida.

2.MIJLOACE DIDACTICE: buturugi, frunze, gard, dovleci, castane, nuci, crizanteme, fructe, legume, norişori, piramida, coşuleţe personalizate, recompense, piramida, costume, măşti, sclipici, lipici, pensoane, coş, ladă,vază, copaci etc.

3. FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe, individual

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educaţie timpurie 2019.*
2. Anghelache, V., Bențea, C., Massari, G., Cojocariu, V., Mâță, L., Barna, I., Alexandrache, C., Baroni, M., Gherguț, A., Colomeischi, A., Seghedin, E. (2017). *Metodica activităților instructiv-educative din grădiniță*- Ghid pentru examenele de definitivat și grade didactice, Editura Didactică și Pedagogică, R.A.
3. Laurenţia, Culea; Angela, (2008). Activitatea integrată din grădiniţa, Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar, Editura Didactică Publishing House, Bucureşti.

PROIECT DE PROGRAMĂ PENTRU OPȚIONAL

„PRIETENII SĂNĂTĂȚII”

Prof.înv.preșc.Toniță Constanda

Grădinița cu P.P. Nr.2,Bîrlad

Tipul opționalului:DLC+DOS+DEC

Grupa:mică

Durata:1 an/1 activitate pe săptămână

Activitatea opțională aleasă „Prietenii sănătății”desfăşurată în grădiniţă ,are un rol formativ deosebit, prin stimularea motivaţiei intrinseci, stând la baza comportamentului civilizat al adultului de mâine .Formarea deprinderilor igienice începe în familie şi este completată în grădiniţă, iar mai târziu,în şcoală.

Prin intermediul acestui proiect de programă,intenționăm să-i învățăm pe copii de la cea mai frageda vârstă, să fie îngrijiți, să respecte reguli de igienă personală, să se obișnuiască cu un regim rațional de alimentație,să punem baze trainice formării comportamentului igienic.

Pe parcursul desfășurării acestor activități opționale, copiii se vor familiariza cu regulile elementare de igienă individuală şi colectivă pentru înţelegerea şi aplicarea acestora în practică ;își vor forma comportamente igienice şi de protejare a sănătăţii personale şi a mediului corespunzător vârstei , descrierea unor comportamente sănătoase ; dialog însoţit de exemplificări şi de explicaţii : jocuri de rol,jocuri distractive, de mișcare, aplicaţii practice.

Evaluarea cunoștințelor și deprinderilor formate se va realiza sub formă de : evaluare orală a activităţilor copiilor: observări și descrieri, dialoguri, povestiri, jocuri distractive,jocuri de mișcare,fișe individuale de lucru,expoziții tematice,îngrijirea sălii de grupă.

BIBLIOGRAFIE

1. Curriculum pentru educație timpurie 2019
2. Constanța Cuciinic, „Cum să fiu sănatos?”Editura Aramis, București,2000.
3. Dora Gaman, Florentina Stroe, Educație sanitară pentru preșcolari și școlarii mici-Culegere,Editura Alfa,Piatra Neamț,2003
4. Manolache Adriana, Singurel mă îngrijesc, Editura Aramis, București, 2000.

1. EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI

2. „Acesta sunt eu!”-observare
3. „Chipul prietenului meu”-desen
4. „Doctorul și sănătatea”-discuții cu asistenta din unitate
5. „Prietenii curățeniei”-memorizare

6. „Ce spune oglinda despre mine?”-joc didactic
7. „Obiectele mele de toaletă”-fișă individuală de lucru
8. „Mi-am pierdut o batistuță”-joc de mișcare
9. „Periuța cea glumeață” de Sen Alexandru-memorizare
10. „Dinți frumoși și sănătoși”-activitate practică
11. „Cum servim masa?”-joc de rol
12. „Fetița cu fundițe roșii,” de Cella Aldea-lectura educatoarei
13. „Periem hăinuțele de praf”-activitate practică
14. „Jucăriile curate”-activitate practică
15. „Cine știe mai multe?”-joc didactic
16. „Ce e bine, ce e rău?”-convorbire
17. „Cum mă ingrijesc?!-lectură după imagini
18. „Sfatul mamei este bun! de Florin Iordăchescu-memorizare
19. „Maricica murdărica”-povestirea educatoarei
20. „Să îmbrăcăm copilul! –activitate practică
21. „Dacă vesel se trăiește!-joc musical
22. „Aer, soare și mișcare” –jocuri de mișcare în aer iber
23. „Singurel mă îngrijesc”-joc didactic
24. „Alimente bogate în vitamine”-convorbire pe bază de imagini
25. „Mici și sănătoși”-joc didactic
26. „Sănătoși și fericiți” desene pe asfalt

REVISTA ȘCOLARĂ CA INIȚIATIVĂ DIDACTICĂ

Prof. înv. primar Lache Sorina
Școala Primară Bârzești

Anul școlar 2020-2021 a fost plin de provocări pentru elevi, cadre didactice, părinți, în aceeași măsură, provocări date de apariția pandemiei, desfășurarea învățământului în sistem on-line, domeniu nou și dificil, pentru care am depus eforturi susținute. Ideea de a realiza o revistă școlară a apărut ca o necesitate și o bucurie, mai ales că în acest an am avut norocul de a lucra în regim simultan. Așa a apărut ,,Speranțe", Revista copilăriei, pentru elevii din clasa I și clasa a IV-a de la Școala Bârzești. Entuziasmul de a răsfoi și citi o revistă în care prichindeii din clasa I si ,,veteranii" din clasa a IV-a își văd chipul, rezultatele la concursuri, participarea la proiecte educaționale, a fost uriaș!

Consider că am reușit să-i motivez să obțină rezultate mai bune la învățătură, să participe cu interes la concursuri școlare și proiecte, să acorde mai multă atenție activităților școlare, educative, să se concentreze pe realizarea obiectivelor propuse de cadrele didactice, indiferent de modalitatea de învățare, să demonstreze că educația de acasă se poate desăvârși, se poate continua la școală cu mult succes. Revista ,,Speranțe"va rămâne o amintire pentru elevi și părinți a etapei învățământului primar prin care trec împreună, reprezintă legătura dintre școală și familie fără de care nu se pot obține rezultatele așteptate, în ceea ce privește pregătirea pentru viață a elevilor noștri, mai ales că societatea contemporană, modernă românească are nevoie de oameni bine pregătiți, educați, deschiși la minte, cu inițiative, emancipați, curajoși.

Revista cuprinde evenimente surprinse pe parcursul anului școlar, care marchează evoluția elevilor, nivelul de pregătire, performanțe, activități la care au participat și rezultate obținute. Am început cu un material denumit A venit toamna..., puțin nostalgic, puțin trist dar care poate mobiliza elevii. Ei oricum se bucură ca toamna începe școala! Apoi, am scris componența claselor, numele și prenumele copiilor în ordine alfabetică. M-am gândit să le adresez o întrebare interesantă, zic eu, elevilor: ,,Ce culoare are copilăria?". Răspunsurile au fost speciale, legate de viața de familie, de întâmplări petrecute în sat, în vacanță, amintiri plăcute despre prieteni și prietenii. Fiecare dintre elevi a avut câte o pagină de prezentare, fotografie și câteva cuvinte definitorii despre personalitatea, aspirațiile și gândurile lor, în capitolul ,,Dați-mi voie să mă prezint!". Unele prezentări personale sunt hazlii, pline de farmec! Am cuprins în paginile revistei participarea elevilor la concursuri școlare cum ar fi: ,,Proiect Internațional FORMIDABILII", Concursul Național ,,Amintiri din copilărie", ,,Micii olimpici". Proiectele locale ,,În lumea poveștilor", ,,Meseria brățară de aur" , ,,Zâmbetul copilăriei - 1 Iunie", Proiect Național de educație ecologică ,,Pământul, planeta copiilor", ,,Serbarea abecedarului" au avut mult succes, pentru că elevii și părinții s-au implicat cu multă bucurie. I-am invitat pe micii mei elevi la Biblioteca școlară ca să descopere lumea fascinantă a cărților. S-au bucurat și au fost curioși să vadă multe, multe cărți la un loc și deja le-am făcut fișe de bibliotecă, doar ei doresc să devină cititori!

Chiar dacă realizarea unei reviste școlare înseamnă multă muncă, eforturi de toate categoriile, timp, abilitați de redactare, răbdare și implicare, consider că, în principal, elevii se bucură că au o amintire care marchează trecerea timpului, perioada școlarității mici, rampă de lansare pentru viitor.

OPȚIONAL „MISTERELE LUMII ÎNCONJURĂTOARE"

p.i.p. Frențescu Simona Elena,
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu" Huși

Natura trebuie **iubită** pentru că este fascinantă,ni se dezvăluie cu dărnicie şi ne stârneşte permanent curiozitatea. Multitudinea de culori nu poate fi redată în picturi nici de cel mai desăvârşit pictor.Natura însăşi poate fi numită ,,PICTORUL DESĂVÂRŞIT''. Şi, apoi, ce ar însemna o lume

fără culori? Cu greu ar putea fi scris în cuvinte. Culorile şi muzica aduc în sufletul nostru fie bucurie, fie tristeţe, căldură, răceală, linişte sau preocupare.

Mediul înconjurător este pentru copil un prilej de influenţare, dându-i posibilitatea de a se mişca în voie, de a trăi noi experienţe, de a descoperi, cunoaşte şi experimenta.

Natura oferă copiilor materiale diferite şi interesante a căror observare, colecţionare, sortare, conservare şi prelucrare contribuie la lărgirea orizontului de cunoaştere. Numărul infinit de flori, frunze, seminţe, de forme şi culori diferite au oferit inepuizabile modalităţi de realizare a unor tablouri, machete, jucării.

Opționalul „MISTERELE LUMII INCONJURATOARE" îşi propune să formeze competenţe ce integrează valori şi atitudini prin demersuri didactice care să construiască o învățare eficientă, ceea ce implică reevaluarea şi înnoirea metodelor folosite în practica instructiveducativă. Acest opţional va intersecta segmente de discipline ce aparţin mai multor arii curriculare şi, astfel, i se oferă elevului posibilitatea de a se exprima în funcţie de posibilităţile individuale, de interesele şi motivaţiile personale.

Pentru trezirea interesului copilului pentru această disciplină şi pentru dezvoltarea încrederii în sine, jocul didactic va predomina, asigurând contextul pentru participarea activă, individuală şi în grup, care să permită exprimarea liberă a propriilor idei şi sentimente.

De asemenea, accentul se va pune pe spontaneitatea şi creativitatea răspunsurilor şi nu pe rigurozitatea ştiinţifică a acestora. Prin reluări succesive şi prin utilizarea obiectelor, elevul ajunge să se corecteze singur, pe măsură ce noţiunile devin înţelese şi interiorizate. Copiii vor fi stimulaţi să întrebe, să intervină, să aibă iniţiativă, să exprime idei şi sentimente despre ceea ce învaţă.

Se vor alege unele metode care să asigure activizarea structurilor cognitive şi operatorii ale elevilor, valorificarea potenţialului psihic şi fizic al acestora şi transformarea elevului în coparticipant la propria instruire şi educaţie.

Activităţi de învățare vor viza:

• căutarea răspunsurilor prin explorarea directă a mediului înconjurător și a lumii vii, cu ajutorul experimentelor și al investigațiilor în laborator sau pe teren, prin dirijarea curiozității elevilor spre efectuarea de observații directe;

• realizarea unor proiecte, prin care elevii să fie implicaţi în exerciţii de luare a deciziei, de propunere a unor strategii de rezolvare a problemelor din viaţa cotidiană, de identificare a soluţiilor, de rezolvare a unor situaţii-problemă;

• utilizarea metodelor, a mijloacelor şi a instrumentelor TIC. Prin modul de abordare a întregului demers didactic, se va diversifica activitățile de învăţare asociate fiecărei competențe specifice, abilitatea de a le particulariza astfel încât să asigure egalitatea de şanse şi satisfacerea nevoilor de instruire şi de educaţie ale fiecărui elev în parte.

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof. înv. primar Ivan Gabriela
Școala Gimnazială „Vasile Pârvan" Bârlad

1.Titlul: *„Ziua Mondială a Educaţiei"*
2. Data: 4 octombrie 2021
3. Coordonator: prof. înv. primar Ivan Gabriela
4. Argument:

În 1994, UNESCO a inaugurat prima ZI MONDIALĂ A EDUCATORILOR, pentru a comemora semnarea, în 1966, a recomandării făcute de UNESCO şi Organizaţia Internaţională a Muncii privind condiţiile de muncă ale personalului didactic.

Aceastăzi se sărbătoreşte în data de 5 octombrie în peste 200 de ţări, denumirea ei fiind *World Teachers' Day* în engleză sau Journée *Mondiale des Enseignants* în franceză.

În mai multe țări, Zilele profesorilor sunt destinate a fi zile speciale de apreciere a cadrelor didactice.

Evenimentul ţine să ne reamintească faptul că o educaţie de calitate reprezintă cheia unei reuşite profesionale.

Ziua Mondială a Educaţiei nu trebuie să omagieze doar munca profesorilor şi a dascălilor ci trebuie să fie şi un prilej de reconştientizare a rolului pe care educaţia în sine îl are pentru orice stat şi pentru orice generaţie. Specialiştii din educaţie recunosc că educaţia eficientă se realizează prin complementaritatea dintre rolurile şcolii ca instituţie şi a familiei ca şi cămin.

5. Scop: Conştientizarea dascălilor de vocaţialor de formatori, educatori şi informatori contribuind la dezvoltarea unei ţări precum şi a rolului acestora civic de mare importanţă contribuind la păstrarea coeziunii sociale.

6. Obiective:

- Să cunoască semnificaţia zilei de 5 octombrie – Ziua Educaţiei;
- Dezvoltarea aptitudinilor şi înclinaţiilor artistice ale elevilor;
- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare, atenţie.

7. Grupţintă: elevii clasei a III-a B

8. Resurse:

a. umane: elevii şi d-na învăţătoare;
b. materiale: fișe de lucru, planșă, bilețele, lipici, carioci, creioane colorate, diplome.

9. Desfăşurarea activităţii:

Elevii claseia III-a B au fost informaţi cu privire la semnificaţia zilei de 5 octombrie. Aceştia au realizat un ciorchine având ca temă „Educația” lipind bilețele cu termeni corespunzători. Concomitent copiii au completat ciorchinele de pe fișa de lucru primită și au realizat desene sugestive cu tema „Cărticica” completând paginile cu citate despre educație.

Copiii au fost recompensaţi cu aplauze și diplome.

10. Rezultate:

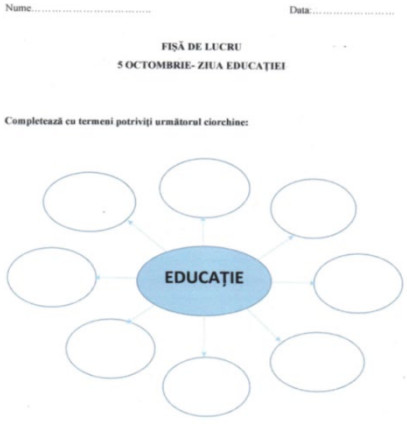
a. lucrări realizate de copii;
b. expoziţie cu lucrările elevilor în sala de clasă.

11. Evaluare: aprecieri verbale, expoziţie cu lucrările elevilor, diplome.

12. Mediatizare: expoziţie cu lucrările elevilor, informarea părinţilor pe WhatsApp.

13. Activitatea în imagini:

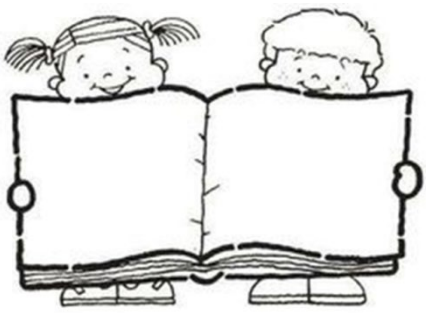

Nume..... Data.....

FIȘĂ DE LUCRU

5 OCTOMBRIE- ZIUA EDUCAȚIEI

Completează cu termeni potriviți următorul ciorchine:

EDUCAȚIE

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar Diaconu Alina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Vaslui

CLASA: I
ARIACURRICULARĂ: Consiliere și orientare
DISCIPLINA: Dezvoltare personală
UNITATEA TEMATICĂ: ***Despre prietenie și prieteni***
SUBIECTUL LECŢIEI: ***Ce este prietenia?***
TIPUL LECŢIEI: de recapitulare şi sistematizare a cunoştinţelor
SCOPULLECŢIEI: Exprimarea adecvată a emoţiilor în interacţiunea cu copii şi adulţi cunoscuţi pentru a dezvolta relații de prietenie
COMPETENȚE SPECIFICE:
2. 1. Asocierea emoțiilor de bază cu elemente simple de limbaj nonverbal și paraverbal
2.2. Transmiterea unor mesaje verbale și nonverbale simple despre propriile experiențe de viață
2.3. Explorarea caracteristicilor necesare pentru a fi bun prieten
OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
O1 Să-și exprime propriile sentimente, emoții;
O2 Să identifice valoarea de adevăr a unor enunțuri ce au ca temă „PRIETENIA";
O3 Să numească un coleg – prieten motivându-și alegerea;
O4 Să stabilească comportamentul adecvat într-o relație de prietenie;
STRATEGIA DIDACTICĂ:
Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia,expunerea, jocul didactic, brainstorming
Mijloace de învăţământ: planşe, imagini, marker, calculator, videoproiector, post-it-uri diferit colorate şi de diferite forme, resurse online: poveste, film, Semaforul emoţiilor, ghem de ață, bomboane Skittles
Forme de organizare: frontală, individual, perechi, discuţii de grup.
BIBLIOGRAFIE:
Anca Veronica Tăut, Rodica Horvath - *Dezvoltare personală-caiet de aplicații*, Editura Sinapsis, 2014
Viorica și Dumitru Pârâială, Claudia Bălan, Anica Vasilache, Teodora Tanasă - *ACTIVITĂŢI ÎN COMPLETAREA PROGRAMULUI DIN CICLUL PRIMAR* - Editura Euristica, 2004
RESURSE ONLINE: https://www.youtube.com/watch?v=lZx8ItJcInU&t=7s
https://www.youtube.com/watch?v=IlIe7S3JCZE
https://emalascoala.ro/jocuri-pentru-dezvoltare-personala/

Etapele lecției	***Conținutul instructiv-educativ al lecției***
Moment organizatoric	Pregătesc materialele necesare pentru lecţie. Stabilesc mediul favorabil desfăşurării activităţii.
Captarea atenției	Skittles- prietenii emoțiilor Pregătesc pungi cu bomboane Skittles, le spun copiilor să ia câte o bomboană pe care să o păstreze. Îi anunț că vor putea mânca bomboană după ce vor spune câte un lucru care să-i facă să se simtă întru-un anumit fel: fericiți - culoarea roșie triști - culoarea portocalie furia - bomboanele verzi entuziasm- bomboane galbene teama - bomboanele mov
Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite	Anunț tema lecției: *Ce este prietenia?* Enunț obiectivele activității într-un limbaj accesibil elevilor.

Sistematizarea, consolidarea, fixarea cunoştinţelor asimilate anterior	Propun spre vizionare „**Povestea celor trei fluturi”** https://www.youtube.com/watch?v=lZx8ItJcInU&t=7s Solicit elevilor să urmărească pe parcursul filmului emoțiile pe care le au personajele. Se poartă apoi, o scurtă conversație pe baza filmului vizionat: Despre cine este vorba în povestea noastră? Cum este vremea în poveste? Ce fac fluturașii? Unde au vrut să se adăpostească fluturașii? De ce nu i-au primit florile? Prin ce emoții au trecut fluturii de-a lungul poveștii? Ce părere aveți despre comportamentul celor trei fluturi? Se extrage concluzia că prietenii rămân împreună la bine și la rău și finalizăm prin proverbul „ Prietenul la nevoie se cunoaște” Ce ai simţit citind lectura ? (starea de spirit). Ce alt titlu s-ar potrivi textului ? (brainstorming) **Joc: Ridică-te / stai jos!** - Solicit elevilor să se ridice dacă enunțul prezentat (benzi de hârtie colorate afișate pe tablă) este corect. Îmi fac prieteni noi și îi păstrez pe cei vechi dacă: • Discut politicos cu ceilalți copii. • Nu respect regulile jocurilor atunci când mă joc. • Îi ajut pe ceilalți copii atunci când se află în dificultate. • Nu sunt întotdeauna sincer. • Sunt generos. • Sunt lăudăros și încerc mereu să ies evidență. • Îi încurajez pe prietenii mei atunci când au nevoie. • Îi amenințe pe ceilalți copii. • Întotdeauna îmi respect promisiunile făcute. La final sunt separate enunțurile ce indică comportamente potrivite. • Discut politicos cu ceilalți copii. • Îi ajut pe ceilalți copii atunci când se află în dificultate. • Sunt generos. • Îi încurajez pe prietenii mei atunci când au nevoie. • Întotdeauna îmi respect promisiunile făcute. Care sunt însușirile unui bun prieten? (în perechi completează pe postit-uri, se afișează pe tablă)
Obținerea performanței	**Ghemul magic** Se prezintă elevilor un ghem de ață – un ghem magic. De-a lungul timpului în cadrul clasei s-au creat o serie de legături, de prietenii. Fiecare elev are unul sau mai mulți prieteni. Voi da capătul ghemului unui elev care va oferi ața altui coleg și va spune: “Ești prietenul meu pentru că……..“. Cel care va prinde ața va da mai departe altul coleg și își va motiva alegerea făcută. La sfârșitul jocului se va adresa întrebarea:

	Cum v-ați simțit? Se va trage concluzia și se va remarca faptul că într-o clasă toţi colegii sunt conectaţi ca într-o reţea şi că este important este ca relaţiile lor să fie bune.
Asigurarea retenţiei şi a transferului	**Cântecul prieteniei** https://www.youtube.com/watch?v=IlIe7S3JCZE Mesaj de mulțumire adresat unui prieten. Ce i-ai spune?
Încheierea activităţii	Se vor face aprecieri asupra participării elevilor la lecţie, precum şi asupra comportamentului lor pe parcursul orei.

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar Munteanu Simona
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Clasa: Pregătitoare D
Obiectul: Comunicare în limba română
Subiectul: Albă ca Zăpada și cei șapte pitici, de Fraţii Grimm
Tipul lecţiei: de consolidare
Obiective:
- să selecteze mulțimile de obiecte după criteriul dat;
- să redea conţinutul poveștii;
- să „citească” imagini și să le aşeze în ordinea desfăşurăriiacţiunii;
- să răspundă la întrebări care vizează conținutul poveștii;
- să-și exprime părerea în legătură cu faptele și personajele poveștii;
- să extragă reguli de igienă a locuinței;
- să identifice literele studiate.

Metode şi procedee: conversaţia euristică, munca independentă, problematizarea, jocul didactic, observaţia, exerciţiul
Suport şi resurse:aplicații online -LearningApps,Wordwall, Youtube
calculator/videoproiector, fișe de lucru

Secvenţelelecţiei	Conţinutul învăţării
1. Moment organizatoric	Se asigură condiţiile necesare bunei desfăşurări a lecţiei.
2. Captarea atenţiei	Elevii sunt anunţaţi că Tweety, mascota clasei, a invitat astăzi la lecție niște personaje dintr-o poveste cunoscută de ei. Pentru a descoperi despre ce poveste este vorba, le propun următorul joc: https://learningapps.org/15689908 Copiii descoperă că este vorba despre povestea ***Albă-ca-Zăpada şi cei şapte pitici.***
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor	Pentru a o salva pe Albă-ca-Zăpada, piticii trebuie să depășească niște obstacole. Voi trebuie să-i ajutaţi, demonstrând că ştiţi: cum se numesc personajele poveştii, că ştiţi să povestiţi frumos întâmplarea, recunoaşteţi literele studiate, socotiţi corect, cunoaşteţi regulile de igienă corporală și a locuinței, aveţi îndemânare la abilităţi practice.
4. Reactualizarea, sistematizarea şi generalizarea cunoştinţelor	Cer elevilor să redea conținutul poveștii ordonând imagini sugestive ce cuprind momentele principale. Poveștile copilăriei - Albă ca Zăpada (learningapps.org) Continui cu întrebări ce vizează conținutul poveștii. Povestea „Alba ca Zăpada” - Quiz (wordwall.net) Le propun copiilor să identifice personaje și elemente din poveste.

6. Obţinerea performanţei. Conexiunea inversă	Alba ca Zăpada si cei 7 pitici - Labelleddiagram (wordwall.net) Care sunt personajele? Cum era căsuța piticilor? - vizionare secvență film Albă ca Zăpada - casa piticilor (learningapps.org) Pentru că în căsuță era multă dezordine, propun vizionarea unei secvențe din care să extragă soluția pentru a transforma căsuța într-una ordonată și curată. Alba ca Zăpada - de fluieri când muncești (learningapps.org) - **Albă ca Zăpada** vrea să-i demonstraţi că sunteţi şcolari silitori la toate disciplinele. Ea v-a pregătit nişte fişe pe care trebuie să le rezolvaţi. (anexa). Elevii rezolvă sarcinile de lucru în scris. - **Voiosul** este atât de mulţumit de munca voastră, încât fredonează întruna cântecul „Piticii". Haideţi să-l cântăm şi noi! - Noi Suntem Piticii - Cântece Pentru Copii – CânteceleCopii.ro - YouTube
7. Aprecieri asupra desfăşurării lecţiei	Se fac aprecieri globale asupra desfăşurării activităţiişi din punctul de vedere al răspunsurilor pe care elevii le-au dat, cât şi din punctul de vedere disciplinar. Toţi copiii vor primi ca recompensă șablonul pentru confecționarea unui pitic.

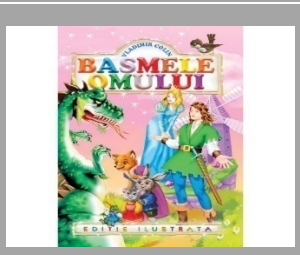
DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LECTURĂ PRIN CONECTAREA ELEVILOR

Prof. înv. primar Olaru Nastica,
Școala Gimnazială „Constantin Parfene" Vaslui

În perioada 2019-2021, Școala Gimnazială „Constantin Parfene" Vaslui este partener într-un proiect de inovare Erasmus +, KA201, *ReadTwinning: Connecting students through shared interests to develop a love for reading*, 2019-1-IT02-KA201-063241, coordonat de NGO Forum del Libro Italia, parteneri European University Cipru, NGO GRYD UK și 3 școli din Cipru, Portugalia și România. Proiectul se adresează nevoii continue de strategii și instrumente eficiente pentru promovarea lecturii în rândul tinerilor, prin împletirea activităților școlare cu interesele personale și încurajarea conexiunilor sociale între elevi din diferite clase, școli, culturi și țări (https://readtwinning.eu/). *ReadTwinning* răspunde acestei nevoi urgente dezvoltând și testând metodologii și instrumente pentru identificareaintereselor elevilor și conectarea tinerilor cititori cu interese similare, creionând un mediu de lectură mai bogat, mai motivant, bazat pe citirea „paralelă" a aceleiași cărți sau cărți conectate tematic.

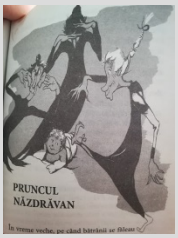
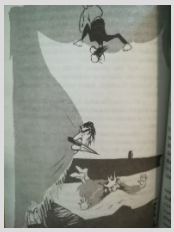
În perioada martie-iunie 2020, când cursurile și de la instituția noastră s-au desfășurat exclusiv online, s-a propus ca activitate, care să promoveze dragostea pentru lectură, realizarea unor jurnale de lectură în grupuri mici de cititori, membri ai familiei. Răspunsul a fost pozitiv, cărțile citite fiind alese la propunerea cititorilor care au realizat liste pe grupe de vârste. Structura acestui jurnal i-a determinat pe copii să se implice, având alături și familia, un aspect ce i-a motivat în lectura cărții, dar și în exprimarea părerii personale. De asemenea redactarea pe calculator și conexiunea cu unele resurse de pe internet a ușurat prezentarea acestora. Forma finală a acestui jurnal s-a constituit într-o formă veritabilă de popularizare a cărților în rândul elevilor, acestea fiind trasformate în resurse deschise, prin publicarea pe site-ul proiectului, precum și pe spațiile online destinate claselor.

Vă propunem un jurnal realizat de un elev de clasa a II-a, în echipă cu sora sa și mama acestuia.

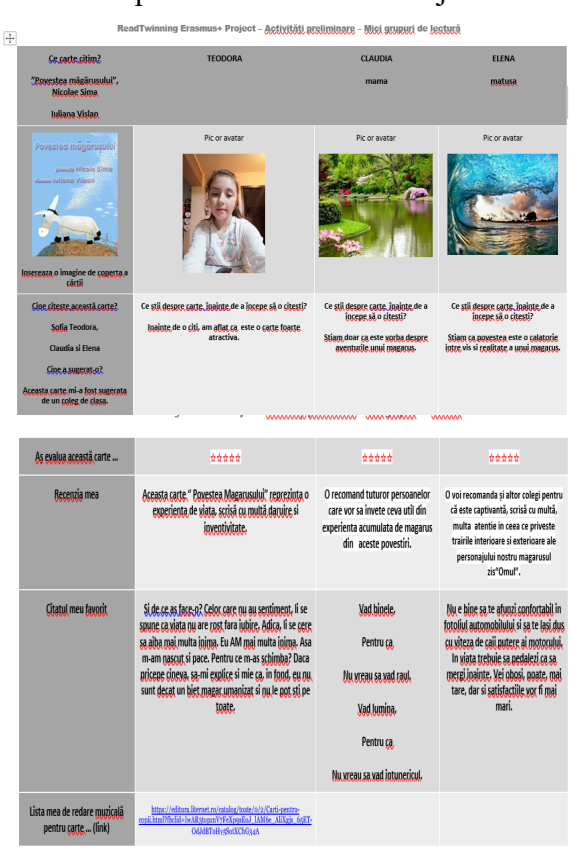
Ce poveste citim? Vladimir Colin, Pruncul năzdrăvan	Cititor 1 Vlad	Cititor 2 Roxana - sora	Cititor 3 Diana - mama
			
Cine citește această poveste? **Cine a sugerat-o?** **Povestea o citesc trei membri ai familiei Loghin. Mama a ales povestea pentru că este scurtă și pentru că titlul i-a stârnit curiozitatea.**	Ce știi despre povestea ,,Pruncul năzdrăvan” înainte de a începe să o citești? Mă gândeam că pruncul face pozne.	Ce știi despre povestea ,,Pruncul năzdrăvan” înainte de a începe să o citești? Știam că va fi o poveste foarte interesantă.	Ce știi despre povestea ,,Pruncul năzdrăvan” înainte de a începe să o citești? M-am gândit la faptul că bebelușul este unul deosebit.
Aceast grup de lectură își începe activitățile la data de 26.04.2020.	**Am început să citesc povestea în data de 26.04.2020.**	**Am început să citesc povestea în data de 28.04.2020.**	**Am început să citesc povestea duminică, 26.04.2020.**
Ziua n. 1 (7 pag)	**Vlad**	**Roxana**	**Diana**
Astăzi am reușit să citesc….	De la pag. 201 la pag 207.	De le pag 201 la pagina 207.	De la pag. 201 la pag 207.
Astăzi am descoperit că…	Am aflat că bebelușul putea vorbi de la naștere și nu plângea, nu țipa. Pruncul împreună cu doi tovarăși a mers călare pe un armăsar cu trei picioare, din târg în târg, pentru a îndrepta viața oamenilor.	Am descoperit că pruncul a vorbit exact de la naștere, ceea ce mi s-a părut extraordinar.	S-a născut într-o familie obișnuită un copil neobișnuit, care a reușit să scape de prezicerile ursitoarelor sale.

Astăzi mi-a plăcut/ nu mi-a plăcut…	Mi-a plăcut de bebeluș pentru că era unul deosebit de ceilalți copii.	Mi-a plăcut că pruncul i-a ajutat pe ceilalți și a ignorat vorbele ursitoarelor. Nu mi-a plăcut faptul că părinții au fost rușinați pentru că nou-născutul a rupt cozile la mături.	Mi-a plăcut faptul că pruncul și-a propus să schimbe în bine soarta oamenilor.
Astăzi am discutat povestea cu… **Și am discutat despre…**	Am discutat cu mama și sora mea despre tot ce a făcut pruncul de când s-a născut și până a ajuns la împărat.	Am discutat astăzi cu mama și Vlad despre cât de năzdrăvan era pruncul.	Astăzi am discutat cu Vlad și Roxana despre trăsăturile pruncului și despre puterea ursitoarelor.
Ziua n. 2 (8 pag)	**Vlad**	**Roxana**	**Diana**
Astăzi am reușit să citesc….	De la pag. 208 la pag 215.	De la pag. 208 la pag 215.	De la pag. 208 la pag 215.
Astăzi am descoperit că…	Au venit boieri, călăi, judecători, jandarmi la împărat și s-au plâns că nu mai sunt oameni de schingiut și de pus în beci. Împăratul a poruncit să fie aduși pruncul și tovarășii săi. El ascunse jandarmi, boieri, călăi, judecători în palat pentru a-i surprinde pe „invitați”. Ursitoarele au murit, sărind din turla palatului. Împăratul a murit de bătânețe și i-a luat locul o păpușă de ceară. Pruncul năzdrăvan	Oamenii s-au plâns împăratului că mor de foame fără minciună, hoție și prostie. Ei se tem că odată cu ursitoarele, care au sfârșit tragic, vor dispărea și minciuna, prostia și hoția.	Astăzi am redescoperit că oamenii sunt obișnuiți cu un anumit stil de viață și nu vor ca acesta să fie schimbat.

	și amicii săi ajută oamenii să scape de belele și de ursitoare.		
Astăzi mi-a plăcut/ nu mi-a plăcut…	Mie îmi place de prunc pentru că ajută oamenii să nu mai aibă probleme.	Mi-a plăcut faptul că puncul încearcă să-i ajute pe ceilalți.	Nu mi-a plăcut faptul că se dorește ca minciuna, hoția și prostia să domnească în continuare.
Astăzi am discutat povestea cu… **Și am discutat despre…**	Astăzi am discutat cu mama și sora mea despre tot ce a făcut pruncul și amicii săi din momentul în care a ajuns la împărat și până când au sărit ursitoarele de pe turlă.	Am discutat cu mama și Vlad despre întâmplările petrecute și am concluzionat că din lume nu vor dispărea niciodată minciuna, prostia și hoția.	Am discutat cu Roxana și Vlad despre aventurile pruncului și despre ce s-a întâmplat la împărăție.
După ce am citit…	**Vlad**	**Roxana**	**Diana**
Grupul de lectură a terminat activitățile de lectură la data de 29.04.2020.	Am terminat de citit povestea la data de 29.04.2020.	Am terminat de citit povestea la data de 29.04.2020.	Am terminat de citit povestea la data de 29.04.2020.
Aș evalua această poveste …	☆☆☆☆☆	☆☆☆☆☆	☆☆☆☆☆
Recenzia mea	Eu recomand povestea aceasta tuturor celor care adoră basmele pentru că este o poveste frumoasă, interesantă.	Mi-a plăcut mult povestea.	Lecturarea acestei frumoase povești m-a binedispus. O recomand tuturor celor care, de la mic la mare, doresc să petreacă câteva clipe plăcute, să-și descrețească frunțile, să învețe ceva.
Citatul meu favorit	„Câte bordeie, atâtea obiceie!”	„...unde-s doi puterea crește și unde-s trei...”	„...ca oamenii să mai trăiască și după firea lor. Iar

			unde dădeau peste-o viață strâmbată o-ndreptau și unde se năștea un copil îi meneau să crească-n voie.”
Lista mea de redare muzicală pentru carte … (link)	…… …… ……	…… …… ……	…… …… ……
Imaginea mea /video pentru această carte (link)			
Această poveste m-a făcut să vreau să citesc…	Această poveste m-a făcut să vreau să citesc încă o dată „Pruncul năzdrăvan”.	Această poveste m-a determinat să vreau să citesc și alte povești scrise de același autor deoarece exprimarea lui a fost ușoară de înțeles.	Povestea plină de tâlc mă determină să citesc întreaga carte „Basmele omului” de Vladimir Colin.

Câteva print screenuri de la alt jurnal de lectură.

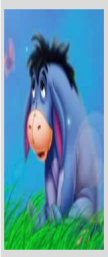

ReadTwinning Erasmus+ Project – Activități preliminare – Mici grupuri de lectură

Ce carte citim?	TEODORA	CLAUDIA	ELENA
"Povestea măgărusului", Nicolae Sima Iuliana Vislan		mama	matusa
Insereaza o imagine de coperta a cărții	Pic or avatar	Pic or avatar	Pic or avatar
Cine citește această carte? Sofia Teodora, Claudia si Elena Cine a sugerat-o? Aceasta carte mi-a fost sugerata de un coleg de clasa.	Ce știi despre carte, înainte de a începe să o citești? Înainte de o citi, am aflat ca este o carte foarte atractiva.	Ce știi despre carte, înainte de a începe să o citești? Stiam doar ca este vorba despre aventurile unui magarus.	Ce știi despre carte, înainte de a începe să o citești? Stiam ca povestea este o calatorie intre vis si realitate a unui magarus.
As evalua această carte …	★★★★★	★★★★★	★★★★★
Recenzia mea	Aceasta carte " Povestea Magarusului" reprezinta o experienta de viata, scrisa cu multa daruire si inventivitate.	O recomand tuturor persoanelor care vor sa invete ceva util din experienta acumulata de magarus din aceste povestiri.	O voi recomanda si altor colegi pentru că este captivantă, scrisă cu multă, multa atentie in ceea ce priveste trairile interioare si exterioare ale personajului nostru magarusul zis"Omul".
Citatul meu favorit	Si de ce as face,o? Celor care nu au sentiment, li se spune ca viata nu are rost fara iubire. Adica, li se cere sa aiba mai multa inima. Eu AM mai multa inima. Asa m-am nascut si pace. Pentru ce m-as schimba? Daca pricepe cineva, sa-mi explice si mie ca, in fond, eu nu sunt decat un biet magar umanizat si nu le pot sti pe toate.	Vad binele, Pentru ca Nu vreau sa vad raul. Vad lumina, Pentru ca Nu vreau sa vad intunericul.	Nu e bine sa te afunzi confortabil in fotoliul automobilului si sa te lasi dus cu viteza de cai putere ai motorului. In viata trebuie sa pedalezi ca sa mergi inainte. Vei obosi, poate, mai tare, dar si satisfactiile vor fi mai mari.
Lista mea de redare muzicală pentru carte … (link)	https://editura.libernet.ro/catalog/toate/ro/p/Carti-pentru-copii.html?fbclid=IwAR3tpuuuvTrPeXyoaiSuJ_IAMSe_AEXgjx_6qET-OdAHTo4hvg8xtXCh0Yg4A		

ReadTwinning Erasmus+ Project – Activități preliminare – Mici grupuri de lectură

Acest grup de lectură își începe activitățile la data de pe 24 aprilie	Am început să citesc cartea pe 24 aprilie.	Am început să citesc cartea pe 24 aprilie.	Am început să citesc cartea pe 24 aprilie.
Ziua 1/20 pagini	TEODORA	CLAUDIA mama	ELENA matusa
Astăzi am reușit să citesc…	De la pag. 1 la pag 20	De la pag. 1 la pag 20	De la pag. 1 la pag 20
Astăzi am descoperit că…	Astazi am descoperit experientele prin care trece magarusul, zis si "Omul", pentru a-si construi o casa, un gard, o gradina si o livada.	Viata e o calatorie intre vis si realitate pe care magarusul o parcurge.	Magarusul si-a dorit sa traiasca precum "Omul". Nind impulsionat de stapanul sau care si-a construit o casa si si-a intemeiat o familie.
Astăzi mi-a plăcut/ nu mi-a plăcut…	Mi-a placut cum magarusul si-a pus in aplicare ideile de a avea casuta lui, un gard, o gradina si o livada.	Vointa cu care este inzestrat magarusul pentru a-si atinge scopul si de a-si realiza visele.	Magarusul isi urmeaza cu staruinta si rabdare scopul in viata.
Astăzi am discutat cartea cu… Și am discutat despre…	Astazi am discutat cartea cu mama. Mama m-a sfatuit ca in viata trebuie sa ai un scop, un vis, pe care trebuie sa-l urmezi si, oricat ar fi de greu, nu trebuie sa te dai batut.	Astazi am discutat cartea cu Teodora. A fost placut impresionata de bunatatea si veselia magarusului dar si de relatia de prietenie a acestuia cu vecinii.	Astazi am discutat cartea cu Teodora si Claudia. Fiecare calatorie pe care o intreprinde magarusul nazdravan reprezinta o etapa din viata fiecarui om.
Ziua 2/22 pagini	TEODORA	CLAUDIA mama	ELENA matusa
Astăzi am reușit să citesc…	De la pag. 21 la pag 42	De la pag. 21 la pag 42	De la pag 21 la pag 42

Imaginea mea /video pentru această carte (link)			
Această carte m-a făcut să vreau să citesc…	Să citesc si alte carti in care pot descoperi si alte experiente de neuitat.	Cărțile sunt un refugiu, față de vulgaritățile lumii reale.	Cărțile sunt purtători ai civilizației. Fără cărți, istoria este tăcută, literatura toantă, știința schiloadă, gândurile și imaginația în repaus.

PROIECT MICROGRANTURI
„ȘCOALA ESTE ȘANSA MEA”

profesor pentru învățământul primar, Roșu Anca Flavia,
Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Vaslui

Obiectivul generalde atins în urma aplicării activităților de la nivelul Proiectului Microgranturi - Școala este șansa mea se concretizează în creșterea nivelului de conștientizarea al elevului cu privire la importanța educației în vederea reducerii absenteismului și a riscului de abandon școlar.

Obiective specifice SMART:

O1. Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de şcoală a unui număr de 20 de elevi din grupul țintă, de la clasele V-VIII

O2. Reducerea numărului de absențe şcolare a unui număr de 20 de elevi din grupul țintă de la clasele V-VIII, cu un procent de 30%

O3. Creşterea cu 50% a numărului de activități care implică elevii cu risc de abandon şcolar în vederea dezvoltării unei stime de sine şi construirii unei imagini de sine pozitive

O4. Dezvoltarea unui mediu şcolar incluziv, prietenos, fără discriminare pentru toți cei 326 de elevi ai şcolii

Toate cele cinci activități s-au derulat în mediul online pe platforma educațională Google classroom (Google meet) pe domeniul școlii @scaicuza.ro. S-a format un grup pe platforma educațională Google classroom cu toți cei 20 de elevi din grupul țintă (voluntari din clasele a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a) şi cele 7 cadre didactice implicate. Încă de la începutul proiectului s-a stabilit un calendar al activităților, pe zile, ore şi cadre didactice responsabile. Fiecare activitate a presupus organizare cu materiale necesare solicitate prin proiect - markere, postituri, coli de scris, pixuri cu gel, carioci, foarfece, carton colorat, lipici, dulciuri - recompense pentru toți elevii, tablete grafice, memorie externă pentru cadrele didactice, agende și stilouri - recompense pentru cadrele didactice implicate.

1. Diferiți dar, totuşi la fel

Aceasta a fost o activitate de promovare a diversității şi a nondiscriminării. Activitatea a avut loc în mediul online, după orele de curs.

Folosind tableta grafică cadrul didactic a oferit elevilor diferite tipuri de comportamente. Elevii au ales din comportamentele expuse de cadrul didactic, pe cele care exprimă abilităţile lor emoţionale, sociale şi cognitive pe care le folosesc în viaţa de zi cu zi. Cadrul didactic a purtat discuții cu elevii despre alegerile lor. În cadrul acestei activități, elevii au aflat că, desi sunt diferiți după culoarea ochilor, culoarea pielii, condițiie conomice, pasiuni, ei sunt totuşi la fel: sunt elevi la aceeaşi şcoală, cu preocupări apropiate vârstei, cu nevoia de a fi apreciați şi iubiți. Prin realizarea acestei activități s-a atins obiectivul O4.

2. Eu în viitor

Aceasta a fost o activitate de orientare şcolară şi profesională a elevilor. Activitatea a avea loc în mediul online.

Elevii au fostorganizați în grupuri în funcție de meserii.

S-au discutat împreună cu cadrul didactic următoarele aspecte:

- condiţiile de muncă;
- deprinderile şi aptitudinile necesare;
- studii minime impuse şi ce şcoli trebuie urmate;

Prin intermediul acestei activități elevii au înțeles că singura lor şansă este şcoala. Deşi situația lor familială nu este favorabilă, ei ar putea să reuşească în viață, dacă vin la şcoală, dacă învață şi îşi aleg profesia care li se potriveşte. Prin realizarea acestei activități s-a atins obiectivul O2.

3. Studiu de caz

Aceasta a fost o activitate de dezvoltare a abilităților socio-emoționale ale elevilor. Activitatea a avut loc în mediul online.

Profesorul a prezentat cu ajutorul unei tablete grafice un studiu de caz:

„Elevul M.A. din clasa a VII-a este un elev cu rezultate bune la învățătură şi disciplină, însă cu timpul cu toții observă schimbări în comportamentul său şi în atitudinea lui față de şcoală: a început să lipsească de la ore, nu îşi mai făcea temele. Treptat numărul de absențe a crescut ajungând în risc de abandon şcolar. Într-o zi şcoala este anunțată că elevul M.A. a fost implicat într-un furt şi face subiectul unei anchete."

Se poartă discuții cu elevii despre acest studiu de caz.

Scopul acestei activități a fost de a-i face pe elevi să înțeleagă faptul că, atunci când sunt la şcoală sunt protejați însă, dacă lipsesc sau abandonează şcoala ei vor fi expuşi riscurilor străzii.

Prin realizarea acestei activități atingem obiectivul O2.

4. Tronul regelui

Aceasta a fost o activitate de dezvoltare a abilităților socio-emoționale a elevilor. Activitatea a avut loc în mediul online.

În această activitate copilul a avut ocazia să experimenteze postura de rege şi a exersat puterea unei stime de sine crescute auzind complimente de la ceilalți.

Fiecare copil trebuia să noteze un comentariu pozitiv despre fiecare membru al grupului. Fiecare elev pe rând a citit lucrurile pozitive pe care le-a scris despre persoana care este Rege.

Activitatea a avut drept scop ridicarea stimei de sine a elevilor dar şi de a înțelege fenomenul de tip bullying şi urmările acestui fenomen asupra victimelor. De asemenea se vor purta discuții cu elevii despre acceptarea şi integrareae levilor cu CES (nevoi speciale). S-a pus acent pe fenomenul cyberbullying, apelându-se la înțelegerea acestui fenomen tot mai răspândit și protejarea în mediul online.

Prin realizarea acestei activități atingem obiectivul O1 şi O3.

Această activitate fiind desfășurată sub cordonarea mea, supun atenției proiectarea acesteia în cele ce urmează:

SCURTA DESCRIERE A ACTIVITĂȚII: Denumirea: Dă block cyberbullyingului!

Tipul activității: Activitate extracurriculară **Clasa/Clasele**:a V-a, a VI-a, a VII-a

Etapele activității

1. **Prezența** la activitate în funcție de intrarea pe MEET google classroom
2. **Fixarea regulilor** - Se închid microfoanele! Suntem pozitivi! Urmărim materialele video! Exersăm fiecare pe caietul de lucru! Facem printscreen ori de câte ori pare interesant! Fotografiem rezolvarea sarcinii principale și o trimitem pe pagina google classroom!
3. **Anunțarea temei** de lucru și a **obiectivelor** de atins

Pe baza tablei Jamboard (cu tableta grafică) salvată pdf se anunță titlul activității și se actualizează cunoștințele prin întrebări de dirijare referitoare la materialele care au fost distribuite anterior pe platforma google classroom.

Se anunță obiectivele:

-fixarea semnificației cuvântului cyberbullying;
-prevenirea bullyingului/ cyberbullyingului;
-conștientizarea impactului negativ asupra tuturor a cyberbullyingului;
-fixarea unor măsuri de prevenire a cyberbullingului;
-fixarea cunoștințelor prin aplicația Kahoot

4. **Comunicarea de cunoștințe**

Se distribuie filmul CYBERBULLYNG https://oradenet.ro/block-agresivitatii

Se discută pe baza a ceea ce au vizionat și se fixează înțelesul cuvântului cyberbullyingului

Se distribuie filmul https://farafrica.ro/gascafarafrica VLOGER. Se discută pe baza materialului distribuit.

Se distribuie filmul https://farafrica.ro/gascafarafrica IRINA RIMES, Deliric, etc. Se discută pe baza materialului distribuit.

Se distribuie filmul Unicef https://www.youtube.com/watch?v=asTti6y39xI. Se discută pe baza materialului distribuit.
Se distribuie filmul https://farafrica.ro/gascafarafricaMIMI. Se discută pe bazamaterialului distribuit.
5. **Fixarea cunoștințelor** Jocul Kahoot - **Cyberbullying** https://create.kahoot.it/details/e37e7d68-c124-43c3-8fef-f9ef80f9c412

Etapa de relaxare de la finalul activității s-a concretizat în confecționarea în direct, după tutorial youtube https://www.youtube.com/watch?v=KCjAD98Yc7o a coroanei regelui, iar pe aceasta să se scrie ce impact a avut activitatea asupralor, impresii și calități ale fiecărui participant. Pentru o fotografie de final, toți elevii participanți au așezat coroana personală confecționată trăind emoția „încoronării" ca recompensă.

5. Modelul meu

Aceasta a fost o activitate de promovare a modelelor de succes de la nivel local. Activitatea a avut loc în mediul online.

Cadrul didactic a prezentat elevilor povestea de succes a Andreei Răducan, o gimnastă din județul Vaslui, medaliată cu aur la JO din Sidney din anul 2000.
Prin derularea acestei activități cadrul didactic și-a propus să le prezinte elevilor un model de urmat în viață. Elevii au înțeles că oricine poate reuși în viață, dacă învață, dacă nu abandonează şcoala, dacă persevereză. Prin realizarea acestei activități atingem obiectivul O1 şi O3.
Rezultatele implementării acestui proiect s-au concretizat în atingerea obiectivelor propuse, în derularea unor activitățiii

Chiar dacă activitățile propuse s-au desfăşurat în mediul online, s-a încercatsă se creeze un mediu în care sunt bineveniţi, protejaţi şi educaţi toţi copiii indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici. De asemenea toți elevii și cadrele didactice au acces la materialele achiziționate prin acest proiect. Prin derularea acestor activități s-a urmărit respectarea principiilor şcolii incluzive şi insuflarea lor tuturor elevilor implicați în proiect.

BIBLIOGRAFIE:

- Cerere de finanțare MEC Proiect Microgranturi 2020, Școala este șansa mea

Sitografie::

https://oradenet.ro/block-agresivitatii
https://farafrica.ro/gascafarafrica
https://www.youtube.com/watch?v=asTti6y39xI
https://create.kahoot.it/details/e37e7d68-c124-43c3-8fef-f9ef80f9c412

Webgrafie:

https://www.youtube.com/watch?v=KCjAD98Yc7o

PROIECT DE LECŢIE

Autor: Sima Roxana Mihaela
Şcoala: Colegiul Tehnic „Ion Holban" Iași

Clasa: a III a A – elevi cu deficiențe asociate
Data:
Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe
Unitatea de învăţare: Numerele naturale de la 30 la 100
Obiectul: Matematică
Subiectul: Numerele naturale de la 30 la 100 (Citire, scriere, formare, comparare, ordonare)
Tipul lecţiei: Consolidarea cunoștințelor
Obiective cadru:

O1: Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii
O2: Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate

Obiective de referinţă:

O1.1 să înţeleagă sistemul poziţional de formare a numerelor din zeci şi unităţi, utilizând obiecte pentru justificări
O1.2 să scrie, să citească şi să compare numere naturale de la 30 la 100
O4.1 să manifeste disponibilitate şi plăcere în a utiliza numere

Obiective operaţionale:

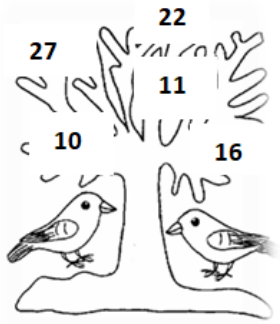
-să citească şi să scrie numere naturale de la 30 la 100;
-să numere crescător şi descrescător cu paşi daţi numerele naturale de la 30 la 100(din 1 în 1, din 2 în 2, din 5 în 5, din 10 în 10);
-să sublinieze cifra care reprezintă numărul zecilor sau al unităţilor;
-să completeze ,,vecinii" unor numere naturale date ;
-să compună/ descompună numere formate din zeci şi unităţi;
-să ordoneze crescător / descrescător un şir de numere date;

Strategii didactice:

1. Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, problematizarea, jocul didactic, observaţia, munca independentă.
2. Mijloace didactice: fişă de lucru, Jamboard
3. Organizarea activităţii:
- frontal, individual, în perechi.

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Etapele lecţiei	**Conţinut şi strategie didactică**		
	Activitatea cadrului didactic	**Activitatea elevilor**	**Metode şi procedee didactice**
1. Moment organizatoric	Asigur liniştea necesară unei bune desfăşurări a orei; pregătesc materialul didactic.	Se pregătesc pentru lecţie.	
2.Captarea atenţiei	Scriu la tabla JAMBOARD diferite numere în concentrul 30-100 şi numesc elevii să le citească https://jamboard.google.com/d/1vXdnmLB4SwnlZJrQ3VNQiiA0c7yOnkONecKpFj3ecKg/viewer?f=0	Elevii ascultă cu atenţie	-conversaţia
3. Anunţarea temei şi formularea obiectivelor	Anunţ tema şi obiectivele lecţiei cu ajutorul elevilor: *Astăzi vom recapitula numerele naturale în concentrul 30 la 100*	Reţin tema	
4. Desfăşurarea activităţii	Se adresează elevilor întrebări diverse, reactualizând, astfel, cunoştinţele acestora în ceea ce priveşte şirul numerelor naturale de la 30 la 100. -Cer elevilor să lipească la tabla JAMBOARD jetoane cu numere din: *-10 în 10 de la 10 la 100* -Să lipim numerele mai mari decât 25 şi mai mici decât 30 - să lipim numerele în ordine descrescătoare de la 50 la 45 https://jamboard.google.com/d/1jogMuRogJe1i6-ZngdM2lsvd_yZKtMUxXI4B82EFLRQ/viewer?f=0	Elevii sunt atenţi, răspund la întrebări şi lipesc la tablă numerele	-conversaţia -explicaţia

	https://jamboard.google.com/d/1hoccHne6P0ZlgR3hd1zUy56pew6yWrXfP_9CQmPaH_w/viewer?f=0 *LUCRAŢI INDEPENDENT!* Uneşte punctele în ordinea crescătoare a numerelor şi spune ce ai obţinut. 	Ascultă indicaţiile. Rezolvă fişa.	-explicaţia -munca independentă
	LUCRĂM ÎMPREUNĂ Ordonaţi descrescător numerele scrise pe frunzele din copăcelul înflorit. 	ordonează descrescător numerele	observaţia exerciţiul
5. Asigurarea feedbackului	La final vom lucra împreună la tabla JAMBOARD exerciții pentru consolidarea temei de astăzi Scrie cel mai mare număr cu cifra zecilor 7, cu cifra unităților 3, cu cifre identice Scrie cel mai mic număr de două cifre cu cifra unităților 6, cifra zecilor 5 Sublinează cu albastru cifra unităților și cu roșu cifra zecilor	Elevii ascultă cu atenţie şi rezolvă cerinţele	exerciţiul
6. Asigurarea retenţiei şi a transferului	https://jamboard.google.com/d/1hoccHne6P0ZlgR3hd1zUy56pew6yWrXfP_9CQmPaH_w/viewer?f=0		-jocul didactic Problematiza-rea
7. Încheierea activităţii	Tema pentru acasă - Cer elevilor să rezolve o fişă de lucru Fac aprecieri generale şi individuale cu privire la activitatea elevilor	Elevii sunt atenţi la ceea ce au de rezolvat ca temă Elevii ascultă cu atenţie	

Temă pentru acasă

Descompuneți numerele:

54 ; 65 ; 78 ; 36 ; 49

....

Compuneți numerele:

8 60 ; 50 5 ; 7 80 ; 50 9 ;

....

Scrieți vecinii numerelor:

.....52.....; .....83.....; .....74.....; .....49.....; .....56.....; .....30.....;

Scrieți numărul cuprins între numerele:

44.....46 ; 83.....85 ; 57.....59 ; 78.....80 ; 39.....41 ; 49.....51 ;

Scrieți crescător numerele de la 35 la 45:

....

Scrieți descrescător numerele de la 79 la 69:

....

ATELIERUL DE LECTURĂ: FORMAREA CITITORULUI REFLEXIV

Prof. înv. primar Tăbăcaru Cristina
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu" Vaslui

Cărțile sunt asemenea unor fluturi. De obicei, stau cu aripile lipite, așa cum se odihnesc fluturii pe câte o frunză. Când deschizi o carte, ea zboară. Și tu odată cu ea... . Așa au început elevii din clasa a IV-a A unitatea de învățare "Carte frumoasă, cinste cui te-a scris", descoperind cartea "Care-i faza cu cititul?" și pe cunoscutul scriitor român, Mircea Cărtărescu. A fost un moment în care copiii au simțit că "citind și zburând, e unul și același lucru" și au dorit, parcă mai intens decât altădată, ca "fluturii cu sute de aripi" să îi ducă în mai multe "spații și timpuri mirifice".

Am abordat în mod funcțional această unitate de învățare din manualul de Limba și literatura română. Am urmărit, în mod deosebit, declanșarea *bucuriei de a citi,* dezvoltarea posibilităților creatoare și cultivarea capacităților de expresie, formarea atitudinii elevilor față de opera literară ca o construcție amplă de reacții afective, axată pe înțelegere, experiență lectorală, interes, motivație, selectivitate, gust estetic, elaborarea unor judecăți de valoare. Și am propus elevilor ***Atelierul de lectură,*** o activitate unitară, rezultată din combinarea firească a diverselor tehnici de lectură, în care procesul de lectură se va completa în mod armonios prin discuție și scriere.

Ne-am propus să organizăm Atelierul de lectură la fiecare două săptămâni, oferind astfel copiilor răgazul să finalizeze de citit cartea pe care o aleg singuri (nu este impusă).

Am organizat primele ateliere de lectură ca mini-lecţii de lectură (pentru 15-20 de minute din ora academică). Toţi elevii au adus o carte pe care o citeau la momentul respectiv, sau intenţionau să înceapă a o citi. Operele au fost diferite, fiindcă am sperat că din schimbul de impresii se va trezi şi cristaliza interesul pentru carte. Toţi am citit independent 10 minute, la începutul orei, apoi am discutat în perechi sau în echipe de câte trei-patru, despre cărțile citite. Pentru orientarea discuției, am scris pe tablă câteva puncte de reper:

- motivul alegerii cărții;
- primele impresii despre carte;
- sentimentele trăite în procesul lecturii;
- impactul lecturii asupra cititorului

În săptămâna următoare, după ce au finalizat de citit cartea, elevii au pregătit acasă o **prezentare** a cărții, pe care au susținut-o în fața clasei. Având în vedere secretele unei prezentări reușite, copiii au realizat **un afiș**, expresiv și sugestiv, și au urmărit ca **susținerea** să fie cât mai captivantă, atractivă, ofertantă și convingătoare.

La sfârșitul prezentării, au răspuns la întrebările adresate de către colegi, activitate organizată sub forma unui **interviu, a unei conferințe de presă.**

”Reporterii de ocazie” au avut în vedere originalitatea, relevanța întrebărilor, corectitudinea și claritatea acestora.

- De ce ai ales această carte?
- Ai mai citit cărţi de acest autor?
- Care este conflictul din carte? Cum se rezolvă?

- Care parte ţi-a plăcut mai mult? De ce?
- Care fragment din carte ţi se pare cel mai interesant?
- Care personaje îţi sunt simpatice?
- Ce părţi ţi-au fost neclare?
- Ce probleme ai avut citind?
- Ce ai învăţat din această carte?
- Cum îţi imaginezi un film turnat după această carte?

Toate afișele realizate de către elevi au fost apoi asamblate într-un **poster uriaș** și expus pe holul școlii.

Atelierele de lectură pot fi organizate în maniere diverse, antrenante, atractive:

- **Storytelling**

În cadrul acestui atelier elevii își pot folosi imaginația pentru a călători în lumi fantastice, a cunoaște personaje cu puteri supranaturale sau creaturi nemaîntâlnite. Și cel mai important este că nu vor călători singuri, ci alături de ceilalți copii din clasă.

- **Bandă desenată**

Pentru dezvoltarea fluenței și a motivației vis-a-vis de lectură, cititul benzilor desenate este considerat mai mult decât benefic, deoarece le oferă copiilor o combinație între lectură și animație. Copiii deprind concepte narative esențiale precum cauză-efect, acțiune-reacție și cadrul de desfășurare al acțiunii.

- **Jurnalistul de poveste**

Mulți copii din clasă dovedesc spirit de detectivi. Prin intermediul unui exercițiu de imaginație, vor fi încurajați să dea frâu liber laturei lor iscoditoare și să se gândească la cât mai multe întrebări pe care să le adreseze atât personajelor existente în carte cât și unora închipuite. Scopul acestui demers este acela de a-i antrena pe copii să deprindă o serie de abilități specifice meseriei de jurnalist, ceea ce va avea ca finalitate realizarea unei documentări a expediției lor în universul cărții pe care se lucrează. Mai mult, la final li se vor prezenta și câteva tehnici de redactare, în așa fel încât să poată elabora un articol de ziar.

- **Tribunalul personajelor**

Judecător, avocat sau acuzat? La tribunalul personajelor fiecare copil își va putea asuma unul din aceste roluri pornind de la o carte citită. Mai mult chiar, își vor exersa deopotrivă abilitățile de storytelling cu cele de gândire critică și de comunicare eficientă.

După ce le sunt împărțite rolurile, își creează argumente pentru apărarea și acuzarea personajului judecat. La final, urmărind un format bine definit, apărătorii și acuzatorii își susțin discursurile pentru a convinge judecătorul și jurații.

Într-o epocă a informatizării, a dominației audio-vizualului, a filmului, când volumul de informații care ne asaltează pare tot mai greu de dominat, consider că lectura are un rol covârșitor în formarea spirituală a elevilor. Alături de părinți, noi, educatorii, putem cultiva copiilor pasiunea pentru citit, punând accent pe lectura responsabilă. Lectura responsabilă presupune ca micii cititori să lectureze cărți potrivite vârstei lor, pe care să le înțeleagă, care să îi provoace, să le stârnească interesul și să îi facă să își dorească să descopere și alte cărți, și altele, și altele, dar și să fie capabili să vorbească și să scrie despre ceea ce au citit, încât să devină o recomandare pentru copiii de aceeași vârstă.

PROIECT EDUCAȚIONAL „MAGIA POVEȘTILOR”

Prof. înv. primar: Titere Daniela
Școala Gimnazială Nr. 1 Onești, Județul Bacău

"MAGIA POVEȘTILOR"

A. INFORMAȚII DESPRE APLICANT
Numele instituției de învățământ aplicante: ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 ONEŞTI
Coordonator: Prof. Înv. Primar Daniela Titere
Parteneri*:* BIBLIOTECA MUNICIPALĂ ”RADU ROSETTI”, ONEȘTI
B. INFORMAȚII DESPRE PROIECT
Titlul proiectului: *”Magia poveștilor”*
Categoria în care se încadrează proiectul: Proiect cultural-artistic
C. REZUMATUL PROIECTULUI (DESCRIERE)
Număr de cititori implicați: 25 elevi, clasa I D
Activități propuse: vizite la bibliotecă, serbări, semne de carte cu imagini din povești, parada costumelor personajelor din povești, expoziții de lucrări, masă rotundă.
D. PREZENTAREA PROIECTULUI
Argument:

”Copilul se naște curios de lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura care îi satisface această pornire, îl încântă (...); ca să fie opere de artă, scrierile pentru copii și tineret trebuie să intereseze și pe oamenii maturi și instruiți. A ieși din lecturi cu stimă sporită pentru om acesta este secretul marilor literaturi pentru tineret.”

George Călinescu

Literatura, ca artă a cuvântului, prin intermediul căreia realitatea este recreată în toată complexitatea ei, oferă copilului de vârstă școlară mică un întreg univers de gândire și sentimente, de aspirații și îndrăzneli, de înaripare entuziastă și idealuri înalte.

Nu există lume mai frumoasă și mai fascinantă decât lumea poveștilor.

Adevărate comori ale sufletului, poveștile mențin o adeziune afectivă față de tot ce e mai frumos, mai curat, mirific și inedit în această lume a copilăriei. Fantezia cunoașterii, resimțită de la fragede vârste, se conturează treptat, pe măsură ce copilul dobândește noi și noi experiențe de învățare, le transfigurează în comportamente de înaltă ținută morală și estetică.

Modul fantastic al poveștii este modul în care copilul descoperă lumea, modul accesibil mentalității lui. Copilul moștenește setea de fantastic, iar povestea îi oferă încorporate, primele elemente cu ajutorul cărora își va face o imagine asupra a ceea ce se cheamă ”lumea oamenilor”.

Obiective pentru copii:

- Dezvoltarea creativităţii şi expresivităţii limbajului oral;
- Dezvoltarea dragostei copilului pentru creaţia literară destinată lui;
- Stimulareagustuluipentrulectură;

- Dezvoltarea capacităţii de a transmite mesaje simple;
- Socializarea copiilor prin participarea la acțiuni comune cu școlarii din alte unități;
- Cunoaşterea şi utilizarea unor tehnici de lucru cu diverse materiale şi ustensile specifice educaţiei plastice;
- Stimularea şi cultivarea la copii a înclinaţiilor, aptitudinilor şi talentelor artistice în vederea realizării unor dramatizări.

Obiective pentru cadrele didactice:

- Dezvoltarea unor relaţii de parteneriat deja existente şi abordarea altora ;
- Implicarea cadrelor didactice în realizarea temelor propuse pe parcursul desfășurării proiectului.

Grupțintă:

- copiii din clasa I D;
- cadre didactice de la această clasă.

Beneficiari:

- Direcţi: copii, părinţi, cadre didactice
- Indirecţi: comunitatea locală

Durata proiectului: Septembrie 2021- Iunie 2022

Calendarul activităților:

- Septembrie 2021 - ”Magia poveștilor” – lansarea proiectului
- Octombrie 2021- ”Toamna și festivalul recoltelor bogate”-șezătoare literară
- Noiembrie 2021 -lansarea proiectului ”Trăim în siguranță”-”Școala siguranței Tedi”
- Decembrie 2021– ”Ziua mondială a persoanelor cu dizabilităţi ”
- Ianuarie 2022 – ”În lumea poveștilor” – folosirea internetului, accesare
- Februarie 2022- “Tehnici elementare de scriere Word”, platforme de învățare, Jamboard
- Aprilie 2022- “Ziua Pământului”-atelier de creație din materiale refolosibile
- Martie 2022 – ”Lumea sărbătorilor de primăvară – o lume de poveste” – târg de mărțișoare
- Mai 2022 –”Și eu scriu povești”-realizarea de cărți personale
- Iunie 2022- ”Magia poveștilor” – evaluarea proiectului – acțiune de diseminare (masă rotundă)

Resurse:

- **Umane**: elevii clasei I D, cadre didactice, părinţi , specialişti din diverse domenii, colaboratori ocazionali sau permanenţi
- **Materiale**:
  - Cărți cu povești, imagini cu aspecte și personaje din povești
  - Materiale şi ustensile specifice educaţiei plastice
  - Albume, auxiliare, CD-uri, casete audio, retroproiector, diplome pentru cadrele didactice şi copii
- **Finaciare:**
  - Autofinanțare

Rezultate scontate:

- Dezvoltarea relaţiilor de colaborare şi împărtăşirea experienţei pozitive între cadre didactice şi între colectivele de copii pe care îi îndrumă;
- Stimularea şi educarea copiilor pentru a citi/ a aculta POVEȘTI ;
- Cultivarea interesului pentru lectură
- Realizarea unor expoziţii cu lucrări realizate;
- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului;
- Cultivarea disponibilităților practice ale copiilor prin activități extracurriculare;
- Stimularea potențialului artistic-creativ al copiilor.

Modalități de monitorizare și de evaluare a proiectului: discuții de grup, chestionare, observarea directă

Impactul proiectului :
Implementarea proiectului va avea impact asupra :
- grupului țintă (generarea unor schimbări specifice);
-bibliotecii și a școlii (creşterea capacităţii instituţionale, extinderea parteneriatelor, creşterea prestigiului în comunitate);
-partenerilor din proiect (dobândirea unor informaţii şi abilităţi);
- elevilor de la alte clase (diseminarea bunelor practici identificate prin proiect).

Sustenabilitatea proiectului:

Dorim continuarea proiectului și în anii următori.

Activități în cadrul proiectului

Activități de promovare/mediatizare, diseminare:
- Promovarea activităților desfășurate în cadrul Comisiilor din școală;
- Apariții mass-media.

„ATENȚIE + IMPLICARE+ MOTIVAȚIE = SUCCES”
(AIMS)
PROIECT ERASMUS+

Prof. înv. primar Verman Cristina
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Vaslui

Nu putem deveni ceea ce ne dorim rămânând ceea ce suntem.
Max DePree

În perioada 1 septembrie 2020 – 31 decembrie 2021 Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Vaslui este beneficiarul **Proiectului de mobilități Erasmus+ în domeniul educației școlare (Acțiunea KA1) „Atenție + Implicare+ Motivație = Succes” (AIMS), nr. de referință 2020-1-RO01-KA101-079064.**

Obiectivul general al proiectului îl constituie obținerea succesului în plan școlar, personal, a preșcolarilor/elevilor, prin îmbunătățirea cunoștințelor și competențelor cadrelor didactice în domeniul managementului atenției – motivației – implicării elevilor și abordării creative a procesului de predare.

Dintre **obiectivele specifice** pot fi enumerate:

OS_1: Îmbunătăţirea, până în decembrie 2021, pentru 12 dintre cadrele didactice ale școlii, participante la mobilități, a cunoștințelor, competențelor de proiectare și aplicare a demersurilor adaptate particularităților preșcolarilor/elevilor cu deficit de atenție/ADHD, motivație scăzută, aflați în situația de risc de eșec, abandon școlar sau părăsire timpurie a școlii;

OS_2: Adaptarea, până în decembrie 2021, a demersurilor didactice a celor 12 cadre didactice participante la mobilități la disponibilitățile (intelectuale, afective și sociale) ale preșcolarilor, elevilor cu deficit de atenție/ADHD, motivație scăzută pentru învățare, interes redus pentru implicarea în activități, aflați în situația de risc de eșec/abandon școlar sau părăsire timpurie a școlii;

OS_3: Consolidarea culturii instituționale, până în decembrie 2021, prin dezvoltarea unor practici și resurse de predare în lucrul cu preșcolarii/elevii cu deficit de atenție/ADHD, motivație scăzută pentru învățare, interes redus pentru implicare în activități școlare/extrașcolare, aflați în situația de risc de eșec/abandon școlar sau părăsire timpurie a școlii, accesibile tuturor cadrelor didactice.

Etapa de mobilitate la cursul/ stagiul de formare „Innovative Approaches to Teaching” organizat de **ITC Internațional în Praga, Cehia** la care au participat 12 cadre didactice din învățământul preșcolar, primar și gimnazial de la Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Vaslui, alături de profesori din Grecia, Cipru, Portugalia, Slovacia, Spania și Letonia, s-a desfășurat în perioada 19 – 23 iulie 2021.

Cursul a cuprins mai multe **module**, structurate astfel:

1- Modul teoretic - Abilități ale sec. XXI
2- Cum poate fi dezvoltată gândirea critică și creativă?
3- Învățare bazată pe descoperirea răspunsurilor, învățare bazată pe executarea de sarcini
4- Folosirea gamificării la orele de curs
5- Folosirea aplicațiilor on-line la orele de curs
6- Flipped Classroom- Blended Learning (Învățarea combinată)
7- Adaptarea materialelor de învățare la nevoile claselor eterogene/diferite
8–Metacogniția- *Cum îi învățăm pe elevi să învețe?*
9- ICT- ca instrument pentru dezvoltarea gândirii creative și critice- povestirile digitale
10- Abordări curente în evaluarea formativă
11- Educația de la egal la egal

Competențele esențiale ale secolului XXI pe care elevul le poate utiliza în rezolvarea situațiilor practice de zi cu zi au în vedere dezvoltarea:

- **gândirii critice;**
- **gândirii creative;**
- **abilității de a găsi soluții;**
- **abilității de a comunica în echipă;**
- **responsabilității și capacității de adaptare;**
- **competențelor de comunicare;**
- **accesului la informație prin analiză, cunoașterea prin explorare.**

Participarea celor 12 cadre didactice din învățământul preșcolar, primar și gimnazial la acest curs a avuturmătoarele **obiective**:

- încurajarea creativității, folosirea software-ului ca instrument pentru dezvoltarea gândirii critice;
- îmbunătățirea abilităților în folosirea resurselor digitale;
- creșterea șanselor pentru atragerea schimbărilor în termeni de modernizare a metodelor folosind ICT;
- generarea de materiale, idei ce pot fi folositoare dezvoltării școlii /organizației cu privire la abordarea holistică și interdisciplinară;
- folosirea jocului didactic în predare-învățare-evaluare;
- dezvoltarea de tehnici pentru lucrul cu clasele eterogene.

În urma participării la cursul de formare, cadrele diadactice participante și-au dezvoltat următoarele competențe:

Competențe lingvistice

• Comunicarea în limba engleză

• Îmbunătățirea competențelor lingvistice

Competențe informatice

• Dezvoltarea competențelelor TIC în educație

Aptitudini organizaționale/manageriale

• Dezvoltarea ablităților privind managementul clasei

• Achiziționarea de noi tehnici, idei, surse

Abilități de comunicare

• Abilități de comunicare multiculturală/interculturală

Alte aptitudini

• Sporirea conștientizării interculturale

• Creșterea capacității de cooperare la nivel internațional

• Dezvoltarea flexibilității în relațiile interpersonale

• Creșterea capacității de cooperare la nivel internațional

Ca **rezultate ale proiectului** enumerăm:

▪ elaborarea și aplicarea unei ***strategii privind lucrul cu preșcolarii/elevii*** cu deficit de atenție, impulsivitate, hiperactivitate (ADHD), cu motivație scăzută pentru învățare și care ajung în situația de eșec/abandon școlar;

▪ realizarea suporturilor de curs pentru **3 discipline opționale** (preșcolar, primar, gimnazial) în cadrul cărorasă fie prezentate: instrumente, jocuri, aplicații specifice intervenției în ceea ce privește deficitul de atenție, de motivație, de implicare a preșcolarilor/ elevilor în activitatea școlară;

▪ derularea a ***trei proiecte educaționale locale*** (preșcolar, primar, gimnazial) în cadrul cărora să fie puse în aplicare informațiile dobândite în cadrul cursului;

▪ derularea a ***trei proiecte e-Twinning*** (preșcolar, primar, gimnazial) în cadrul cărora să fie exersate tehnicile, metodele dobândite în cadrul cursului;

▪ elaborarea a ***trei ghiduri metodologice*** (preșcolar, primar, gimnazial) care să conțină exemple de bună practică în ceea ce privește abordările inovative în predare.

Participarea la desfășurarea **Proiectului de mobilități Erasmus+ în domeniul educației școlare (Acțiunea KA1) „Atenție+Implicare+Motivație=Succes" (AIMS**), a condus la valorificarea cunoștințelor dobândite la cursul/stagiul de formare, respectiv a competențelor formate, la buna informare a cadrelor didactice privind metodele moderne de predare-învațare – evaluare utilizate la nivel european, la optima informare a tuturor participanților cu privire la accesarea programelor de formare continuă, la creșterea motivației de a participa la programe europene și, nu în ultimul rând, la îmbogățirea calității procesului insrtuctiv-educativ.

Doar pentru că nu poți vedea rezultatele uimitoare ale efortului tău, acest lucru nu înseamnă că nu dă roade.

CLASA PREGĂTITOARE

CREATIVITATEA ÎN PREDAREA NOȚIUNILOR MATEMATICE

Prof. înv. primar Văleanu Ionica
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita”, Vaslui

Aplicare contextuală

Competența generală

1. Utilizarea numerelor în calcule matematice

Competența specifică

1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0-31, folosind poziționarea pe axa numerelor.

Activități de învățare

- Ordonarea unor numere date, crescător sau descrescător;
- Completarea unor serii numerice;
- Identificarea numerelor lipsă de pe axa numerelor, în situația în care se dau două numere;

Activitățile de învățare sunt aplicabile la clasa de elevi cu care lucrez, din perspectiva nivelului achizițiilor elevilor. Acestea sunt relevante pentru competența specifică vizată, fiind caracteristice domeniului de învățare parcurs de elev; stimulează participarea elevilor la propria învățare.

Oferă surse de înspirație învățătorului în vederea unui demers didactic eficient.Acesta are posibilitatea să utilizeze în activitatea didactică metode și procedee diverse, mijloace de învățământ care să vină în sprijinul activității de învățare aelevului.

Modul în care învățătorul reușește să-și folosească creativitatea, să accesibilizeze informația, să implice elevul în activitatea de învățare sunt caracterisitici ale măiestriei sale didactice.

Pe lângă **activitățile de învățare** regăsite în programa școlară, mai pot fi realizate următoarele:

1

Garbage

Activitatea de învățare propusă are la bază jocul didactic.

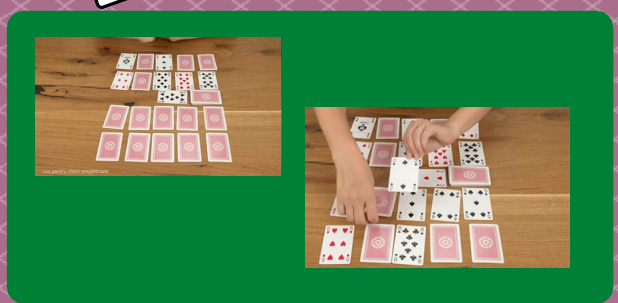

Este un joc care ajută la consolidarea citirii, recunoașterii, ordonării, comparării numerelor de la 1 la 10.

Cum se joacă?

Se poate juca cu un pachet obișnuit de cărți de joc(folosim numai cărțile de la 1-10)sau se potprinta, confecționa cărți de joc drăguțe cu imagini care să corespundă intereselor copiilor. Jocul este captivant, iar copiii nu se plictisesc,exersează prinjoc cu plăcere și nu-și dau seama cât de mult învață,consolidând astfel competențe matematice pentru această vârstă.

http://www.matecucristina.ro/tag/clasapregatitoare

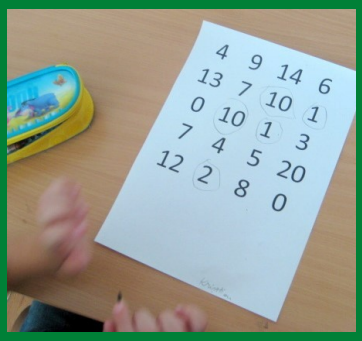
„ESTE UN DAR FERICIT ACELA DE A ȘTI CUM SĂ TE JOCI.”
(EMERSON)

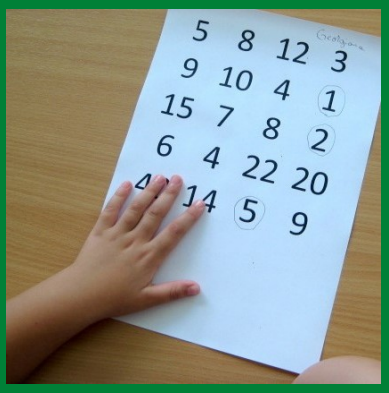
2 Bingo cu numere

E un joc pentru recunoașterea numerelor, un joc care va înveseli ora de mathematic.

Cum se joacă? Numerele sunt scrise pe foaie, amestecate pe coloane. Fișele nu seamănă între ele, poți lucra cu 5 fișe diferite sau mai multe. Eu spun un număr, iar copiii încercuiesc numărul auzit. Câștigă cel care a realizat o linie pe verticală sau orizontală. Pe foaie poate fi un număr de mai multe ori sau doar o dată. Putem complica un pic jocul, atunci când nu toate numerele sunt pe foaie, unele numere pot să lipsească, iar elevul trebuie să găsească numărul pe foaia altui coleg, bineînțeles în timpul cel mai scurt.

Activitatea de învățare propusă are la bază jocul didactic.

3 Joc: Numerele 0-10

Elevii vor număra, vor completa șirul cu numărul potrivit, vor găsi vecinii, vor compara două numere.

https://wordwall.net/ro/resource/7527413/numerele-0-10

4 Joc: Numărăm descrescător cu ajutorul jetoanelor.

https://learningapps.org/display?v=pjs4neqgn20

5 Activități în completare

audiere **cântece**

ht tps://www.youtube.com/watch?v=i5NydG8nbHk
https://www.youtube.com/watch?v=0bxOab8HK0Y
https://www.youtube.com/watch?v=oa9tmT_49Xg

Am optat pentru utilizarea jocului didactic deoarece este una dintre cele mai eficiente forme de învățare la vârsta școlară mică. Elevul participă cu plăcere la activitate, se implică și dorește să iasă „ învingător” prin rezolvarea cât mai corectă a itemilor propuși. În același timp, își exersează abilitățile digitale, conștientizează sarcina de lucru, rezolvă în timp dat cerințele, manifestându- și capacitatea de concentrare, spiritul de observație, viteza de reacție, perseverența în finalizarea sarcinii de lucru și, nu în ultimul rând, capacitatea de lucru în echipă.

Consider că astfel de activități au impact asupra clasei de elevi, motivându-i în activitatea de învățare, fapt ce conduce la realizarea competențelor specifice.

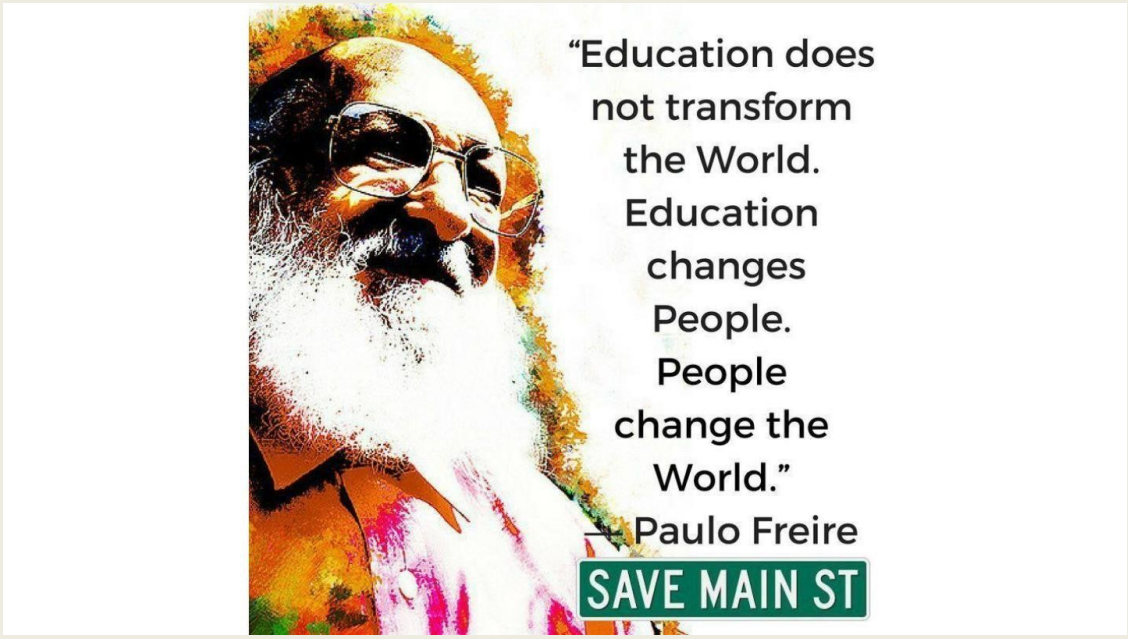

ÎNVAȚĂ DIFERIT. ALEGE UN PROIECT

Prof. Rotariu Daniela
Școala Gimnazială „George Tutoveanu” Bârlad

Acțiunea cheie K1 - Mobilitatea persoanelor în scop educațional
Nr. proiect: 2020-1-RO01-KA101-07887

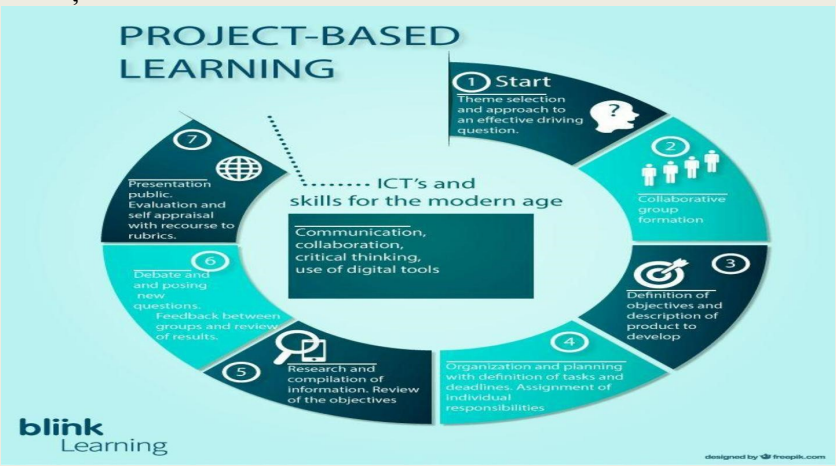
Obiectivul general:

• Dezvoltarea unui mediu școlar incluziv,bazat pe competențele profesionale ale cadrelor didactice de a concepe și implementa proiecte de învățare pentru toate categoriile de elevi la nivel de clasă,școală și comunitate locală/națională/europeană.

OBIECTIVELE SPECIFICE:

1. Dezvoltarea competențelor profesionale pentru 12 cadre didactice de la învățământ preșcolar, primar, gimnazial în domeniul învățării interactive, colaborative, necesare aplicării învățării bazate pe proiecte până în ianuarie 2022.
2. Îmbogățirea portofoliului cu metode didactice necesare învățării bazate pe proiecte pentru 12 cadre didactice până în ianuarie 2022.
3. Dobândirea de către 12 cadre didactice de noi metode/tehnici de predare-învățare-evaluare în vederea centrării procesului instructiv-educativ.

BAZELE ÎNVĂȚĂRII

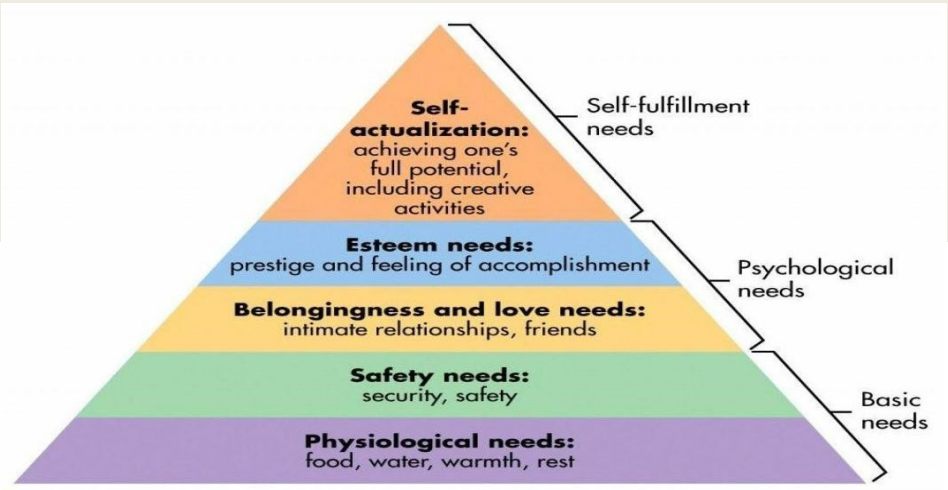

PÂNĂ ÎN IANUARIE 2022 NE DORIM:

1. Îmbunătățirea strategiilor didactice în vederea diminuării abandonului școlar la sub 6% la primar și sub 11% la gimnaziu.
2. Aplicarea metodelor activ-participative și implicarea în învățare prin proiecte a tuturor elevilor.
3. Îmbogățirea nivelului de pregătire profesilonală a cadrelor la standarde europene.

PREGĂTIREA STAGIULUI DE FORMARE LINGVITICĂ A FOST ASIGURATĂ DE CASA CORPULUI DIDACTIC VASLUI. FURNIZORUL CURSULUI ESTE IDEVELOP, SEVILLA (SPANIA)

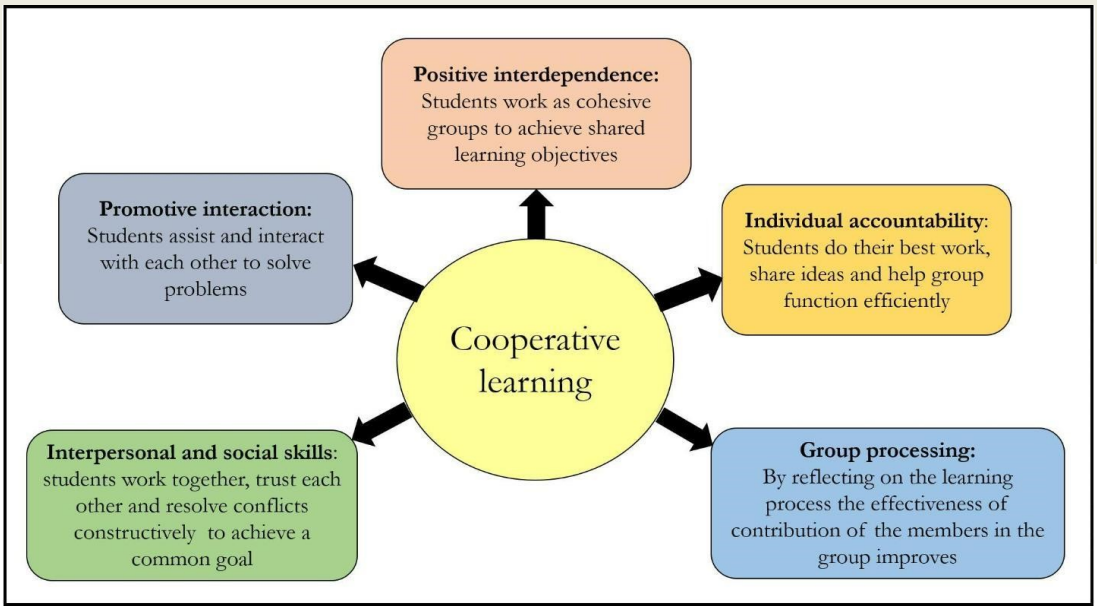
1. Idevelop este un furnizor de instruire specializat în dezvoltarea profesioniștilor din domeniul educațional prin promovarea, sprijinirea și furnizarea de activități de formare în conformitate cu principiile Erasmus+.

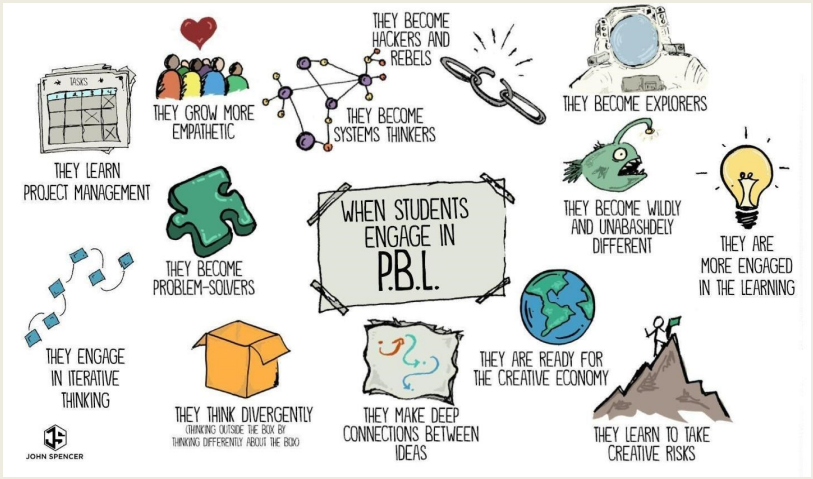

MULTIPLE INTELLIGENCE TYPE	IN CLASS ACTIVITIES	DEMONSTRATING UNDERSTANDING
Verbal Linguistic	Books, stories, author visits, poetry, speeches	Story writing, script writing, poetry, storytelling
Mathematical Logical	Exercises, drills, problem solving	Counting, calculating, theorizing, computer programming
Musical	Music listening, concert attendance	Performing, signing, dancing, composing
Visual Spatial	Posters, artwork, slides, displays, museum visits	Drawing, painting, illustrating, graphic design, collages, posters, photography
Bodily Kinesthetic	Movies, videos, exercises, rhythm exercises	Recital, athletic performance, competition
Interpersonal	Teams, group work	Plays, debates, panels, group work
Intrapersonal	Reflection time, meditation	Journals, memoirs, changing behaviors and habits
Naturalist	Terrariums, aquariums, class pets, farm, zoo and botanical garden visits, nature walks	Collecting, classifying, caring for animals and plants

ÎNVĂȚAREA PRIN COLABORARE

Erasmus+ Teacher development course "PBL (Project Based Learning) in Seville on 9 - 13th August, 2021. Participants from Romania, Ireland and Lithuania

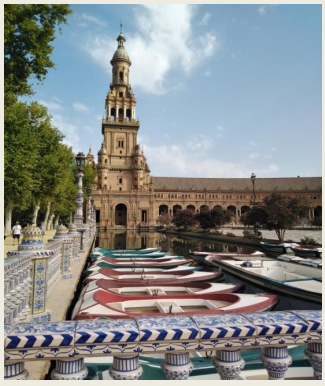
În urma activităților desfășurate, am colaborat cu profesorii din Irlanda și Lituania pentru a înțelege mai bine noțiunea de „proiect” și problemele aferente.

SEVILLA

MOMENTE DIN PROIECT

Parcurgerea acestui traseu în dezvoltarea profesionala a fiecărui cadru didactic implicat în proiect la nivelul școlii ,a comunității locale a avut un impact extrem de pozitiv, deoarece s-a văzut entuziasmul cu care au început să pună în practică ceea ce au dobândit la cursul de formare din Spania.

Opțional : ”Misterele lumii înconjurătoare”

Tătaru Teodora, Școala Gimnazială ”Alexandra Nechita”
Păsărel-Petras Andreea, Școala Gimnazială ”Mihai Eminescu”

Natura trebuie respectată pentru că dispune de forţe variate şi fără măsură. Omul îi fură din taine, dar nu poate să o domine. Natura trebuie iubită pentru că este fascinantă, ni se dezvăluie cu dărnicie și ne stârnește permanent curiozitatea. Multitudinea de culori nu poate fi redată în picturi nici de cel mai desăvârșit pictor. Natura însăși poate fi numită ”*Pictorul desăvârşit”.* Și, apoi, ce ar însemna o lume fără culori? Culorile și muzica aduc în sufletul nostru fie bucurie, fie tristețe, căldură, răceală, liniște sau preocupare.

Mediul înconjurător este pentru copil un prilej de influenţare, dându-i posibilitatea de a se mişca în voie, de a trăi noi experienţe, de a descoperi, cunoaşte şi experimenta.

Natura oferă copiilor materiale diferite şi interesante a căror observare, colecţionare, sortare, conservare şi prelucrare contribuie la lărgirea orizontului de cunoaştere. Numărul infinit de flori, frunze, seminţe, de forme şi culori diferite au oferit inepuizabile modalităţi de realizare a unor tablouri, machete , jucării.

Elevii exprimă prin limbajul plastic ceea ce, de multe ori, nu pot exprima în cuvinte. Ei au pătruns în frumuseţea naturii fie prin contactul direct, fie prin intermediul muzicii, picturii sau literaturii.

În alegerea acestui opţional vom ține mereu cont de înclinaţiile specifice copiilor la această vârstă, de interesele şi aşteptările lor, de sensibilitatea lor nativă (şi pe care nu trebuiesă o pierdem peparcursul şcolarităţii), de preocupările cadrului didactic, dar şi de resursele materiale disponibile.

Acest opţional va intersecta segmente de discipline ce aparţin mai multor arii curriculare şi, astfel, i se oferă elevului posibilitatea de a se exprima în funcţie de posibilităţile individuale, de interesele şi motivaţiile personale.

Indiferent dacă doar desenează floarea care-i place lui, doar construieşte macheta unui parc în care ar alerga sau doar imită cu voce cristalină privighetoarea, semnalul este receptat de mintea şi sufletul lui.

Activitatea opţională pune accentul pe caracterul formativ şi practic-aplicativ al activităţii elevilor, precum şi pe antrenarea lor în acţiuni de observare, de cercetare, de percepere şi redare a frumosului din mediul înconjurător, dezvoltând abilităţi, aptitudini şi capacităţi psiho-motrice şi creative, specifice unei educaţii pentru o dezvoltare durabilă.

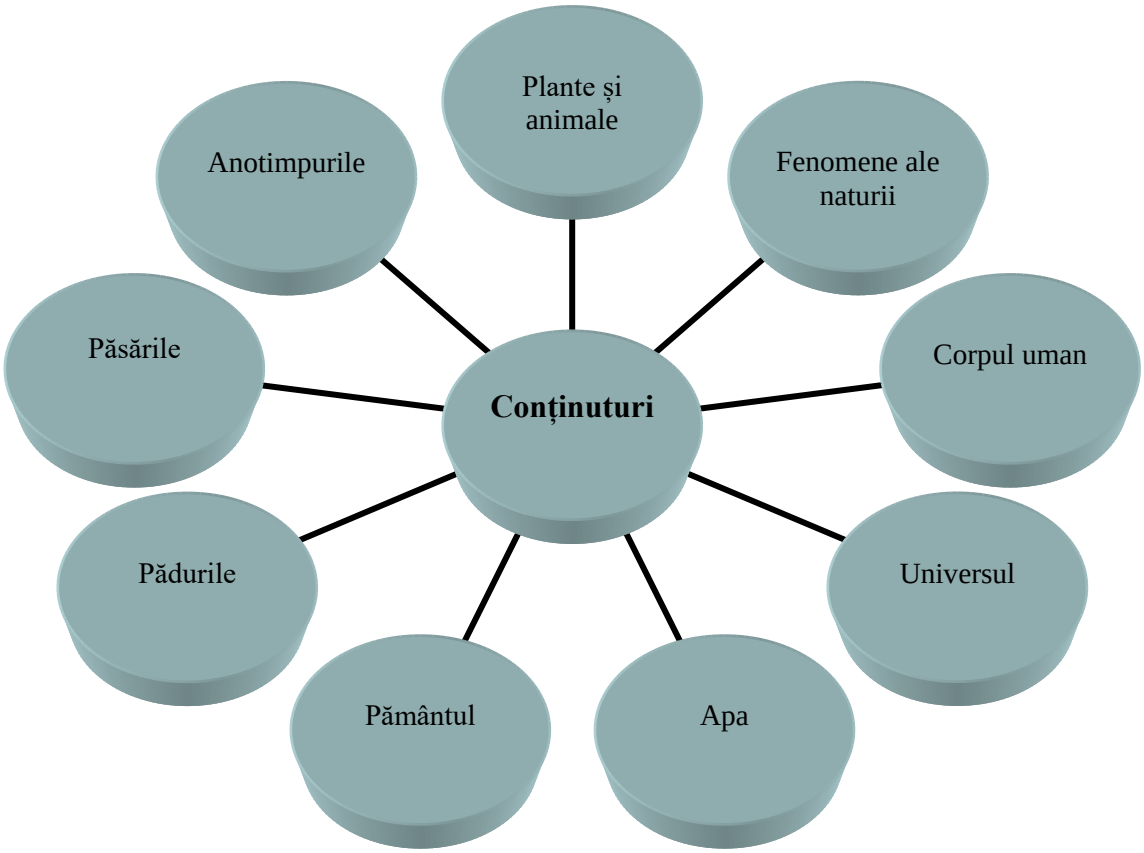
COMPETENŢE SPECIFICE:

1. **Perceperea mediului înconjurător în fiecare dintre cele patru anotimpuri, pe baza unor informaţii simple**
2. **Conştientizarea schimbărilor petrecute în natură în fiecare anotimp, pornind de la lecturi, ilustraţii, observarea mediului înconjurător**
3. **Descoperirea interdependenţei dintre vieţuitoare şi mediul natural**
4. **Aplicarea normelor de conduită în contexte variate**
5. **Construirea enunţurilor logice corecte din punct de vedere gramatical**
6. **Exprimarea opiniei personale în legătură cu anumite aspecte observate, discutate**
7. **Realizarea operaţiilor simple de lucru cu materiale din natură în vederea obţinerii unor lucrări proprii**

COMPETENȚE SPECIFICE și ACTIVITĂȚI DE INVATARE

Competenţe specifice	Exemple de activităţi de învăţare
1. Perceperea mediului înconjurător în fiecare dintre cele patru anotimpuri, pe baza unor informaţii simple	➢ ascultarea unor lecturi de pe suport electronic, care redau diferite sunete din natură; ➢ reproducerea unor zgomote din natură şi mişcarea plantelor şi a animalelor din mediul apropiat; ➢ achiziţionarea unor materiale din natură (frunze, flori, seminţe, etc.) ➢ participarea la excursii, drumeţii în natură, în vecinătatea satului; ➢ participarea la exerciţii de recunoaştere şi clasificare a unor plante, animale, fenomene; ➢ participarea la observarea dirijată a unor planşe, ilustraţii, tablouri; ➢ rezolvarea unor fişe adecvate;
2. Conştientizarea schimbărilor petrecute în natură în fiecare anotimp, pornind de la lecturi, ilustraţii, observarea mediului înconjurător, experimente	➢ observarea unor fenomene şi procese din natură; ➢ comentarea unor lecturi ale învăţătoarei specifice fiecărui anotimp; ➢ memorarea unor poezii, ghicitori, urături; ➢ întocmirea unui calendar al naturii pentru fiecare anotimp; ➢ realizare de desene, colaje, expoziţii cu aceste lucrări; ➢ interpretarea unor cântece/ colinde, specifice unui anotimp; ➢ participarea la unele operaţii experimentale (ex: ,,Gheaţa colorată'';,Cum încolţeşte...?)
3. Descoperirea interdependenţei dintre vieţuitoare şi mediul natural	➢ ascultă cu atenţie lectura învăţătoarei; ➢ vizionarea unor filme/ PPT despre vieţuitoare; ➢ observarea dirijată/nedirijată a unor animale şi plante cunoscute copiilor,
4. Aplicarea normelor de conduită în contexte variate	➢ exerciţii de identificare şi respectare a unor reguli de minimă protecţie a naturii şi sesizarea comportamentelor neconforme cu acestea (ex. ,,Asa, da! Asa, nu!'') ➢ vizionarea unor filme/PPT-uri cu diferite locuri minunate din natură (din ţară şi străinătate) ➢ participarea la acţiuni de înfrumuseţare a grădinii şcolii;
5. Construirea enunţurilor logice corecte din punct de vedere gramatical	➢ construirea de enunţuri corecte, îmbinate logic într-un mic text; ➢ povestirea liberă, comentarea simplă a unor poezii; ➢ completeze propoziţiilor cu cuvinte care lipsesc; ➢ formularea unor întrebări şi răspunsuri ➢ descrierea obiectelor, vieţuitoare sau fenomene naturale pe care le cunosc; ➢ dramatizarea poveştilor, scenetelor; şezători;

6. Exprimarea opiniei personale în legătură cu anumite aspecte observate, discutate	➢ participarea la exerciţii-joc: “Spune-ţi părerea!” ➢ participarea la jocuri de rol:,, Sunt anotimpul…” ➢ adresarea unor întrebări şi formularea unor răspunsuri ;
7. Realizarea operaţiilor simple de lucru cu materiale din natură în vederea obţinerii unor lucrări proprii	➢ realizarea lucrărilor individuale sau de grup: colaje, felicitări, tablouri, mărţişoare, podoabe, souvenir-uri, etc. ➢ descoperirea şi oferirea altor soluţii de valorificare a materialelor din natură în confecţionarea unor lucrări din proprie iniţiativă ;

MODALITĂŢI DE EVALUARE

- **observarea sistematică;â**
- **autoevaluarea;**
- **jocuri de rol;**
- **realizarea de portofolii;**
- **proiect „Cărticica anotimpurilor’’**
- **expoziţii,**
- **încurajarea;**
- **competiţia (întreceri);**
- **experimente.**

Prin urmare, prin intermediul acestui opțional oferim posibilitatea elevilor de a-și completa cunoștințele din diverse domenii. Pentru noi, învățătorii, opționalul este o adevărată provocare prin care ne putem dovedi experiența profesională, deoarece a propune un opțional și a-l implementa cu succes reprezintă o sarcină complexă. Gândind permanent opționalul în concordanță cu nevoile elevilor, suntem permanent conectați cu aceștia, dar și cu familia, relația învățător-elev, învățător familie devenind mult mai solidă și compactă.

BIBLIOGRAFIE

1.Dumitru, Rada, Iordan, Irina. - „*Natura în ochi de copil*", opţional interdisciplinar clasele I-II, Editura „Petrion", Bucureşti, 2001.

2. Claudiu ,Vodă. - „*Din secretele naturii înconjurătoare*", Editura „Ion Creangă", Bucureşti, 1987.

3. Elliot, Jane., King, Colin. - „*Enciclopedie generală pentru copii*", Editura Aquila 93, Bucureşti, 1999

4. Colecţiile revistelor: „*Arborele lumii*" şi „*Terra Magazin*".

5. Angelica- Dana, Cozma. Ionica, Boţu- „*Armonia Naturii'*', Ed. Imprimis, Iaşi, 2009;

6. www.didactic.ro

7. MINISTERUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE, Programa Școlară aprobată prin Ordin al Ministrului Nr. 3418/19.03.2013

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Ghebosu Tatiana, profesor-educator
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă, Roman

NUMELE ȘI PRENUMELE BENEFICIARULUI: ***M.V.L.***
DATA ȘI LOCUL NAȘTERII: (11 ani, clasa a II-a)
DOMICILIUL:
ȘCOALA/INSTITUȚIA : CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, ROMAN
ECHIPA DE LUCRU: GHEBOSU TATIANA – PROFESOR EDUCATOR
PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTĂ ELEVUL: Elevul frecventeaza cursurile Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă Roman, însă întâmpină dificultăți de învățare la majoritatea obiectelor de învățământ. Este un copil ce nu a pus mari probleme de socializare și integrare, care știe formulele de politețe, relaționează cu ceilalți copii cât și cu adulții. Cu toate acestea, bagajul de cunoștințe și deprinderi este destul de redus. Deoarece capacitatea de concentrarea a atenției este scăzută, are un fond de reprezentări foarte sărac, iar limbajul verbal este redus ca volum de cuvinte. Deși manifestă comportament ludic, participarea sa la activitățile desfășurate este uneori pasivă, căci atenția este ușor distrasă de alți stimuli. În ceea ce privește autonomia personală, este formată, căci se îmbracă și se dezbracă singur, manâncă singur fără să fie ajutat, prezintă control sfincterian, însă uneori are o ținută neglijentă, deși mănâncă singur, nu mănâncă îngrijit. În schimb este o fire sociabilă, afectuoasă, nu vorbește urât, respectă regulile de joc ale grupului și manifestă atașament, motivație pentru joc și securitate emoțională. Din punct de vedere al achizițiilor școlare elevul numără în concentrul 0-10 doar cu sprijin, înțelege cu greutate cerințele sarcinilor date (deficit de atenţie), prezintă o exprimare greoaie, vocabular redus (tulburări de limbaj), nu cunoaște anotimpurile, lunile anului, zilele săptămânii, figurile geometrice, recunoaște însă unele culori și animale. Noţiunile de lateralitate sunt slab dezvoltate. Are o memorie de scurtă durată, înțelege doar unele noțiuni simple.
PRIORITĂȚI: Programul de intervenție personalizat a fost elaborat fiindcă elevul are nevoie de stimulare educațională și sprijin în învățare.
STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
A. DOMENIUL EDUCAȚIONAL (Terapie educațională complexă și integrată)

Obiective	*Coțtinuturi*	*Metode și mijloace de realizare*	*Perioada de intervenție*	*Crietrii minimale de apreciere a progreselor*	*Metode și instrumente de evaluare*
Stimulare Cognitivă 1. Să recunoască culorile și să le utilizeze corespunzător; 2. Să recunoască animalele, informații semnificative despre fiecare pentru a le putea deosebi;	- Exerciții de recunoaștere a culorilor; - Exerciții de recunoaștere a animalelor; - Exerciții de recunoastere a anotimpurilor, lunilor	**Metode:** Exercițiul matematic, Exercițiul lingvistic, Conversația euristică, Explicația. **Mijloace de realizare:** Manualul de matematică, Abecedarul, Manuale,	Pe parcursul anului școlar	-Recunoaște culorile; -Recunoaște animalele; -Recunoaște anotimpurile, lunile anului și zilele săptămânii; -Numără și recunoaște numerele naturale în concentrul 0-10;	**Evaluare orală:** -să recunoască culorile, animalele, anotimpurile, lunile anului, zilele săptămânii; -să numere oral în concentrul 0-10; -să efectueze, mintal,

3. Să cunoască anotimpurile, lunile anului și zilele săptămânii; 4. Să numere și să recunoască numerele naturale în concentrul 0-10 5. Să efectueze operații de adunare și scădere în concentrul 0-10; 6. Să reprezinte prin desen figuri geometrice. 7. Să scrie corect semne grafice, cifre, litere; 8. Să desprindă informații esențiale dintr-un text audiat; 9. Să îmbine enunțuri într-un mesaj propriu;	anu-lui și zilelor săptămânii; - Exerciții de numărare și recunoaștere a numerelor naturale în concentrul 0-10; - Exerciții de efectuare a operațiilor de adunare și scădere în concentrul 0-10 - Exerciții de reprezentare prin desen a figurilor geometrice. - Exerciții de scriere corectă a semnelor grafice, a cifrelor, a literelor;	Fișe de lucru, Jetoane cu cifre și simbolurile matematice. Exerciții, Probleme, Jocuri didactice, Planșe, Fișe de lucru		-Efectuiază operații de adunare și scîdere în concentrul 0-10; -Reprezintă prin desen figuri geometrice; -Scrie corect semne grafice, cifre, litere;	operații de adunare și scădere în conc. 0-10; -Exerciții de ascultare și confirmare a mesajului; -să răspundă la întrebări legate de textul audiat. **Evaluare scrisă:** -să efectueze operații de adunare și scădere în concentrul 0-10 (cu suport intuitiv); -să reprezinte prin desen figurile geometrice învățate. -să construiască propoziții ordonând logic două, trei cuvinte date (cu suport intuitiv); -să transcrie corect, caligrafic semne grafice, cifre, litere.
Formarea autonomiei personale/ Socializare 1. Să-și corecteze ținuta vestimentară; 2. Să respecte regulile de igienă personală; 3. Să se comporte civilizat cu colegii/adulții 4. Să păstreze și să întrețină încălțămintea; 5. Să însușească	- Exerciții de îngrijire a vestimentației; - Exerciții de explicare a igienei personale; - Exerciții de explicarea a principalelor norme și cerințe comportamentale prin povestiri morale; - Exerciții de explicare	Conversația, Explicația, Jocul didactic, metode interactive. Fișe de lucru, Exercitii, Puzzle, Planșe, Povești.	Pe parcursul anului școlar	- Îngrijește corect vestimentația; - Respectă regulile de igienă personală; - Se comportă civilizat cu colegii/adulții; - Păstrează și întreține încălțămintea;	**Evaluare orală:** - Explicarea metodelor de îngrijire și întreținere a vestimentației, a încălțămintei - Explicarea regulilor de igienă personală; -Explicarea noțiunilor de lateralitate; - Explicarea normelor

noțiunile de lateralitate;	și însușire a lateralității; - Exerciții de întreținere a încălțămintei;			- Cunoaște noțiunile de lateralitate; - Vorbește corect și asimilează cuvinte noi.	și cerințelor comportamentale.
Terapie ocupațională/ Ludoterapie 1. Să exploreze și să descopere proprietățile fizice ale obiectelor, perceptibile pe baza simțurilor vizual, auditiv, gustativ, olfactiv și tactil; 2. Să realizeze sarcini simple prin utilizarea motricității; 3. Să respecte etapele indicate în realizarea sarcinilor; 4. Să utilizeze adecvat instrumentele și materialele de lucru; 5. Să păstreze ordinea și curățenia la masa de lucru.	- Exerciții de discriminare vizuală, auditivă, gustativă, olfactivă și tactilă; - Exerciții de dezvoltare a motricității; - Exerciții de dezvoltare a atenției; - Exerciții de recunoaștere a diverselor materiale și instrumente de lucru; - Exerciții de formare a deprinderilor de igienă la masa de lucru.	**Metode:** Explicația Conversația Exercițiul Demonstrația Jocul didactic **Mijloace de realizare:** Exerciții de discriminare Planșe Fișe Videoclipuri Puzzle Lego	Pe parcursul anului școlar	- Discriminează obiectele în baza simțurilor vizual, auditiv, gustativ, olfactiv și tactil; - Realizează sarcini simple prin utilizarea motricității; - Parcurge toate etapele în realizarea unei sarcini; - Utilizează adecvat instrumentele și materialele de lucru; - Face ordine la masa de lucru; - Lucrează cu acuratețe.	**Evaluare:** -Să guste, să miroase, să pipăie, să asculte, să privească și să explice diferențele; -Să rezolve sarcina solicitată; -Să explice etapele de realizare a sarcinii date; -Să explice utilitatea și modalitatea de întrebuințare a instrumentelor și materialelor de lucru; -Își face singur curățenie la masa de lucru.

B. DOMENIUL COGNITIV

Obiective	***Conținuturi***	***Metode și mijloace de realizare***	***Perioada de intervenție***	***Crietrii minimale de apreciere a progreselor***	***Metode și instrumente de evaluare***
1. Să identifice diferențele dintre două imagini asemănătoare. 2. Să identifice obiectul	1. Exerciții de stabilire de asemănări/deosebiri între 2 imagini; 2. Exerciții de identificare a	Exercițiul Observarea sistematică Planșe	Pe întreg parcursul anului școlar	- Identifică diferențele dintre două imagini asemănătoare; - Identifică obiectul	Observare sistematică Fișe de evaluare.

diferit dintr-un grup de obiecte. 3. Să completeze imaginea din care lipsește o parte. 4. Să identifice formele suprapuse. 5. Să identifice modificările aduse unei imagini observate.	intrusului dintr-un grup de obiecte, motivând prin ce diferă; 3. Exerciții de identificare a fragmentului care lipsește din imagine, analizând în detaliu imaginea; 4. Exerciții de identificare a formelor suprapuse, îngroșând conturul fiecăreia cu altă culoare; 5. Exerciții de identificare a modificărilor aduse unei imagini observate timp de 2-3 minute.	Fișe de lucru Problematizarea Jocuri didactice, Puzzle		diferit dintr-un grup de obiecte; - Completează imaginea din care lipsește o parte; - Identifică formele suprapuse; - Identifică modificările aduse unei imagini observate.	

C. DOMENIUL SOCIO-EMOȚIONAL

Obiective	***Conținuturi***	***Metode și mijloace de realizare***	***Perioada de intervenție***	***Crietrii minimale de apreciere a progreselor***	***Metode și instrumente de evaluare***
1. Să participe activ la activitățile didactice, colaborând cu membrii grupului din care face parte. 2. Să participe la jocurile de rol inițiate de profesor sau de colegii săi. 3. Să identifice emoția trăită în diferite situații.	1. Exerciții de exersare a deprinderii de muncă în echipă; 2. Exerciții de dramatizare; 3. Jocuri de rol; 4. Jocuri didactice; 5. Povestiri sociale.	Exercițiul Joc de rol Dramatizare Joc didactic Povestiri sociale (expunerea)	Pe întreg parcursul anului școlar	- Participă activ la activitățile didactice, colaborează cu membrii grupului din care face parte; - Participă la jocurile de rol inițiate de profesor sau de colegii săi; - Identifică emoția trăită în diferite situații;	Observare sistematică

Evaluarea periodică: **Obiective realizate:**

Dificulatăți întâmpinate: Atenția îi este atrasă mereu de alți stimuli din mediul înconjurător.

Metode cu impact ridicat:

- **Pozitiv:** Jocul de rol, Exercițiul practic, Puzzle - **Negativ**

Revizuirea programului de intervenție educațional-terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice):

Recomandări particulare: Lauda este un stimulent puternic pentru V.

Rolul și modul de implicare a părinților în program: Este un copil cu statul intern în CȘEI Roman, nu a fost niciodată vizitat de familie.

PROIECT DIDACTIC

prof. înv. primar: Borcan Lăcrămioara
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

CLASA: a IV-a
ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii
DISCIPLINA: ȘTIINȚE ALE NATURII
UNITATEA TEMATICĂ: CORPURILE- PROPRIETĂȚI ȘI TRANSFORMĂRI
SUBIECTUL LECȚIEI: AMESTECURI- SEPARAREA AMESTECURILOR
TIPUL DE ACTIVITATE: consolidare şi sistematizare de cunoștințe
SCOPUL: descoperirea caracteristicilor substanțelor, activarea cunostințelor anterioare și construirea de noi scheme
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1-să identifice principalele caracteristici ale corpurilor pe baza cunoștințelor anterioare;
O2-să explice ce este un amestec pe baza experimentelor realizate;
O3- să stabilească principalele metode de separare a amestecurilor pornind de la experimente;
O4- să mânuiască materialele puse la dispoziție.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- ✓ RESURSE PROCEDURALE: explicaţia, conversaţia, problematizarea, demonstraţia, observarea, ciorchinele, experimentul
- ✓ RESURSE MATERIALE: fișe de lucru, substanțe, vase, filtre, spirtieră, microscop, videoproiector, laptop.
- ✓ FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală, pe grupe.
- ✓ RESURSE TEMPORALE: 45 minute
- ✓ RESURSE UMANE: 27 elevi
- ✓ RESURSE SPAȚIALE: Laboratorul de biologie
- ✓ FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE: observare curentă, aprecieri verbale, corectare pe grupe.
- ✓ RESURSE BIBLIOGRAFICE:

-Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 5003 / 02.12.2014
-Programa școlară pentru disciplina științele naturii clasa a IV-a, 2014

NR. CRT.	MOMENTELE LECTIEI	CONŢINUT ŞTIINŢIFIC	STRATEGIE DIDACTICĂ			EVALUARE
			RESURSE PROCEDURALE	RESURSE MATERIALE	FORME DE ORGANIZARE	

1.	**Moment organizatoric**	✓ Se creează condiţiile necesare pentru buna desfăşurare a activităţii. ✓ Exerciţiu de energizare	Instructajul verbal	Materiale necesare activităţii	Frontal	Observarea comportamentului elevilor
2. 3.   4.

8.	**Încheierea activității**	Elevii vor prezenta concluziile asupra experimentelor realizate. Prezentare ppt Imnul clasei Se vor face aprecieri globale asupra participării copiilor şi a modului de lucru pe parcursul activităţi. Se fac aprecieri globale și individuale cu caracter motivant privind participarea elevilor la desfășurarea lecției.	explicația conversația conversația	vase, filtre, spirtieră, microscop, fișe de lucru laptop videoproiector	pe grupe frontal individual	aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

p.i.p. Buciumaș Maricica,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Data:
Unitatea de învăţământ: Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui
Clasa: a IV-a D
Propunător: P.I.P. Buciumaș Maricica
Aria curriculară: Om şi societate
Disciplina: Istorie
Unitatea de învățare: Epoci istorice. Evenimente, personalități, locuri istorice (II)
Titlul lecţiei: Cuza și Unirea Principatelor Române
Tipul lecţiei: formare de priceperi și deprinderi, însușire de cunoștințe
Scopul lecţiei: Dobândirea unor noi cunoştinţe despre Mica Unire, personalitatea lui Al. I. Cuza şi importanţa domniei sale
Competenţe specifice:
1.1 ordonarea cronologică a unor evenimente din viaţa familiei, a faptelor prezentate într-o situaţie de învăţare;
1.2 localizarea în spaţiu a evenimentelor istorice;
3.2 utilizarea corectă a termenilor istorici accesibili în situaţii de comunicare orală şi scrisă.
Competențe vizate:
C_1: să identifice condiţiile care au favorizat Unirea de la 1859;
C_2: să enumere etapele înfăptuirii Unirii;

C_3: să scrie un portret istoric al domnitorului Alexandru Ioan Cuza;
C_4: să explice însemnătatea domniei lui Al. I. Cuza;
C_5: să desprindă informaţii citind harta istorică a Principatelor Române;
C_6: să dramatizeze o adaptare a scrierii lui Ion Creangă, *Moş Ion Roată şi Unirea*;
Conţinuturi: Epoci, evenimente şi personalităţi – Epoca modernă: Al. I. Cuza şi Unirea
Strategia didactică:

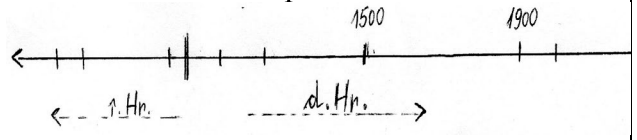
- **Metode şi procedee**: conversaţia, explicaţia, observaţia, braistorming-ul, exerciţiul, jocul didactic, dramatizarea.
- **Mijloace de învăţământ**: panou expoziţional; portrete; jetoane; laptop; videoproiector; prezentare power point; cântecul „Hora Unirii"; fişe de lucru; costume; textul literar „Moş Ion Roată şi Cuza Vodă" de Ion Creangă (scenetă)
- **Forme de organizare**: frontal, individual, pe grupe, în perechi

Resurse temporale: 45 minute
Resurse umane: 27 elevi
Bibliografie:

- Băluţoiu, V; Radu, D.: **Istorie, clasa a IV-a, caietul elevului**, E.D.P. R.A., 2006, pag. 29
- Mihăilescu, C.; Piţilă, T.: **Istorie, manual pentru clasa a IV-a, semestrul al II-lea**, Ed.Aramis, 2016, pag. 18-21
- *** Programa şcolară pentru disciplina *Istorie,* clasa a IV-a, Bucureşti, 2014 (Anexa nr. 2 la ordinul M.E.N. nr. 5003 /02.12.2014), pag. 4-12
- Stan, M.: **Istoria ilustrată a românilor pentru elev**i, Ed. Litera Educaţional, Bucureşti-Chişinău, 2018, p.78-79
- www.didactic.ro
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Unirea_Principatelor_Romane

Momentele lecţiei	C. v.	Timp	Demers didactic	Strategia didactică			Evaluare
				Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare	
Moment organizatoric		2 min	➢ Cadrul didactic se asigură de existenţa materialelor de lucru pe mesele elevilor şi a materialului de lucru frontal ➢ Salutul adresat cadrelor didactice care participă la lecție ➢ Efectuarea prezenţei elevilor	Conversaţia		Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
Verificarea cunoştinţelor anterioare și a temei pentru acasă		5 min	➢ Voi adresa următoarea întrebare: -Ce lectie ati avut de pregătit pentru astăzi la ora de istorie ? ➢ Voi adresa un set de întrebări pentru verificarea cunoștințelor dobândite ora trecută.	Conversaţia	Fișă de lucru - rebus	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
Captarea şi orientarea atenţei		5 min	➢ Prezint elevilor un material realizat cu programul PowerPoint în care apare figura domnitorului Al. I. Cuza și Unirea Principatelor Române. Le cer elevilor să recunoască domnitorul și să identifice evenimentul istoric.	Explicaţia Conversaţia	Laptop Videoproiector Prezentare ppt	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
Anunţarea temei şi enunţarea obiectivelor		1 min	Astăzi la istorie vom învăța despre: ,,Cuza și Unirea Principatelor Romane din 1859" Se anunţă, în termeni accesibili elevilor, titlul lecţiei şi competenţele vizate. Titlul este scris pe tablă şi în caietele elevilor.	Conversaţia Explicaţia		Frontal	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
Dirijarea învăţării Realizarea sensului /		10 min	Utilizând brainstorming-ul (asaltul de idei) vom purta o discuție despre contextual internațional – secolul al XIX-lea - și înfăptuirea unirii din 1859, ca şi despre	Observaţia brainstormin		Frontal	

Etapa de achiziții *înțelegerea conținutului, rezolvarea de exerciții*	C.1 C.2 C.3 C.4		însemnătatea domniei lui Al. I. Cuza, <u>pe baza cunoștințelor dobândite anterior</u> (voi folosi în acest moment <u>harta și unele slide-uri din materialul ppt</u>): •Care a fost primul pas în înfăptuirea unirii? •Când a fost ales Al. I. Cuza domnitor? •Cum se numesc principatele care s-au unit într-un singur stat? •Cum s-a numit noul stat începând cu 1862? Care sunt reformele adoptate de Cuza? ➢ Voi prezenta și alte informații despre Al. I. Cuza și voi realiza împreună cu elevii fișa de personaj. Ghidez elevii cu ajutorul întrebărilor. Împreună vom realiza *fișa de personaj* (la tablă și pe fișe)-anexa 1. Pe harta care reprezintă Țările Române la 1859 se vor localiza cele două principate care s-au unit, fiind marcate granițele și spațiul ocupat de Principatele Române.Se precizează că Unirea înfăptuită în 1859 a fost numită Unirea Mică, Unirea Mare, (unirea și cu Transilvania), realizându-se mai târziu(anexă).	g - conversația euristică -explicația metoda ciorchinelui conversatia, explicația, demon-strația	Planșa cu ciorchinele harta reprezen tând Țările Române la 1859		Observarea sistematică a comportamen tului elevi
Reflecție / Etapa de aplicare și transfer (Dirijarea învățării) *Integrarea achizițiilor în context noi de învățare*	C.1 C.2 C.3 C.4	10 min	– **<u>activități pe grupe</u>** (se va lucra pe coli A_3)*:* - alegerea centrelor/grupelor și a ecusoanelor -prezint o grilă de autoevaluare cu indicatori(anexe) **●Scriitorii** Lucrăm cu harta – citiți și scrieți răspunsurile. **●Matematicienii** a) Fixați pe axa timpului următoarele evenimente istorice: - UnireaPrincipatelor (*unireamică*) -1859; -Adunările ad-hoc – 1857;	jocul didactic -axa timpului	coli A_3, fișe	activitate pe centre sau grupe	Observarea sistematică a comportamen tului elevilor

			MareaUnire -1918. b) Stabilește secolul în care a domnit Al. I. Cuza (1859-1866). c) Calculează cu câți ani înaintea Marii Uniri a avut loc Unirea Principatelor Române. ●**Artiștii** Recunoaște și colorează personajul(puteți folosi ca model imagini din manual, de pe slide). ●**Constructorii** Realizați figura domnitorului Al. I. Cuza sau harta Unirii Principatelor Române din piesele de puzzle; ●**Rebusiștii** Completați rebusul și descoperiți un „Fapt împlinit în 1859". - se expun lucrările în locuri vizibile; - liderul fiecărei grupe prezintă ce au lucrat membrii echipei și se autoevaluează conform grilei stabilite la început.	jocul didactic -puzzle			- autoevaluare - evaluare interactivă (interevaluare)
Feed-back	C.5 C.6	10 min (5 min-fișa 5 min-dramatizare)	➢ În perechi, elevii vor rezolva sarcinile de pe o fişă de lucru. Fișă de evaluare formativă: jocul didactic *piramida povestirii*–strategie atractivă pentru copii și valoroasă, deoarece prin ea elevii sintetizează ideile principale ale lecției(anexa 2) ➢ Se va prezenta o scurtă dramatizare după scrierea lui Ion Creangă, *Moş*	Explicaţia Exerciţiul Dramatizare	Fişa de lucru în perechi Costume Textul literar „Moş Ion Roată şi Cuza Vodă” de Ion	În perechi Echipă de lucru	Tema de lucru în clasă Observarea sistematică a comportamentului elevilor

			Ion Roată şi Unirea. (ANEXA)		Creangă (adaptare)		
Aprecieri finale. Tema pentru acasă		2 min	Evaluez activitatea desfășurată, fac aprecieri colective și individuale care să încurajeze elevii, le cer să numească printr-un singur cuvânt o însușire a activității de astăzi (exemplu: *interesantă, frumoasă, excelentă, plăcută ș.a.*) Tema pentru acasă – Fișa de portofoliu(anexa 3)	Conversaţia		Frontal	Autoevaluare a Interevaluare a Acordarea de calificative

PROIECT DIDACTIC

Gache Cerasela
Școala Gimnazială nr. 1 Pușcași

DATA:
CLASA: a II–a
ÎNVĂŢĂTOR: Gache Cerasela
ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare
DISCIPLINA: Comunicare în limba română
UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: Toamna, doamnă ruginie
SUBIECTUL LECȚIEI: Textul narativ. Descrierea unui personaj
TEXT SUPORT: Ciuboțelele Ogarului, după Călin Gruia
TIPUL LECŢIEI: predare – învăţare
FORMA DE REALIZARE: activitate integrată
DISCIPLINE INTEGRATE:
● Limba și literatura română
● Matematică
● Arte vizuale și abilități practice
COMPETENȚE SPECIFICE:
Comunicare în limba română:

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral din texte accesibile variate
1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute
2.1. Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare
2.3. Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare
3.1. Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut
4.1. Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare

Matematicăşi explorarea mediului:

1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0-1000, folosind poziţionarea pe axa numerelor, estimări, aproximări

Arte vizuale și abilități practice:

1.3. Manifestarea curiozităţii faţă de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual

SCOPUL LECȚIEI:

- formarea deprinderilor de citire corectă, conștientă și expresivă;
- consolidarea abilităților de comunicare;
- îmbogățirea vocabularului

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: - Pe parcursul și la finalul lecției, elevii vor fi capabili:

O1. Să utilizeze corect ortogramele într-o/într-un în alcătuirea unor enunțuri;
O2. Să citească textul corect, conștient și expresiv;
O3. Să alcătuiască enunțuri folosind cuvintele noi învățate;
O4. Să identifice titlul, autorul, personajele și numărul de alineate ale textului dat;
O5. Să răspundă la întrebări pe baza textului citit;
O6. Să folosească în enunțuri proprii cunoștințe de la alte discipline.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ŞI PROCEDEE:** conversaţia euristică, descrierea, explicaţia, exerciţiul, problematizarea, cadrane;
- **RESURSE MATERIALE:** manual, caiete, DEX, fișă;
- **FORME DE ORGANIZARE:** individual, frontal, perechi
- **FORME SI TEHNICI DE EVALUARE:** evaluare orală, aprecieri verbale;
- **RESURSE TEMPORALE:** 50 minute
- **RESURSE UMANE:** 17 elevi

Bibliografie:

Vasile Molan, ,,Didactica disciplinelor Comunicare în limba română și Limba și literatura română din învățământul primar", Editura Miniped, București, 2015

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

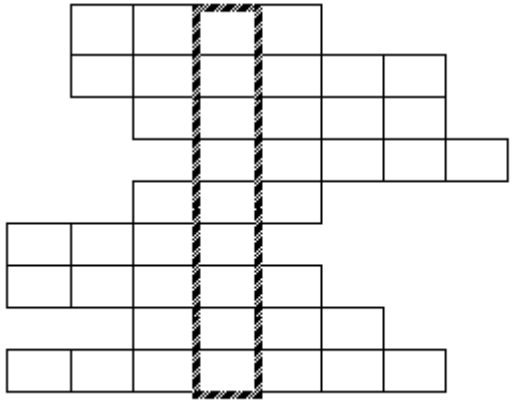
Nr. crt.	Secvențele lecției	Ob. op.	Conținutul Instructive educativ	Strategiadidactică			Evaluare
				Metode și procedee didactice	Mijloace de învățământ	Mod de organizare	
1.	**Momentul organizatoric**		• Asigur condiţiile optime pentru buna desfăşurare a lecţiei: aerisirea sălii de clasă, pregătirea materialului didactic pentru prezentarea softului educaţional şi a experimentelor.				
2.	**Verificarea cunoștințelor anterioare și a temei pentru acasă**	01	• Se verifică calitativ și cantitativ tema pentru acasă. • Se discută despre scrierea corectă a cuvintelor într-o/într-un	Conversația Explicația Problematizarea	Caiete	Frontal	Capacitatea de a recepta un mesaj și de a răspunde la întrebări
3.	**Captarea atenţiei**		• Captarea atenției se va realiza prin rezolvarea unui rebus (anexa 1)	Conversaţia Rebus	Tablă	Frontal	Capacitatea de a recepta un mesaj și de a răspunde la întrebări
4.	**Anunţarea temei**		• Pornind de la rebusul de maisus solicit un elev să citească cuvântul care a ieşit peverticala A-B şiastfel le spun elevilor că astăzi vom citi un text nou din care vom afla povestea unui iepuraș care voia să-și cumpere încălțări • Explic obiectivele vizate pe înțelesul elevilor.	Conversația Exercițiul	Caiete Tablă	Frontal Individual	Capacitatea de a asculta un mesaj
5.	**Dirijarea învăţării**	02 03 04	• Citirea textului în gând, apoi cu voce tare de către elevi. • Verificarea conștientizării citirii prin adresarea unor întrebări;	Activitate independentă Conversaţia	Tablă Caiete Manual	Frontal Individual	Capacitatea de a citi corect, conștient și expresiv

		05	• Scriu titlul pe tablă și elevii în caiete; • Citirea explicativă a textului: ✓ Explicarea cuvintelor necunoscute ✓ Folosirea lor în enunțuri orale/scrise. • Citirea model a textului de către învățătoare; • Citirea după model.	Explicaţia			Capacitatea de a folosi cuvintele noi în enunțuri Capacitatea de a răspunde la întrebări în legătură cu textul.
6.	**Fixarea cunoştinţelor**		• Citireselectivă conform sarcinii date ✓ fragmentul care arată anotimpul în care se petrece acțiunea, ✓ dialogul dintre iepure și ogar; ✓ ultimul alineat al textului. • Citirea pe roluri	Conversaţia Exercițiul	Manual	Frontal Individual	Capacitatea de a citi corect, conștient și expresiv
7.	**Obținerea performanței**	04 06	● Se va realiza folosind metoda cadranelor. Elevii primesc foi împărțite în patru cadrane, fiecare conținând o sarcină de lucru: **Cadranul I** Titlul lecției **Cadranul II** Personajele lecției **Cadranul III** Să ordoneze imaginile potrivit întâmplărilor. **Cadranul IV** Să coloreze personajul preferat din textul studiat.	Conversația Problematizarea Exercițiul Cadrane	Manual Fișă	Frontal Individual	Capacitatea de a citi corect, conștient și expresiv
8.	**Asigurarea retenției și a transferului**	05	● Argumentarea alegerii unui alt titlu pentru textul studiat ●Se va da tema pentru acasă	Conversaţia	Manual Caiete	Frontal	Aprecieri verbale

ANEXA 1

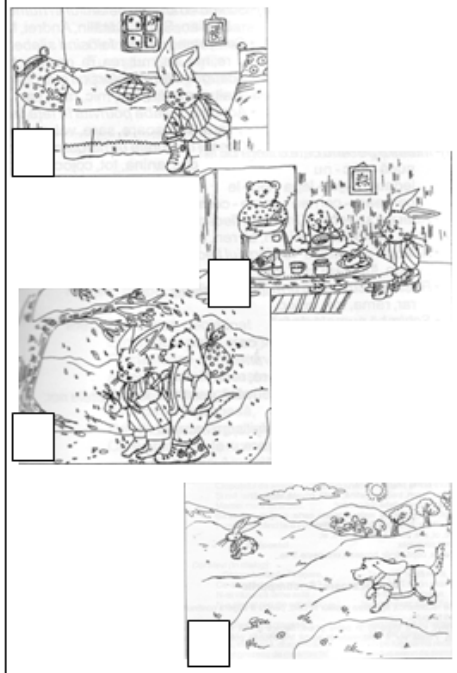
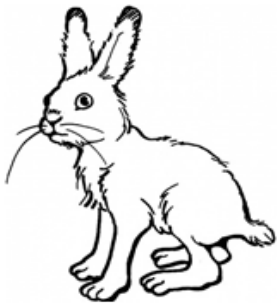
REBUS

Găsiţi cuvinte cu înţeles opus pentru:

cald
curajos
mult
sărac
vechi
frumos
harnic
gol
dușman

Cadranele

1. Scrie titlul și autorul lecției. …… …… ……	**2. Numește personajele textului.** …… …… ……
3. Ordonează imaginile. 	**4. Colorează personajul preferat.**

PROIECT DIDACTIC

Înv. Gherase Carmen
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

CLASA: a II-a
PROPUNĂTOR: Înv. Gherase Carmen
ARIA CURRICULARĂ: Limbă şi comunicare
DISCIPLINA: Comunicare în limba română
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: *„Toamna, doamnă ruginie!”*
SUBIECTUL LECŢIEI: *Textul literar* **„Cioc! Cioc ! Cioc!”,** după Emil Gîrleanu.
FORMA DE REALIZARE: activitate integrată
TIPUL ACTIVITĂŢII: consolidare și sistematizare
DISCIPLINE INTEGRATE: DP, MM
COMPETENŢE SPECIFICE

1.2.Identificarea unor informații variate dintr-un text audiat
2.1.Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare
2.2.Transmiterea unor informații printr-o suită de enunțuri înlănțuite logic

COMPETENŢE INTEGRATE

Dezvoltare personală

2.1 Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate.

Muzică și mișcare

1.2. Receptarea unor sunete emise de surse diferite din mediul înconjurător.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
O1: să citească corect, cursiv, expresiv şi în ritm propriu textul;
O2: să desprindă informații de detaliu dintr-un text;
O3: să formuleze întrebări și răspunsuri, pe baza textului citit;
O4: să identifice trăsături ale personajelor, așa cum reies din faptele acestora;
O5: să caracterizeze personajele,utilizând însuşiri şi sinonime ale acestora.
STRATEGII DIDACTICE:

Metodologice:

- **metode şi procedee:** conversația, explicația, observația, exercițiul, explozia stelară, munca independentă, cvintetul.
- **mijloace didactice:** flipchart, markere, tablă, manual, caiet, instrumente de scris, fișe de lucru, videoproiector, computer;
- **forme de organizare:** frontal,în perechi, individual;

- **metode de evaluare:** observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, analiza produselor activității

Bibliografice:

- Metodica predării limbii române , Ioan Șerdean, Editura Didactică şi Pedagogică, București, 2004;
- Programa școlară, M.E.N, Anexa nr.2 la ordinul ministrului educației naționale nr.3418/19.03.2013, București, 2013;

***Temporale*:** 45 minute
Spațiale: sala de clasă
Umane: 21 de elevi

Desfășurarea activității

Etapele lecției	**Conținutul informațional al lecției**	**Strategii didactice**			**Evaluare**
		Metode și procedee	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
Moment organizatoric	Asigurarea unui climat educațional favorabil. Pregătirea materialelor necesare desfășurării activității.			frontal	Observarea sistematică
Captarea atenției	Voi prezenta elevilor câteva curiozităţi despre veveriţe şi ciocănitori, prin intermediul unei prezentări electronice.	conversaţia	videoproiector material informativ	frontal	Observarea comportamen-tului nonverbal
Anunțarea subiectului lecției noi și a obiectivelor	Se prezintă tema și obiectivele activității pe înțelesul elevilor:să citească selectiv anumite fragmente din text,să formuleze întrebări şi răspunsuri, să extragă informații din text, să identifice însuşiri ale personajelor. Se scrie la tablă titlul lecţiei**: „Cioc! Cioc ! Cioc!”,** după Emil Gîrleanu.	explicația	tablă caiete	frontal	Observarea comportamen-tului nonverbal
Dirijarea învățării	Se exersează actul citirii (prin procedee diferite de lectură). ***Citire ștafetă*** ***Citire selectivă***,solicitând acestora să citească: -enunțul în care se arată anotimpul în care se	lectura explicativă	manual	individual	Evaluare orală formativă

	petrece întâmplarea; -fragmentul în care este prezentată prinderea hoţului; -fragmentul care arată motivul întristării veveriţei. Se formulează întrebări cu ajutorul cuvintelor. Cine? Ce? Cum? Unde? Când? De ce? (Explozia stelară) Elevii formulează şi răspund la întrebări. Cu ajutorul instrumentelor digitale, elevii vor așeza cartonașele pe care sunt scrise însușirile și faptele personajelor în dreptul personajului descris (aplicația LearningApps). https://learningapps.org/view14910804 Se rezolvă exercițiul nr. 3 din auxiliar. Elevii vor completa propoziţiile cu informaţii din text. Severifică rezolvarea frontal.	explozia stelară explicația exercițiul munca independentă	flipchart videoproiector laptop caiet de lucru editura Elicart	frontal frontal individual frontal	Întrebări de verificare a înțelegerii textului audiat Analiza răspunsurilor Evaluare scrisă
Obținerea performanței	Se cere elevilor să realizeze, în perechi,un cvintetdespre veveriță/ciocănitoare. 1.Cine e personajul principal al povestirii? 2.Scrie două însuşiri deosebite ale acesteia. 3. Scrie trei cuvinte/acţiuni ale acesteia. 4.Scrie o propoziţie/impresie/sentiment despre**veveriță/ciocănitoare.** (4 cuvinte). 5. Un cuvânt esenţial despre veveriță/ciocănitoare. Sarcină suplimentară pentru elevii care termină înaintea celorlalți: Desenează veverița/ciocănitoarea, așa cum ți-o imaginezi.	cvintetul exercițiul	fișe cvintet culori	în perechi	Aprecieri verbale
Încheierea activităţii	Fac aprecieri generale şi individuale asupra participării elevilor la lecţie, precum şi asupra comportamentului lor pe parcursul orei. Se audiază cântecul „Toamna ruginie”.	Conversația			Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC ÎN CONDIȚII SIMULTANE

Florea Iulia
Școala Gimnazială Nr.1 Pușcași

DATA: **ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 PUȘCAȘI** **PROPUNĂTOR:** **CLASA PREGĂTITOARE** **ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii** **OBIECTUL: Matematică și explorarea mediului** **SUBIECTUL: Figuri geometrice** **TIPUL LECTIEI: predare-învățare** **SCOPUL LECTIEI:** recunoaşterea figurilor geometrice şi clasificarea lor după criterii variate **OBIECTIVE OPERATIONALE:** - să rezolve exerciţiicu numere naturale de la 0 la 31; - să folosească corect limbajul matematic; - să recunoască și să grupeze figurile geometrice după criterii diverse; - să rezolve exerciții din interiorul și exteriorul figurilor geometrice, - să recunoască părțile componente lie corpului uman; **Strategia didactică:** Metode şi procedee: exerciţiul, explicaţia, conversaţia, problematizarea, munca individuală, jocul didactic; Mijloace de învăţământ: manual, fişe de lucru, planşe cu figuri geometrice, creioane colorate, lipici, coli albe, marchere. *Forme de organizare:* **RESURSE UMANE: clasa de elevi** **RESURSE TEMPORALE: 50 min** • **BIBLIOGRAFIE:** * Programa şcolară – clasa pregătitoare. * M. Gardin, F. Gardin, D. Berechet, F. Berechet, C. Badea - „Matematică - culegere de exerciţiişi probleme, Paralela 45.	**DATA:** **ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 PUȘCAȘI** **PROPUNĂTOR:** **CLASA I** **ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare** **OBIECTUL: Comunicare în limba română** **SUBIECTUL: Sunetul și grupul de litere <u>Ghe</u>** **TIPUL LECTIEI: Consolidare și sistematizare de cunoștințe** **SCOPUL LECTIEI:** recunoaşterea grupului de litere și folosirea lui în diferite situații; **OBIECTIVE OPERATIONALE:** **O1** - să citească cuvinte sau propoziţii fluent, corect, cu accent corespunzător, în ritm propriu, respectând intonaţia impusă de semnele de punctuaţie; **O2-**să identifice în cuvintele date grupurile de litere învăţate; **O3-**să despartă în silabe cuvinte care conţin grupurile de litere învăţate; **O4-**să precizeze forma de plural a cuvintelor date; **O5-** să scrie corect propoziţii stabilind ordinea logică a cuvintelor. **STRATEGIA DIDACTICA:** *METODE ŞI PROCEDEE DIDACTICE:* - exerciţiul, explicaţia, conversaţia, problematizarea, munca individuală, jocul didactic *MIJLOACE DIDACTICE:* manual, fişe de lucru, caiet special, planşe cu grupurile de litere, coli albe, carioci. *-FORME DE ORGANIZARE:* - frontală, individuală **RESURSE UMANE: clasa de elevi** **RESURSE TEMPORALE: 50 min**

* N. Neagu, C. Petrovici - „Elemente de didactica matematicii în grădiniţăşiînvăţământul primar”, Editura Pim, Iaşi - 2013 .	**BIBLIOGRAFIE:** A. Ungureanu – „Metodica studierii limbii si literaturii romane”- învățământ primar ,Ed. AS`S,Iași, 2003; M. Penes, „Îndrumător pentru folosirea abecedarului, Ed. Aramis, 2006.

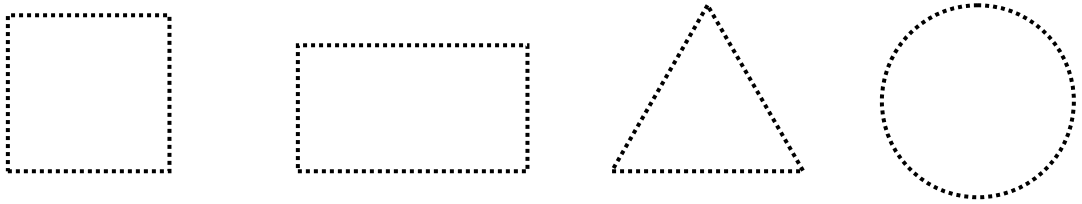
Desfăşurarea lecţiei

1.	**Moment organizatoric** Asigur climatul necesar desfăşurării în bune condiţii a lecţiei.	**Moment organizatoric** Asigur climatul necesar desfăşurării în bune condiţii a lecţiei.
2.	**Reactualizarea cunoştinţelor-Activitate directă** Se verifică modul în care elevii și-au însușit noțiunile predate anterior. Se vor face câteva calcule orale.	**Verificarea temei - Activitate indirectă** Se verifică cantitativ şi calitativ modul în care elevii şi-au rezolvat temele. Ce lecție am avut de pregătit pentru astăzi? Elevii vor fi rugați să citească în gând textul **Ghemotoc.** Un elev va citi textul model, apoi se va face o citire în lanț, o citire selectivă și o citire ecou**.** Se va da o scurtă dictare elevilor pentru a fi notați.
3.	**Captarea atenţiei elevilor - Activitate indirectă** Elevii vor primi o fișă de lucru. ANEXA 1(exercițiu, explicația) Se va verifica modul de rezolvare a fișei de lucru. Voi citește elevilor o scurtă poezie din care vor identifica figura geometrică despre care este vorba. (problematizarea) „E un cerc sau un oval / E un ochi sau e un deal Un volan, un ghem de aţă / Sau o pară mălăiaţă! Un inel, un val de mare / Un baston, o roată care Ia gândiţi voi fiecare / Cine este oare?” Se identifica figura geometrică şi se va desena.	**Captarea atenţiei elevilor - Activitate directă** ***JOCUL CUVINTELOR: „Completează rebusul”.** Pe o coală de hârtie va fi desenat un rebus alături de care vor fi lipite mai multe imagini. **Scopul**: asocierea imaginii cu, cuvântul corespunzător. **Sarcina**: elevii au ca sarcină recunoaşterea imaginii și completarea în rebus a cuvântului corespunzător. **Desfăşurare:**. Cu ajutorul acestui joc didactic mă asigur că elevii si-au însuşit grupurile de litere învăţate anterior şi că realizează relaţia existentă între imagine și cuvânt.
4.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor - Activitate directă** Elevii vor fi anunţaţi că în această oră își vor îmbogăţicunoştinţele despre figurile geometrice învățate la grădiniță . (conversația) Se va prezenta în PPT un filmuleț cu figuri geometrice.	**Anunţarea titlului lecţieişi a obiectivelor operaționale - Activitate directă** Se vor reaminti grupurile de litere învățate**.** Elevii vor fi anunţaţi că astăzi își vor consolida cunoștințele despre grupurile de litere învățate în general și grupul de litere ghe în special.

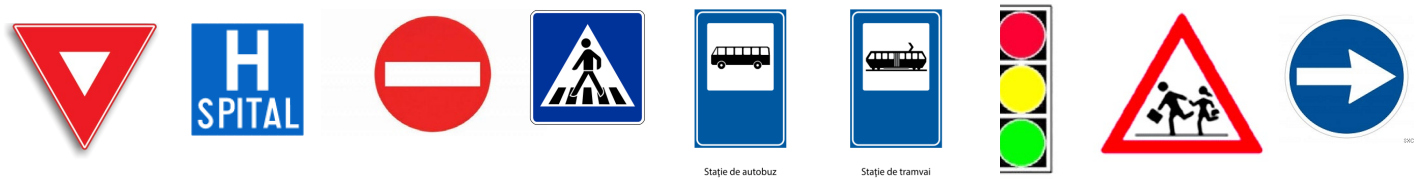
		Elevii vor primi o fișă de lucru **ANEXA 1.**
5.	***Dirijarea învățării- Activitate indirectă*** Pe o coală de hârtie se vor desena figuri geometrice în interiorul sau exteriorul cărora se vor scrie exerciții folosindu-se numere din intervalul 0-31. (exercițiul, problematizarea) Pentru fixarea cunoştinţelor elevii vor primi o fișă de lucru. ANEXA 2.	***Fixarea cunoştinţelor asimilate anterior - Activitate indirectă*** Grupați în perechi elevii vor primi fișe cu, cuvinte pe care trebuie să le ordoneze în propoziții și apoi să le afișeze la panou. Se vor analiza propozițiile obținute (număr de cuvinte,despărțirea cuvintelor în silabe)
6.	**Obținerea performanței - Activitate indirectă** Elevii vor primi un plic cu figuri geometrice decupate și vor fi atenţi pentru a reține câteva informaţii pe care le vor folosi în jocul „Identifică şiconstruieşte”. Vor identifica triunghiul, pătratul, dreptunghiul şi cercul. Vor construi cu acestea o casă. Casa se va lipi pe o coală albă. Se va da culoare casei. (Jocul didactic)	**Obținerea performanței - Activitate directă** Pentru fixarea cunoştinţelorelevii vor alege forma corectă a unor cuvinte și vor alcătui cuvinte cu silabe încurcate. **ANEXA 2.**
7.	**Obţinerea performanţei- Activitate directă** Împărțiți pe echipe elevii vor primi fișe pe care vor avea desenate case din figuri geometrice care vor fi scoase la vânzare.Vor trebui să își noteze numărul fiecărei figuri geometrice. Pentru fixarea cunoştinţelor elevii vor folosi beţişoare cu care vor construi pe masă diferite figuri geometrice la cererea învăţătorului. Se vor construi figurile geometrice denumite, folosindu-se numărul de beţişoare indicat de acesta. Se va face un concurs pentru a vedea cine execută cel mai repede şi mai corect cerinţa.	**Asigurarea retenției și a transferului - Activitate indirectă** Se va reaminti grupul de litere învăţat. Pe o fișă de lucru elevii vor identifica locul pe care îl ocupă grupul ghe în cuvinte. **ANEXA 3.** Se va colora personajul din poezia noastră și anume un pisoi. Elevii vor cânta cântecelul **„Culorile**
	Elevii vor cânta cântecelul „Figuri geometrice	
8.	**Evaluarea** Se fac aprecieri globale şi individuale. Elevii vor fi notaţişiapreciaţi în funcţie de răspunsurile date. (conversația)	**Evaluarea** Se fac aprecieri globale şi individuale. Elevii vor fi notaţişiapreciaţi în funcţie de răspunsurile date.

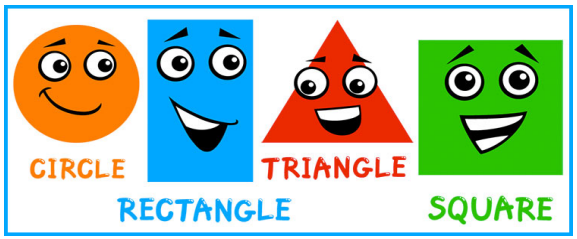
FIGURI GEOMETRICE

1). Desenează un pătrat, un dreptunghi, un triunghişi un cercajutându-te de liniapunctată.

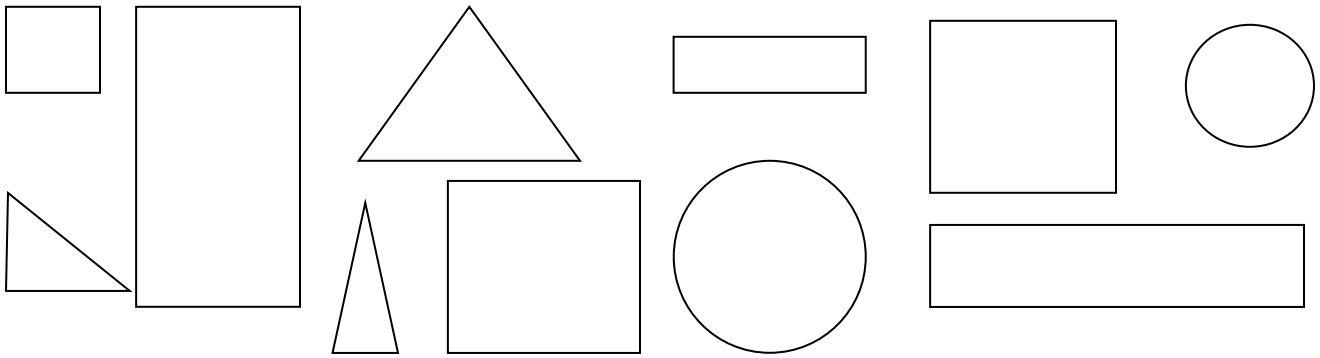

2). Uneşte obiectul ilustrat cu figura geometrică corespunzătoare formei sale.

3). Colorează pătratele cu roşu, dreptunghiurile cu albastru, triunghiurile cu galben şi cercurile cu verde.

LECȚIA EXPERIMENT

p.i.p. Popa Luminița, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui

PROIECT DIDACTIC

Clasa: a III- a A
Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Vaslui
Propunător: PIP. Popa Luminiţa
Aria curriculară: Matematică și Științe ale Naturii
Disciplina: Științe ale naturii
Subiectul – verificare: Ce sunt amestecurile?

- predare: Dizolvare, filtrare, decantare

Tipul lecţiei: predare/învățare pe bază de experiment
Scopul lecţiei:- formarea și dezvoltarea capacităților de observare,explorare și întelegere a realității din mediul înconjurător; - descoperirea procedeelor de separare prin experiment.
Competențe generale:
-Explorarea caracteristicilor unor corpuri, fenomene şi procese
-Investigarea mediului înconjurător folosind instrumente şi procedee specifice
Competenţe specifice:
1.1. Identificarea unor relații între corpuri în cadrul unor fenomene și procese
1.2. Utilizarea unor criterii pentru compararea unor corpuri, fenomene și procese
2.1. Identificarea etapelor unui demers investigativ vizând mediul înconjurător pe baza unui plan dat
2.2. Aplicarea planului dat pentru efectuarea unei investigații
Obiective operaţionale:
La sfârşitul orei elevii vor şti :
O_1 – să clasifice amestecuri după criterii simple;
O_2 – să inteleagă conceptele de substantă,particule,dizolvare,solubil și insolubil,filtrare, decantare, cristalizare;
O_3 – să observe și să explice fenomenele de dizolvare, filtrare, decantare, cristalizare;
O_4 – să completeze fișa de lucru cu noțiunile învățate;
O5 –să răspundă corect la întrebări pentru a rezolva rebusul ;
O_6 – să formuleze concluzii despre proprietățile apei și factorii care contribuie la dizolvare;
O_7 – să expună, cu propriile cuvinte, informaţiile primite, folosind însă şi termeni ştiinţifici;
O_8 – să folosească adecvat instrumente pentru a descoperi transformările suferite de substanţe;
O_9 – să participe activ în cadrul grupului
Metode şi procedee: explicaţia, conversaţia, demonstraţia, activitate pe grupe, experimentul
Forme de organizare: frontală, individuală şi pe grupe
Strategia didactică: dirijată
Mijloace didactice: spirtieră, recipiente, eprubete, filtre, pâlnii, baghete, apă, sare, zahăr, nisip, sare de lămâie, zahăr cubic, ulei, cerneală, fișă, manual, videoproiector
Resurse:

- ✓ **oficiale:** Programa Şcolară pentru Învăţământul Primar, clasele p, a III-a şi a IV-a, 2014;
- ✓ **pedagogice: -„**Științe ale naturii- auxiliar**”**, Editura EDU,2015; **„**Cartea cu experimente**”**- Editura Litera, 2014; „Să descoperim fizica prin experimente**”,** autor Daniela Elena Dumitru, Ed. Didactică și Pedagogică, 2008
- ✓ **umane:** 35 de elevi
- ✓ **temporale:** 45 minute
- ✓ **spaţiale:** Locul desfăşurării activităţii – Sala de clasă

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Nr.	Secvenţele lecţiei	Timp	Ob.	Conţinutul şi strategia didactică	Evaluare
1.	Moment introductiv Verificarea cunoştinţelor	5’	O_1	✓ Se asigură un climat de ordine şi disciplină necesar desfăşurării în bune condiţii a lecţiei ✓ Se prezintă materialele pe care le vor folosi în vederea realizării experimentelor. o Ce ați avut de pregătit pentru astăzi la ora de științe ale naturii? (Ce sunt amestecurile?) o Pe masa de lucru aveți două pahare etichetate Nr.1 și Nr.2. Amestecați substanțele din fața fiecărui pahar. Ce amestecuri ați obținut? (R: În paharul Nr.1 un amestec omogen, iar în paharul Nr.2 un amestec neomogen) o Grupa APĂ apă + zahăr / apă + nisip o Grupa AER apă + sare / apă + nisip o Grupa FOC apă + zahăr cubic/apă + nisip o Grupa VÂNT apă + sare mare / apă + nisip o Grupa PĂMÂNT apă + sare de lămâie apă + nisip ✓ Întrebări frontale: o Cum se obțin amestecurile? (R: Se pun la un loc două sau mai multe substanțe, iar particulele lor se amestecă între ele.) o Pentru a se obține amestecuri, fiecare substanță își păstrează proprietățile. o Cum se obține amestecul omogen? (R: Dacă particulele substanțelor se amestecă uniform, se obține un amestec omogen.) o Cum se obține un amestec neomogen? (R: Dacă particulele substanțelor dintr-un amestec nu se împrăștie în mod egal, se obține un amestec neomogen.)	Aprecieri frontale Aprecieri frontale individuale Observare sistematică Aprecieri pe grupe
2.	Captarea atenţiei	3’	O_5	✓ Activitate frontală: Discuţii pregătitoare o Pe baza unui ppt, elevii vor realiza un rebus cu soluția AMESTECURI 	Aprecieri frontale Aprecieri frontale individuale Observare sistematică

3.	Anunţarea subiectului şi a ob. operaţionale	1’		✓ Dizolvare, filtrare, decantare o Astăzi, la ora de Științe, vom realiza experimente, le vom observa și vom învăța să dizolvăm, filtrăm și să decantăm amestecuri.	
4.	Dirijarea învăţării	26’	O_3

				o **Substanțele și amestecurile neomogene se pot separa prin diverse procedee.** Cum am putea separa cafeaua de apă? (R: Cu sită… prin filtrare) o **Procedeul de separare a unui amestec neomogen printr-o hârtie specială, numită filtru, se numește <u>filtrare</u>. (click)** o În același timp cu mine, vă rog să răsturnați cu grijă amestecul prin pâlnia în care aveți filtrul. Ce s-a întâmplat cu cele două substanțe din amestec? (R: S-au separat.) o Ce s-a întâmplat cu cafeaua? Dar cu apa? R: (Cafea a rămas în filtru, iar apa a curs în recipient.) o Cum am putea separa pilitura de fier și făină de porumb? Ce fel de substanțe sunt? (R: Substanțe solide) o Ce știm despre fier? (R: Este un metal feros, adică este atras de un magnet.) ✓ <u>7. Experiment – Demonstrație</u> o Amestecați pilitura de fier cu făină de porumb. Ce ați obținut? (R: Un amestec neomogen de 2 substanțe solide.) o Separați, vă rog, folosind magnetul. ce observați? (R: Pilitura de fier a fost atrasă pe magnet, iar făina a rămas în recipient.) o Acest experiment ne arată că există și alte procedee de separare în afară de filtrare. ✓ <u>8. Experiment – demonstrație</u> o Se amestecă apă cu ulei. Se observă că nu se amestecă și că uleiul plutește deasupra apei. Se folosește o instalație specială pentru a separa apa de ulei. ✓ <u>9. Experiment – demonstrație</u> o Observăm paharul Nr.2. Unde se află nisipul? (R: Pe fundul paharului) o **Dacă nu agităm un amestec neomogen, substanțele care îl alcătuiesc se separă în timp singure. Acest procedeu se numește <u>decantare</u>.** o Cum am putea separa nisipul de apă? (R: Scurgem apa.) o Cu grijă, scurgem apa pentru a rămâne doar nisipul.	Observare sistematică Aprecieri pe grupe
			O_3 O_8 O_7 O_8 O3		Observare sistematică Aprecieri pe grupe Observare sistematică Aprecieri pe grupe
5.	Obţinerea performanţei		O7	✓ <u>4. Experiment – demonstrație</u> o Stingeți spirtiera folosind capacul. Ce observați în vasul mic? (R: A rămas doar sarea.) o Ce fel ce corp este apa? (R: Corp lichid) o Ce s-a întâmplat cu apa? (R: Evaporat, vaporizat…)	Observare sistematică Aprecieri pe grupe

				o **Procedeul de separare a unui amestec omogen format din apă și sare, folosind temperaturi ridicate, se numește <u>cristalizare</u>.**	
6.	Asigurarea retenţiei şi a transferului	3’	O_4	✓ Fișă de lucru pe echipe (Anexa 1) o Elevii vor rezolva pe fișă cerințe diverse.	Aprecieri pe grupe
7.	Fixarea cunoştinţelor	5’	O_7	✓ Activitate pe echipe – Anexa 2 o Elevii extrag dintr-un bol un bilet cu definiția unui procedeu de separare. Se gândesc și vor spune care a fost experimentul din care au descoperit procedeul.	Observare sistematică Aprecieri pe grupe
8.	Tema pentru acasă	1’		✓ Pentru acasă, veți avea de însușit cunoștințele de astăzi și veți rezolva exercițiul nr. 16/19 din manual.	
9.	Aprecieri	1’	O_9	✓ Se centralizează punctajele obținute la: 1. Obținerea amestecurilor 2. Răspunsul la câte 2 întrebări pentru rebus 3. Fișa de lucru pe echipe 4. Rezolvarea sarcinii de pe bilet ✓ V-aţi descurcat foarte bine, aţi fost toţi activi şi aţi dat răspunsuri interesante.	Aprecieri pe grupe Aprecieri individuale

Programa şcolară pentru disciplina opțională
CITIM ȘI SCRIEM CORECT

Butnaru Manuela, Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Argument

În noul context social generat de criza sanitară, procesul de predare-învățare-evaluare a fost grav afectat.

Pentru a ameliora/consolida competențele specifice la clasa a III-a, am propus Opționalul **„Citim și scriem corect”**, în cadrul ariei curriculare Limbă și Comunicare.

Competențele generale vizează:

1) Manifestarea interesului față de comunicare în situații diverse
2) Înțelegerea unor regularități ale limbii pe baza textului citit

Conținuturile ating toate ramurile studiului Limbii și literaturii române: fonetică, vocabular, gramatică.

Informațiile și exercițiile cuprinse în conținuturi îmbracă o formă atractivă pentru studiul elevilor și respectă limitele programei.

COMPETENŢE GENERALE

1. Manifestarea interesului față de comunicare în situații diverse
2. Înțelegerea unor regularități ale limbii pe baza textului citit

COMPETENŢE SPECIFICE ŞI EXEMPLE DE ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE

1. Manifestarea interesului față de comunicare în situații diverse

1.1. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universul cunoscut	- formularea orală a mesajului/ învăţăturii desprinse dintr-un text citit; - formularea ideilor principale din fragmentele textului citit; - formularea unor întrebări şi răspunsuri pe baza textului citit; - redarea, prin cuvinte proprii, a unui fragment dintr-un text citit/ a textului citit; - aranjarea unor idei principale după ordinea logică de desfăşurare a evenimentelor din mesajul audiat; - emiterea unor predicţii asupra firului narativ al textului citit;
1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat	- descoperirea semnificaţiei cuvintelor în diferite contexte; - explicarea sensului cuvântului pornind de la contextul mesajului audiat; - schimbarea sensului cuvântului prin utilizarea de antonime, sau prin înlocuirea unui sunet din cuvânt; - schimbarea valorii gramaticale a cuvântului prin utilizarea de omonime; - alcătuirea unor enunțuri care să pună în valoare sensul unui cuvânt sau schimbarea sensului acestuia; - folosirea dicţionarului pentru înţelegerea unor termeni/ expresii din mesajele orale în care contextul nu a oferit sensul noţiunilor - organizarea și desfășurarea unor acțiuni dedicate unor scriitori, Zilei Educației, Zilei Mondiale a Cărții;
1.3. Exprimarea de mesaje orale, folosind descrierea unui obiect/unei ființe, povestirea unei întâmplări cunoscute	- identificarea şi numirea unor trăsături ale obiectelor/ fiinţelor din universul apropiat; - descrierea frontală, cu sprijin din partea profesorului, a obiectelor la îndemână (pornind de la întrebări de sprijin şi ajungând la mesaj); - descrierea colegului de bancă, cu sprijin din partea profesorului sau a altui coleg;

	- colaborarea pentru descoperirea ideilor care pot structura un plan simplu; - povestirea unei întâmplări pe baza planului simplu de idei; - relatarea după întrebările investigatorului perfect (Cine? Ce? Unde? Când? Cum? De ce? Cu cine? Cu ce?);
1.4. Exprimarea interesului pentru lectură	- prezentarea orală a unor cărţi/ poveşti citite individual sau în grup la intervale ritmice (o dată pe săptămână/o dată la două săptămâni); - memorarea și recitarea unor poezii; - amenajarea unui colț de lectură în sala de clasă; - derularea unor proiecte de lectură în grup, finalizate cu povestirea unor fragmente, cu accent pe anumite evenimente şi informaţii; - aprecierea valorii unei cărți/povești citite prin formularea mesajului educativ dedus;

2. Înțelegerea unor regularități ale limbii pe baza textului citit

2.1. Identificarea sunetelor şi silabelor în cuvinte şi a cuvintelor în enunţuri	- identificarea vocalelor şi consoanelor în silabe şi cuvinte; - ordonarea alfabetică a unor cuvinte date; - formarea unor cuvinte din silabe date; - formarea unor cuvinte prin derivare cu prefixe sau sufixe (fără terminologie); - jocuri de tip „Fazan” „Cuvinte alintate”; - despărţirea cuvintelor în silabe, despărțirea la capăt de rând a cuvintelor; - stabilirea poziţiei unui sunet în silabă/ cuvânt; - schimbarea sensului unui cuvânt prin schimbarea unei silabe/ unui sunet; - identificarea unor cuvinte date după criterii precum: numărul de vocale și consoane, numărul de silabe; - stabilirea poziţiei şi a ordinii cuvintelor din propoziţii de 4-6 cuvinte; - dezvoltarea sau simplificarea unei propoziţii prin adăugarea/ eliminarea unor cuvinte; - schimbarea ordinii cuvintelor în propoziţie, fără a schimba mesajul transmis; - jocuri de tipul: „Continuă propoziţia”, „ Cuvinte dintr-un cuvânt”, „Propoziţia crescătoare” etc.;
2.2. Transmiterea unor informaţii printr-o suită de enunţuri înlănţuite logic	- realizarea unor dialoguri despre sine, despre familie, colegi, despre animalul preferat, activităţile preferate/ desfăşurate etc.; - povestirea unor evenimente semnificative din viaţa proprie sau din activitatea şcolară/ a clasei, cu folosirea verbelor la timpurile potrivite; - completarea unor mesaje orale scurte, în cadrul unor discuţii în grup; - construirea unor enunţuri pe baza unui set de cuvinte date şi/ sau a unui şir de imagini; - dezvoltarea unor enunţuri simple prin folosirea de întrebări; - formularea unor răspunsuri la întrebări printr-o suită de enunţuri; - crearea unor scurte povestiri orale după o imagine/ o suită de imagini, după un șir de întrebări, după un plan dat, după un început/ sfârșit dat, cu ajutorul unor cuvinte de sprijin, pe baza unei teme impuse; - identificarea trăsăturilor unui personaj, descrierea unui loc, a unui fruct, a unei flori a unui animal, anotimp; - realizarea acordului dintre subiect şi predicat (fără menţionarea terminologiei), dintre substantiv şi adjectiv; - observarea unor mărci specifice (plural/ gen/ persoană/ timp);

CONȚINUTURI

DOMENII	CONȚINUTURI
1. Comunicare – elemente de construcție	• sunete, vocale, consoane • despărțirea în silabe și la capăt de rând • elemente de vocabular *cuvinte cu sens asemănător *cuvinte cu sens opus *cuvinte cu aceeași formă și înțelesuri diferite *cuvinte cu formă aproape identică și sensuri diferite
2. Scriere și redactare	* Elemente de ortografie • alfabetul limbii române • literă, silabă, cuvânt • scrierea corectă cu mp/mb, î/â, x, dublă vocală/consoană • grupuri de vocale • grupuri de litere • ortograme *Elemente de punctuație • propoziția • semne de punctuație
3. Comunicare și limbă – variabilitate și diversitate	• părți de vorbire • categorii gramaticale

BIBLIOGRAFIE:

1. CARUSELUL ORTOGRAMELOR – Caiet de lucru pentru clasele a III-a și a IV-a – autori: Mădălina Florea, Florentina Ioniță, Editura Booklet, București, 2015

2. DOOM 2 – Dicționar ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române, ediția a II-a revăzută și adăugită; Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2010

3. LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ – caiet de lucru pentru clasa a III-a – autor: Mădălina Stan, Editura Booklet, 2019

CITIM ŞI SCRIEM CORECT
PLANIFICARE ANUALĂ

Aria curriculară: Limbă şi comunicare
Numărul de ore: 1 oră/ săptămână

Nr. crt.	Unitatea tematică	Comp. vizate	Conţinuturi	Nr. ore	Săpt.
SEMESTRUL I – 14 ORE					
1.	Fonetică și vocabular	1.3; 1.4; 2.1; 2.2.	• Sunete: vocale, consoane. Alfabetul limbii române • Grupuri de sunete. Grupuri de litere • Silaba – despărțirea în silabe și la capăt de rând • Cuvântul: sinonime, antonime, omonime, paronime • Scrierea corectă cu mp/mb. Scrierea corectă cu î/â • Scrierea corectă a cuvintelor care conțin litera x când se pronunță [cs]/ [gz] • Scrierea corectă a cuvintelor cu vocală dublă/consoană dublă • Recapitulare/Evaluare	8	$S_1 – S_8$
2.	Ortografie și punctuație	1.1; 1.2; 1.3.2.1; 2.2;	• Propoziția. Semne de punctuație • Scrierea corectă a cuvintelor sa/s-a, sau/s-au, întruna/într-una • Scrierea corectă a cuvintelor numai/nu mai, la/l-a • Scrierea corectă a cuvintelor ia/i-a, iau/i-au • Scrierea corectă a cuvintelor nea/ne-a, neam/ne-am • Recapitulare/Evaluare	6	$S_9 – S_{14}$
SEMESTRUL al II-lea – 19 ORE					
3.	Ortografie și punctuație	1.3; 1.4; 2.1; 2.2;	• Scrierea corectă a cuvintelor săi/ să-i, odată/o dată • Scrierea corectă a cuvintelor va/v-a, altfel/alt fel • Scrierea corectă a cuvintelor mai/m-ai, nai/n-ai • Scrierea corectă a cuvintelor iar/ i-ar, niciuna/ niciuna, niciunul /nici unul • Scrierea corectă a cuvintelor nul/ nu-l, niciun/ nici un, nicio/ nici o • Scrierea corectă a cuvintelor car/ c-ar, var/ v-ar, deloc/ de loc • Scrierea corectă a cuvintelor ceai/	10	$S_1 – S_{10}$

			ce-ai, demult/de mult • Scrierea corectă a cuvintelor cel/ ce-l, cea/ce-a, cei/ ce-i • Recapitulare • Evaluare		
4.	Morfologie. Ortografia părților de vorbire	1.3; 2.1; 2.2;	• Substantivul comun/propriu. Numărul și genul substantivelor • Ortografia substantivelor (substantive proprii, substantive în cazul G/D, forme diferite ale substantivelor la numărul singular/plural) •Adjectivul. Acordul adjectivului cu substantivul • Ortografia adjectivului (poziția față de substantiv, scrierea corectă a adjectivelor care se termină în u/iu) • Pronumele. Pronumele personal. Pronumele personal de politețe. Numărul, persoana și genul • Verbul. Numărul, persoana și timpul verbului • Ortografia verbelor a fi/ a lua, a vrea/ a voi/ a se așeza • Ortografia pronume-verb • Recapitulare • Evaluare	9	S_{11}–S_{19}

FIȘA NR. 1
$S_1 – S_2$

NE AMINTIM:

- Sunetul. Litera
- Vocale. Consoane
- Grupuri de sunete
- Grupuri de litere

➢ Sunetul este ceea ce auzim atunci când pronunțăm o literă.
Sunetele **se pronunță** și **se aud**.

➢ Litera este un semn grafic al sunetelor, care ne ajută să scriem. Literele pot fi scrise de mână sau de tipar, pot fi mici sau mari.
Literele **se scriu**, **se văd**, **se citesc**.

➢ În general, în limba română se scrie cum se aude, adică fiecărei litere îi corespunde un sunet.
Exemplu: cuvântul **copil** se scrie așa cum se citește, adică are 5 litere: **c, o, p, i, l** și 5 sunete **[copil]**.
Vom scrie: copil = 5 litere, 5 sunete.

➢ Există litera **x/X** care este redată prin două sunete. În unele cuvinte, litera **x** se poate rosti **[cs],** iar în altele se rostește **[gz].**Cuvintele care conțin litera **x**, vor avea mai multe litere decât sunete.
Exemplu: text are 4 litere: **t, e, x, t** și 5 sunete: [**tecst**]; examen are 6 litere: **e, x, a, m, e, n** și 7 sunete: **[egzamen]**.
Vom scrie: text = 4 litere, 5 sunete;
examen = 6 litere, 7 sunete;

➢ Vocalele sunt **sunete** care se rostesc ușor. Ele sunt în număr de 7: [a,e,i,o,u,ă,î]. Ca litere, vocalele sunt: a, e, i/y, o, u, ă, î/â. Este bine de reținut că într-o silabă se află întotdeauna o vocală. Exemplu: cărțile = c**ăr**-**ți**-l**e.**

➢ Consoanele sunt sunete care se rostesc cu ajutorul altor sunete.
Exemplu: b→[be], m→[em], h→[haș], w →[dubluve] etc.

➢ Grupurile de sunete (grupurile de vocale) sunt formate din **două vocale** aflate **în aceeași silabă**: **ea**, **ia**, **oa**, **ua**, **uă**, **ie.**
Exemplu: plo-**uă**, **ia**r-tă, st**ea**-**ua**, **oa**-**ie**.

➢ Grupurile de litere sunt: **ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi.**
Ele redau:

- **un sunet**, când **nu există o altă vocală în silabă**, în afară de i/e;
- **două sunete**, când există o **altă vocală în silabă**.

Exemplu: c**i**-reș are 5 litere: **c, i, r, e, ș** și 5 sunete: ghe**a**-ță are 6 litere: **g, h, e, a, ț, ă** și 4sunete.
Vom scrie: cireș = 5 litere, 5 sunete;
gheață = 6 litere, 4 sunete

Aplicații

1. Pentru următoarele cuvinte, precizați numărul de litere și sunete:

clasă → _____; pix → _____;

girafă → _____; exemplu → _____;

xerox → _____; ghiozdan → _____;

înghețată → _____; mingea → _____.

2. Identifică în următoarele enunțuri:

Maria are o carte de poezii.

Ea este extrem de încântată de film.

2 cuvinte cu câte 4 sunete	1 cuvânt cu 3 sunete	2 cuvinte cu câte 2 sunete	1 cuvânt cu 7 sunete

3. Precizează numărul vocalelor și al consoanelor din fiecare cuvânt:

alfabet → _____; ghindă → _____;

ouă → _____; strâmb → _____;

4. Scrie cuvinte care încep cu o vocală/o consoană:

lună a anului → _____/_____;

nume de băiat/fată → _____/ _____;

5. Taie cuvintele scrise greșit:

iepure/ epure; fluare/floare înșeală/înșală așează/așază

6. Eu scriu una, tu scrii multe:

ureche – _____; mingea – _____; unghie – _____.

7. Scrie **caligrafic**, cu litere mici și mari, alfabetul limbii române:

_____

_____

_____

_____

_____

_____

FIȘA NR. 2
$S_3 – S_4$

NE AMINTIM:

- Silaba. Despărțirea în silabe la capăt de rând
- Cuvântul
  - ✓ cuvinte cu formă diferită și înțeles asemănător (sinonime)
  - ✓ cuvinte cu formă diferită și înțeles opus (antonime)
  - ✓ cuvinte cu aceeași formă și înțeles diferit (omonime)
- Scrierea cuvintelor cu mb/mp
- Scrierea cuvintelor cu î/â

➢ Silaba este un sunet sau un grup de sunete care se rostește printr-o singură deschidere de gură.

➢ Cuvântul este alcătuit din silabe. Există cuvinte alcătuite dintr-**o silabă**, **din două silabe, din trei și mai multe silabe**.

➢ Cuvintele au **formă** și **înțeles**.

Cuvintele care au **formă diferită** și **înțeles asemănător** se numesc **sinonime**.
Exemplu: fiu = fecior, băiat, copil;
Cuvintele care au **formă diferită** și **înțeles opus** se numesc **antonime**.
Exemplu: tânăr ≠ bătrân;
Cuvintele care au **aceeași formă** și **înțeles diferit** se numesc **omonime**.
Exemplu: **toc** – de pantof; **toc** – imită zgomotul; **toc** – mărunțesc; **toc** – instrument de scris;

➢ În limba română, înainte de **p** și **b** se scrie întotdeauna **m**.
Exemplu: î**mb**răcat; co**mp**let;

➢ Sunetul [î] poate fi redat prin litera **î** dau prin litera **â.**

Litera **î** se scrie

- **la începutul** cuvintelor: **î**ntrecere;
- **în interiorul** cuvintelor: ne**î**nceput;
- **la sfârșitul** cuvintelor: se hotăr**î**;

Litera **â** se scrie doar în interiorul cuvintelor: g**â**ndesc;

Aplicații

1. Desparte în silabe următoarele cuvinte:

aer → _____; strâmb → _____;

ființă → _____; fiica → _____;

accident → _____; ghimpe → _____;

cooperant → _____; îmbogățit → _____.

2. Taie cu o linie orizontală cuvintele despărțite greșit în silabe, apoi scrie variantele corecte:
rând – u – ne – le; ches – ti – o – nar; pro – pun – e – re; po – ves – ti – tor;
împ – ă –rat; po – e – zie; îm – bi – e – toa – re; casc – a – dă; com – ple – tat;

_____

_____

_____

3. Desparte la capătul rândului, toate variantele:

deîmpărțit	**zâmbitoare**

4. Scrie cuvinte cu **sens asemănător (sinonime)** pentru:
primul = _____; steag = _____;
poveață = _____; înmireasmat _____;
prestigiu = _____; enigmă = _____;
boare = _____; ocrotitoare _____;

5. Scrie cuvinte cu **sens opus**, adăugând în fața cuvântului unul din grupurile:
in, im, ne, des, dez
face ≠ _____; precis ≠ _____; credincios ≠ _____;
leagă ≠ _____; egal ≠ _____; decis ≠ _____;

6. Alcătuiește enunțuri în care cuvântul **ceară** să aibă aceeași formă și sensuri diferite.

_____

_____

_____

7. Precizează ce reprezintă fiecare cuvânt subliniat (lucru, acțiune, însușire):
Bunicul a adus un **car** cu fân. _____; Eu **car** un rucsac. _____;
Acest băiat este foarte **șiret**. _____; Mi s-a desfăcut un **șiret**. _____;
Era să **cadă** pe gheață. _____; A pus în **cadă** apă fierbinte. _____;

8. Descoperă greșeala din fiecare cuvânt, apoi scrie-l corect:

amărît – _____; doborâ – _____;
vînzător – _____; ânainte – _____;
reântregit – _____; posomorâ – _____;

9. Formează cuvinte după model: blând **– îm**blânzit;

prieten – _____; baie – _____;
bun – _____; patru – _____;
piatră – _____; belșug – _____;

FIȘA NR. 3
$S_5 – S_6$

APLICAȚII

Citește în gând, apoi cu voce tare următorul text:

Într-o noapte, pe când ședea frumușel în pătucul ei, pe un ochi de fereastră spart a intrat o broască. Broasca era urâtă, mare și jilavă. A sărit fix pe masa unde dormea Degețica, acoperită cu petale roșii de trandafir.

„Ar fi tocmai bună de nevastă pentru fiul meu!” exclamă broasca în gând.

A luat coaja de alună și a sărit cu ea pe geamul cel spart.

1. Scrie din text:
- un cuvânt care conține grup de sunete: _____;
- un cuvânt care conține grup de litere: _____;
- un cuvânt care respectă formula CVCVV: _____;
- un cuvânt care are trei silabe: _____;

2. Precizează numărul de silabe, de litere și de sunete din fiecare cuvânt:

noapte – ☐ silabe, ☐ litere, ☐ sunete;

Degețica – ☐ silabe, ☐ litere, ☐ sunete;

exclamă – ☐ silabe, ☐ litere, ☐ sunete;

geamul – ☐ silabe, ☐ litere, ☐ sunete.

3. Explică folosirea semnelor de punctuație marcate în text cu roșu:

_____

_____

_____

_____

4. Scrie:

a) **sinonime** pentru următoarele cuvinte:

ședea = _____; jilavă = _____; nevastă = _____.

b) **antonime** pentru următoarele cuvinte:

spart ≠ _____; acoperită ≠ _____; a intrat ≠ _____

c) două enunțuri în care cuvintele **masa** și **roșii** să aibă înțelesuri diferite de cele din text:

_____
_____
_____
_____

5. Alcătuiește enunțuri în care să utilizezi:

- **sinonimul** cuvântului **fereastră**;

_____
_____
_____

- **antonimul** cuvântului **mare**;

_____
_____
_____

6. Rescrie corect următoarele enunțuri:

- era urît și semăna cu mama s-a

_____
_____
_____

- degețica dormea întro coarjă de alună

_____
_____
_____

7. Formează cuvinte noi după modelele următoare:

a) **n**oapte (+ î**n**) – î**nn**optat
nor – _____; negru – _____; noduri – _____;

b) mam**a sa** – mam**ă-sa**
fiica sa – _____; sora sa – _____; bunica sa – _____;

c) trandafir – trandafir**iu**/trandafir**ie**
vișină – _____/_____; argint – _____/_____;

d) **î**nceput – re**î**nceput/ne**î**nceput
întors – _____/_____; împărțit – _____/_____;

ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ: *EXPOZIȚIE DE ICOANE*

Prof. Bolea Nicoleta
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Vaslui

Această activitate extrașcolară s-a desfășurat în semestrul al II-lea al anului școlar 2019-2020.

Postul Învierii Domnului are șase duminici. Prima duminică din acest post este numită Duminica Ortodoxiei. În secolul al VIII-lea a avut loc o mișcare pentru înlăturarea icoanelor din biserici, cunoscută sub numele de *mișcarea iconoclastă*. Împărăteasa Irina, care conducea Imperiul Bizantin, în numele fiului ei minor, Constantin al VI-lea, a decis organizarea Sinodului al VII-ea Ecumenic. În cadrul acestui sinod s-a stabilit faptul că este îngăduită folosirea icoanelor și venerarea lor. Atunci când ne rugăm nu ne închinăm materialului din care este realizată icoana, ci sfântului reprezentat. Privind la icoană, gândul nostru se îndreaptă în mod spiritual spre Dumnezeu sau sfântul pictat. Astfel s-a restabilit cultul icoanelor. Așadar, în Duminica Ortodoxiei ne amintim de victoria cinstirii sfintelor icoane asupra iconoclasmului.

Elevilor de la Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Vaslui li s-a explicat însemnătatea acestei prime duminici din post și importanța icoanei în cultul creștin. În cadrul orelor de Religie, elevi de la clasele a VI-a A, a VI-a B și a VII-B au realizat câteva icoane, sub coordonarea subsemnatei. Deoarece elevii au ascultat cu atenție indicațiile și au lucrat cu responsabilitate, a fost posibilă organizarea unei expoziții cu rodul muncii lor. Vernisajul expoziției de icoane a avut loc în cadrul bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Vaslui, pe data de 8 martie 2020.

ȘCOALA ONLINE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL

Prof. de psihopedagogie specială Pancu Gabriela
Școala Profesională Specială „Sf. Stelian” Botoșani

Din primăvara anului 2020, școlile s-au închis, iar acest lucru a generat schimbări în desfășurarea actului educațional. Această perioadă dificilă a pus la încercare modalitățile cadrului didactic de adaptare la situația curentă. O mare schimbare a fost trecerea de la învățământul tradițional, la cel în mediul online.

În învățământul special „școala online” a fost o provocare foarte mare. Școala online a fost și este o provocare deoarece în cea mai mare parte, atât cadrele didactice, dar mai ales elevii (autiști cu întârziere severă în dezvoltarea psihică și de limbaj), nu au avut competențele digitale suficient (spre deloc) formate. Astfel într-un timp relativ scurt, cadrele didactice au fost nevoite să se perfecționeze, autodidact sau organizat, în utilizarea uneia sau a mai multor platforme, până la stabilirea uneia la nivel de instituție. Așadar la început am luat cu asalt aplicațiile WhatsApp și Messenger unde am încercatsă postăm diverse fișe de lucru pentru elevii de la clasă. Bineînțeles că acest lucru a fost de asemenea fără succes deoarece nu toată lumea avea imprimantă la domiciliu. Deși situația nu ne permitea am stabilit întâlniri cu părinții pentru a le înmâna câte un set de fișe pentru a putea lucra. Acest lucru s-a realizat până în momentul când s-a stabilit la nivelul școlii platforma pe care am lucratcu toții, platforma EDUS.

Așadar, pe lângă orele petrecute în fața calculatorului pentru înțelegerea funcționalității tuturor instrumentelor digitale ce alcătuiesc platforma s-au adăugat cele creării noilor materiale didactice necesare desfășurării scenariului didactic imaginat, dar și instruirii părinților elevilor în utilizarea platformei, ca diriginte și nu numai.

După această perioadă dificilă datorită noutății, nu că nu foloseam înainte de această perioadă tehnologia la orele de curs, doar că acum am folosit-o exclusiv, am identificat câteva limite și avantaje ale acestui mod de predare.

Limite:

- Numărul mare de ore petrecute în fața mijloacelor electronice atât de către profesori cât și de către elevi;
- Lipsa de motivație a unora dintre elevi;
- Provoacă discrepanțe mari între elevii ce provin din medii dezavantajate, ce nu au acces la o rețea de internet stabilă și un mijloc electronic de conectare la ore față de ceilalți elevi ce au părinți cu posibilități financiare;
- Durata mare de conectare a unor elevi la oră, 5-10 minute, chiar dacă ora de conectare a fost comunicată anterior;

Avantaje:

- Confortul propriei case;
- Lucrul în ritmul propriu de către elevi a fișelor de lucru;
- În concluzie consider că școala online o poate completa pe cea fizică, normală, dar nu o poate înlocui, deoarece pe termen lung poate avea efecte nedorite asupra cadrelor didactice,dar mai ales asupra elevilor cu deficiențe severe cu care lucrez eu zi de zi.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Briciu Andreia-Elena
Şcoala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu”, Bârlad

Clasa: a VII-a
Propunător: Prof. BRICIU ANDREIA-ELENA
Unitatea de învăţământ: Şcoala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu”, Bârlad
Disciplina: Consiliere și orientare școlară
Tema: ***Munca în grup - Acționând împotriva violenței școlare***

Scopul: Informarea elevilor cu privire la violență: definire, forme de manifestare, cauze, efecte, statistici privind gradul de escaladare a fenomenului în școala românească, forme de prevenție, modalități de intervenție.

Obiective operaţionale:
O$_1$: să definească noţiunile de „violenţă”, „agresivitate” și „risc”;
O$_2$: să identifice forme de manifestare a violenței în clasa din care fac parte (dar și în școală și în societate);
O$_3$: să precizeze motivele care îi determină pe oameni să acționeze violent;
O$_3$: să conștientizeze urmările pe care le are adoptarea unui comportament violent asupra dezvoltării propriei personalități;
O$_4$: să identifice modalități de prevenire și combatere a situațiilor conflictuale ce pot genera acte de violență;
O$_5$: să dea un chip violenței și stării pe care aceasta le-o generează.

Strategia didactică:
Metode şi procedee: conversaţia, ciorchinele, problematizarea, brainstormingul, studiul de caz, lucrul în echipă, exerciţiul, jocul de rol.
Mijloace didactice: *Dicţionarul explicativ al limbii române*, Academia Română, Editura Univers Enciclopedic, 2016, text suport, fişe de lucru, coli albe, planşe, pliante, markere, flip-chart, post-it-uri de diverse culori, marker, cretă colorată.
Forme de organizare: - pe grupe;
- frontal;
- individual.

Metode de evaluare: fișa de evaluare, aprecieri verbale.
Resurse temporale: 50 de minute;
Resurse umane: elevii clasei a VII-a, profesorul coordonator;
Locul desfăşurării activităţii: Sala de clasă
Bibliografie:

- Radu Mădălina, Ciocâlteu Ioana Andreea, Stănculescu Aurelia, Florea Robert Florin, *Consiliere și dezvoltare personal, Manual pentru clasa a VII-a*, Editura Paralela 45, (2019);
- Băban Adriana, *Consiliere educațională - ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere,* Ed. Psinet, Cluj-Napoca, (2003);
- Băban Adriana, Petrovai Domnica, Lemenei Gabriela, *Consiliere și orientare - ghidul profesorului,* Ed. Humanitas Educațional, București (2002);
- Cerghit Ioan, *Metode de învățământ,* Ed. Polirom, București (2006);
- Comșa Mirela - Florentina, Puia Maria, *Îndrumar de dirigenție - auxiliar pentru orele de consiliere și orientare,* Ed. Niculescu, București (2007).

Scenariu didactic

EVOCAREA (7')

- **Moment organizatoric**

• Stabilirea prezenţei elevilor în clasă;
• Repartizarea elevilor în patru grupe de câte patru elevi;
• Pregătirea materialelor necesare;
• Distribuirea materialelor utile elevilor.

- **Captarea atenţiei elevilor**

• prezentarea unui scurt text în care este descrisă o situație de manifestare a violenței;
• anunțarea temei și a obiectivelor

REALIZAREA SENSULUI (33')

- Profesoara împarte dicționare elevilor și solicită fiecărei grupe de elevi să definească una din noțiunile: „violență", „agresivitate"„risc", „bullying";
- Elevii caută noțiunile în dicționar și completează cerința în fișa de lucru a grupei;
- Profesoara împarte fișele de lucru elevilor;
- Reprezentantul fiecărei grupe formulează răspunsul în fața colectivului;
- Profesoara solicită alegerea răspunsului corect;
- Elevii citesc cu atenție fișele de lucru;
- Profesoara discută cu elevii și îi ajută să înțeleagă gravitatea faptei prezentate;
- Elevii se consultă în cadrul grupei și aleg răspunsurile posibile sau formulează propuneri;
- Profesoara supune dezbaterii posibilele deznodăminte ale întâmplării prezentate;
- Elevii completează fișele de lucru și participă la dezbateri;
- În urma discuțiilor purtate cu elevii, identifică modalitățile prin care se poate gestiona un conflict, în funcție de importanța acestuia:
  - **Ignoră** situația (discuția)!
  - **Discută** problema!
  - **Solicită ajutor**!
- Profesoara solicită elevilor să identifice tipurile de conflicte ce se pot asocia acestor modalități de rezolvare;
- Elevii precizează avantajele și dezavantajele utilizării unor astfel de modalități de rezolvare.

REFLECŢIA (10')

- Profesoara solicită răspuns la întrebările:

- ***Cum pot fi prevenite situațiile conflictuale ce generează violența?***
- ***Cum arată violența?***
- ***Desenează-i chipul!***
- ***Cum ești tu în astfel de situații?***
- ***Desenează-ți chipul!***

- Elevii completează fișa de evaluare – **Fișa 3**
- Prezintă elevilor clasei câteva exemple de ***chipuri*** ale violenței.

Se evaluează activitatea prin jocul ***Pumnul meu***. Fiecare participant primește o foaie pe care este desenat un pumn și trebuie să completeze desenul cu un alt desen astfel, încât imaginea nou creată să reprezinte nonviolența.

„Lumea este un loc periculos, dar nu din pricina celor cu adevărat răi, ci din cauza celor care privesc și nu fac nimic.” **(Albert Einstein)**

Fișa de lucru 1

Citiți cu atenție textul de mai jos:

Maria este elevă în clasa a VII-a. Orele de curs tocmai s-au încheiat dar, pentru că nu a terminat de copiat rezolvarea problemei de fizică, nu a plecat acasă împreună cu colegele ei, așa cum se întâmpla de obicei.

Când să iasă pe poarta școlii a fost acostată de un elev necunoscut care i-a cerut să plătească o taxă de trecere. Speriată, Maria i-a explicat că nu are bani la ea. Baiatul s-a repezit la ea, a luat-o de gulerul hainei și, când se pregătea să o lovească peste față, s-a auzit un glas:

- Las-o, măi! Pe ea o lăsăm să treacă, e colegă cu mine.

Scăpată din strânsoare, fetița a luat-o la fugă spre casă, plângând. Nu-i venea să creadă că a scăpat. Și tocmai Mihai, „repetentul” clasei, să o ajute... Nu s-ar fi așteptat... Dar acum ce-i de făcut? Să-i spună mamei? Să-i spună doamnei diriginte? Asta nu ar însemna că-l pârăște pe colegul ei?

Răspundeți la următoarele întrebări alegând răspunsul pe care-l considerați a fi cel corect:

1. **Voi cum ați proceda dacă ați fi în locul Mariei?**
   a) M-aș certa cu respectivul băiat;
   b) L-aș îmbrânci cu putere și aș încerca să fug înapoi în școală, să cer ajutor;
   c) I-aș oferi inelul sau cerceii în locul banilor ceruți;
   d) L-aș implora să mă lase să trec;
   e) Altă propunere: .....
2. **Este Mihai un bun coleg?**
   a) Da, pentru că și-a ajutat colega aflată în necaz;
   b) Nu, pentru că pune în pericol viața elevilor din școala în care învață, aducând elevi străini în școala în care învață;
   c) Altă părere: .....
3. ***Prietenele Mariei au procedat corect plecând și lăsând-o singură?***
   a) Nu, pentru că nu s-au gândit că va trebui să meargă singură acasă;
   b) Da, pentru că scrie prea încet;
   c) Altă părere: .....
4. **Cum ar trebui să procedeze Maria?**
   a) Să-i spună mamei ce s-a întâmplat;
   b) Să-i mulțumească lui Mihai și să încerce să-i devină prietenă;
   c) Să-i mulțumească lui Mihai și să-l plătească din banii ei de buzunar pentru ca s-o păzească de „băieții răi”;
   d) Să ascundă întâmplarea pentru că nu o să se mai întâmple să întârzie;
   e) Să-i povestească dirigintei care, împreună cu directorul școlii ar ști ce măsuri trebuie luate;
   f) Să le povestească colegelor ei întâmplarea ca s-o aștepte să meargă împreună;
   g) Să uite ce s-a întâmplat;
   h) Altă părere: .....
5. **S-ar supăra mama Mariei dacă nu ar afla întâmplarea?**
   a) Nu, pentru că a fost un incident minor, fără mare importanță;
   b) Da, pentru că fiica sa s-a aflat într-o situație ce risca să-i pună viața în pericol;
   c) Da, pentru că este normal ca părinții să știe tot ceea ce se întamplă cu copilul lor la școală sau, în general, în societate;
   d) Nu, pentru că Maria a fost învățată de părinți să-și rezolve singură problemele, să se descurce în orice situație;

e) Altă părere: .....

6. Este obligatoriu ca această întâmplare să fie adusă la cunoștința dirigintei și conducerii școlii?

a) Da, pentru că aceștia sunt în măsură să ia măsurile ce se impun pentru siguranța elevilor în cadrul școlii;
b) Da, pentru că altfel situația se poate repeta și cu alți elevi;
c) Da, este o situație ce poate genera conflicte majore sau poate pune în pericol viața elevilor;
d) Nu este treaba acestora și, oricum, nu este frumos să pârăști;
e) Altă părere: .....

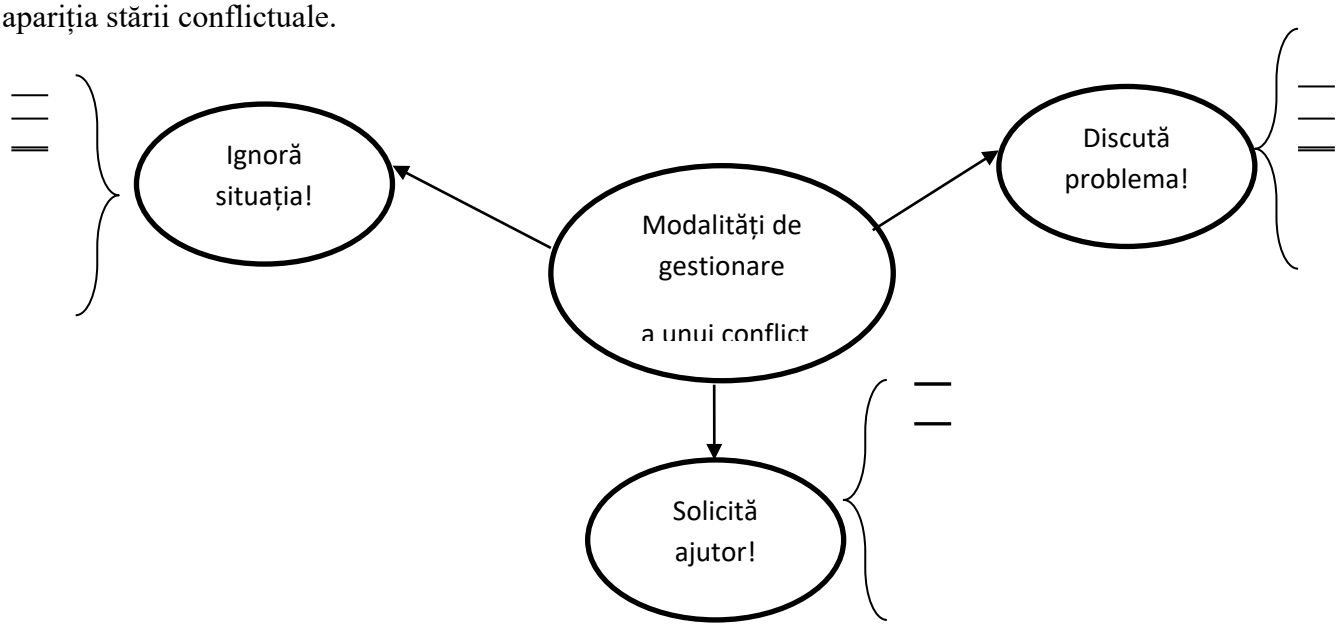
Situația descrisă în textul de mai sus se referă la un tip de conflict ce poate apărea între elevi, în cadrul clasei sau în afara acesteia.

Există situații în care elevul poate să fie implicat într-un conflict cu alte persoane din cadrul școlii sau din afara ei: cu un profesor, cu un părinte al altui elev, cu propriul părinte, cu o persoană străină, necunoscută elevului.

Identificați și exemplificați astfel de situații și găsiți, împreună cu colegii și dirigintele, modalități de soluționare a acestora!

Fișa de lucru 2

Un conflict se poate rezolva diferit, în funcție de tipul acestuia și, cu siguranță, de nivelul de dezvoltare intelectuală, afectivă sau psihică a celor implicați. Este necesar ca cei implicați să aibă o experiență de viață, să știe să-și păstreze calmul în astfel de situații, să prevadă și astfel să preîntâmpine apariția stării conflictuale.

<u>Ignorarea</u> poate fi extrem de utilă în cazul în care conflictul este unul minor, fără o mare importanță, sau dacă partenerii implicați în conflict se află pe poziții total diferite (elev mai mic - elev de vârstă mai mare, elevi cu dezvoltare fizică diferită, elev-profesor, elev-părinte).

Este indicat să se apeleze la această formă și dacă unul din partenerii la conflict se simte amenințat fizic și realizează că este depășit de situația respectivă.

<u>Discuția</u> este cea care poate rezolva conflictul încă din faza incipientă, înainte chiar de apariția propriu-zisă a acestuia; o discuție calmă poate revela ambele „adevăruri" ajutând astfel la aplanarea stării conflictuale.

Solicitarea ajutorului de la o altă persoană (sau alte persoane) este necesar atunci când conflictul nu poate fi rezolvat prin metodele mai sus amintite de către cei implicați în conflict. Este o metodă utilă care poate rezolva în condiții mult mai bune situația aparută.

De exemplu, conflictele dintre copii pot fi rezolvate sigur și rapid de persoanele adulte (cu condiția să fie obiective, să nu se implice emoțional în conflictul respectiv - cazul unui părinte care ar ține partea propriului copil fără să țina cont de situația respectivă).

Fișa de evaluare 3

Formulează răspunsuri la următoarele întrebări:

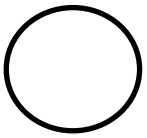
1. Cum pot fi prevenite situațiile conflictuale ce generează violența?

-

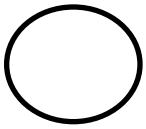
-

-

- Cum arată violența?
Desenează-i chipul!

- Cum ești tu în astfel de situații?
Desenează-ți chipul!

Activitatea intitulată *Munca în grup - Acționând împotriva violenței școlare* s-a desfășurat în cadrulorei de Consiliere și orientare la clasa a VII-a, pentru a marca *ZIUA INTERNAȚIONALĂ A NONVIOLENȚEI ÎN ȘCOALĂ*.

Elevii clasei au pregătit o serie de materiale pe suport de hârtie (referate, desene, machete), în legătură cu tema dată. Au fost îmbinate cu măiestrie didactică metodele tradiționale cu cele moderne, de dezvoltare a gândirii critice a elevilor. Elevii au lucrat atât pe grupe cât şi individual.

Activitatea a fost organizată sub forma unui joc de rol cu tema: ***Contra violenței!*** Elevii au fost împărţiţi în patru grupe și au răspuns la o serie de întrebări precum:

- ***Cum pot fi prevenite situațiile conflictuale ce generează violența?***
- ***Cum arată violența?***
- ***Cum ești tu în astfel de situații?***

Ora a fost foarte atractivă şi interesantă, pe întreg parcursul ei fiind identificate avantajele și dezavantajele muncii în grup a elevilor:

Avantajele muncii în grup	Dezavantajele muncii în grup
• Împărtășirea informațiilor și ideilor; • Munca în echipă presupune încredere deoarece vezi cum este atunci când nu te mai ascuzi după „tipare"; • Lucrul în echipă îi determină pe membrii săi să interacționeze, să se susțină și să nu gândească individualist; • Crește productivitatea deoarece fiecare își folosește propriul talent și abilitățile pentru a asigura rezultate de calitate; • Cu cât sunt mai mulți membri într-o echipă, cu atât sunt disponibile mai multe resurse,	• Efortul de a construi o echipă echilibrată; • Pericolul presiunii grupului; • Tendința de lider a unora și restrângerea ocaziei de afirmare individuală a altora; • Fiecare acțiune necesită aprobarea majorității, de aceea uneori poate dura mai mult timp și poate fi un proces haotic; • Timpul îndelungat necesar evaluării tuturor membrilor grupului. Dacă rezultatul este conform cu cel cerut, verificările nu mai sunt atât de intense, însă dacă ceva nu este conform așteptărilor, poate dura destul de mult până se

• Se pot atinge mai multe obiective prin utilizarea forței de muncă suplimentare; • Se îmbunătățește învățarea și luarea de decizii; • Prejudecățile individuale pot fi depășite; • Proiectele sunt mai ușor de realizat într-o echipă decât lucrând individual; • Dacă unul sau mai mulți membri din grup nu sunt disponibili într-o zi, pot prelua alții sarcinile lor și astfel proiectul nu va fi încetinit; • O echipă bine construită permite membrilor săi să se concentreze fiecare pe valorificarea propriilor talente și competențe, astfel încât eficiența crește foarte mult; • Membrii echipei își pot acorda sprijin reciproc și în privința nivelului de motivare, a direcționării activității spre atingerea obiectivelor dorite și conștientizării strategiilor greșite; • Prin confruntarea unor idei diferite, echipa generează mai multă inovație și creativitate decât o persoană izolată. 	verifică exact care factor nu a dat răspunsul scontat și la acțiunea căruia din membri s-a înregistrat respectiva problemă; • Poate părea uneori, sau poate fi exact situația reală, că unii au depus mai multă muncă decat alții în cadrul grupului. În acest caz, meritele vor fi aceleași cu ale celorlalți în momentul încheierii activității, deoarece va fi considerat un efort de grup; • Concurența mai puțin benefică ce poate aparea între membri poate să scadă și productivitatea celorlalți; • Rezistența la schimbare este în general mai mare în cazul echipei decât în cazul persoanelor separate; • Lipsa încrederii reciproce, datorată dificultății de a-și recunoaște și asuma în cadrul echipei greșelile și limitele, poate da naștere la neînțelegeri între membri; • Teama de conflict, datorată fricii ca dispută în jurul unor idei sau soluții (încercarea de evitare a conflictului conduce la autocenzurarea comunicării); • Teama de implicare și de asumare a responsabilităților determină mimarea acceptării și asumării sarcinilor; • Un risc asumat este dezinteresul membrilor de a obține rezultate comune, ei fiind preocupați mai curând de interesele și obiectivele personale.
Toate aceste avantaje și dezavantaje trebuie echilibrate în așa fel încât la final, rezultatul să fie cel așteptat sau chiar să fie depășit.	

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof. Ciolacu Mirela,
Școala Gimnazială Nr. 1 Pușcași

DATA: 23 noiembrie 2021
PROFESOR: Ciolacu Mirela
DENUMIREA ACTIVITĂȚII: Rolul activităților extracurriculare la ora de religie
CLASA: a VIII-a
DURATA ACTIVITĂȚII: 1 oră
UNITATEA DE INVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Nr.1, sat Pușcași, județul Vaslui
SCOPUL ACTIVITĂȚII:
a) **informativ:** îmbogățirea cunoștintelor elevilor privind importanta activităților extracurriculare;
b) **formativ**: formarea capacității de comportare adecvată în cadrul unei activități extracurriculare;

c) **educativ**: educarea dragostei pentru activitățile extracurriculare;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

a) **cognitive:** - să răspundă la întrebări construind enunțuri logice și corecte;
- să precizeze importanța activităților extracurriculare;
- să explice modul de realizare al activităților extracurriculare;
- să prezinte cu cuvinte proprii mesajul educativ al activităților extracurriculare;

b) **afective: -** să învețe cu răbdare să găsească tainele activităților extracurriculare;

c) **psiho-motorii** - să dovedească interes pentru activitate, manifestat printr-o participare activă.

FORME DE ORGANIZARE: frontală și individuală

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

MOMENT ORGANIZATORIC:

-elevii primesc câte un Caiet cu Proiectul „Necenzurat” .

„Necenzurat” este un program de prevenire a consumului de droguri în școli, adresat adolescenților cu vârste între 12-14 ani, având la bază modelul comprehensiv al influenței sociale.

Caracterul inovator al programului „Necenzurat” este că a fost realizat prin colaborarea a 7 țări din UE, cunoscut ca proiectul EU-DAP și a fost evaluat pentru eficacitate în faza anterioară.

PREZENTAREA ACTIVITĂȚII:

-se anunță tema activității, subiectul și scopurile Proiectului „Necenzurat”.

Programul se bazează pe modelul comprehensiv de influență socială, fiind interactiv, el integrează abilități de supraviețuire și convingeri normative.

Conținutul programului este dedicat scăderii consumului de droguri și sau întârzierii tranziției de la experimental la consumul de droguri.

Programul conține 12 lecții, proiectate pentru a fi predate în timpul școlii.

DESFAȘURAREA PROPRIU - ZISĂ A ACTIVITĂȚII:

Se poarta discuții între copii și profesor și se anunță temele.

Temele proiectului sunt:

1. Introducere;
2. A fi sau a nu fi într-un grup;
3. Opțiuni-alcool, risc și protecție;
4. Ceea ce crezi este bazat pe fapte reale?;
5. Despre fumat-Informează-te;
6. Exprimă-te;
7. Ia atitudine;
8. Vedeta petrecerii;
9. Drogurile-Informează-te;
10. Abilități de a face față problemelor;
11. Rezolvarea problemelor și luarea deciziilor;
12. Stabilirea obiectivelor.

Fiecare temă se realizează separat într-o oră de curs.

Fiecare temă include și realizarea de scenete și de jocuri, supranumite energizante, de ex: „Jonglatul”, „Nume și adjective”, „Potriviți cartonașul”, „Spațiul din dreapta mea”, „Cine este liderul ?”, „Cine ești tu ?”, „Leii”, „Grupul de statui”, „Fugi la locul tau”, „Plimbare cu taxiul”, „În pas de dans pe hartie”, „Salata de fructe”.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII:

Acest program pentru școli oferă instrumentele necesare pentru a lucra cu elevii referitor la influența socială, la abilitățile lor de viață și în scopul prevenirii consumului de droguri.

PROIECT PARTENERIAT ȘCOALĂ – BISERICĂ
„CU HRISTOS ȘI ÎN VACANȚĂ”

Prof. Danalache Elena-Lăcrămioara
Școala Gimnazială „Gheorghe Cioată”, sat Todirești

Cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Ignatie, în perioada 8 iulie–1 septembrie 2021 s-a desfășurat proiectul „Cu Hristos și în vacanță” în pridvorul bisericii. A fost un proiect de parteneriat școală – biserică. La proiect au participat 35 de elevi, iar activitățile au fost variate: vizionare film religios, Jocurile copilăriei – la această activitate copiii au avut parte de o experiență deosebită constând în jocuri interactive, jocuri ale copilăriei de altădată. O altă activitate atractivă „Mai aproape de cer..mai aproape de Dumnezeu, de Maica Domnului și de sfinți” – activitate ce a constat în pictarea de icoane. Atelierul de gastronomie – în bucătăria casei praznicale copiii au învățat cum se fac plăcintele cu mere, gogoșile, învârtita. De asemenea copiii au avut parte de o excursie în zona Neamțului, dar și un binemeritat foc de tabără și tort.

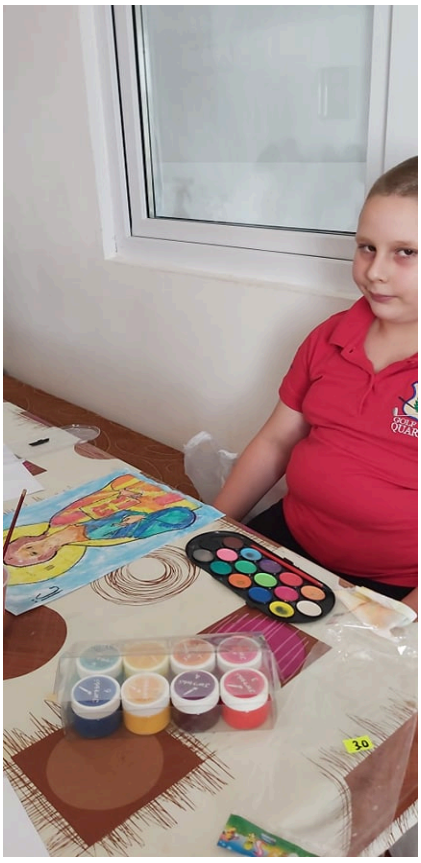

Sfântă
de Vară cu HRISTOS
și în vacanță!

PLIMBĂRI CU VAPORUL
CAZARE
VAPOR
RESTAURANT
PORT
BICAZ

THEY'RE LOOKING AT TRAINERS (UNIT 8) - LESSON PLAN

Prof. Gache Mariana
Școala Gimnazială Nr. 1 Pușcași

Teacher: Gache Mariana
School: Școala Gimnazială Nr. 1 Pușcași
Lesson: They're looking at trainers (Unit 8)
Type of the lesson: consolidation and teaching new information
Class: 5th
Vocabulary: words denoting clothes
Grammar: present continuous
Date: 14th May 2021
Time: 45 minutes

Aims of the lesson:
1. to develop the pupils' listening, writing, speaking and reading skills;
2. to stir interest and promote discussion;
3. to get the pupils focused on specific information;
4. to present the vocabulary related to clothes;
5. to provide guidance in practising the vocabulary and grammar structures.

Objectives:
By the end of the lesson, pupils will be better able to:
1) -talk about present activities (actions taking place at the moment of speaking);
2) - practise in exercises the grammatical structures;
3) - improve vocabulary related to clothes;
4) -speak about the clothes they usually wear;
5) –talk about the clothes they like or don't like.

Materials: laptop, flashcards, textbooks, notebooks, board.
Skills: Listening, speaking, reading and writing
Techniques: Exposing, conversation, fill in exercises, explanation, matching exercises, dialogues.
Anticipated problems:

- some pupils might feel nervous and reluctant to participate in the activity, thus they may need assistance.
- there might be a necessity to change the order of some stages or readjust them in order to get the pupils talking.

Bibliography:
1. Methodical: -Harmer, Jeremy. 2001. *The Practical of English Language Teaching.* Pearson Education Limited; -Scrivener, Jim. 2011. *Learning teaching.* Macmillan Publishers Limited
2. Textbook: Limba moderna 1, Limba engleza, clasa a V-a, Clare Kennedy with Chiara Soldi, Cristina Rusu, Diana Todoran, Editura Art Klett.
3. Caietul elevului: Limba moderna 1, Limba engleza, clasa a V-a, Clare Kennedy with Chiara Soldi, Cristina Rusu, Diana Todoran, Editura Art Klett.
4. www.youtube.com
5. https://learningapps.org
6. https://www.liveworksheets.com

STAGES OF THE LESSON

1. Warm-up

Aim: - to create a relaxed and pleasant atmosphere

Time: 2 minutes

Interaction: T - pupils, pupils -T

Procedure:

Teacher greets the pupils, ask sabout their mood and the pupils answer. Teacher checks the attendance.

2. Checking homework:

Aim:checking consolidation of the previously taught material;

Teacher checks if students have done their homework according to the task (three exercises from a flashcard). She corrects, gives or asks for more information when evershefeels it necessary.

Students read their sentences.

Time: 5 minutes

Interaction: T-SS, SS-T.

3. Consolidation of the previous material

Aims: - checking consolidation of the previously taught material;

- To develop the pupils' listening and writing skills;

Teacher plays the Lemon Tree song and asks pupils to listen it and complete the blanks with present continuous verbs. The pupils listen to carefully the song and take notes.

Time: 8 minutes

Interaction: T- pupils, pupils -T

Skills: listening, writing, speaking.

4. Lead-in

Aims:- to stir interest and promote discussion;

- to introduce the topic of the lesson.

Time: 8 minutes

Interaction: T- pupils, pupils – pupils (pair work)

Procedure:

Teacher ask spupils: Do you like shopping for clothes? In pairs they change opinions. The teacher writes on the blackboard some questions that can help pupils to discuss about shopping. Exemple: How often do you shop for clothes? / Who do yougo shopping with? / Do you prefer small shops or big shopping centres? / Do you have a favourite shop? / Do youhave a favourite label? / Do you buy clothes online? / Which clothes do you buy? / Do you have a favourite website for shopping?. Pupils discuss these questions in pairs and the teacher helps and corrects them if is necessary.

5. Presentation and practice

Aim: - to present and activate the vocabulary of the unit

Time: 5 minutes

Interaction: T- pupils, pupils -T

Procedure:

T. asks the pupils to open their books on page 110.T. asks them to skim pages 110 and 111 and guess what the lesson is about. T. reads the title of the new lesson and explains the meaning with their help.

Teacher informs the pupils about the lesson's aims and writes the date and the title of the lesson on the board. Pupils copy them in their notebooks.

Teacher presents them some clothes pictures and asks them to name these in English. Teacher writes a spidergram about clothes on the blackboard. Pupils take notes.

https://www.liveworksheets.com/ol148995cp

Listening and writing

Aim: - to develop the pupils' listening and writing skills;
- to get the pupils focused on specific information.
Time: 10 minutes
Interaction: T - pupils, Individual work
Procedure:

T. asks pupils to match the words in the box with the pictures from exercise 1/111. T. Plays the recording and the pupils listen and check their answers. Then solve exercise 2/111.

Teacher gives pupils a flashcard about clothes and she asks them to listen and find each person in the photos in exercise 1. Then, they will have to listen again and complete sentences 1-5 with the correct adverb of frequency from the list below and the correct present simple form of the verb in brackets. At the third exercise they will have to listen again and write which clothes does each person mention.

https://www.liveworksheets.com/ap1544782db

6. Let's play!
Aim: - to develop the pupils' speaking skills
Time: 5 minutes
Interaction: T – pupils, P-P
Procedure:

T. asks pupils to think of how a classmate is dressed today. Then she asks a pupil to come in front of the class and describe him or her. The other pupils will have to guess who that pupil is and name him or her.

7. Homework assignment
Aim: - to provide further practice of the vocabulary and the structure of the unit
Time: 2 minutes
Interaction: T - pupils
Procedure:

Ex. 5/111. T. writes the homework on the board and the pupils copy it in their notebooks. T. reads the instructions and explain sthe task.
https://learningapps.org/12252024?fbclid=IwAR3rmsNySYzSByCx4_fCfXySIdu2nqxjzOvju6s4Lhr2vzXgeReG5ZnycHU

TAKE, IANKE ȘI CADÂR

de Victor Ion Popa

Munteanu Andra-Cosmina
Școala Gimnazială Nr.1, sat Văleni, județul Vaslui

Activitate desfășurată în cadrul Proiectului Erasmus+ „TIC in our school".

Cum informatica poate crea acea subtilă punte între știință și artă, și cum menirea profesorului de limba română este „de a stârni dragostea de lectură, patima pentru carte, sfiiciunea nobilă în fața ideii de frumos" (Nichita Stănescu), crearea unor mijloace moderne, care să se înscrie în tendințele generale de utilizare a noilor tehnologii informaționale, devine o adevărată provocare.

Astfel, elevii clasei a VIII-a A de la Școala Gimnazială Nr.1, sat Văleni, coordonați de dna profesor Munteanu Andra-Cosmina au participat la o activitate interactivă - vizionarea unei piese de teatru - „Take, Ianke și Cadâr" (Comedie în 3 acte), de Victor Ion Popa, utilizând aplicația YouTube, pe platforma Classroom.

Piesa lui V. I. Popa are, deopotrivă culoarea unei comedii sentimentale, dar și a uneia „de moravuri", în care cele mai mărunte prezumții rasiale se resorb într-un umor verbal pur și strălucitor. În

puține pagini ale substanțialei comediografii românești se întâlnește un dialog mai just, mai sigur, mai colorat și mai adevărat. Piesa pare a se fi scris singură sau, mai bine spus, a se fi vorbit singură. Toate personajele ei – cu atât mai mult „tripticul" savuros care dă titlul comediei – sunt oameni de duh.

Aparenta lor „sporovăială" își are forța comunicativă în evocarea duioasă a unui patriarhalism duios, care păstrează ca pe o valoare sacră omenia atât de caracteristic românească. Să observăm, între altele, că în afara unei note savuroase de specific al vorbirii, Ianke sau turcul Cadâr folosesc, de fapt, un limbaj moldovenesc supus, nuanțat la întorsături frazeologice care-l colorează susținut. Să urmărim pasajul în care Ianke, evreul limbuț și cu permanentă tendință de filozofare, își declară – sincer dar, totuși, tragicomic – suferința în fața poziției „forte" a comunității care-i amenință și pâinea săracă și viața Anei: „Eu cu ce sa trăiesc? Copiii cu ce să-i hrănesc? Am muncit o viață întreagă ca să ajung la bătrânețe să dau faliment? Ei bine! N-am să mărit fata.

Am s-o omor, dacă așa vreți voi." În bucuria finală ce-i umple sufletul, răsuna cu deosebire nota triumfului „dreptului său la viață": "Și ce dacă-s un biet ovrei bătrân și prost și urât? Ce? N-am dreptul si eu să mă încălzesc la soare?" El cere nu numai libertatea existenței proprii ci si sensul major al vieții, împlinit prin grija și truda puse în slujba fericirii Anei. „Nu pot să sădesc și eu o floare frumoasă și s-o îngrijesc, s-o fac mai frumoasă? "

Dacă Tache, cu toată înțelepciunea lui sobră și plină de bun simț, este mai palid realizat (autorul mărturisea că a vrut să facă din acest personaj un negustor „deștept pe dinăuntru și prost pe dinafară"), Ianke domina scena, ca un adevărat tip uman, construit cu o rară pătrundere a psihologilor, un om cu uluitoare resurse sufletești: dincolo de manifestările caracterului său, Ianke trăiește prin pitorescul limbajului, de o mare savoare fiind plasticitatea limbajului moldovenesc pe care se pliază accentul semit.

Semnificația prezentei scenice a lui Cadâr depășește, prin inteligență și hotărârea acestuia, inteligibilul vorbirii sale; totdeauna el pune pe o balanță faptele, iar pe alta gândul bun venit de la Alah, soluțiile sale având ceva de aritmetica simplă și înțeleaptă „Cadar puțin vorbeștem, Ianke mult vorbeștem.

Adunăm și dăm în doi".

Valoarea de capodoperă a acestei drame mărunte, dar în fapt o comedie reprezentativă pentru calitatea umorului și omeniei ce degajă permanent este conferită de finețea schițelor psihologice, de comicul replicilor scânteietoare, de siguranța scriiturii unui om de teatru versat și arhitecturarea în simetrii precise a unor situații atât de vesele. Ea a îngăduit unor mari actori de virtuozitate (I. Sârbu, Al. Jugam, Jules Cazaban, Stefan Ciubotărașu, Ion Manu, Toma Caragiu) să recolteze, în aceasta comedie, succesul cu ecouri prelungi, nemuritoare.

Activitatea aceasta reprezintă o diseminare a competentelor achiziționate la cursul de formare- „TIC in our school", din cadrul Programului Erasmus+.

Astfel, vizionarea acestei comedii a fost urmată de o dezbatere la care au participat toți elevii. Aceștia au avut de realizat o nota de jurnal, în care să-și prezinte impresiile, punând în evidență în ce măsură spectacolul a corespuns modului în care și-au imaginat ei reprezentarea.

Rezultatul acestei activități a fost integrarea și valorificarea informațiilor dobândite de elevi în cadrul orelor de limba și literatura română și de TIC.

PROTECȚIA MEDIULUI ȘI EDUCAȚIA ECOLOGICĂ

Prof. Robu Ionela,
Școala Gimnazială „George Tutoveanu” Bârlad

Curs opțional: Clasa a V-a

Domeniu: Opțional integrat

Programa de opţional propusă a fost elaborată după modelul de proiectare pe competenţe al programelor de trunchi comun în vigoare pentru clasa a V-a şi are aceeaşi structură cu respectivele programe de trunchi comun și anume:

Nota de prezentare (precizează aceleași aspecte ca în cazul programei de trunchi comun);

Competențe generale

Competențe specifice

Exemple de activități de învățare

Conținuturi

Sugestiile metodologice includ recomandări referitoare la strategiile didactice, tipuri de exerciții (care susţin formarea competenţelor la elevi), modalități de utilizare a unor soft-uri şi aplicaţii precum şi modalităţi de evaluare.

Bibliografia

Competențele generale se raportează la competenţele generale ale disciplinei de trunchi comun, dar reflectă contribuția opţionalului propus la profilul de formare al absolventului.

Competențele specifice sunt formulate după modelul celor din programele şcolare pentru disciplinele de trunchi comun, dar nu sunt identice cu acestea.

Programa pentru opţional promovează o învăţare centrată pe elev concretă.

Programa de opțional conține o bibliografie selectată de profesorul propunător al cursului opțional care este de actualitate.

ÎMPREUNĂ ȘI ÎN PANDEMIE

Profesor Tănasă Daniela-Gabriela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

Am derulat de-alungul carierei mele ca profesor, o multitudine de proiecte, dar recunosc, cele de voluntariat îmi sunt cele mai aproape de suflet. Un astfel de proiect de voluntariat a fost și Proiectul pentru implementarea strategiei naționale de acțiune comunitară „Împreună și în pandemie”.

Proiectul s-a desfășurat pe parcursul anului școlar 2020-2021, cuprinzând șapte activități diverse, menite să le dezvolte elevilor celor două școli participante, dorința de colaborare, de întrajutorare, de respect, de prietenie, de socializare, de toleranță, de a fi mai bun.

Printre activitățile desfășurate, menționez următoarele:

- Hristos a Înviat
- La început de drum-voluntari, beneficiari
- Un mărțișor, un gând, o floare
- Dușmanii sănătății
- În așteptarea Crăciunului
- Săptămâna legumelor și a fructelor donate

- Ziua Internațională a Toleranței

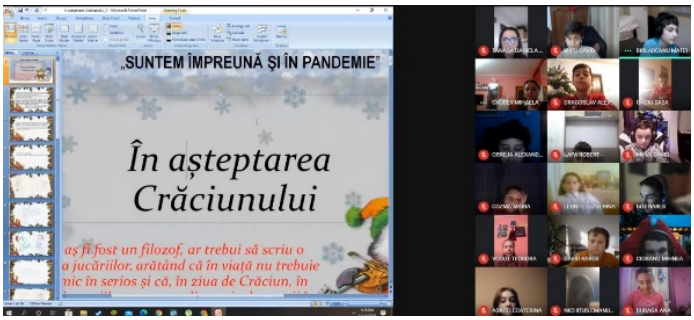
Au fost activități care au stat sub auspiciul emoției, sensibilului, frumosului și filantropiei.

Atât elevii participanți, cât și profesorii s-au bucurat împreună, au participat la activități comune, care o parte s-au desfășurat online,o parte fizic, au creat prezentări ppt pe temele dezvoltate, au realizat expoziții de icoană, felicitări, mărțișoare, cu diferite evenimente importante de pe parcursul anului școlar, și-au oferit unii altora daruri, zâmbete, emoții, au legat prietenii. S-a dorit creşterea interesului pentru implicarea elevilor în viaţacomunităţii prin activităţi de voluntariat.

Suntem fermi convinși că altfel s-ar fi desfășurat activitățile, dacă se puteau desfășura doar în format fizic, dar suntem totdeodată mulțimiți că am putut aduce un strop de bucurie copiilor participanți, am reușit preț de câteva activități să le aducem zâmbete pe chipuri.

UTILITATEA FRACŢIILOR ORDINARE, FRACŢIILOR ZECIMALE ŞI A PROCENTELOR ÎN VIAŢA DE ZI CU ZI

Profesor Anton Flavia,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Problema împărţirii echitabile, între mai multe persoane, a unor bunuri, fieacestea obiecte sau bani, apare din cele mai vechi timpuri, ea fiindreflectareaunor frământări constante din viaţa cotidiană. Fiind atât de importantă pentrufiecare dintre noi, apare nu numai în situaţiile de viaţă, ci şi în poveştile popoarelor.

Povestea arabă spune că trei băieţi, după ce tatăl lor moare, au de împărţit între ei 17 cămile. Modul de împărţire, conform testamentului, era următorul: cel mai mare trebuie să ia jumătate dintre cămile, cel mijlociu o treime, iar cel mic a noua parte. Povestea mai spune că aceştia nu se descurcă singuri, după calculul lor cămilele ar trebui tranşate şi, în final, nimeni nu ar fi mulţumit, cămilele în viaţă fiind mult mai valoroase. De aceea, cer ajutorul „înţeleptului" satului.

O a doua, este povestea „Cinci pâini", scrisă cu mult talent de Ion Creangă, şi care este, practic, o lecţie de calcul elementar, referitoare la fracţii. Pentru cei care nu cunosc povestea, o prezint pe scurt: doi prieteni, care călătoresc împreună, au în desagi mai multe pâini. Primul călător are două pâini, iar

cel de-al doilea trei pâini. Întâlnesc un alt călător şi împart în mod egal, între ei, cele cinci pâini. Înainte de a se despărţi, invitatul la ospăţ le oferă cinci monede de aceeaşi valoare. Aceştia împart iniţial monedele astfel: cel cu 2 pâini ia două monede, iar cel cu 3 pâini, restul. De aici se iscă un mare scandal pe bani, aşa, ca între prieteni. După discuţii şi demonstraţii matematice, cel cu două pâini ia o monedă, iar celălalt restul. Însă, de această dată împărţirea monedelor este una corectă.

Abilitățile matematice de bază, cum ar fi înțelegerea fracțiilor, sunt importante pentru toată lumea. De la gătit și tâmplărie, la sport și cusut, la numărarea banilor, precum și în multe alte domenii utilizăm fracțiile în viața noastră de zi cu zi.

Elevii trebuie să înțeleagă intuitiv conceptele matematice, mai degrabă decât să memoreze limbajul sau simbolurile, întrucât o astfel de memorare nu duce la înțelegere pe termen lung. Mulți profesori de matematică nu realizează că limbajul matematic poate fi confuz pentru elevi și că elevii trebuie să înțeleagă conceptele din spatele limbii.

Fracția poate fi reprezentată în mai multe moduri: ca fracție ordinară, sub forma unui procent, sau ca fracție zecimală finită sau infinită și periodică.

Exemplul de bună practică propus încearcă să arate legătura dintre formele de scriere a unei fracții, precum și legătura acestor forme cu procentele; toate aceste forme sunt reprezentate grafic prin desene, încercându-se legarea lor de activități practice întâlnite în viața de zi cu zi.

Se începe prin reprezentarea fracțiilor ordinare prin desene, unde elevul are posibilitatea de alegere a variantei corecte de răspuns, de a haşura sau colora porțiunea din întreg corespunzătoare unei fracții date sau de a scrie fracția corespunzătoare unei porțiuni colorate dintr-un întreg.

Urmează reprezentarea fracțiilor zecimale finite folosind unități monetare și apoi legătura acestora cu fracțiile ordinare folosind exemple concrete din viața reală.

În continuare se face legătura între aceste două tipuri de fracții și procente cu trimitere în diferite domenii cum ar fi: sportul, spațiul locativ, desen artistic.

Prezentarea se încheie cu un set de probleme practice propuse spre rezolvare pentru consolidarea și mai buna înțelegere a noțiunilor legate de fracții și procente.

CONŞTIENTIZAREA ŞI EXTERIORIZAREA EMOȚIILOR ÎN SITUAȚII DE CONFLICT

Prof. Robu Ionela
Școala Gimnazială „George Tutoveanu” Bârlad

Disciplina: CONSILIERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ
Clasa: a VIII-a
Domeniul: Managementul învățării
TEMA ACTIVITĂŢII: *„Conştientizarea şi exteriorizarea emoţiilor in situaţii de conflict”;*
SCOPUL: Dezvoltarea abilităţilor de exteriorizare a emoţiilor;
Competența generală
2. Relaţionarea armonioasă cu ceilalţi în contexte școlare și extrașcolare
Competențe specifice
2.1. Manifestarea unor forme simple de autocontrol și autoreglare
2.2. Negocierea conflictelor prin diferite tehnici de comunicare
OBIECTIVE CONCRETE:
- să comunice eficient;
- să asculte activ şi să perceapă mesajul real;

- să nu permită furiei să distrugă relaţiile;
- să definească conceptul de conflict;
- să exerseze diferite stiluri de rezolvare ale conflictelor;
- să sesizeze aspectele pozitive şi pe cele negative ale fiecărui stil de rezolvare;
- să descrie modalităţi de prevenire ale conflictelor.

METODE: explicaţia, dezbaterea în grup, exemplificarea, conversaţia, discuţia facilitată, observaţia;
MIJLOACE: clip YouTube, fişe de lucru, markere, pixuri, jetoane, carioci;
DURATA: 50 min.
DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII
Moment introductiv
Se pregăteste cadrul și materialele pentru organizarea activității;
Intercunoaşterea participanţilor
Exerciţiu de spargere a gheții „M&M jocul emoțiilor”
Pentru fiecare bomboană colorată spune când te simți. Culoarea roșie-fericit, culoarea maro-supărat, culoarea verde-nervos, galben-curios, albastru-indiferent, portocaliu-inspirat.
Stabilirea regulilor grupului
Elevii vor enunţa care sunt regulile care vor să fie respectate pe parcursul activităţii pe care o vor desfăşura împreună; regulile sunt scrise de profesorul consilier, după care acestea vor fi afişate într-un loc vizibil pe parcursul întregii activităţi;
Anunţarea temei şi a obiectivelor
Când ne aflăm într-o situaţie de conflict, simţim emoţii foarte puternice precum: furie, frustrare dar şi satisfacţie. Cu toate acestea încercăm doar de puţine ori să le identificăm şi să le exprimăm. Dorim mai curând să le ţinem în noi. Este de asemenea greu să ne dăm seama ce simt alţii în situaţii de conflict. De fapt uităm că şi alte persoane au reacţii emoţionale care uneori duc spre acte de violenţă, agresivitate. În consecinţă cei aflaţi în conflict se simt adesea neînţeleşi, ignoraţi.
Urmăriți clipul:
https://www.youtube.com/watch?v=xGyEHNHz_zo&ab_channel=SalvatiCopiiiRomania
Exerciţiul 1: Definirea conflictului
Elevii vor găsi sinonime sau cuvinte asociate pentru termenul de conflict, cuvinte pe care le vor scrie pe post-it și apoi îl vor lipi pe tablă.
Exerciţiul 2: Formele violenţei
Pe baza experienţelor anterioare și a imaginilor din filmuleț elevii vor identifica formele violenţei şi caracteristicile pentru fiecare tip în parte. Violenţa fizică (bătaie, tras de păr, îmbrâncit), violenţă emoţională (porecle, ameninţări, intimidări), violenţă verbală (ironie, insultă, limbaj obscen).
Cauzele violenţei: individuale, familiale, şcolare.
Exercitiul 3: Pentru aprofundare, copiii vor primi cateva cartonașe cu situații conflictuale în care sunt surprinse diverse tipuri de violență.
Odata identificate formele și cauzele violenței manifestate într-un conflict trebuie să luăm măsuri pentru a soluționa situația conflictuală existentă.
Măsuri: Modelul procesual al comportamentului agresiv elaborat de Kaufmann
Factori situaţionali (furie, atacuri, zgomote, stres)
Factori globali (experienţe de învăţare, norme culturale, aspecte personale)
Factori declanşatori (perceperea unui comportament ca fiind amenințător/ selecţia unei modalităţi de comportare)
Comportamentul agresiv (potenţialul de inhibiţie/ evaluarea posibilelor consecinţe)
Modelul procesual al comportamentului agresiv şi posibilităţile de intervenţie
Etape: 1. Percepţia
2. Selecţia comportamentului
3. Inhibiţia

4. Anticiparea consecinţelor

Modelul procesual oferă posibilitatea identificării etapei în care apar erori de decizie. Cunoaşterea acestor erori sunt necesare pentru reducerea comportamentului agresiv.

Exercitiul 4: „Recadrarea”

Desfăşurare: Transformarea gândurilor negative în gânduri pozitive.

Priviţi aceeaşi problemă din mai multe perspective. Pentru asta vom folosi cele 5 cadrane de referinţă ce vizează schimbarea punctului de abordare a situaţiei respective dintr-unul negativ într-unul care sprijină depăşirea acesteia.

a. Centrarea pe rezultat în locul determinării gradului de vinovăţie	- În ce situaţie mă aflu? - Ce anume doresc?
b. Centrarea pe Cum în locul lui De ce?	- Cum de persistă această situaţie? - Cum pot rezolva problema?
c. Centrarea pe posibilităţi în locul centrării pe nevoi.	- Care sunt posibilităţile? - Ce pot face pentru a le valorifica
d. Centrarea pe feedback în locul ideii de eşec	- Ce am obţinut în felul acesta? - Ce am învăţat din această situaţie?
e. Centrarea pe curiozitate în locul emiterii de presupuneri	- Ce cred despre această situaţie? - Ce cred despre cei implicaţi?

8 . Încheierea activităţii

Exerciţiu 5. „Cercul controlului”

Desfăşurare: elevii vor avea de găsit situații pe care le pot controla și le vor trece în interiorul cercului, iar cele asupra cărora nu au control în exteriorul acestuia. Fiecare participant trebuie să spună ce a descoperit nou despre el prin această activitate.

Bibliografie:

- https://www.youtube.com/watch?v=xGyEHNHz_zo&ab_channel=SalvatiCopiiiRomania
- Neagu Nicoleta Mihaela; Aprodu Diana Ecaterina; Stamatachi Elena Anca; Bălan Gabriela; Bratu Rodica - *Consiliere și dezvoltare personală,* Editura Corint Logistic, București, 2020, pag. 40-44.

METODE EFICIENTE DE ÎNVĂȚARE

Prof. Robu Ionela

Școala Gimnazială „George Tutoveanu” Bârlad

Disciplina: CONSILIERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ

Clasa: a VII-a

Domeniul: Managementul învățării

Subiectul/tema lecției: Metode eficiente de învățare

Competența generală:

C *3* Reflectarea asupra motivației și eficacității strategiilor pentru progres în învățare

Competențe specifice:

C 3.1. Integrarea în programul zilnic a unei rutine privind autodisciplina și stilul de viață sănătos

C 3.2. Raportarea reflexivă și constructivă asupra reușitelor și nereușitelor în învățare

Resurse materiale: foi A4, post-it-uri de diferite forme și culori, instrumente de scris, flip-chart, markere, tabla, videoproiector, laptop, caietul de dirigenție al elevului, manual digital, film didactic https://www.youtube.com/watch?v=kn1EXBp2zEY&ab_channel=Numaidebine.

Resurse temporale: 50 minute
Metode didactice: conversația în perechi/grup, explicația, dezbaterea, observația. aprobarea și dezaprobarea, vizionare film.
Forme de organizare: frontală, pe echipe
Modalități de evaluare: observația sistematică, autoevaluarea, fișă portofoliu
DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII
1. Organizarea colectivului: se consemnează absențele, se verifică existența resurselor materiale
2. Motivarea elevilor și captarea atenției
Pentru a progresa în învățare trebuie să găsești metodele sau tehnicile care te ajută să obții performanțe cât mai bune. Ca să înveți, trebuie să înțelegi sensul mesajului și ideile esențiale ale lecției. Informațiile de învățat trebuie structurate deoarece reții mult mai ușor cunoștințele dacă materialele sunt ordonate și așezate logic, conform unui plan coerent.
Elevii vor viziona filmul și vor răspunde liber la câteva întrebări: Ce este harta mentală? La ce ajută? Poate fi folosită la toate disciplinele?
3. Prezentarea obiectivelor lecției
Cunoașterea unor metode de învățare și argumentarea avantajelor folosirii lor
Definirea hărții mentale și explicarea avantajelor folosirii în învățare
Completarea fișei de învățare
4. Desfășurarea dezbaterii:
Activitatea 1
Profesorul diriginte prezintă elevilor două citate despre învățare:
1. *"Aud și uit. Văd și îmi aduc aminte. Fac și înțeleg*." Confucius
2. *"Școala cea mai bună este aceea în care înveți înainte de toate a învăța*." Nicolae Iorga

Elevii sunt împărțiți în două echipe. Fiecare echipă notează pe o foaie, timp de trei minute, ideile despre învățare sugerate de unul dintre citate, apoi schimbă foile între echipe. Completează ideile colegilor timp de trei minute, apoi foile se întorc în grupul inițial. Fiecare echipă prezintă rezultatul printr-un raportor.
Activitatea 2
Citește cu atenție enunțurile de mai jos și alege-le pe cele care ți se potrivesc. Realizați un tabel/grafic cu opțiunile tuturor colegilor înregistrând numărul de alegeri pentru fiecare enunț. Argumentați avantajele fiecărei sugestii de organizare a învățării.

- Când învăț, grupez obiectele de studiu care se aseamănă (de exemplu: matematică, fizică, chimie) pentru că îmi solicită aceleași capacități și învăț mai ușor.
- Fac pauze mici (5–10 minute) când trec de la un obiect la altul.
- Obișnuiesc să subliniez ideile de reținut dintr-un text.
- În timp ce studiez, notez informațiile importante realizând o schemă a lecției.
- Când termin de învățat, mă testez singur.
- La fiecare lecție, fac lista cuvintelor cheie

Activitatea 3
Elevii vor urmări activitățile multimedia aferente lecției în discuție și vor discuta despre informațiile aflate.
Reflecție: Învață lecția la biologie, "Floarea la angiosperme" folosind informațiile aflate în cadrul acestei lecții. Realizează o fișă de învățare pe care s-o incluzi în portofoliul personal.

Bibliografie:

- https://www.youtube.com/watch?v=kn1EXBp2zEY&ab_channel=Numaidebine
- Bărbulescu Gabriela; Beșliu Daniela; Gunea Cristina Maria; Sima Angelica; Sima Elena-Cristina- Consiliere și dezvoltare personală, Editura Litera, București, 2019, pag. 54.

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Profesor Tanasă Cornelia
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui

Școala online a venit pentru noi profesorii cu multe provocări dar și cu dorința de a face învățarea online o experiență cât mai plăcută pentru elevi dar și pentru noi. Provocarea este de a realiza activități cât mai atractive, dar în același timp să încercăm să găsim un echilibru în utilizarea tehnologiei în învățare, astfel încât copiii să nu petreacă foarte mult timp în fața dispozitivelor.

Fiind membru al comunității Ora de Net, am aflat despre organizarea cursului de formare ***Profesor real într-o școală virtuală*** și am fost interesată să particip .

Aflând despre acest curs, mai întâi am vrut să știu ce aduce nou, care este tematica, de aceea am studiat structura cursului și mi-au atras atenția temele abordate, considerând că sunt de actualitate și necesare în educarea noi generații. De asemenea m-a atras și flexibilitatea în parcurgerea modulelor, faptul că nu sunt anumite ore la care să fiu prezentă, acest lucru m-a ajutat să parcurg cursul atunci când aveam timp disponibil

Mi-au plăcut foarte mult structura cursului, informațiile prezentate, materialul video, provocările individuale, activitățile practice de realizat cu elevii, materialele suplimentare dar și chestionarul de autoevaluare prin intermediul căruia mi-am verificat cunoștințele.

Conținutul cursului:

I. Introducere

Despre Comunitatea Ora de Net, beneficiile cursului și formatori

II. Context

a. Nevoile nativilor digitali și rolul adulților

b. Drepturile copiilor în mediul digital

III. Provocări în folosirea Internetului

1. Timpul excesiv petrecut online
2. Cyberbullying-ul
3. Relațiile online & Sexting-ul
4. Știrile false
5. Discursul instigator la ură
6. Modul de funcționare a Internetului
7. Securitatea online
8. Starea de bine emoțională

IV. Oportunități în folosirea Internetului

1. Competențe pentru secolul XXI
2. Crearea de conținut și reputația online
3. Metode de lucru interactive în procesul de predare – învățare – evaluare
4. Predarea online

V. Parteneriatul școală-familie

1. Implicare și responsabilitate instituțională pentru siguranța online a copiilor
2. Parteneriatul școală-familie-comunitate

VI. Oportunități de implicare și beneficii ale programului Ora de Net

VII. Evaluare finală

Recunosc faptul că cel mai mult m-a incitat tematica de la Modulul II, și anume **Provocări în folosirea internetului,** dat fiind că o problemă actuală este timpul excesiv petrecut în mediul online de către copii dar și problemele ce pot apărea în mediul online cum ar fi sextingul, știrile false, conținuturile dăunătoare, securitatea online. Și pentru mine este foarte important să cunosc aceste lucruri de aceea am fost foarte interesată să aflu cum pot identifica stirile false, cum pot să mă asigur de

securitatea activității mele online. Deasemenea am fost interesată și de metodele de lucru interactive în predarea online, acest lucru fiind o preocupare pentru toți profesorii, dat fiind că acum trebuie să desfășurăm activitatea și în mediul online.

Consider că toate cunoștințele dobândite la acest curs m-au ajutat să înțeleg mai bine nevoile reale ale elevilor într-o eră digitală, dar și rolul pe care îl are profesorul în a-l educa pe elev astfel încât să înțeleagă care sunt provocările utilizării internetului, cum să facă față eventualelor experiențe neplăcute, deși suntem conștienți că nu îi putem proteja permanent pe copii de pericolele internetului, ci trebuie să îi învățăm cum să facă față, copii trebuie învățați cum să se simtă în siguranță online, dar și cum trebuie să acționze dacă sunt victime ale mediului online. Ei trebuie să fie încurajați să nu fie doar consumatori ci și creatori de conținut online.

Tema **Predarea online** m-a făcut să regândesc activitatea didactică și plecând de la particularitățile procesului de predare-învățare-evaluare online să realizez activități cât mai utile și plăcute pentru elevi. Am învățat că procesul de predare-învățare-evaluare online trebuie să fie simplu și previzibil cu instucțiuni clare, explicite și ușor de găsit, trebuie să îi implicăm și pe părinți, ei trebuie să ne fie parteneri în acest proces de învățare, activitățile să fie cât mai atractive și captivante astfel încât elevii să fie atenți pe tot parcursul orei, elevii trebuie să fie implicați activ, un lucru foate important în contextual predării online fiind adaptarea materiei, astfel încât scopul să nu fie transmiterea de multe informații, ci formarea de abilități și aptitudini. Orele pot fi realizate cât mai interactiv, elevii pot fi implicați în activitate și puși să colaboreze în diferite proiecte, utilizând diverse aplicații online, astfel ei pot deveni creatori de conținut online.

Am realizat unele activități cu elevii, aceștia fiind interesați de informațiile prezentate dar și de provocările propuse. Îmi propun să continui să realizez activități cu elevii în care să dezbat temele prezentate la curs, atât la orele de consiliere și dezvoltare personală cât și orele de specialitate.

Siguranța online a copiilor trebuie să fie o procupare a întregii comunități, de aceea este necesară o colaborare între profesori, părinți și alte organizații pentru a crea un mediu online cât mai sigur pentru copii .

PERSONAJUL LITERAR

Profesor Vătămanu Florența
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui

Clasa a V-a
Unitatea de învăţare: *Vreau să salvez lumea*
Tipul lecţiei: *însuşire de noi cunoştinţe*
Text suport:*Tezeu și minotaurul*, de Florin Bican
COMPETENŢE SPECIFICE
2.1. Identificarea informaţiilor importante din texte literare şi nonliterare, continue, discontinue şi multimodale
2.2. Identificarea temei și a ideilor principale și secundare din texte diverse
2.3. Formularea unui răspuns personal şi/sau a unui răspuns creativ pe marginea unor texte de diferite tipuri, pe teme familiare
5.1. Asocierea unor experienţe proprii de viaţă şi de lectură cu acelea provenind din alte culturi
5.2. Identificarea unor valori culturale promovate în textele autorilor români din diferite perioade istorice
Conținuturi: Personajele
Metode comportamentale în legendele greco-romane
Locul de desfăşurare: s*ala de clasă*

DEMERSUL DIDACTIC

STRATEGII DIDACTICE

Metode şi procedee: conversaţia euristică, cubul, jocuri: creioanele jos, joc de rol-conferința de presă

Metode de evaluare: observarea curentă, chestionarea orală, auto/interevaluarea, analiza produselor activităţii

Forme de organizare: activitate frontală; activitate pe grupe de elevi; activitate individuală.

Resurse:

a. materiale şi mijloace tehnice de învătământ: tablă, cretă, caiete de notiţe, marker, fişe de lucru, fleep-chart

b. umane - capacităţi de învăţare: capacitatea de receptare a elevilor, capacitatea elevilor de a colabora, cunoştinţele însuşite anterior despre textul literar.

CONDIŢII PREALABILE:

- clasă de nivel mediu;
- elevii vor lucra pe grupe de câte 6 elevi şi vor expune rezultatele produselor lor.

- timp: 50 de minute.

- bibliografie:

- ✓ *Curriculum Naţional. Programe şcolare pentru clasele a V-a – a XII-a. 2017*
- ✓ Florentina Sâmihăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu Roman, HoriaCorcheș**,** *Limba și literatura română, manual, clasa a V-a, Editura Art, București 2017*
- ✓ Florentina Sâmihăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu Roman, Horia Corcheș**,** *Limba și literatura română, ghidul profesorului, clasa a V-a, Editura Art Klett, București 2018*
- ✓ „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” – CRED, suport de curs, 2019
- ✓ Secrieru, Mihaela, *Didactica limbii române*, ediţia a III-a, Editura Sedcom Libris, Iaşi, 2006.

Obiective operaționale

La sfârșitul acestei lecții toți elevii vor fi capabili:

- să prezinte trăsături ale personajelor;
- să analizeze comportamentul unor personaje;
- să extragă informații esențiale din textul dat;
- să coreleze informațiile explicite și implicite din textul dat în funcție de criteriile date;
- să își exprime opinia pe baza textului în funcție de criteriile date.

SCENARIUL ACTIVITĂŢII DIDACTICE

1. EVOCAREA

Organizarea colectivului de elevi şi a materialelor necesare desfăşurării activităţii

Verificarea **temei de casă:** realizarea unui blazon al calităților lui Tezeu și a fișei de identitate a personajui, pe care elevii îl prezintă pe rând în fața clasei.

Joc - Firul Ariadnei: Folosind un ghem de ață care este trecut de la un elev la altul, se realizează rezumatul textului. Cel care primește ghemul rezumă textul până când profesorul rostește cuvântul „labirint”. Atunci elevul care rezumă transmite unui coleg ghemul. La finalizarea rezumatului, profesorul reface ghemul, făcând totodată și observații pe baza răspunsurilor elevilor.

2. REALIZAREA SENSULUI

Profesorul anunţă tema şi obiectivele propuse pentru lecţia în curs, apoi împarte sarcinile de lucru pentru fiecare grupă.

- Joc - creioanele jos: Pentru început, toate grupele au de realizat o sarcină comună: pe o fișă, fiecare membru al grupei adaugă la următoarea propoziție un cuvânt care să arate o însușire a personajului: ARIADNA ESTE... Când toate creioanele sunt jos, profesorul ia, la întâmplare, câte un creion din

fiecare grupă și elevul căruia îi aparține spune ce însușire a găsit. Elevilor li se cere apoi justificarea însușirii notate.

- Joc- cubul: Elevii sunt împărțiți în șase grupe. Profesorul aduce un cub de carton. Pe fiecare dintre cele șase fețe se notează câte un verb de comandă:

DESCRIEȚI!

Prezentați trăsăturile fizice și morale ale personajului preferat din textul *Tezeu și minotaurul*, de Florin Bican, într-un text de 5-7 rânduri.

COMPARAȚI!

Comparați personajul Tezeu din textul *Tezeu și minotaurul*, de Florin Bican cu un alt personaj, dintr-o operă literară studiată la școală sau citită ca lectură particulară, evidențiind asemănările și deosebirile dintre aceste personaje, într-un text de 5-7 rânduri.

ASOCIAȚI!

Asociați situațiile dificile prin care trece Tezeu în textul literar *Tezeu și minotaurul*, de Florin Bican cu situațiile dificile prin care trece un copil de vârsta voastră. Cine ar putea fi Minotaurul? Dar Ariadna? Ce semnificație are labirintul pentru un copil de vârsta voastră? Formulați răspunsul într-un text de 5-7 rânduri.

ANALIZAȚI!

De ce iese mereu Tezeu învingator? Formulați răspunsul într-un text de 5-7 rânduri.

APLICAȚI!

Cum ați proceda voi pentru a învinge Minotaurul? Formulați răspunsul într-un text de 5-7 rânduri.

ARGUMENTAȚI!

Credeți că Ariadna a procedat corect ajutându-l pe Tezeu să învingă Minotaurul? Formulați răspunsul într-un text de 5-7 rânduri.

Un reprezentant al grupei aruncă, la fel ca pe un zar, cubul. Grupa va lucra sarcina care îi cade. După 5-7 minute, un reprezentant prezintă răspunsul grupei.

3. REFECȚIA

Joc de rol- conferința de presă: Imaginează-ți că se organizează o conferință de presă la premierea unui film realizat după TEZEU ȘI MINOTAURUL. Tu ești actorul care l-a jucat pe Tezeu, iar colegii tăi sunt ziariștii care îți vor pune întrebări.

PROIECT DIDACTIC

prof. Ciobotaru Daniela
Școala Profesională „Ionel Teodoreanu”, Victoria, Iași

Disciplina: Consiliere și Orientare
clasa: aVII-a
Tema: Managementul timpului liber
Titlul lecției: ***Timpul liber-oportunitate de autodezvoltare***
Scopul lecției: de a ilustra dimensiunea valorică a timpului liber prin abordarea relației cu abilitățile, interesele, cunoștințele, valorile elevilor în vederea eficientizării acestui interval de timp.

Competențe generale	Competențe specifice	Obiective de învățare
-Dezvoltarea capacității de gestionare a timpului liber -Selectarea și aplicarea unor game de opțiuni disponibile pentru organizarea rațională a timpului liber	-Integrarea în programul zilnic a unor rutine privind autodisciplina și stilul de viață sănătos. -Formularea unor scopuri personale referitoare la educație și stil de viață -Evaluarea unei corespondențe dintre aspirațiile personale și nivelul de educație necesar	Elevul - să identifice valoarea de timp liber; - să caracterizeze mecanismele și funcțiile timpului liber; - să descrie stilul de viață propriu pentru programul zilnic al statutului de elev; - să analizeze conexiunea dintre disciplinele școlare și timpul său liber;

Resurse procedurale: conversația, explicația, dezbaterea
Metode didactice: harta conceptuală, proiectul sub formă de poster, prezentare Power Point, joc de rol, cvintetul
Resurse materiale: laptop, videoproiector, tablă şi marker
Forma de organizare: pe grupe, frontal
Locul de desfășurare: sala de clasă

Desfășurarea lecției

Etapele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Timp	Strategii/Metode folosite	Ce urmărim?
Warm up?	*Propune* elevilor *un joc*: *Unde ți-ar plăcea să trăiești pentru o săptămână, în trecut sau în viitor? De ce?* Profesorul începe jocul pentru a da un exemplu elevilor.	*Continuă jocul* propus de profesor.	5 min	Metodă de spargerea gheții	Realizarea unui climat relaxant și reconfortant în vederea desfășurării activității ulterioare.
Procesul de examinare profundă a noțiunii de timp liber prin interpretarea unor citate	Din ora precedentă *propune* elevilor să colaboreze, pe grupe, pentru *interpretarea unor citate* despre timpul liber. De exemplu: „*Muncim ca să ne câștigăm timpul nostru liber*" (Aristotel) „*Lucrul cel mai dificil pentru om este să-și organizeze timpul liber*" (Göethe)	Fiecare grupă *prezintă răspunsul,* care ar trebui să reflecte un echilibru între activitățile dedicate studiului și activitățile de relaxare. Grupele au realizat postere, prezentări Power Point	10 min	Conversația, Dezbaterea	Înțelegerea noțiunii de timp liber prin prisma elevului, care nu dispune de o cultură a timpului liber.
Identificarea valorilor personale din petrecerea timpului liber	*Schițează,* pe tablă, o reprezentare grafică despre managementul timpului liber	*Completează harta conceptuală* împreună cu profesorul	5 min	Harta conceptuală (anexa1)	Importanța autocunoașterii
Cum valorizăm timpul liber?	*Încurajează elevii* să *răspundă* la următoarele întrebări „Ce îmi place să fac în timpul liber? Sunt liber în alegerea mea?" Care este programul meu dintr-o zi din cursul săptămânii, dar dintr-o zi de	*Formulează răspunsuri* la întrebările adresate de profesor, dar și *demonstrează cum se poate petrece eficient timpul liber.*Unii elevi au abilități practice, alții au aptitudini	25 min	Joc de rol	Identificarea unui mod eficient pentru petrecerea timpului liber, dar și a celui dedicat studiului.

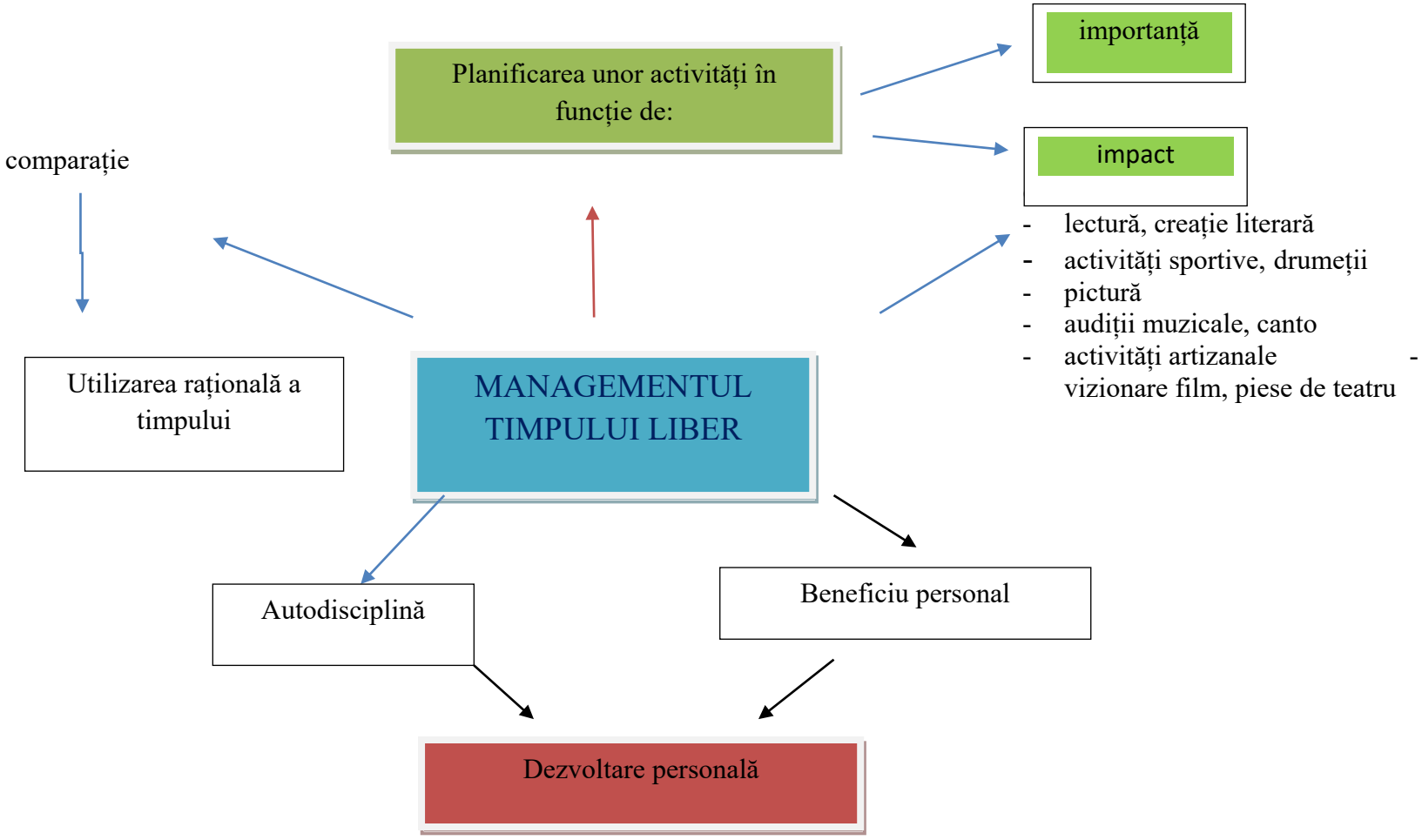
	weekend?	sportive sau artistice.			
Feedback	*Evaluează* creativitatea elevilor şi încheie lecţia prin următorul citat: „Împreună cu o cultură a muncii, trebuie să existe şi una a timpului liber ca şi a gratificaţiei. Cu alte cuvinte, oamenii care muncesc trebuie să aibă timp pentru a se relaxa, a fi alături de familiile lor, a se distra, de a citi, a asculta muzică, a face sport” Papa Francisc	Elevii din grupă *cooperează pentru realizarea poeziei* de cinci versuri a cărui temă este „timpul liber”.	5 min	Cvintetul	Sintetizarea informației în exprimări concise care descriu subiectul. „Timpul liber Util, prietenos Bucură, recrează, autodisciplinează Dacă îl folosim eficient Autodezvoltă”

Bibliografie:

1. Cucoş Constantin, *Timp şi temporalitate în educaţie. Elemente pentru un management al timpului şcolar*, Editura Polirom, Iaşi, 2002
2.Lipcan Mihaela, *Strategii pentru folosirea timpului liber*, Editura Letras, Bucureşti, 2019

Anexa 1

HARTA CONCEPTUALĂ

PROIECT DIDACTIC

Profesor Pavăl Andreea
Școala Profesională Specială „Sfântul Stelian” Botoşani

Data:
Clasa: a VIII a A – elevi cu deficienţe moderate
Profesor: Pavăl Andreea
Locul de desfăşurare: Școala Profesională Specială „Sfântul Stelian” Botoşani
Aria curriculară: Om și societate
Disciplina: Consiliere și Orientare şcolară
Tema: Să exmatriculăm violenţa din viaţa noastră!
Tipul lecţiei: predare
Scopul: Identificarea unor situaţii conflictuale şi alternative de rezolvare a acestora
Obiective:
O1 - să explice noţiunea de violenţă;
O2 - să identifice formele violenţei (verbală, psihică şi fizică);
O3 - să identifice situaţii conflictuale din propria viaţă;
O4 - să găsească soluţii la situaţiile conflictuale prezentate;
O5- Să găsească un sfârşit (pozitiv) potrivit la secvenţa de film prezentată.
Strategii didactice:
Metode: exerciţiul, problematizarea, conversaţia, explicaţia, brainstormingul, lucrul în echipa, turul galeriei.
Resurse materiale: tablă, cretă, foi A4, filme educative, foi flipchart, carioci.
Forme de organizare: frontal, pe grupe
Evaluare: observare sistematică, probă orală, autoevaluare, evaluare de către colegi.
Bibliografie:
Programa şcolară pentru clasa a VIII-a Şcoli Speciale, 2008, Bucureşti

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Nr. crt.	Momentele lecţiei	Obiective	Conţinut instructiv-educativ	Activitatea elevului	Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare	Evaluare
1.	**Momentul organizatoric** 1 min		Aerisirea clasei Pregătirea materialului necesar desfăşurăriilecţiei. Asigurarea climatului psihologic necesar desfăşurării lecţiei.				Activitate frontală	
2.	**Captarea atenţiei** 5 min		Cadrul didactic va lua o carte și o va arunca pe catedră, după care va ridica cartea şi o va aşeza uşor înapoi. Elevilor li se va cere să descrie cele două situaţii şi să facă diferenţa dintre ele.	Elevii privesc cu atenţie și răspund solicitărilor cadrului didactic.	Conversaţia Exerciţiul	Carte Catedră	Activitate frontală	Aprecieri verbale
3.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor** 2 min		Elevilor li se va comunica titlul lecţiei **„Să exmatriculăm violenţa din viaţa noastră!”** Informarea elevilor asupra obiectivelor principale ale lecției: elevii vor trebui să definească cât mai simplu ce înseamnă violenţa; să identifice care sunt formele violenţei; să identifice situaţii conflictuale din viaţa lor; să găsească soluţii la situaţiile conflictuale prezentate; să găsească un sfârşit	Elevii sunt atenţi la ceea ce li se comunică.	Conversaţia		Activitate frontală	Aprecieri verbale

			potrivit la secvenţa de film prezentată.					
4.	**Prezentarea noului conţinut şi dirijarea învăţării** 10 min	O1 O2	Li se va cere elevilor să definească violenţa din punctul lor de vedere şi să identifice cele trei forme ale violenţei.	Elevii vor asculta cu atenţie,vorscrie de pe tablă noile informaţii şi vor răspunde solicitărilor cadrului didactic.	Exerciţiul Conversaţia Explicaţia		Activitate frontală	Aprecieri verbale
5.	**Obţinerea performanţei** 10 min	O3 O4	Li se va cere elevilor să identifice situaţii conflictuale din viaţa lor şi să găsească în acelaşi timp soluţii pentru rezolvarea situaţiilor conflictuale .	Elevii vor prezenta câteva situaţii conflictuale din viaţa personală şi vor găsi soluţii pentru acestea.	Exerciţiul Problematizarea		Activitate frontală	Aprecieri verbale
6.	**Evaluarea rezultatelor** 15 min	O4 O5	Elevii vor extrage câte un bileţel şi în funcţie de ceea ce este scris pe bileţel vor fi împărţiţi în două echipe (echipa Ochelarii şi echipa Copăcelul). Cadrul didactic va prezenta celor două echipe câte un fragment din două filme educative fără a le arăta finalul acestora şi le va cere elevilor să găsească ei un final la filmul vizionat (raportându-se la cele învăţate în activitatea prezentată). Echipele vor primi carioci şi foi pe care vor scrie finalul filmului gândit de ei.	Eleviivor realiza câte un sfârşit la secvenţa de film prezentată şi îşi vor prezenta lucrările.	Exerciţiul Problematizarea Brainstormingul Turul galeriei	Videopro-iector Foi flipchart Carioci	Activitate pe grupe	Aprecieri verbale
7.	**Încheierea**		Se vor face aprecieri verbale	Elevii desenează câte o	Conversaţia		Activitate	Aprecieri

	activităţii 2 min		individuale asupra participării elevilor la lecţie. Elevii vor primi câte un postit pe care vor desena o faţă veselă dacă au învăţat ceva din această activitate sau indiferentădacă consideră că nu au învăţat nimic.	faţă în funcţie de cum s-au simţit pe parcursul orei şi o lipesc în piept.			frontală	verbale

PROIECT DIDACTIC

Prof. Gherzum Ionel – Bogdan,
Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă, Roman

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă, Roman
DATA:
CLASA: a VII – a
PROPUNĂTOR: Gherzum Ionel - Bogdan
ARIA CURRICULARĂ: Terapie Educaţională Complexă şi Integrată
DISCIPLINA: Terapie ocupațională
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Elemente de explorare polisenzorială a lumii înconjurătoare
SUBIECTUL LECŢIEI: „Obiecte din natură”
TIPUL LECŢIEI: Mixtă
COMPETENȚE SPECIFICE: Identifică obiectele și fenomele din mediul înconjurător prin utilizarea senzațiilor și percepțiilor
COMPETENȚE DERIVATE:
COMPETENȚE COGNITIVE
C_{C1} – să identifice lucrurile din versurile date;
C_{C2} – să recunoască materialele realizate prin munca omului;
C_{C3} – să grpeze materialele, realizate prin munca omului, în funcție de categoria din care fac parte - lemn, metal, hartie/carton;
C_{C4} – să cunoască diferenţa dintre obiecte necesare și obiecte dăunătoare;
C_{C5} – să descopere lucrurile ce se ascund în spatele ghicitorilor.
COMPETENȚE PSIHOMOTORII
C_{PM1}– să execute acţiuni motrice simple folosind părţile corpului;

C_{PM2}– să respecte poziţia corectă în bancă;
COMPETENȚE AFECTIVE
C_{A1} – să manifeste interes și curiozitate față de activitatea propusă;
C_{A2} – să participe activ şi conştient la oră.
REZULTATELE AȘTEPTATE:
- participarea activă a elevilor la rezolvarea sarcinilor primite;
- identificarea şi corectarea unor atitudini nedorite.
STRATEGII DIDACTICE
Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, comparaţia, demonstrația, jocul didactic, exerciţiul, observaţia;
Materiale didactice: fişe de lucru, tablă zincată, șurub, cui, holșurub, piatră, gresie, parchet, baghete din lemn, pană din lemn, scândură, cutie de chibrituri, hârtie, carton, tablă magnetică, marker, plic.
FORMA DE ACTIVITATE: frontală şi individuală.
FORMA DE EVALUARE: aprecieri verbale, evaluare prin sondaj, autoevaluare.
TIMP DE LUCRU: 45 min.

Etapele lecţiei	**Obiective**	**Conţinut şi sarcini de învăţare**		**Strategia didactică**			**Metode de evaluare**
		Activitatea profesorului	**Activitatea elevilor**	**Metode şi procedee**	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
1. Moment organizatoric 3 min		Asigurarea climatului necesar desfăşurării lecţiei; Verificarea ţinutei şi poziţiei elevilor în bancă; Pregătirea materialelor necesare lecţiei.	Elevii se pregătesc pentru lecţie conform indicaţiilor primite; Îşi corectează ţinuta şi poziţia în bancă.	Conversaţia		Frontală	Aprecieri verbale
2. Captarea atenţiei 5 min	C_{C1} C_{A1} C_{A2} C_{PM2}	Se împarte fiecărui elev fișa de lucru „Toate au un rost”. Se citesc versurile. Elevii la cerința profesorului, vor trebui să înlocuiască verbal imaginile (casă, haină, drum, mașină, munte) cu ajutorul cuvintelor. După lectura versurilor date, elevii sunt solicitaţi să identifice	Elevii ascultă in liniște, iar la cerința profesorului vor trebui să înlocuiască verbal imaginile cu ajutorul cuvintelor. Elevii vor preciza rostul lucrurilor.	Conversaţia	Fișă de lucru.	Frontală	Aprecieri verbale

		lucrurile prezentate, precizând rostul lor.					
3. Anunţarea temei si a obiectivelor 2 min	C_{PM2}	Tema de astăzi este: „Obiecte din natură”; - voi atașa pe tabla de scris magnetică titlul lecției. Voi prezenta obiectivele.	Elevii ascultă în liniște	Explicaţia	Tablă de scris magnetică; Marker.	Frontală	Aprecieri verbale
4.Desfăşurarea lecţiei 30 min.	C_{C2} C_{C3} C_{A1} C_{A2} C_{PM1} C_{PM2}	Se vor prezenta materialele pe care le întâlnim în natură (piatră, lemn, metal) şi cele care sunt realizate prin munca omului (tablă, șurub, cui, holșurub, gresie, parchet, baghete din lemn, pană din lemn, scândură, cutie de chibrituri, hârtie, carton). Fiecare elev este chemat la catedră să atingă materialele realizate prin munca omului sub atenția profesorului.	Elevii ascultă și receptează în liniște. Fiecare elev chemat la catedră va atinge materialele realizate prin munca omului.	Explicaţia Observația Conversaţia	Tablă zincată, șurub, cui, holșurub, piatră, gresie, parchet, baghete din lemn, pană din lemn, scândură, cutie de chibrituri, hârtie, carton.	Frontală Individuală	Aprecieri verbale
		Li se cere elevilor să vină la catedră și să fie atenți la activitatea profesorului. Profesorul va grupa materialele, realizate prin munca omului, în funcție de categoria din care fac parte - lemn, metal, hartie/carton, după care îndeamnă elevii să facă același lucru. După aceasta se va purta o discuție privind domeniile de utilizare a acestor materiale.	Elevii ascultă indicațiile, ies la catedră, sunt atenți și grupează materialele în funcție de categoria din care fac parte. Paticipă la discuții.	Conversaţia Explicaţia Demonstrați a Observația Comparaţia Exercițiul	Șurub, cui, holșurub, parchet, baghete din lemn, pană din lemn, scândură, cutie de chibrituri, hârtie, carton.	Frontală Individuală	Aprecieri verbale Evaluare prin sondaj
		Vă propun un joc: "Necesar sau dăunător". Profesorul va trece pe la fiecare	Elevii ascultă indicațiile, extrag fișele din plic,	Jocul didactic	Fișă de lucru; Plic.	Frontală Individuală	Aprecieri verbale Autoeva-

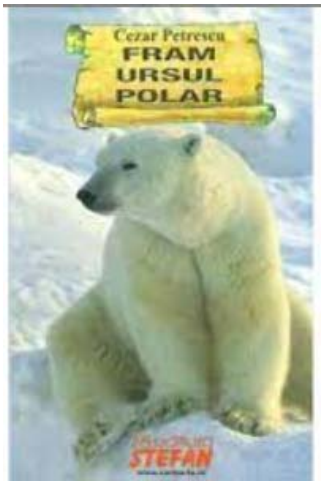
	C_{C4} C_{A1} C_{A2} C_{PM1} C_{PM2} C_{C5} C_{A1} C_{A2} C_{PM1} C_{PM2}	elev și-l va ruga să extragă dintr-un plic câte o foaie. Pe fiecare foaie este desenat un singur obiect. Elevii sunt solicitaţi apoi să înscrie obiectele desenate pe fișe: cuier, creion, ascuțitoare, masă, dulap, țigări, sticla cu alcool, în grupa potrivită: - obiecte necesare; - obiecte dăunătoare. Se vor purta discuții pe marginea fișelor. Pentru a identifica obiectele realizate de om cu materiale din natură vă propun să răspundem la câteva ghicitori. I se va da fiecărui elev câte o fișă de lucru cu cateva ghicitori. Profesorul le va citi fiecare ghicitoare, iar elevii vor trebui să ghicească răspunsul corect. Fișa este o foaie A4 îndoită în două. Fiecare ghicitoare are răspunsul pe verso reprezentat printr-o imagine.	clasifică obiectele și participă la discuții. Elevii ascultă ghicitorile și răspund la acestea.	Explicaţia Conversaţia Jocul didactic Explicația Conversaţia	Fișă de lucru.	Frontală Individuală	luare Aprecieri verbale Evaluare prin sondaj
5. Retenţie şi transfer 5 min	C_{A1} C_{A2} C_{PM2}	Sunt sau nu folositoare obiectele pe care ni le oferă natura? De ce? Dați câteva exemple de obiecte creeate de om, cu ajutorul materialelor din natură. În încheiere voi face aprecierile finale.	Elevii ascultă, răspund la întrebări și dau exemple de obiecte creeate de om, cu ajutorul materialelor din natură. Elevii ascultă în liniște și participă la discuţii.	Conversaţia Conversaţia		Frontală Frontală	Aprecieri verbale Aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE:

- Baban, A. - *Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi consiliere*, Ed. SC Psinet, Cluj-Napoca, 2001;
- Cucoş, Constantin - *Pedagogie,* Ed. Polirom*,* Iaşi, 2003;
- Gherguţ, Alois - *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale: strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Ediţia a II-a revizuită şi adăugită,* Ed. Polirom, Iaşi, 2006;
- Muşu,I. şi Taflan, A. - *Terapie educaţională complexă şi integrată,* Ed. Pro-Humanitate, Bucureşti, 1997;
- Roșan, A. (coord.) - *Psihopedagogie special: modele de evaluare și intervenție*, Ed. Polirom, Iaşi, 2015;
- Strunga, C. - *Evaluarea şcolară*, 1999;
- Verza, E. - *Psihopedagogie specială – manual pentru cls. XIII şcoli normale*, E.D.P., Bucureşti, 1995;
- www.didactic.ro
- www.scritub.com

PROIECT DE LECȚIE

Prof. GHIȚĂ Daniela-Aurora
Școala Gimnazială Nr.1 Ghidigeni, Galați

DISCIPLINA: Limba şi literatura română
CLASA: a VI-a A
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: ***Călător în lume***
TITLUL LECȚIEI: *Fram, ursul polar* de Cezar Petrescu. Acțiune. Timp și spațiu.
TIPUL LECȚIEI: mixtă

COMPETENȚE GENERALE:
2. Receptarea textului scris de diverse tipuri
3. Redactarea textului scris de diverse tipuri

COMPETENȚE SPECIFICE:
2.1. Corelarea informaţiilor explicite şi implicite din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale
2.3. Prezentarea unor răspunsuri personale, creative şi critice pe marginea unor texte diverse
3.3. Adecvarea textului scris la situația și scopul de comunicare

COMPETENȚE DERIVATE / OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
La sfârșitul activității, elevii vor fi capabili:
- O1 - să perceapă sensul global al lecturii;
- O2 - să desprindă informaţii/idei esenţiale dintr-un text citit;
- O3 - să stabilească sensul unor cuvinte raportare la coţinut;
- O4 - să fie capabil să-şi exprime opinii personale;
- O5 - să formuleze aprecieri critice.

STRATEGIA DIDACTICĂ:
a) **METODE ŞI PROCEDEE:** conversaţia, observaţia, exerciţiul, expunerea, schema puzzle, kahoot, Scratch, Jigsawplanet, lapbook.
b) **Mijloace de învățământ:** programa şcolară, manualul, manualul digital, marker, flipchart, tabla, fişe de lucru, laptop, tablete, videoproiector
c) **Forme de evaluare:** observația sistematică, aprecieri verbale, fișă de evaluare
d) **Forme de organizare:** activitatea frontală, activitatea individuală
e) **Tipuri de interacțiune:** profesor-elev, elev-elev.

RESURSE:
a) **Umane:** clasă de elevi omogenă
b) **Temporale: 4**0 de minute
c) **Spațiale:** sala de clasă
d) **Bibliografice:**

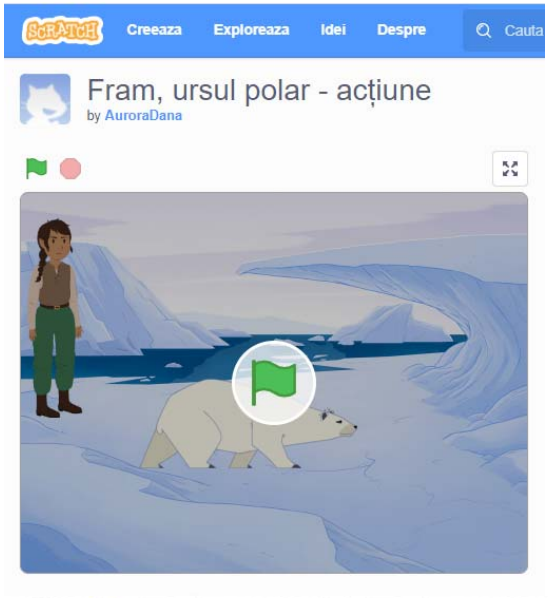
1. Programa şcolară
2. NOREL, Mariana; BUCURENCIU, Petru; DRAGU, Mihaela - *Limba şi literatura română, manual pentru clasa aVI-a*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2018
3. RUSU, Mina-Maria şi alţii – *Exerciţii practice de limba română, Competenţă şi performanţă în comunicare, clasa a VI-a*, Editura Paralela 45, 2012
4. POPA, Cătălina; TOFAN, Onorica; CORCĂCEL, Elena; ISAIA, Viorica – *Limba și literatura română, manual pentru clasa aV-a*, Editura Intuitext, 2017

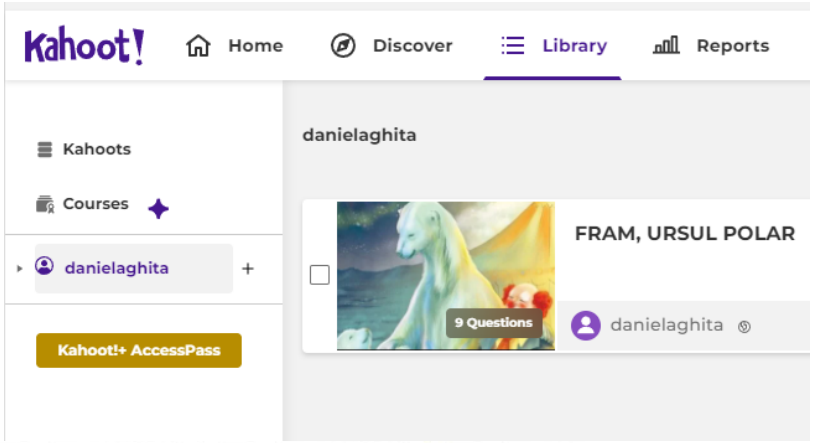
SCENARIU DIDACTIC:

ETAPELE LECŢIEI	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR	Strategii didactice			
			Timp	FORME DE ORGANIZARE	METODE/ RESURSE	EVALUARE
1. Moment organizatoric	Profesorul face prezenţa şi asigură un climat favorabil desfăşurării lecţiei.	Elevii se pregătesc pentru lecţie.	2 min.	Activitatea frontală şi individuală	Conversaţia	
2. Verificarea temei pentru acasă şi a cunoştinţelor anterioare	Se solicită citirea şi corectarea temei: „Ce temă aţi avut pentru acasă?”	Elevii prezintă tema prin sondaj, restul verificând și corectând, dacă este cazul.	5 min.	Activitatea frontală	Conversaţia Expunerea	
3. Captarea atenţiei	Rezolvarea unui puzzle, cu ajutorul aplicației jigsawplanet, o imagine a lui Fram. *https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=087c2fc7d17d*	Elevii accesează link-ul dat de profesor și rezolvă puzzle-ul	3 min.	Activitate frontală îmbinată cu cea individuală	Puzzle (Jigsawplanet)	Observarea sistematică Aprecieri colective și individuale
4. Anunţarea titlului lecției și a obiectivelor	Astăzi vom continua studiul textului narativ „*Fram, ursul polar*” de Cezar Petrescu și vom vorbi despre acțiune, timp și spațiu. Se prezintă obiectivele. Scrie titlul lecției pe tablă: *„Fram, ursul polar” de Cezar Petrescu – Acțiune. Timp și spațiu*	Elevii sunt atenți și notează în caiete titlul lecției.	2 min	Activitatea frontală	Expunerea	Observarea sistematică
5. Actualizarea cunoștințelor	Vor fi actualizate noțiunile legate de textul narativ, acțiune – momentele subiectului; repere spațio-temporale învățate, prin completarea unei scheme	Elevii răspund solicitărilor pentru actualizarea cunoștințelor și completarea schemei.	5 min	Activitate frontală îmbinată cu cea individuală	Schema	Observarea sistematică
6. Dirijarea învățării	Un scurt joculeț Scratch, prin care își amintesc momentele principale ale textului. Ulterior, elevii vor primi piese de puzzle cu diverse întrebări legate de	Elevii, prin accesarea link-ului, îl manevrează pe Scratch și află momentele principale. Elevii citesc cu atenție cerința și	13min	Activitate frontală Activitate	Scratch	Aprecieri colective și individuale Observarea

	acțiunea textului. Vor răspunde întrebărilor și la sfârșitul activității, prin lipirea pe tablă a pieselor primite vom descoperi, pe de o parte, o imagine reprezentativă a textului, dar vom avea și o privire de ansamblu asupra acțiunii textului. *https://scratch.mit.edu/projects/531056071*	vor da răspunsul potrivit.		frontală îmbinată cu cea individuală sau pe grupe	Puzzle Învățarea prin descoperire	sistematică
7. Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului	Elevii vor avea de rezolvat un test pentru valorificarea informațiilor din timpul lecției și printr-o statistică finală vom afla feed-back-ul lecției. *https://create.kahoot.it/share/fram-ursul-polar/3991b15c-dce6-4aee-b391-3a49fc23ea56* Se urmărește în permanență relația cerință-obiective și progresul înregistrat în oră. Se propun segestii de ameliorare. Se notează elevii care s-au remarcat pe parcursul activității didactice. Feed-back-ul se realizează pe tot parcursul activității prin observarea sistematică a elevilor, prin încurajări, clarificări punctuale, sintetizatoare.	Elevii rezolvă testul și sunt atenți la rezultat	5 min	Activitate individuală Activitate frontală	Kahoot	Aprecieri colective și individuale Notare
8. Asigurarea retenției și a transferului	În finalul orei elevii vor viziona o prezentare a lapbook-ului „Ursul polar” realizat de elevii clasei a VII-a. Vor primi ca temă de lucru redactarea unui text narativ în care trebuie să relateze întâlnirea dintre Fram, personajul textului literar și	Urmăresc cu atenție prezentarea. Își notează tema pentru acasă și sunt atenți la explicații.	5 min	Activitate frontală	Lapbook Exercițiu	Observarea sistematică

	ursul polar din lapbook. Toate materialele de la clasă vor fi urcate pe classroom.					

ACTIVITĂŢI DE CONSILIERE DE GRUP DESFĂŞURATE ÎN CADRUL REUNIUNII DIN ROMÂNIA - PROIECTUL ERASMUS +'' COUNSELLING AT SCHOOLS"

profesor consilier şcolar Anton Beatrice Alina,
Liceul Tehnologic „Petru Rareş" Bârlad, Vaslui

Proiectul Erasmus +''Counselling at schools" nr. de referinţă 2018-1-TR01-KA229-059874, s-a derulat în perioada 01.09.2018-31.08.2021 şi a avut ca scop general concentrarea pe consilierea profesională și non-profesională în toate școlile partenere.

Consilierea şcolară este un serviciu permanent, funcţional şi destinat tuturor elevilor. Acest proiect a avut trei obiective principale: orientarea în carieră a elevilor, rezolvarea principalelor probleme ale elevilor şi dezvoltarea personală a elevilor.

Proiectul a fost finanţat de Comisia Europeană prin programul Erasmus + prin care UE sprijină educaţia, formarea, tineretul şi sportul în Europa. Proiectul s-a realizat prin intermediul Agenţiei Naţionale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educaţiei şi Formării Profesionale, în parteneriat cu următoarele şcoli: Cağaloğlu Anadolu Lisesi, Istanbul, Turcia (coordonatorul proiectului), Şcoala Generală Hristo Botev, Kubrat, Bulgaria, Liceul Stefan Zeromski, Bielsko-Biala, Polonia şi Liceul Tehnologic „Petru Rareş" Bârlad, Vaslui.

Proiectul Erasmus+"Counselling at schools" are ca rezultate: broșura proiectului, prezentările, rapoartele, cercetările, stagiul de pregătire profesională, programele, sondaje, expozițiile, vizitele, cursurile, interviurile, scurt-metrajele, CV-uri, utilizarea eTwinning, documentele de mobilitate Europass și contul Instagram …. al proiectului.

În perioada 08.04.2019-12.04.2019 s-a desfăşurat activitate de învățare/ predare/ instruire de la Liceul Tehnologic „Petru Rareş" Bârlad. **Scopul general** al activităţii de învățare/predare/instruire a fostacela de **rezolvare a problemelor elevilor.**

La această reuniune de proiect au participat 8 elevi şi 4 profesori din Turcia, de la Cağaloğlu Anadolu Lisesi, Istanbul, 7 elevi şi 3 profesori din Polonia de la Liceul Stefan Zeromski, Bielsko-Biala,7 elevi şi 3 profesori din Bulgaria,de la Şcoala Generală Hristo Botev, Kubrat, 30 de elevi şi 25 profesori de la Liceul Tehnologic „Petru Rareş" Bârlad, Vaslui.

Elevii şi profesori din ţările partenere ale **proiectuluiErasmus + "Counselling at schools"** au vizitat Liceul Tehnologic „Petru Rareş" Bârlad, au învăţat cuvinte în limba română, au participat la prezentări privind principalele dependenţe din perioada adolescenţei, au participat la vizite de studiu la ***„Fundaţia Alături de Voi"***, Iaşi şi la ***Centrul de Prevenire, Evaluare şi Consiliere Anti Drog, Iaşi.***

În data de 9 aprilie 2019, consilierul şcolar Anton Beatrice Alina a organizat o activitate de consiliere de grup pentru elevii cu denumirea ***„Soluţii pentru rezolvarea problemelor adolescenţilor”***. **Scopul general** al activităţii de consiliere în grup a fost acela de a facilita şi întări învăţarea, de a practica şi exersa acele comportamente sociale dezirabile, favorabile dezvoltării personalităţii, a comunicării pozitive între participanţi. Activitatea de consiliere de grup s-a desfăşurat în limba engleză. Vă prezentăm mai jos câteva dintre exerciţiile realizate:

Exerciţiul nr.1: Oamenii, Hoţii şi Poliţia

Fiecare participant spune o cifră de la 1 la 3. Se formează grupa numărul 1 care este **Poliţia**, grupa numărul 2 care sunt –**Oamenii** şi grupa numărul 3 care sunt-**Hoţii.**

Coordonatorul activităţii va povesti o istorie despre aceste grupuri de oameni. De fiecare dată, când va rosti denumirea grupului, grupul trebuie să se ridice şi să se aşeze repede.

Exemplu de povestire

Oamenii trăiau într-o casă. Într-o seară când **oamenii**au mers la culcare, au venit **hoţii** pentru a le fura banii. În timp ce **hoţii** căutau banii, **oamenii** s-au trezit de la zgomotul pe care-l făceau ei. **Hoţii** s-au speriat şi s-au ascuns. **Oamenii** au hotărât să sune la **poliţie** şi să comunice că în casa lor sunt nişte **hoţii.Poliţia** a întrebat **oamenii** dacă ei ştiu unde se află **hoţii. Oamenii** au zis că **hoţii** s-au ascuns în subsol. Când a venit **poliţia**, **hoţii** au fugit din subsol în pod. **Poliţia** a început să-i caute pe **hoţii.Oamenii** ajutau **poliţia**. **Oamenii** şi **poliţia** erau foarte bucuroşi când i-au găsit pe **hoţii. Hoţilor** le-a părut rău că au intrat în casa **oamenilor** şi ei au rugat să fie iertaţi. **Hoţii** au început să plângă. **Oamenii** şi **poliţia** i-au iertat pe **hoţii** şi ei împreună au luat cina.

Exerciţiul nr. 2: Seamănă cu mine

Fiecare participant va primi o copie a fişei **Seamănă cu mine.** Participanţi sunt rugaţi să examineze imaginile din fişă şi să le însemne pe acelea care par a se potrivi cu ceea ce sunt ei.

Apoi li se propune-le să comunice cu un partener alăturat şi să împărtăşească această informaţie cu ceilalţi, explicându-le de ce au ales anume acele imagini şi ascultând explicaţiile altora. La final vor avea ca sarcină să îşi prezinte partenerul în funcţie de imaginea aleasă.

Exerciţiul 3: Eu sunt aşa

Coordonatorul activităţii explică faptul că pe fiecare carte se găseşte un adjectiv cu care o persoană se pot identifica sau nu. Pachetul de cărţi va fi pus cufaţa în jos la mijlocul grupului.

Fiecare participant trebuie să alegă o carte, să o întoarcă şi să spună cine din grupul respectiv are caracteristică inscripţionată pe carte. Dacă numai unul dintre membrii grupului se identifică, el trebuie să explice motivele pentru care se

simte astfel şi va primi cartea. Dacă există mai multe persoane care consideră că au aceea calitate, trebuie să explice de ce consideră acest lucru şi de ce ar trebui să primească aceea carte. În final grupul va decide cine primeşte cartea.

Atunci când cărţile au fost epuizate, fiecare dintre participanţi la lecţia de consiliere de grup oferă motive pentru cărţile pe care le are şi ce părere are despre el.

Lista de adjective:

Realist	Raţional	Rezervat	Plin de resurse	Responsabil
Adaptabil	Atent la detalii	Calm	Grijuliu	Precaut
Vesel	Competent	Binevoitor	Conştiincios	Creativ
Curios	Discret	Eficient	Emotiv	Prietenos
Săritor	Glumeţ	Inventiv	Modest	Organizat
Răbdător	Perseverent	Punctual	Liniştit	Sincer
Atent	Dornic să înveţe	Talentat	Generos	Sensibil
Bun ascultător	Direct	Curajos	Simpatic	Înţelept
Tenace	Care doreşte competiţia	Plin de entuziasm	Rapid	Ambiţios
Practic	Care se exprimă clar	Capabil să facă faţă stresului	Atrăgător	Capabil de efort îndelungat

Disclaimer „Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conţinutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenţia Naţională şi Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conţinutul informaţiei."

CUPA „TETRATLONUL VACANŢEI”
PROIECT EDUCAŢIONAL INTERȘCOLAR
„MIŞCARE PENTRU SĂNĂTATE”

(01.09.2020-31.08.2025)

Prof. Anuşca-Doglan Cristian,
Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui
Prof. Anuşca-Doglan Lucian-Dan,
Liceul cu Program Sportiv Vaslui

Argument justificare, context (analiză de nevoi):

Inițierea proiectului s-a făcut din dorința de a oferi copiilor și tinerilor o motivație suplimentară pentru progres, performanță și frecvență bună la școală, prin implicarea lor în activități sportive care vor contribui și la promovarea ofertei educaționale și a imaginii școlii în țVaslui, contracararea influenței unor factori nocivi asupra vieții și sănătații, promovarea toleranței, spiritului de prietenie și fair-play, prevenirea și combaterea bullying-ului.

Ținta strategică din PDS: Implicarea elevilor în activități școlare, extrașcolare, de cooperare și dezvoltarea de parteneriate cu școli din județul Vaslui; promovarea ofertei educaționale și a imaginii școlii în județ.

Obiectivul general: Influențarea favorabilă a frecvenței școlare, prevenirea și combaterea absenteismului, abandonului școlar/părăsirii timpurii a școlii, influențarea progresului învățării, performanței școlare, promovarea ofertei educaționale și a imaginii școlii în județul Vaslui, promovarea atitudinii non-violente, prevenirea și combaterea bullying-ului, promovarea toleranței, relațiilor de prietenie și respect, promovarea unui mod de viață sănătos, civilizat și fair-play pe terenul de sport și în viața cotidiană prin participarea elevilor la competiții sportive.

Obiectivele specifice:

1. Diminuarea numărului de absențe la ore și îmbunătățirea frecvenței școlare a elevilor participanți la activitățile sportive;
2. Obținerea locului I-III la competițiile incluse în proiect;
3. Formarea deprinderii de practicare a sportului în timpul liber;
4. Promovarea ofertei educaționale și a imaginii școlii în județul Vaslui;
5. Formarea și exersarea abilităților de comunicare, toleranță și fair-play, cultivarea relațiilor de prietenie și respect între participanți pe terenul de sport și în viața cotidiană.

Proiectul se adresează unui număr de aproximativ **100** elevi ai claselor V-VIII-IX din Vaslui și zonele limitrofe/adiacente orașului.

Activitatile proiectului se cor derula pe o perioadă de 4 luni.

Activitatea nr. 1 – „Împreună vom reuși”

Tipul activităţii: organizare de proiect

Data/perioada de desfăşurare: Luna 1

Locul desfăşurării: Colegiul Economic „Anghel Rugină” – Sala de Sport

Numărul de participanți: 20 elevi, 10 cadre didactice, 2 părinți, 1 reprezentant al comunității locale, 1 reprezentant mass- media.

Responsabil: prof. Anusca- Doglan Cristian

Beneficiari: elevi clasele V-VIII, a IX-a, din Vaslui și zonele limitrofe/adiacente orașului, cadre didactice, părinți, comunitatea locală.

Metode/mijloace de realizare: dezbatere/conversația

Modalităţi de evaluare: minuta/proces verbal

Descrierea activității:

- constituirea echipei de proiect;
- întocmirea planului de activități și calendarul derulării acestora;

- repartizarea sarcinilor fiecărui membru al echipei de proiect (monitorizare - responsabil, prof. Savescu Carmen, evaluare - responsabil, prof. Anusca-Doglan Cristian, diseminare - responsabil, prof. Anusca-D. Elena.
- editarea regulamentului competiției sportive din proiect: responsabil, prof. Anusca-Doglan Cristian;
- stabilirea partenerilor pentru concursurile incluse în proiect, contactarea acestora și încheierea protocolului de colaborare pentru activitățile proiectului - responsabil: prof. Anusca-Doglan Cristian;
- contactarea partenerilor care vor susține organizatoric/ logistic activitățile proiectului (baza materială, premii, asistența medicală) – responsabil, prof. Anusca-Doglan Cristian.

Activitatea nr. 2 - Inregistrarea proiectului
Tipul activităţii: Înregistrarea proiectului la ISJ Vaslui
Data/perioada de desfăşurare: Luna 1
Locul desfăşurării: ISJ Vaslui
Numărul de participanţi: 1 (coordonatorul proiectului)
Responsabil: prof. Anusca- Doglan Cristian
Beneficiari: elevi ai claselor V-VIII si a IX-a, din Vaslui și zonele limitrofe/adiacente orașului.
Metode/mijloace de realizare: depunerea proiectului la secretariatul ISJ;
Modalităţi de evaluare: număr de înregistrare;
Descrierea activității: depunerea în termen a proiectului pentru aprobare la secretariatul ISJ Vaslui, în două exemplare.

Activitatea nr. 3. - Lansarea proiectului
Tipul activităţii: ședință de lucru
Data/perioada de desfăşurare: Luna 2
Locul desfăşurării: Colegiul Economic „Anghel Rugină" – Sala de Sport
Numărul de participanţi: 20 elevi, 4 cadre didactice, 1parinte, 1 reprezentant al comunității locale, 1 reprezentant mass-media;
Responsabil: prof. Anusca-Doglan Cristian;
Beneficiari: elevi ai claselor V-VIII și a IX-a din Vaslui și zonele limitrofe/adiacente orașului.
Metode/mijloace de realizare: conversația, corespondența electronică;
Modalităţi de evaluare: confirmări de participare la activitățile proiectului.
Descrierea activității: se va face cunoscut în presă și auditoriului proiectul Cupa „Tetratlonul vacanţei".

Activitatea nr. 4 - Cupa „Tetratlonul Vacanței"
Tipul activităţii: concurs sportiv
Data/perioada de desfăşurare: Luna 3
Locul desfăşurării: Colegiul Economic „Anghel Rugină" Vaslui - terenul și sala de sport.
Numărul de participanţi: aproximativ 100 de elevi din clasele V-VIII si a IX-a din județul Vaslui, 10 antrenori, 6 evaluatori, 10 membri în comisia de organizare, 10 părinți, 20 spectatori, 1 reprezentant al comunității locale, 1 medic/asistent medical, reprezentanți mass-media;
Responsabil: Anusca-Doglan Cristian
Beneficiari: elevi din clasele V-VIII și a IX-a din Vaslui și zonele limitrofe/adiacente orașului.
Metode/mijloace de realizare: activitate practică: alergare de viteză, alergare de rezistență, săritura în lungime cu elan, aruncarea mingii medicinale.
Modalităţi de evaluare: fișa de concurs, jurizare, diplome, certificate de participare etc.
Descrierea activității: activitatea finală se desfășoară în 2 runde, conform regulamentului elaborat de organizatori pe terenul de sport de la Colegiul Economic „Anghel Rugină" Vaslui (runda 1 = echipajul claselor a VIII-a, runda 2 = echipajul claselor a IX-a; responsabil comisie de organizare: prof. Anusca-Doglan Cristian și membrii: prof. Popescu Daniela, prof. Anusca-Doglan Lucian-Dan, prof. Arhire Simona, prof. Savescu Carmen, prof. Lupu Vasile, prof. Mironescu Elena, Vîrlan Luminița, prof. Archip Ana-Maria; responsabil echipă de arbitri/evaluare: prof. Anusca-Doglan Cristian și membri: prof. Savescu Carmen, prof. Lupu Vasile, prof. Mironescu Elena, Vîrlan Luminița, prof. Archip Ana-Maria; responsabil ordine concurs, evidență și secretariat concurs: prof.Anusca-Doglan Elena; responsabili premiere: prof. Filip Alexandru, prof. Nitica Mihaela, prof. Pacuraru Cristina, Haulica Dragoș, prof. Anusca-Doglan Elena.

Activitatea nr. 5 - Diseminarea rezultatelor proiectului
Tipul activităţii: masa rotundă
Data/perioada de desfăşurare: Luna 4
Locul desfăşurării: Colegiul Economic „Anghel Rugină" – Sala 2
Nr. participanţi: 20 elevi, 6 profesori, 2 părinți, 1 reprezentant al comunității locale, reprezentant mass-media;
Responsabil: prof. Anusca-Doglan Cristian și membri: Filip Alexandru, Nitica Mihaela, Pacuraru Cristina, Popescu Daniela, Savescu Carmen, Haulica Dragos, Anusca-Doglan Lucian-Dan
Beneficiari: elevi din clasele V-VIII și a IX-a din Vaslui și zonele limitrofe/adiacente orașului.
Metode/mijloace de realizare: conversația
Modalităţi de evaluare: portofoliul proiectului, diplome, CD, articole în presa/internet etc.
Descrierea activității: se vor face cunoscute realizările proiectului, contribuția/ implicarea partenerilor în derularea activităților și vor fi prezentați premianții.
În urma implementarii proiectului așteptăm:
1. Diminuarea numărului de absențe la ore și îmbunătățirea frecvenței școlare a elevilor participanți la activitățile sportive;
2. Creșterea performanșei sportive și obtinerea locului I-III la competițiile incluse în proiect;
3. Creșterea numărului de copii și tineri care vor practica sportul în timpul liber;
4. O bună promovare a ofertei educaționale și a imaginii Colegiului Ec. „A. Rugină" în școlile din județul Vaslui;
5. Formarea și exersarea abilităților de comunicare, cultivarea relațiilor de prietenie și respect între participanți;
6. Conștientizarea unui număr cât mai mare de copii și tineri asupra pericolului de deteriorare a stării de sănătate datorită sedentarismului, consumului de droguri, tutun, alcool;
7. Desfășurarea activităților fără incidente, cultivarea abilităților de comunicare, toleranță și fair-play, a relațiilor de prietenie și respect între participanți.

Modalitatile de monitorizare și evaluare a progresului proiectului și a rezultatelor asteptate. Precizați indicatorii de evaluare.

- monitorizarea activităților incluse în proiect se va face pe baza tabelelor nominale de participare, pe baza foilor de concurs, raportări în cadrul comisiilor metodice, consiliului profesoral;
- evaluarea progresului se va face prin elaborarea clasamentelor în urma concursului;
- rezultate așteptate: îmbunătățirea frecvenței școlare a participanților, conform estimărilor (datorită faptului ca frecvența bună la școală este o condiție pentru a putea participa la concurs);
- indicatori de evaluare: a. cantitativ: 100 % procent de participare la activitățile proiectului din numărul de echipaje invitate; 100 % probele desfășurate din numărul programat; 1 CD și 1 portofoliu cu imagini și alte materiale aferente activităților derulate; b. calitativ: activități desfășurate fără incidente.

D.8. Arătaţi care sunt beneficiarii direcţi şi indirecţi ai proiectului

- Beneficiarii direcți ai proiectului vor fi aproximativ **100** de elevi ai claselor V-VIII și a IX-a din Vaslui și zonele limitrofe/adiacente orașului.
- Indirect, beneficiarii proiectului vor fi părinții, comunitatea educativă lărgită, comunitatea locală.

D.9. Descrieţi impactul estimat al implementării proiectului asupra grupului ţintă (elevi, cadre didactice, şcoala, comunitate educativă largită, comunitate locală)

Implementarea proiectului va determina:
1. Diminuarea numărului de absențe la ore și îmbunătățirea frecvenței școlare a elevilor participanți la activitățile sportive;
2. Creșterea performanței sportive și obtinerea locului I-III la competițiile incluse în proiect;
3. Creșterea numărului de copii și tineri care vor practica sportul în timpul liber;
4. O bună promovare a ofertei educaționale și a imaginii Colegiului Ec. „A. Rugină" în școlile din județul Vaslui;
5. Formarea și exersarea abilităților de comunicare, cultivarea relațiilor de prietenie și respect între participanți;

6. Conștientizarea unui număr cât mai mare de copii și tineri asupra pericolului de deteriorare a stării de sănătate datorită sedentarismului, consumului de droguri, tutun, alcool;
7. Desfășurarea activităților fără incidente, cultivarea abilitaților de comunicare, toleranță și fair-play, a relațiilor de prietenie și respect între participanți.

D.11. Activităţile de diseminare ce se vor realizaţi în timpul implementării proiectului şi după încheierea acestuia

Diseminarea informatiilor pe parcursul implementării proiectului și după încheierea acestuia se va face prin: colțul sportiv, consiliul elevilor, comitetul de părinți, consiliul profesoral, cercuri pedagogice, CCD Vaslui, CD-uri, portofoliul activităților, articole în presa scrisă, afișe, pliante, ecusoane, fanioane, corespondența: poșta electronică etc.

D.12. Valoarea adaugată/elementele de noutate ale proiectului

- Promovarea ofertei educaționale și a imaginii școlii prin activități sportive la nivelul județului Vaslui;
- Exemplu de bună practică a organizării timpului liber al copiilor și tinerilor cu influență pozitivă asupra progresului învățării, performanței sportive și frecvenței școlare a participanților.

1**. Parteneri în competiția sportivă:**

- Municipiul Vaslui: Școala nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6,7, 8, 9, 10, Liceul „M. Kogalniceanu”, Liceul „E. Racoviță”.
- Jud. Vaslui* Școala: Solești, Lipovăț, Chițoc, Laza, Munteni de Jos și de Sus, Văleni, Pușcași, Brodoc.

2. Parteneri în organizarea activităților și premierea participanților: Inspectoratul Școlar Județean Vaslui - asistenta de specialitate; Asociația Județeană Sportul Pentru Toți Vaslui - premii, asistență de specialitate, voluntari (profesori, medici, elevi)

- Parteneri Media - transmiterea celor mai importante evenimente ale competiției.

INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN IMPLEMENTAREA PROIECTELOR ERASMUS LA CATEDRĂ

prof. Arhire Simona
Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui

Proiectele europene aduc noi cunoștințe, capacități, un transfer de practice creative, schimb de idei între participanții la mobilități, exersarea și perfecționarea limbilor străine și învățarea de noi metode și mijloace de învățământ.

Consider că schimbările cele mai mari s-au produs la nivelul locului pe care îl are școala noastră în comunitate, celelalte instituții de la nivel local și județean au dezvoltat încredere și respect față de școală, profesori și conducerea unității de învățământ. De-a lungul anilor, faptul că au existat atâtea grupuri de elevi care au vizitat orașul nostru, au impresionat comunitatea și au pus-o față în față cu nevoia de a-și promova elementele de cultură locală și cu nevoia de a sprijini școala în toate activitățile școlare și extrașcolare.

Prin participarea la proiecte, cadrele didactice din instituția noastră au experimentat noi modalități de a-și desfășura activitățile didactice prin colaborarea cu alte cadre didactice din Europa.

O amprentă deosebită asupra utilizării mijloacelor TIC, foarte folositoare în contextual pandemiei a avut-o cursurile care au cuprins ca și obiective, îmbunătățirea competențelor digitale.

În astfel de proiecte am descoperit lucruri noi despre fiecare sistem de învățământ, dar și programe noi informatice. Astfel, a fost prezentat programul Scratch şi s-a lucrat individual pentru realizarea unor secvenţe, programele Wiggio și Prezi, Socrative, prin care au fost create teste şi trasmise colegilor, învăţând noi tehnici pentru o evaluare mai uşoară a elevilor noştri şi pentru eficientizarea acestui proces. Toate acestea sunt mijloace TIC folosite de profesori și elevi pentru stimularea creativităţii.

O altă practică apreciată în școlile partene a fost “Treasure hunting”. Prin această activitate participanții la curs au avut de identificat, pe baza unei hărți, obiective turistice reprezentative pentru oraș. Această activitate a fost necesară pentru acumularea de cunoştinţe folositoare pentru

învăţarea unui alt mijloc TIC și poate fi implementată ca bună practică la orice disciplină și la orice școală.

Un alt mijloc creative este sub formă de tutorial și proiect online Glogster, astfel pe baza informațiilor culese anterior, se poate realiza o hartă cu obiectivele turistice descoperite și informații referitoare la acestea. Astfel pot fi create hărţi cu obiectivele vizitate atât pe plan local, cât și regional și național.

Următorul mijloc TIC pentru stimularea creativităţii este Stop Motion și Movie Maker cu ajutorul cărora se pot crea fotoreportaje.

Participând la activitățile din proiectele europene, am realizat un schimb de experienţă cu participanții din celelalte ţări și am avut oportunitateade a-mi îmbunătăţi cunoștințele. Am avut ocazia să învăţăm lucruri noi și să participăm la discuții în cadrul cărora ne-am prezentat propriile cunoștințe, competențe pedagogice, metode de predare și de adaptare a activităților la situațiile de predare-învățare. Predarea și învățarea au fost explorate permanent, analizate și discutate cu formatorii, permitând astfel utilizarea competențelor de comunicare în engleză, ceea ce a fost foarte benefic pentru aprofundarea cunoștințelor în această limbă străină. Implicarea activă în timpul sesiunilor a maximizat învățarea și a crescut experiența în cadrul activităților. De asemenea, participarea la acest curs ne-a ajutat să achiziţionăm noi cunoştinţe de limbă engleză. Am achiziţionat elemente de cultură și civilizaţie olandeză, precum și cipriotă, portugheză, greacă, croată, italiană, turcă, care ne vor folosi pentru a deveni profesori mai bine informați. Prin stabilirea contactelor cu participanţii din celelalte ţări am aflat noi elemente despre sistemul lor de învăţământ dar şi despre problemele cu care se confruntă toţi profesorii în legătură cu noile mijloace TIC.

Colegiul Economic „Anghel Rugină” în care ne desfăşurăm activitatea, are o puternică dimensiune europeană prin numeroasele proiectele europene implementate şi pe care le are în derulare în acest moment, prin participarea profesorilor la activităţi de formare continuă. Participarea la diferite stagiine-a oferi oportunitatea de a promova imaginea ţării şi a liceului prin prezentarea acestor acţiuni întreprinse de-a lungul timpului în proiectele europene, rezultatele obţinute, progresele făcute în vederea alinierii procesului educativ desfăşurat în instituţia noastră cu cel desfăşurat în alte şcoli din ţările Uniunii Europene. Această promovare a ajutat la creşterea încrederii tuturor în calitatea învăţământului oferit de şcoala noastră şi în capacitatea liceului de a fi un adevărat centru de resurse pentru elevi, părinţi, dar chiar şi pentru întreaga comunitate locală. Considerăm că prin participarea noastră la aceste stagii şcoala a câştigat profesori mai buni şi la curent cu metodele moderne. Aceste mijloace ne-au ajutat la buna desfăşurare a procesului de predare-învăţare-evaluare în timpul pandemiei prin aplicarea noilor programe TIC învăţate şi pentru a creşte astfel interesul elevilor folosirea acestor mijloace. Credem că prin diseminarea informaţiilor referitor la acest stagiu aufost încurajaţi şi alţi colegi să participe la activităţi de formare continuă.

Mijloacele TIC și platformele care au fost prezentate, legate de dezvoltarea abilităților de predare și de dezvoltare profesională personală sunt foarte importante. De asemenea, participarea la aceste cursurine-a ajutat să achiziţionăm noi cunoştinţe de limbă, cultură şi civilizaţie a ţărilor participante la curs (Cipru, Grecia, Turcia, Croația, Italia, Portugalia) și care îmi vor folosi pentru a deveni un profesor mai bine informat. Considerăm că a fost foarte util să participăm la aceste cursuri de formare deoarece ne-a ajutat să ne diversificăm procesul de predare-învăţare-evaluare utilizând mijloace moderne, creative, în vederea atragerii elevilor pentru a învăţa interactiv istoria şi geografia prin noi mijloace TIC.

Considerăm că aceste aspecte sunt foarte importante în contextul actual al pandemiei dar și al nevoii de a diversifica orele tradiţionale, bazate pe memorare, prin introducerea unor metode novatoare care să crească interesul elevilor față de învăţare şi noile metode şi mijloace TIC şi integrarea acestora în procesul de învăţare.

ACTIVITATE ÎN CADRUL PROIECTULUI INTERNAȚIONAL *RAISE AGAINST INTOLERANCE. NEW BRIDGES ON THE WEB* (ERASMUS+)

Bucur Magdalena Iuliana
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște, Dmbovița

1. Titlul activității / lecției	**Discriminarea ne rănește!**
2. Grup țintă	Elevi învățământ liceal – clasa a IX-a D
3. Durată	2 lecții
4. Mediu de învățare	Sală de clasă
5. Obiective	- Înțelegerea fenomenului de discriminare și a criteriilor care stau la baza acestuia; - Analiza consecințelor discriminării la nivel personal și interpersonal; - Identificarea unor soluții optime pentru prevenirea/combaterea practicilor discriminatorii; - Exersarea unor atitudini și comportamente nondiscriminatorii;
6. Discipline de studiu și teme abordate	- Consiliere și orientare, Educație interculturală, Educație civică, Drepturile omului, Educație pentru dezvoltare, Psihologie, Sociologie - Discriminare
7. Metode	Jocul de rol, explicația, conversația, brainstorming, discuția facilitată
8. Instrumente / Materiale / Resurse	PPT- Discriminarea ne rănește! cartonașe cu descrierea rolurilor, coli de fipchart, markere, bilețele conținând concepte-cheie.
9. Descrierea detaliată, în pași, a activității	**Lecția 1** **Exercițiu de intercunoaștere:** Fiecare participant se prezintă, precizând un aspect prin care se consideră diferit de ceilalți. Fiecare aspect este notat de moderator pe o coală de flipchart. La finalul prezentării, se discută despre aspectele menționate și despre cum diferențele pot fi sursă de dezvoltare personală și chiar a grupului din care facem parte. Cel mai des, însă, așa cum știm, oamenii văd în diferențe surse ale discriminării. **Exercițiu introductiv:** Pe o coală de flipchart este notat conceptul discriminare. Participanții sunt invitați să menționeze toate ideile care le vin în minte atunci când aud acest termen, iar moderatorul notează. Se discută pe baza acelor idei/concepte care se concentrează în zona trăirilor negative. Desfășurarea activității propriu-zise: Se vizionează un material video scurt, care prezintă o situație de discriminare și se discută pe baza lui. Se poate folosi unul dintre materialele de mai jos: Discriminarea rănește - Școala RO: https://www.youtube.com/watch?v=mULuvuilGOE EN: https://www.youtube.com/watch?v=DFkIVlEUOxQ Profesorul folosește PPT- Discriminarea ne rănește! (definire, forme,

	criterii, consecințe ale discriminării). Se poartă discuții cu participanții pe baza materialului prezentat. **Joc de rol 1** Elevii sunt împărțiți în trei echipe. În cadrul fiecărei echipe sunt distribuite cartonașe (Anexa 1) cu descrierea rolului pe care fiecare participant trebuie să și-l asume. Participanții citesc și se familiarizează cu rolul. După ce se familiarizează cu rolurile, se trece la etapa jocului de rol propriu-zis. Fiecare echipă este invitată în față și „joacă" rolurile distribuite. La finalul etapei I a jocului de rol propriu-zis, se poartă o discuție cu participanții (debriefing), pornind de la următoarele întrebări: - Care sunt atitudinile și comportamente manifestate în această etapă a jocului de rol? - Care sunt consecințele unor astfel de atitudini și comportamente? - Ce trăiri emoționale ați avut în această etapa a jocului de rol? - Ce schimbări trebuie realizate? La fel se procedează și la finalul fiecărui joc de rol din etapa a II-a. Întrebările care vor ghida discuțiile sunt următoarele: - Care sunt atitudinile și comportamente manifestate în această etapă a jocului de rol? - Care sunt diferențele la nivel de atitudini și comportamente manifestate în cele două etape ale jocului de rol? Ce schimbări apar în a doua variantă a jocului de rol? - Cum s-a produs neutralizarea atitudinilor și comportamentelor discriminatorii? - Ce trăiri emoționale ați avut în fiecare această etapă a jocului de rol, comparativ cu prima? - Care sunt concluziile? - Care sunt „lecțiile învățate"? **Lecția 2** Profesorul prezintă imagini (2-3) în care sunt reprezentate diferite situații de discriminare. Pornind de la acestea, se realizează, cu ajutorul elevilor, o sinteză a primei părți a activității. Profesorul folosește PPT (a doua parte) în care sunt prezentate criteriile ce stau la baza discriminării și consecințele acesteia. Se poartă discuții despre aceste aspecte. Se identifică, împreună cu participanții, soluții pentru prevenirea/combaterea discriminării. **Joc de rol 2:** Participanții sunt împărțiți în 2 grupe. Fiecare grupă își alege un reprezentant care va juca rolul unei persoane publice recunoscute în domeniul în care profesează (exemple: un politician, un expert din Ministerul Educației, un influencer, un vloger etc.). Acesta este invitat la un eveniment să le vorbească oamenilor despre combaterea discriminării și manifestarea toleranței și respectului față de alții. Trebuie pregătit un discurs scurt (5 minute), cu impact mare și care să sensibilizeze auditoriul la ideea de a fi toleranți. În discurs trebuie integrate și exemple concrete. Ceilalți membri ai grupei joacă rol de coach, care îi dau sfaturi celui care

	trebuie să țină discursul (înainte de realizarea efectivă a acestuia). Se trece la jocul de rol propriu-zis, apoi se poartă discuții și se trag concluzii.
10. Feedback & evaluare	„Minutul meu de glorie!” Fiecare elev este invitat să extragă un bilețel dintr-un bol, pe care este scris un/o concept/sintagmă și să exprime o idee care i-a rămas în minte sau o trăire pe care a avut-o în timpul activității și care are, în același timp, legătură cu acel/acea concept/sintagmă.

APLICAȚII UTILE LA ȘCOALĂ ȘI NU NUMAI…

Prof. Budaca Gina
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Vaslui

Creativitatea, adaptabilitatea, puterea de a (se) reinventa fac parte din cerințele meseriei de profesor. Și vă mărturisesc cu sinceritate că ceea ce îmi place când sunt în clasă este faptul că nu pot să mă plictisesc cel puțin din două motive: faptul că elevii sunt în continuă dezvoltare persoală și datorită multitudinii de materiale și metode care pot fi folositeîntr-un anumit punct din oră cu scop educativ. Aceste calități sunt atât de necesare în această perioadă când trebuie să ne explorăm latura ”virtuală” pentru a dirija cu eficiență lecții sau activități on-line.

Participarea la cursuri de formare sau schimburile de experiență și bune practici sunt etape importante din formarea unei baze de date, unei ”valize de magician” care conține documente, resurse, materiale, aplicații declanșatoare de motivații. ”Web 2.0 este viitorul nostru” este un proiect european care a deschis pentru colegii mei participanți la formare și pentru mine o cutie cu resurse surprinzătoare. Cursul de formare ”Creativity in Teaching and Learning using ICT: the Digital Classroom” organizat de formatori din Spania, Alcala de Henares. Aș vrea să vă prezint câteva dintre aceste instrumente care sunt sigură că vă vor fi utile.

În primul rând, aș dori să amintesc aplicația Kahoot, care are în varianta gratuită destule scheme de construire a unor teste interactive, sub formă de concurs. Pe site-ul aplicației profesorii pot căuta materiale deja publicate pe care le pot folosi așa cum sunt sau le pot modifica pentru a corespunde nevoilor clasei. De asemenea, se pot crea propriile chestionare, folosind scheme de itemi precum adevărat/fals, alegere multiplă. Chestionarul aplicat elevilor se proiectează cu ajutorul video proiectorului în clasă, elevii își folosesc telefoanele mobile pentru a se putea înscrie la întrecere, ceea ce este un plus având în vedere relația tinerilor cu noile tehnologii. Feed-back-ul este imediat, elevii primesc validarea răspunsurilor lor și chiar puncte suplimentare pentru rapiditate.Profesorul poate vedea în Reports rezultattele fiecărui elev, pe lângă podiumul stabilit la sfârșitul fiecărei competiții. Dacă veți încerca acestă aplicație veți fi cu siguranța întrebați ”Când mai facem un kahoot?”.

După ce v-ați familiarizat cu jocul concurs propus de Kahoot, o evaluare amuzantă și destul de eficientă, aș zice, vă propun să încercați Quizizz. Această aplicație, ca multe alte aplicații educative, poate fi asociată claselor virtuale Classroom de la Google, astfel încât notele obținute de elevi sunt importate în catalogul virtual. Aici, puteți crea în Biblioteca virtuală lecții sau teste, puteți apela la testele deja create de comunitatea de profesori înregistrată aici, grupate pe diferite categorii precum matematică, limbi străine, educația pentru carieră, TIC și multe altele. Mult mai generoasă, această aplicație oferă tipare de creare a itemilor de evaluare precum alegere multiplă, completare de spații libere, sondaj, răspuns liber sau crearea de diapozitive pentru prezentarea antrenantă a unei lecții. Testele sau lecțiile pot fi reutilizate și se bazează pe același sistem de recompensare pozitivă folosit și la kahoot și care le place atât de mult elevilor.

Wordwall este o resursă pe care o folosesc deseori în consolidarea noțiunilor predate pentru că are un design atractiv, sub formă de jocuri on-line (Random Wheel, gamequizz show, group sort, labelled diagram, open the box, missing word, random cards, whack-amole, maze chase). Aceste exerciții sub formă de jocuri sunt destul de simpatice și cu siguranță eficiente pentru a vă dori să le

mai folosiți. O comunitate virtuală pune la dispoziția celor care au cont aici o largă gamă de exerciții ușor de adaptat. Cu siguranță vă veți întoarce măcar o dată pe această aplicație.

Când aveți nevoie să faceți prezentări sau să realizați proiecte de orice gen, nu ezitați să folosiți Canva, un site prietenos, de tipul prezentărilor PowerPoint, dar cu ceva în plus care face munca mai ușoară și rezultatul mai spectaculos. Cu ajutorul unor tipare, forme, exemple de fonturi sau fundaluri elevii pot își exploata creativitatea pentru a realiza proiecte interesante (postere, prezentări, colaje de fotografii, pliante, invitații, rezumate, certificate, coperte de cărți, anunțuri, logouri, exerciții de brainstoming, video-uri, grafice etc .). Orice vi se părea înainte complicat, după câteva încercări de inițiere, cu Canva veți avea la îndemână instrumentele pe care le are un profesionist. Rezultatul final poate fi descărcat sub formă PDF sau îl puteți partaja printr-un link în formă editabilă sau pentru vizionare. Acest aspect este interesant pentru lucrul în echipă pentru un proiect școlar, de exemplu.

Desigur, pentru proiecte sau lucrul în echipă, am avut experiențe frumoase cu aplicația asociată classroom-ului: Jamboard. Deși nu dispune de instrumente la fel de spectaculoase cum sunt cele din Canva, am reușit să interacționez foarte eficient cu elevii mei în timpul școlii on-line. După ce partajați link-ul clasei, elevii pot cu ușurință să intre pe aplicație. Acesta are fundaluri prestabilite care pot fi de ajutor cadrelor didactice, deoarece pot afișa liniatura necesară învățării scrierii pentru clasele mici sau cea a unui caiet de matematică. La orele am folosit Jamboard la exerciții simple, de producție scrisă pe o temă dată- de exprimarea opiniei, de exemplu sau de gramatică, dar ce mi s-a părut motivant este că elevii pot vedea pe ecran ce au scris ei înșiși, dar și ce au scris ceilalți colegi ai lor, au ocazia să schimbe idei, să intervină, să se inspire, să se corecteze. Scrisul poate fi combinat cu imagini, se pot face clasificări, conexiuni, lecția devine antrenantă și trece dincolo de barierele unui ecran pe care se prezintă informația, elevii pot aduce chiar ei informații.

Resurse pe internet sunt nenumărate, multe dintre ele nefiind proiectate pentru folosirea în mediul educativ, sunt cu atât mai mult o sursă ce poate să ne aducă mai aproape atunci când suntem forțați să lucram departe unul de celălalt. Plăcerea de a fi apreciat de profesor și colegi, dorința de competiție sunt posibile cu Padlet. Este un fel de panou virtual pe care pot fi expuse lucrări ale elevilor sau unde se poate lucra în grup. La sfârșitul unei activități, acest panou arată lucrul tuturor celor implicați și poate fi un aspect motivant pentru a încerca să te depășești. Elevii și profesorii pot lăsa un comentariu pentru fiecare lucrare expusă și pot acorda chiar și atât de râvnitul ”like”. Aceste exproziții pot fi păstrate și accesate ori de câte ori e nevoie, pot fi un depozit de bune practici și o punte peste timp. Personal, pe lângă activitățile de la clasă, am folosit această aplicație în cadrul proiectului european ”Sport Power: The Women Empowerment through Sport”nr: 613468-EPP-1-2019-1-IT-SPO-SSCP pentru a lucra cu parteneri din țări diferite la unul din rezultatele finale într-un moment dificil, când, din cauza pandemiei de Covid 19, nu au fost posibile întâlnirile transnaționale. Fiecare partener putea vedea în timp real ce au licrat ceilalți, să pună în comun și să interacționeze prin comentarii utile. Așa a fost posibilă crearea unui ”Set de instrumente și bune practici pentru emanciparea femeii prin sport”.

Aceste exemple de resurse interesante și, chiar cred, utile sunt parte din multe alte instrumente ce ne solicită priceperea și creativitatea, ce pot fi un sprijin major în conceperea activităților didactice în diferite etape ale proiectării. Odată încercat gustul inovativ al instrumentelor oferite de tipul Web 2.0, veți încerca mereu să găsiți ceea ce vi se potrivește cel mai bine stilului de predare, publicului, tipului de lecție sau nevoilor clasei. Nu doresc să arăt prin aceasta că doar internetul oferă un răspuns nevoilor noastre ca profesori, ci că poate fi o resursă ușor de adaptat. Un aspect pe care aș vrea să îl precizez este că, în căutarea materialului potrivit, mi s-a întâmplat să uit de trecerea timpului. Cu alte cuvinte, exploatarea resurselor internet este cronofagă. Sunt sigură că vi s-a întâmplat și dumneavoastră să vă pierdeți în mrejele pânzei informatice, altfel numită web. Cu toate acestea, a meritat tot efortul...de fiecare dată...

PROIECT DIDACTIC

Diaconu Daniela-Nela
Liceul Tehnologic „Ion Mincu" Vaslui

Clasa: a X-a
Disciplina: Educație antreprenorială
Durata: 50 min
Aria curriculară**:** Om și societate
Unitatea de învățare**:** Inițierea și derularea unei afaceri
Tema: Codul muncii-cadrul legislativ pentru asigurarea cu resurse umane a noii societăți comerciale
Tipul lecției**:**comunicare și însușire de noi cunoștințe
Loc de desfășurare: cabinet al disciplinelor socio-umane
Competenţe generale:
1. Utilizarea conceptelor specifice educaţiei antreprenoriale pentru organizarea demersurilor de cunoaştere şi de explicare a unor fapte, evenimente, procese din viaţa reală.
2. Aplicarea cunoştinţelor specifice educaţiei antreprenoriale în situaţii caracteristice economiei de piaţă, precum şi în analizarea posibilităţilor de dezvoltare personală.
Competențe specifice**:**
1.2. Utilizarea adecvată a conceptelor specifice antreprenoriatului.
1.3. Identificarea prevederilor legislative referitoare la activitatea antreprenorială.
Obiectivul general:
Săînţeleagă impactul legislației din domeniul muncii, atât în calitate de salariat dar și în calitate de angajator.
Obiective operaționale:

- Cognitive:

1. Să definească Codul muncii;
2. Să cunoască aspectele principale privind relațiile de muncă;
3. Să recunoască elementele cheie ale unui contract de muncă.

- Afective:

1. Să manifeste interes și să participe în mod activ la lecție;
2. Să conștientizeze drepturile și obligațiile părților implicate într-un contract de muncă.

- Psihomotorii:

1. Să scrie corect și ordonat;
2. Să folosească cu grijă materialele didactice puse la dispoziție;
3. Să adopte o poziție corectă în bancă.

Strategii didactice:
a) metode: expunerea, explicaţia, conversaţia, studiul de caz;
b) mijloace didactice: catalogul clasei, tabla, fișă de lucru, manual, calculator, retroproiector, prezentare powerpoint;
c) forme de organizare a activităţii: frontală, individuală, pe grupe.
Resurse:
a) temporale: 50 de minute;
b) spaţiale (locul de desfăşurare): cabinet;
c) materiale: caiet, pix, fișe de lucru.
Bibliografie:
1. Codul muncii – Legea 53 din 2003, cu modificările și completările ulterioare.
2. Educaţie antreprenorială, Programa şcolară pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educaţiei şi cercetării nr. 4598 / 31.08.2004.
3. Lazăr N., Mitrache M., Educație antreprenorială, Manual pentru clasa a X-a, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2013, pagina 36-37.
4. Burja V., Burja C., Didactica științelor economice, Editura Irecson, București, 2006, pagina 208-224

Desfășurarea lecției

1. Moment organizatoric
   - Profesorul salută, verifică prezenţa şi cere elevilor să pregătească caietele de notiţe.
   - Elevii pregătesc caietele şi instrumentele de scris.
2. Pregătirea pentru expunerea problemei
   - Profesorul le înmânează elevilor o fișă de lucru(Anexa-studiu de caz), în care este prezentat un studiu de caz, cu două situații cu nereguli în relațiile de muncă angajator-angajat iar elevii, trebuie să identifice aspectele legale și ilegale în situațiile menționate.
   - Elevii identificăaspectele legale și ilegale în cele două situații prezentate.
3. Captarea atenției
   - Profesorul formulează întrebările:
   - Cine sunt vinovații în cele două situații?
   - Cine îi apără pe salariat și pe firmă, în astfel de situații?
   - Elevii răspund la întrebări.
4. Anunţarea subiectului lecţiei
   - Profesorul scrie pe tablă titlul lecției ,,Codul muncii- cadrul legislativ pentru asigurarea cu resurse umane a noii societăți comerciale”și prezintă obiectivele lecţiei.
   - Elevii notează în caiete titlul lecției și sunt atenți la explicațiile profesorului.
5. Pregătirea învățării- profesorul cere elevilor să completeze unchestionar din fișa de lucru(Anexa- chestionar) prin care se verifică cunoștințele generale ale acestora legate de Codul muncii șiapoi discută cu elevii, răspunsurile corecte.
6. Transmiterea noilor cunoștințe
   - Profesorul face prezentarea cunoștințelor noi, cu ajutorul unei prezentari power point, după cum urmează:
   - Diapozitivele nr.9-11 definesc Codul muncii și titlurile ce le contine acesta (XIII);
   - Diapozitivul nr.12 prezintă principiile fundamentale ce stau la baza Codului muncii;
   - Diapozitivelenr.13-20 prezintădrepturile și obligațiile angajaților si angajatorilor.
   - Elevii sunt atenţi la explicaţiile profesorului, participă la dialogul iniţiat de acesta şi notează în caietenoţiunile.
7. Transferul noilor cunoştinţe
   - Profesorul înmânează elevilor, câte un exemplar al unui contract de muncă.
   - Elevii analizează forma și clauzele contractului, identifică elementele cheie ale acestuia și adresează întrebări cu privire la neclaritățile avute.
8. Fixarea cunoştinţelor
   - Profesorul împarte elevii pe grupe a câte doi elevi, în care unul va fi angajatorul și celălalt, angajatul. Cel care are rol de angajator trebuie să propună numărul de zile lucrătoare pe săptămână, programul zilnic de lucru și salariul brut pentru salariat. Elevul cu rol de salariat negociază propunerile angajatorului.
   - Elevii își asumă rolurile propuse.
9. Secvenţa finală:Aprecierea desfăşurării lecţiei şi a asimilării cunoştiinţelor
   - Profesorul formulează aprecieri, observaţii şi recomandări. Apreciază prin note sau aprecieri verbale, răspunsurile elevilor, motivându-şi alegerea.
   - Elevii reţin aprecierile, observaţiile şi recomandările.
10. Tema pentru acasă
    - Elevii au de căutat pe internet Codul muncii (legea 53/2003 actualizată în 2021), să acceseze un titlu din această lege și să copieze pe caiete, cel puțin 3 articole.

Anexa

Fișă de lucru

Studiu de caz

Situația 1

Popescu Ion are deschisă o fermă agricolă numită ,,Agrointex" S.R.L. în localitatea Vulturești, in judetul Vaslui, are un număr de 20 de salariati, toți salariații fiind angajați cu contract de muncă. Firma are o activitate de peste 20 de ani în domeniu. În toamna acestui an, Mircea N. în vârstă de 17 ani, abandonează școala, din motive de sărăcie și reușește să se angajeze la fermă. Tânărul lucrează de luni până sâmbătă, cu un program de lucru de la ora 7 la ora19 și până în prezent, a semnat contract de muncă cu firma pentru jumătate de normă.

Ce este legal?	Ce este ilegal?
➢ ➢ ➢	➢ ➢ ➢

Situația 2

Mioara M., în vârstă de 21 de ani, este angajată de zece luni la un magazin de bijuterii din orașul Vaslui, are un program de lucru de la ora 10 la ora 18, de luni până vineri iar sâmbătă lucrează de la ora 9 la ora 13, pe postul de vânzătoare. În urma inventarierii, conducera firmei a constatat o lipsă în gestiune de 800 lei, angajata motivând ca a luat acei bani, pentru rezolvarea unor probleme personale urgente.

Ce este legal?	Ce este ilegal?
➢ ➢ ➢	➢ ➢ ➢

Chestionar

Imaginează-ți că la vârsta de 17 ani te vei angaja într-un bar, pe postul de barman. Citește următoarele întrebări și încercuiește răspunsul corect:

1. Are voie angajatorul să-ți impună să lucrezi până la ora 2 a.m.?
   - o Da
   - o Nu
2. Ai dreptul la concediu de odihnă plătit, dacă tu lucrezi cu jumătate de normă?
   - o Da
   - o Nu
3. Este corect să lucrezi sâmbătă și duminică și să fii libermarți și miercuri?
   - o Da
   - o Nu
4. Ai dreptul la pauză de masă dacă tu lucrezi de la ora 13 la ora 19?
   - o Da
   - o Nu
5. Este legal ca tu să lucrezi de la ora 13 la ora 20?
   - o Da
   - o Nu

„PRIETENII MATEMATICII”
PROIECT EDUCAŢIONAL JUDEŢEAN

Profesor Garabet Diana-Monica
Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui

Proiectul educațional județean ”Prietenii matematicii” este rezultatul unei nevoi a cadrelor didactice inițiatoare de a organiza activităţi care să aibă ca scop conştientizarea importanţei învăţării în general şi a matematicii în special dar și derularea unor activităţi curriculare şi extracurriculare menite să îi determine pe elevi să privească matematica dintr-o altă perspectivă prin participarea elevilor la activități științifice.

În întreaga istorie a matematicii, problemele supuse rezolvării în școală au stârnit interesul și deopotrivă stresul rezolvării lor. Cele mai vechi probleme de matematică au fost ridicate în trecutul îndepărtat. Ca exemplu, problema clasică isoperimetrică a fost studiată în secolul V. î.Hr.. Pentru o lungă perioadă de timp problemele au fost rezovate în mod individual. Începând cu secolul al XVII-lea este conștientizată necesitatea de a crea unele metode generale de rezolvare. Aceste metode au fost dezvoltate de Fermat, Newton, Leibniz, prima dată pentru o variabilă, apoi pentru un număr finit de variabile și în final pentru o infinitate de variabile.

„*Intrarea în cetatea cunoaşterii se face pe podul matematicii* ”, spunea profesorul universitar *Ştefan Bârsănescu*. Indiferent în ce domeniu va lucra, omul zilelor noastre, şi cu atât mai mult omul viitorului, trebuie să posede o bună pregătire matematică. Matematica este mai mult decât o ştiinţă; este un act de cultură, este unul din modurile fundamentale ale gândirii umane.

Pentru a-şi extinde capacitatea de înţelegere a fenomenelor ce ies de sub incidenţa simţurilor sale mărginite, omul foloseşte alături de alte modalităţi de cunoaştere şi cunoaşterea matematică.

Matematica este disciplina care, prin însăşi esenţa ei – de ştiinţă a structurilor creatoare de modele şi limbaje ştiinţifice ale realităţii, ce foloseşte cu precădere modele analogice – poate şi are menirea de a forma o gândire investigatoare, creatoare, o apropiere de necunoscut printr-un adevărat stil de cercetare.

Matematica îşi dovedeşte importanţa deosebită participând cu mijloace proprii la dezvoltarea personalităţii nu numai sub aspect intelectual, ci şi sub aspect estetic şi moral, motiv pentru care se completează foarte bine cu alte discipline cum ar fi : literatura, muzica, arta, etc.

Matematica este nu numai interesantă şi frumoasă, ea nu oferă numai bucurie, ci este şi utilă. Oricine ştie că fără matematică, tehnica noastră modernă nu ar fi posibilă, că ea a pătruns ca aerul în toate domeniile vieţii moderne, iar viitorul depinde de matematică, după cum bine a spus matematicianul *Grigore Moisil*:

„Matematica va fi limba latină a viitorului, obligatorie pentru toţi oamenii de ştinţă. Tocmai pentru că matematica permite accelerarea maximă a circulaţiei ideilor ştiinţifice. ”

De aceea, activităţile propuse în acest proiect au ca rol să îi aducă într-un singur loc, în afara orelor de curs pe elevii care iubesc matematica şi care au disponibilitate de a o împărtăşi şi elevi care au un nivel de înţelegere mai scăzut dar care îşi doresc să înveţe matematică.

Obiectivele specifice ale acestui proiect sunt:

- Creşterea încrederii de sine a elevilor care pot învăţa şi împărtăşi din experienţa lor legată de matematică
- Formarea activităților de muncă intelectuală la elevii
- Formarea deprinderii de studiu individual în timpul liber;
- Promovarea ofertei educaționale și a imaginii școlii în judetul Vaslui;
- Formarea și exersarea abilităților de comunicare, cultivarea relatiilor de prietenie și respect între participanți.

Proiectul „Prietenii matematicii” se derulează pe o perioada de 7 luni (octombie 2021 februarie 2022) și este are, ca activitate principală **concursul „Prietenii matematicii”** ce se desfășoară online la Colegiul Economic „Anghel Rugina” Vaslui.

Concursul județean are două secțiuni:

1. Secțiune de referate - probleme celebre/matematicieni celebri;

2. Secțiunea concurs. Secțiunea a doua se desfașoară în două runde, conform regulamentului elaborat de coordonator (runda 1 = elevii claselor a VIII-a, runda 2 = elevii claselor a IX-a și a X-a)

În urma implementarii proiectului așteptăm o bună promovarea a ofertei educaționale și a imaginii Colegiului Economic "Anghel Rugina" Vaslui și creșterea interesului participanților pentru activitatea stiintifică.

Monitorizarea activităților incluse în proiect se va face pe baza tabelelor nominale de participare, pe baza fiselor inscriere la concurs, raportări în cadrul comisiilor metodice, consiliului de administratie, consiliului profesoral;

- **evaluarea progresului** se va face prin elaborarea clasamentelor în urma concursului;
- **rezultate asteptate**: imbunătățirea frecvenței școlare a participanților, conform estimărilor (datorită faptului că frecvența bună la școala este o condiție pentru a putea participa la concurs);

Implementarea proiectului va determina:

- promovarea ofertei educaționale și a imaginii școlii in judetul Vaslui;
- creșterea performantei și imbunătățirea frecvenței scolare a participantilor la activitatile proiectului;
- crearea unei stări de spirit în lumea copiilor/tinerilor, care presupune interes, dorința de afirmare, spirit competitional;
- creșterea interesului pentru cunoaștere, studiu individual în timpul liber.

Diseminarea informațiilor pe parcursul implementării proiectului și după încheierea acestuia se va face prin: avizierul școlii, consiliul elevilor, comisii metodice, comitetul de părinți, consiliul profesoral, cercuri pedagogice, CCD Vaslui, portofoliul activităților, articole în presa scrisă, afișe, pliante.

„Profesori şi elevi-actori ai educaţiei într-o societate modernă"

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN FORMAREA PROFESIONALĂ A ELEVILOR

Prof. Lefter Irina-Antoneta – Liceul Teoretic „Emil Racoviță" Vaslui
Prof. Silitră Ana-Andreea – Liceul Teoretic „Emil Racoviță" Vaslui

„...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ." (G. de Landsheere)

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de TIC în ultimii ani a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator (IAC). Pe fondul schimbării tehnologiei şi al paradigmei învăţării, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare şi de eliminare a graniţelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educaţional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile (analiză și diseminare, platforme colaborative, web 2.0, web 3.0 și derivate ale noțiunii).

Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educaţional 2.0, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor web 2.0 face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional.

Disciplinele de tehnologia informației și a comunicațiilor vin în sprijinul celorlalte discipline, ele fiind cele dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor.

În sprijinul acestei afirmații, voi prezenta câteva platforme utilă în activitatea de predare – învățare - evaluare:

Un exemplu de platformă web 2.0 ce permite utilizatorilor să încarce cu uşurinţă fotografii, clipuri video, texte, audio, oferind posibilitatea creării unui mediu unic online, interactiv îl reprezintă platforma **Glogster**. Aceasta poate fi accesată ***http://edu.glogster.com/*** și reprezintă:

-un mediu digital creativ pentru profesori și elevi, cu scopul de a-i ajuta pe elevi în procesul învăţării şi de a face acest lucru într-un mod mai distractiv;

-o interfaţă simplă şi uşor de conceput pentru a introduce elevilor conceptele de bază;

-o serie de mecanisme de lucru în echipă pentru a permite utilizatorilor să publice şi să le împărtăşească altora propriile creaţi;

-un valoros instrument de învăţare în care pot fi integrate mai multe discipline de bază, inclusiv matematica, ştiinţă, istorie, tehnologie, artă, fotografie, muzică etc.;

-un instrument care favorizează dezvoltarea abilităţilor elevilor, înregistrând progrese la diferite niveluri;

-o platformă de învățare virtuală, digitală adresată tuturor indiferent de vârstă, sex, nivel de pregătire, tip al școlii, locație etc.

Kahoot! este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională, accesibilă la adresa https://kahoot.com/. Lansat în martie 2013 în Norvegia, Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. A fost proiectat pentru a fi accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume.

Platforma este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă sau fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la Internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns.

Expeditions: aplicația pentru excursii virtuale la clasă .Google Expeditions este o platformă dezvoltată de Google care oferă profesorilor posibilitatea să ducă elevii și studenții în excursii virtuale în diverse locuri din lume, de la muzee, excursii subacvatice și chiar explorări în spațiu, totul prin integrarea de conținut de tip VR (realitate virtuală) în curricula existentă pentru diverse discipline (de ex. științe, istorie, artă, literatură și limbi străine și multe altele).

Peste 1 milion de elevi și studenți din 11 țări folosesc Google Expeditions în timp ce 83% dintre profesori consideră că realitatea virtuală poate avea un efect pozitiv asupra elevilor.

Aplicația pentru educație Expeditions oferă o serie de colecții de panorame de realitate virtuală 360° și imagini 3D însoțite de detalii, puncte de interes și întrebări care le fac ușor de integrat în curricula școlară.

Google consideră realitatea virtuală un instrument digital care are puterea să transforme și să inoveze predarea și învățarea și de aceeea lucrează împreună cu parteneri de prestigiu la crearea de conținut educațional personalizat pentru platforma Expeditions (de exemplu muzeele partenere Google Cultural Institute, inclusiv din România).

Google Cultural Institute -explorează colecții de artă și cultură din peste 1000 de muzee din toată lumea , inclusiv din România.

YouTobe Edu -descoperă, vizionează și distribuie videoclipuri educaționale utile pentru predare.

Khan Academy -una dintre cele mai cunoscute platforme de învățare digitală din lume .

GO-LAB-laboratoare de știință online: astronomie, fizică, geografie, biologie și matematică;

Space Awareness -explorează spațiul cu resurse educative, articole, jocuri și interviuri în 11 limbi.

World Education Games -cea mai mare competiție de jocuri educaționale din lume.

Platforma educațională ***mykoolio.com*** se bazează pe o tehnică de predare modernă. Aceasta diferă foarte mult de cea clasică, fiind sub forma unor jocuri educative interactive unde consolidarea cunoştinţelor constituie un rol foarte important, iar evaluarea se realizează într-o manieră atractivă şi adaptată nevoilor elevilor.Prin această nouă metodă, copilul nu mai este doar simplu ascultător al lecțiilor, el poate lua parte la procesul de predare. De asemenea, are și posibilitatea de a reveni la anumite informații ori de câte ori dorește și poate selecta exact ceea ce consideră el că trebuie să aprofundeze.

Auzim zilnic la televizor despre problemele cu care se confruntă învățământul online, dar prea puțin se vorbește despre inovațiile acestui sistem, despre cum reușește mediul online să creeze o școală reală, cu rezultate palpabile și demonstrabile. Foarte mulți profesori au început și au și terminat cursuri de specializare în utilizarea platformelor educaționale:

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii și care oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate pe platformă. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat unde rofesorii pot forma rapid clasele, pot împărtăşi cu elevii materialele didactice, pot posta anunţuri, pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte, pot crea, distribui şi evalua teste, pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor. Este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Un dezavantaj al utilizării acestei platforme este faptul că nu are disponibilă o altă limbă în afara limbii engleze.

Easyclass este una dintre platformele educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste.

Intuitext reprezentată de platformele: Şcoala Intuitext, care este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare; Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

S-au creat programe și aplicații care pot face orele interactive și pe care elevii le pot folosi cu ușurință indiferent de platforma pe care o utilizează:

- ***Gimp***- este o aplicație gratuită, intuitivă și performantă prin intermediul căreia poți edita fotografii sau concepe afișe;
- ***Crossword Labb și Crossword Puzzle-*** cuvintele încrucișate au avantajul de a dinamiza orele de curs și pot fi utilizate cu succes la începutul activității didactice;
- ***Libre Office***- este o aplicație gratuită și complexă cu ajutorul căreia putem crea fișe de lucru, teste, chestionare, tabele, diagrame, figuri geometrice, prezentări de tip slideshow.
- ***Google Scholar***- cu ajutorul acestei ramuri a lui Google puteți găsi cu ușurință materiale științifice, din diferite domenii, în limba română.
- ***Stellarium***- software de tip planetariu, cu ajutorul căruia putem vedea cerul înstelat 3D.
- ***Digitaliada***- este un program național de susținere a educației digitale la clasele gimnaziale și primare pus la dispoziție de Fundația Orange.
- ***Duolingo***- aplicație care ajută la învățarea mai multor limbi străine. Softul este gratuit și disponibil pe orice sistem de operare.

- ***IziBac***- aplicație care îi ajută pe tineri să promoveze Bacalaureatul și care se poate utiliza foarte ușor chiar și atunci când elevii sunt în mijloacele de transport în comun.
- ***Prezi***- este alternativa online pentru Microsoft Powerpoint ce permite realizarea unor prezentări superbe, moderne, care vor captiva clasa.

Toate aplicațiile prezentate mai sus fac din școala online un mediu modern de învățare, unde elevii se pot întâlni cu diverse programe care să le stimuleze imaginația și să le mențină atenția asupra lecției. Dacă am privi cu mai multă obiectivitate și deschidere școala online, cu siguranță am putea să excelăm în tot ceea ce înseamnă învățământul secolului XXI și să ținem pasul cu schimbarea, căci vremurile se schimbă și noi trebuie să ne schimbăm odată cu ele.

Surse

• www.digitaliada.ro/
• pentruprieteni.com/aplicatii/23-de-unelte-gratuite-pentru-un-profesor-super-creativ-in-2020/
• pentruprieteni.com/util/aplicatii-gratuite-pe-care-profesorii-elevii-si-studentii-le-pot-folosi-in-timpul-orelor-online/
• life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/
• digitaledu.ro/platforme-educationale
1. http://edu.glogster.com/
2. https://kahoot.com/
3. https://www.eduapps.ro/resurse-ed

LECTURA - O INIȚIATIVĂ PENTRU PROPRIA CREȘTERE SPIRITUALĂ

prof. Mardare Alina Maria
Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui

Este binecunoscut faptul că între generații apar inevitabil diferențieri în ceea privește modul de viață, atitudinea față de învățare, preocupări, priorități ș.a. În acest context, educația intergenerațională devine un concept dificil de abordat, misiunea ei fiind aceea de a împăca două concepții de viață diferite.Este importantă păstrarea echilibrului acestor concepții, pentru că altfel riscăm să ne confruntăm cu rupturi ireparabile în relația dintre părinți și copii sau dintre dascăli și elevi. Fiecare trebuie să fie tolerant față de prioritățile celuilalt și să încerce să accepte punctul lui de vedere.

Cum trebuie acționat pentru a nu tulbura acest echilibru fragil? Cu tact și înțelegere, fiindcă nu ne putem separa unii de ceilalți și nici nu ne putem consuma resursele interioare în bătălii pe care nu le putem câștiga. Perspectiva adultului, în mod special, ar trebui să fie mai tolerantă, pentru că nu putem forța adolescentul sau copilul să se identifice în totalitate cu perspectiva noastră în lipsa unei experiențe de viață relevante.

Trăim astăzi într-o lume esențial diferită de cea în care am copilărit. Schimbările se succed cu o repeziciune amețitoare, iar noi încercăm să ne adaptăm lor. Cu atât mai mult, ar trebui să înțelegem faptul că nu putem crește generații în dorul vremurilor de altădată. Copiii/adolescenții s-au născut în acest secol al vitezei, în care informația se obține facil, printr-un simplu click. Nu se poate condamna în mod continuu dependența tinerilor de internet, căci, cu siguranță, nu vrem să creștem frustrarea în sufletul fragil al unui om în formare. Trebuie, prin urmare, să încercăm să adaptăm principiile de educație ale generației noastre cu preferințele lor, astfel încât studiul, lectura sau activitatea de învățare să nu descurajeze.

Cum am putea să ne regăsim noi, adulții, în acest univers? Un răspuns care îmi vine în minte este păstrându-ne obiceiurile, dar adaptându-le la mijloacele moderne de care dispunem și învățându-i pe cei mai tineri să facă la fel. Se vorbește tot mai des despre lipsa lecturilor, și acest lucru poate fi confirmat de orice cadru didactic. În mod evident, lipsa lecturilor afectează educația

tinerelor generații, ceea ce are drept consecință apariția unui sistem incoerent al valorilor, sau absența lui. De asemenea, printre efectele negative se numără și incapacitatea de a dezvolta latura creativă și imaginația, exprimarea dificilă, în termeni improprii, lipsa coerenței în realizarea unor conexiuni logice.

Cert este un lucru: lectura este un obicei pe care nu îl putem cultiva cu maxim succes la vârsta adolescenței, sau mai târziu; el trebuie inițiat încă din copilărie, când copilul se bucură de micile lui descoperiri și dovedește o sete de cunoaștere manifestată în mici și permanente curiozități. Mai târziu, el nu va mai avea nevoie de direcționare, își va selecta singur lecturile, pentru că va avea deja o serie de standarde la care să le raporteze. După cum apreciază Ion Vlad în scrierea sa, *Lectura – un eveniment al cunoașterii*, „Întâlnirea cu textul literar încetează de a mai fi un act întâmplător în momentul când cititorul dispune de criteriile unei lecturi pregătite pentru relevarea comunicării literare (semne și semnificații).” Am întâlnit copii de vârste fragede a căror curiozitate, dorință de a ști m-a impresionat, făcându-mă să cred că, mai târziu, aceștia vor fi adulții cu o mare capacitate de a discerne între bine și rău. Ei privesc textul ca pe o provocare, au față de literatură și față de studiu, în general, o atitudine matură; au așteptări care se împlinesc sau nu; dar, cel mai important, nu au o atitudine indiferentă față de informația din text, apreciază, contrazic, presupun, sunt încântați sau dezamăgiți. Adică au trecut cu succes pragul indiferenței față de carte. Căci, spre dezamăgirea mea, am întâlnit, de asemenea, și tineri pentru care lectura nu înseamnă nimic, ba chiar recunosc cu nonșalanță că nu au mai citit o carte de foarte multă vreme. Dincolo de intenția de a-i condamna, m-am gândit că obiceiul de a citi se formează în timp și i-am întrebat dacă nu ar vrea să aibă o mai mare acuratețe în exprimare și o mai mare capacitate de a înțelege textul scris, de orice fel ar fi el, pentru că – din punctul meu de vedere, lectura trebuie încurajată indiferent de genul de carte. Mi-au răspuns sincer că da, însă păreau descurajați și sceptici. Nu cred că sunt conștienți că lucrurile, chiar dacă se mișcă încet, tot evoluează, indiferent de pașii – mici sau mari – pe care îi facem. Iar dacă îi determinăm să citească, este greu să ajungă la nivelul de cititor pasionat/avizat, exprimarea lor este stângace, iar spiritul critic – inexistent.

Cum ar trebui să procedăm în astfel de situații? O soluție ar fi discuția amănunțită a textului literar la orele de limba și literatura română, alegerea unor fragmente reprezentative din operele marilor scriitori. Acest lucru ar putea incita interesul tinerilor și ar putea stârni curiozitatea, astfel încât să caute singur să citească, fără insistențele profesorului. Este greu, dar nu imposibil. Un alt lucru util pe care ar putea să îl facă profesorul de limba și literatura română și nu numai este să indice cu exactitate site-ul unde se găsește materialul propus pentru studiu. Nu încurajăm dezinteresul, însă putem contribui astfel la mobilizarea voinței și a resurselor în vederea îndeplinirii unui scop nobil. Este un scop nobil, pentru că vizează educația copiilor noștri. Însă trebuie avut în vedere că foarte periculoasă este, în ceea ce îi privește, așa cum apreciază autorul Ion Vlad, „ca lectura să nu egalizeze textul, să nu ducă la simpla lui traducere într-un rezumat care reține, chiar și sârguincios, un anume conținut de idei.” Textul trebuie apreciat din punct de vedere critic. Trebuie observate măcar ce motive există să agreăm/să nu agreăm o carte, dacă ea corespunde sau nu așteptărilor noastre.

Lipsa lecturilor înseamnă dezorientare în câmpul educației din ziua de azi. Pe lângă consecințele nefaste amintite, ea creează frustrare celui pus în situația de a fi veșnic nedumerit în fața informației pe care nu o înțelege. Astfel, el ajunge să renunțe uneori să mai lupte pentru propria formare, crezându-se incapabil de a percepe anumite conținuturi. De aceea, orice mic progres trebuie încurajat, pentru că el poate avea ca urmări o serie de succese obținute prin perseverență, atât a profesorului, cât și a elevului. În lumea contemporană însă, cartea în formatul ei obișnuit a devenit un fel de cenușăreasă. Ca dascăl, mă împac deja cu ideea de a face rabat de la acest lucru și accept lectura în format electronic, manifestând astfel înțelegere față de dorința elevilor mei de a economisi timp mergând la bibliotecă, unde nu sunt siguri că vor găsi ceea ce caută. Până la urmă, important este să citească.

Conform statisticilor, se citește mult pe internet, de la titluri clasice până la literatură de specialitate, știri, curiozități, mondenități. Până la urmă, trebuie să recunoaștem că dependența de internet are partea ei pozitivă, facilitând accesul la informație și oferind o gamă variată de surse.

Putem profita de acest atașament al tinerilor față de internet, având în vedere că nu avem nicio șansă de a-l combate.

Pentru cititorii avizați, lectura este un refugiu din calea tumultului și aglomerării zilnice, o cale de regăsire și relaxare. Nimic nu se compară cu momentul detașării de realitate prin intermediul cărții. Cu o carte în mână, poți avea revelația unei lumi noi, deschisă numai pentru tine într-un fel anume – căci lumea cărții se deschide *altfel* pentru fiecare cititor în parte. Mă gândesc deseori la faptul că toată strădania lectorilor împătimiți este zadarnică, pentru că lumea cărții este infinită în raport cu timpul care ni se dă; și chiar dacă nu ar fi infinită, tot n-am putea pătrunde în intimitatea tuturor tainelor posibile la o recitire a cărții. Și tot nu aș renunța la faptul de a citi, de a descoperi, la plăcerea de a vibra o dată cu lumea cărții sau de a adormi cu o carte în mână. „Câștigul" cu care rămânem este de fiecare dată altul; Matei Călinescu aprecia lectura ca joc, în care „scopul este ‹câștigul›; în cazul lecturii, o răsplată generoasă poate fi simpla înțelegere superioară, incisivă, energică a problemelor puse în text." Cu alte cuvinte, lectura poate fi privită ca un factor de maturizare intelectuală. Și mai mult folosește recitirea operei. Iubim o care pe care o parcurgem cu sufletul la gură sau cu răbdare, pentru a savura pe deplin experiența; însă dacă „prima lectură are avantajul ineditului […], cea de-a doua nu poate evita complet senzația de *déjà vu*." Nu, nu poate, dar o poate completa cu semnificații noi, nuanțe sensibile ochiului cititorului avizat. Ceea ce este un mare câștig. Matei Călinescu își pune problema citirii inocente a textului, despre care nu crede că este posibilă pe deplin în nicio situație; lectura este influențată de factorii externi; întotdeauna avem o informație despre carte sau autor, despre contextul scrierii sau despre sursele de inspirație. Ele ne influențează modul de a percepe o scriere, care altfel, poate nu ar fi percepută ca atare.

Indiferent că suntem lectori inocenți sau avizați, că avem în spate o experiență mai săracă sau mai bogată de viață sau de lectură, este important să citim. Înainte de a citi pentru cei ce ne îndrumă, să citim pentru noi. Genul nostru de lectură. Ce iubim să citim, tipul de carte cu care ne simțim confortabil.

Bibliografie:

Vlad, Ion, *Lectura: un eveniment al cunoașterii*
Călinescu, Matei, *A citi, a reciti – Către o poetică a relecturii*

PROIECT DIDACTIC – URBANIZAREA GLOBULUI

Negară Lăcrămioara
Liceul Tehnologic „Ion Mincu" Vaslui

Disciplina: Geografia umană
Clasa: a X-a
Subiectul lectiei: Urbanizarea globului
Tipul de lectie: mixtă
Competenţe specifice:

- dobândirea de cunoştinţe cu privire la fenomenele de urbanizare, dinamică urbană şi explozie urbană;
- dezvoltarea de capacităţi cognitive, de înţelegere, analiză, sinteză, comparaţie, generalizare şi evaluare;
- cultivarea unei atitudini constructive şi responsabile faţă de cunoaşterea mediului înconjurător.

Obiective operaţionale:
La sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili:
O 1 – să explice producerea fenomenului de urbanizare la nivel mondial;
O 2 – să localizeze pe hartă principalele areale de apariţie a oraşelor, în ordine cronologică;
O 3 – să explice fenomenul de explozie urbană şi diferenţierile teritoriale în manifestarea acestuia;

O 4 – să localizeze pe hartă, cele mai mari oraşe ale lumii contemporane;
O 5 – să identifice principalii factori ce determină dinamica urbană ;
O 6—să prezinte tipuri de extindere a oraşelor în teritoriu.
Strategia: dirijată, cognitivă, euristică.
Metode: expunerea şi explicaţia, conversaţia, comparaţia, problematizarea, lucrul cu harta.
Material didactic: Harta politică a lumii, Atlasul geografic şcolar, imagini, manualul şcolar, videoproiectorul.
Bibliografie: Popescu Manuela, Geografie - manual pentru clasa a X-a, Ed. Aramis, București 2005; Neguț Silviu, Ielenicz Mihai, Apostol Gabriela, ; Geografie - manual pentru clasa a X-a, Ed.Humanitas Educațional, București 2010; Ilinca Nicolae, Didactica geografiei, Ed. Corint, București 2000.

Obiective operaționale	Dozare	Momentele lecției	ACTIVITATEA DE PREDARE - INVĂȚARE		Stategii didactice	Evaluare
			Activitatea profesorului	Activitatea elevilor		
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**
	1 min	Organizare a clasei	Atenționează elevii asupra momentului lecției	Pregătirea caietelor și a documentelor școlare	Observarea	- Atenționare, aprecieri
	10-15 min	Verificarea cunostintelor anterioare	Adresează interogații de control: -Ce este habitatul uman ? -Ce urmăreste amenajarea habitatului uman ? -Ce este satul? -Care sunt componentele habitatului rural ? -Ce este orașul ? -Care sunt componentele habitatului urban ? -Ce criterii de diferentiere a satelor de orașe, cunoașteți ?	Ascultă, gândesc, formulează și răspund îndrumați de profesor.	Conversația	-Analiza răspunsurilor, -Stimularea elevilor si evaluarea rezultatelor învățării
	1 min	Pregătirea aperceptivă	Care tip de așezări omenești considerați că a apărut mai întâi? Rurale sau urbane? Apariția orașelor a fost o consecință firească a evoluției civilizației umane . Procesul de aparitie și extindere a orașelor se numește urbanizare.	Reflectează și răspund: -Așezările rurale, cu dotări modeste, ce reflectă modul de viață mai primitiv.	Conversația euristică	- Observarea comportamentului elevilor
	1 min	Anunțarea temei	Precizează obiectivele și condițiile de lucru. Scrie titlul lecției pe tablă: **Urbanizarea globului**	Asculta, accepta, se mobilizeaza, participa si scriu titlul lectiei in caiet	Expunerea, lucrul la tabla	- Observarea comportamentului elevilor

O1 **O2**	20 – 25 min	Dirijarea învățării	Inițial, orașul a fost creat pentru a îndeplini un rol comercial (loc de schimb pentru produse) și un rol militar (de asigurare a securității). - Primele orașe au apărut în jurul anului 4000 î.Hr .prin dezvoltarea unor sate situate în luncile fertile ale Mesopotamiei (Ur, Uruk, Eridu) mai târziu Babylon primul oraș gigant al **antichității**; - orasele feniciene:Byblos, Sidon, etc; -orasele egiptene Memphis si Teba; -formarea oraselor-stat (polis): Atena si mai tarziu Roma; -în Asia, orașele s-au dezvoltat cu precădere în Câmpia Indusului și în bazinul fluviului Huang He; *Observați din imaginile proiectate, arhitectura si specificul acstor orase !* *Localizați pe hartă arealele de apariție a primelor orașe !* In **Evul mediu** apar prosperele orașe comerciale din nordul Italiei (Veneția, Genova), orașele meșteșugarilor flamanzi (Bruges, Anvers), Marsilia și Lyon (în Franța), Brașov, Sibiu, Suceava ș.a. *Urmariti imaginile proiectate si observati specificul acestor orase!* *Localizati-le pe harta!* Revoluția industrială a fost însoțită de o transformare urbană majoră. Orașele se înmulțesc în bazinele carbonifere, de-a lungul căilor ferate și al căilor navigabile. -în Lumea Nouă : New York, Quebec, Bogota, Bueno Aires, Rio de Janeiro, etc. *Localizați aceste orașe pe hartă !*	*Elevii ascultă, rețin și notează pe caiete.* *Elevii obesrvă și localizează pe hartă* *Elevii ascultă, rețin și notează pe caiete.* *Elevii observă și localizează pe hartă.*	-Observarea -Comparația -Conversația Descoperirea	Observarea comportamentului elevilor. - Provoacă participarea tuturor elevilor și îi determină să dialogheze, să se autoevalueze sau să evalueze răspunsul dat de alți colegi

O3   **O3** **O4**

	7 min.	- Obtinerea performanț ei - Asigurarea și intensificar ea retenției și transferului cunoștințel or	Completati fisa de evaluare cu informatiile corespunzătoare	- Selectează informațiile pentru completarea corectă a răspunsurilor		- Observarea comportament ului elevilor - Analiza răspunsurilor - Evaluarea finală
	1 min.	Precizarea activităților pe care elevii le vor desfășura acasă	- De pregătit lecția: Urbanizarea globului - De rezolvat aplicațiile 4,5,6,7 de la pag. 70	- Ascultă și își notează	- Expunerea -Explicația	

Fişă de evaluare
Urbanizarea

I. Completaţi cu răspunsuri corecte:
1. Continentul în care au apărut primele oraşe, este ……
2. Primul oraş gigant al antichităţii, a fost ……
3. Creşterea explozivă a numărului de oraşe, a populaţiei urbane şi extinderea acestora în teritoriu,se numeşte ……..
4. Cele mai urbanizate continente ale globului, sunt……şi……
5. Cel mai ruralizat continent este ……

5puncte

II. Incercuiţi variantele de răspuns corecte:
1. Populaţia urbană creşte ca urmare a :
   a) migraţiei populaţiei rurale spre oraşe;
   b) structurii etnice diverse a populaţiei oraşelor;
   c) sporului natural propriu;
   d) declarării unor localităţi, ca oraşe;
   e) predominării activităţilor din sectorul secundar şi terţiar.

3 puncte

2. Explozia urbana este în plină desfăşurare :
   a) în ţările dezvoltate ale lumii;
   b) în ţările sărace;
   c) în ţările foste comuniste.

1punct
1 punct din oficiu

REGULAMENT
„ÎNGERAȘI DE CRĂCIUN” – 2021
Concurs Judeţean de Creaţie Artistică

Prof. Nistoroschi Mirela
Palatul Copiilor Vaslui

Capitolul I. Obiectivele concursului

„Îngerași de Crăciun” Ediţia a II-a, decembrie 2021, este un concurs județean de creaţie artistică, de lucrări realizate de copii şi tineri din judeţul Vaslui, „deschis” participării şi celor din alte judeţe sau din alte ţări, prin care se doreşte sensibilizarea acestora faţă de obiceiurile creştine tradiţionale ale poporului nostru şi de asemeni să substituim atitudinea comportamentală de egoism și indiferență față de cei din jur cu gesturi de respect şi stimă faţă de semeni, dăruind creații proprii inspirate de emoții și sentimente înălțătoare.Antrenând copiii si tinerii să participe la acest proiect prin realizarea practică a unor lucrări (felicitări, decorațiuni pentru brad și masa de Crăciun, măști populare, creații literare, desene, picturi) se urmăreşte:

- afirmarea şi punerea în valoare a personalităţii şi creativităţii participanţilor;
- dezvoltarea şi stimularea imaginaţiei elevilor prin crearea unor lucrări originale şi expresive;
- cultivarea spiritului de colaborare, întrajutorare şi competiţie.

Capitolul II. Organizarea concursului

1. Concursul se adresează preşcolarilor și elevilor de la diferite instituţii şcolare (grădinițe, școli, licee, cluburi ale copiilor), cu vârste cuprinse între 4 – 18 ani, ce doresc să realizeze obiecte decorative în tehnici de lucru diferite; lucrările pot fi individuale sau colective.
2. Comisia de organizare şi de jurizare a concursului este alcătuită din inspectorul educativ al I.S.J. Vaslui şi profesori de specialitate din judeţ cu următoarele atribuţiuni:

- asigură difuzarea şi cunoaşterea regulamentului de organizare şi desfăşurare a concursului;
- pregăteşte invitaţiile şi popularizează concursul atât în mass-media locală şi pe site-urile specializate;
- alege şi pregăteşte locul de desfăşurare a expoziţiei concursului;
- evaluează lucrările elevilor participanţi la concurs;
- stabileşte clasamentele şi le aduce la cunoştinţa concurenţilor.

3. Criterii de evaluare: originalitatea lucrării; sugestivitatea lucrării; calitatea execuţiei; estetica lucrării.
4. Nu se admit lucrări cumpărate sau confecţionate de cadrele didactice.
5. Deciziile juriului sunt definitive şi incontestabile.

Capitolul III. Participanţi, condiţii de participare, desfăşurarea concursului:

1. Concursul se va desfăşura în perioada **7-18 decembrie 2021**.
2. Secţiunile concursului:

- ***Felicitări realizate în diferite tehnici;***
- ***Decorațiuni pentru brad și masa de Crăciun;***
- ***Măști populare;***
- ***Creații literare având ca temă emoțiile trăite la marea sărbătoare: reuniunea (revederea) familiei, daruri oferite și daruri primite;***

- ***desene, picturi pe teme religioase sau peisaje de iarnă din diferite ipostaze (familie, scoala, timp liber etc.).***

3. Concursul este organizat pe **categorii de vârstă:**
- *preşcolari* (grupa mică -grupa mare);
- *primar* :
a) clasa pregătitoare, I, aII-a;
b) clasa aIII-a, a IV-a;
c) *gimnaziu:*
a) clasa a V-a, aVI-a;
b) clasa a VII-a, aVIII-a;
-*liceu*:
a) clasa a IX-a, aX-a;
b) clasa a XI-a, aXII-a.

4. Numărul lucrărilor cu care puteţi participa este maxim **5 pentru fiecare cadru didactic**.

5. Lucrările vor fi etichetate şi vor conţine următoarele date:
- Numele şi prenumele elevilor;
- Clasa, vârsta;
- Unitatea de învăţământ;
- Secţiunea;
- Profesor coordonator.

6. Lucrările ce vor participa la acest concurs pot fi aduse la Palatul Copiilor Vaslui sau pot fi trimise prin poştă până pe **10 decembrie 2021,** la adresa: Palatul Copiilor Vaslui, str. Ştefan cel Mare, nr. 62, cod 730171, Vaslui, jud. Vaslui.

7. În plic vă rog trimiteţi, odată cu lucrările, fişa de înscriere, un plic A4 autoadresat şi timbrat pentru expedierea diplomelor celor care doresc să le primească astfel.

Capitolul IV. Dispoziţii finale

1. Se vor acorda câte 5 premii I, 5 premii II, 5 premii III, 10 menţiuni şi 10 premii speciale pentru fiecare categorie/subcategorie de vărstă şi secţiune.
2. Fac excepţie situaţiile în care doi sau mai mulţi participanţi obţin acelaşi punctaj în concurs, caz în care se poate acorda acelaşi premiu/menţiune pentru punctaje egale, fără a depăşi 25% din numărul total de participanţi. Decizia de acordare a mai multor premii I, II, III sau menţiuni revine juriului concursului.
3. Toţi elevii vor primi diplome de participare.
4. Lucrările nu se vor returna, ele devin proprietatea Palatului Copiilor Vaslui, care este organizatorul concursului, acesta având dreptul de a le publica cu menţiunea numelui autorului, de asemenea rezultatele concursului şi imagini din timpul desfăşurării concursului vor fi publicate pe site-ul Palatului Copiilor Vaslui.
5. Informaţii suplimentare la adresa **mirelanistoroschi@yahoo.com**

„Cel mai frumoscadou de Crăciun este
prezenţauneifamiliiunite ca un pachet de cadouri”
(Burton Hillis)

PROCESUL DE PREDARE ÎN SPORTUL DEPEFORMANȚĂ

Profesor Maria Ostan
Liceul cu Program Sportiv Vaslui

Procesul de predare se realizează la toate vârstele în scopul învăţării, formării comportamentului uman şi perfecţionării personalităţii. În antrenamentul sportiv, unde se urmăreşte realizarea unui randament maxim posibil pentru un sportiv, în funcţie de particularităţile de evoluţie a acestuia, predarea îmbracă caracteristicii speciale determinate de caracterul sportului de performanţă.Plecând de la ideea că performanţa sportivă este munca de ieri, rezultatul de azi şi sacrificiul de mâine, dar şi bucuria de a fi mai bun într-un anumit moment al vieţii, nu trebuie uitat faptul că antrenamentul este un proces instructiv-educativ subordonat obţinerii rezultatelor pentru care sportivul se antrenează şi este supus unei violenţe fizice şi psihice, care de multe ori apare atât în procesul de dezvoltare a performanţei (pregătire) cât şi în cel competiţional. Nu „trebuie" sa ai succese în orice ai face, e inevitabil să „trebuiască" şi să obţii succese sau cu ajutorul cuiva. Toată viaţa lui sportivul se pregăteşte pentru succes, dar şi pentru a învinge un adversar, care la rândul lui se pregăteşte pentru aceiaşi idee. Este important ca adversarul să afle „că exişti ca valoare sportivă", să recunoască valoare, dar mai important este ca de fiecare dată să rămână şi ceva necunoscut. Instruirea constă în transmiterea cunoştinţelor de către profesor, dar şi în efortul depus de sportiv pentru înţelegerea, reţinerea aspectelor şi concretizarea acestora în execuţia mişcărilor. Eficienţa şi valoarea pedagogică a profesorului/antrenorului depinde de nivelul pregătirii proprii în ceea ce priveşte cunoştinţele şi tehnicile execuţie, de specialitate, de cunoştinţele pedagogice, psihologice, metodice generale şi specifice, de capacităţile de selecţionare şi cântărire a acţiunilor şi de motivaţiile şi predispoziţiile pentru acest tip de activitate, fapt ce rezultă din modalitatea de structurare şi elaborare a metodologiei standard. Eficienţa procesului de predare-învăţare depinde de modul cum profesorul/antrenorul ştie să îşi planifice, pregătească, să structureze şi să expună conţinutul învăţării, dezvoltării.Planificarea şi structurarea conţinutului predării, presupune alegerea unei succesiuni metodice de activităţi sau sisteme de acţionare care să asigure realizarea procesului de învăţare a exerciţiilor, a cunoştinţelor de formare a deprinderilor şi priceperilor motrice, dar şi de dezvoltare a aptitudinilor psihomotrice şi de educare a calităţilor morale şi de voinţă.

Sportul are un important rol social, complementar dimensiunilor sale specifice (ca sport) și economice, participând semnificativ la educație, sănătate și armonizare socială. Îndeplinirea funcțiilor sale implică politici din partea statutului, aplicate prin autoritățile naționale, regionale și locale, fiind concretizate prin programe, planuri și activități cu largă cuprindere a populației. Sportul și-a dovedit caracterul educativ-formativ în toate etapele de dezvoltare a omenirii, indiferent de tipurile de societate și ideologie, acționând pentru sănătate, socializare și dezvoltare economică.Succesul sportiv în competițiile de mare anvergură este considerat o resursă valoroasă pentru atingerea unor obiective ce aparțin diferitelor domenii ale vieții sociale, în condițiile în care astăzi, competiția este un criteriu fundamental, care excede arenei sportive. În acest context, excelența sportivă apare ca produs al creației umane, rezultat al unui comportament complex, multidimensional, efect al catalizării interne și externe a dispozițiilor aptitudinale și al transformării acestora în talent valorizat social. Astfel, performanța reflectă reușita sportivului ca realizare de sine și autoafirmare, în contextul unei experiențe unice, prin emoția, cooperarea sau înfruntarea de forțe, efortul de limită și valorile morale pe care orice competiție de anvergură le generează. Nevoia de excelență implică ieșirea din tipare și depășirea condiției în care se află sportivul la un moment dat, nu doar dintr-o perspectivă fizică/motrică, acesta este în fapt expresia unei supradotări care îl determină să fie creativ, echilibrat, motivat, temerar în obținerea unor performanțe considerate inaccesibile.Comunicarea antrenor-sportiv în cadrul antrenamentului şi concursului de a antrena este prin excelenţă un proces de comunicare între antrenor şi sportiv. Antrenorul comunică cu sportivii săi în forme variate. Pentru a realiza o comunicare eficientă cu sportivii săi, antrenorul trebuie să aibă, în afara bagajului de cunoştinţe de specialitate şi cunoştinţe generale din diferite

domenii conexe: anatomie, biomecanică, biochimia şi fiziologia efortului, statistică matematică, psihologie, pedagogie, precum şi un bagaj cultural care să-i permită să se facă înţeles de sportivii pe care-i conduce. La rândul lor, aceştia pot fi diferiţi din punct de vedere intelectual şi emoţional, iar antrenorul trebuie să aibă capacitatea de a înlătura eventualele blocaje în înţelegerea mesajului transmis, precum şi de adaptare a acestui mesaj la particularităţile fiecăruia. În acest sens este foarte importantă crearea unei relaţii de prietenie, bazată pe respect reciproc şi a unei bune ambianţe în care se desfăşoară antrenamentul. Cunoaşterea şi înţelegerea de către sportiv a termenilor de specialitate, poate uşura mult sarcina antrenorului de a se face înţeles. Dacă acest lucru nu se întâmplă, există riscul interpretării greşite a mesajului de către sportiv, lucru care poate afecta capacitatea de performanţă a acestuia şi implicit a echipei. Este un lucru demonstrat că utilizarea de către antrenor a unor expresii „pozitive" în timpul antrenamentului sau al competiţiei („nu renunţa, se poate!" sau „nu-i nimic, la faza următoare ne concentrăm mai mult", etc.), creează premisele unui randament crescut la sportivi, în special la copii şi juniori. Două instrumente eficiente de realizare a feedback-ului sunt lauda şi critica. Lauda presupune aprecierea şi încurajarea sportivilor, stimularea acestora pentru realizarea de noi performanţe, mai valoroase, atribuind succesul capacităţii sportivilor şi efortului depus de aceştia în pregătire. Prin critică sunt evidenţiate greşelile, lipsurile constatate, arătând cauzele şi indicând mijloacele de remediere a lor. În practica jocurilor sportive au intrat şedinţele de analiză a meciurilor, bazate pe date obiective, furnizate de înregistrări (grafice sau video), şedinţe conduse de antrenor şi la care participă toţi sportivii obişnuit în timpul jocului.

În concluzie, putem afirma că o bună comunicare antrenor-sportiv poate duce la creşterea performanţei sportivului sau echipei şi poate face ca drumul spre marea performanţă să fie mai uşor şi mai plăcut de parcurs.

ABSENTEISMUL ȘCOLAR - STUDIU DE CAZ

Prof. Pavel Ramona,
Liceul cu Program Sportiv Vaslui

Schimbările din societatea și familia contemporană (probleme economice, relaționare părinte-copil, timp redus petrecut în familie, suport emoțional redus) își pun amprenta asupra dezvoltării emoționale la copil decât în trecut.

La schimbările din cadrul familiei contribuie și o serie de factori externi: presiune grupului, riscul consumului de substanțe interzise, supraîncărcarea școlară, anxietatea față de examene, constituindu-se în adevărați stresori pentru elevi, care pentru a evita „problema", aleg fuga de la ore.

P.A. este un elev în clasa a X-a la un liceu cu profil vocațional care a primit media 4 la purtare pe primul semestru din cauza absențelor repetate de la ore.

1. Prezentarea situației elevului

Dezvoltarea intelectuală:

P.A. este un elev bun la anumite materii și un elev cu note mici la alte materii. Materiile la care elevul are note bune sunt cele din sfera umanului, cum ar fi: limba română, limba engleză, limba franceză, istoria, geografia, etc. Pe de altă parte, problemele cele mai mari reflectate în note mici sunt la materiile din sfera realului, cum ar fi: matematica, fizica și la materiile specifice domeniului tehnic.

Revăzând și mediile din anii precedenți și nota la examenului din clasa a VIII-a s-a ajuns la concluzia că elevul are înclinații spre partea umană decât spre partea reală.

În urma discuțiilor elevului cu consilierul școlar, acesta concluzionează că elevul este interesat mai mult de domeniul uman față de cel real. Pentru a se asigura de acest lucru consilierul îi administrează un test de inteligență. În urma aplicării testului s-a constatat că elevul are o dezvoltare

intelectuală normală pentru vârsta lui, dar acesta obține rezultate mai mari la partea lingvistică a testului, decât la cea logico-matematică, ceea ce confirmă concluziile consilierului școlar.

Dezvoltarea emoțională:

Pentru a putea vedea nivelul dezvoltării emoționale a elevului, consilierul aplică un test de recunoaștere a emoțiilor. În urma rezultatelor, consilierul constată că elevul cunoaște emoțiile de bază și le identifica corect, pe când pe cele mai specifice ii este greu să le plaseze. De asemenea se mai constata că elevul are tendința de a recunoaşte mai rapid emoţiile negative, decât pe cele pozitive, acest lucru arătând că elevul a experimentat şi a avut de a face mai mult cu emoţii negative, decât cu emoții pozitive.

De asemenea din discuţiile avute cu elevul s-a constatat un nivel al timidității destul de ridicat şi lipsa unui cerc de prieteni în clasă, elevul motivând că "îi este greu să îşi facă prieteni".

Pe baza celor menţionate mai sus, se concluzionează că elevul are o dezvoltare emoţională medie, elevul având de a face mai mult cu experienţe negative, care s-a tradus la nivelul unor emoţii negative. Elevul recunoaşte emoţiile generale, dar nu şi pe cele specifice.

Situaţia familială:

Din discuţii cu elevul şi dirigintele acestuia, a reieşit faptul că părinţii elevului au divorţat pe când el era în clasa a V-a, iar ulterior la câţiva ani, tatăl acestuia a murit, el rămânând în grija mamei. Ulterior la scurt timp mama acestuia a plecat la muncă în străinătate, el rămânând cu bunicii materni ai acestuia.

2. Proiectarea colaborării cu persoanele implicate în sprijinul elevului

Pentru a avea succes şi a reduce numărul absențelor în ajutorul elevului pot veni mama, bunicii, colegii de clasă, şi nu în ultimul rând profesorii şi dirigintele. De asemenea un rol important pentru sprijinirea elevului îl poate avea consilierul, care poate fi pionul principal care îi ghidează pe ceilalţi colaboratori pentru atingerea succesului intervenţiei.

În cazul mamei dacă ea nu este acasă, şi nu poate renunţa la locul de muncă în străinătate, consilierul poate vorbi cu ea la telefon, internet, în vederea conştientizării problemei copilului ei, şi stabilirea unui program de comunicare mai bun dintre mamă şi copil. De exemplu, consilierul poate recomanda mamei că să îl sune pe copilul ei în fiecare zi şi ori de câte ori are posibilitatea să vorbească pe internet, dar în cel mai bun caz să aibă o cameră web prin intermediul căreia să se poată vedea.

La fel, mama trebuia să aibă un contact şi o comunicare permanentă cu bunicii copilului şi cu dirigintele acestuia (în cazul dirigintelul este bine să se comunice cu el măcar o dată pe săptămână, la început şi apoi se poate lua legătura cu acesta şi la o distanţă mai mare de o săptămână).

În privinţa bunicilor, dacă în cazul în care nu pot să vină mai des la şcoală, să discute cu dirigintele, la fel şi ei ar avea o comunicare cu şcoală. De asemenea ar trebui să convină cu nepotul lor asupra unor pedepse sau a unor recompense în urma comportamentului lui. Una dintre pedepse pe care bunicii o pot lua în cazul în care lipseşte de la scoala este aceea de a-i lua telefonul, oprirea accesului la internet şi implicit la calculator şi oprirea banilor de buzunar. Pe măsură ce nepotul îşi îndreaptă situaţia la şcoală în privinţa absențelor, bunicii îi vor da pe rând voie cu telefonul şi calculatorul.

Deoarece elevul nu îşi poate face prieteni în cadrul clasei, dirigintele la orele de dirigenţie poate să realizeze anumite jocuri prin care elevii pot să-şi descopere calităţile, defectele şi lucrurile comune. În acest fel elevii se vor cunoaşte între ei şi vor vedea că au mai multe lucruri în comun decât ar putea crede. De asemenea elevul problema va putea să facă legături cu persoanele care i-ar putea deveni prieteni.

Deoarece elevul are anumite probleme, traduse prin note mici la materii ce aparţin domeniului real, dirigintele ar putea să vorbească cu elevul să vadă dacă el chiar nu înţelege materia, dacă profesorul nu preda materia pe înţelesul lui, sau chiar elevul nu îşi dă interesul să înţeleagă materiile. În cazul în care elevul nu înţelege materia, dirigintele îi poate propune atât

mamei, cât şi lui să facă meditaţii la celelalte obiecte. O altă soluţie ar fi, pentru că s-a constatat că elevul are probleme la materiile din domeniul real să se transfere la un alt liceu sau la un alt profil la care aceste materii au o importanţă mai mică (de exemplu filologie, limbi străine, un liceu teoretic).

Un alt colaborator şi poate unul dintre cei mai importanţi este consilierul şcolar. Consilierul şcolar este singura persoană care cunoaşte gândurile elevului, mamei, ale bunicilor, ale dirigintelui şi care îl poate influenţa pe elev să îşi îndrepte atenţia către şcoala.

Deoarece consilierul constată că numărul absenţelor este mai mare la materiile din domeniul real, el poate să afle motivele din spatele acestor absenţe şi mai ales ceea ce face elevul când lipseşte de la ore. Consilierul îi poate explica că începând cu clasa a XI-a, el nu va mai putea continua în felul acesta, deoarece, atunci sunt şanse mai mari ca el să fie exmatriculat din cauza absenţelor.

Cel mai importantă sarcina pentru consilier este aceea de a-l face pe elev să conştientizeze că absenţele îi vor face lui rău, nu şcolii, nu mamei lui şi nu în ultimul rând profesorilor.

Un colaborator important în oprirea absenteismului poate fi şi şcoala. În cadrul şcolii se pot derula programe şcolare şi extraşcolare, menite să atragă atenţia asupra absenteismului în şcoală şi de asemenea menite să-i atragă pe elevi la şcoală, să le stârnească interesul pentru şcoală. Prin intermediul acestor programe profesorii pot dobândi anumite tehnici menite să îi descurajeze pe elevi să absenteze şi să îi facă să fie interesaţi de obiectul pe că îl predau fiecare în parte.

3. Variabile/factori care ar putea contribui la succesul intervenţiei

O primă variabilă care ar putea contribui la succesul intervenţiei este aceea a implicării mai mult a mamei în viaţă şi educaţia copilului. Deoarece aceasta este plecată în altă ţară şi tatăl a murit, copilul se poate simţi singur şi abandonat. Timpul şi implicarea unui părinte în viaţa copilului este esenţială pentru formarea personalităţii unui copil.

O altă variabilă care ar putea aduce succes intervenţiei este existenţa unui consilier şcolar. Acesta are abilităţile necesare să îl facă pe elev să conştientizeze problema absenteismului.

Şcoala de asemenea este datoare să menţină în frâu acest fenomen prin diferite tehnici, pedepse, recompense, activități extrașcolare.

Profesorii sunt datori, pentru că ei iau contact direct cu problema absenteismului, să recurgă la anumite tehnici care îl poate face pe elev să înţeleagă materia şi să o facă atractivă pentru el.

Succesul intervenţiei depinde şi de comunicarea permanentă dintre şcoală şi mama elevului, dintre consilier şi mama elevului şi dintre școală și consilier. Având o comunicare permanentă între aceştia trei, elevul ştie că nu este singur şi nu poate face ce doreşte. Pe de altă parte, prin interesul de care are parte, sentimentele de abandonare pot dispărea.

Un ultim factor care ar putea duce la succesul intervenţiei este acela că elevul să conştientizeze ajutat de consilier că absenteismul nu îi va aduce nimic bun, dimpotrivă el va suferi mai mult în viitor.

4. Variabile/factori care ar împiedica intervenţia

Un factor care ar împiedica intervenţia este lipsa colaborării elevului, deoarece dacă acesta nu colaborează, nu va realiza faptul că nu este bine să absenteze de la ore, toţi oamenii care vor să îl ajute nu vor ajunge la un final favorabil.

Ceea ce ar putea de asemenea împiedica intervenţia este lipsa comunicării dintre colaboratori implicaţi în sprijinirea elevului.

Un alt factor menit să împiedice intervenţia este acela al lipsei interesului profesoruui, pentru obiectul pe care îl predă sau a unor tehnici nepotrivite de predare.

Un factor important care poate împiedica schimbarea este lipsa interesului mamei pentru viaţa copilului ei. El, prin această lipsă de interes poate crede că mama l-a abandonat şi la fel el poate să abandoneze şcoală. De asemenea, dacă mama îi oferă tot ce îşi doreşte din punct de vedere financiar copilul se poate gândi care este rostul şcolii, dacă el deja are ceea ce îi este necesar. O

atitudine negativă a mamei faţă de şcoală, îl poate face pe elev să se întrebe care este rolul şcolii, din moment ce mama lui nu o apreciază.

5. Alegerea unor soluţii corecte

Pentru reducerea numărului de absenţe a elevului există mai multe soluţii corecte pentru acesta:

- În primul rând existenţa unui consilier şcolar este o soluţie pentru că elevul să conştientizeze problema pe care o întâmpină.
- Comunicarea permanenta dintre mamă şi copil este la fel una dintre soluţii.
- Dacă elevul nu se poate adapta unui profil tehnic, el poate să se transfere la o clasă cu un profil umanist.
- Dirigintele şi profesorii trebuie să-l facă pe elev să fie interesat de obiectul predat.
- Discuţiile cu consilierul şcolii îl pot face pe elev să realizeze că nu este singur şi că are un sprijin.

CÂND A PREDA E SINONIM CU A INOVA

Prof. Ponea Oana
Liceul Teoretic „Emil Racoviţă" Vaslui

Educaţia face parte din categoria factorilor hotărâtori atunci când vorbim despre societate. Fără o educaţie temeinică, cu principii solide şi determinare, nu poate exista o societate în adevăratul sens al cuvântului. Ba mai mult, ea va dispărea de la sine. S-a vorbit şi continuă să se vorbească despre educaţia primită în familie care, în mod cert, are un rol decisiv în modelarea caracterului, comportamentului şi personalităţii unei persoane. Şcoala, pe de altă parte, are rolul de a continua acea educaţie primită în familie, de a o cizela şi de a-i ajusta imperfecţiunile. Acest proces este unul colectiv, căci elevul intră în contact cu mai mulţi profesori, fiecare dintre ei punându-şi mai mult sau mai puţin amprenta asupra caracterului elevului.

Însă şcoala nu înseamnă doar predarea la catedră. Se constată o continuă schimbare a termenului de *valoare*. Cu alte cuvinte, este nevoie de o repunere în discuţie a acestui termen, dar mai ales atunci când vine vorba de valorile transmise de şcoală. Se vorbeşte despre schimbare în egală măsură, despre faptul că societatea nu mai este aceeaşi, că realitatea este diferită de ceea ce vedem la şcoală. Altfel spus, realitatea ne indică nouă, profesorilor, că este timpul să ne adaptăm noilor cerinţe, să aducem modificări severe în actul didactic. În caz contrar, realitatea este cea care ne va respinge, elevii nu vor mai găsi motivaţie în a studia, iar respectul faţă de actul didactic va deveni desuet.

A aduce inovaţii devine deci o obligativitate. Şi acest lucru constă în primul rând în acceptarea ideii în sine, apoi în găsirea de soluţii cât mai eficiente. În mod evident, se vorbeşte în presa de specialitate de reforme educaţionale, de schimbare pedagogică, de schimbare structurală, de modernizarea practicii educaţionale, de un proces de inovare planificat. Indiferent de termenul folosit, trebuie avute în vedere efectele pozitive pe care se presupune că ar fi bine să le aibă aceste inovaţii. Dar ce înseamnă efect pozitiv când vorbim despre educaţie? Considerăm că atunci când scopul nostru ca profesor este atins, când mesajul pe care am dorit să îl transmitem a fost receptat în mod corect de către educabil, se instalează o stare de mulţumire ce poate fi catalogată drept efect pozitiv.

Inovaţiile materiale au în mod cert impact asupra sistemului de educaţie. Este dificil să faci inovaţie atunci când nu există conexiune la internet, video proiector, laptop, materiale auxiliare, etc. În al doilea rând, putem vorbi de inovaţii de concepţie, care fac referire la modalităţile de proiectare şi organizare a procesului instructiv-educativ, la întregul curriculum şcolar şi la componentele acestuia: conţinutul învăţământului, strategiile de predare şi învăţare, strategiile de evaluare etc.

Schimbarea concepţiei şi atitudinii cadrului didactic, iată pe ce se bazează inovaţia didactică. Este esenţial ca profesorul să îşi dorească acea schimbare şi apoi să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru a o realiza. Acest lucru presupune conştientizarea faptului că lumea este într-o continuă schimbare, că elevii de azi nu mai sunt cei de ieri, că trebuie să inovăm permanent. Nu este deloc uşor, dimpotrivă. Noi, profesorii care am aprofundat limba franceză prin intermediul şi cu ajutorul textelor literare şi pentru care a face traduceri dintr-o limbă în alta era o activitate incitantă şi oarecum obişnuită, se presupune că acum ar fi potrivit să abordăm aplicaţii, platforme în acelaşi scop- învăţarea unei limbi străine. Limbă străină care nu este limba engleză, pe care copiii o aud, o văd, practic s-au născut cu prezenţa acestei limbi în casă. Totuşi, un mare atu al limbii franceze este în prezent retragerea Marii Britanii din Uniunea Europeană, motiv pentru care limba oficială la Comisia Europeană tinde să devină limba franceză.

La rândul meu, am realizat demult că trebuie să fim pregătiţi pentru a ne schimba modalitatea de a preda şi de a evalua. Ca profesor de limba franceză, dacă acum zece ani consideram că a preda cu ajutorul JT- *le journal télévisé*era o inovaţie, acum am ajuns să folosesc aplicaţii precum *Canva* sau *InShot,* care constituie instrumente excelente de design grafic pentru crearea de conținut vizual. În mod cert, aceste aplicaţii, platforme de lucru au o serie de inconveniente şi nu le-am putea folosi în mod constant la oră. Însă ele au capacitatea de a stimula creativitatea elevilor, care devin coparticipanți la propria instruire și educare.

În acest interval de timp, am abordat și alte metode, aplicații și platforme cum ar fi Edmodo, Plickers, Kahoot, care reprezintă un instrument didactic creat pe o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională. Utilizând Kahoot cu elevii la clasă, impactul asupra procesului de învățare-evaluare va fi semnificativ, precum și motivarea elevilor față de respectiva disciplină va crește. Avantajul cel mare constă în mobilitate, adică putem folosi astfel de aplicații nu doar în laboratorul de informatică, ci în orice sală de clasă. Este nevoie de conexiune la Internet, de un videoproiector și de un telefon mobil, care este la îndemâna oricărui elev și cu care ei sunt în mod evident familiarizați. Trebuie menționat și aspectul ludic și distractiv al aplicației, ceea ce atrage chiar și elevii de liceu, care intră în competiție unii cu alții, având în vedere că la finalul activității apare un clasament în funcție de numărul răspunsurilor corecte, dar și de rapiditatea acestora. Kahoot se poate utiliza în etapa de predare, la recapitularea cunoștințelor sau la fixarea acestora. De asemenea, trebuie menționat că se poate lucra individual sau pe echipe. În felul acesta, crește încrederea în sine, se stimulează munca în echipă, stresul este redus, iar calitatea actului de predare-învățare-evaluare este îmbunătățită. De precizat că, în mod evident, nu se poate folosi constant, căci, ca orice metodă, aplicație, platformă, există și o serie de inconveniente.

Metodele interactive creează deprinderi, facilitează învățarea în ritm propriu, stimulează cooperarea, sunt atractive, însă considerăm că eficient ar fi ca ele să fie în strânsă relație cu metodele tradiționale, care au capacitatea de a fixa informațiile pe termen lung. Deși pot părea desuete, acestea vizează latura informativă a educației, pun accentul pe însușirea conținutului, ceea ce determină o achiziție solidă și pe termen lung. În plus, se poate face apel la imagini, fotografii care au capacitatea de a dezvolta creativitatea. Este un document iconografic, un mesaj vizual care prezintă o realitate obiectivă. Plecând de la o simplă fotografie, putem cere elevilor să identifice, să descrie, să își imagineze, să povestească și, de ce nu, să argumenteze. Ceea ce înseamnă, de fapt, că se poate aplica începând de la nivelul A1-identificarea de locuri, obiecte, până la nivelul B2-a argumenta.

O altă variantă agreată de copii ar fi banda desenată. Cel mai mare avantaj al acesteia este faptul că banda desenată reprezintă un document autentic, a cărui utilizare este încurajată date fiind avantajele. Indiferent de vârstă, banda desenată este asociată cu relaxarea, cu joaca. Indiferent de nivelul de pregătire al elevilor, aceștia pot avea un rol major în realizarea unei benzi desenate. Se pot valorifica abilitățile lor la alte discipline, în special la arte plastice, desen, grafică, fără ca acel copil să fie foarte bine pregătit la limba franceză. Astfel, el își va aduce contribuția la crearea benzii fără a avea acel sentiment de inutilitate. Și un alt mare avantaj este munca în echipă.

Una peste alta, trebuie avută în vedere învățarea activă. Elevul își asumă astfel responsabilitatea față de propriul proces de învățare, își formează deprinderi și opinii argumentate,

lucrează cooperând cu colegii. În ceea ce îl privește pe profesor, considerăm că a genera contexte care se pot regăsi în viața cotidiană ar trebui să fie nu doar o necesitate, ci o obligație. Trăim în vremea în care se călătorește foarte ușor, deci studiul unei limbi de circulație internațională se impune în școlile din țara noastră.altfel spus, studiul limbilor străine trebuie făcut eficient. Iar a fi eficient înseamnă a selecta, a combina, a varia diferite metode, alegând strategii adecvate publicului, situației, contextului.

ANTRENORUL ŞI ROLUL SĂU ÎN CADRUL PROCESULUI DE ANTRENAMENT

Prof. Ramona Popa
Liceul cu Program Sportiv Vaslui

„Meseria lor este cea mai ingrată: o meserie extrem de solicitantă şi de nesigură, care în mod constant îi supune presiunilor de tot felul. De ce acceptă toate acestea? De ce continuă să profeseze ?”

Bill Libby, The Coaches

Ampla dezvoltare a activităţii sportive stimulată puternic de creşterea numărului de competiţii atât pe plan naţional cât şi international, a determinat creşterea considerabilă a preocupărilor teoretice şi metodologice referitoare la pregătirea ştiinţifică a celor implicaţi în această activitate de amploare.

Antrenamentul este un proces deosebit de complex, la realizarea lui cât mai bună contribuind o serie de factori:

- baza tehnică materială (săli, materiale, aparate, instalații);
- conducerea ştiinţifică a antrenamentului;
- alimentaţie corespunzătoare;
- raţionalizare bună a efortului;
- folosirea mijloacelor netradiţionale de pregătire.

Specializarea aparaturii pe ramura de sport, este determinată de cerinţa optimizării fiecărei componente a antrenamentului, dintr-un sport sau altul, de obţinerea celui mai bun randament.

Colaborarea cu alte ştiinte - biomecanica, psihologia, igiena, fiziologia generală și a efortului, matematica, informatica, pedagogia, ajută la fundamentarea pe baze ştiinţifice a pregătirii sportivilor, care permit folosirea celor mai eficiente mijloace, a metodelor si procedeelor metodice capabile sa eficientizeze randamentul, în vederea creşterii considerabile a performanţei sportive.

Antrenamentul este condus de antrenor, care are un rol deosebit de important. Antrenorul caută să obţină rezultate cât mai bune pe linia perfecţionării umane, atât în ceea ce priveste latura fizică, cât si cea psihică. El trebuie să pretindă permanent un efort maxim din partea sportivului sau a echipei atât sub aspect fizic cât şi psihic.

De asemenea, conduce la realizarea performanţelor sportive înalte, contribuie nemijlocit la formarea lor morală şi fizică, la construirea unei personalităţi puternice şi complete.

Antrenorul trebuie să fie un bun pedagog, organizator (să prevadă şi să planifice totul), un bun teoretician şi tehnician (să cunoască foarte bine toate aspectele şi secretele sportului pe care îl practică), să aibă capacitatea să conceapă aparate şi instalaţii și să utilizeze tehnologia care să-l ajute în perfecţionarea continuă a procesului de pregătire.

Rolul antrenorului nu se opreşte aici, trebuie să fie un bun psihopedagog, să fie apropiat de fiecare sportiv, astfel, el poate să-l ajute, să-i acorde o mai mare libertate de acţionare şi decizie.

Antrenorul trebuie să aibă spirit inovator, improvizator, să consulte permanent materiale de specialitate şi din domenii ajutătoare, cauta să extragă tot ce l-ar putea ajuta să facă eforturi pentru îmbunătăţirea şi perfecţionarea metodelor şi mijloacelor de lucru, să folosească toate noutăţile.

Rolul antrenorului este foarte complex, de la pregătirea, desfăşurarea, analiza antrenamentului, la formarea şi organizarea echipei.

Antrenamentul (în cadrul jocurilor sportive) are mai multe forme:

- general, cu întreaga echipă, fizic, tehnic, tactic;
- pe compartimente, posturi şi cupluri;
- pentru portari;
- de individualizare, separat sau în cadrul echipei;
- de recuperare pentru jucătorii accidentaţi;

Una dintre activităţile principale ale activităţii antrenorului este formarea echipei ca un colectiv omogen, bine organizat, unit şi grupat în jurul antrenorului şi al obiectivelor majore.

Forma sportivă este rezultatul unei munci intense, îndelungate şi al unui proces extrem de elaborat, complicat, la care contribuie foarte mulţi factori şi care solicită toate cunoştinţele, experienţa şi capacitatea antrenorului.

Alături de factorii de bază- fizic, tehnic, teoretic, psihic, apar în prim-plan şi elemente de refacere, sănătate, medicaţie, motivaţie.

Problema de bază a activităţii zilnice a unui antrenor este pregătirea şi conceperea lecţiei de antrenament, stabilirea sarcinilor şi a temelor lecţiei de antrenament.

Un rol important îl are în alegerea metodelor, mijloacelor şi a exerciţiilor cu care se desfăşoară antrenamentul. Alegerea celor mai corespunzătoare mijloace este dificilă, trebuie să fie selectate în funcţie de coeficientul de utilitate şi de coeficientul de solicitare.

Antrenorul trebuie să urmărească efectul exerciţiilor alese, apoi, trebuie să stabilească dozarea exerciţiilor în funcţie de sarcinile lecţiei. Conducerea şi dirijarea lecţiei de antrenament este activitatea practică de bază care solicită antrenorului un efort deosebit atât din punct de vedere fizic cât şi psihic şi intelectual. Trebuie să creeze o atmosfera optimă de lucru, cu angajament fizic şi psihic total, să asigure o atmosferă generală din timpul antrenamentului care să se caracterizeze prin seriozitate şi muncă asiduă, conştiinciozitate, neexcluzând şi o notă de entuziasm tineresc, astfel încât sportivii să aibă o participare conştientă, activă şi creatoare la fiecare acţiune.

Antrenorul va cauta să menţină o atmosfera de bună dispoziţie şi entuziasm.
Victoria sau înfrângerea au puternice influenţe asupra atmosferei generale din echipă şi firește, asupra antrenamentelor, acestea putând fi atât pozitive cât şi negative, antrenorul va trebui să depisteze la timp şi apoi să orienteze totul spre realizarea obiectivelor generale şi specifice ale lecţiei de antrenament.

Explicaţiile şi indicaţiile pe care antrenorul le dă în timpul antrenamentului, trebuie să fie cât mai condensate, precise, oportune, concise şi clare. De asemenea, dinamismul antrenorului determină, în bună măsură densitatea, intensitatea şi dinamica lecţiei.

Demonstraţiile directe efectuate de antrenor sunt obligatorii la nivelul juniorilor şi al începătorilor, iar uneori chiar şi la niveluri superioare, în consecinţă antrenorul trebuie să fie capabil să demonstreze diferite procedee tehnice. Are obligaţia de a face analiza antrenamentelor, şi de a aplica teste și probe de control pentru a verifica nivelul de pregătire al sportivilor.

În antrenamentul modern, antrenorul este înconjurat de către o echipă de specialiști: psihologi, kinetoterapeuți, medici, cu care trebuie să fie într-o strânsă legătură pentru obținerea rezultatelor cât mai valoroase.

Foto: Arhiva personală Prof. Ramona Popa

Bibliografie:
- ✓ Bompa Tudor – Performață în jocurile sportive, teoria și metodologia antrenamentului – București 2003
- ✓ Constantin, Popescu: Antrenorul -profilul, personalitatea si munca sa, Editura Sport Turism, Bucuresti – 1979
- ✓ Dragnea Adrian – Antrenamentul sportiv - București 1996
- ✓ Dragnea Adrian; Mate Teodorescu Silvia - Teoria sportului – București, 2002

CALITATEA VIEŢII ŞI SĂNĂTATEA MEDIULUI

SIMPOZION JUDEŢEAN

Prof. Daniela Popescu
Colegiul Economic „Anghel Rugină" Vaslui

Studiile ştiinţifice în domeniu arată că sănătatea și bunăstarea oamenilor sunt strâns legate de starea mediului. În același timp însă, mediul ambiental poate fi și o sursă de factori de stres — de exemplu, poluarea atmosferică, zgomotul, substanțele chimice periculoase – care au un impact negativ asupra sănătății.

Din dorinţa de a oferi elevilor o motivaţie suplimentară pentru formarea deprinderilor de a respecta, proteja mediul înconjurător am iniţiat acest proiect şi prin implicarea acestora în activităţi ştiinţifice, vom contribui la îmbogăţirea orizontului de cunoaştere şi contracarare a influenţei unor factori nocivi asupra acestuia.

Obiectivul general: Educarea/promovarea unui comportament civilizat, de protejare şi conservare a mediului înconjurător pentru dezvoltare durabilă prin participarea elevilor la activităţi ştiinţifice.

Obiectivele specifice: 1. Educarea şi formarea unor abilităţi şi deprinderi de protejare a mediului înconjurator şi a propriei sănătăţi prin implicare directă în limitarea degradării mediului; 2. Adoptarea unui stil de viaţă ce pune accentul pe calitatea vieţii şi moderaţie într-o lume cu resurse limitate; 3. Informarea elevilor în ceea ce priveşte importanţa reciclării deşeurilor şi elaborarea unor măsuri şi soluţii pentru protecţia mediului inconjurator; 4. Realizarea schimburilor de experienţă între scolile participante şi adoptarea iniţiativei individuale şi de grup privind protectia mediului înconjurător.

Proiectul se va derula pe o perioadă de 4 luni, se adresează cadrelor didactice şi elevilor din clasele V-VIII, IX-XII, din judeţul Vaslui.

Activitatea nr. 1 - "Numai împreună vom reuşi"; Tipul activităţii: constituirea echipei de proiect, depunerea/înregistrarea proiectului la I.S.J. Vaslui şi lansarea acestuia; Data/perioada de desfăşurare: Luna 1-2 (februarie – martie 2022); Locul desfăşurării: sala Multimedia - Colegiul Economic „Anghel Rugină" Vaslui; Numărul de participanţi: elevi =15, cadre didactice = 5, părinti = 2, reprezentanţi ai comunităţii locale = 1; Responsabil: prof. Popescu Daniela; Beneficiari: elevi din clasele V-VIII si IX- XII din judeţul Vaslui, cadre didactice, părinţi, comunitatea locală; Metode/mijloace de realizare: dezbatere/ conversaţie, chestionar "Amprenta ecologică", telefon/fax, corespondenţă electronică, depunerea proiectului la secretariatul I.S.J.Vaslui; Modalităţi de evaluare: minuta/proces verbal, interpretarea rezultatului chestionarului, numar de înregistrare, confirmări de participare la activităţile proiectului. Descrierea pe scurt a activităţii: constituirea echipei de proiect; stabilirea obiectivelor, întocmirea planului de activităţi şi calendarul derulării acestora; repartizarea sarcinilor fiecărui membru al echipei de proiect (comisie de organizare/ evaluare, diseminare); editarea regulamentului concursurilor din proiect: responsabil, prof. Popescu Daniela; stabilirea partenerilor, contactarea acestora şi încheierea protocolului de colaborare pentru susţinerea organizării activităţilor proiectului (baza materială, premii) - responsabil: prof. Popescu D.; depunerea proiectului pentru aprobare la secretariatul I.S.J. Vaslui; se va face cunoscut proiectul în presă şi auditoriului - responsabil: prof. Popescu Daniela.

Activitatea nr. 2 - "Calitatea vieţii şi sănătatea mediului"; Tipul activităţii: Simpozion judeţean; Data: Luna 2 (aprilie 2022); Locul desfăşurării: Sala Multimedia – Colegiul Economic "Anghel

Rugină" Vaslui; Număr participanţi: 40 elevi, 10 cadre didactice; Responsabil: prof. Daniela Popescu si membri * prof.: Sîrbu Maria-Magdalena, Bughiuş Gabriela, Diaconu Oana, secretar şef, Burechiţă Daniela-Natașa, Săvescu Carmen, Anuşca-Doglan Cristian, Anuşca-Doglan Elena; Beneficiari direcţi: elevii şi profesorii participanţi; Beneficiari indirecţi: comunitatea locală, părinţii; Metode/mijloace de realizare: informare/documentare după bibliografia stabilită, utilizarea PC-ului, video proiector, laptop, expoziţie cu fotografii; Modalităţi de evaluare: referate, prezentări PPT, expoziţie; Descrierea activităţii: După mediatizarea activităţii, elevii care doresc să participe realizează materialele îndrumaţi de cadre didactice. Activitatea se va desfăşura pe două secţiuni: cu participare directă şi indirectă, conform regulamentului; La secţiunea cu participare directă sunt prezentate lucrări în plen. Elevii din instituţiile şcolare ale judeţului Vaslui pasionaţi de fotografie vor surprinde aspecte pozitive/ negative privind preocuparea/lipsa preocupării comunităţii pentru protejarea mediului şi le vor prezenta în expoziţia de fotografie pe teme ecologice "Contrast".

Activitatea nr. 3 - *Moda "Eco"*; Tipul activităţii: recreativă; Data: Luna 3 (iunie 2022); Locul desfăşurării: Teatrul de Vară/Sala Sporturilor Vaslui; Număr participanţi: 40 elevi şi 20 profesori; Responsabil: prof. Daniela Popescu şi membrii * prof.: Sîrbu Maria-Magdalena, Bughiuş Gabriela, Diaconu Oana, secretar şef, Burechiţă Daniela-Natașa, Săvescu Carmen, Anuşca-Doglan Cristian, Anuşca-Doglan Elena; Beneficiari direcţi: elevii şcolilor participante; Beneficiari indirecţi: comunitatea locală, părinţii; Metode/mijloace de realizare: spectacol-concurs; Modalităţi de evaluare: parada costumelor, album foto, casetă video; Descrierea activităţii: se procură materialele (saci menajeri, ambalaje pentru flori, flori, frunze uscate) şi se confecţionează costumele. Se lucrează în echipă, la activitate participând 8 părinţi, 10 cadre didactice şi 10 elevi de la clasele IX-XI. Echipajul costumat participă la Festivalul-concurs "Prietenia".

Activitatea nr. 4 - Titlul activităţii: Evaluarea/elaborarea portofoliului şi diseminarea rezultatelor derulării proiectului ; Tipul activităţii: şedinţă de lucru, discuţii; Data/perioada de desfăşurare: luna 4 (iulie 2022); Locul desfăşurării: Sala Multimedia - Colegiul Economic „Anghel Rugină" Vaslui; Numărul de participanţi: elevi = 40, cadre didactice = 10; Responsabil: prof. Popescu Daniela şi membrii echipei de proiect (organizare,evaluare,diseminare); Beneficiari direcţi: elevii participanţi direct la proiect, cadrele didactice ale colegiului şi ale şcolilor participante din judeţul Vaslui (aproximativ 40 de elevi, 10 de cadre didactice); Beneficiari indirecţi: părinţii, comunitatea locală etc; Metode/mijloace de realizare: conversaţia, expunerea; Modalităţi de evaluare: portofoliul proiectului, album foto, CD, articole în presa scrisa, interviuri radio-tv. Descrieţi pe scurt activitatea: echipa de proiect va face bilanţul/evaluarea întregii activităţi, contribuţia/ implicarea partenerilor în derularea activităţilor, promovarea informaţiior în mass-media, pe site-ul şcolii şi prezentarea premianţilor.

În urma implementării proiectului aşteptăm: creşterea numărului de copii şi tineri care se vor implica în activităţile ştiinţifice; constientizarea unui număr cât mai mare de copii asupra importanţei protejării mediului înconjurător şi influenţelor sale asupra sanănătăţii.

Monitorizarea activităţilor incluse în proiect se va face pe baza tabelelor nominale de participare, pe baza foilor de evaluare, raportări în cadrul consiliului de administraţie, consiliului profesoral; evaluarea progresului se va face prin elaborarea clasamentelor în urma concursului.

Rezultate aşteptate: conştientizarea unui număr cât mai mare de copii asupra importanţei protejării mediului înconjurător şi influenţelor sale asupra sănătăţii etc.

Beneficiarii direcţi ai proiectului vor fi cadre didactice şi elevi din judeţ; Indirect, beneficiarii proiectului vor fi părinţii, comunitatea educativă lărgită, comunitatea locală etc.

Implementarea proiectului va determina crearea unei stări de spirit competiţional, care presupune interes şi dorinţa de afirmare; creşterea numărului de copii care se vor implica în activităţi ştiinţifice; creşterea nivelului de consşientizare a unui număr cât mai mare de copii asupra importanţei protejării mediului înconjurător şi influenţelor sale asupra sănătăţii.

Continuitatea/ sustenabilitatea proiectului va fi asigurată prin identificarea şi atragerea unor noi parteneri care să se implice în procurarea resurselor materiale şi financiare prevăzute în devizul de cheltuieli.

Diseminarea informaţiilor pe parcursul implementării proiectului şi după încheierea acestuia se va face prin: avizierul scolii, consiliul elevilor, comitetul de părinţi, consiliul profesoral, cercuri pedagogice,

C.C.D. Vaslui, CD- uri, portofoliul activităţilor, articole în presa scrisă, afişe, pliante, ecusoane, fanioane, corespondenţă: poşta electronică, platforma virtuală e-teach etc.

Valoarea adaugată/ elementele de noutate ale proiectului: exemplu de bună practică a organizării timpului liber al copiilor cu influenţă pozitivă asupra protejării mediului înconjurător.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘCOLARĂ

Prof. Săvescu Carmen-Anghelina
Colegiul Economic"Anghel Rugină" Vaslui

Caracterul și importanța educației fizice nu s-au putut impune în rândul problemelor de educație ce solicitau atenția oamenilor de stat. Dar prezența sporadică la conducerea școlilor a unor personalități au pus convingere, inițiativă și energie în slujba dezvoltarii educației fizice și au putut da impuls și i-au atribuit intrucâtva locul ce i se cuvine în educația tineretului.

Dupa primul război mondial s-a dat o mai mare importanță învățământului, astfel în anul 1928 prin legea învățământului s-a schimbat vechiul nume din gimnastică în educație fizică.

De-a lungul anilor sistemul de învățământ, a parcurs într-un ritm alert un program amplu de restucturare, numit să-l compatibilizeze cu exigențele sistemului educațional și de formare profesională.

Dupa cum se știe trăim într-o perioadă de timp în care suntem martorii unor profunde modificări și transformări în toate domenile , dar în special în cel social, economic și tehnic.

Una din alarmantele repercursiuni a creșterii gradului de confort și civilizație, o constituie reducerea efortului fizic, limitarea tot mai accentuată a mișcării.

Aplicarea reformei învățământului a determinat mutații majore de natură organizatorică și curriculară, în mod deosebit la învățământul liceal, diferențiindu-l în mod substanțial de cel gimnazial.

Prelungirea duratei învățământului obligatoriu la zece ani, reprezintă una din reperele noi implementate deja de învățământul românesc. Împarțirea învățământului preuniversitar în cele doua cicluri: ciclu inferior și ciclul superior a atras dupa sine modificări în ceea ce privește disciplina educație fizică față de învățământul gimnazial unde predarea educației fizice se face în mod unitar, parcurgând în mod preponderent conținuturi obligatorii, la liceu se impune o nouă abordare, care să permită elevilor, ca pe lângă realizarea conținuturilor obligatorii să aibă și posibilitatea de a participa la un proces de instruire bazat pe ofertă și opțiune, parcurgând astfel trasee particulare de învățare.

De altfel ciclul inferior al liceului, acest segment al învățământului obligatoriu are ca finalități generale dobândirea de către elevi a competențelor de bază, bazată pe cunoaștere și formarea elevilor pentru învățarea pe parcursul întregii vieți.

Instruirea rămâne importantă pentru majoritatea tinerilor, dar ea se nuanțeaza în funcție de interesele personale, de curiozitatea individuală. Adolescentul își modifică percepția de sine, inclusiv schema corporală, ca expresie a propriei identități. Maturizarea biologică, intelectuală și morală se resimt progresiv în conduita afișată, căutarea de sine fiind substituită prin afirmarea de sine.

Acest segment este de orientare, de prespecializare necesare orientării pentru continuarea studiilor. Asigurând continuitatea între învățământul gimnazial și cel liceal inferior, educația fizică urmarește realizarea dezvoltării motrice a omului prin practicarea exercițiilor fizice în mod sistematic indiferent de contextul social, economic sau politic.

Reducerea la o ora de educație fizică atât la ciclul inferior cât și la cel superior duce la modificări majore.

Finalitățile educației fizice vor viza în continuare cu precădere după cum precizam menținerea stării de sănătate și a armoniei dezvoltării fizice prin cunoașterea și utilizarea metodelor

și mijloacelor de prevenire a efectelor posibile datorate pozițiilor și eforturilor specifice domeniului profesional.

Deprinderile și priceperile motrice consolidate în etapele anterioare trebuie perfecționate, căutându-se să acopere cât mai bine aria activităților motrice existente (A. Dragnea).

Deasemenea practicarea disciplinelor sportive, vor fi înțelese ca factori de menținere a capacității motrice și de compensare- recreere (Scarlat 2006), de identificare a solicitărilor bio-motrice specifice meseriei și consecințelor acestora asupra domeniului profesional în care se formeaza, de prevenire a influențelor negative generate de practicarea profesiei sau de compensare.

Ciclul superior al liceului, este cel de al –II-lea segment al învățământului preuniversitar, post obligatoriu și reprezintă ciclul curricular de specializare.

Educația fizică continuă procesul de înzestrare a elevilor cu competențele generale, deși spre deosebire de ciclul inferior, în acest segment, educația fizică are un caracter pregnant diferențiat, instruirea realizându-se pe opțiuni, pe grupe valorice cât și corespunzator unor interese și preocupări individuale. Elevii vor selecta și exersa componentele metodelor oferite de către profesor, în funcție de interesele și nevoile personale, beneficiind de consilierea diferențiata oferita de către acesta. Profesorul de educație fizică ca și în ciclul inferior va oferi variate module de acționare, care vor cuprinde metode, mijloace, forme de exersare pentru menținerea stării de sănătate. Volumul foarte mic de ore de educație fizică, ne impune abordarea simultană a calităților motrice cu deprinderile motrice de baza și specifice profesiei.

Imaginea corporală situată periferic în copilărie, capătă consistență, polarizând atenția tânărului care caută constant sa-și îmbunătățească această imagine.Ținând cont ca, cunoștem aspirațiile și opțiunile elevilor către diferite profesii, noi profesorii orientăm și reorientăm către domenii educaționale, care corespund disponibilităților profesionale.

Acest numar mic de ore de educație fizică impune crearea unui cadru propice si sistematic de activități extracurriculare, de tipul activităților sportive competiționale și necompetiționale, dar mai ales de obișnuirea practicării independente a exercițiilor fizice (Scarlet 2004). Educația fizică și sportul trebuie încurajate ca o mișcare liberă (Todea 1999). Această perioadă este favorabilă formării deprinderii de a practica exercițiile fizice, sportul și turismul pe tot timpul vieții. Eficiența pedagogică a pregătirii elevilor pentru aceasta, impune orientarea educației fizice și sportive în perspectiva educației permanente. Educația prin sport are un rol educativ, de noi depinde orietarea adolescenților de a face sport de performanță în asociații sau cluburi sportive, fie de a face sport pe “ cont propriu”.

LES ATELIERS LINGUISTIQUES EN CLASSE DE FLE

Professeur Monica Sprîncenatu,
Lycée Théorique „Emil Racoviţă” Vaslui

Les activités didactiques adéquates à l`apprentissage actif des élèves par l`appropriation d`une véritable compétence de communication en français sont : le fonctionnement des groupes d`apprentissage, les interactions socio-cognitives, les modalités de régulation des groupes de production, etc.

De très nombreuses définitions, plus ou moins précises, ont été fournies, le long du temps, pour la notion de groupe. On présentera ici uniquement trois:

"Deux personnes ou plus qui vont pendant un certain temps interagir, s`influencer mutuellement et se percevoir comme un nous" (Shaw, 1970. in Rey, J.P, Hauw, D., et al. «Le groupe ». Edition Revue éducation physique et sportive. Paris, 2000.).

"Un groupe est une unité sociale qui consiste en un nombre d’individus qui se tiennent (plus ou moins) les uns les autres dans des statuts définis et des relations de rôle et qui possède un ensemble de valeurs ou de normes réglant le comportement des membres " (Sherif et Shérif, An outline of social psychology, New York, Harper and Brothers, 1956).

"Le groupe est une institution porteuse de valeurs, de normes, de règles qui structurent la perception, les sentiments, les comportements de ses membres." (Lipiansky E. M., Identité et communication, PUF, 1992).

Si on utilise les trois fonctions du groupe : organisation, régulation et production, nous pouvons tenter de déterminer sur laquelle de ces fonctions il serait, en fonction de la production envisagée et des contraintes de la situation d`animation, souhaitable de mettre l`accent.

Le style démocratique s`est avéré le plus souvent le plus profitable au fonctionnement des groupes, seul ce climat permet aux enfants de se constituer en véritable groupe, c'est-à-dire en unité d'interaction orientée vers des fins, indépendamment du leader adulte, et de se donner d'authentiques normes.

Il est nécessaire de prendre en compte les besoins identitaires des membres du groupe:

- besoin d'existence et de considération = être visible aux yeux d'autrui, être connu par son nom, être pris en compte, être respecté
- besoin d'intégration = être inclus dans un groupe, y avoir une place reconnue, être considéré comme égal aux autres
- besoin de valorisation = être jugé positivement, donner une bonne image de soi, être apprécié
- besoin de contrôle = pouvoir maîtriser l'expression et l'image que l'on donne de soi, gérer l'accès d'autrui à sa sphère d'intimité
- besoin d'individuation = être distingué des autres, affirmer sa personnalité propre, pouvoir être soi-même et accepté comme tel.

Être transparent dans ses intentions: annoncer clairement au groupe les objectifs et les modalités de travail prévues. Ne pas se laisser absorber ou fasciner par le sens immédiat du contenu. Si l'on s'intéresse aux idées émises dans une discussion, sur une question précise, on perd de vue les significations des attitudes et «ce qui se passe» au niveau de la dynamique de groupe.

Être vigilant et «présent» intégralement à ce qui se passe ici et maintenant: travailler sur le présent et l'immédiateté. Etre aussi attentif à un silence qu'à un éclat de voix, à une position des chaises ou à une posture physique discrète qu'à une intervention agressive, à la fréquence des apartés qu'à une procédure de vote.

Tolérer dans une certaine mesure, les attitudes opposantes. Il n'est pas souhaitable de faire face à l'agressivité par l'agressivité ou la remise en cause. Il est important de répondre avec une voix douce, plus grave, de prendre le temps, de choisir la reformulation.

L'idéal est d'avoir une attention positive inconditionnelle pour chaque membre du groupe c'est-à-dire une attitude chaleureuse, positive et réceptive.

Faire preuve d'empathie et de congruence: accepter ce que les personnes éprouvent, tout en conservant une capacité intellectuelle de formulation abstraite et la lucidité nécessaire. Etre en empathie permet de percevoir l'état dans lequel est l'autre, sans pour autant se sentir envahi par ses propres émotions. Pour ne pas être dépassé par ses émotions, il convient de les repérer et d'être au clair avec ses représentations du groupe et avec ses attentes vis-à-vis du groupe.

Bibliographie:

Anzieu D. et Martin J.-Y., *La Dynamique des groupes restreints*, Paris, PUF, 1994

Bion W. R., *Recherches sur les petits groupes*, Paris, PUF, 1965

Manuel de formation professeurs de français, Bucarest, 2013

Meirieu Philippe, *Pédagogie : le devoir de résister*, Paris, ESF éditeur, 2007

Mucchielli Roger, *La Dynamique des groupes*

Liens utiles:

- http://www.francparler.org/fiches.htm#pra
- http://www.capsante-outaouais.org/ressources/autoapprentissage/animation.html
- http://www.edu.upmc.fr/inter/methodo/animationGroupe.htm
- http.archivehost.com/membres/up/185855205323779033/Techniques_danimation.pdf
- http://www.PedagoPsy.eu/cube.htm
- http://www.institut-francais.org.uk/pages/malette_pedagogique/3_briseglace.htm

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR CHEIE PRIN ACTIVITAȚI DE INVAȚARE LA LIMBA ENGLEZĂ

Zahariuc Andreea
Liceul Teoretic „Emil Racoviță",Vaslui

Competențele cheie sunt esențiale pentru educația pe tot parcursul vieții, necesară dezvoltării personale a fiecăruia, necesară de asemenea incluziunii sociale, cetățeniei active și integrării profesionale. Limbile străine joacă un rol fundamental în achiziția competențelor cheie. În ceea ce privește competența de comunicare în limba maternă, limba engleză este fără îndoială de ajutor pentru a înțelege și a fixa mai bine cunoștințele de gramatică.La ora de limba engleză, elevul se întâlnește și cu texte funcționale, foarte utile în viața de zi cu zi (a ști să scrii un email, o cerere, o fișă de înscriere, un blog, un jurnal, un anunț, sau a înțelege un pliant, meniu, broșură, afiș etc.), pentru că dacă la ora de limba română poate aceste tipuri de texte sunt mai puțin puse în lumină, la limba engleză formarea competențelor generale de exprimare, receptare, redactare se bazează în mare parte pe astfel de texte, sau elevul ia contact cu diversele registre ale limbii, înțelegând cum limbajul are impact asupra celorlalți și cum trebuie să-și adapteze limbajul la interlocutor. Își îmbogățește considerabil vocabularul iar exersând abilitățile de exprimare și receptare orală sau scrisă la limba engleză, elevul va fi capabil să facă același lucru la orice disciplină sau în viața cotidiană. Citind poezii în limba engleză elevul își formează atitudinea de apreciere a calităților estetice ale unei limbi.

Vorbind de competența de comunicare într-o limbă străină, cunoașterea limbii engleze poate reprezenta un atu pentru viitorul elevului, fiindu-i de folos în viața de zi cu zi atunci când călătorește, la școală, unde poate avea experiența unor schimburi internaționale, sau mai târziu, în viața profesională, multe companii anglofone având sedii în România. Prin activitățile desfășurate (jocuri de rol, participarea la realizarea unui proiect, jocuri didactice etc.) elevul își formează capacități de exprimare, de participare la conversații. Elevul înțelege și acceptă să învețe limbi străine pentru că acestea ajută la formarea și dezvoltarea personală.

De asemenea, învățarea limbilor străine formează atitudini de deschidere, dialog constructiv, xenomanie chiar, limba engleză fiind întâlnită pe toate cele 5 continente, deci vorbită de persoane de toate rasele, acest aspect făcându-l pe elev să observe și să aprecieze diversitatea culturală și să devină curios despre alte culturi. Chiar dacă nu are un aport foarte mare când este vorba despre competențele matematice, găsim totuși câteva situații și la ora de limba engleză care îl pot ajuta la dezvoltarea acestora, cum ar fi operarea cu numere, prețuri, date, ani, adrese, ore, forme geometrice, etc. (la cumpărături – unde raționăm matematic, descrierea unui obiect etc.), completarea de tabele sau diferite exerciții de asociere și apoi rezolvarea diverselor tipuri de exerciții îi formează elevului o gândire logică și organizată, foarte necesară în formarea și dezvoltarea competențelor matematice. Competențele în științe și tehnologii își găsesc și ele locul la ora de limba engleză, unde elevul operează cu unități de măsură (rețete culinare, meteo), diverse tipuri de materiale, descrierea stării de sănătate, aspecte geografice, citește sau situează pe o hartă, sau citește/vizionează materiale video despre metode științifice, procese tehnologice (cum se fabrică brânza, vinul, parfumurile, construirea diverselor monumente sau ale mașinilor etc.), despre diverși inventatori și reușește să înțeleagă mai bine impactul științei și al tehnologiei asupra lumii și a vieții de zi cu zi, întâlnind și un vocabular specific îmbogățindu-și astfel cunoștințele, poate chiar să își formeze unele abilități de folosire a unor instrumente și ustensile sau atitudine de interes și responsabilitate față de problemele globale (prin organizarea unor activități extrașcolare – atelier culinar, atelier de modă, atelier ecologic etc. sau lecții despre protecția mediului înconjurător).

Competența digitală găsește numeroase contexte de formare la ora de limba engleză prin utilizarea dicționarelor online sau a manualului online, prin activitatea de căutare de informații într-o limbă străină, care este desigur mai dificilă față de căutarea de informații în limba maternă, formând astfel abilitatea de a căuta și procesa informația, prin explorarea sau crearea unui blog în limba engleză, prin utilizarea de aplicații de editare a textului (simboluri , schimbarea limbii etc.)

sau a celor pentru comunicare, sau chiar educative (kahoot!, padlet etc.), pentru realizarea de prezentări electronice. Poate afla și despre securitatea online sau reguli de folosire a informațiilor preluate. Memorie, concentrare, gestionarea stresului și încrederea în sine sunt în centrul competenței de a învăța să înveți, iar limba engleză poate contribui semnificativ prin memorarea regulilor de pronunție, a unor poezii sau cântece, a unor cuvinte, prin activități care cer concentrare, sau prin participarea la mici proiecte sau activități în clasă lucrate în echipă, unde fiecare elev contribuie cu ceva sau alții își asumă rolul de lider, acestea conducând la dezvoltarea inteligenței, a încrederii, la cunoaşterea şi înţelegerea strategiilor de învăţare preferate, a punctelor tari şi slabe, la colaborare în procesul învăţării, spiritul de inițiativă, adaptabilitatea.

Este de la sine înțeles că prin învățarea limbii engleze elevul dobândește alfabetizări de bază – scris, citit, numeraţie, TIC – care sunt necesare pentru învăţare. Are de rezolvat teme pentru acasă, devine deci autonom în învățare, își dezvoltă capacitatea de a fi autodidact, își dezvoltă aptitudinea de a-și organiza timpul. Va fi pus în situația de evaluare a propriei munci, de solicitare de informaţii şi sprijin când este cazul. Reușind să învețe limba engleză, elevul dobândește încredere că poate reuși ce-și propune, și chiar motivație, curiozitate de a învăța și mai multe limbi străine, de a aplica ce a învățat iar învățarea unei limbi străine poate dura toată viața, limbile străine fiind complexe și mereu supuse îmbogățirii. Competenţele sociale şi civice sunt vizate, implicit și explicit, în cadrul activităților de la limba engleză. Prin lecturare/ activități de înțelegere a unor texte cu teme sociale și civice observă coduri de comportament şi de bune maniere general acceptate în diferite societăţi şi medii, cunoaște concepte ca democrație, drepturi și responsabilități, etc., prin participare la dialog, jocuri de rol, valorile pozitive la care fac referire diferite texte pe care și le poate însuși.

Prin participarea la proiecte extrașcolare dobândește cunoștințe despre dimensiunile multi-culturale şi socio-economice ale societăţilor europene iar prin participarea la proiecte/ activități la clasă, în echipă (pe care se va pune accentul la ora de limba engleză în încercarea profesorului de a desfășura activități transdisciplinare care să poată forma o gamă cât mai largă de competențe) dezvoltă diverse abilități precum toleranța, respectarea opiniei celuilalt, înțelegerea faptului că fiecare individ are dreptul la un punct de vedere diferit, implicare și inclusiv atitudini de colaborare, solidaritate, valorizarea diversității, deschiderea pentru respectarea valorilor celuilalt etc. Având în vedere structura economiei naționale, ritmul de creștere al potențialilor antreprenori nu este chiar atât de mare, ceea ce face mult mai importantă cunoașterea fundamentelor spiritului de inițiativă și dezvoltarea competențelor antreprenoriale la elevi. Acestea permit unui elev să „transforme ideile în acțiune”. Competențele antreprenoriale presupun metode active prin care elevii să fie determinați să dea frâu liber creativității și spiritului de inovație iar limba engleză poate contribui prin implicarea elevilor în diverse proiecte individuale/de echipă sau prin participarea la diferite concursuri.

Bibliografie:

1.Llinares, A., Morton, T., & Whittaker, R. The Roles of Language in CLIL. Cambridge University Press, 2012

2. P., Kelly, K., & Clegg, J. Putting CLIL into Practice. Oxford University Press, 2015

PROIECT DE LECȚIE

Profesor Ramona Popa
Liceul cu Program Sportiv Vaslui

Data: 18.10.2021
Clasa: a XI-a D
Disciplina: Pregătire sportivă teoretică
Unitatea de conţinut: Conținutul antrenamentului în diferite stadii de pregătire sportivă
Tema: Conținutul antrenamentului în stadiul I -Antrenementul de bază orientat în funcție de specificul ramurii de sport
Tipul lectiei: Predare-învăţare
Obiective operaţionale :
O_1 – să precizeze dacă stăpânirea uni număr mare de deprinderi motrice este o necesitate a învățării rapide a deprinderilor tehnice;
O_2 – să explice de ce relațiile dintre deprinderi sunt tot atât de importante ca și numărul lor;
O_3 –să recepteze priceperea motrică drept o formă de manifestare a talentului;
O_4 –să înțeleagă de ce rapiditatea proceselor de creștere și dezvoltare fizică condiționează antrenamentul sportiv;
O_5 –să înțeleagă de ce unii factori caracteristici creșterii devin limitativi în antrenament;
Strategii didactice:

a) Metode si procedee didactice: conversatia euristica, conversaţia examinatoare, problematizarea, explicatia, expunerea, învăţarea prin descoperire.
b) Mijloace de învăţământ: computer, videoproiector
c) Forme de organizare:, frontal, individual

Resurse didactice:
a) umane-clasa a XI-a D formată din 25 elevi,
b) temporale: 50 minute
c) bibliografice

Dragnea, Adrian (coord.), *Teoria educaţiei fizice şi sportului,* Editura Fest, Bucureşti, 2002
Epuran, Mihai; Holdevici, Irina; Toniţa, Florentina, *Psihologia sportului de performanţă-teorie şi practică,* Editura Fest, Bucureşti, 2001
Raţă, Gloria, *Didactica educaţiei fizice şi sportului*, Editura PIM, Iaşi , 2008

Designul lecţiei

Etapele lecţiei	Ob. op.	Activitate		Strategii didactice		
		Profesor	**Elev**	**Metode şi tehnici didactice**	**Mijloace de învăţământ**	**Forma de organizare**
1.Moment organizatoric 2 minute		Verificarea condiţiilor necesare desfaşurării normale a lecţiei, prezenţa elevilor, funcţionarea calculatorului.	Pregătirea caietelor, manualelor, materialele necesare orei.	Conversaţia	Laptop Video-proiector	
2. Verificarea cunoştinţelor dobândite anterior 10 minute		Prin chestionare orală: 1. Definire antrenamentul sportiv. 2. Enumerarea factorilor determinanți în stabilirea conținutului și duratelor stadiilor antrenamentului sportiv 3. Enumerare stadii A.S. 4. Care este cel mai important element care determină trecerea de la un stadiu la altul 5. Factorii determinanti ai succesului	Elevii răspund: **1. A.S** -Proces complex, care se desfășoară sistematic și continuu gradat pentru adaptarea org. La eforturi fizice și psihice intense în scopul obtinerii rezultatelor deosebite în competiții **2.** Procese de dez. Fizică, psihică, motrică proprii fiecărei varste și cerintelor impuse pentru creșterea capacit de performanță 3.A. de bază orientat, A constructiv specializat, A de specializare aprofundată și orientarea spre înalta performanță, A de mare performanță 4.Valoarea performanței realizate. 5.Continuitatea antrenamentului și urmărirea atentă a procesului de adaptare.	Conversaţia examinatoare		Frontală
3. 3 minute		Sportivul, pentru a intra în zona de performanță crescută are nevoie de o	Elevii vizualizează tabelul -vaste la care se pot atinge performante		Video-proiector	

		pregătire prealabilă de 4-20 ani, în funcție de ramura practicată.	maxime in 2 stadii ale antrenam.			
4. Enuntarea temei si obiectivelor operaţionale 1 minut	O_1 O_2 O_3 O_4 O_5	Se enunţă titlul lectiei şi obiectivele operaţionale, se explică activităţile ce vor fi realizate de elevi.	Elevii sunt atenţi la explicaţiile profesorului.	Conversa tia	Computer	Frontală
5.Dirijarea învăţării 25 minute	O_1 O_2 O_3	Profesorul expune conţinutul informaţional al lecţiei. -Durata stadiului 1-imediat după procesul de selecție și durează aprox 3 ani -Ob. Cu cel mai mare grad de generalitate ale stadiului 1-crearea premiselor necesare dezv. Pe termen lung a capatit de performanță. Directii de actionare- -Dezv disponibilit. Generale la efort, si specifice disciplinei respective -Dezv coordonării fine a miscărilor, în paralel cu înv-cons tehnicii -obișnuirea cu participarea în competiții. Sportivii care stăpânesc un bagaj bogat de deprinderi și priceperi motrice sunt capabili să rezolve si multe situații problemă în competitii. Deprinderile motrice sunt rezultate ale învățării (exersare) fac parte din conduita voluntară, elem automatizate. Priceperile motrice superioare prezintă	Elevii sunt atenţi la explicaţiile profesorului.		Video-proiector	

	O_4	capacitatea de a aplica eficient, in situații noi, DM învățate. Un subiect priceput execută cu grad ridicat de corectitudine (la prima vedere) o structură nouă-procedee TE-TA. -Grupele de ex. de baza din stadiul 1 -Orientarea efortului: crestere rezistenta, coordonare, dezv. aparate și sisteme care conditionează invățarea initială -în paralel cu învăț motrică se actionează pentru dezv. proceselor si fenomenelor psihice:intelectuale, afective, motivaționale, cognitive, volitive si formarea personalitatii. Efortul trebuie să fie accesibil, eforturile, stimulative. Creșterea copiilor si adolesc. Este caracteriz. de modificari ale segmentelor corpului, modificari care influentează capacitatea de performanță. 5-7 ani- 6-10- 10-11- 12-14-difer. fete si baieti Pubertatea este caracterizată de o îmbunătățire a marilor functii. -se poate lucra eficient pentru dezvoltarea rezistentei aerobe. Pot apărea fluctuații în efectuarea procedeelor tehnice, ca urmare acresterii segmentelor corpului	Elevii răspund întrebărilor adresate de profesor și exemplifică.			

	O_5	Legea lui MARK Jansen -sensibilitatea țesuturilor este proporțională cu viteza de creștere.- sensibilitatea unor componente ale aparatului locomotor(oase, cartilagii, tendoane, ligamente) devine factor limitativ în ceea ce priveste încarcaturile din antrenamente. Nu trebuie supra-solicitate oasele si articulatiile. Preocuparea permanenta-armonia dezv fizice dar si dezv. grupelor musculare care determină un randament crescut în ramura de sport practicată.				
6.Obţinerea performanţei şi asigurarea feed-back-ului 8 minute		Profesorul solicită elevului să încadreze tema studiată în complexul pregătirii unui sportiv şi să stabiliască interrelaţionările cu celelalte elemente.	Elevii stabilesc interrelaţionări ale temei studiate cu următoarele teme: bioritmul şi performanţa sportivă, principiile şi cerinţele antrenamentului sportiv, metode şi procedee utilizate în educaţie fizică şi sport.	Conversaţia		Frontală
7.Tema pentru acasă 1 minut		-*Realizati partea pregătitoare a unei lecții de antrenament, Începători Stadiul 1al A.S.*	Elevii îşi notează tema.	Conversaţia		Frontală

PROIECT DE LECŢIE

Tanasă Alina
Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui

A. REPERE GENERALE
Data: 20.11.2021
Clasa: IX H– tehnician în hotelărie
COLEGIUL ECONOMIC “ANGHEL RUGINĂ“ VASLUI
Profesor: Tanasă Alina
Modulul: Calitatea în turism și alimentație
Scopul fundamental: formarea de priceperi şi deprinderi privind etichetarea nutriționalăa produselor
Unitatea de rezultate ale învățării: Aigurarea calității în turism și alimentație
Unitatea de învăţare: **Marcarea, etichetarea şi ambalarea produselor**
Subiectul lecţiei: Etichetarea nutrițională
Tipul lecţiei: Lecţie de formare de priceperi şi deprinderi
Locul de desfășurare: Sala de clasă
Durata: 50 min.
B. **Unitatea de rezultate ale învățării /Rezultate ale învățării**
Cunoştințe: 4.1.6. prezentarea noțiunilor de marcare și etichetare a produselor
Abilități: 4.2.7. verificarea marcării, etichetării și ambalării produselor
Atitudini: 4.3.7. implicarea activă și responsabilă în verificarea marcării, etichetării și ambalării produselor
Competențe specifice/ obiective operaţionale :

La sfârşitul orei, elevii vor:

1. **Defini etichetarea nutrițională a produselor**
2. **Identifica elementele componente ale unei etichete nutriționale ale unui produs**
3. **Exemplifica structura unei etichete nutriționale ale unui produs**

METODE DIDACTICE (MD) ŞI PROCEDEE:

- observarea dirijată (Od);
- conversaţia (Cv);
- explicaţia (Exp);
- demonstraţia (Dm).

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT(MI):

- tablă (T);
- manual (M);
- videoproiector (Vp).

FORME DE ORGANIZARE A CLASEI (FOC):

- activitatea frontala (Af);
- activitate individuală (Ai).

D. MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

1. Mihai Ștefania și colab., Turism și alimentație, Manual pentru clasa a IX a, Editura CD Press , Bucureşti, 2019.
2. Brumar Constanța și colab., Manual pentru clasa a IX a, Editura CD Press, Bucureşti, 2018.

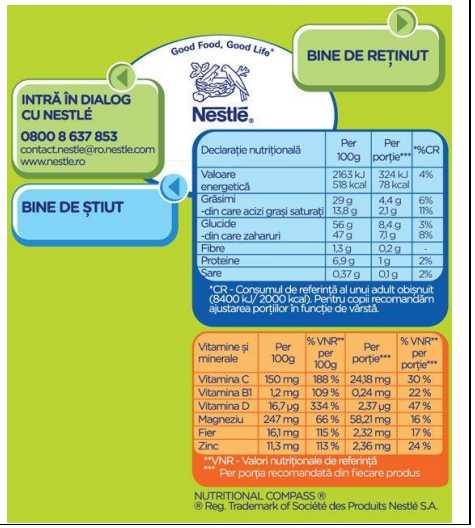
Secvenţa lecţiei	Competenţe specifice/ Obiective operaţionale	Conţinutul lecţiei	Strategii didactice			Evaluarea rezultatelor
			Metode si procedeee	Mijloace de invăţământ	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		- organizarea clasei pentru lecţie; - stabilirea prezenţei şi a aspectelor de disciplină şcolară; - asigurarea condiţiilor didactico-materiale.	**Cv**		**Af**	
2. Verificarea cunoştinţelor anterioare	**O1** **O2** **O3** **O5**	- elevii primesc o fişă de lucru din lecţia de zi; - elevii răspund la cerinţe timp de 10 minute; sunt atenţi la răspunsurile date de colegii lor; se autocorectează sau se corectează reciproc acordând note.	**Cv** **Dm** **Exp**	- coli de hârtie imprimate cu fişa de lucru	**Af** **Ai**	fisa de lucrul (CADRANUL)
3. Dobîndirea priceperilor şi deprinderilor de completare a documentelor		- pe videoproiector profesorul prezintă fişa de lucru; - elevii sunt atenţi la explicaţiile date de profesor; - elevii răspund la cerinţele fişei de lucru. -câte un elev rezolvă la tablă câte o cerinţă prezentată în fişa de lucru. - elevii completează răspunsurile incomplete şi le corectează pe cele greşite.	**Cv** **D** **Exp**	-videoproiector	**Af** **Ai**	- videoproiector
4. Obţinerea performanţei Asigurarea feed-back-ului	**O5**	- profesorul solicită întrebări din partea elevilor care nu au înţeles unele aspecte din lecţie; - se anunţă tema pentru acasă.	Cv	-	Af	
5. Evaluarea performanţei	**O5**	-notarea elevilor, conform modului de prezentare	Cv	-	-	

Calitatea în turism și alimentație
Etichetarea nutrițională

Nume
Clasa a IX a

FIȘĂ DE LUCRU- CADRANUL

- Timp de lucru 10 minute
- Se acordă 2 puncte din oficiu.

Definiți etichetarea nutițională. (2 puncte)	Precizaţi cum trebuie scrise informațiile pe o etichetă nutrițională. (1 punct)
Menționați care sunt informațiile oferite de o etichetă nutrițională a uni produs. (3 puncte)	Analizați ambalajul produsului Cereale Nestle și precizați informațiile privind etichetarea nutrițională. (2 puncte)

Calitatea în turism și alimentație
Etichetarea nutrițională

Nume
Clasa a IX a

FIȘĂ DE LUCRU

Analizați ambalajele produselor de mai jos și precizați informațiile privind etichetarea nutrițională:

Temă: Analizați ambalajul unui produs lactat, la alegere (de ex.unt, iaurt, chefir, branza telemea, etc) și precizați informațiile privind etichetarea nutrițională.

CUPRINS

Nr. crt.	Titlul lucrării	NUME ŞI PRENUME/ ŞCOALA	Nr. pag.
	SECȚIUNEA I – PREȘCOLAR		
1.	ARTA DE A FI EDUCATOR	**PROF. BALAN VASILICA-IULIANA & PROF. VRABIE SIMONA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	6
2.	MIJLOACE MODERNE DE PREDARE FOLOSITE ÎN PROCESUL EDUCATIV ACTUAL	**BENCHEA MIRELA,** G.P.P. HOFEHERKE, SFÂNTU GHEORGHE	8
3.	METODE INTERACTIVE DE GRUP EXPLOZIA STELARĂ - „STARBURSTING”	**BLEOJU GEANINA-ALINA** GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 11 BÂRLAD, JUD. VASLUI	10
4.	CULTIVAREA CREATIVITĂȚII - O INIȚIATIVĂ DIDACTICĂ ABORDATĂ ÎN „EDUCAȚIA TIMPURIE	**CHIOSA VIORICA/GROSU GABRIELA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 17 VASLUI	13
5.	JOCURILE CREATIVE LA PREȘCOLARI	**CONSTANDACHE CĂTĂLINA** GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 12, LOC. HUȘI, JUD. VASLUI	17
6.	EDUCAREA UNEI ATITUDINI POZITIVE FAȚĂ DE MEDIU PRIN ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE ÎN GRĂDINIȚĂ	**DĂNILĂ ECATERINA & JORA VASILICA-ALINA** GRĂDINIȚA CU P.P.NR. 3 VASLUI	19
7.	JOCURILE DIDACTICE – MIJLOACE ACTIVE DE PREDARE ÎNVĂȚARE CENTRATE PE ELEV	**GRIGORAȘ ANA-DORINA** GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 10 MUN. HUȘI, JUD.VASLUI	23
8.	COMPORTAMENTE ȘI ACTIVITĂȚI/JOCURI/ACȚIUNI CARE POT CONTRIBUI LA FORMAREA ANTEPREȘCOLARILOR ȘI A PREȘCOLARILOR.	**GUȚU MIHAELA** GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 12 HUȘI, JUD. VASLUI	26
9.	EDUCAREA PREŞCOLARILOR IN CONTEXTUL „NOILOR EDUCAȚII”	**HOTNOG LUCIA/NETEDU ANIŞOARA** GRĂDINIȚA VÃLENI, JUD. VASLUI	28
10.	EXPLOZIA STELARĂ – METODĂ INTERACTIVĂ APLICATĂ ÎN ACTIVITĂȚILE DE PROTEJARE A MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR	**MITROFAN MARGARETA** GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 13 HUŞI/JUD. VASLUI	32
11.	CONSILIEREA PREŞCOLARULUI ŞI A ŞCOLARULUI MIC METODE ŞI TEHNICI	**ZOICA POPESCU/GINA NANE** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 17 VASLUI	35
12.	VALENȚELE FORMATIVE ALE LOCURILOR ISTORICE ÎN EDUCAREA PATRIOTICĂ LA PREȘCOLARI	**NEGRU PARASCHIVA** GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.11 STRUCTURĂ GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR.12 BÂRLAD – JUD. VASLUI	39
13.	PROIECTAREA DIDACTICĂ ÎNTRE TRADIȚIONAL ŞI MODERN	**OLTEANU MĂDĂLINA** GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.2 BÂRLAD	41

14.	GRĂDINA DE RELAXARE, LINIŞTE ŞI ÎNVĂŢARE-O INIŢIATIVĂ ÎN EDUCAŢIE	**PATRAŞ IRINA** GRĂDINIŢA CU P. N. NR.8, HUŞI	42
15.	VALORIZAREA ACTIVITĂŢII DIDACTICE PRIN PROIECTELE EDUCAŢIONALE	**RADU CAMELIA** GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.2 BÂRLAD	44
16.	STILURI ŞI METODE DIDACTICE MODERNE UTILIZATE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL ACTUAL	**ROSETI GABRIELA SORINA/ŞIŞCĂ SORINA** GRĂDINIŢA CU P.P. NR. 8 BÂRLAD, JUD. VASLUI	47
17.	METODE INOVATIVE FOLOSITE ÎN CADRUL DOMENIULUI LIMBA ŞI COMUNICARE	**STOIAN CĂTĂLINA-MIHAELA,** GRĂDINIŢA CU P.P. NR. 10 HUŞI	50
18.	FACTORI CE INFLUENŢEAZĂ CALITATEA EDUCAŢIEI ÎN MEDIUL ONLINE	**TĂRNĂUCEANU CRISTINA** GRĂDINIŢA CU P.P. NR.12 HUŞI	53
19.	UTILIZAREA STRATEGIILORINTERACTIVE ÎN ACTIVITĂŢILE DIN GRĂDINIŢĂ	**ZAHARIA ELENA** GRĂDINIŢA CU P.P. NR.2 BÂRLAD	56
SECŢIUNEA I - PRIMAR			
20.	LECTURA SUPLIMENTARĂ A ELEVILOR DIN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR	**ANDREI SIMONA-ELENA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ „EMIL RACOVIŢĂ” ONEŞTI	59
21.	ROLUL ACTIVITĂŢILOR INTEGRATE ÎN ÎNVAŢĂMÂNTUL PRIMAR	**ARHIRE SORINA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI	61
22.	INSTRUMENTE DIGITALE UTILIZATE ÎN PREDAREA ONLINE ÎN CICLUL PRIMAR	**BĂRBOSU LENUŢA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ „GHEORGHE CIOATĂ” TODIREŞTI, JUD. VASLUI	63
23.	STIMULAREA CREATIVITĂŢII ŞCOLARULUI MIC LA ORELE DE ARTE VIZUALE ŞI ABILITĂŢI PRACTICE PRIN MANDALE	**BĂSESCU TEODORA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 DELENI	66
24.	PREVENIREA ŞI COMBATEREA EŞECULUI ŞCOLAR – CONDIŢIE A REALIZĂRII UNUI ÎNVĂŢĂMÂNT EFICIENT	**BENGHEA MARIA-JANETA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI	68
25.	PROIECTAREA DIDACTICĂ ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR	**APOSTOL RODICA/ BODROGHINĂ GABRIELA PETRINA** ŞCOALA PRIMARĂ BÂRZEŞTI	69
26.	VALORILE FORMATIV-INFORMATIVE ALE DISCIPLINEI OPŢIONALE „TEATRU”	**BUGULEŢ ANETA-GIANINA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ „ŞTEFAN CEL MARE” VASLUI	71
27.	METODA INSTRUIRII PROGRAMATE METODĂ PENTRU O ÎNVĂŢARE ACTIVĂ ÎN CADRUL ORELOR DE MATEMATICĂ	**CIUBOTARIU GABRIELA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ „ŞTEFAN CEL MARE” VASLUI	73
28.	SĂ ÎNVĂŢĂM SĂ FIM MAI TOLERANŢI!	**DOBÎRCIANU CĂTĂLINA** ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 SAT VĂLENI, VASLUI	75

29.	APLICAȚII INTERACTIVE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ	**DOBREA MONICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „EMIL RACOVIȚĂ” ONEȘTI, JUDEȚUL BACĂU	78
30.	IMPORTANȚA EDUCAȚIEI IN FAMILIE	**GHERASE CARMEN** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	80
31.	FACTORI PERTURBATORI ÎN PROCESUL DE ADAPTARE ȘCOLARĂ	**GÎFEI IULIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	81
32.	PREVENIREA ȘI COMBATEREA BULLYINGULUI ȘCOLAR	**BENGHEA PATRICIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI, JUD. VASLUI	84
33.	ORIENTAREA POZITIVĂ A RELAȚIILOR DINTRE MEMBRII GRUPULUI ȘCOLAR ÎN VEDEREA CREȘTERII EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII DIDACTICE	**GRĂDINARU AGLAIA-LILIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” VASLUI	86
34.	INTEGRAREA ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE ÎN CICLUL PRIMAR -AVANTAJE ȘI LIMITE	**HÂRCĂ ELENA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ „CONSTANTIN PĂUNESCU” IAȘI	89
35.	ÎNVĂȚAREA ÎN CIRCUIT	**HOLBAN MIRELA-GIANINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE CANTEMIR” VASLUI	91
36.	EDUCAȚIA ONLINE, O NOUĂ PROVOCARE	**MIRELA IACOB** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” HUȘI	92
37.	VALORIFICAREA INTELIGENȚELOR MULTIPLE ÎN SCOPUL DIFERENȚIERII ȘI INDIVIDUALIZĂRII INSTRUIRII	**IRIMIA DANIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ELENA CUZA” VASLUI	95
38.	PREDAREA INTEGRATĂ - STRATEGIE MODERNĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR	**MALANCA ELENA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	97
39.	INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ERA DIGITALĂ	**MAXIM RUXANDRA GINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE PÂRVAN” BÂRLAD	99
40.	EXPRIMAREA CORECTĂ A ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR	**MIHAI ELISABETA PAULA** ȘC. GIM. NR. 3, SAT. POPENI- STRUCTURĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE „ION MURGEANU”, COM. ZORLENI, JUD. VASLUI	100
41.	PROIECTAREA DEMERSULUI DIDACTIC	**MIRON CAMELIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 DELEȘTI, VASLUI	102
42.	ORIENTAREA POZITIVĂ A RELAȚIILOR DINTRE MEMBRII GRUPULUI ȘCOLAR ÎN VEDEREA CREȘTERII EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII DIDACTICE	**MORARU MIHAELA ANIȘOARA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	103
43.	INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE	**NISTOR LUMINIȚA CARMEN** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”, SAT OȘEȘTI	106

44.	ȘCOALA ONLINE-APLICAȚII UTILE	**PALAMIUC DANIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI	109
45.	BULLYING-UL ÎN ȘCOALĂ	**MIHAELA PATRICHI** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	111
46.	TEXTUL EPIC (ÎN PROZĂ) PENTRU COPII ELEMENTE DE TEORIE LITERARĂ	**PETROVICI LUMINIȚA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE-PÂRVAN”, LOC. BÂRLAD, JUD. VASLUI	113
47.	EVALUAREA REZULTATELOR ȘCOLARE	**PÎNZARU CAMELIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” MICLEȘTI	116
48.	STRATEGII DE INTERVENȚIE ALE CADRULUI DIDACTIC ÎN SITUAȚIILE DE CRIZĂ EDUCAȚIONALĂ	**POPOVICI HORIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” VASLUI **POPOVICI SPERANȚA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE CANTEMIR” VASLUI	118
49.	ABORDAREA INTERDISCIPLINARĂ PRIN JOCURI DIDACTICE	**RAIZU ALINA-NADIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	120
50.	DISCIPLINAREA ELEVILOR PRIN ÎNTĂRIRE POZITIVĂ	**RAIZU ALINA-NADIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	122
51.	COPIII ŞI NATURA ROLUL ŞI IMPORTANŢA ACTIVITĂŢILOR ÎN AER LIBER	**ROGOJINĂ ELENA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI, JUD. VASLUI	125
52.	ÎNVĂŢAREA EFICIENTĂ ÎN CLASĂ FOLOSIND METODELE INTERACTIVE DE GRUP	**SECĂREANU NATALIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 TUTOVA, JUD. VASLUI	128
53.	METODE, TEHNICI ŞI INSTRUMENTE MODERNE DE EVALUARE	**STAN ANA-MARIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE PÂRVAN” BÂRLAD	131
54.	PROBLEMATICA EȘECULUI ȘCOLAR	**ȘTEFĂNIȚĂ ADRIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	134
55.	DICTAREA, MODALITATE DE FORMARE ȘI DEZVOLTARE A DEPRINDERILOR DE SCRIERE	**ȘTIRBU AURICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI	135
56.	ASPECTE PRIVIND TRANZIȚIA ÎN EDUCAȚIA ONLINE	**STOIAN GEORGETA** ȘCOAL GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINECU”, SAT OȘEȘTI	138
57.	ELEVUL DE ASTĂZI ÎN ȘCOALA VIITORULUI	**ȚIBULEAC PETRONELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” VASLUI	139
58.	JAMBOARD	**CÎRLESCU IULIA-ADRIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	142
59.	PLATFORMA LIVEWORKSHEETS PENTRU REALIZAREA FIȘELOR DE LUCRU INTERACTIVE	**CÎRLESCU IULIA-ADRIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	145
60.	STILUL DIDACTIC	**RĂDULESCU PAULA-MARIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „EMIL RACOVIȚĂ” ONEȘTI,	148

		JUD.BACĂU	
61.	O PROPUNERE DE DISCIPLINĂ OPȚIONALĂ PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR	**NĂSTASE PETRONELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”, VASLUI	150
62.	TULBURAREA HIPERKINETICĂ CU DEFICIT AL ATENȚIEI (ADHD)	**GHIȚĂ ELENA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 UNGURENI, GALAȚI	153
63.	IQ, EQ, SQ, CQ, AQ – INTELIGENȚA, EMOȚIA, SOCIALIZAREA, CURIOZITATEA/CREATIVITATEA ȘI ADVERSITATEA – PREMISE ALE UNEI VIEȚI IMPLINITE	**JUVERDEANU LOREDANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	155
SECȚIUNEA I - GIMNAZIU			
64.	MÉTHODES ET MOYENS DE MOTIVER LES APPRENANTS EN CLASSE DE FLE	**BARBU MIHAELA-LARISA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, SAT LUNCA BANULUI	157
65.	STUDYING ONLINE PROBLEMS AND SOLUTIONS	**BORTEȘ ANCA-MĂDĂLINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	159
66.	INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR	**CAȘCAVAL NICOLINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „AL .I. CUZA” VASLUI	161
67.	ROLUL MOTIVAȚIEI ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE	**CHELMU LOREDANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	163
68.	PREDAREA ONLINE ȘI PREDAREA TRADIȚIONALĂ	**CHIRCĂ DIANA-LENUȚA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 PUȘCAȘI	166
69.	UTILIZAREA JURNALULUI REFLEXIV LA ORELE DE ISTORIE	**CIUREA VIORICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANTON PANN” CRAIOVA, JUDEȚUL DOLJ	168
70.	STRATEGII DIDACTICE INOVATIVE	**COCUZ DOINA-LAURIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	171
71.	RELAȚII EFICIENTE ÎNTRE PROFESOR ȘI ELEVI	**FILIPESCU ELENA-DANIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	173
72.	TEMA PENTRU ACASĂ, O NECESITATE SAU UN STRES INUTIL?	**FILIPESCU ELENA-DANIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	175
73.	COMPETENȚĂ CHEIE DEZVOLTATĂ ÎN ORA DE MATEMATICĂ	**GEORGESCU MIOARA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANTON PANN”, CRAIOVA	178
74.	CONSOLIDAREA COMPORTAMENTELOR POZITIVE ÎN ȘCOALĂ ATITUDINI ȘI ACȚIUNI PENTRU COMBATEREA HĂRȚUIRII ȘI INTIMIDĂRII	**GHETEU CRISTINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	179
75.	ABORDAREA DE TIP INTEGRAT A CONȚINUTURILOR ÎNVĂȚĂRII	**IORDACHE ELENA-DANIELA,** ȘCOALA GIMNAIALĂ „ANASTASIE PANU”, HUȘI	181

76.	STRATEGII DIDACTICE MODERNE DE PREDARE A ISTORIEI	**NANU ANDREEA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PRINCIPESA ELENA BIBESCU”, BÂRLAD	182
77.	POST-METHOD: REMEDY OR PIPEDREAM?	**NICOLAE LUCIAN-MARIAN** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	186
78.	CONFLICTUL ÎN CLASA DE ELEVI – CE REPREZINTĂ ȘI CUM SE MANIFESTĂ ACESTA DIN PERSPECTIVA PROFESORULUI	**OBREJA MIRELA/ CIUBOTARU GRETA-DOINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	189
79.	EDUCAȚIA - SUFLETUL SOCIETĂȚII	**PĂUNESCU CAMELIA/ IUGULESCU CIPRIAN** COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU” TÂRGOVIȘTE	191
80.	PROMOVAREA ACTIVITĂȚII DE COOPERARE ÎNTRE INSTITUȚII DE ÎNVĂȚĂMÂNT	**PETCU LARISA** ȘCOALA GIMNAZIALA „MANOLACHE COSTACHE EPUREANU” BÂRLAD	193
81.	CLIMATUL AFECTIV AL FAMILIEI ȘI PERSONALITATEA COPILULUI	**NISTOR ANDREEA-ALINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	194
82.	ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL ÎN ONLINE – O PROVOCARE!	**PAVĂL ANDREEA** ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ ,,SFÂNTUL STELIAN” BOTOȘANI	195
83.	ȘCOALA ONLINE ÎN TIMPUL ORELOR DE LIMBA ENGLEZĂ	**DIACONU ADELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANTON PANN”CRAIOVA, JUD DOLJ	197
84.	METODE PRACTICE DE STUDIERE A FENOMENELOR METEOROLOGICE UTILIZATE ÎN ȘCOALĂ. ACTIVITĂȚI PRACTICE CU ELEVII ÎN ORIZONTUL LOCAL	**TURBATU ROXANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1-VĂLENI, JUDEȚUL VASLUI	199
85.	EDUCAȚIA PENTRU TIMPUL LIBER DIN PERSPECTIVA „NOILOR EDUCAȚII”	**URSACHE NICOLETA,** ȘCOALA PROFESIONALĂ „IONEL TEODOREANU” VICTORIA, IAȘI	203
86.	STUDIEREA LIMBILOR STRĂINE LA VÂRSTĂ TIMPURIE	**ZAMFIR ANA-MARIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	205
87.	PREDAREA INTERDISCIPLINARĂ FOLOSIND COMPETENȚELE DIGITALE	**LIVIA SPIRIDON** - ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN PARFENE” VASLUI **PROF. DIDA–ANCUȚA TIMOFCIUC** - LICEUL „VASILE ALECSANDRI” IAȘI	207
88.	ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE - METODE ALTERNATIVE DE FORMARE ȘI INFORMARE	**BUJOREANU MIHAELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1. UNGURENI	210
89.	EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ – O CARACTERISTICĂ A SOCIETĂȚII MODERNE	**BOTEZ LILIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	212
90.	EDUCAȚIA PARENTALĂ - O NECESITATE A ZILELOR NOASTRE	**BOTEZ LILIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	213

91.	ARHIVAREA DOCUMENTELOR ÎNTR-O UNITATE ȘCOLARĂ – ÎNTRE NECESITATE ADMINISTRATIVĂ ȘI RESPONSABILITATE INSTITUȚIONALĂ	**RÂMBU ANCA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	215
92.	ÎNTOCMIREA ȘI ACTUALIZAREA DOCUMENTELOR DE STUDII ALE ELEVILOR – PILON ESENȚIAL ÎN MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL	**RÂMBU ANCA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	217
93.	SISTEME DE INFORMARE A RESURSELOR UMANE	**BLĂNARU TATIANA JENICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	218
94.	IMPACTUL COLECTĂRII SELECTIVE ASUPRA MEDIULUI ȘI COMUNITĂȚII	**IGNAT ELENA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	219
95.	REALIZAREA ACTIVITĂȚILOR DE INVENTARIERE	**VARTOLOMEI OANA-MIHAELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	220
96.	EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN IMAGINI	**VÎRLAN LUMINIȚA-MIHAELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	222
97.	ELEVII SUPRADOTAȚI INTELECTUAL	**GHIȚĂ CLAUDIU** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 MUNTENI, JUD. GALAȚI	223
SECȚIUNEA I - LICEU			
98.	ELEMENTE DE DEONTOLOGIA EVALUĂRII ÎN CONTEXTUL CREŞTERII CALITĂŢII ACTULUI EDUCAŢIONAL	**ANDREI EMNAUELA SIMONA** LICEUL TEORETIC SPECIAL „IRIS”, TIMIŞOARA, JUD. TIMIŞ	226
99.	STUDIU DE SPECIALITATE-COMPLEMENTARITATEA AVANTAJELOR ŞI LIMITELOR METODELOR EXPOZITIVE ŞI METODELOR INTERACTIVE	**BARBU OCTAVIA** LICEUL AGRICOL „DR. C. ANGELESCU” BUZĂU	229
100.	ROLUL PROFESORULUI ÎN PROCESUL DIGITALIZĂRII ACTIVITĂȚII DIDACTICE	**CHIRICA ANCA** LICEUL TEHNOLOGIC „ION MINCU” VASLUI	232
101.	VALOAREA INSTRUCTIV EDUCATIVĂ A DEZBATERII LA ORA DE RELIGIE	**GHINEA ADINA** LICEUL „ȘTEFAN PROCOPIU” VASLUI	234
102.	ORIZONTUL LOCAL - SUPORT PRACTIC ÎN REALIZAREA ORELOR GEOGRAFIE	**IONEL VĂTĂMANU** LICEUL „ȘTEFAN PROCOPIU” VASLUI	236
SECȚIUNEA II – PREȘCOLAR			
103.	PROIECT DIDACTIC „CAPRA CU TREI IEZI"	**ALICIUC IONELA-GEORGIANA,** G. P.P. NR.21 VASLUI	242
104.	PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ	**ALICIUC-HABA ANCA** GRĂDINIȚA P.P. NR. 17, VASLUI	245
105.	PROIECT DE ACTIVITATE OUTDOOR	**ANTON GABRIELA/ LEFTER CRISTINA** GRĂDINIȚA CU P.P NR.3 VASLUI	249
106.	PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ	**CĂLUGĂRU BERNANDETA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ PÂRCOVACI	253

107.	PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ „ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ NICOLAE”	**COMAN MONICA** GRĂDINIȚA DE COPII CU P.P. NR.10, HUȘI	258
108.	PROIECT TEMATIC „EU,NOI ȘI LUMEA ÎNCONJURĂTOARE”	**COSTIN ANGELICA/ GHIORGHIȚĂ DENISA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	262
109.	PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ	**CREȚU NICOLETA/ RUSU FELICIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 VĂLENI, JUD. VASLUI	265
110.	CLUB DE LECTURĂ PENTRU PITICI	**DAMIAN IONELA/EDUC. DAVID TATIANA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 10, HUȘI	274
111.	PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ	**GHERGHINIȘ DIANA-BIANCA/ SCÎNTEIE ANA-MARIA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR.3, VASLUI	278
112.	PROIECT DIDACTIC	**GHERMAN ROXANA-MĂDĂLINA** ȘCOALA GIMNAZIALA „VASILE ALECSANDRI”, VASLUI	290
113.	PROIECT DIDACTIC	**MARDARE ELENA CĂTĂLINA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 17 VASLUI	293
114.	ACTIVITATE INTEGRATĂ „ÎN CĂUTAREA COMORII PIERDUTE”	**MICU ANDREEA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 12 HUȘI	301
115.	ÎMPREUNĂ PENTRU COPIII NOȘTRII - PROIECT EDUCAȚIONAL	**MIHAI SILVIA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 8 BÂRLAD	322
116.	EDUCAȚIE ECOLOGICĂ PRIN ACTIVITĂȚI INTEGRATE	**MIHU MARINA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	325
117.	PROIECT DIDACTIC	**MOȘNEAGU IONELA/BUHUȘ MIHAELA-ROXANA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR 18, VASLUI	329
118.	PROIECT DIDACTIC „NE JUCĂM DE-A MICII ECOLOGIȘTI	**PISALTU CECILIA** GRĂDINIȚA CU P.P.NR.13	335
119.	„POVEȘTILE COPILĂRIEI NE-NVAȚĂ LUCRURI BUNE!” PROIECT EDUCAȚIONAL	**POPA CRISTINA/ DRUȚU ADINA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 11, BÂRLAD	338
120.	PROIECT DIDACTIC „ZÂNA TOAMNĂ”	**ȘOLDAN OANA** GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 8 BÂRLAD	349
121.	EDUCAREA ATITUDINII ECOLOGICE LA PREȘCOLARI PRIN PROIECTUL EDUCAȚIONAL „GÂNDESC VERDE, UN VIITOR VERDE’’- MICROCERCETARE EDUCAȚIONALĂ	**SPERILA CARMEN-LAURA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR.11 BÂRLAD	353
122.	PROIECT DIDACTIC INTEGRAT	**STATE OANA MĂDĂLINA** GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT VASLUI	358
123.	PROIECT DE PROGRAMĂ PENTRU OPȚIONAL „PRIETENII SĂNĂTĂȚII”	TONIȚĂ CONSTANDA GRĂDINIȚA CU P.P. NR.2, BÂRLAD	361
SECȚIUNEA II - PRIMAR			
124.	REVISTA ȘCOLARĂ CA INIȚIATIVĂ DIDACTICĂ	**LACHE SORINA** ȘCOALA PRIMARĂ BÂRZEȘTI	363
125.	OPȚIONAL „MISTERELE LUMII ÎNCONJURĂTOARE”	**FRENȚESCU SIMONA ELENA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” HUȘI	363

126.	PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ	**IVAN GABRIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE PÂRVAN” BÂRLAD	364
127.	PROIECT DIDACTIC	**DIACONU ALINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	366
128.	PROIECT DIDACTIC	**MUNTEANU SIMONA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLU	368
129.	DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LECTURĂ PRIN CONECTAREA ELEVILOR	**OLARU NASTICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN PARFENE” VASLUI	369
130.	PROIECT MICROGRANTURI „ȘCOALA ESTE ȘANSA MEA”	**ROȘU ANCA FLAVIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRU IOAN CUZA” VASLUI	374
131.	PROIECT DE LECȚIE	**SIMA ROXANA MIHAELA** COLEGIUL TEHNIC „ION HOLBAN” IAȘI	376
132.	ATELIERUL DE LECTURĂ: FORMAREA CITITORULUI REFLEXIV	**TĂBĂCARU CRISTINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” VASLUI	379
133.	PROIECT EDUCAȚIONAL „MAGIA POVEȘTILOR”	**TITERE DANIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 ONEȘTI, JUDEȚUL BACĂU	382
134.	„ATENȚIE + IMPLICARE+ MOTIVAȚIE = SUCCES” (AIMS) PROIECT ERASMUS+	**VERMAN CRISTINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI” VASLUI	384
135.	CREATIVITATEA ÎN PREDAREA NOȚIUNILOR MATEMATICE	**VĂLEANU IONICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA”, VASLUI	387
136.	ÎNVAȚĂ DIFERIT. ALEGE UN PROIECT	**ROTARIU DANIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE TUTOVEANU” BÂRLAD	389
137.	OPȚIONAL : „MISTERELE LUMII ÎNCONJURĂTOARE”	**TĂTARU TEODORA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI **PĂSĂREL-PETRAS ANDREEA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	394
138.	PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT	**GHEBOSU TATIANA** CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, ROMAN	398
139.	PROIECT DIDACTIC	**BORCAN LĂCRĂMIOARA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	402
140.	PROIECT DIDACTIC	**BUCIUMAȘ MARICICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	404
141.	PROIECT DIDACTIC	**GACHE CERASELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 PUȘCAȘI	409
142.	PROIECT DIDACTIC	**GHERASE CARMEN** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	414

143.	PROIECT DIDACTIC ÎN CONDIȚII SIMULTANE	**FLOREA IULIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 PUȘCAȘ	417
144.	LECȚIA EXPERIMENT	**POPA LUMINIȚA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	421
145.	PROGRAMA ȘCOLARĂ PENTRU DISCIPLINA OPȚIONALĂ „CITIM ȘI SCRIEM CORECT”	**BUTNARU MANUELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	426
SECȚIUNEA II - GIMNAZIU			
146.	ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ: *EXPOZIȚIE DE ICOANE*	**BOLEA NICOLETA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU”, VASLUI	437
147.	ȘCOALA ONLINE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL	**PANCU GABRIELA** ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „SF. STELIAN”, BOTOȘANI	438
148.	PROIECT DIDACTIC	**BRICIU ANDREIA-ELENA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PRINCIPESA ELENA BIBESCU”, BÂRLAD	439
149.	PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ	**CIOLACU MIRELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 PUȘCAȘI	444
150.	PROIECT PARTENERIAT ȘCOALĂ – BISERICĂ „CU HRISTOS ȘI ÎN VACANȚĂ”	**DANALACHE ELENA-LĂCRĂMIOARA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GHEORGHE CIOATĂ”, SAT TODIREȘTI	446
151.	THEY’RE LOOKING AT TRAINERS (UNIT 8) - LESSON PLAN	**GACHE MARIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 PUȘCAȘI	449
152.	TAKE, IANKE ȘI CADÂR	**MUNTEANU ANDRA-COSMINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI, JUDEȚUL VASLUI	451
153.	PROTECȚIA MEDIULUI ȘI EDUCAȚIA ECOLOGICĂ	**ROBU IONELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE TUTOVEANU” BÂRLAD	453
154.	ÎMPREUNĂ ȘI ÎN PANDEMIE	**TANASĂ DANIELA-GABRIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	453
155.	UTILITATEA FRACȚIILOR ORDINARE, FRACȚIILOR ZECIMALE ȘI A PROCENTELOR ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI	**ANTON FLAVIA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	454
156.	CONȘTIENTIZAREA ȘI EXTERIORIZAREA EMOȚIILOR ÎN SITUAȚII DE CONFLICT	**ROBU IONELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE TUTOVEANU” BÂRLAD	455
157.	METODE EFICIENTE DE ÎNVĂȚARE	**ROBU IONELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE TUTOVEANU” BÂRLAD	457
158.	PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ	**TANASĂ CORNELIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	459
159.	PERSONAJUL LITERAR	**VĂTĂMANU FLORENȚA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	460

160.	PROIECT DIDACTIC	**CIOBOTARU DANIELA** ȘCOALA PROFESIONALĂ „IONEL TEODOREANU”, VICTORIA, IAȘI	463
161.	PROIECT DIDACTIC	**PAVĂL ANDREEA** ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „SFÂNTUL STELIAN” BOTOȘANI	467
162.	PROIECT DIDACTIC	**GHERZUM IONEL – BOGDAN** CENTRUL ŞCOLAR PENTRU EDUCAŢIE INCLUZIVĂ, ROMAN	470
163.	PROIECT DE LECŢIE	**GHIȚĂ DANIELA-AURORA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 GHIDIGENI, GALAȚI	475
SECȚIUNEA II - LICEU			
164.	ACTIVITĂŢI DE CONSILIERE DE GRUP DESFĂŞURATE ÎN CADRUL REUNIUNII DIN ROMÂNIA - PROIECTUL ERASMUS +’’ COUNSELLING AT SCHOOLS”	**ANTON BEATRICE ALINA** LICEUL TEHNOLOGIC „PETRU RAREŞ” BÂRLAD, VASLUI	479
165.	CUPA „TETRATLONUL VACANŢEI” PROIECT EDUCAŢIONAL INTERȘCOLAR „MIŞCARE PENTRU SĂNĂTATE”	**ANUŞCA-DOGLAN CRISTIAN** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI **ANUŞCA-DOGLAN LUCIAN-DAN** LICEUL CU PROGRAM SPORTIV VASLUI	482
166.	INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN IMPLEMENTAREA PROIECTELOR ERASMUS LA CATEDRĂ	**ARHIRE SIMONA** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	485
167.	ACTIVITATE ÎN CADRUL PROIECTULUI INTERNAȚIONAL *RAISE AGAINST INTOLERANCE. NEW BRIDGES ON THE WEB* (ERASMUS+)	**BUCUR MAGDALENA IULIANA** COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU” TÂRGOVIȘTE, DÂMBOVIȚA	487
168.	APLICAȚII UTILE LA ȘCOALĂ ȘI NU NUMAI…	**BUDACA GINA** LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIȚĂ” VASLUI	489
169.	PROIECT DIDACTIC	**DIACONU DANIELA-NELA** LICEUL TEHNOLOGIC „ION MINCU” VASLUI	491
170.	„PRIETENII MATEMATICII” PROIECT EDUCAȚIONAL JUDEȚEAN	**GARABET DIANA-MONICA** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	494
171.	ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN FORMAREA PROFESIONALĂ A ELEVILOR	**LEFTER IRINA-ANTONETA/ SILITRĂ ANA-ANDREEA** LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIȚĂ” VASLUI	495
172.	LECTURA - O INIȚIATIVĂ PENTRU PROPRIA CREȘTERE SPIRITUALĂ	**MARDARE ALINA MARIA** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	498
173.	PROIECT DIDACTIC – URBANIZAREA GLOBULUI	**NEGARĂ LĂCRĂMIOARA** LICEUL TEHNOLOGIC „ION MINCU” VASLUI	500
174.	REGULAMENT „ÎNGERAȘI DE CRĂCIUN” – 2021 - CONCURS JUDEȚEAN DE CREAȚIE ARTISTICĂ	**NISTOROSCHI MIRELA** PALATUL COPIILOR VASLUI	505
175.	PROCESUL DE PREDARE ÎN SPORTUL DE PEFORMANȚĂ	**MARIA OSTAN** LICEUL CU PROGRAM SPORTIV VASLUI	507

176.	ABSENTEISMUL ȘCOLAR - STUDIU DE CAZ	**PAVEL RAMONA** LICEUL CU PROGRAM SPORTIV VASLUI	508
177.	CÂND A PREDA E SINONIM CU A INOVA	**PONEA OANA** LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIŢĂ” VASLUI	511
178.	ANTRENORUL ȘI ROLUL SĂU ÎN CADRUL PROCESULUI DE ANTRENAMENT	**RAMONA POPA** LICEUL CU PROGRAM SPORTIV VASLUI	513
179.	CALITATEA VIEŢII ŞI SĂNĂTATEA MEDIULUI - SIMPOZION JUDEŢEAN	**DANIELA POPESCU** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	515
180.	EDUCAȚIA FIZICĂ ȘCOLARĂ	**SĂVESCU CARMEN-ANGHELINA** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	517
181.	LES ATELIERS LINGUISTIQUES EN CLASSE DE FLE	**MONICA SPRÎNCENATU** LYCÉE THÉORIQUE „EMIL RACOVIŢĂ” VASLUI	518
182.	DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR CHEIE PRIN ACTIVITAȚI DE INVAȚARE LA LIMBA ENGLEZĂ	**ZAHARIUC ANDREEA** LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIȚĂ",VASLUI	520
183.	PROIECT DE LECȚIE	**RAMONA POPA** LICEUL CU PROGRAM SPORTIV VASLUI	522
184.	PROIECT DE LECŢIE	**TANASĂ ALINA** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	527